Classicorum auctorum e vaticanis codicibus editorum. curante Angelo Maio...
Romae : [s.n.], 1831

http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333

HathiTrust

www.hathitrust.org

Public Domain, Google-digitized
http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

We have determined this work to be in the public domain, meaning that it is not subject to copyright. Users are free to copy, use, and redistribute the work in part or in whole. It is possible that current copyright holders, heirs or the estate of the authors of individual portions of the work, such as illustrations or photographs, assert copyrights over these portions. Depending on the nature of subsequent use that is made, additional rights may need to be obtained independently of anything we can address. The digital images and OCR of this work were produced by Google, Inc. (indicated by a watermark on each page in the PageTurner). Google requests that the images and OCR not be re-hosted, redistributed or used commercially. The images are provided for educational, scholarly, non-commercial purposes.

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

IX-3a
F.A.
945

27-4-A-N.4.

Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

CLASSICORUM AUCTORUM

E VATICANIS CODICIBUS EDITORUM

TOMUS IV.

Digitized by Google

Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

CLASSICORUM AUCTORUM

E VATICANIS CODICIBUS EDITORUM

TOMUS IV.

COMPLECTENS SCRIPTA ALIQUOT ORIBASII, PROCOPII, ISAEI, THEMISTII, PORPHYRII, PHILONIS, ARISTIDIS, ET ALIA QUAEDAM.

CURANTE

ANGELO MAIO

VATICANAE BIBLIOTHECAE PRAEFECTO.

ROMAE

TYPIS VATICANIS

M·DCCC·XXXI·

Digitized by Google

Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

EDITORIS PRAEFATIO.

Oribasii magna collectio.

I. Medicorum veterum partim graece partim latine loquentium complura opera, si vita comes fuerit, editurus, quae in vaticanis codicibus publico lumine non indigna detinentur, Oribasium ceteris praetuli, cuius magnam collectionem libros LXX. vel LXXII. (nam numeri traditio variat) complectentem, prae aliis medicorum voluminibus commendavit salutaris artis studiosis Photius cod. CCXVII. his verbis usus: ἐν ο̄ λόγοις διέξεισιν Ὀριβάσιος ἃ ἀπαγγέλλεται· καὶ δευτέρα μέν ἐστι τῷ χρόνῳ, προτερεύει δὲ τῇ χρείᾳ, ἅτε μὴ μόνα ὅσα Γαληνὸς ὀρθῶς ἔγραψε περιέχουσα, ἀλλὰ καὶ ὅσα αὐτῷ παρεῖται, ἄλλοις δὲ εἰς διδασκαλίαν προτέθειται· καί γέ μοι δοκῶ χρησιμεύειν τὴν σπουδὴν ταύτην, ἵνα μὴ λέγω πασῶν τῶν ἄλλων, ὅσαι εἰς ἰατρικὴν χρείαν τε καὶ θεωρίαν κατεβλήθησαν πραγματείαι· ἀλλὰ πάντως γε τῶν πλειόνων τῷ τε σαφὲς ἀπηγγέλθαι τὰ πλείω τῶν συντεταγμένων ῥηθῆναι· ἐξ ὧν καὶ εἴ τι ἀσαφὲς ἐν τούτοις συνέβη τινὶ ῥηθῆναι, διὰ τῆς ἄλλων ἀναπτύξεως σαφηνίζεται· καὶ τῷ γε ἰατρικὴν μετιόντι, κατὰ ταύτην ἔγωγε παραινέσαιμι ἂν πραγματείαν τὴν διατριβὴν ὅτι μάλιστα ποιεῖσθαι. Hanc collectionem iubente Iu-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

liano Caesare, cuius amicus, medicus, comes, atque a consiliis fuit, confecit Oribasius, ut ipsemet in praefatione testatur: cuius magni deinde corporis quum partes dissiluissent, priores quidem libros quindecim latine edidit saeculo Christi sexto decimo Ioh. Bapt. Rasarius medicus novariensis: ante quem Romae libri quinti partem graece latineque ediderat Augustinus Riccus, hortante Marcello Cervino cardinali: tum fere interiectis tribus saeculis vir germanus Fridericus Matthaeius, publicus in urbe regia Moscua professor, graecum praedictorum XV. librorum exemplar nactus, graece tandem edidit: quamquam nobis in vaticana bibliotheca splendidus eiusdem partis codex (n. 288.) aderat, quo publicando iustam apud Italos laudem quaerere licuisset. Alii duo insuper libri, XXIV. et XXV, eodem Rasario interprete latine prodierunt: hique item nobis aderant graece in palatino vat. codice 375, qui deinde Heidelbergam relatus fuit: sed tamen iidem libri in ottoboniano vat. codice 235. mihi nuper occurrebant; etsi eos praetermittere debui, quia quum Galeni Soranique partibus toti constarent, nihil ibi ineditum praeter brevissimum Lyci fragmentum haberi cognovi. Vidus quoque florentinus fragmentum libri oribasiani de laqueis, et librum de machinamentis in latinum transtulit, quam interpretationem in tigurina chirurgorum sylloge legere licet. Denique abhinc an-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

nis ferme octoginta Antonius Cocchius, doctus et inclytus in Etruria medicus, collectionis oribasianae duos alios graece et latine vulgavit libros in Nicetae sylloge chirurgorum inventos, nempe XLVI. *de fracturis*, et XLVII. *de articulis excidentibus*. Atque haec oribasianae collectionis, eiusque quantum hactenus innotuerat editionum, fata fuerunt.

Codex vat. Oribasii.

II. Age vero vaticana Pontificis maximi bibliotheca, cum alia Oribasii opera, tum etiam huius maximae collectionis non solum partes omnes quas dixi editas continet, verum etiam quinque alios graece ineditos, partim vero ne latine quidem vulgatos libros, nempe XLIV. *de abscessibus*, XLV. *de variis tumoribus*, XLVIII. *de laqueis*, XLIX. *de machinamentis*, L. *de pudendorum morbis*: quorum librorum tres medii integri sunt, extimi autem duo propter codicis vitium laciniosi ac mutilati. His interiacent editi duo a Cocchio ex codice florentino, nempe XLVI. et XLVII., quos ego idcirco missos feci. Denique ex laceris vagisque foliis particulas aliquot edidi, quae incertis oribasianae collectionis libris deputandae sunt. Singulis in codice libris praeponitur syllabus capitum, qui a me praetermissus est, non solum quia idem singillatim in titulis cuiusque capitis redit, sed quia cunctis Hippocratis et Galeni partibus (quae solae in codice haud erant ineditae) ex editione mea exclusis, syllabi quoque nu-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

merales notae iam non constabant. Atque has ego Hippocratis Galenique omissiones spectans, in volumine meo nequaquam βιβλίον $\overline{\mu\delta}$, βιβλίον $\overline{\mu\varepsilon}$, et sic deinceps, ut est in codice, scripsi, sed ἐκ τοῦ βιβλίου dicere malui. Porro mihi exscribenti codicem, qui est bombycinus saeculo XIV. exaratus, illud valde incommodum accidit, quod folia ab idiota bibliopego sus deque perversa comperi; ita ut ego ordinandi initium a folio codicis 167. capere debuerim; cui subieci fol. 105—110. deinde 168. ponendum fuit; postea fol. 2—6. Deinde fol. 1; postea fol. 7, et sic deinceps usque ad fol. 167. Mox folium 31. collocavi; postremo fol. 51, et fol. 43—50. Porro autem de translaticio alio Oribasii folio, quod vaticani bibliopegi ad confusam struem procul codice ablegaverant, ego autem felici casu reperi, locutus alibi sum (p. 276.)

Editionis ratio.

III. Satis de codice; nunc editionis meae ratio exponenda est. Annus iam decimus fluxit, ex quo hanc a me observatam oribasianae collectionis partem Romae in ephemeridibus publicis nunciavi. Constitueram porro libros hos non graece solum, sed latine etiam cum idoneis commentariis et cum auctorum notitia divulgare. Et ad interpretationem meam latinam quod adtinet, duo iam folia prelo parata erant: verumtamen rei medicae, cuius ignarum me fateor, obscuritate et salebris retardatus, despondi animum, seu certe

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

id genus laboris in aliud tempus seposui: quamquam huic rei auxiliarem operam suam pollicebatur clarissimus et doctissimus medicus amicus meus Iosephus de Matthaeiis frusinas, in romano archigymnasio magister; cui sane debitas gratias ago, verumtamen ne eius munera tam gravi occupatione turbarem, graecum tantummodo textum sine interpretatione aut commentariis divulgare decrevi. Nec vero de ipso Oribasio disserendum mihi in hac praefatione iudico, cuius ne verbum quidem in his libris proprium legitur: cuncta enim medicorum Oribasio antiquiorum scripta sunt, quae nobis ipse delecta ac decenti ordine posita repraesentavit. Utique de ipsis auctoribus libentius verba fecissem; sed quia plerosque aegre indagandos videbam, et quia simul veterum medicorum historia paulo altius, quod vix mei otii est, repetenda erat, silendum interim de his censui; ita tamen, ut singulorum auctorum nomina quotiescumque in his libris scribuntur, indiculo p. 200—201. complexus sim. Denique et Rufi quoddam fragmentum, ad oribasianam collectionem minime pertinens, ex alio codice vaticano edidi.

IV. Procopii gazaei, quem rhetorem optimum cod. CLX. appellat Photius, luculenta autem oratione a Fabricio edita discipulus ipsius Choricius dilaudavit, sexaginta olim graecas epistulas Aldus in lucem extulit, neque plures in consequentibus editio- Procopii epistulae.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

nibus apparuerunt. Reapse et vaticanus svecae Reginae codex n. 139. praenotatus, sexaginta illas adamussim continet, insuper nullam. Sed ecce alius vaticanus codex 306, regio antiquior, bombycinus, maiorem adeo gazaei Procopii epistularum numerum exhibet, ut plus centum ineditas esse cognoverim. Ego igitur non tam ipsarum argumento delectatus, quod in levioribus plerumque rebus, ut abundantes otio Graeci solent, versatur, quam eximia stili venustate captus, et auctoris etiam fama et antiquitate commotus, quotquot erant incognitae vulgandas suscepi: graece, inquam, non latine; quoniam laus earum stili potius, ut dixi, merito quam gravitate materiae nititur.

Trium oratorum orationes totidem.

V. Isaei primam orationem de Cleonymi hereditate imperfectam dederat Aldus, nullusque editor postea compleverat, etsi ea perfecta tum in codice mediolanensi ambrosiano supererat, tum etiam in mediceo, ut ipsemet Florentiae comperi. Ego sexdecim abhic annis mediolanensi utens codice orationem integram edidi: quam nunc iterum lectoribus trado, quoniam editionis meae principis exemplaria iam desunt. — Aristidis umbratilem et prolixam adversus Demosthenem orationem nemini antea visam, sed ab ipso Aristide in exordio platonicae tertiae ad Capitonem commemoratam, e vaticano codice ante sexennium edidi. Nunc quia illud volumen meum, cuius

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

satis pauca exemplaria fuerunt, quaerentibus vix invenitur, redit in publicum Aristides, non sine aliquot emendationibus, quas praesertim repetita graece apud Germanos a cl. Dindorfio editio mihi nuper suppeditavit. — Themistii orationes XXXVI. habuit olim Photius cod. LXXIV; nos vero XXXIII. legebamus. Ego e tribus desideratis unam edidi Mediolani, splendidam sane atque historiae Theodosii magni perutilem: cuius exemplaribus iamdiu distractis, secundas in ea curas libentissime collocavi, usus etiam cl. Friderici Iacobsii ad me missis animadversionibus; quam rem grato cum animo commemoro et praedico. — Porro ut iucundum mihi accidit, ita probatum iri lectoribus spero, quod trium aetatum, quot fere apud Graecos ars oratoria numerat, tres primarios oratores novis scriptis locupletatos profero. Ex prima enim decem illorum τῶν πάνυ aetate Isaeum sisto Demosthenis praeceptorem. Ex secunda, quae fuit asiaticorum atticismi studiosorum, principem communi consensu Aristidem do. Tertiae denique oratorum aetatis, quae iuniorum dicitur, nemo Themistium coryphaeum esse negat.

Porphyrii et Philonis opuscula.

VI. Tractatum ethicum Porphyrii philosophi ad Marcellam coniugem, divo Cyrillo alexandrino et Eunapio biographo lectum, sed postea deperditum, ambrosianus codex tribus abhinc lustris mihi obtulit, ego autem mediolanensibus typis

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

mea cura exornatum tradidi; nunc iterum paulo expolitiorem recudendum censui. Duo praeterea Philonis iudaei incognita opuscula de cophini festo et de honorandis parentibus, quae florentini codicis beneficio anno M·DCCC·XVIII· edidi, non immerito repetenda putavi. Et quidem Philoni novum accedit nunc incrementum ex vaticano codice, septem scilicet de Cherubim quaestiones, ex eius amplo in exodum opere, quod nos graece desideramus, Armenii olim in suam linguam transtulerunt, et hisce annis latine cum armeniaco textu Venetiis edidit vir de litteris praeclare meritus P. Ioh. Bapt. Aucherus mechitarista. Graeca fragmenta a me Romae nuper inventa cum armeniaco textu conspirant, immo eum saepenumero illuminant; sed et vicissim ab eo lucem interdum accipiunt. De ceteris voluminis mei brevioribus scriptis nihil dicam, quoniam ea suis singula locis declarantur.

VII. Medicos aliquot, praeter Oribasium, meis curis editum iri, initio prohoemii sperare me dixi: prisca autem nomina intelligo, non recentiora quale est monachi Mercurii illius, cuius breve scriptum *de pulsibus*, ut credebatur, Neapoli anno M·DCCC·XII· hortante cl. I. Andresio, editore cl. S. Cyrillo, prodiit. Sane illa editio iustam Cyrillo laudem conciliat, quia docte eleganterque curata fuit. Sed tamen ipsum opusculum haud

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Mercurii monachi est, sed hominis saracenico nomine Ali, graeco Abitiani; a Mercurio autem in calce suae de eadem re ineditae lucubrationis ad litteram adtextum fuit. Rem ego olim Mediolani cognovi in ambrosiano graeco codice R. 20; deinde in vaticanis duobus, nempe 299. seriei graecae, et 7152. seriei latinae: eandemque rem intelligere licet ex parisiacis etiam codicibus aliquot, quos Labbaeus B. MSS. p. 122. memorat; et ex Cangio, quem ipse Cyrillus laudat; denique evidenter ex ms. lugdun. batav. catalog. p. 392. Opusculum igitur Neapoli editum, non Mercurii est sed Abitiani: ipsius autem Mercurii aeque *de pulsibus* opusculum a me prope ingratiis heic recitabitur; ut Abitianus videlicet suum recuperet, Mercurius proprio contentus sit.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐντιμοτάτου ἐν μοναχοῖς κύρου Μερκουρίου περὶ σφυγμῶν.

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου συνέστηκεν ἐκ δ στοιχείων κατὰ τοὺς σοφούς, ἐξ αἵματος δηλονότι, χολῆς ξανθῆς καὶ μελαίνης, καὶ φλέγματος· ὅταν οὖν μένωσιν πρὸς ἑαυτὰ τὰ στοιχεῖα καὶ ἠρεμῶσιν, ἔστι καὶ ὁ ἄνθρωπος ὑγιής· ὅταν δὲ πρὸς ἄλληλα διεγείρωνται τῷ τε πλεονασμῷ καὶ τῇ ὑφαιρέσει, τότε καὶ ὁ ἐλεεινὸς ἄνθρωπος νοσηλεύεται κατὰ τὸν πλεοναζοντα χυμὸν ἢ τὸν ὑστερούμενον, τοῦ μὲν κατάρξαντος τοῦδε τοῦ χυμοῦ, τοῦ δὲ ἐκείνου· ἔστι μὲν οὖν ὅτε καὶ δύο στοιχεῖα μίγνυται, ὡς ἐπὶ τοῦ συνόχου πυρετοῦ, τῆς ξανθῆς χολῆς δηλονότι μιγνυμένης τῷ αἵματι· καὶ γίνεται ταραχὴ μεγάλη τῷ ζώῳ, καὶ νόσος ἀφόρητος· ὅθεν καὶ ὁ σφυγμὸς εἰς αὐτὰ τὰ δ στοιχεῖα μεμέρισται καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκεῖθεν κέκτηται· διὰ τοῦτο καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν σφοδρὰς καὶ ταχείας τὰς κινήσεις τῶν σφυγμῶν ἔχοντες τῇ ἐπικρατείᾳ τῶν χυμῶν τῆς τε ξανθῆς χολῆς καὶ τοῦ αἵματος· οἱ δὲ ἑτέ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ρως μαλθακῶς πως καὶ ἠρέμα διὰ τὴν τοῦ φλέγματος καὶ τὴν τῆς μελαίνης χολῆς αὔξησιν· δεῖ οὖν τὸν ἐθέλοντα περὶ τῆς ἐπελθούσης τῷ ἀνθρώπῳ νόσου ἀκριβῶς στοχάσασθαι, μετὰ τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν, τοὐτέστι τὸν ἰατρὸν, πρὸς τὸν κάμνοντα καθίσας μικρὸν καὶ διαναπαύσασθαι χρώμενον καὶ ὁμιλίᾳ τινὶ· εἶτα λαβεῖν τὴν χεῖρα τοῦ νοσοῦντος τὴν δεξιὰν διὰ τῆς ἑαυτοῦ δεξιᾶς· ὁμοίως καὶ τὴν ἀριστερὰν διὰ τῆς ἀριστερᾶς, καὶ τιθέναι τὸν νοῦν εἰς τὰς τοῦ σφυγμοῦ κινήσεις ἀκριβῶς· καὶ εἰ μὲν ἔστιν ὁ σφυγμὸς γεμάτος καὶ σύντομος, ἔστιν ὁμολογουμένως ἐξ αἵματος· ἡ γὰρ σφοδρὰ κίνησις θέρμην δηλοῖ, καὶ ἡ ταχεῖα ὑγρότητα· ἐπεὶ οὖν τὸ αἷμα θερμόν ἐστι καὶ ὑγρὸν, ἔστιν ἄρα καὶ ἡ νόσος ἐξ αἵματος· εἰ δὲ σύντομος μὲν ἡ κίνησις, λεπτὴ δὲ τῶν σφαιρίων καὶ μόνων ἁπτομένη τῶν δακτύλων, ἐκ τῆς ξανθῆς χολῆς ἡ νόσος, καὶ τὰς ἀφορμὰς ἐκεῖθεν κέκτηται· πᾶσα γὰρ λεπτὴ κίνησις ξηρὰ ἐστὶν, καὶ ἡ ταχεῖα θερμὴ, καθὰ δὴ καὶ προείρηται· ἐπεὶ οὖν ἡ ξανθὴ χολὴ ξηρά ἐστι καὶ θερμὴ, ἔστιν ἄρα καὶ ἡ νόσος ἐκ τῆς ξανθῆς ὁμολογουμένως χολῆς· εἰ δ' αὖ πάλιν ἡ κίνησις τοῦ σφυγμοῦ, παχεῖα μὲν καὶ γεμάτη, ἀργὴ δὲ ἡ νόσος ἐκ τοῦ φλέγματος· ἡ γὰρ ἀργὴ κίνησις τὴν ψύξιν δηλοῖ, ἡ δὲ παχεῖα τὴν ὑγρότητα, καθὰ καὶ δεδηλωται· ἐπεὶ οὖν τὸ φλέγμα ψυχρόν ἐστι καὶ ὑγρὸν, καὶ ἡ νόσος ἐκεῖθεν τὴν γέννησιν κέκτηται· εἰ δὲ τὴν κίνησιν ὁ σφυγμὸς ἀργεῖαν καὶ λεπτοτάτην, τῆς μελαίνης χολῆς φανερὸν τοῦτο τεκμήριον· ἐπεὶ οὖν ἡ μέλαινα χολὴ ξηρὰ καὶ ψυχρὰ, ἔστι δὲ τῆς ἀργείας καὶ μαλθακότητος τὸ ψυχρὸν, τῆς δὲ λεπτότητος τὸ ξηρὸν, καὶ ἡ νόσος τῆς μελαίνης χολῆς δηλονότι· καὶ ταῦτα μὲν δὲ περὶ τῆς τοῦ σφυγμοῦ κινήσεως εἴρηται, τῆς ἀπὸ τῶν δ μυχῶν γινομένης· ἔστι δὲ καὶ κίνησις ἑτέρα τοῦ σφυγμοῦ παρὰ ταύτας, ἣ σφύζει μὲν συστελλομένου τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ, κατ' ὀλίγον δὲ χαυνοῦται καὶ παύεται· ἢ ἀπὸ περιπτωμάτων πολλῶν τῶν ἐν τῷ στομάχῳ κειμένων, ἢ ἀπὸ ὑστερήσεως, ἐξ ἧς καὶ θάνατοι πολλάκις τοῖς νοσοῦσιν ἐπάγονται, εἰ μὴ διεγείροιεν οἱ παρόντες τὸν κάμνοντα· ὅταν οὖν ἴδῃς τὸν σφυγμὸν μυρμηκίζοντα καὶ ἀστάτως φερόμενον, καὶ οἱονεὶ τρέμοντα τοῦτον, ἔστι σαφῶς τοῦ θανάτου τεκμήριον· ὥς μοι γε διὰ τούτου πολλοὶ θάνατοι τῶν νοσούντων δεδήλωνται· καὶ ταῦτα μὲν ὅσον κατὰ τὴν ἡμετέραν δύναμιν ἐξεθέμεθα. Ὁ δέ γε σοφώτατος σύρος ὁ Ἀβιτζιανὸς λέξει περὶ τούτου σαφέστατα· ἔστι δὲ τὸ σύγγραμμα τοῦτο κατὰ λέξιν τοιόνδε. — Τοῦ σοφωτάτου παρὰ μὲν ἰνδοῖς Ἀλῆ, παρὰ δὲ ἕλλησιν Ἀβιτζιανοῦ περὶ σφυγμῶν. Πίασον τὸν σφυγμὸν etc. ut in cl. Cyrilli editione neapolitana.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

PRIVILEGIUM

PIUS PP. VIII.

Ad futuram rei memoriam. Graves in re litteraria labores dilecti filii magistri Angeli Maii primi e bibliothecae nostrae vaticanae custodibus, ubi fel. record. Pius VII. praedecessor noster rescivit, ac certior factus, eum in multiplicis argumenti scriptis a diuturna oblivione vindicandis plures iam annos insudare, vel iam repertis operibus, aut eorum fragmentis, suas adscribere animadversiones, ut explicatiora atque ornatiora evaderent, haud potuit eius ingenii praestantiam, atque in litterararum commoda intentam industriam non plurimi facere, suaque gratia munire. Quum enim propositum esset erudito viro quascumque in vaticana nostra bibliotheca, vel ubivis locorum reperisset antiquitatis doctae reliquias, sua impensa in lucem edere, sibi vero verendum videretur, ne paullo post susceptam ab eo huiuscemodi lucubrationum veterum editionem, alii rursus excudendas susciperent, ipse Pontifex opportune providendum ac praecavendum censuit, ne laborum emolumento fraudaretur, vel potius detrimentum acciperet. Vetuit igitur atque interdixit per suas apostolicas litteras annulo piscatoris obsignatas, ac datas die XII. iulii MDCCCXXII. typographis quibusvis pontificiae nostrae ditionis, ne per decennium a prima illa impressione veteris monumenta doctrinae, servatis censurae iuribus, ab eo primum edita, sive integra, sive non, et sive graeco, sive latino, sive etiam etrusco sermone exarata, eorum operum partem aliquam prelo subiicerent, aut imprimendam curarent, bibliopolis vero, ne alias eorumdem operum editiones venales haberent, aut aliis vendendas traderent, nisi idem ipse dilectus filius magister Angelus Maius facultatem tribuerit. Voluit praeterea, ut qui adversus privilegium hoc fecerit, librorum typorumque amissione multaretur, et nummis scutatis aureis quingentis monetae aerario nostro probatae; quae quidem multa Angelo Maio omnino tribuenda addicendaque foret. Denique iussit, omnes, qui in eadem nostra ditione ius dicunt, et penes quos ea est procuratio, in violatores huius privilegii, si

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

qui fuerint, severitatem expromere, statutas poenas sontibus infligere, ipsi Angelo Maio ope omni praesto esse, ut iure, quo qui optimo, eiusmodi concessione perfrueretur. Quum autem privilegium a praedecessore nostro concessum post decennium cuiuslibet a prima editione operis finem haberet, ipsi Angelo Maio gratum acceptumque fore nobis significatum est, si ad simile temporis spatium, post elapsum singularum editionum decennium, privilegium illud benigne protendere velimus. Nos igitur qui liberalibus favemus disciplinis, ac beneficiis libenter afficimus, quos in illis excolendis catholicae religioni non parum prodesse conspicimus, alacri libentique animo indulgentiae nostrae testimonium tam claro doctoque viro expromere statuimus. Quapropter suprema potestate nostra hisce litteris edicimus, atque mandamus, ut privilegium, de quo agitur, a Pio VII. praedecessore nostro, diplomate suo, magistro Angelo Maio concessum omni omnino ex parte ad aliud decennium prorogetur, ita ut commemorata eius opera typis vel iam vulgata vel vulganda, nisi post vicesimum annum a prima editione nemini in pontificia nostra ditione degenti, imprimere, aut vendere liceat, nisi auctore assentiente; secus poenis ut supra latis luendus, plectendus. Haec volumus atque decernimus, non obstantibus legibus, privilegiis, ac pontificiis sanctionibus quibuscumque. Datum Romae apud S. M. M. sub annulo piscatoris die I. mensis octobris MDCCCXXX, pontificatus nostri anno secundo.

IOSEPHUS CARD. ALBANUS.

Accedunt privilegia augustissimi Imperatoris Austriae et omnium serenissimorum Italiae Principum ad quinquennium, serenissimi Regis utriusque Siciliae ad septennium, post quorumlibet praedicti generis operum primam editionem.

Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ

ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ Μ̄Δ̄.

I. Ἐκ τῆς Ἀντύλλου καὶ Ἡλιοδώρου, χειρουργία ἀποστημάτων (1).

Codicis pag. 15.

1. Εἰ μὴ κατὰ τὴν κεφαλὴν γένοιτο ἐπιπολλῆς ἀπόστημα, ἁπλοτομήσομεν τάττοντες τὴν διαίρεσιν, οὐ κατὰ τὴν εὐθύτητα τῆς τριχῶν, ἀλλ' ἐπικάρσιον καὶ ὑποβεβλημένην τῇ τριχώσει· ὅπως ἡ οὐλὴ μετὰ ταῦτα κρύπτοιτο ὑπὸ τῆς τῆς τριχῶν ἐπιπτώσεως· εἰ δὲ εὐθὺ κατὰ τὸν περικράνιον ὑμένα τὸ ὑγρὸν ὑποπίπτοι, ὥστ' ἢ διαφθαρῆναι μέρος τι αὐτοῦ, ἢ διαγανακτῆσαι καὶ συμπαθῆσαι, τῆς μὴ εὐμορφίας ἥττονα ποιησόμεθα λόγον, ἢ δὲ ἀσφαλοῦς προνοούμενοι, δύο διαιρέσεις ἐμβαλοῦμεν συμμέτρους, ὡς πρὸς τὸ ἀπόστημα, τὴν μὴ εὐθυτενῆ, τὴν δὲ ἐπικαρσίαν, τεμνούσας κατὰ μεσότητα ἀλλήλας· ὡς τὸ σχῆμα αὐτῶν παραπλήσιον εἶναι τῷ χι γράμματι· οὕτω γὰρ ὁ περικράνιος οὐ διαγανακτήσει πανταχόθε διαιρούμενος· εἰ δὲ κατὰ μέτωπον ἀπόστημα γένοιτο, ἐπικαρσίως διαιροῦμεν μιμούμενοι τὰς φυσικὰς ἐν τῷ μετώπῳ γραμμάς· εἰ δὲ κατὰ ῥίνα, τὴν τομὴν εὐθυτενῆ τάξομεν, κατὰ τὸ μῆκος τῆς ῥινός· εἰ δὲ κατὰ μῆλα, εἰ μὴ ὑπ' αὐτοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς, μηνοειδεῖ διαιρέσει χρησόμεθα, τὸ κύρτωμα τῆς διαιρέσεως κάτω στρέφοντες, ἵνα ταῖς φυσι-

(1) Ἀπὸ τοῦ α̅ τῶν Ἀντύλλου χειρουργουμένων· κεφάλαιον του ὁμοίου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

καῖς τ̃ ἐπωποιῶν περιφερείαις σχηματισθῇ· εἰ δὲ κατωτέρω, κατὰ τὰ λεπτὰ καλούμενα τῆς γνάθου εὐθυτενῆ τομὴν διελοῦμεν· ἐπεὶ κ̃ ἡ ῥυσότης ἡ κατὰ φύσιν τῇ̃ παρειῶν κατ' εὐθύτητά ἐστιν· ὄπισθεν δὲ τ̃ ὠτὸς ὑγροῦ γενομένου, μηνοειδῶς περιγράψομεν, μιμούμενοι τὴν βάσιν τ̃ ὠτός· τραχήλκ δ' ἐπὶ ἀποστήματος τεμνομένκ, ἐπὶ μὴ τῇ̃ ὄπισθεν εὐθυτενὴς διαίρεσις ἁρμόδιος, ἐπὶ δὲ τῇ̃ ἔμπροσθεν, ἐπεὶ λιπαρὸν τὸ δέρμα διὰ τὰς ἐπικύψεις κ̃ πολλὴν ἐπίδοσιν ἔχῃ, περιελοῦμεν· ἐκ γὰρ τ̃ εὐθυτομίας οὐ πάνυ τί προσπίπτει τὰ σώματα, οἷα δὴ τ̃ δέρματος ἐγχαλωμένου κ̃ ἀφισταμένου τῶν συνεχῶν σωμάτων.

P. 16. 2. Ταῦτα δὲ ποιοῦμεν | κ̃ ἐπὶ μασχάλης κ̃ βουβῶνος κ̃ δακτυλίου, διὰ τὴν ὁμοειδείαν τ̃ δέρματος πρὸς τὸ τ̃ τραχήλου δέρμα· ἐπὶ δὲ μαστῶν (1), παχέων μὴ ὄντων τῇ̃ ἐπικειμένων τῷ πύῳ σωμάτων, ἁπλοτομία γιγνέσθω· λεπτῶν δὲ κ̃ ἀνεπιτηδείων πρὸς κίλλησιν, ἐκτεμνέσθω· τὰ μὴ οὖν ἄλλα μέρη τ̃ τιτθοῦ ἀδεῶς περιαιρείσθω· ὁ δὲ πλησίον τῆς θηλῆς τόπος, πεφροντισμένως μηνοειδεῖ περιαιρέσει συντηρουμένης τ̃ θηλῆς· ἐν δὲ τοῖς βραχίοσι κ̃ τοῖς ἀγκῶσιν, ἔν τε ταῖς χερσὶ κ̃ δακτύλοις καὶ τοῖς ἀπὸ τ̃ βουβώνων κατωτέρω πᾶσιν, εὐθείας κατὰ μῆκος διαιρέσεις ἐγχαράσσομεν· εἰ δὲ κατ' ὠμοπλάτην ὑπὸ κλεῖς ἀπόστημα συμβαίη, λοξὸν τὸ εἶδος τῶν τομῶν παραλλαττέον κατὰ μίμησιν τῆς ἐξοχῆς τ̃ ὀστέων τούτων· εἰ δὲ κατὰ ῥάχιν, εὐθυτενῶς διαιροῦμεν, ὥσπερ οἱ μῦες ἐπιπεφύκασιν· ἐπὶ δὲ πυγῶν, κατὰ μὴ τὰ περιφερῆ καὶ ὀπίσω μέρη, διαιροῦμεν εὐθείαις τομαῖς· κατὰ δὲ τὰ ὑπεσταλμένα κ̃ συνεγγίζοντα τοῖς μηροῖς, περιελοῦμεν· συριγγοῦται γὰρ ῥαδίως, εἰ μὴ περιαιροῖτο ἐκ

(1) Ἀπὸ τοῦ γ̄ τῶν Ἡλιοδώρου χειρουργουμένων· κεφάλαιον περὶ φλεγμονῆς καὶ τοπικῶν ἀποστημάτων.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πλάτους· ὁμοίως δὲ εἰ καὶ περὶ τὸν σφικτῆρα ὑγρὸν γένοιτο τὸ εἶδος τῆς διαιρέσεως ἐπικάρσιον ἐπιτηδευέσθω· ταύτῃ γὰρ αἱ στολίδες πεφύκασι.

3. Δεῖ δὲ (1) ἐν τῷ καιρῷ τῆς κατουλώσεως κασσιτέρινον σωλῆνα κυκλοτερῆ ἐντιθέναι, ἔξωθεν μὴν, ἀχανῆ· εἰς δὲ τὸ βάθος, περιφερῆ, τρῆμα μέσον ἔχοντα πρὸς τὰς τῶν πνευμάτων ἀποδόσεις· μέχρι τέλους δὲ τῆς θεραπείας ἐγκείσθω ὁ σωλὴν πρὸς τὴν ἐν διαστολῇ κατούλωσιν· ἐπὶ δὲ πλευρῶν καὶ στέρνων τὸ εἶδος τῆς διαιρέσεως ἐπικάρσιον ἐπιτηδευές ταύτῃ γὰρ καὶ αἱ πλευραὶ πεφύκασιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιγαστρίου, διὰ τὸ τὰς φυσικὰς στολίδας αὐτοῦ πάσας ἐπικαρσίους εἶναι· ἐπὶ δὲ ὀσχέου καὶ καυλοῦ, τομαῖς εὐθυτενέσι χρηστέον· καὶ τὸ σύνολον, εἰδέναι χρὴ ὅτι τὰ σχήματα τῶν διαιρέσεων διδασκόμεθα ἐκ τῆς ἐπιβλέ||ψεως τῶν πρόσθεν πρὸς τὸ ἀσφαλὲς καὶ τὸ εὔμορφον· γραμμὰς μὴν γὰρ φυσικὰς ἀπομιμούμενοι διὰ τῆς τομῆς, ἐπὶ τὸ εὔμορφον ποιούμεθα τὴν ἀναφοράν· εὐθυτενῶς δὲ τέμνοντες, οἷον ἐπὶ τῶν κώλων καὶ τῶν τενόντων, τῶν ἀσφαλείας προνοούμεθα, ἵνα μὴ τῶν νεύρων καὶ τῶν ἀγγείων ἐκ τῆς ἐπικαρσίας διαιρέσεως ἀναγκασθῶμεν διελεῖν τί· χρὴ μέντοι γινώσκειν ὡς οὐκ ἐπίσης ὀφειλόντων ἀποβλέπειν ἡμῶν πρός τε τὸ ἀσφαλὲς καὶ τὸ εὐπρεπὲς· πανταχοῦ γὰρ προσεχέστερον τὸ τῆς ἀσφαλείας τίθημι. P. 17.

4. Πάλιν ἐπὶ μὴν τῶν μικρῶν ἀποστημάτων, μιᾷ διαιρέσει χρησόμεθα, κάθὸ λεπτότατα αὐτὰ ἑαυτῆς εὑρίσκεται τὰ σώματα· ἐπὶ δὲ τῆς μειζόνων, πλείοσι διαιρέσεσι χρώμεθα· τέμνοντες γὰρ ᾗ λεπτότατον τὸ δέρμα, καὶ τὸ ὑγρὸν ἐκκρίνοντες, καθίεμεν τὸν λιχανὸν δάκτυλον τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς διὰ τῆς διαιρέσεως εἰς τὸν κόλπον· ἔπειτα πανταχῇ περιάγοντες

(1) Ἀπὸ τοῦ δ̄ τῶν Ἡλιοδώρου χειρουργουμένων· κεφάλαιον περὶ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ ῥαγάδων καὶ κονδυλωμάτων.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

αὐτὸν, τὸ μέγεθος τοῦ κόλπου καταναοῦμεν· εἰ μὴ οὖν ἐφ' ἕν τι μέρος ὁδηγεῖτο ὁ δάκτυλος, τοῦ περιξ ἀπαθῶν ὄντων, καθ' ὁποτέρα ὑγιὲς ἢ τοῦ κόλπου, κατὰ ταῦτα κυρτώσαντες αὐτὸν καὶ περιτείναντες τὴν σάρκα, δευτέραν ἐμβαλοῦμεν διαίρεσιν, τὸ αὐτὸ σχῆμα ἔχουσαν τῇ προτέρᾳ· εἰ δὲ ὁ κόλπος ὁ περιέχων τὸ ὑγρὸν εὐθυτενὴς μὴ εἴη, τύχῃ δὲ πολὺ ἐπιμηκέστερος τοῦ δακτύλου, μετὰ τὴν δευτέραν διαίρεσιν κομισάμενοι τὸν δάκτυλον, πάλιν δίχᾳ τῆς δευτέρας αὐτὸν καθήσομεν· καὶ τρίτην ἄλλην ἐμβαλοῦμεν ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ παραπλησίως· εἰ δὲ πλατὺς εἴη καὶ περιφερὴς, στομώσομεν ᾗ λεπτότατος ὑποπίπτει· καθέντες δὲ τὸν δάκτυλον, τὴν μὴ τανὰ διαίρεσιν κατωτέρω τοῦ πρώτης ἐμβαλοῦμεν, τὴν δὲ ἀνωτέρω, εἰ τύχῃ κἀνταῦθα τίς διασημαίνειν ὑποφορά· ἄλλας δὲ ἐκ πλαγίων τοῦ πρώτης καὶ τοῦ μετὰ τὴν πρώτην, πάσας μὲν τοιαύτας ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκτεινο|μένας μέρος.

p. 18. 5. Στοχασμὸς δὲ γινέσθω μάλιστα τοῦ τὰς ὑστάτας διαιρέσεις τας πρὸς τοῖς πέρασι τοῦ κόλπου παρ' αὐτὴν τὴν ὑγιαίνουσαν καὶ μὴ ἀφεστηκυίαν σάρκα ἐμβάλλεσθαι· εἰ μὴ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἀλλ' ὑπολείποιτό τις χώρα κεκολπωμένη, δυναμένη φυλάττειν ὑγροῦ τί μέρος ἐν ἑαυτῇ, μείζων ὁ κόλπος γενήσεται· τοῦ ὑγρῶν διασπόντων ἐκεῖνα τὰ μέρη, καθ' ἃ ἂν ὑφίστασθαι τύχοι· εἰ μὴ οὖν ὑπόπλατυ τὸ ἀπόστημα τύχοι καὶ μὴ πάνυ ἐξογκώμενον, εὐθυτομήσομεν· εἰ δὲ κυρτὸν ἰσχυρῶς εἴη καὶ περίογκον εἰς ὀξεῖαν τε ἀνατεῖνον κορυφὴν, περιαιρέσει χρησόμεθα· μεγάλῃ μὴ, εἰ καὶ αὐτὸς ὁ τόπος προκαλοῖτο τὴν περιαίρεσιν, ὡς μασχάλη καὶ βουβὼν καὶ τὰ περὶ τὸν δάκτυλον· εἰ δὲ ὁ μὴ τόπος, ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, παραιτοῖτο τὴν περιαίρεσιν, τὸ δὲ ἀπόστημα, δίχᾳ τὸ ἰσχυρῶς κεκορυφῶσθαι, τὴν τῆς περιαιρέσεως ἀνάγκην ἀνάγοι, μικρᾷ χρησόμεθα.

6. Χρὴ δὲ περιδιαιρεῖν τὸν τρόπον τοῦτον· μετὰ τὸ σημειώσασθαι τὸν περιαιρεθησόμενον τόπον, διαγράψομεν τὸ βά-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θος μυρσινοειδῶς· εἶτ' ἄγκιστρον καταπείραντες εἰς μέσον τὴν περιγεγραμμένην σάρκα, καὶ ἀνατείναντες ἰσχυρῶς διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, πᾶν τὸ περιχαραχθὲν ἐκτεμοῦμεν· ταῦτα δὲ ποιήσομεν, κἂν τὰ ἐπεστορεσμένα σώματα τῷ ἀποστήματι λεπτὰ ἢ νενεκρωμένα εἶναι τύχοι· εὐδόκιμος γὰρ ἐπ' ἀμφοῖν τούτοιν ἡ περιαίρεσις ἐστί· μέτρον δὲ τ̄ περιαιρέσεως, αὐτὸ τὸ λελεπτυσμένον ἢ νενεκρωμένον ἔστω σῶμα· τοσαῦτα περὶ τῆς χειρουργίας τῶν ὑποπιπτόντων ἀποστημάτων· ἑξῆς δὲ περὶ τῆς θεραπείας λεκτέον·

II. Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ τῶν ἐν κατακαλύψει ἀποστημάτων. (1)

1. Ἐὰν μὴν οὖν ὁ πεπονθὼς τόπος ὑποπίπτῃ χειρουργίᾳ, συνεργεῖν δεῖ τῇ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν ῥοπῇ τ̄ ἀποστήματος διὰ πυριῶν θερμῶν καὶ ἐπιστατικῶν καταπλασμάτων τὲ καὶ ἐμπλάστρων· τ̄ δὲ ἀποστήματος * * || Desiderantur paginae duae.

* * καὶ κατ' αὐτοῦ ὅλου τ̄ πλευροῦ σπλήνιον κεκαρωμένον ἐπιτιθέσθω· τ̄ δὲ βάθους ῥευματιζομένου, κατάπλασμα στιπτικὴν ἔχον δύναμιν ἔξωθεν ἐπιτιθέσθω τ̄ σπληνίου· ταῦτα γινέσθω ταῖς ἑξῆς ἡμέραις ἕως οὗ καθαρθῇ καὶ σαρκωθῇ τὸ βάρος· ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς θεραπείας χρόνῳ οἱ ἄγκιστῆρες διακοπτόμενοι κομιζέσθωσαν· οὗτος ἐστὶν ἄριστος τρόπος τῆς θεραπείας ἐν αὐτῷ τῷ ὑμένι συλλεγέντος τ̄ ὑγροῦ· μεταξὺ δὲ τῶν πλευρῶν καὶ τ̄ ὑμένος συλλεγέντος μετὰ τὴν ἀσφαλῆ τ̄ ὑγροῦ ἔκκρισιν, ὁρμῆσαι δεῖ ἐπὶ τὴν τ̄ πλευρῶν ἐκκοπήν· ἐκθήσομαι δ' αὐτὴν ἑπομένως. P. 19.

(1) Ἀπὸ τοῦ γ̄ τῶν χειρουργουμένων· κεφάλαιον, τίνες τῶν ἀφισταμένων τόπων ὑποπίπτουσιν χειρουργίᾳ, καὶ τίνες διαίτῃ καὶ φαρμακείᾳ.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

III. Περὶ ἐκκοπῆς πλευρῶν.

1. Ἐκτεμνέσθω τὰ σκέποντα τὴν πλευρὰν, ἢ τὰς πλευρὰς σώματα, ὑπό τε τετραγώνου καὶ ἐκτομῆς ὑπὸ μήκους σχηματιζομένης· πρὸς δὲ τὴν περιχάραξιν, διδόσθω μία πρώτη πλαγία διαίρεσις κατὰ μεσοπλευρίου ὑπὸ τὴν δεομένην ἐκκοπῆς πλευρὰν λελοξωμένη πρὸς τὸ τοῦ μεσοπλευρίου σχῆμα, εἰς ὃ καταπειρέσθω ἄγκιστρον, καὶ ἀναταθὲν ἐκτεμνέσθω· καὶ οὕτως αἱ πλευραὶ ψιλούσθωσαν· καὶ τῇ δεομένῃ πλευρᾷ ἀναιρέσεως πλατυμήλης ἢ μηνιγγοφύλακος ἔλασμα ὑπερειδέσθω ἕδρας χάριν· καὶ ἡ ἀκμὴ τοῦ τρυπάνου στηριζέσθω κατὰ τὸ ἐψιλωμένον μέρος τῆς πλευρᾶς πρὸς τοῖς κατὰ φύσιν σώμασι· καὶ γινέσθω ἡ ἐνέργεια· κἂν ὑποπέσῃ τῷ ἐνεργοῦντι κενεμβατῆσαι, τὸ ἔλασμα καὶ μήλης παραγαγέτω ὑπὸ τὸ τετριμένον μέρος· ὅλον δὲ δι' ὅλου τὸ καὶ πλευρᾶς πάχος τετράσθω· καὶ ἤτοι δύο τὰ πάντα διδόσθω τρήματα, ἓν καὶ ἓν στενῆς οὔσης τῆς πλευρᾶς· ἢ δύο καὶ δύο, πλατυτέρας οὔσης.

2. Τὸν δὲ τρόπον καὶ τοῦ τρημάτων δόσεως ἐκτίθεμεν ἐν τῷ περὶ τοῦ κρανίου λόγῳ· καθάπερ * καὶ τὸν τρόπον καὶ ἐκκοπῆς· διακοπτέσθω δὲ τῆς πλευρᾶς καθ' ἓν μέρος τὸ πλεῖον πάχος, καὶ λεπτὴ συνέχεια καταλιπέσθω· εἶτα | τότε τὸ ἕτερον διὰ τοῦ ἐκκοπέων διαιρείσθω ὅλον· τούτου γενομένου, δακτύλοις ἢ ὀστάγρᾳ συνεχέσθω ἡ πλευρὰ, ἵνα ἡ καταλελειμμένη λεπτὴ συνέχεια μιᾷ ἐπιβολῇ τῇ τοῦ σμιλίου τοῦ ἐκκοπέως ἀκμῇ διακοπῇ· κἂν μὴ ᾖ ἁπαλὰ τὰ τῆς πλευρᾶς ἄκρα, ἀρκεῖ δεῖ· ἀνώμαλα δὲ ὄντα, ῥίνῃ ὁμαλίζειν· ταῦτα ποιοῦμεν ἐπὶ τῶν ὀστωδῶν πλευρῶν.

Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

P. 20.

3. Ἐπὶ δὲ τῶν χονδρωδῶν, ἐκτέμνειν χρὴ καὶ ἀναιρεῖν διὰ σμιλίου βαρυτάτου ἢ κατὰ ἐνέργειαν ἀκμῇ σμιλίου τοῦ ἐκκοπέως· οὔτε γὰρ ἀντέρεισις ἐπὶ χονδρώδους πλευρᾶς παραλαμ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ζάνεται, οὔτ' ἐκκοπὴ δεῖ τὴν ἁπαλότητα τῆς οὐσίας· ἐκτεμνέσθω δὲ μὴ μόνον τὸ λελιπασμένον μέρος τῆς χόνδρου, ἀλλὰ καί τινα τῆς κατὰ φύσιν τῆς πλευρᾶς· μετὰ δὲ τὴν τῆς πλευρῶν ἀναίρεσιν, λημνίσκοις ἀναπληρούσθω τὸ τῆς ἐκτομῆς κοίλωμα· καὶ τὰ πρόχειρα μέρη τιλτοῖς μότοις ἀναπληρούσθω· καὶ κατὰ τῆς μοτοφύλακος ὅλου τῆς θώρακος ἔριον οἰνελαίῳ βεβρεγμένον ἐπιτιθέσθω· εἶτ' ἐπιδρύσθω· μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν πρὸς τὴν σάρκωσιν ἐγκρίνειν δεῖ ἐμπλάστρους κεφαλικὰς ἀνιεμένας ῥοδίνῳ· τὰ γὰρ λιπαίνοντα φάρμακα ἀνοίκεια σύνεστιν, ὅτι πλευρῶν ἄκρα γεγύμνωται· καὶ λιπαινόμενα πρὸς τοῖς ἐσχάτοις τῆς θεραπείας συριγγοῖ τοὺς τόπους μετὰ τὴν σάρκωσιν· ὑπτία οὖσα ἰσόπεδος ἡ ἕλκωσις κατυλούσθω.

IV. Περὶ περιτοναίου, καὶ τῆς μεταξὺ ἐπιγαστρίου καὶ περιτοναίου ἀποστήματος.

Ἐπὶ τῆς περιτοναίου τόπου τὲ τῆς μεταξὺ ἐπιγαστρίου καὶ περιτοναίου, ἡ αὐτὴ χειρουργία γιγνέσθω· διαιρεῖται γὰρ ἕως τῆς πύου τὰ σκέποντα σώματα, τῆς πάσχοντος ὑποτίου σχηματισμένου· καὶ τἄλλα γίνεται, ὡς ἐπὶ θώρακος· ἄμεινον δ' ἐστὶ μετὰ τὴν παντελῆ τῆς ὑγροῦ ἔκκρισιν τὸν δάκτυλον εἰς βάθος καθιέναι, καὶ διαίρεσιν εἰς ὑπόῤῥυσιν διδόναι· ὀλίγου δ' ὄντος τῆς συλλεχθέντος || ὑγροῦ, κατὰ μίαν ἐπιβολὴν ἡ ἔκκρισις τῆς παρακειμένου γινέσθω, ὡς ἐπὶ τῆς ἐν ἐπιφανείᾳ ἀποστημάτων. P. 21.

V. Περὶ ἥπατος καὶ σπληνὸς αποστήματος.

Ἐπὶ τῆς ἐν ἥπατι καὶ σπληνὶ ἀποστημάτων δοκεῖ μοι δεῖν τέμνειν ἢ καίειν, διαιρεῖσθω δὲ τὰ ἐπικείμενα τῷ σπλάγχνῳ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σώματα ἐπιγάστριον καὶ περιτόναιον· καὶ πλείστης οὔσης συλλογῆς διεκβαλλέσθωσαν ἀγκτῆρες διὰ τῆς τοῦ ἐπιγαστρίου χειλῶν· τότε τὸ ἀπόστημα διαιρείσθω, πάλιν πρὸς δύναμιν ἐκκρινομένου τοῦ ὑγροῦ· πρὸς δ' ἐποχὴν τοῦ καταλελειμμένου, ὡς δ' ἤδη ἐῤῥέθη, σπογγίῳ μαλακοῦ ἐντιθεμένου· γιγνέσθω δὲ καὶ τὰ ἑξῆς οἷα ἐπὶ τοῦ θώρακος εἴρηται· ὀλίγον δὲ ὂν τὸ ὑγρὸν, σύμπαν κατὰ μίαν ἐπιβολὴν ἐκκρινέσθω· εἰωθὲ μὴ οὖν σαρκουμένης τῆς ἐν τῷ βάθει ἑλκώσεως, συσαρκοῦσθαι καὶ τὰ χείλη τοῦ ἐπιγαστρίου καὶ τοῦ περιτοναίου, ὥστε μὴ συνούλωσιν τῆς τομῆς γίνεσθαι· ἐὰν δὲ φθάσῃ ἐπουλωθῆναι ἡ τοῦ σπλάγχνου ἕλκωσις, ἀναιμασσέσθω τὰ τῆς τομῆς χείλη, καὶ ῥαπτέσθω πρὸς κόλλησιν· ἐὰν δέ ποτε τὸ ἐν ἥπατι καὶ σπληνὶ ἀπόστημα ἀναστομωθῇ, ὡς τὸ ὑγρὸν προχεόμενον ὑποδραμεῖν τὸ περιτόναιον καὶ περιχυθῆναι τοῖς σπλάγχνοις, ἐὰν μὴ ᾖ πλῆθος τὸ προκεχυμένον, ὡς ἀναλογεῖν πλήθει τῷ ἐπὶ ὑδρωπος, παρακεντήσει χρώμεθα· ὀλίγου δ' ὄντος τοῦ ὑγροῦ τοῦ κεχυμένου, τοπικὴ γινέσθω διαίρεσις τοῦ ἐπιγαστρίου καὶ τοῦ περιτοναίου· εἶτα ὅταν φθανῇ τοῦ σπλάγχνου στόμωσις, ἐπιδιαιρείσθω πρὸς τὴν τοῦ ἀποστήματος ἀνασκευήν· καὶ τότε τὰ ἀκόλουθα γιγνέσθω, ὅσα μικρῷ πρόσθεν εἴρηται.

VI. Περὶ ἀπευθυσμένου ἐντέρου ἀποστήματος καὶ τοῦ ἐν ἄλλοις μορίοις.

Τοῦ ἀπευθυσμένου ἐντέρου ἀποστάντος, ποτὲ μὲν χειρουργεῖν δεῖ, ποτὲ δὲ συνεργεῖν τῇ κατὰ βάθος συῤῥήξει· χειρουργεῖν μὲν, ἐν τοῖς προχείροις τόποις τοῦ ἀποστήματος ὄντος, πλησιάζοντος | τῷ σφιγκτῆρι ἀφῇ ὑποπίπτοντος· συνεργεῖν δὲ συῤῥήξει, ἐν βάθει γινομένου· πρὸς δὲ τὴν χειρουργίαν ὕπτιος σχηματιζέσθω ὁ πάσχων ἐπὶ παρέδρου δίφρου

P. 22.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πρὸς αὐγῇ λαμπρᾷ, συνημμένα ἔχων τὰ σκέλη πρὸς τὸ ἐπιγάστριον, καὶ τοὺς μηροὺς διεστῶτας ἀπ' ἀλλήλων· ἔστωσαν δὲ καὶ οἱ πήχεις ταῖς ἰγνύαις ὑποβεβλημένοι, καὶ πρὸς τὸν τένοντα διὰ τῆς ἀνισοτόνων βρόχων ἀνειλημμένοι· μετὰ τὸν δεδηλωμένον σχηματισμὸν, τοῖς δακτύλοις ἐκτρεπέσθωσαν· αἱ πρόχειροι τοῦ δακτυλίου στολίδες· εἶτα ἄγκιστρον τῷ λιχανῷ δακτύλῳ συγκαθιέσθω εἰς τὸ τῆς ἕδρας βάθος, καὶ καταπειρέσθω εἰς τὸν ὄγκον, δι' οὗ ἀποτεινόμενον τὸ ἀπόστημα ἐκτρεπέσθω, καὶ ἐπιδιαιρείσθω παχέων ὄντων τῶν ἐπικειμένων τῷ πύῳ σωμάτων.

2. Ταῦτα τὰ ἔργα δύναται γενέσθαι ἐπὶ παιδικῶν καὶ γυναικείων σωμάτων τῆς ἀπαλοσυγκρίτων· ἐπὶ δὲ νέων περὶ σκλήρων ἀκμαζόντων ἀνθρώπων, ἐὰν μὴ δύνηται ἐκτρέπεσθαι ἡ ἕδρα, συγκαθιέσθω εἰς τὸ βάθος τῷ λιχανῷ δακτύλῳ ἢ τοῦ ἡμισπαθίου ἀκμὴ, ἢ στενῆς κατιάδος (1) ἔλασμα· καὶ διὰ τῆς ἀκμῆς ἔσωθεν ἔξω ἀγομένης διαιρείσθω ὅλον τὸ ἀπόστημα· μετὰ δὲ τὴν τοῦ πύου ἔκκρισιν λημνίσκῳ καθεβέντι, ἀναπληρούσθω ὁ τοῦ ἀποστήματος κόλπος, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀκόλουθα γιγνέσθω· τῇ δὲ τρίτῃ καθεζέσθω εἰς λεκάνην πεπληρωμένην ὕδατος θερμοῦ, καὶ προσαντλείσθω μετὰ περιχύσεως ἐλαίου, καὶ θεραπευέσθω λημνίσκῳ πυοποιῷ φαρμάκῳ κεχρημένῳ, πάντων καὶ τῶν ἄλλων ἀκολούθως γιγνομένων· μετὰ δὲ τὴν πύωσιν ἡ ἕλκωσις καθαιρέσθω μέλιτι ἢ ἄλλῳ τινὶ φαρμάκῳ καὶ ἐπουλούσθω τῇ διὰ καδμείας· οἴωθε δὲ πριαπίσκον περιπλάσσειν τῷ φαρμάκῳ καὶ εἰς τὴν ἕδραν ἐντιθέν-

(1) Ὅτι κατιάδα φλεβότομον καλεῖ ἐν τῷ ια τῶν χειρουργουμένων, κεφαλαίῳ περὶ φλεβοτομίας, καὶ τὴν ἀκμὴν τῆς κατιάδος κόρακα· εἶπε γὰρ ἐν ἐκείνοις ὅσα ὠφείλει γίνεσθαι πρὸς τὴν παρασκευὴν τοῦ φλεβοτομουμένου ἐπάγειν· μετὰ δὲ ταῦτα τῷ κόρακι τῆς κατιάδος διαιρείσθω, ἢ μᾶλλον διογκωμένη φλέψ· ὁ μέντοι Ῥοῦφος ἐν τῷ διατρίβαι κατ' ἰατρείοις μονοβίβλῳ ὀξυβελὲς καλεῖ τὸ φλεβότομον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

αι· σημεῖα δ' ἐστὶ τῆς ἐπυλώσεως ἀνωδυνία, καὶ ὅταν μηκέτι πύον ἐκκρίνηται. ||

P. 23. 3. Τοῦ δὲ ἀποστήματος ἐν τῷ βάθει γεγενημένου, καὶ τῇ ἁφῇ μὴ ὑποπίπτοντος, συνεργεῖν δεῖ τῇ ῥήξει, τοῖς δρυμυτέροις κλυσμοῖς, δι' ἀφεψήματος ὑσσώπου ὀριγάνου μετὰ ἰσχάδων, καὶ τὸ ὀσφύος ἅμα καταπλασσομένης μετὰ τὴν σύῤῥηξιν· κατ' ἀρχὰς μὴν ἐγκλύζειν κρατέστερον τὸ μελίκρατον· ὕστερον δὲ τὸ τῆς φαρμάκου ἢ τῆς ῥόδων ἀφέψημα· εἰ δὲ (1) ἐν τῷ διαφράγματι τῶν μυξωτήρων ἀποστημάτιον γένοιτο, διαιρείσθω, καὶ τότ' ἐκτεμνέσθω· ἔπειτα ἂν μὴν κατὰ φύσιν ἔχῃ ὁ χόνδρος, ἐάσθω· λελιπασμένος δὲ περιτεμνέσθω· καὶ τότε οἱ ἐλλυχνιωτοὶ μότοι εἰς τοὺς μυξωτῆρας ἐντιθέσθωσαν· εἶτ' ἔξωθεν ὅλῃ τῇ ῥινὶ ἐλαιοβραχὲς ἔριον ἐντιθέσθω, συναναπεκομμένης λιβανωτοῦ μάννης· ταῖς δ' ἑξῆς ἡμέραις πυριάσθω, καὶ τὸ ἑλκύδριον θεραπευέσθω.

4. Ἐν δὲ (2) τοῖς παρισθμίοις ἀποστήματος συστάντος, διελεῖν χρὴ διαστείλαντα τὸ στόμα τῷ στοματοδιαστολεῖ, ἢ σφηνάριον πρίνινον τάξαντα μεταξὺ τῶν μύλων, καὶ τὴν γλῶσσαν καταστείλαντα σπαθομήλῃ ἢ τῷ γλωσσοκατόχῳ· εἰ δὲ ἐν τῷ ὀσχέῳ, ἐὰν μὴν ᾖ παχέα (3) τὰ περιέχοντα τὸ ὑγρὸν σώματα, τοῖς κατὰ ἁπλοτομίαν ἔργοις χρησόμεθα πρὸς τὸ τῶν ἀποστήματος μέγεθος· ἢ μιᾷ διαιρέσει ἢ δυσὶν ἢ τρισὶν ἀρκούμενοι, λημνίσκου τὲ διεκβολῇ χρώμενοι, καὶ τῇ λοιπῇ διαμοτώσει· λελεπτοποιημένων δὲ τῆς σωμάτων τὴν ἐκτομὴν αὐτῶν δοκιμάσωμεν.

---

(1) Ἀπὸ τοῦ γ̄ τῶν χειρουργουμένων· κεφάλαιον περὶ φλεγμονῆς διαφράγματος τῶν μυξωτήρων.

(2) Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου περὶ τῆς ἐν τοῖς παρισθμίοις φλεγμονῆς.

(3) Ἀπὸ τοῦ ε̄ τῶν χειρουργουμένων· κεφάλαιον περὶ τῆς του ὀσχέου φλεγμονῆς.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

VII. Ἐκ τῆς Ῥούφου περὶ βυβῶνος.

Βυβῶν ὁ μὴ ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις φανερῶς παρὰ τράχηλον καὶ μασχάλας καὶ μηροὺς ἀνιστάμενος ἄνευ τῆς πυρετοῦ καὶ σὺν πυρετῷ· ἀνάγκη δὲ τὸν ἐπὶ βυβῶνι πυρετὸν φρικώδη εἶναι· καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο συναίτιον ᾖ, λύεται ῥᾳδίως ἄνευ κινδύνου· περὶ τούτου Δημόκριτος φησὶν ὅτι μολίβδου (1) μετὰ φοινικίου περιαφθέντος ἢ τὸ παράπαν ἀφλέγμαντος γίνεται· ἢ πολλῶν δὴ ῥηΐζει· οἱ δὲ λοιμώδεις καλούμενοι βυβῶνες θανατωδέστατοι καὶ ὀξύτατοι· οἳ μάλιστα περὶ Λιβύην καὶ Αἴγυπτον καὶ Συρίαν ὁρῶνται γιγνόμενοι· ὧν μνημονεύκασιν οἱ περὶ τὸν Διονύσιον τὸν κυρτόν (2). Διοσκορίδης δὲ καὶ Ποσειδώνιος πλεῖστα διεληλύθασιν ἐν τῷ περὶ τῆς κατ' αὐτοὺς γενομένῳ λοιμῷ ἐν Λιβύῃ· παρακολοῦθον δὲ ἔφασαν αὐτῷ πυρετὸν ὀξὺν, καὶ ὀδύνην, καὶ σύστασιν ὅλου τῆς σώματος, καὶ παραφροσύνην, καὶ βυβώνων ἐπανάστασιν μεγάλων τὲ καὶ σκληρῶν καὶ ἀνεκπυήτων, οὐ μόνον ἐν τοῖς εἰθισμένοις τόποις ἀλλὰ κατὰ ἰγνύας καὶ ἀγκῶνας· καί τοι ἐνταῦθα μὴ πάνυ τι γιγνομένων τῆς τοιούτων φλεγμονῶν· τάχα δὲ καὶ τὸ παρὰ Ἱπποκράτει βυβωνῶδες πάθος τὴν εἰρημένην διάθεσιν δηλοῖ· γένοιτο δ' ἄν ποτε καὶ ἐν αἰδοίῳ ὁ τοιοῦτος βυβών, ὥσ-

P. 30.

(1) Ἐν τῷ ξε βιβλίῳ, κεφαλαίῳ Ῥούφου περὶ λιθιάσεως εὑρήσεις κοκκίνῳ βάπτουσι τὰ φοινίκια.

(2) Ὁ Φίλων ἐν τῷ θ περὶ βιβλιοθήκης κτήσεως καὶ Ἕρμηπος (Ἕρμιππος) ἐν τῷ ε περὶ τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν ἰατρῶν, καὶ ὁ Σωρανὸς ἐν ταῖς τῶν ἰατρῶν διαδοχαῖς, φασὶ ὅτι καὶ ὀξυτόνως εἴρηται κυρτὸς, ὡς φοξὸς διὰ σωματικὴν ἀσθένειαν· βαρυτόνος δὲ ὡς ἵππος πύργος, ἐπὶ ἐκ μεσογαίου πόλεως τῆς Αἰγύπτου λεγομένης Κύρτου ὑπῆρχεν· ἢ ὡς φασὶ τινὲς διὰ τὸ ἁλίσκεσθαι τοὺς ἀντιλέγοντας αὐτοῦ, ὅσπερ τοὺς ἰχθὺς ὑπο τῶν ἁλιευτικῶν κυρτῶν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

περ καὶ τὸ ἕλκος τὸ λοιμῶδες, καὶ ὁ πυρετὸς ὃν λοιμώδη καλοῦσι· τὸ πλεῖστον ἐπιδήμια τά τοιαῦτα ἐστὶ, ὥστε κοινὰ εἶναι ἡλικιῶν καὶ φύσεων || ἔν τισιν ὥραις ἐξαιρέτως ἁπαντῶντα· ἡ δ' ἱστορία παντὸς τοῦ τοιούτου χρησίμη, ἵνα τὸν μὴ συνήθη βαβῶνα θεραπεύωμεν, ὡς οὐδὲν δύσκολον ἔχοντα· τὸν δὲ λοιμώδη, μετὰ προαγορεύσεως καὶ προσοχῆς ἀκριβεστέρας.

P. 31.

VIII. Περὶ τερμίνθου.

Εἶδός τί φύματος καὶ ἡ καλουμένη τέρμινθος ἐστίν· ἀλλὰ τοῖς νυνὶ ἰατροῖς οὐ πάνυ σύνηθες τὸ ὄνομα. Πραξαγόρας δὲ καὶ τὰ συμπίπτοντα αὐτῷ γράφει· ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ μαθητῆς αὐτοῦ Ξενοφῶν· φασὶ δὲ ἀνωτάτω μὴ ἐπικεῖσθαι τῷ ἕλκει φλυκταίναν μέλαιναν ὡς τὸ πολὺ· ἧς ἐκραγείσης τὸ ὑποκάτω ὅμοιον ἀποσεσυρμένῳ εἶναι· τούτου δὲ διαιρεθέντος πύον εὑρίσκεται· τάχα δὲ τέρμινθος ἐκλήθη διὰ τὸ ποικίλον τῆς χροιᾶς, ὅτι καὶ ὁ καρπὸς (1) τῆς τερμίνθου ποικίλος· εἴ γε ἡ μὴ φλυκταίνα μέλαινα, τὸ δὲ τῷ ἀποσύρματι ἐοικὸς ἐνερευθὲς· καὶ τὸ πύον ἡσυχῇ λευκόν· μέμνηται δὲ καὶ Ἱπποκράτης ἐν ἐπιδημίαις τοῦ ἕλκους, ὡς τισὶν ἐν ποσὶ γεγενημένου· εἰ δὲ ποδῶν μόνων ἐστὶν, ἢ οἷόν τε καὶ ἄλλῃ γενέσθαι τοῦ σώματος, τοῦτο οὔτε ἐκεῖνος οὔτε ἄλλος τίς διωρίσατο.

IX. Ἐκ τῆς Διοκλέους περὶ φλυκταινίδων.

Τῶν δὲ φλυκταινίδων τὰ ἀπὸ μηδὲ μιᾶς προφάσεως ἔξω-

(1) Οὕτω καὶ ὁ Γαληνὸς βούλεται ἐν τῷ περὶ χυμῶν Ἱπποκράτους τμήματι.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θεν ἀξιολόγου γινομένων, τὸ μὴν καλεῖται τέρμινθος, τὸ δὲ σταφυλὸν, τὸ δὲ ἐπινυκτίς· ἐστὶ δὲ ἡ μὴν τέρμινθος, φλυκταινίδιον μικρὸν πελιδνὸν· ἡ δὲ σταφυλὴ, μέλαινα· ἡ δ' ἐπινυκτὶς, ὀρφνῶδες· (1) ταχὺ πυούμενα πάντα.

X. Ἐκ τῆς Ῥούφου περὶ ἐπινυκτίδος (2).

Αἱ δὲ ἐπινυκτίδες ἑλκύδρια εἰσὶν ἀπὸ ταυτομάτου ἐξανθοῦντα, φλυκταινοειδῆ, ὑπέρυθρα· ὧν ἐκρηγνυμένων, ἰχὼρ ὕφαιμος ἀποῤῥεῖ· ταῦτα μὴν ἡμέρας οὐ πάνυ ἐνοχλεῖ, νυκτὸς δὲ ἐπώδυνα ἐστί· διόπερ καὶ οὕτως ὠνομάσθη· καὶ ὀδύναι μείζους ἢ κατὰ τὸ μέγεθος τῶν ἑλκῶν· ὁπὸν σιλφίου ὕδατι διεὶς ἐπιτίθει· ἀναξηραίνει καὶ οὐκ ἀναδάκνει· ἢ αἱματικὴν λίθον μεθ' ὕδατος τρίψας, ἐπίχριε· ἐὰν δὲ φλεγμάνῃ, τρίψον μετὰ οἴνου ἢ κώνειον λεάνας, ἐπιτίθει.

XI. Περὶ φυγέθρου (3).

Καὶ τὸ φύγεθρον ἐν τοῖς εἴδεσι τῶν φυμάτων τίθενται οἱ περὶ | τὸν Πραξαγόραν· φασὶ δὲ συνεδρεύειν αὐτῷ ἔρευθος μετὰ οἰδήματος· ὥσπερ καὶ τῷ φύματι καὶ οὐκ ἔλασσον ἔμπυον τοῦ P. 32.

(1) Ὀρφνῶδες, σκοτινὸν λέγεται ἡ σκοτία.

(2) Ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν ἐκτὸς παθῶν.

(3) Ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν ἐκτὸς παθῶν. Ὁ Ἡλιόδωρος ἐν τρίτῳ χειρουργουμένων κεφαλαίῳ περὶ τῶν κατὰ τοὺς βουβῶνας ἀποστημάτων φησὶν, ὡς οἱ μὲν φύγεθρα, οἱ δὲ φύματα προσηγόρευσαν· φύγεθρα μὲν ὡσανεὶ φύματα· ἐρυθρὰ φύματα δὲ διὰ τὴν τῶν ἀλγημάτων ἐπίτασιν, ὅμοιόν τι φρύξει πασχόντων τῶν ἀνθρώπων.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

φύματος γίνεσθς· ἐπὶ δὲ τ δέρματος φλυκτανίαν ἀνίσταθς ὁμοίαν τοῖς πυρικαύτοις· προστίθησι δὲ ὅτι ὁ μολύδικος ὅτι οὐδὲ πεπαίνεται ῥᾳδίως, ἀλλὰ μόγις, καὶ ὅτι χρονίζει, καὶ ὅτι κακόηθες ποτὲ γίνεται, καὶ μᾶλλον παιδίοις· τὸ δὲ περὶ βυβῶνας συνίσταθς τὸ ἕλκος, πάντες ὁμοίως λέγουσιν.

XII. Ἐκ τῆς Ἀντύλλου περὶ συρίγγων (1).

1. Αἱ σύριγγες γίνονται τὰ πολλὰ ἐξ ἀποστημάτων μὴ κατὰ τρόπον θεραπευθέντων· διαφοραὶ δ' αὐτῶν εἰσὶν αἱ γε μείζους καὶ ἐπιστροφῆς ἄξιαι παρὰ τὸ σχῆμα, παρὰ τὸν τόπον, παρὰ τὸ εἶδος τ σώματος· παρὰ μὲν τὸ σχῆμα, ἐπεὶ αἱ μὲν αὐτῶν εἰσὶν εὐθυτενεῖς· αἱ δὲ σκολιαὶ καὶ τ εὐθυτενῶν· αἱ μὲν, κυκλοτερῆ περιειλήφασι πόρον· αἱ δὲ, ὑποπλατυν· καὶ τῆς σκολιῶν, αἱ μὲν μίαν καμπὴν ἔχουσιν· αἱ δὲ, πλείους· παρὰ δὲ τὸν τόπον, ἐπεὶ αἱ μὲν ἐν κεφαλῇ, αἱ δ' ἐν τραχήλῳ, αἱ δ' ἐν μασχάλαις ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τ σώματος γίνονται· παρὰ δὲ τὸ εἶδος, ἐπεὶ αἱ μὲν εἰς ὀστέα τὴν ἀποτελευτὴν ποιοῦνται· αἱ δὲ καταλήγουσιν εἰς μῦν ἢ νεῦρον ἢ φλέβα ἢ ἀρτηρίαν, ἢ ἕτερόν τι τ ἀπλῶν ἢ τ συνθέτων.

2. Σημειωσόμεθα δὲ τὰς μὲν εἰς ὀστοῦν ἀπολήγουσας, ἐκ τ ἀντιτυπίας καθιέντες πλατυμήλης, ἐπὶ τ εὐρυτέρων· ἐπὶ δὲ τῆς στενοχώρων, μηλωτίδα· ἀντιληψόμεθα γὰρ σκληροῦ σώματος ἀντιπίπτοντος καὶ ὀστώδους· πρὸς δὲ καὶ ἤχου τινὸς ὁπ-

(1) Ἐκ τῶν περὶ συρίγγων κεφαλαίων. Φησὶν ὁ Ἀντύλλος ὡς κατὰ μεταφορὰν ὠνομάσθαι ἀπὸ τῶν συρίγγων τῶν ἐκ τοῦ καλάμου πεποιημένων· εὐρυχωρία γάρ τις ἐστὶν παραπλησία ταῖς ἐν τοῖς καλάμοις κοιλότησι· ἔστι δὲ κόλπος τετυλωμένος, καὶ μὴ δυνάμενος χωρὶς χειρουργίας ἢ φαρμακίας πεσεῖν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

οἷος ἂν γένοιτο, συγκρούοντος ὀστοῦ πρὸς χαλκόν· καὶ οὐ μόνον γε διὰ τῆς μηλώσεως γνωσόμεθα τὸ εἰς ὀστοῦν περατοῦσθαι τὴν σύριγγα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀδιάφθορον εἶναι τὸ ὀστοῦν ἢ διεφθορέναι, καταληψόμεθα· παράγοντες μὴ γὰρ τὴν μηλωτίδα πανταχοῦ, ἂν μὴ αἰσθανώμεθα πάντοθεν ἀπολισθαίνουσαν αὐτὴν, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ λείου τινὸς σώματος, ἐροῦμεν ἀδιάφθορον εἶναι τὸ ὀστοῦν· ἂν δὲ κατὰ τὴν παραγωγὴν ἡ μηλωτὶς ἐνίσχηται τισὶ μέρεσιν, ἀνωμαλίας καὶ τραχύτητας ὑποσημαίνουσα, διεφθορέναι τὸ ὀστοῦν ἀποφανούμεθα· ἐπὶ μέν τοι τοῦ εὐρυστόμου || συρίγγων πολλάκις καὶ τῇ ὄψει ὑποπίπτει τὸ ὀστοῦν, ὥστε μηδὲ μηλώσεως δεῖσθαι· εἰ δὲ σκολιὰ τυγχάνει, καμπὴν μίαν ἢ πλείους ἔχουσα ἡ σύριγξ, ὥστε μὴ δύνασθαι παροδεύειν, μηλωτίδα μολυβδίνην χρὴ ποιεῖν ἢ κασιτηρίνην· εὐκαμπὴς γὰρ οὖσα ἡ τοιαύτη, ῥᾳδίως συσχηματίζεται ταῖς σύριγξι· χρησόμεθα δὲ καὶ ὑείᾳ τριχί. P. 33.

3. Εἰ δὲ μηδὲν τοιούτων κατασκευασμάτων διὰ τὴν σκολιότητα ἡ σύριγξ παραδέχοιτο, ἐξ αὐτοῦ τοῦ φερομένου ὑγροῦ τὴν εἰς ὀστοῦν ἀπόληξιν κατανοήσωμεν· ὡς ἐπίπαν γὰρ ἀπὸ τοῦ τοιούτων λεπτὸν καὶ ἐλαιῶδες τὸ ἐκκρινόμενον ὑγρόν ἐστιν· εἰ δὲ εἰς νεῦρον τὸ τέρμα * τοῦ σύριγγος περαίνοιτο, πρῶτον μὴ ἐκ τῆς ὀδύνης σημειωσόμεθα· ναρκώδης γὰρ ἔσται καὶ νυγματώδης, ἥ τε κίνησις ἡ ὑπὸ τοῦ νεύρου συντελουμένη χείρων καὶ δυσεργεστέρα· ἔν τε τῇ μηλώσει ψαυόμενον τὸ νεῦρον, αἴσθησιν δριμυτέραν καὶ ὀξυτέραν παρέχεται· τὸ δὲ ὑγρὸν τὸ φερόμενον λεπτὸν μὴ ἔσται παραπλησίως, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν ὀστῶν, ἀλλ' οὐκ ἐλαιῶδες οὐδὲ λιπαρόν, ἀλλ' ἰχωρῶδες τὲ καὶ χολῶδες· τὰ δὲ αὐτὰ παρακολουθῶν καὶ ταῖς εἰς μῦν καθηκούσαις σύριγξι· ἐπὶ δὲ τῶν ἐν σαρκὶ τὴν ἀποπεράτωσιν ἐχόντων, τὸ ὑγρὸν παχύτερον καὶ ἀργότερον εὑρίσκεται· εἰς φλέβα δὲ τῆς σύριγγος κατερριζωμένης, τὰ αὐτὰ σημεῖα παρακολουθῶν, ὅσα καὶ εἰς νεῦρον· πλὴν ἀμυδρὰ πάντα καὶ τὰ τοῦ ἀναλημμά- Γρ. τὸ τέλος.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

των· κίνησις τὲ οὐδὲ μία ἐμποδισθήσεται· τὰ αὐτὰ καὶ εἰς ἀρτηρίαν ἀπολήγοντα παρακολουθήσει· εἰ δὲ ἀνάβρωσις γένοιτο ὑπὸ τῆς σύριγγος, εἰ μὴ φλεβὸς, αἷμα πολὺ καὶ παχὺ ἐνεχθήσεται· εἰ δ' ἀρτηρία ἀναβρωθείη, λεπτὸν καὶ ξανθὸν μετὰ πνεύματος πολλοῦ καὶ συριγμοῦ.

XIII. Ἐκ τῶν Ἀντύλλου καὶ Ἡλιοδώρου χειρουργῶν συρίγγων.

1. Εἰ μέν τοι πλάγιαι εἶεν ὥστε ὑπ' αὐτὸ τὸ δέρμα τείνειν κατὰ μῆκος εὐθυτενῶς ἢ κατεσκολιωμένως· εἰ μὴ εὐρύστομοι τυγχάνοιεν, τὸν λιχανὸν καθέντες τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, καὶ ἐπάραντες τὸ δέρμα τέμνομεν παρὰ τὸν δάκτυλον ὥστε ἁπλοτομηθῆναι τὴν σύριγγα· κἂν μὴ ᾖ βραχεῖα, μία κάθεσις τοῦ δακτύλου ἐξαρκέσει· ἐὰν δ' ἐπιμήκης μετὰ τὸ τε-
P. 34. μεῖν τοσοῦτον διάστημα | ὁπόσον ὁ δάκτυλος ἐφικνεῖται, πάλιν ἐπικαθήσομεν αὐτὸν, καὶ πάλιν ἐπιτεμοῦμεν· τὸ δ' αὐτὸ ποιήσομεν ἐκ τρίτου, εἰ τοῦτο ἀπαιτοίη τὸ μῆκος τῆς σύριγγος· μετὰ δὲ τὸ ἁπλοτομῆσαι τοὺς τύλλους τοὺς αἰτίους τῆς συριγγώσεως, ἐὰν μὴ ὦσιν ἐπὶ πολλῆς, τοῖς ὄνυξιν ἀναξάναντες νεαροποιήσομεν τὸ ἕλκος· ἐὰν δὲ βαθύτερον, προσαναξύσομεν ἀκμῇ σμιλίου· ἐὰν δὲ μεγάλοι τὲ καὶ διὰ βάθος ὑποπίπτοι, περιελοῦμεν ὅλους· ἔπειτα τῇ ἑξῆς ἀποθεραπείαν ὁμοίαν ποιησόμεθα, οἵαν καὶ ἐπὶ τῶν χειρουργηθέντων ἐλέγομεν.

2. Εἰ δὲ μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν, τῆς σύριγγος εὐρυτέρας καθεστώσης, ἀπαιωροῖτο τοῦ δέρματος, περιελοῦμεν τὰ ἀφεστῶτα τῆς συμφυοῦς σαρκός· ἐπὶ δὲ τοῦ σφόδρα στενοστόμων, εἰ μὴ παραδέχοιντο τὸν δάκτυλον τὸ πλατὺ μήλης καθήσομεν ἢ τὸν πυρῆνα· τὰ δὲ ἄλλα ὁμοίως ποιήσομεν· πρόδηλον δὲ, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν σκολιωμένων συρίγγων τρόπος τῆς χειρ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ϋργίας· καθεκάστην γὰρ καμπὴν ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς πρώτης, καθήσομεν τὸν δάκτυλον, ἢ τὸ πλατὺ τῆς μήλης· κἄπειτα διελοῦμεν οὕτως· εἰ δὲ μὴ πλάγιον τὸ σχῆμα τῆς σύριγγος, ἀλλ' ἄντιον, τϋτέστιν εἰς βάθος τείνοι, περιελοῦμεν κατὰ κύκλον τὴν σύριγγα, τοσοῦτον περιγράφοντες τῆς κύκλω σαρκὸς, ὥστε τοὺς τύλϋς ὅλϋς ἐκκοπῆναι· εἰ δὲ τοιοῦτον εἴη τὸ βάθος ὥστε εἰς ὀστέον καταλήγειν, ἐκτυλώσομεν ὁμοίως· ϗ ἐὰν μὴ αὐτὸ μόνον γεγυμνωμένον ἢ τὸ ὀστοῦν, μετὰ τὴν περιαίρεσιν τῆς σαρκὸς ξύσομεν· ἐὰν δὲ λελιπασμένον ἢ τετερηδονισμένον ἢ ἄλλως πως διεφθαρμένον ὑποπίπτοι, μέχρι σύριγγος ἐκκόψομεν.

3. Τὴν δὲ ἐκκοπὴν ἐπὶ μὴ τῶν μικρῶν ὀστῶν διὰ μόνων τῶν τετραγώνων ἐκκοπέων καλϋμένων ποιησόμεθα, παραξέοντες τὸ ὀστοῦν οὐκ ἐξεπιπολλῆς τὸ ἐφθορὸς, ἀλλὰ μέχρι σύριγγος κατιόντες, ἵνα σαρκὸς ἀναβλάστησις ἐκ τῆς σύριγγος γένηται· εἰ δέ τι τῶν μειζόνων ὀστέων, οἷον βραχίον ἢ μηρὸς ἢ πῆχυς ἢ κνήμη πεπονθὸς ὑποπίπτοι, τρήσαντες τρυπάνῃ μέχρι σύριγγος, οὕτως τοῖς ἐκκοπεῦσιν ἀναλαβοῦμεν τὰ μέσα τῶν περιτρή||σεων· P. 35.
εἰ δὲ μέχρι μυελοῦ συμβαίη πεπονθέναι τὸ ὀστοῦν, ϗ τὴν ἐκκοπὴν μέχρι μυελοῦ ποιησόμεθα· οὐκ αὐτὸ μόνον τὸ πεπονθὸς ἐκκοπέντες, προσπεριλαμβάνοντες δὲ καί τι τῶν ἀπαθοῦς, εἰς τὸ ῥᾳδίαν τὴν μετ' αὐτοῦ σάρκωσιν γενέσθ· εἰ δὲ δι' ὅλϋ τὸ ὀστοῦν διανταίως πάθοι, χρὴ τὴν μεσότητα πᾶσαν ἀναιρεῖν.

4. Ὁ δὲ τῶν ἐκκοπῆς τρόπος τοιός δέ τις ἐστὶν· ἐκκοπέα χρὴ τῶν στενῶν ϗ πάχος ἱκανὸν ἐχόντων, οἷοι εἰσὶν οἱ καλούμενοι γομφωτῆρες, ἐρείσαντας κατὰ τὴν μεσότητα τοῦ διεφθορότος ὀστοῦ, ἰσχυρότερον ἐπικρούειν ἤπερ ἐν ταῖς ἄλλαις περιστάσεσιν, ἵνα καταβὰς εἰς τὸ βάθος, διαλύσῃ τὴν συνέχειαν τοῦ ὀστοῦ· ϗ ἐὰν μὴ εἷς ἐκκοπεὺς ἐξαρκέσῃ, τὰ ἑξῆς συντελεῖν· ἐὰν δὲ μὴ δύνηται ἀποκυλισθῆναι ὑπὸ ἑνὸς, ϗ δεύτερον παραλαπτέον· κἂν δέῃ ποτὲ, ϗ τρίτον· διακοπέντος δὲ τοῦ ὀσ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τοῦ, τὸ ἕτερον ἤδη μερῶν αὐτοῦ κατὰ τὸ πέρας τῶν ἀντεχόντων σωμάτων γυμνωτέον· καὶ μετὰ τὸ γυμνωθῆναι τοσοῦτον, ὅσον παραλλάξαι προελούμεθα, δύο λεπτέον τελαμῶνας στενοὺς * εὐτόνους· τῷ μὲν οὖν ἑνὸς τὴν μεσότητα περιβλητέον περὶ ἄκρον τὸ ὀστοῦν πρὸς τὸ ἐπισπάσασθαι τὲ καὶ ἐξάγειν αὐτὸ τῆς σαρκὸς δύναμιν· τῷ δὲ ἑτέρῳ τὴν διπλόην τῇ σαρκὶ τοῦ βραχίονος περιθετέον πρὸς τὸ ἐπὶ θάτερα τείνειν· ἔπειτα μηνιγγοφύλακα ὑποβάλλοντες ἢ σπάθην τῶν ξυλίνων τούτων· ἢ καί τι ἕτερον ὁμοιοειδὲς τούτοις σῶμα κατ' ἐπικόπῳ (1) τούτων τινὸς πρίονι ἀποπρίσομεν πᾶν τὸ ἐφθορὸς τὲ καὶ ὑπερέχον ἔξω τῆς σαρκὸς τοῦ ὀστοῦ· ἀκώλυτος γὰρ ὁμοῦ καὶ ἀβλαβὴς ἡ πρίσις ἔσται διὰ τὰς τῶν τελαμώνων περιβολὰς, καὶ τὴν τῆς σπάθης ἢ τὴν τοῦ μηνιγγοφύλακος ὑποβολήν· οὔτε τῆς σαρκὸς ὑπὸ τοῦ πρίονος ἐνοχλουμένης, οἷα δὴ ὑπὸ τῶν τελαμῶνος ἀφελκομένης· οὔτε τοῦ ὀστοῦ ἐγκρυπτομένου τῇ σαρκὶ, ἅτε ἀνατεινομένου διὰ τῆς ἑτέρας ταινίας.

Γρ. λεπτούς.

5. Ἀποπρισθέντος δὲ τοῦ ἑτέρου μέρους, πάλιν ἐπὶ τὸ ἕτερον διαβατέον· καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐκείνου τὸ διεφθορὸς καὶ ἐψιλωμένον, ἀπολυτέον· τὰ δ' αὐτὰ | ποιητέον καὶ εἰ μὴ διεφθορέναι τὸ ὀστέον τύχοι· περιπλεῖται δὲ πάντοθεν ὑπὸ τῆς σύριγγος· οὐδενὶ γὰρ τρόπῳ τὰ κατὰ κύκλον περιπλεόμενα σαρκωθῆναι δυνήσεται· διὸ καὶ ἐπὶ τούτων διακοπτέον πρότερον, καὶ τὰ ὀστέα ἀποκυλιστέον (2)· εἶτα οὕτως πᾶν τὸ περιπλεόμενον καὶ γεγυμνωμένον ἐκπριστέον· ἂν δὲ ἡ σύριγξ μὴ εἰς μέσον τὸ μῆκος τοῦ ὀστοῦ τύχοι καθήκειν, ἀλλ' εἰς τὸ πέρας, ὥστε λύσαι τὸ ἄρθρον, πᾶν τὸ πρὸς τῷ ἄρθρῳ τοῦ ὀστοῦ μέρος ἐκκοπτέον· εἰ δὲ ὅλον

P. 36.

(1) Κατ' ἐπικόπου φασὶ ὅταν τι ὑποβληθῇ καὶ κατ' αὐτοῦ ἡ τομὴ γένηται.

(2) Γρ. ἀποκαυλιστέον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὸ τοῦ βραχίονος ὀστοῦν διαφθαρείη μελανθὲν ἢ λιπανθὲν ἢ τερηδονισθὲν, ἁπλοτομήσαντες μεγάλῃ διαιρέσει, πᾶν τὸ ὀστοῦν κομισόμεθα.

6. Εἰ δὲ εἰς μέσον ἄρθρον ἡ σύριγξ καθήκοι, ὥστε ἑκατέρου ὀστοῦ τὸ πέρας φθεῖραι καὶ λύσαι τὴν σύνδεσιν, δυσεργεστέρα μὲν ἤδη καὶ οὐ πάνυ τί εὐκατόρθωτος (1) ἡ χειρουργία· χρὴ δὲ ὁμοίως ἐγχειροῦντας ἑκατέρου τοῦ ὀστοῦ τὸ πέρας τὸ ἐφθορὸς ἅπαν κομίσασθαι· ἐπὶ μέν τοι γε μηροῦ κατὰ κοτύλην λελυμένου καὶ συνδιεφθορείας, καὶ τῆς ἐν τῷ ἰσχίῳ κοτύλης, παραιτητέον τὴν χειρουργίαν, διὰ τὸ μέγεθος τῆς σωμάτων· παραιτητέον δὲ καὶ εἰ εἴς τινα τῆς τῶν νωτιαίου σπονδύλων ἡ σύριγξ καθήκοι, φθείρασα τὸν σπόνδυλον· εἰ δὲ εἰς πλευράν, οὕτω ποιήσομεν ὡς ἐν τοῖς περὶ ἀποστημάτων εἰρήκαμεν (2).

7. Ὅταν δ' ἐν τῷ πήχει συστῇ, τὰ αὐτὰ γιγνέσθω τοῖς ἐπὶ βραχίονος· ἀλλ' ὁ μὲν βραχίων μονοειδὲς ὀστέον ἔχει· ὁ δὲ πῆχυς διζυγής ἐστι· μέσης οὖν τῶν δυοῖν ὀστέων τῆς ὑποφθορᾶς οὔσης, ἀνάγκην ἔχει ὁ ἐνεργῶν τὸ ἕτερον ὀστέον ἐκκόψαι· ἐκκόπτεσθαι δὲ τὸ λεπτότερον, ἐὰν μὲν κάτω γένηται πρὸς καρπὸν ὑποφθορὰ τῶν πήχεως· ἐὰν δὲ ἄνω, πρὸς ἀγκῶνι τὸ δ κερκίδος· ἀντιθέτως γὰρ ἔχει τὰ τῶν πήχεως ὀστά· εἰ δὲ (3) εἰς μασχάλην καθήκοι, καὶ δέος εἴη μήπως ἐν τῇ περιαιρέσει ἣν ἀξιοῦμεν ἐπὶ τῆς ἀντίων συρίγγων παραλαμβάνειν, ἀρτηρίαι τῶν εὐρώστων ἢ φλέβες ἢ καὶ νεῦρα ὑποπέσωσι, τῆς μὲν περιαιρέσεως ἀποστησόμεθα· πλὴν εἰ μή τις ἐθέλοι τὴν ἐπιφάνειαν μόνην περικόπτειν, καθήσομεν ||

(1) Γρ. δυσεργεστέρα μέντοι καὶ οὐ πάντη δυσκατόρθωτος.

(2) Ἀπὸ τοῦ γ τῶν Ἡλιοδώρου χειρουργουμένων, κεφάλαιον περὶ τῶν κατὰ τὸν πῆχυν παθῶν.

(3) Ἀπὸ τοῦ α Ἀντύλλου, κεφάλαιον περὶ συρίγγων.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

P. 37. δέ τι τῆς ἐκτυλωτικῶν φαρμάκων, ἵν' ἡ χρεία τῆς περιαιρέσεως ὑπαντήσῃ.

8. Τὰ δὲ αὐτὰ ποιητέον καὶ ἢν κατὰ βυβῶνος ἢ τραχήλου ἡ σύριγξ ὑποπίπτῃ· καὶ μέν τοι κἂν εἰς ὀστοῦν ἐνερείδοι, δέοι δὲ ἐκκόπτειν τὸ ὀστοῦν, ἀγγεῖα δὲ ἢ νεῦρα ἐμπελάζοι τινὰ, οὐ πρότερον τὴν ἐκκοπὴν ποιητέον, πρὶν διαπυῆσαι περιαιρεθεῖσαν τὴν σύριγγα· μετὰ γὰρ τὴν διαπύησιν, καὶ ἀναίμακτος καὶ ἀκίνδυνος ἡ ἐκκοπὴ τῶν ὀστῶν γίνεται· εἰ δὲ μεταξὺ ὠμοπλάτης καὶ τῶν ὑπ' αὐτῇ σωμάτων ἡ σύριγξ πλαγεῖα γένοιτο, τῶν ἀρχαίων ἀπηγορευκότων τὴν θεραπείαν ἡμεῖς ἐγχειροῦμεν τόνδε τὸν τρόπον· καθίεμεν διὰ τῆς στομίου τῆς σύριγγος πλατυμήλης, ἐφ' ὅσον οἷόν τε προβῆναι αὐτήν· ἔπειτα καθ' ἃ μέρη ὁ πυρὴν πλάγιος, πρὸς ἅπαντα στοχαζόμενοι· καὶ ταῦτα χιεζοῦμεν τὰ ἐστορισμένα σώματα τῆς ὠμοπλάτης· καὶ εἰ μὴ ἀναίμακτος ὁ χιεσμὸς γένοιτο, ἐκκόπτομεν τὸ κατ' αὐτὸ μέρος τῆς ὠμοπλάτης· ἐκκόψαντες γὰρ ἐντευξόμεθα τῷ πυρῆνι τῆς μήλης· καὶ οὕτως ἀνακολουθοῦντες ἐκτυλώσομεν τὴν σύριγγα· εἰ δὲ ὑπὸ αἱμορραγίας ἐπὶ τῷ χιεσμῷ γενομένης, ἐμποδισθείη παραυτίκα ἐκκοπῆναι ἡ ὠμοπλάτη, δεῖ τὴν διαπύησιν περιμείναντας, οὕτως ἐκκόπτειν.

9. Τὰς δὲ εἰς τὸ ἄρθρον τῆς γένυος ἀποτελευτώσας ἀπαγορεύειν ἄξιον· ἡ γὰρ γειτνιασις τῶν τε μασητήρων καὶ τῶν κροταφιτῶν μυῶν, οὐδαμῶς ἀκίνδυνον τὴν χειρουργίαν ὑπογράφει· τὰ δὲ κάτω μέρη τῆς γένυος ὑπὸ σύριγγος φθαρέντα εὐθεράπευτα· ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐγχειρήσεως, ὁ αὐτὸς τῷ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλων ὀστῶν εἰρημένῳ· εἰ δὲ κατὰ τὴν ὑπερώαν ἐκ τῶν ἔνδοθεν μερῶν συστᾶσα ἡ σύριγξ φθείρειε τὸ ὀστοῦν, εἰ μὴ διὰ πάχους ἐκ τῆς ἔξωθεν μερῶν καὶ τὰ μῆλα χιάσαντες οὕτως ἐκκόψομεν τὸ ὀστέον· εἰ δὲ μὴ πᾶν φθαρείη τὸ ὀστοῦν, μόνη δὲ ἡ ἔνδοθεν ἐπιφάνεια, τὸ μὴ ἐκκόπτειν ἀνεπιτήδειον· οὔτε γὰρ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὅλον αἱρεῖν ἐκεῖνο οὗ μέρος ὀλίγον πέπονθε, εὔλογον· οὔτε αὐτὸ τὸ πεπονθὸς ἐκκόπτειν, δυνατόν· πῶς γὰρ ἄν τις διὰ τοῦ στόματος ποιοῖτο τὴν ἐκκοπήν;

10. Χρὴ τοίνυν ἐκ τῶν ἔνδοθεν μερῶν περιελόντας τὴν σάρκα καὶ γυμνώσαντας τὸ πεπονθὸς ὀστοῦν καίειν, ὅπως ἀποστῇ λεπίς· καίειν δὲ | τὸν τρόπον τοῦτον· χαλκοῦν αὐλίσκον κατεσκευασθαι χρὴ παραπλήσιον κατὰ τὴν κοιλότητα τοῖς καλαμίσκοις καλουμένοις· τετρήσθω διανταίῳ τρήματι, καὶ μὴ προσκείσθω πυθμήν· ἐχέτω δὲ καὶ καμπὴν ὁ αὐλίσκος μὴ γαμμοειδῆ· τὸ γὰρ τοιοῦτο σχῆμα πρὸς τὴν χρείαν ἄθετον· ἀλλὰ μηνοειδῶς πᾶς ἐπινενευέσθω πρὸς τὸ ἐντιθεμένῳ τῷ στόματι τὸ στόμιον αὐτοῦ ἐνερείδειν εἰς τὴν ὑπερώαν ἄνω· μῆκος δὲ τοῦ αὐλίσκου τοσοῦτον ὥστε τοῦ ἑτέρου πέρατος ἐνερείδοντος εἰς τὸ πεπονθὸς μέρος τῆς ὑπερώας, τὸ ἔξωθεν τῆς ὀδόντων ὑπερέχειν δακτύλοις τρισί· ἔπειτα καυτήριον κατασκευαστέον ὁμοιόσχημον τῷ αὐλίσκῳ, πρὸς τὸ διοδεύειν δύναθαι δι' αὐτοῦ· κατὰ δὲ τὸ ἄκρον τὸ καυτήριον μὴ πυρῆνα ἐχέτω, ἀλλὰ βάσιν ἐπίπεδον ἐξ ἀποτομῆς· ἐπὶ τῆς χρείας οὖν ἐνθετέον τὸν αὐλίσκον εἰς τὸ στόμα· καὶ ἀνανεύταντες αὐτοῦ τὴν καμπὴν εἰς τὴν ὑπερώαν, ὥστε ἐφιδράσθαι τῷ πεπονθότι τοῦ ὀστέου, πυρακτώσαντες τὸ καυτήριον καθήσομεν διὰ τοῦ αὐλίσκου· καὶ προσαρμόσαντες τῷ ὀστέῳ καύσομεν· οὕτως γὰρ οὐδὲν τῆς περιξ σωμάτων ὑπὸ τῆς πυρώσεως ἐνοχληθήσεται· οὐ μόνον δὲ ἐπὶ ὑπερώας ἐστὶν οὗτος ὁ τρόπος ὁ τῆς ὀριγανοποιΐας εὔθετος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντων ὀστῶν, ὅσα δεῖται μὲν καύσεως, γειτνιᾷ δὲ νεύροις ἢ ἄλλοις κυρίοις τισὶ σώμασιν.

P. 38.

11. Ὅσαι δὲ εἰς βρόχον καθήκουσι σύριγγος ἔξωθεν τὴν ἀρχὴν ἐκ τοῦ τραχήλου λαβοῦσαι, οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἰατροὶ ἀπηγόρευον, ἡμῖν δὲ ἀρέσκει μυρσινοειδῶς περιελόντας αὐτάς, καὶ τοῦ βρόγχου περιγλύψαντας τὸ ἐφθορὸς, ἀπάγειν τὸ δέρμα καὶ ζυγοῦν· ἐνίοτε γὰρ εὐστοχεῖται τα περὶ τῆς κολλήσεως· τὰς δ' εἰς τὴν

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

εὐρυχωρίαν τῆς θώρακος κατιούσας, καὶ ταύτας ἀπηόρευσαν οἱ παλαιοί· ἡμεῖς δὲ εἰ μὴ ὁ πνεύμων ἰσχυρῶς ὑπὸ τῆς σύριγγος ἐνοχληθῆναι τύχοι, ἢ καὶ τῆς ὑπεζωκότος ὑμένος πολύ τι μέρος, καὶ αὐτοὶ παραιτησόμεθα· εἰ δ' ὀλίγον ὁ ὑπεζωκὼς πάθοι, ὥστε αὐτῷ μόνῳ σύντρησιν γενέσθαι, παραπλησίως ἐγχορήσομεν· ὥσπερ καὶ ἐπὶ || τῆς εἰς βρόχον κατατεινουσῶν.

P. 39.

12. Ἐπὶ δὲ τῆς εἰς ἔντερα, εἰ μὴ καὶ αὐτῶν τί τῆς ἐντέρων ἀναστομωθείη, δηλονότι ἀπαγορεύσομεν· εἰ δὲ μόνον τὸ περιτόναιον, περιελόντες, εἰ μὴ ἐνδέχοιτο, μυρσινοειδῶς, ἐναίμως ἄξομεν, χρησάμενοι τῷ τῆς γαστροῤῥαφίας τρόπῳ, ἧς τὸ εἶδος ἐν οἰκείῳ τόπῳ παραδείξομεν· εἰ δὲ μὴ ἐπιδέχοιτο τὸ σχῆμα τῆς σύριγγος μυρσινοειδῆ περιαίρεσιν κυκλοτερῆ, περιγράψαντες τὸν κατὰ συνσάρκωσιν τῆς θεραπείας ἐπάξομεν τρόπον· περὶ δὲ τῆδε εἰς φλέβαν ἢ ἀρτηρίαν, εἰ μὴ εἴη μεγάλη, παρεδείξαμεν ἤδη ὅτι διὰ φαρμακείας ἐκτυλοῦν καὶ ἀποθεραπεύειν χρὴ τὰς τοιαύτας· ἐπὶ δὲ τῆς μικροτέρων, ἔξεστι μὴ καὶ περιαιρέσει· βέλτιον δὲ καὶ καύσει χρῆσθαι· οἱ τε γὰρ τύλοι ὑπὸ τῆς καύσεως ἐκδαπανῶνται· καὶ ἐν τῷ παραυτίκα μεταβάλλουσιν εἰς ἐσχάραν, ἀναίμακτός τε ἡ ἀποθεραπεία γίνεται.

13. Τὰς δὲ εἰς νεῦρον (1) πεπαυσμένας πάσας διὰ φαρμακείας θεραπευτέον· τὰ δ' ἐν τοῖς οὔλοις συρίγγια ἐπιδιαιρεῖσθαι χρή· ἐξαπλωθέντα γὰρ θεραπεύεται ὡς ἕλκη· ἐὰν δὲ δυσανασχετῇ ὁ πάσχων, ἐξαιρείσθω ὀδούς· ἅμα γὰρ τῇ τοῦ ὀδόντος ἐξαιρέσει τὸ συρίγγιον ἀνασταλήσεται καὶ τὸ οὖλον συμπεσεῖται· ἐπὶ δὲ τῆς ἕδρας (2) φανερᾶς μενούσης τῆς σύριγγος ἔξω τοῦ στομίου πα-

(1) Ἀπὸ τοῦ η̄ τῶν Ἡλιοδώρου χειρουργουμένων, κεφάλαιον περὶ τῶν ἐν οὔλῳ συρίγγων.

(2) Ἀπὸ τοῦ δ̄ τῶν Ἡλιοδώρου χειρουργουμένων, κεφάλαιον περὶ τῶν ἐν ἕδρᾳ συρίγγων.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ρὰ τῷ δακτυλίῳ, ἔνδοθεν δὲ τοῦ δακτυλίου συντετριμένου, ὁ τοῦ μηλωτρίδος πυρὴν εἰς τὸ στόμιον ἐντιθέσθω· καὶ διωθείσθω τὸ ἔλασμα, ἕως κινεμβατήσῃ εἰς τὸν τοῦ ἕδρας πόρον· εἶτ' ἐπικαθιέσθω εἰς τὴν ἕδραν ὁ λιχανὸς δάκτυλος τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, καὶ δι' αὐτοῦ ἐκλαμβανέσθω ὁ τῆς μηλωτρίδος πυρὴν, καὶ ἀποτεινέσθω, καὶ τότε ἐκτεμνέσθω πάντα τὰ σεσυριγγωμένα, ὅλα τὰ ἐξηλειμμένα· κἂν φανῇ τύλος ὑποκείμενος, ἀπὸ τοῦ ὑγιεῖς ἐντεμνέσθω.

14. Ἐὰν δὲ ᾖ βαθυτέρα ἡ σύριγξ, συντετριμένου τοῦ σφιγκτῆρος, ἢ τοῦ πέρατος τοῦ ἀπευθυσμοῦ, ἐὰν μὴ ᾖ δυνατὸν, τῇ μηλωτρίδι ἐκλαμβανέσθω ἡ ὑποφορά· καὶ τότε ὁ μὴ σφιγκτὴρ ἀποτεινέσθω· ὁ δὲ δακτύλιος περιαιρείσθω· σφιγκτὴρ γὰρ ὅλος διὰ βάθους περιαιρεθεὶς, οὐ συμφύεται, ἀλλὰ | τῆς τοῦ σκυβάλου ῥοιάδος αἴτιος γίνεται· P. 40.
ἐὰν δὲ ἐκτρέπεσθαι μὴ δύνηται ὁ σφιγκτὴρ σὺν τῷ δακτυλίῳ διὰ πάχος καὶ τὴν ἀπήνειαν τοῦ σωμάτων, καθιέσθω ἡ μηλωτρὶς εἰς τὸ βάθος ἕως οὗ κινεμβατήσῃ, καὶ τῷ δακτυλίῳ καθεσθέντι γυμνὸν προσπέσῃ τὸ τοῦ μηλωτρίδος ἔλασμα· ἐπικόπου δ' ὄντος τοῦ ἐλάσματος, τὸ τῆς ὑποφορᾶς βάθος ὑποδιαιρείσθω, τοῦ ἀπευθυσμένου λέγω καὶ σφιγκτῆρος.

15. Πρὸς δὲ τὴν ἐπιδιαίρεσιν, τῷ λιχανῷ δακτύλῳ συγκαθιέσθω ἡ τοῦ ἡμισπάθου ἀκμὴ τοῦ ὑπὸ τινῶν κατεσκευαζομένου συριγγοτόμου· καὶ ἔσωθεν ἔξω ἀγομένη ἡ ἀκμὴ, διαιρείτω τὸ τῆς ὑποφορᾶς βάθος· ἐπιδιαιρεθέντος δὲ τοῦ σφιγκτῆρος, κομιζέσθω μὴ ἡ ἀκμή· τῷ δὲ λιχανῷ δακτύλῳ ἐκλαμβανέσθω ἔσωθεν ἔξω τὸ τοῦ μηλωτρίδος ἔλασμα· ἵν' ὁ σεσυριγγωμένος δακτύλιος κατὰ τὴν μεσότητα γένηται τοῦ τῆς μηλωτρίδος ἐλάσματος, καὶ πάλιν γένηται ἡ ἐκτομὴ κατὰ τὸν ἱστορημένον τρόπον· ἀσυντρήτου δ' οὔσης τῆς ὑποφορᾶς, τὸ τῆς μηλωτρίδος ἔλασμα καθιέσθω· καθιέσθω δὲ καὶ εἰς τὴν ἕδραν ὁ λιχανὸς, ἵν' ἐκ διαδόσεως τοῦ ἁφῆς γινώσκῃ ὁ σημειούμενος τὸ πάχος τοῦ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σωμάτων κἂν μὴ ᾖ λεπτὰ, συντηρᾶσθω κατὰ τὸ πέρας ἡ ὑποφορά· συντηρᾶσθω δὲ ἢ τῇ μηλωτρίδι, ἢ τῇ ὀξείᾳ· καὶ μετὰ τὴν σύντρησιν, ἐκλαμβανέσθω τὰ εἰρημένα.

16. Ἐὰν δὲ ᾖ παχέα τὰ μεταξὺ τῆς ἕδρας καὶ τῆς ὑποφορᾶς σώματα, τοπικὴ γινέσθω τῆς σύριγγος ἀναστολή· παχυτατα γὰρ σώματα ἐκτεμνόμενα αἱμορραγίαν δυσκράτητον ἐμποιεῖ· ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ βάθος τῆς ἐκτομῆς, δυσχερὲς συσσάρκωσιν γενέσθαι· ὅταν δὲ ᾖ κεχωρισμένη ἡ σύριγξ τῆς ἕδρας πλησιάζουσα τῷ ἰσχίῳ, πρότερον αὐτὴν ἱπποτηρίῳ ἀνευρύνειν δεῖ *, καὶ τότε ὅλον ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας ἕως τοῦ βάθους ἀναστέλλειν, ἐκτέμνειν τε τὰ χείλη· ὑφ' ὅσον γὰρ ὑγιάζεται ἡ ἀναστολὴ μεμυωρισμένη κατὰ τὸ βάθος, ἐπὶ τοσοῦτον συντομωτέρα γίνεται ἡ συσσάρκωσις· ταῦτα φρονοῦμεν ἐπὶ τῆς εὐθειῶν συρίγγων.

* Cod. δὲ.

17. Ἄνω δὲ τῆς σύριγγος ἐσχηματισμένης κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ βάθος τῆς ὑποφορᾶς || ἡ ἀναστολὴ γινέσθω· ἐὰν δὲ πλησιάζῃ ἡ ὑποφορὰ τῷ τῆς κύστεως τραχήλῳ, ἐγκειμένης τῆς μηλωτρίδος τὴν σύριγγα, καθιέσθω διὰ τῆς οὐρήθρας πρὸς τὴν ἡλικίαν καθετὴρ, ἵν' ἐν τῇ χειρουργίᾳ δια τῆς ἁφῆς ἐκ διαδόσεως τοῦ καθετηρίου, ἀντιλαμβανόμενοι τοῦ τῶν σωμάτων πάχους, ἀσύντριπτον φυλάξωμεν τὸν τῆς κύστεως τράχηλον· κάτω δὲ τῆς σύριγγος ἐσχηματισμένης, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὀστέου λελιπασμένου ἢ τετρηδονισμένου, οὐ δεῖ αὐτὸ δεδοικέναι διὰ τὸ ὄνομα· οὐ γάρ ἐστι κύριον, ἀλλ' ἐὰν ἐπιζητῇ ἐκκοπὴν ἐνεργεῖν, καθὼς ἐδηλώθη ἐπὶ τῆς ἄλλων τετρηδονισμένων ὀστέων· κρυπτῆς δὲ σύριγγος γενομένης ἐν δακτυλίῳ τοῦ μὴ στομίου ἔνδον ὄντος· τῆς δ' ὑποφορᾶς πλάτος τοῦ βάθους προσαναμετρηθέντος ἔσωθεν ἀπὸ τοῦ στομίου, ἀγκίστροις ἀποτεῖναι δεῖ τὴν σύριγγα καὶ ὅλκῳ ἐκτέμνειν.

P 41.

18. Ταῦτα μὴ οὖν δύναται γίνεσθαι ὅταν ἢ ἔξωθεν τοῦ δακτυλίου ἡ κρυπτὴ σύριγξ· ὅταν δὲ βαθεῖα τυγ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

χάνη, τὸν σφιγκτῆρα σεσυριγγωκυία, ἤτοι ἀπὸ τοῦ δακτύλου ἀρξαμένη, καὶ ἐπὶ πολὺ κεχωρηκυῖα, ἡ ἐν τῷ σφιγκτῆρι κατεσκευασμένη, μετὰ τὴν δεδηλωμένην σημείωσιν τῷ ἑδροδιαστολεῖ (1) διοπτρίῳ λέγω, διαστεῖλαι δεῖ τὴν ἕδραν, ὡς γυναικεῖον κόλπον· εἶθ' ὅταν φανερὸν γένηται τὸ τῆς σύριγγος στόμιον, δι' αὐτὸ καθιέσθω ὁ τῆς μηλωτρίδος πυρὴν, καὶ διωθείσθω εἰς τὸ βάθος· ἐπικόπτου τὲ ὄντος τοῦ ἐλάσματος, ὅλη διαιρείσθω ἡ σύριγξ τῷ ἡμισπαθίῳ· ταῦτα γινέσθω ἐπὶ τῆς μονοστόμων καὶ μονοσχιδῶν συρίγγων· τῆς δὲ σύριγγος πολυστόμου καὶ μονοσχιδοῦς οὔσης, πρότερον ἐκτεμνέσθω πάντα τὰ φαινόμενα στόμια· γυμνωθεῖσα γὰρ ἡ τοῦ κόλπου ἀρχὴ, μονοστόμιον καὶ μονοσχιδῆ σύριγγα ἐνδείξεται· ὥστε πάλιν ἡμᾶς κατὰ δευτέραν ἐπιβολὴν τοῖς αὐτοῖς ἔργοις χρήσασθαι τοῖς μικρῷ πρόσθεν εἰρημένοις· ἐπὶ δὲ τοῦ μονοστόμου καὶ πολυσχιδοῦς σύριγγος, ἡ μονοστόμου καὶ πολυκόλπου τῇ δυνάμει ταῦτα ἐστὶν ἔργα· ἐκτμηθέντος γὰρ τοῦ στομίου, γυμνωθεῖσαι αἱ τῶν κόλπων ἀρχαὶ, πολύστομον καὶ πολυσχιδῆ σύριγγα ἐνδείξεται.

19. Κοινότερον δὲ ἐπὶ τούτων ἐξετάσαι δεῖ, πότερον τα μεταξὺ τῆς | ὑποφορῶν σώματα λεπτά ἐστιν ἢ παχέα· ἵνα ἐὰν ᾖ λεπτὰ, συντμηθῇ πάντα καὶ γένηται μία ἕλκωσις· ἐὰν δὲ παχέα, ἑκάστη ὑποφορὰ καθ' ἑαυτὴν ἀνασταλῇ· ἐὰν δ' ἡ μέν τις ὑποφορὰ ἄνω ᾖ ἐσχηματισμένη, ἡ δὲ κάτω· ἄλλη δὲ πλαγία κεχωρισμένη, κατὰ πολὺ τῶν συρίγγων παχέων ὄντων τῶν μεταξὺ σωμάτων, ἑκάστη ὑποφορὰ καθ' ἑαυτὴν ἀναστέλλεσθαι ὀφείλει· αἱ χειρουργίαι εἰσὶν αὗται· μεθ' ἃς θεραπείαι ἐγκρινέσθωσαν ἀναξηραίνουσαι μὴ ὀστέον γεγυμνωμένον, λιπαίνουσαι δὲ ὅταν ᾖ ἐσκεπασμένα τὰ ὀστᾶ· τῶν δὲ δακτυλίου κατὰ πλείονα μέρη καθ' ὅλον τὸν κύ-

P. 42.

(1) Ἐν τούτῳ τὸν ἑδροδιαστολέα μικρὸν διόπτριον καλεῖ.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κλον περιῃρημένου, ἵνα μὴ φιμὸς γένηται· ἐν μὲν ταῖς πρώταις ἡμέραις πριαπίσκος ἐντιθέσθω· ἐν δὲ ταῖς ἐσχάταις πρὸς τὴν κατούλωσιν σωλὴν μολύβου ἢ κασσιτήρινος γινέσθω, καὶ ἐντιθέσθω μέχρι κατουλώσεως· καὶ μετὰ τὴν κατούλωσιν δὲ συμφέρει βραδύναι τὴν τοῦ σωλῆνος ἔνθεσιν πρὸς ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν θεραπείαν (1)· καὶ ἐν δακτύλοις ἀποστηματικὰ συρίγγια γίνεται, ὡς ἐπίπαν ἐν ταῖς συναρθρώσεσιν· ἐφ' ὧν δεῖ, ἤτοι τὸ ἀποστημάτιον, ἤτοι τοῦ συριγγίου τὸ στόμιον κατὰ τετράγωνον σχῆμα τέμνειν· κἂν μὲν ᾖ ἀλιωῆ τὰ ὀστάρια, μηδὲν περιεργάζεσθαι· λιωασμοῦ δὲ ὄντος, ἐκκόπτειν τὰς τοῦ σκυταλίδων κεφαλίδας σμιλωτοῖς ἐκκοπεῦσι· εἶτ' ἐντιθέναι μοτάρια τιλτά· καὶ τότε μοτοφυλάκιον οἰνελαίῳ βεβρεγμένον καὶ ἐωιδεῖν δεσμιδίῳ στενῷ· συνεπιδεῖν δὲ τὸν πλησίον δάκτυλον, ἵνα στηρίζηται ὁ κεχειρουργημένος· τῷ δὲ μεγάλῳ τῷ ἀντίχειρι ναρθήκιον ἢ φιλύριον σανίδιον συνεπιδέδεσθαι στηριγμοῦ χάριν.

20. Τῶν (2) δὲ ἐν τῷ ὀσχέῳ συρίγγων, ἡ μὲν κατὰ τὰ ἐμπρόσθια μέρη βαρυνθεῖσα (3) συντετρήσει τὸν ἐλυτροειδῆ χιτῶνα· ἡ δὲ κατὰ τὰ ὀπίσθια, τὰ κατὰ τὴν πρόσφυσιν· τοῦ μὲν οὖν ἐλυτροειδοῦς χιτῶνος συντετρημένου, ἅμα τῇ καθέσει διὰ τῆς συντρήσεως κενεμβατεῖ ἡ μηλωτρίς· ὅταν δὲ ἐπερεισθῇ τῷ διδύμῳ, νύξασα τοῦτον, σφοδροτάτην ποιεῖ ὀδύνην· ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ ὄπισθεν μέρη ὁμοίως νυσσομένου τοῦ διδύμου, γίνεται ἀλγηδών· σχηματιζέσθω δὲ ὕπτιος ὁ πάσχων ἐν τῇ
P. 43. χειρουργίᾳ· ἔπειτα διωθείσθω || τὸ ἔλασμα· ἐπικόπῳ τὲ χρωμενος αὐτῷ, ὅλην τὴν σύριγγα ἐξάπτου καὶ ἐκτύλου· τῆς δὲ

(1) Περὶ τῶν γιγνομένων κατὰ τοὺς δακτύλους· αὐτοῦ ἐκ τῶν Λεωνίδου κεφαλαίων.

(2) Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

(3) Γρ. βαθυνθεῖσα.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σύριγγος κατὰ τὰ ὀπίσθια μέρη γεγενημένης, καὶ τοῦ διδύμου κεκομμένου, ἀνάγκην ἔξομεν τῆς τῶν σκεπόντων σωμάτων ἀναστολῆς· καὶ τὸν κεκακωμένον δίδυμον ἀφελεῖν, διακρίσεως τῆς αὐτῆς γινομένης, καὶ τῆς τῶν ἀγγείων ἀποσφίγξεως, ὡς πρόσθεν ἐδηλώθη.

XIV. Ἐκ τῆς Μέγητος (1) περὶ συρίγγων.

1. Θεραπεία δὲ τῶν συρίγγων ἢ μὴ διὰ φαρμάκων, ἢ δὲ διὰ χειρουργίας, τρίτη δὲ ἡ διὰ τῶν βρόχων· χρῆσις δὲ φαρμάκων ξηρῶν ἢ κολλυρίων ἢ ἐγχύτων ἢ ἐμπλαστῶν ἀποτήκειν δυναμένων, ἢ καυστικῶν· χειρουργία δὲ δύναται τεμεῖν, καῦσαι, περιελεῖν, ξύσαι, ὁστοῦν ἀνελέσθαι, τὸν χόνδρον ἐκλύψαι· τούτων δὲ τὸ μὴ καθ' αὑτὴν αὐτάρκης καὶ περιαίρεσις καὶ καύσις· τὰ δὲ ἄλλα ἐπὶ τούτοις ποιητέα, ἢ φαρμάκοις γυμνῶσαι τὸ πεπονθὸς ὁστοῦν δυναμένοις, ἢ τὸν χόνδρον· οἱ δὲ βρόχοι τὰς ἐνέδρας ἁπλὰς οὔσας ἰῶνται, καὶ τινας τῶν πολυσχιδῶν· ὁπόσαι μὴ οὖν τῶν συρίγγων ἁπλαί τε εἰσὶ, καὶ ἐν σαρκὶ μὴ ἐνερυσσωμένῃ μηδὲ κοίλῃ καὶ ἀκινήτῳ, ἢ ἐπ' ὀλίγον συγκινουμένῃ, καλῶς ἂν θεραπεύοιντο φαρμάκῳ· κἂν μὴ τύχωσιν ἐξ ὀλίγου τῶν χρόνου ἐγγινόμεναι, ἐμπλαστοῖς· ὅσαι τραυματικαὶ εἰσὶ, δι' ἁλόης ἢ στυπτηρίας ἢ ἰοῦ καὶ λεπίδος, καὶ τῶν μεταλλικῶν λεγομένων· τῶν γὰρ ἐμπλαστοῦ φαρμάκου σκωλήκιον ἀναπλάττοντα ἐντιθέναι, ὅσον μὴ (2) διασφηνῶσαι, μέχρι αἷμα καθαρὸν ἀπεῖη· εἶτα τὸ αὐτὸ φάρμακον σπλήνιον ποιήσαντα ἐπιτιθέναι καὶ σπόγγον ὑπὲρ αὐτὸ ὄξει διάβροχον· λύειν δὲ

(1) Ὁ Γαληνὸς ἐν τῷ $\overline{\varsigma}$ τῆς θεραπευτικῆς σιδώνιον τὸν Μέγητα εἶναι φησί· ἄλλοι δὲ μαθητὴν αὐτὸν εἶναι Θεμίσωνος ἀναγράφουσι.

(2) Γρ. μή.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

διὰ πέπτης, καὶ διαιτᾶν κρέας ὀπτὸν καὶ ἄρτον πεπονημένον, οἶνον δὲ πίνειν σάρκα αὐξῆσαι δυνάμενον, καὶ κατακείμενον προαλείφεσθαι· ἁρμόσει δὲ ἂν πόρρω τοῦ θώρακος ἡ σύριγξ γένηται, δι' ἡμερῶν νῆστις ἔμετος, καὶ διὰ ῥαφανίδων ἐπιτηδευόμενος.

2. Ἄριστον δὲ φάρμακον σύριγξι τὸ ἐμὸν κολλύριον· ἔστι δὲ ἰοῦ ξυστοῦ δραχμαὶ δύο, καὶ θυμιάματος ἀμμωνιακοῦ ὀβολοὶ δύο· ὁ μὲν ἰὸς ξηραίνεται· τὸ δὲ ἀμμωνιακὸν ὄξει διεθὲν, ὡς κόμμι ἐπιχυθὲν τῷ ἰῷ, καὶ μιγὲν ἀναπλάττεται· καθιέναι δὲ χρὴ μέχρις αἷμα σταθηρὸν ἀποκριθῆναι· ἀπαντᾷ δὲ ὁ τύλος περὶ τῷ κολλυρίῳ· | χρὴ δὲ τὸ κολλύριον ἐνιέντα καταπλάσσειν τοῖς ἀνωτέρω γεγραμμένοις, ὅσα ψύχειν δύναται ἢ στύφειν ἠρέμα· τὰ γὰρ πλησίον τῆς σύριγγος, φλεγμαίνειν ποιεῖ· ποιεῖ δὲ καὶ τὸ καυστικὸν φάρμακον, ὅταν βρέξας τίς ἔτι αὐτὸ πάπυρον ἢ σπόγγον ἐσκελετευμένον καθῇ· παρελθὸν γὰρ ἔκαυσε τὴν σύριγγα· ἐπ' ἀμφοῖν δὲ, κολλυρίου τὲ καὶ τοῦ καυστικοῦ, ἐγκλύζειν χρὴ τοῖς ἀνακαθαρτικοῖς περὶ ὧν εἴρηται.

P. 44.

3. Ἀποτήκει δὲ καὶ σκίλλα τιλτὸν ἐνεψεθεῖσα κονίᾳ, ᾗ χρῶνται οἱ τοὺς πηλοὺς ἐργαζόμενοι· τήκει γὰρ ἐῤῥωμένως καὶ αἱμάττει (1)· καὶ φάρμακα ὑγρὰ ἐκχεόμενα, τὰ μὲν ὡς ἔχει, τὰ δ' οἴνῳ, ἔστι δ' ὅτε ὄξει, χρονίων καὶ διατύλων οὐσῶν τοῦ συρίγγων· καὶ ξηρὰ δὲ φάρμακα ὅταν προανοίξῃ τίς ἰατροτηρίῳ τὴν σύριγγα, ἐμφυσσώμενα διὰ καλάμου, τὰ μὲν τήκει, ἃ δὲ ἐκάθαρεν· ἔστι δὲ ἃ στεγνωτικὰ ὄντα τὸ ῥεῦμα ἐπέσχε· ξηρανθὲν δὲ τὸ ἕλκος κατούλωσεν· οἶδα δὲ καὶ τοῖς σπωτοῖς φαρμάκοις, ὥσπερ καὶ τοῖς καυστικοῖς, τύλους ἀφανισθέντας· ἔχριον δὲ τὸ σεπτὸν περὶ τρύχας ὑείας συνδὼν αὐτας, ἢ ἀλίσχοινον χρίων, παρῆγον

(1) Γρ. καὶ αἱματεῖ.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

εἰς τὴν σύριγγα· τέλος γὰρ, τὸ μὴ ὑγιὲς τῆς σαρκὸς μηδὲ οἰκεῖον, ἐξαγαγεῖν· τὴν δὲ συγγενῆ ἀνακαθήραντες ἐάσαι συνελθεῖν· τὸ δὲ λινὸν ἐπιτήδειον ταῖς ἐνέδραις σύριγξιν ἀμφιστόμοις ἢ ἓν στόμα ἐχούσαις.

4. Χρὴ δὲ αὐτὸν διατρῆσαι· ἔστω δέ σοι μηλωτρὶς ἐπ' ἄκρον τρῆμα ἔχουσα, οἷον αἱ βελόναι, τὸ κύαρ (1), ἢ οἷον ἕλικα πρὸς τῷ πέρατι, καὶ εἰς σχῆμα κοχλίου ῥινοθήτῳ· εἰ γὰρ διὰ τοῦ στόματος διεῖραι χρὴ τὸ λινὸν, καὶ ἐῤῥωμένως ἐστραμμένον, ὅσον δίστροφον ἢ τρίστροφον· κἂν μὴ ἀμφίστομος ᾖ, καθιέναι διὰ τοῦ ὀρωμένου στόματος τὴν μηλωτρίδα σὺν τῷ λινῷ, καὶ διὰ θατέρου, καὶ ἐντὸς εἰς ὃ περατοῦται ἡ σύριγξ, στόματος ἐκλαβόντα τὸ ἄκρον τῆς μηλωτρίδος σὺν τῷ λινῷ, καὶ διὰ θατέρου, καὶ ἐντὸς, εἰς ὃ περατοῦται ἡ σύριγξ, τὴν μὴ ἀρχὴν αὐτὴν τοῦ ἀριστερᾶς χειρὸς τοῖς δυσὶ δακτύλοις, λιχανῷ τὲ καὶ μεγάλῳ, κατασχεῖν μηδὲν ἐφελκώμενον, μὴ ὅλον σοι τὸ λινὸν διεκπέσῃ διὰ τοῦ || ἐντὸς τρήματος· τὸ δὴ μετὰ τοῦτο καθ' ἑκάστην μηλωτρίδα ἀνακομίζον· ἔσται γάρ σοι τοῦ λινοῦ τὸ μὴ ἔξω ἀπαιωρούμενον ἄκρον· τὸ δὲ, διὰ τοῦ ἐντὸς καὶ τῆς ἕδρας ἐξηλειμμένον· σύνδει οὖν αὐτὰ πρὸς ἄλληλα ἀγκύλῃ· τὴν σάρκα μὴ σφίγγων χαλαρώτατα χρῆσθαι τῷ λινῷ· περίπατειτω δὲ, καὶ λυέσθω διὰ ἡμερῶν· μὴ πολλὰ δὲ ἐσθιέτω, μηδὲ ὡσπερεὶ μηδὲν κακὸν εἴχε διαιτάσθω. P. 45.

5. Χρὴ δὲ τὸ λινὸν ἅπαξ ἢ δὶς τοῦ ἡμέρας διέλκειν, μὴ λυομένου τοῦ βρόχου· προσέχειν δὲ τὸν νοῦν ὡς μὴ λάθῃ σαπὲν τὸ λινὸν, ἀλλὰ διὰ τρίτης αὐτὸ ἀλλάττειν· λύσαντα γὰρ χρὴ τὴν ἀγκύλην, λινὸν νεαρὸν τῇ ἔξω ἀρχῇ τοῦ παλαιοτέρου προσδεῖν, καὶ τὸ ἐντὸς ἕλκειν, μέχρι παρελθὸν τὸ

(1) Κύαρ ἢ τὸ τῆς βελόνης τρύπημα, ὡς Ἑλλάδιος, ὁ τὴν πολλὴν χρῆσιν συναγαγεῖν δείκνυσιν ἐν τῷ κ στοιχείῳ· κέχρηται δὲ Ἱπποκράτης τῇ λέξει.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

νεαρὸν διὰ τῆς σύριγγος ὅλης τὴν ἑτέραν ἀρχὴν διὰ τῆς ἕδρας περιβάλῃ· εἶτα συνδεῖν ὁμοίως καὶ ταῦτα ποιεῖν· δύναται δὲ τὸ λινὸν καὶ ὁ περίπατος τὴν πρὸ τῆς σύριγγος ἐπιφάνειαν ἅμα τε διαιρεῖν, καὶ τὸ διαιρεθὲν ἑπόμενον κατκλοῦται· οὗτος ὁ τρόπος μακρὸς μέν ἐστιν ἐν θεραπείᾳ, ἄλλως δὲ ἀνώδυνος. τοῖς δὲ βκλομένοις θᾶττον τῷ λινῷ θεραπεύεσθ προσήκει πρίζειν τὴν σάρκα· ἐμπρίζεται γὰρ, ἀλλὰ μετ' ὀδύνης· καθιέναι δὲ εἰς τὴν νύκτα σπόγγια ἐσκελετευμένα, ὑφ' ὧν τεινόμενον τὸ δέρμα λεπτὸν ἔσται· τὸ δὲ λινὸν εὐπετῶς δι' αὐτοῦ κ᾽ τῆς σαρκὸς αἰσθήσεται· ἐὰν δὲ ἐπιταχύνειν βκληθείης, χρίε τ᾽ γεγραμμένων τινὶ φαρμάκων τὸν σπόγγον· ἅμα δὲ τῷ πάχει κ᾽ τῇ ὀδύνῃ προσθήσεις.

XV. Ἐκ τ᾽ Ἀρχιγένκς περὶ γαγγραίνων (1).

P. 48. 1. Τὸ μὴ γαγγραινούμενον αὐτὸ μέν ἐστι πελιδνόν· ἔχει δὲ κύκλω μηλίζοντα, κ᾽ πελιούμενα, τρεπόμενά τε εἰς τὸ χλωρόν· τὸ δὲ περὶ τῷ χλωρῷ λευκὸν τὲ κ᾽ ῥυσσὸν, κ᾽ τὸ περὶ τούτοις μετέωρον κ᾽ ἀτρέμα ὑπερυθρὸν· μετέπειτα δὲ τὸ μὴ χλωρὸν πελιοῦται, τὸ δὲ λευκὸν χλωρὸν γίνεται, τὸ δ' ἐρυθρὸν ἀπολευκαίνεται, τὸ δὲ πελιὸν κατὰ τὴν ἁφὴν ἀναίσθητον κ᾽ ξηρὸν γίνεται· ἔπειτα μελαίνεται κ᾽ σήπηται· ἐπὶ δὲ μεγέθει φλεγμονῆς κ᾽ τραύματος σομφότης τὲ κ᾽ ψόφος οἱονεὶ πνεύματος ὑπιόντος γίνεται· ἀτὰρ κ᾽ φλυκτίδες ἐπαίρονται· κ᾽ ἡ μὴ ἐπινέμεται κατὰ τὸ συνεχὲς, ἡ δὲ διεσπαρμένη· εἰ μὴ οὖν ἐκ βάθκς προηγησαμένη περιωδυνία γίνηται, πολλὴν δ' ἔχει σομφότητα κ᾽ οἷς ἄνωθεν εἰς βάθος

(1) Ἀπὸ τοῦ $\overline{\alpha}$ βιβλίου τῆς συνόψεως τῶν χειρουργουμένων, μετὰ τὸ $\overline{\beta}$ βιβλίον, κεφάλαια τοῦ ὁμοίου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κάτεισιν· οἷς δ' ἐν ἐπιφανείᾳ μένει, ψόφος μὴ οὐδὲ εἷς· φλυκτίδες δ' ἐπαίρονται· πᾶσα δ' ἔστι χαλεπὴ καὶ δυσκράτητος.

2. Ὡς ἐν τοιαύτῃ οὖν διαθέσει τὴν ἔμφασιν ἀπολείπουσαν πόσης σωτηρίας ἐκλεπτέον ὅσον || τὴν ἐπιφάνειαν ἐν νεωτέρῳ σώματι καὶ μὴ γηραλαίῳ· καὶ τὴν ἐν σαρκώδεσιν ἢ βυβῶσιν ἢ μασχάλαις ἢ ἐν κυρίοις σύνεγγυς τόποις δύσκολος, καὶ ἡ ἐπὶ πλέον πελιδμένη· βραδὺ δὲ μεταβάλλουσα εἰς μέλαν· χαλεπὸν δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἐν ταῖς κατασχέσεσιν αἷμα ῥεῖν, ἀλλ' οἷον ἐξυδατωμένον, σομφότης τὲ ἐν ταῖς πιέσεσι γινομένη· οὕτως δὲ τὸ πάθος ὀξὺ καὶ χαλεπόν ἐστιν, ὥς τε μήτε ἀρχὰς μήτε μεσότητας εὑρίσκεσθαι θεραπείας· πλὴν κοινῶς πάντας φλεβοτομητέον· ἐστεγνωμένης δὲ κοιλίας, κενωτέον καὶ κατασχαστέον, τό τε νενεκρωμένον περιχαρακτέον, οὗ τὸ βάθος ἡ τοῦ αἵματος μηνύει ῥύσις· τὸ δὲ κατασχασθὲν ἁλὶ λεπτῷ καὶ ἐλαίῳ ἀνατριπτέον σφοδρῶς καὶ ἐφ' ἱκανόν· ἔπειτα καταπλάσσειν φλοιῷ ῥαφάνου σὺν αἰρίνῳ ἀλεύρῳ ἢ θερμίνῳ ἀλεύρῳ, μετὰ νίτρου ἀφροῦ· καὶ τοῦ μὴ ἀλεύρου δύο μοῖραι, μία δὲ τοῦ νίτρου· μετὰ δὲ ὄξους δριμυτάτου καταπλαστέον καὶ πύρινον δὲ ἄλευρον σὺν δαφνίσι καθαραῖς· περίχρηστοι δὲ ἥ τε σφραγὶς διεθεῖσα ὄξει, καὶ ἡ διὰ τοῦ οἰσυπηρῶν, καὶ πᾶσα ἡ ταύταις ἀνάλογος· κατάντλημα δὲ συνεχὲς οὖρον δριμὺ θερμὸν· ῥαφάνου ἀφέψημα ἢ πράσου ἢ ἀγριελαίων ἢ βάτου ἢ κορίου ἢ ὄξους σκιλιτικοῦ· ἐνεργεῖ δὲ μᾶλλον θερμόν.

3. Στάσιν δὲ λαβούσης τῆς νομῆς, ἐπὶ τὰς ἀνακαθαιρούσας δυνάμεις βαδιστέον· πάμπολλαι δ' εἰσὶν, ἐξ ὧν παραδείγματος χάριν ὀλίγας παραθήσω· φακὸς γὰρ ἑφθὸς καὶ κατ' ἰδίαν καὶ σὺν ῥοᾶς, λεπυχάνοις λείοις σὺν μέλιτι ὀρόβου τὲ· ἄλευρον ὁμοίως σκευασθὲν, καὶ αἶραι, καὶ πράσιον καὶ σταφὶς ἐκγεγαρτισμένη, καὶ μαλάχης ἀγρίας φύλλα, μετὰ μελικράτου ἀρνόγλωσσον, ἡ τε αἰγυπτία, πᾶσα τὲ χλωρὰ δύναμις ῥοδίνῳ διεθεῖσα· μετὰ δὲ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἀπαλ-

P. 49.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λοτριωθέντων, ταῖς πυοποιαῖς καὶ πληρωτικαῖς χρηστέον· καὶ τὰ μὴ ὑπὲρ τὸ ἕλκος καταπλαστέον τοῖς ἀποκρουομένοις, |
P. 50. τὰ δὲ ἕλκη ἀδήκτοις θεραπευτέον.

P. 52. XVI. Ἐκ τῆς Ῥούφου περὶ ἐρυσιπελάτων. || (1)

P. 53. Ὅσα δὲ ἐπὶ ἕλκεσιν ἐρυσιπέλατα γίνεται, κακήθη πάντα· καὶ τὰ ἀφανιζόμενα ὡσαύτως, καὶ οἷς πυρετοὶ συνεδρεύουσιν· οὐκ ἀγαθὸν δὲ οὐδὲ τὸ στήθος κατακεχυμένον ἀφανίζεσθαι μετὰ δυσπνοίας καὶ νυσταγμοῦ καὶ μήλων ἐρεύθους· εἰς γὰρ περιπνευμονίαν τὰ τοιαῦτα ὁρμᾷ, καὶ διὰ ταχέων ἀποκτείνει.

P. 62. XVII. Ἐκ τῆς Ἀπολλωνίου πρὸς δοθιήνας.

Νίτρον λεῖον ἀναλαβὼν ῥητίνῃ, εἰς ὀθόνιον ἐμπλάσσων, ἐπιτίθει. Ἄλλο. Μάνναν ἀναλαβὼν ῥητίνῃ, καὶ εἰς ὀθόνιον ἐμπλάσσας, ἐπιτίθει. Ἄλλο. Ὕσσωπον τρίψας μετ' ἀλφίτου ἐν ὕδατι βεβρεγμένου κατάπλασσε. Ἄλλο. Σταφίδας ἐγγιγαρτήσας καὶ τρίψας, μίξον ἁλὸς λείου τὸ ἴσον, καὶ κατάπλασσε τοῦτο, ἢ διαχεῖ ἢ ῥήσσει. Ἄλλο. Στέαρ αἴγειον ἢ
P. 63. βόειον μεθ' ἁλὸς τρίψας, ἐπιτίθει· || Ἄλλο. Ὀρίγανον καὶ ἅλας λεάνας σμύρνῃ μίξον, καὶ ἐπιτίθει, παραχρῆμα δὲ πεπαίνει· σμύρνα καὶ ὀρίγανον ἴσα μίξας, καὶ ὕδωρ παραχέας, χρῶ. Ἄλλο. Ἰσχάδας ἑφθὰς τρίψας, καὶ ῥητίνῃ μίξας, ἐπιτίθει. Ἄλλο. Μυρίκης καρπὸν μετ' ὀρνιθίου στέατος λεάνας ἐπιτίθει.

(1) Ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν ἐκτὸς παθῶν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ

ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΜΕ.

I. Ἐκ τοῦ Ἀντύλλου περὶ στεατωμάτων. (1)

P. 65.

Τὸ στεάτωμα ὁμόχρων ὡς τὰ πολλὰ τῷ σώματι, διαλλάττει τούτοις, οἷς καὶ σημειωσθήσεταί τις αὐτό· ὄγκῳ στενῷ μὲν ἐκ βάσεως, περιφερεῖ δὲ κατὰ τὰ ἄνω μέρη· ἀνωδυνία, εὐάφια καὶ τὴν στερεὰν ἐπαφὴν εἴξει καὶ κοιλότητα· ὥστε μὴ τὴν ἄρσιν τοῦ χειρὸς μέχρι τινὸς ἐμφαίνεσθαι τὰς ἐντυπώσεις· καὶ μὴν καὶ προσφυὲς τε καὶ προσαρτὲς διαγνῶναι καὶ διακρίναι στεάτωμα ῥᾴδιον· τὰ μὲν γὰρ προσαρτῇ καθάπερ ἐνπλέοντα τῇ σαρκὶ, εὐμετάγωνα ἐστὶ· τὰ δὲ προσφυῇ οὐχ ὁμοίως ὑπακούει ταῖς κινήσεσι· οὐδὲ ὥσπερ ἐντρέμει τῇ σαρκὶ· χειρουργητέον δὲ αὐτὸ οὕτως.

II. Χειρουργία στεατώματος. (2)

1. Περιτεῖναι σφόδρα χρὴ τὸ δέρμα καὶ τὴν κορυφὴν τοῦ στεατώματος λιχνῷ τε καὶ μεγάλῳ δακτύλῳ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς· καὶ οὕτως ἐπεμβάλλειν διαίρεσιν ἐπ' εὐθείας, φυλατ-

(1) Ἀπὸ τοῦ α τῶν χειρουργουμένων· κεφάλαιον τοῦ ὁμοίου.

(2) Ὁ μὲν Ἀντύλλος στεάτωμα καλεῖσθαι φησὶν ἀπὸ τοῦ στέατος· τὸ γὰρ περιεχόμενον ἔστι ζυμωειδὲς· ἢ ἀπὸ τοῦ στέατος· διότι στεατῶδες ἐστὶ τὸ περιεχόμενον· ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ἐν πρώτῳ χειρουργουμένων φησὶν ὅτι πιμελὴ ἐστὶ παρὰ τὴν φύσιν μεμεγεθοποιημένη, κατά τινα ἀνεκλάλητον παθητικὴν ἰδιότητα ηὐξημένης τῆς τοπικῆς πιμελῆς κατὰ πρόσθεσιν τῆς θρεπτικῆς ὕλης τῆς ἐν αὐτῷ ἀναδόσεως γιγνομένης.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τομένης μήπως τὸν χιτῶνα συντρήσομεν· ἢ ἀντὶ τ περιτάσεως, ἀνατάσει χρῆται τ δέρματος, ἐνδιπλοῦντας αὐτὸ καὶ ἀνατείνοντας δι' ὑπηρέτου καὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς· ἔπειτα οὕτως διαιρεῖν· τοῦτο δὲ ποιητέον εἰ προσαρτῆς ὁ χιτὼν εἴη· μετὰ δὲ τὴν διαίρεσιν εἰ μικροτέρα γένοιτο τ δέοντος, ἐπιδιαιρεῖν μέχρις ἂν συμμέτρως ἔχῃ πρὸς τὸν ὄγκον· ἔπειτα εἰς τὰ χείλη τ δέρματος ἄγκιστρα ἑκατέρωθεν καθιέναι καὶ διατείνειν αὐτά· διασταλέντων δὲ τῶν χειλῶν, εἰ μέν τινες ὑμένες ἔτι ὑποφαίνοιντο ἐνεστρωμένοι τῷ χιτῶνι τῷ περιέχοντι τὸ στέατωμα, τούτους περικοπτέον· εἰ δὲ αὐτῷ τῷ χιτῶνι ἐντύχοιμεν, γνωσόμεθα αὐτὸν ἔκ τε τ ὁμαλότητος καὶ τ λευκότητος· γνόντες οὖν, εἰ μὲν προσαρτῆς εἴη, τῇ λαβῇ τ σμιλίου πάσας τὰς ἀντοχὰς τὰς πρὸς τὴν σάρκα |
P. 66. καὶ κύκλον ἀπολύσομεν· ὑπολειπομένου δέ τι τ καὶ τὴν βάσιν μέρους, ἄγκιστρα καθέντες καὶ κορυφὴν εἰς αὐτὸν τὸν χιτῶνα, καὶ περιστρέψαντες, αὐτὰ ἀνατεμοῦμεν ἰσχυρῶς δι' τ ἀριστερᾶς χειρὸς· οὕτως γὰρ εὐεργὴς ἡ ἀναβολὴ τ χιτῶνος ἔσται καὶ τὴν ἀνάτασιν τῶν ὑμένων ἀνατεινομένων τε καὶ φανερῶν γινομένων· ὥστε ῥᾳδίαν αὐτῶν γενέσθαι τὴν ἀπόλυσιν.

2. Χρὴ δὲ πειρᾶσθαι πάντως ὁλόκληρον κομίζεσθαι τὸν χιτῶνα· ὑπολειφθὲν γάρ τι μέρος αὐτοῦ, παλιγγενεσίας αἴτιον καθίσταται· εἰ δὲ μὴ προσαρτὴς ἀλλὰ προσφυὴς ὁ χιτὼν εἶναι τύχοι, παρακτέον ἀκμῇ σμιλίου τὴν πρόσφυσιν καὶ ἀπολυτέον· τὰ δὲ ἄλλα ὁμοίως ἐγχειρεῖν· εἰ δὲ τύχοι ὢν νεύροις ἢ μυσὶν, ἢ τισὶν εὐρώστοις ἀγγείοις, ἡ βάσις ἐπικεῖται τ χιτῶνος, εἰ μὴ προσαρτὴς εἴη, κομιστέον ὁλόκληρον μόνας τὰς ἀντοχὰς· μὴ τῷ χιτῶνι προσνέμοντας, ἀλλὰ τοῖς ὑποκειμένοις σώμασιν· εἰ δὲ ἐπιπεφυκέναι τύχοι τῶν προειρημένων σωμάτων τινὶ ὁ χιτὼν, πᾶν τὸ ἐπιπεφυκὸς αὐτοῦ μέρος καταλειπτέον τοῖς νεύροις ἢ τοῖς ἀγγείοις· οὐ γὰρ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀκίνδυνος ἡ διάκρισις γίνεται· μετὰ δὲ τὴν κομιδὴν τοῦ στεατώματος, ἐὰν μὴ ὁλόκληρος ὁ χιτὼν τύχοι, βεβαστάχθαι· καὶ τὸ δέρμα συνδραμὸν εἰς αὐτὸ μηδὲ μίαν περιττότητα ἐμφαίνει ἐκθρομβώσαντες ἱκανῶς τὰ σώματα καὶ ἀπονίψαντες ῥαφαῖς ζευγώσομεν· τῷ τε κολλητικῷ δ' θεραπείας ὑπάξομεν τρόπῳ· εἰ δὲ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ στεατώματος ὑπερπίπτοι τί τοῦ δέρματος τὴν αὐτάρκειαν, πᾶν τὸ περιττεῦον περιελοῦμεν· ἔπειτ' οὕτως ζευγώσομεν· εἰ δὲ τοῦ χιτῶνος τί ἐγκαταλειφθείη διὰ τὸ ἐπιπεφυκέναι κυρίοις σώμασι, τοῦ μὴ δέρματος τὸ περισσὸν οὐδὲν ἧσσον περικόψομεν· οὐκέτι δὲ ἐπὶ τὰς ῥαφὰς ἐλευσόμεθα· ἀλλὰ πρότερον τὸ ὑπολειπόμενον τοῦ χιτῶνος φαρμάκῳ ἐκδαπανήσαντες, ἐπάξομεν || τὸν κατὰ συσσάρκωσιν τρόπον· μεγίστου δ' ὄντος κατὰ κορυφὴν τοῦ στεατώματος, στενοτάτης δὲ καὶ λεπτοτάτης ἄγαν οὔσης τοῦ ἑλκώσεως γενομένης καὶ ἰσοπέδου, ῥᾳδίως θεραπευθήσεται. P. 67.

III. Περὶ μελικηρίδων (1) καὶ στεατωμάτων.

1. Κοινὰ μέν ἐστι σημεῖα μελικηρίδι πρὸς στεάτωμα ὄγκος συνημμένος τοῖς κατὰ φύσιν σώμασιν ὁμόχρους περιωρισμένος κατὰ περιγραφὴν, ἀναλγὴς, εὐαφὴς· διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τῇ τε συστάσει καὶ τῇ χροᾷ τῇ τοῦ ὑγροῦ, καὶ τῇ τοῦ χιτῶνος εὐρωστίᾳ, καὶ τῷ τοῦ ὄγκου σχήματι, καὶ τῇ κατὰ τὴν ἁφὴν ἀντιλήψει· τῇ τε γὰρ συστάσει πολὺ λεπτότερον τὸ ἐν ταῖς μελικηρίσιν ὑγρὸν· καὶ τῇ χροᾷ ξανθότερον καὶ μελιτῶδες· ὅ γε

(1) Ὁ μὲν Ἀντύλλος ἀπὸ τῆς φύσεως τοῦ περιεχομένου ὑγροῦ φησὶ τὸ ὄνομα· ξανθότερον γὰρ ἐστὶ καὶ μελιτωδέστερον· τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ὁ Γαληνὸς φησὶν ἐν τῷ ιγ τῆς θεραπευτικῆς· ὁ δὲ Ἡλιόδωρος καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ φησί· τὰ δὲ κήρια οὕτως ὠνόμασται ἐν α χειρουργουμένων λόγῳ, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς μελισουργοῖς κηρίου· ὡς γὰρ ἐκεῖνα κατατρήσεις ἔχει δι' ὧν τὸ μέλι ἀποῤῥεῖ, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ ἕλκους φθειρομένη ἡ σὰρξ μελιτωειδῆ ἰχῶρα ἐκκρίνεται.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μὴν χιτὼν πολὺ παχύτερος ὁ περιέχων τὰς μελικηρίδας καὶ τὸ σχῆμα· ἐπὶ μὴν τῆς μελικηρίδων ἀεὶ περιφερὲς· ἐπὶ δὲ τῶν στεατωμάτων, ὑπόπλατυ καὶ ἐπίμηκες, καὶ πλείους ἔχων κορυφάς· πολλάκις δὲ καὶ κατὰ τὴν ἁφὴν πολὺ εὐαφέστεραι εἰσὶν· ἐν δὲ τῷ θλίβεσθαι, μελικηρίδες μὴν ἀντιμεθιστάμεναι φαίνονται· τὰ στεατώματα δὲ οὐδέποτε ἀντιτυπώσεις ἐπὶ τῶν μελικηρίδων ὥσπερ ἐπὶ τῆς στεατωμάτων μετὰ τὴν ἁφὴν ὑπολείπουσι· τὸ δὲ μάλιστα γνωρίζον ἡμῖν ἀψευδῶς τὰς μελικηρίδας ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν θλίψιν· θλιβόμεναι γὰρ ἰσχυρῶς τοῖς δακτύλοις ὑποτρίζουσιν· ἡσυχῇ τοῦτο οὐ στεατωμάτων οὔτε ἄλλων ὄγκων πασχόντων· προσλάβοι δ' ἄν τις τοῖς εἰρημένοις καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ συνίστανται· κατὰ γὰρ τὸ πλεῖστον πρὸς ταῖς καμπαῖς τῆς ἄρθρων ἀπογεννῶνται· τῶν στεατωμάτων ἐπὶ παντὶ μέρει συνισταμένων.

2. Ὁ δὲ τῆς χειρουργίας τρόπος τὰ μὴν ἄλλα παραπλήσιος τῷ ἐπὶ τῆς στεατωμάτων· πεφυλάχθαι δὲ μάλιστα τὸν χιτῶνος τὸν ἐπὶ τῆς μελικηρίδων χρὴ· στομωθέντος γὰρ αὐτοῦ, δυσχερὴς ἡ κομιδὴ γίνεται· εἰ δέ ποτε στομωθείη, διαῤῥάπτειν αὐτὸν χρή· παραπλήσιος γὰρ ἔσται μετὰ ταῦτα ἡ χειρουργία· ὡς εἰ καὶ ἀστόμωτος ὁ χιτὼν ἔμενεν· εἰ δὲ τύχοι ἢ προεκρυῆναι τὸ ὑγρὸν, ἢ πρὸ τῶν ῥαφῶν μὴ δύναται τὸ ἔνδον κατέχεσθαι, σπόγγους ἁπαλοὺς ἐνθετέον εἰς τὸν χιτῶνα ἢ ἔρια· περιτενοῦς γὰρ ἰσχυρῶς γενομένου, ὥσπερ ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ περιετέτατο, καταῤῥαπτέον· ἄλλως γὰρ ἡ κομιδὴ γένοιτο τοῦ χιτῶνος ῥᾳδία· τὸ δὲ ὅλον αὐτὸν δεῖν κομίζεσθαι προείρηται.

P. 68.

IV. Περὶ ἀθερωμάτων. (1)

Τὸ ἀθέρωμα ἔστιν ὑγρὸν ἀργὸν τε καὶ λευκὸν περιεχό-

(1) Ἀθέρωμα καλεῖσθαι φησὶν ἀπὸ τοῦ τὸ περιεχόμενον ἐοικέναι

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μενον ἐν χιτῶνι, τῇ συστάσει μεταξύ πως μελικηρίδος καὶ στεατώματος· γνοίη δ' ἄν τις αὐτὸ καὶ διακρίνειεν ἀπὸ μὲν μελικηρίδος τῷ τε μὴ τρίζειν, καὶ τῷ μὴ ῥᾳδίως ἀντιμεθίσταθαι κατὰ τὴν ἁφὴν, καὶ τῷ μὴ οὕτως εὐαφὲς καθεστάναι· ἀπὸ δὲ στεατωμάτων πάλιν, τῷ εὐαφέστερον εἶναι τούτου, καὶ ὑπείκειν τὲ τοῖς δακτύλοις, καὶ τῷ τὴν βάσιν μὴ ἔχειν στενὴν ὥσπερ τὰ στεατώματα· χωρίζεται δὲ καὶ ἀποθεραπεύεται παραπλησίως μελικηρίσι τὲ καὶ στεατώματα.

V. Ἐκ τοῦ Ἡλιοδώρου περὶ ἀθερωμάτων. (1)

Ἐὰν ἀθερωμάτιον μικρὸν γένηται ἐν τῷ τοῦ ἀγκῶνος βάθει, ὑπὸ τὰ νεῦρα καὶ τὰ ἀγγεῖα ὑπερτιθέσθω ἡ τοιαύτη χειρουργία ἕως ἂν μείζων γένηται· τότε γὰρ πρὸς τῇ ἐπιφανείᾳ γινομένου τοῦ χιτῶνος, τῇ περιτάσει διίσταται τὰ νεῦρα καὶ τὰ ἀγγεῖα, ὡς ἀκινδυνοτέραν γίνεσθαι τὴν ἐνέργειαν· μελικηρίδος δὲ κατὰ τὸν ὀπίσθιον τόπον τοῦ ἀγκῶνος κατὰ τὸν κορωνὸν γενομένης, ἐγχειρεῖν οὐ χρή· κομιζομένου γὰρ τοῦ χιτῶνος καὶ συνεκτεμνομένου τοῦ ναρκώδους νεύρου, κίνδυνος ἐπακολουθήσει· στεατωμάτια (2), ἀθερωμάτια τὲ, καὶ μελικηρίδες καὶ πώρια μικρὰ πρὸς τῇ ἐπιφανείᾳ ἐν τοῖς βλεφάροις γίνεται· δεῖ οὖν τοῦ βλεφάρου διατεινομένου ταινίδιον περιχαράσσειν κατὰ πλάτος ἀνάλογον τῷ τοῦ ὄγκου μεγέθει· καὶ ἐκτέμνειν ἀναῤῥάπτειν τὲ ἕως ἐπὶ τριχιάσεως. ||

τῇ παρ' αἰγυπτίοις λεγομένῃ ἀθέρᾳ· ἕψημα δὲ ἐστὶν γινόμενον παρ' αὐτοῖς ἐκ πυρίνου λευκοῦ ἀλεύρου.

(1) Ἀπὸ τοῦ $\overline{\gamma}$ τῶν χειρουργουμένων, κεφάλαιον περὶ τῶν κατ' ἀγκῶνα παθῶν.

(2) Ἀπὸ τοῦ $\overline{\beta}$ τῶν χειρουργουμένων, κεφάλαιον περὶ στεατωμάτων μελικηρίδων πώρων τῶν ἐν τοῖς βλεφάροις ἀθερωμάτων.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

VI. Περὶ πώρου. (1)

P. 69. 1. Ὁ κυρίως λεγόμενος πῶρος, οὐσίᾳ λιθώδης ἐστὶν ἀλλότριος ἀπηνὴς περιωργισμένος, ὁμαλὸς ἢ ἀνώμαλος· μικροῦ μὴν οὖν ὄντος τοῦ πώρου ἁπλοτομείσθω τὸ ἐπικείμενον αὐτῷ σῶμα· μεγάλου δὲ, μυρσινοειδῶς ἐκτεμνέσθω· καὶ γυμνωθέντος αὐτοῦ τὰ χείλη τῆς τομῆς ἀγκίστροις διαστελλέσθω· ἔπειτ' ὁ ὑποκείμενος ὄγκος τῇ τοῦ σμιλίου λαβῇ ἢ ἀναβόλεος ἢ λιθούλκου καμπὰ κομιζέσθω, καὶ τετυλωμένου τοῦ βάθους τῇ τοῦ σμιλίου ἀκμῇ αἱμασσέσθω· καὶ ὅταν τὰ πάντα γένηται νεαρὰ, ἢ ῥαφαῖς συναγέσθω τὰ χείλη πρὸς τὴν καθίξιν κόλλησιν, ἢ διαμοτούσθω τὸ βάθος, ἵνα τῇ ποιοποιῷ ἀγωγῇ θεραπευθῇ· ἐπὶ δὲ τῶν μυξωτήρων πώρων μικρῶν μὴν ὄντων αὐτήθεν ἐνεργεῖν δεῖ τῷ πολυπικῷ παθίῳ πρὸς τὴν ὑποτομὴν ἢ περιτομὴν καὶ κομιδὴν ὅλων τῶν ὄγκων· μεγάλων δ' ὄντων, πρότερον ἀναστέλλειν χρὴ τὰ πτερύγια.

2. Γίνεται καὶ ἐν τῷ ὑπογλωσσίῳ πῶρος· καὶ ὅταν μέγας γένηται μετεωρίζει τὴν γλῶσσαν καὶ δυσκίνητον ποιεῖ· δεῖ οὖν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ μεγέθους ἐγχειρεῖν· κἂν μὴν λεπτότερα ᾖ τὰ κατὰ τὸν ἀνθερέωνα, τέμνειν πρὸς τὴν τοῦ ὄγκου κομιδὴν· ἐὰν δὲ ταῦτα μὴν ᾖ παχύτερα, λελεπτοποιημένον δὲ τὸ ὑπογλώσσιον, τέμνειν διαιρέσει εὐθείᾳ κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν ὀστῶν διάστημα· νῦν γὰρ δὴ τὸ τοῦ ὄγκου μέγεθος καὶ τὴν τῶν σωμάτων περίστασιν προδηλότατα γίνεται τὰ ἀγγεῖα· δεῖ δὲ μετὰ τὴν διαίρεσιν τὰ χείλη τῆς τομῆς τυφλαγκίστροις μεγαλοκαμπέσι παραστέλλειν· καὶ τὸν πῶρον κομίζεσθαι τῇ τοῦ σμιλίου λαβῇ· ἢ ἀναβολέος ἢ λιθούλκου καμπὴ· καὶ τότε τὸ βάθος τετυλωμένον αἱμάσσειν.

3. Πῶρος γίνεται καὶ ἐν μαστοῖς ποτὲ μὴν λιθώδης, πο-

(1) Ἀπὸ τοῦ α τῶν χειρουργουμένων, κεφάλαιον τοῦ ὁμοίου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὲ δὲ σκληρότερος τύλος· σαρκώδης τ̃ λεγομένυ σκληρώματος ἀντιτυπώτερος· ὁ μὴ οὖν λιθώδης πῶρος ἐμπλέων εὑρίσκεται τοῖς σώμασι κεχωρισμένος τ̃ κ̃ φύσιν ὡς ἀλλόκοτος οὐσία· | ὁ δὲ τυλώδης προσφυὴς συνημμένος· δεῖ δὲ τὰ ἐπικείμενα τῷ ὄγκῳ σώματα ἢ ἁπλοτομεῖσθαι ἢ μυρσινοειδῶς περιαιρεῖσθαι· ὅταν δὲ φανῇ λεπτότερα ὄντα καὶ γυμνωθέντα τῆς πώρων λιθώδη μὴ ὄντα καὶ ἀπολυτὰ τ̃ σωμάτων, ἀναβολέος ἢ λιθούλκυ καμπὴ κομιζέσθω, καὶ τὸ βάθος αἱμασσέσθω τῇ τ̃ σμιλίυ παραφορᾷ· προσφυῆ δὲ τυγχάνοντα κ̃ περιτομὴν ἐξαιρείσθω· καὶ μ̃ τὴν χειρυργίαν, ἢ ῥαπτέσθω καὶ κολλάσθω, ἢ διαμοτύσθω, ἵνα σαρκωθῇ. P. 70.

VII. Περὶ σκληρώματος. (1)

Τὸ σκλήρωμα ὄγκος ἐστὶ σαρκώδης, τυλώδης, σκληρότερος στεατώματος καὶ χοιράδος· περιωρισμένος δὲ συνήνωται τοῖς κ̃ φύσιν σώμασιν, ὡς ἐξ αὐτῶν γεγονὼς πάσης προσφύσεως εὐτονώτερον ἠσφαλισμένος· διαιρεῖν δὲ δεῖ τὴν μέσην τ̃ ὄγκυ κορυφὴν ἢ μυρσινοειδῶς ἐκτέμνειν· ἔπειτα τὰ χείλη τ̃ τομῆς εὐτόνοις ἀγκίστροις διαστεῖλαι, καὶ κ̃ περιτομὴν καὶ ὑποτομεῖν τ̃ προσφύσεως ὅλον τὸν ὄγκον κομίζεσθαι· μ̃ δὲ ταῦτα ῥαφαῖς χρῆσθαι καὶ τῇ κολλητικῇ θεραπείᾳ, ἢ τῇ ποιοποιῷ ἀγωγῇ· καθάπερ (2) ἐν ἄλλοις τόποις τ̃ σώματος, οὕτω καὶ ἐν τραχήλῳ τ̃ κύστεως σκλήρωμα γίνεται· οὐκ ἐν μόνῳ δὲ τῷ τραχήλῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ κύτει· τὸ μὴ οὖν ἐν τῷ κύτει σκλήρωμα οὐδενὸς αἴτιον γίνεται χαλεποῦ· διὸ οὐδὲν ὑπὲρ τούτυ λέγειν χρὴ· κ̃ δὲ τὸν τρά-

(1) Ἀπὸ τοῦ α̅ τῶν χειρουργουμένων, κεφαλάιον τοῦ ὁμοίου.

(2) Ἀπὸ τοῦ δ̅ τῶν χειρουργουμένων, κεφάλαιον περὶ σκληρώματος τοῦ ἐν τῷ τραχήλῳ τῆς κύστεως.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

χηλον τῆς κύστεως, ἐν ἀρχῇ μὲν γενομένου τοῦ σκληρώματος πλησίον τῆς ἕδρας ὑπερτίθεσθαι δεῖ τὴν ἐγχείρησιν· πρὸς δὲ τῷ ὀσχέῳ τῆς ἕδρας, τὸν ὑπὸ τὸ σκλήρωμα τόπον διαιρεῖν χρῆ· συνδιαιρουμένου τῷ περιτοναίῳ τῆς τραχήλου τῆς κύστεως, ἵνα κατ' ἐπιτήδευσιν γένηται ῥοιάς· αἱρετώτερον γάρ ἐστι ῥοιαδικὸν γενέσθαι τὸν πάσχοντα, ἢ ἰσχυρίᾳ κρατηθέντα ἀναιρεθῆναι.

VIII. Ἐκ τῆς Ῥούφου περὶ γαγγλίου. || (1)

P. 71. Γαγγλίων τὰ μὲν ἔστιν ἀνώδυνα, τὰ δὲ καὶ δεινῶς ὀδυνηρά· ὥστε καὶ ἐρυθαίνεσθαι, καὶ φλεγμαίνουσιν ὅμοια εἶναι, καὶ τοῦτο πάσχειν κατὰ περιόδους, καὶ ἀτάκτως, ἅπερ κακοηθέστερα ἐστί· τὰ δὲ ἀνώδυνα γαγγλία τὰ ὀπὶ τῷ καρπῷ ἐν τῷ κινεῖν συνεχῶς τὰς χεῖρας, καὶ αὐτὰ ὀδυνᾶν εἰώθε· διαλειπόντων δὲ καὶ ἀναπαυσαμένων καθίσταται ὁ πόνος· ἴδιον δὲ τοῖς τοιούτοις συμβέβηκε· διαχεῖται γὰρ θλιβόμενα· καὶ ποτὲ μὲν εἰς τέλος ἀποπαύεται, ποτὲ δὲ διαλείποντα χρόνον ἐπανήκει.

IX. Ἐκ τῆς Ἡλιοδώρου περὶ γαγγλίου. (2)

Τὸ γαγγλίον, νεύρου ἐστὶ συναγωγὴ, πλεονάζον ἐν τοῖς καρποῖς, γιγνόμενον δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις μέρεσι· παντὶ δὲ γαγγλίῳ συνεδρύει ὄγκος μικρὸς ὁμόχρους ἀναλγής εἴ που ἐν τῷ παραπλεσμῷ ναρκώδη αἴσθησιν ἐμποιῶν· οὗτος ὁ ὄγκος οὐ μετάγεται καθ' ὅλον τὸν κύκλον, ἀλλ' εἰς δύο τόπους παράγεται τοὺς ἀντικειμένους τῇ τοῦ νεύρου παρεμφύσει.

---

(1) Ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν ἐκτὸς παθῶν μονοβίβλου.

(2) Ἀπὸ τοῦ α τῶν χειρουργουμένων. — Φήρεα τὰ προμηκέστερα· γογγρόνας τὰ στρογγύλα.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

X. Ἐκ τοῦ Ἀντύλλου περὶ γαγγλίου.

Ἐν μὲν κεφαλῇ καὶ μετώπῳ καὶ αὐτοὶ πολλάκις γαγγλία τέμνομεν, καὶ ἄλλους τέμνοντας ἑωράκαμεν· ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐνεργείας αὐτῶν τοιοῦτος· ἁπλῶσαι χρὴ τὸ δέρμα τὸ ἐπικείμενον τῷ γαγγλίῳ καὶ διαστείλαντα, ἐὰν μὲν ᾖ μικρὸν, σαρκολάβῳ ἐπισπασαμένους εἰς τὸ ἐκτὸς μέρος ἀποτέμνειν· ἐὰν δὲ μεῖζον ᾖ καὶ τὴν τοῦ σαρκολάβου χρείαν, ἄγκιστρα καταπαρέντα παρέξεται· μετὰ δὲ τὴν κομιδὴν ζυγώσεμεν, ὀναίμως τὲ ἄξομεν· ὅτι δὲ τοῦ ἐν τοῖς σκέλεσι καὶ τοῦ καρπῶν γινομένων, τὴν μὲν χειρουργίαν ἀπαγορεύειν χρὴ· θεραπεύσομεν δὲ αὐτὸ κατὰ τρόπους δυσσοὺς· ἢ γὰρ μολύβιον δισκοειδὲς καὶ ἔτι παχύτερον ὥσπερ οἱ σπόνδυλοι μεῖζον τοῦ γαγγλίου ἐπιδεσμεῖται· τῷ βάρει γὰρ διαλύσειεν ἂν αὐτὸ ἐν χρόνῳ πλείονι· ἢ εἰ τύχοι τῆς χειρὸς κατὰ καρπὸν εἶναι τὸ γαγγλίον τιθεμένης ἐπί τινος μαλακοῦ | ἠρέμα τίς παρεστῶς δήδοικε πλήττοι P. 72.
τὸ γαγγλίον· διαθλασθέντος γὰρ ἀπευθύνεται τὸ νεῦρον.

XI. Ἐκ τοῦ Ῥούφου περὶ ἀκροχορδόνων καὶ καρκινωμάτων. (1)

1. Ὁ δὲ Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ καρκινωμάτων εἶδος τί ἀκροχορδόνος ἱστορεῖ κακόηθες καὶ καρκινῶδες, οὕτω γράφων· — Προσαγορεύεται δὲ καὶ καρκίνωμα, καὶ ὅταν ἔκφυσις γένη-

(1) Ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν ἐκτὸς παθῶν, κεφάλαιον περὶ ἀκροχορδόνων καὶ μυρμηκίων.

Ὅτι ἀκροχορδὼν εἴρεται ὥς φησιν ὁ Γαληνὸς ἐν τῷ ιβ τῆς θεραπευτικῆς παρὰ τὸ ἐν τῷ ἄκρῳ ὀχεῖσθαι τοῦ σώματος.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ται ἔκ τινος τῆς τοῦ σώματος τόπων, τὴν μὴν αὔξησιν εἰς τὸ ἐκτὸς ποιουμένη παραπλησίως ταῖς ἀκροχορδόσι καὶ τοῖς θύμοις· τὸ δ' εἶδος ἐμφερὴς ἀκροχορδῶν, μελαντέρα μὴν καὶ τραχυτέρα, ἀδροτέρα δὲ καὶ στρογγυλωτέρα, προσομοιωτέρα ἢ θύμῳ ἢ ἰχθύων τοῖς ὀφθαλμοῖς καλουμένοις ἢ μορίῳ ἐν ὤμῳ ἢ πέπονι ἢ ἄλλῳ τινὶ τοιούτῳ· ἐάνπερ καὶ ὁ τόπος ἐξ οὗ ἂν γένηται ἡ τοιαύτη ἔκφυσις, πρός τε τὴν ἁφὴν σκληρότερος φαίνηται τοῦ κατὰ φύσιν γεγονὼς· καὶ τὰς φλέβας τὰς εἰθισμένας ἐπ' αὐτοῦ φαίνεσθαι παχυτέρας τε ἔχων καὶ μελαντέρας, καὶ ὅτι πλείω τόπον φαινομένας ἢ πρότερον.

2. Συμβαίνει δὲ καὶ τούτων τῆς καρκινωμάτων ἕκαστον τοῖς μὴν μεῖζον γίνεσθαι, τοῖς δ' ἔλασσον· καὶ τοῖς μὴν πλείστοις ἀπλοῦν εἶναι, τοῖς δὲ δισχιδὲς καὶ τρισχιδὲς· καὶ τοῖς μὴν πλείστοις διαμένειν ὅτι τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, ὃ ἐν τοῖς πρώτοις χρόνοις σχῇ· ἐνίοις δὲ μεῖζον γίνεσθαι· καὶ τισὶ μὴν τῆς βραδύτερον ποιεῖν, τισὶ δὲ θᾶσσον, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς καχεξίαις· καὶ τοῖς μὴν πλείστοις παρέχειν πόνον, ἐνίοις δὲ καὶ μὴ παρέχειν· καὶ μάλιστα οἷς ἂν μέγα γένηται παντελῶς· γίνεται δὲ ἕκαστον τῶν καρκινωμάτων τούτων καὶ ἐν ἄλλοις μὴν τόποις τοῦ σώματος· μάλιστα δὲ τὸ μὴν τῇ ἀκροχορδόνι ὅμοιον ὅτι χείλους καὶ ὠτὸς καὶ ῥινὸς καὶ τραχήλου· τὸ δὲ τῷ θύμῳ περὶ ἕδραν καὶ αἰδοῖα· τὸ δὲ τοῖς τῆς ἰχθύων ὀφθαλμοῖς ὅτι βλεφάρων καὶ ὅτι τοῦ χειρὸς θέναρος· τὸ δὲ τῷ μορίῳ τῷ ἐν ὤμω, περὶ τὴν μασχάλην καὶ τὴν || ἥβην· τὸ δὲ τῷ πέπονι, παρὰ τὴν τοῦ μαστοῦ θηλὴν καὶ μᾶλλον τὴν τοῦ γυναικείου: — Ἵν' οὖν ἐν ταῖς θεραπείαις διορίζοντες τὰ τοιαῦτα μὴ ῥᾳδίως ἀποτέμνωμεν· (ἐλκωθῆναι γὰρ αὐτοῖς οὐ συμφέρει·) χρήσιμον ἔκ τε ὧν ὁ Ξενοφῶν ἱστόρηκεν, ἔκ τε ὧν πολλάκις ὁρῶμεν ἐμπείρους γενομένους καὶ προλέγειν καὶ θεραπεύειν τὰ τοιαῦτα πεφυλαγμένως.

P. 73.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XII. Περὶ θύμου.

Θύμος ἕλκος ἐστὶν ὑπερσαρκοῦν τραχεῖα καὶ ψαθυρᾷ σαρκί· γίνεται δὲ ἔν τε τῇ ἕδρᾳ καὶ αἰδοίοις καὶ τοῖς ἄλλοις τόποις πᾶσι· καὶ τὸ μὴν εὔηθες παντάπασι καὶ πολλάκις αὐτόματον ἀποπίπτον· τὸ δὲ εἰ ἀποκόπτοις, κακοηθέστερόν τε καὶ ὀδύνην παρέχον, καὶ χορηγούμενον αἱματώδει ἰχῶρι· ἔστι δ' οἷς καὶ ἀποτεμνόμενα τοιαῦτα φύεται πάλιν ὡς χρήζειν ἢ καύσεως ἢ φαρμάκου καυστικοῦ· τὰ δὲ καὶ ἀνίατα ὤφθη· ὅσα δὲ καρκινώδη τρόπον συνίσταται, χαλεπώτερα· καὶ τὰ ἐκφυόμενα τοῦ βαλάνου χαλεπώτερα τῆς ἐκ τοῦ ποστῆς· * καὶ τὰ ἐν τῇ ἕδρᾳ τὰ βαθύτερα τῶν προχειροτέρων· ὤφθη δέ ποτε ἐπινεμόμενα ἐκ τοῦ ἕδρας πρὸς τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικὸς· τὰ δὲ καὶ αὐτόθεν βλαστάνοντα· συμβαίνει δὲ καὶ ὅτι ἕλκεσι καὶ ἄνευ ἑλκώσεως, προηγησαμένης σαρκὸς ἐκβολῆς, οἵας εἰρήκαμεν γενέσθαι.

* πόσθης?

XIII. Περὶ ἥλων.

Οἱ δὲ ἥλοι γίνονται μάλιστα μὴν ἐν τοῖς ποσὶν· εἰσὶ δὲ σκληρότητες ὑπερέχουσαι πέλματος περιερρωγυῖαι· ἐπίπονοι ἔν τε τῷ ψαύειν καὶ ἐν τῷ βαδίζειν κἂν τις περιτέμνοι τας ὑπεροχάς, πάλιν αὔξονται· γίνονται δὲ καὶ βαθύτεροι καὶ ἐπιπολαιότεροι· καὶ οἱ βαθύτεροι καὶ τῷ πονεῖν καὶ τῷ δυσκολώτερον ἰᾶσθαι διαφέρουσι τῆς ἐπιπολαιοτέρων.

XIV. Ἐκ τῆς Ἡλιοδώρου περὶ ἀκροχόρδονος καὶ μυρμηκίας.

Ἀκροχόρδονες καὶ μυρμηκίαι γίνονται μὴν ἐν παντὶ μέρει τοῦ σώματος, συνεχέστατα δὲ ἐν τοῖς δακτύλοις· ἔστι δὲ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

P. 74. ἡ μὲν ἀκροχορδὼν σαρκώδης ὑπεροχὴ λεῖα | στενῇ Ϛάσει κεχρημένη· ἡ δὲ μυρμηκία τραχεῖα ὑπεροχὴ ἐνερρίζομένη τῷ σώματι· γίνεται δέποτε καὶ κακοήθης μυρμηκία ἀλγεινὴ νυγματώδεις πόνους ἐπιφέρουσα, καὶ παροξυνομένη ἐν ταῖς χειραψίαις καὶ φαρμακείαις ὑποπέλιος ἢ τρυγώδης οὖσα τῇ χροᾷ· τὴν μὲν οὖν ἀκακοήθη κ̅ τετράγωνον ἐκτεμεῖν δεῖ σχῆμα, καὶ ἰσχαίμῳ ξηρῷ χρῆσθαι· κακοήθους δ' οὔσης τ̅ μυρμηκίας ἀκρωτηριαζέσθω ὁ δάκτυλος ἀπὸ τ̅ ὑγιεῖν· εἶτα παραλαμβανέσθω καῦσις.

XV. Ἐκ τῆς Ἀντύλλου περὶ ἀγκυλίου. (1)

1. Τὸ προσαγορευόμενον ἀγκύλιον σχεδὸν ἐν πᾶσι τοῖς ὅπῃ πολὺ καμπομένοις μέρεσι τ̅ σώματος γίνεται· καὶ γὰρ περὶ τράχηλον συνίσταται καὶ περὶ μασχάλην καὶ περὶ ὀγκῶμα περί τε δακτύλους· συνίσταται δὲ καὶ περὶ βουβῶνα καὶ ἰγνύαν· καὶ περὶ τὴν τοῦ ποδὸς πρὸς κνήμην συναφήν· ἔστι μὲν οὖν συνολκὴ σωμάτων φυσει * καμπτομένων καὶ ἐκτεινομένων· ἐκ δὲ τ̅ πάθους συναγόμενον οὕτως ὥστε ἐκτείνεσθαι μὴ δύνασθαι· γίνεται δὲ ἤτοι τῆς νεύρων τ̅ κάμπτειν τὰ σώματα πεφυκότων συνταθέντων διὰ πάθος, ἢ ἐκ γενητῆς οὕτω φύντων, ἢ τ̅ νεύρων ἀπαθῶν μενόντων, τ̅ δὲ δέρματος καὶ τ̅ σαρκὸς τ̅ ἐπεστορισμένης τοῖς νεύροις συσπειραθέντων.

* Γρ. φυσικὴ.

2. Τὰ μὲν οὖν ἐκ νεύρου συνδρομῆς ἀγκυλωθέντα σώματα, οὐ δοκιμάζομεν ὑπὸ χειρουργίᾳ· διά τε τὸν κίνδυνον τὸν ἐξακολουθοῦντα τῇ τῆς νεύρων διακοπῇ, διά τε τὸ πάντη πάντως ἀκίνητον ἔσεσθαι τὸ μέρος ταύτην τὴν κίνησιν ἣν τὸ διακοπτόμενον εἰργάζετο νεῦρον· ὅσα δὲ ἐκ δέρματος καὶ σαρκὸς συντάσεως ἀγκύλια γίνεται, πάντα ὑπὸ χειρουργίαν ἄγομεν·

(1) Ἀπὸ τοῦ α̅ τῶν χειρουργουμένων, κεφάλαιον τοῦ ὁμοίου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

εἰ μὴ οὖν νεῦρον ἢ τὸ αἴτιον, τὸ δέρμα λιπαρὸν καὶ εὐεπίδοτον καὶ ὅμοιον κατὰ τὴν ἀφὴν τῷ κατὰ φύσιν εὑρεθήσεται· ἡ δὲ τάσις βύθιος ὑποπεσεῖται || καὶ διὰ πολλῶν σωμάτων· ναρκώδης δὲ αἴσθησις ἀπαντήσεται θλιβομένου τοῦ συντεταμένου· εἰ δὲ ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ τὸ αἴτιον εἴη, πρόχειρός τε καὶ ἐπιπόλαιος ὅ τε σκληρισμὸς ἥ τε συνδρομὴ φανεῖται· πρὸς δὲ καὶ τὸ δέρμα συντεταμένον αὐτὸ καὶ τῷ κατὰ φύσιν ἀνόμοιον· καὶ ὡς τὰ πολλὰ αἰτίαν προκαταβαλόντα ἐσχήκασιν ἤτοι καῦσιν ἐκ πυρὸς ἢ ἐξελκώσεως οὐλὴν ἀμέτρως συνελκυσθείσαν· P. 75.

3. Ὁ δὲ τῆς χειρουργίας τρόπος ἁπλοῦς· χρὴ γὰρ ἐπικάρσιον τέμνειν τὸ δέρμα καὶ τὴν μεσότητα τῆς συνδρομῆς, ὅτι μὴ δακτύλου μίαν ἐμβάλλοντας τομήν· ὅτι δὲ τραχήλου καὶ ἰγνύας καὶ βουβῶνος, καὶ δυσὶ καὶ πλείοσι τομαῖς ἐνίοτε χρηστέον, ἐπικαρσίους τε καὶ παραλλήλους τάσσοντας αὐτάς· ἀλλ' ἐπὶ μὴ πολὺ ἠρέμα συντεταμένων μερῶν αὐτάρκεις διαιρέσεις αὐταὶ μόναι· ὅτι δὲ τοῦ ἰσχυρῶς ἠγκυλωμένων, εἴ τι μὴ τὴν διαίρεσιν ἐπαιώρηται, καθάπερ τινὰ πτύγματα τοῦ δέρματος περιαιρεῖται κἀκεῖνα· ὁ δὲ τῆς ἀποθεραπείας τρόπος οὐκ ἔναιμος ἀλλὰ συσσαρωτικὸς ἐπαγέσθω· διαστελλομένης σφόδρα τῆς διαιρέσεως ἢ τῶν διαιρέσεων πρὸς τὸ μὴ παλιγγενεσίαν ἀπαντῆσαι· μὴ δὲ τὴν διαπύησιν ἐγχρονιστέον τῷ ποιοποιῷ τῆς ἀγωγῆς τρόπῳ· καὶ τοῖς μὴ ἐπιδεχομένοις μέρεσι σωλὴν μολίβου εἰς τὸ ἀπευθύνειν ἀνωτέρω τῶν φαρμάκων ἐπιδείσθω· κατόπιν δὲ τοῦ σωλῆνος νάρθηξ ἐντιθέμενος καὶ συνεπιδεόμενος ἀπευθυνέτω μὴ τοῦ σωλῆνος τὸ μέρος· τοῖς δὲ μὴ ἐπιδεχομένοις σωλῆνας ὥσπερ τραχήλῳ καὶ μασχάλῃ καὶ βουβῶνι ἀντιστήριγμά τι πρὸς ἀπεπθυσμὸν ἢ σκύτινον ἢ μολίβδινον προσβαλλέσθω·

4. Χρὴ δὲ ὅτι τῶν ῥυθίων ἀγκυλῶν μὴ πάνυ σπουδάζειν καὶ τὴν πρώτην ἐπιβολὴν πᾶσαν συντελέσαι τὴν χειρουργίαν· πολλοὶ γὰρ ἤδη τοῦτο ἐπιβουλεύσαντες ὑμένας ἀπὸ τοῦ νεύρου

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

P. 76. πεφυκότας, οἱ δὲ αὐτα τὰ νεῦρα τρώσαντες | ἐπήρωσαν ἢ ἀπέκτειναν τὸν πεπονθότα· χρὴ οὖν ταμιευομένους καὶ τὸ πρῶτον ἐπ' ὀλίγον διελόντας κἄπειτα ἀποθεραπεύσαντας, αὖθις καὶ αὖθις ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς χειρίζοντας διελεῖν· οὗτος γὰρ ἀκίνδυνος ὁ τῆς χειρουργίας εἰρήσεται τρόπος.

XVI. Περὶ ἀγκυλογλώσσου. (1)

1. Πλῶττα δ' ἡ μὴν κατὰ φύσιν ἐξαπλοῦται· καὶ πλέον γε ἢ τὸ ἥμισυ μέρος εὔλυτος ἐστὶ· ὑμέσιν τε πρισὶν προσδεῖται πρὸς τὴν κάτω γνάθον προσέχουσι τῇ ἄλλῃ προσφύσεως, ὧν εἷς μέν ὅστι μέσος καὶ μέσην αὐτὴν ἐμφανέστατος· δύο δὲ εἰσὶν ἑκατέρωθεν τῶν μέσου τοῦ παρὰ τὰς ῥίζας τῆς γλώττης· τούτων δὲ τῶν ὑμένων ἐν τοῖς ἀγκύλοις καλουμένοις, ὡς τὰ πολλὰ μὴν ὁ μέσος ἢ βραχύτερος παρὰ τὸ προσῆκον γενόμενος, κατέχει τὴν γλῶτταν κάτω ἢ ὑπερβὰς αὐτὴν τὴν μεσότητα· πλατυνθεὶς τε τοῖς ἄκροις αὐτοῖς ἐμφύσει συνδεῖ πρὸς τὴν κάτω γνάθον πᾶσαν αὐτὴν· ἐνίοτε δὲ οἱ ἐκ τῶν πλαγίων συνδεθέντες ποιοῦσι τὸ ἀγκύλιον· σπάνιον δὲ εἴ ποτε μεταξὺ τῶν εἰρημένων ἄλλοι τινὲς ἐκφυέντες, κατέχουσιν αὐτὸν· ὁ μὴν οὖν τῆς χειρουργίας τρόπος ἀπλοῦς· δεῖ γὰρ ἀπολύειν τοὺς ὑμένας τοὺς καταδέοντας τὴν γλῶτταν, οὔτε ἀγγείων οὔτε νεύρων προμηθουμένους· ἀκίνδυνα γαρ τὰ ἐνταῦθα γε.

2. Οὐ μὴν οὐδὲ περὶ ἀποθεραπείας διαλεκτέον· εὐαθέστατα γάρ τὰ ἐνστόμια πάντα· ὁ δὲ τῆς σημειώσεως τρόπος, οὐ κατὰ τοὺς χειρουργούς ὅστιν, οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς οἷόν τε γινώσκειν, τίνες τῶν ὑμένων αἴτιοι τῆς ἀγκυλώσεως· οὐδὲ γὰρ ὄψει ῥᾴδιον καταλαβεῖν αὐτούς· ἀκριβολογητέον δὲ τὰ περὶ τῆς σημειώσεως· εἰ μὴν οὖν δέλτα καὶ λάβδα καὶ ῥῶ καὶ ὄ-

(1) Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, κεφαλαίου τοῦ προγεγραμμένου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σοις ὀνόμασιν ἐμφέρεται ταῦτα τὰ γράμματα μὴ δύναιτο λέγειν ὁ μέσος ὑμῶν, αἴτιος αὐτοῦ τῆς συνδέσεως, καὶ οὗτος ὑποτμητέος· εἰ δὲ ει, ἢ πι, ἢ κάππα καὶ χι μὴ φωνοῖν, οἱ ἐκ πλευρῶν ὑμένες ὑποτμητέοι· οὗτοι γὰρ αἴτιοι τ̄ τούτων ἀ||φωνίας· χρὴ δὲ καὶ πλατύτητα γλώττης ἐπισκοπεῖν· καὶ πάχος ἄμετρον καὶ τὸ λίαν ὑγρόν· καὶ τὸ τ̄ γνώμης τ̄ φθεγγομένου νεναρκηκὸς· πολλοὶ γὰρ ἐχόμενοι τούτων τινὶ τῶν αἰτίων ἐξαπατῶσι τοὺς ἰατροὺς, ὡς οὐ δυνάμενοι κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι διὰ τὸ ἠγκυλωμένον τ̄ γλώττης αὐτῶν· μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ τῷδε καὶ ὅλα ἔθνη ψελλίζοντα ἐξ ἔθους ὥσπερ τό τε τῶν σύρων καὶ τῶν αἰγυπτίων. P. 77.

XVII. Περὶ χοιράδων. (1)

1. Χοιράδες γίνονται καὶ περὶ ἄλλα μέν τινα μέρη τ̄ σώματος· πλειστάκις δὲ καὶ μέγισται εὑρίσκονται περὶ τράχηλον καὶ μασχάλας ἔτι δὲ καὶ βουβῶνας· ἡ δὲ σημείωσις αὐτῶν εὔκολος· ναστὰ γὰρ τὰ σώματα καὶ ἀνώμαλα καὶ πολλὰ ὑποπίπτει μετ' ὁμοχροίας τὰ πολλά· τούτων δὲ αἱ μὲν ἀγγείοις ὑπόκεινται καὶ τρόπον τινὰ ἐκπεφύκασιν, ἃς δὴ καὶ προσφυεῖς προσαγορεύομεν· αἱ δέ τινες μὴ προσηρτημέναι τοῖς ἀγγείοις, ῥᾳδίαν ἴσχουσι τὴν ἀποχώρησιν· χρὴ τοίνυν κατακλίναντας τὸν κάμνοντα καὶ σχηματίσαντας ὅπως πρὸς αὐτὴν ᾖ τὸ χειριζόμενον μέρος, διδόναι διαίρεσιν εὐθεῖαν ἐν τῷ τραχήλῳ·

(1) Ὁ Ἡλιόδωρος ἐν τῷ γ χειρουργουμένων φησὶν ὡς αἱ χοιράδες ἑτοίμως ὀνομάσθησαν κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν χοιράδων· εὑρίσκονται γὰρ συστροφαὶ ἀδενώδεις κατὰ τὰς συαγῶνας· αἷς εἰσὶν ἐμφερεῖς αἱ χοιράδες· ἄλλοι δὲ φασὶν ἀπὸ τῆς πολυγονίας τοῦ ζώου τὴν ἑτοιμολογίαν ἔθεντο, ὅτι καὶ τὸ πάθος ἐν πλήθει γεννᾶται· ὁ δὲ Ἀντύλλος πρὸς τοῖς εἰρημένοις φησὶν ὅτι ἔνιοι διὰ τὴν ἐπανάστασιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνωμαλίαν οὕτως ὀνόμασαν· διότι καὶ τῶν πετρῶν τὰς ὑπερεχούσας τοῦ ὕδατος ἀνωμάλως, χοιράδας προσαγορεύουσιν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

2. Εἰ μὴν οὖν ὑπ' αὐτῷ τῷ δέρματι εἶεν αἱ χοιράδες, ἀφειδεστέρως τέμνειν· εἰ δὲ ἀγγεῖα ἐπεστορισμένα τύχοι, μετάγειν τὴν χοιράδα πρὸ τ̃ τομῆς εἰς τὰ ἀναγγείωτα χρὴ μέρη, κ̃ ἐν ἐκείνοις ποιεῖσθ̃ τὴν διαίρεσιν κατεπικόπτων τῆς χοιράδος· εἰ δὲ μετάγεσθ̃ μὴ δύναιτο ἡ χοιρὰς δ̃ι̃ὰ τὸ προσφυὲς· ὥστ' ἀδύνατον εἶναι κ̃ τὴν διαίρεσιν χωρὶς τῆς διακοπῆς αὐτῶν γενέσθ̃· ὅπ̃ τούτων ἠρέμα χρὴ διελόντας τὸ δέρμα διασφίγγειν ἑκατέρωθεν τὸ ἀγγεῖον, εἶθ' οὕτως διακόπτειν· εἰ δὲ κ̃ τὴν καρωτὶν ἀρτηρίαν ἢ τὴν σφαγίτιν φλέβα ἡ χοιρὰς συσταίη, εἰ μὴν ὥστε μὴ εἶναι χειρουργῆσαι χωρὶς τ̃ τούτων διαιρέσεως, ἀπαγορεύσομεν τὴν ἐνέργειαν· ἥ τε γὰρ διαίρεσις αὐτῶν ἥ τε διάσφιγξις, θανατηφόρος παραυτίκα· εἰ δὲ ἐπ-
P. 78. ποικέοιτο μεταγενέσθαι δυνάμενα τὰ | ἀγγεῖα ἐκπλαγίως τὴν διαίρεσιν ἐμβαλοῦμεν· μ̃ δὲ τὸ διελεῖν, ἀγκίστροις ἀναπτύξαντες τὰ χείλη τ̃ διαιρέσεως προσαρτοῦς μενούσης τ̃ χοιράδος, λαβῇ σμιλίου τὴν προσάρτησιν διαλύσομεν· ἢ κ̃ τῷ δακτύλῳ καθέντες τὲ αὐτὸν, ἔπειθ' οὕτως ἀναβαλοῦμεν· κ̃ μ̃ τὴν ἀναβολὴν πάλιν καθέντες τὸν δάκτυλον, διερευνήσομεν, εἰ κ̃ ἀλλαχοῦ χοιράδες ἐπικέοιντο, καὶ πάσας τὸν προειρημένον τρόπον ἀναβαλοῦμεν· ὅσαις δὲ ἐπισπωμέναις εἰς τὸ ἐκτὸς ἐξακολουθοῦσιν ὑμένες, ὅπ̃ τούτων τοὺς ὑμένας ἀποκόψομεν ἀκμῇ· ὅσαις δὲ δι̃ὰ τ̃ ὑμένων κ̃ ἀγγεῖα προσέχεται, εἰ εὔρωστα εἴη, προσδιασφίγξαντες ἀποκόψομεν αὐτά.

3. Ἐπὶ δὲ τ̃ προσφυῶν χοιράδων, εἰ μεγάλαι σφόδρα εἶεν κ̃ τὸ δέρμα λεπτὸν κ̃ ἀκαταγγείωτον ὑποκείμενον, μυρσινοειδῶς περιελοῦμεν αὐτὸ· δι̃ὰ δὲ τ̃ μέσων κ̃ μικρῶν τὸ μέγεθος ἡ ἀγγεῖα ὑπὲρ αὐτῶν ἐπεστορεσάμενα ἔχουσῶν, εὐθεῖαν μὴν τὴν διαίρεσιν ἐμβαλοῦμεν· πολὺ δὲ μᾶλλον ὅπ̃ τούτων χρησόμεθα διαιρέσει ἤπερ ὅπ̃ τ̃ προσαρτῶν· ἔπειτα ἀναστέλλοντες τὸ δέρμα τοῖς ἀγκίστροις ἠρέμα ὑποδιαιροῦμεν· ὁμοιοτρόπου κ̃ πάντα γινομένης τ̃ ὑ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ποδορᾶς τ ὀπὶ μελικηρίδων κ ἐπὶ στεατωμάτων παραλαμβανομένης· πλὴν ὅτι ἐνταῦθα μᾶλλον προεσκεμμένως ἐνεργεῖν χρὴ δ ἀ τὸ πλῆθος κ μέγεθος τ ἀγγείων· ὥστε κ τὰς βάσεις τ προσφυῶν χοιράδων τὰς ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἀγγείοις εἴ ποτε ὑπολείπεθ χρὴ δυναμένων αὐτῶν δ ἀ φαρμακείας ὕστερον ἐκτακέναι· ἐφ' ὧν δ' ἐξ ἀμφοτέρων τ μερῶν τ τραχήλ χοιράδες εἰσὶν, ἐὰν μ μικραὶ κ προσαρτεῖς τυγχάνωσι καὶ ὀλίγαι, τὴν ἐνεργείαν αὐτῶν ἑκατέρωθεν ὀπὶ μιᾶς ποιησόμεθα· εἰ δὲ μείζ, ἢ ἄλλην τινὰ περισκέλειαν ἔχ σαι τυγχάνοιεν, τὰς ἐκ || τ ἑτέρου μέρους πρῶτον χειρουργήσαντες καὶ ἀποθεραπεύσαντες, οὕτως ἐξ ὑστέρου μεταβησόμεθα καὶ ὀπὶ τὰς ἑτέρας· ὁ δὲ τ ἀποθεραπείας τρόπος πρόδηλος· ὅμοιος γάρ ὄτι τῷ ὀπὶ τ στεατωμάτων ἐναίμως ἡμῶν ἀγόντων δ ἀ παρακολλητικῆς ἀγωγῆς, εἰ πάσας ἐκ βάσεως τὰς χοιράδας κομισόμεθα· ἢ κ τ συσσάρκωσιν, ἐὰν ὑπολειπόμεναι βάσεις τινὲς ἢ χοιράδες δέοιντο ἐκτακῆναι· τὸ δὲ σχῆμα τῆς ἐπιδέσεως ἐν τῷ περὶ βρόχων εἰρήσεται κ ἐπιδέσμων. P. 79.

XVIII. Περὶ κιρσῶν.

1. Οἱ κιρσοὶ συνίστανται φλεβῶν ἀνευρυνομένων, κ πλείονος αἵματος κατασκήπτοντος· συνίστανται δὲ κ ἐν ἐπιγαστρίῳ κ ἐν ὀσχέῳ κ ἐν σκέλεσι· κ ἐπειδὴ πλεῖστον ὄτι τὸ ἐνταῦθα πάθος, ἀπὸ τ ἐν τοῖς σκέλεσιν ἀρξώμεθα· χρὴ τοίνυν πρὸ μιᾶς τῆς ἐνεργείας ἡμέρας ἀποξύραντα τὸ σκέλος λ σάμενον τὸν κάμνοντα, εὐθὺς ἔτι * θερμὸν ὄντα στῆσαι ὀρθὸν ἀπερεισάμενον ὡς ὅτι μάλιστα ὀπὶ τ κεκιρσωμένν σκέλ· κ σημειοῦθ κ τ πάσας τ κιρσῶν τὰς ἐπαναστάσεις, ἐμβάλλοντας ἐπιπολῆς βραχείας ἀμυχάς· οὕτω γὰρ εἰ κατ' αὐτὴν τὴν χειρ ργίαν ἀφανῆ γένοιτο τὰ ἀγγεῖα δ ἀ δειλίαν * Cod. ὅτι.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἢ δι' ἄλλην τινὰ πρόφασιν, οὐ διαμαρτησόμεθα τοῦ κιρσῶν τεκμαιρόμενοι ταῖς σημειώσεσι· τὰς δὲ ἐπιπολῆς ἀμυχὰς, εὐθυτενεῖς ποιησόμεθα, οὐ κατὰ τὴν τοῦ κώλων φύσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸ τοῦ κιρσῶν σχῆμα, ὡς ἐπιπολάζειν τῷ μήκει τὰς ἀμυχάς.

2. Μέλλοντες δὲ ἐνεργεῖν, κατακλινοῦμεν τὸν πάσχοντα πρηνῆ, τὰ μὲν ἄλλα μέρη πρὸς τὸ βάθρον τῷ σχηματοδέσμῳ καταδέοντες· τὸ δὲ κυρσοτομούμενον σκέλος ἐκ μὲν τοῦ δεσμῶν εὔλυτον ἀφιέντες, ὑπηρέταις δὲ διακρατεῖν παραδόντες, πρὸς τὸ μετασχηματίζειν, ποτὲ μὲν ὀπὶ τὸ πρηνὲς, ποτὲ δὲ ὀπὶ τὸ ὕπτιον, ὅπως ἂν ἡ χρεία ἀπαιτῇ· ἔπειτα λαβόντες ἄγκιστρα τοῦ σφό-
P. 80. δρα | μικροκαμπῶν, καλουμένων δὲ κιρσυλκῶν, γαμμοειδῆ κατὰ τὴν καμπὴν, καὶ καταπείραντες ἐπιπολῆς εἰς τὸ δέρμα, κατὰ τὸ ἐπιφανέστατον τοῦ κιρσοῦ μέρος παρὰ τὴν ἐγχάραξιν τὴν σημειώδη· πλάγιόν τε παρὰ τὸ σκέλος παρατείναντες αὐτό· καὶ ἐνειλήσαντες τῇ καμπῇ τὸ δέρμα, ὥστε περιτενὲς καὶ κυρτὸν γενέσθαι κατὰ τὴν σημειώσεως ἐμβαλοῦμεν διαίρεσιν εὖ μάλα μικρὰν κατὰ τὸ μῆκος, καὶ μικροτέραν γε τῆδε ἐν φλεβοτομίαις· διελοῦμεν τὲ τὸ δέρμα διὰ βάθους μέχρι τοῦ κιρσοῦ· ῥᾳδίως δὲ γνωρισοῦμεν αὐτὸ· λεῖον τε γὰρ καὶ κυανίζον ὀφθήσεται διὰ τὴν τοῦ αἵματος ὑπαύγειαν.

3. Εἰ δὲ μετὰ τὴν τοῦ δέρματος τομὴν ὑμένες τινὲς ὑπεστορισμένοι φαίνονται· δῆλοι δ' ἔσονται, τῇ τε δασύτητι καὶ τῇ λευκότητι· τὸ ἄγκιστρον ἐκ τοῦ δέρματος κομισόμεθα· διὰ δὲ τοῦ γεγονυίας διαιρέσεως καθέντες αὐτοῦ τὴν καμπὴν, καταπείραντες τὲ εἰς τοὺς ὑμένας καὶ ἀνατείναντες, διελοῦμεν αὐτοὺς μέχρι τοῦ ἀγγείου· καὶ δίς γε καὶ τρὶς μεταπείρομεν αὐτοὺς, εἰ πλείους ὑποπίπτοιεν ὑμένες· ἔπειτα κάτω στρέψαντες τὸ ἄγκιστρον· ἔστω δὲ κατὰ τοῦτο μὴ ἔπακμον, ἀλλ' ὡς οἱ χειρουργοὶ καλοῦσι τυφλάγκιστρον· τούτῳ τὸν κιρσὸν ἀναλαβοῦμεν· εἰ δὲ δυσχερῶς ἀναβάλλοιτο, καὶ ἕτερον τυφλὸν καθήσομεν, οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀντικειμένου· ἀμφοτέροις τὲ περιλαμβάνον-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τες ἀναβαλοῦμεν· ἰστέον μέν τοι ὅτι ἀναβληθεὶς οὐκέτι κυανοῦς ὁ κιρσὸς ἀλλὰ λευκὸς καὶ νευρώδης φανήσεται· ἅτε τοῦ μὴ αἵματος ἐκθλιβομένου εἰς τὰ ἑκατέρωθεν· μόνου δὲ τοῦ χιτῶνος ἐν τῇ περιτάσει καταλιπομένου· ὃς δὴ νευρώδης τέ ἐστι καὶ λευκὸς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ.

4. Εἰ γὲ μὴ ὑποπίπτοι τὸ ἀγγεῖον· οὐχ ὑποπίπτει δὲ πολλάκις, ἤτοι διὰ τὸ εἰς τὰ πλάγια τοῦ διαιρέσεως παρωλισθηκέναι, ἢ διὰ τὸ ἐν πολλῷ βάθει τὴν θέσιν ἔχειν, τηνικαῦτα τῷ τυφλῷ πρῶτον μὴ τὰ πλάγια διερευνήσομεν· καθιέντες μὴ || ὀρθὸν, καὶ κατὰ ποσὸν ἐκκλίνοντες αὐτοῦ τὴν κορυφὴν· ἐνερείσαντες δὲ τὸ μέρος τῷ δέρματι τῷ κοῦ τὴν ἐπιφάνειαν· ἔξωθεν τὲ τῷ λιχανῷ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐπιθλίβοντες τὸ δέρμα κοῦ τὴν κυρτότητα τὴν ὑπὸ τοῦ τυφλαγκίστρου γινομένου· ὥστε μὴ διαλαθεῖν τὸ ἀγγεῖον· οὕτως γὰρ ὁ κιρσὸς ἡμᾶς παρωλισθηκὼς εἰς τοῦτο τὸ μέρος οὐ διαφεύξεται· εἰ δὲ μὴ ὑποπέσοι, πάλιν ὅπῃ τὰ ἕτερα στρέψαντες τὸ τυφλάγκιστρον, τὴν ὁμοίαν ἐκ τοῦ ἐναντίων ποιησόμεθα μερῶν· οὐχ εὑρόντες δὲ τὰ χείλη τῆς ἐν τῷ δέρματι διαιρέσεως, δύο καμπαῖς ἐπ' ἀκμῶν ἀγκίστρων λαβόντες παραδόντες τὲ ὑπηρέταις διακρατεῖν ταῦτα, αὐτοὶ καθήσομεν τρίτον ὀξυκαμπὲς εἰς τὴν τοῦ ὑμένων διάστασιν· διακόψομεν τὲ αὐτοὺς ἐντείνοντες μέχρι τοῦ ἐντεύξεως τοῦ κιρσοῦ· καὶ οὕτως ἀναβαλοῦμεν αὐτὸν ἢ ἑνὶ ἢ δύο τυφλαγκίστροις, κοῦ τὰ πρόσθεν δεδηλωμένα.

P. 81.

5. Γίνεται δὲ ἡ δυσέργεια ὡς τὰ πολλὰ περὶ τὴν πρώτην ἀναβολὴν· αἱ δὲ λοιπαὶ πολλὴν εὐέργειαν ἔχουσιν· εἴ τε γὰρ εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ διαιρέσει μετ' αὐτὴν τὴν τοῦ δέρματος τομὴν ὁ κιρσὸς ὑπαντῆσαι τύχοι, καὶ ἐν ταῖς ἑξῆς ὁμοίως ὑποπεσεῖται· εἴτε πολλοὺς ἢ ὀλίγους ὑμένας ὑπεστορεσμένους εἶναι τύχοι· εἴτε ἐν πολλῷ βάθει κειμένους κοῦ πάσας τὰς διαιρέσεις ὁμοίως ἔχων εὑρεθήσεται· ἀναβάλλοντες δὲ τὸν κιρσὸν διὰ τοῦ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

εἰρημένων ὀργάνων, εἰ πολλὰ παρεῖναι τύχοι ἢ αὐτῶν τι τῶν ὀργάνων, πλάγιον ὑποβαλοῦμεν τῷ κρισῷ διὰ τῆς διαιρέσεως ἀνασπάσαντες αὐτὸν, ἢ πτερὸν ἢ ἄλλό τι εὐαφὲς σῶμα, ἢ καὶ βελόνῃ ῥάμμα ἐνείραντες ἀμβλείᾳ· καὶ ὑποβαλόντες αὐτὸ διὰ τῆς βελόνης τῷ κιρσῷ, κἄπειτα ψαλίσαντες πρὸς τῷ πυθμένι τῆς βελόνης τὸ ῥάμμα.

6. Γινέσθω δὲ ταῦτα τοῦ κιρσοῦ ὑπὸ τῷ τυφλαγκίστρων διὰ τῆς διαιρέσεως εὖ μάλα ἀνατεινομένου· ἄλλως γαρ οὐκ ἂν ἡ ὑποβολὴ γενέσθαι δύναιτο· μὴ δὲ τὴν
P. 82. πρώτην διαίρεσίν τε καὶ ἔκλειψιν | τοῦ κιρσοῦ τὰς ἑξῆς ἐμβαλοῦμεν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐκεῖνο προδιορισάμενοι ὅτι, εἰ οἷόν τ' εἴη, μάλιστα ἄρχεσθαι χρὴ τῆς ἐκλείψεως, οὐκ ἐκ τῶν κατωτάτω τῶν σκέλους μερῶν· καὶ εἰ μὴ εὐθυτενεῖς εἶεν σφόδρα οἱ κιρσοὶ, τὰς διαιρέσεις ἐμβλητέον οὐχ ἧττον διδακτυλιαῖον διάστημα ἐχούσας ἀπ' ἀλλήλων· εἰ δὲ σκολιωμένοι καὶ πάσας τὲ τὰς διαιρέσεις καὶ τὰς ἐκλείψεις ὑποβάλλοντες, ἢ τὰ ἄγκιστρα ἢ τὰ ῥάμματα, οὕτως ἐπ' αὐτὴν ἥξομεν τὴν κιρσοτομίαν.

7. Ἀρξώμεθα δὲ πρῶτον ἐκ τῷ κατωτέρω μερῶν· εἰ μὴ οὖν ἄγκιστρον ὑποβεβλῆσθαι τύχοι, λαβόντες ἕτερον ἄγκιστρον, καὶ κατὰ τὸ κιρσοῦ ὅπῃ τῶν ἀντικειμένων παραλλήλως ἐπιθέντες αὐτὸ τῷ προτέρῳ, μεσολαβήσαντες τὲ τὸν κιρσὸν δι' ἀμφοτέρων, καὶ ταῖς χερσὶ συνερείσαντες ἰσχυρῶς αὐτὰ πρὸς ἄλληλα, καὶ συνέχοντες ὡς εἰ ἓν εἴη ἀμφότερα· ἐν τούτῳ τῷ σχήματι τὸ μὴ κάτωθεν ἄγκιστρον ὑποστρεφόμενον ὡς πρὸς τὸ σφυρὸν· τὸ δὲ ἄνωθεν μέρος τῆς κνήμης· τοῦτον τὲ τὸν τρόπον ἐνειλοῦντες αὐτὰ ἐπισπασώμεθα, ὡς οἷόν τε, ὅπῃ πλεῖστον τὸ μέρος τῶν κιρσοῦ τὸ πρὸς τῷ σφυρῷ· ἀποκόψαντες δὲ ἄνω τὸν κιρσὸν μεταβησόμεθα ἐπὶ τὴν ἑξολκὴν τὴν διὰ τῆς δευτέρας τῷ κάτω διαιρέσεων· οὐκέτι μὴ ἀποκόπτοντες τὸν κιρσὸν, ἐξέλκοντες δὲ μόνον· κἄπειτα ὅπῃ τὴν τρίτην τὲ καὶ τὰς ἀνω-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τέρας· εἰ μὲν δὴ ὁ κιρσὸς εἴη ὁλόκληρον ἀγγεῖον, δι᾽ ἃ τὸ ἀνωτάτω κομιούμεθα διαιρέσεως· εἰ δὲ ἀποσχίδας ἔχοι, δισχιδὴς ὢν κατὰ τὸ υ γράμμα, ἢ τρισχιδὴς κατὰ τὸ ψι, καὶ ἔτι πολυσχιδέστερος, τὰς ἀποσχίδας πρῶτον κατὰ μίαν ἐπισπασάμενοι διακόψομεν πάσας· ἔπειθ᾽ οὕτως κομισόμεθα δι᾽ ἃ τῆς ἐξολκῆς τῆς εἰς ἓν συστελλούσης.

8. Εἰ δὲ ἀποκοψάντων ἡμῶν τὰς προφανεῖς ἀποσχίδας· ἔπειτα ἐξελκόντων δι᾽ ἃ τὸ χορηγοῦ μὴ ἔποιτο ὁ κιρσὸς ἀλλ᾽ ἀντέχοιτο, ἐπισπασώμεθα μὴ || εὖ μάλα τὸν χορηγὸν· καλῶ δὲ νῦν χορηγὸν οὐ τὸ ἀνωτέρω τὸ ἰγνύας κεκιρσωμένον ἀγγεῖον, ἀλλὰ τὸ πολλὰς ἀποσχίδας ἀποστέλλον· καὶ δὲ τὴν βίαιον ἐξολκὴν αὐτοῦ εἰ σιμότης τε καὶ συνδρομὴ τοῦ δέρματος φαίνοιτο· ἐν ὁποίῳ δὴ μέρει τοῦ σκέλους τεκμαιρόμενοι καὶ τὴν σιμότητα εἶναι ἀποσχίδα ἐκ τοῦ χορηγοῦ τὴν οὖσαν μὴ γνώριμον ἡμῖν, διελοῦμεν καὶ τὴν γενομένην σιμότητα· εἰκάζοντες μὴ ἄνευ στάσεως ἀγγείου γεγενῆσθαι τὴν σιμότητα· κιρσοτομήσαντες δὴ καὶ τὰ αὐτὰ, οὕτως ἐπισπασόμεθα τὸν χορηγόν. P. 83.

9. Εἰ δὲ τῶν προφανῶν ἀποσχίδων διακεκομμένων ἁπασῶν, ὁ χορηγὸς ἀνελκόμενος μὴ ὑπακούοι, σιμότης δὲ μηδὲ μία γένοιτο ἐν τῷ σκέλει, διελοῦμεν τὸν χορηγὸν καὶ ἐπικόπτοι δι᾽ ἐπιβολῆς τοῦ τυφλαγκίστρου· διελοῦμεν δὲ ἐλαφρῶς· ὥστε τὸν ἀνωτέρω τοῦ κιρσοῦ χιτῶνα μόνον διατεμεῖν· ἔπειτα δὲ πύρινον δι᾽ ἃ διαιρέσεως καθήσομεν εἰς τὸν κιρσὸν, ἀκολουθοῦντες τῇ κενεμβατήσει, καὶ ἄλλοτε ἀλλαχοῦ παράγοντες· οὕτω γὰρ διαιρούμενον, τότε μὴ κατὰ τὸ κάτω διαιρέσεων εἰς τὸ ἐντὸς προκύψει· τότε δὲ ἄλλοτε ἀλλαχοῦ παραγενόμενον, ἐνερείσει μέρει τινὶ τὸ ἀτμήτου σαρκὸς· καὶ τοῦτο δὴ μοχλεύσαντες καὶ κυρτώσαντες τῷ διπυρίνῳ τὸ δέρμα, διαίρεσίν τε καὶ τὸ κυρτώσεως ἐμβάλλοντες καὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐπισπασόμεθα σὺν ταῖς ῥίζαις πάντα τὸν χορηγὸν· ἀνέλκοντες τοῦτον τὸν τρόπον ὅθεν τὴν ἀρχὴν τοῦ κιρσοῦ, εἴτε κατ᾽ ἰγνύας, εἴτε ἐν μηρῷ τύχοι·

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

εἶτα βιαίως ἢ δι' ἃ τῆς δύο ἀγκίστρων ἐνειλήσεως, ἢ καὶ δι' ἃ τοῦ κιρσωλκοῦ κατασκευῆς ἐπισπασάμενοι τὸν κιρσὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν μερῶν· ὥστε ὑπερβίαιον γενέσθαι τὴν ἐξολκὴν, οὕτως ἀποκόψομεν τὸν κιρσὸν· αἴτιος δὲ ἡ βίαιος ἐξολκὴ γίνεται τοῦ μήτε αἱμορραγεῖν * καὶ τὴν διακοπὴν τὸν κιρσὸν, μήτε δεῖν ἡμᾶς ἀποσφίγξεσιν ἢ διαβροχισμοῖς χρῆσθαι.

* Cod. αἱμορραγίαν.

P. 84. 10. Ἐπὶ δὲ τοῦ σφόδρα ἐνειλημένων | καὶ βοτρυοειδῶν ὁ μὴ διὰ τῆς ἐξολκῆς τρόπος ἄχρηστος· εὐθυτενῆ δὲ χρὴ καὶ μῆκος διαίρεσιν ἐμβάλλοντας, δι' ἣ ταύτης κομισθῆναι πᾶν τὸ βοτρυοειδὲς· τὰ τελευταῖα τοῦ κιρσοῦ μέρη, τά τε ἄνω, καὶ τὰ κάτω, τὸν παραπλήσιον ἐπισπάσασθαι τρόπον τῷ πρόσθεν εἰρημένῳ· εἰσὶ δέ τινες ἐριώδεις τοῦ κιρσῶν, οὕτως ὑπὸ τοῦ χειρουργῶν καλούμενοι· τούτους οὐχ οἷόν τε κατ' ἐξολκὴν κομίζεσθαι· ξαίνονται γὰρ καὶ διασπῶνται ταχέως· τοῦτο δὲ πάσχουσι μὴ καὶ φύσει τινὲς· καὶ δι' πλῆθος δὲ τοῦ περιεχομένου αἵματος δαπανωμένων τῆς χιτώνων· ὅθι τούτων ὁ μὴ διὰ τῆς ἐξολκῆς τρόπος ἀδύνατος ῥαδίως ἀποσπωμένων· χρὴ τοίνυν ἐπ' αὐτῶν μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς πτερῶν ἢ τῆς τυφλαγκίστρων ἢ τοῦ ἄλλων τοῦ προειρημένων σωμάτων· εἰ κατανοήσομεν αὐτοὺς, οὕτως ἐκκόπτειν καθ' ἑκάστην διαίρεσιν πᾶν τὸ δι' διαιρέσεως προκύπτον, ὡς τὸ πτερὸν ἢ ὡς τυφλάγκιστρον ὑπόκειται· οὐ μέντοι διακοπτέον αὐτὸ μόνον ἀλλ' ἐκκοπτέον· ἵνα μὴ συμφυὲν τὸ ἀγγεῖον, αὖθις εἰς τὴν ὁμοίαν κίρσωσιν ἐπανέλθῃ.

11. Μετὰ δὲ τὴν χειρουργίαν, αἱμορραγίας μὴ οὐκ ἔσται δέος οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω τοῦ χορηγοῦ σωμάτων· οἷα δὴ ἐπιφραττομένης αὐτῶν τοῦ ὁδοῦ, ἐκ τοῦ τῶν ἀγγείων ὅθι πλέον ἐλκυσθέντων, ἐκ τοῦ γενομένης κιρσοχίας θλιβομένων τε καὶ μυόντων ἐκ τοῦ περιεχούσης σαρκὸς, τοῦ τε κατωτέρω τὸ παραπλήσιον πεπονθότων· τὸ αἷμα οὖν εὖ μάλα θλίψαντες καὶ ἐκθρομβώσαντες τὸ σκέλος, πολύ τε ἀνωτέρω τοῦ καὶ τὴν ἰγνύαν τομῆς τὴν εἰς τὰ κάτω θλῖψιν ποιούμενοι, πολύ τε κατωτέρω καὶ τὸ σφυρὸν, αὐτήν τε τὴν

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κνήμλω πιεζοῦντες εὖ μάλα· ὥστε πάντοθεν τὸ ἐν ταῖς τομαῖς συνδεδραμηκὸς αἷμα ἐκκριθῆναι· γινέσθω δὲ ἡ ἐπίδεσις, καὶ διὰ τῶν χειρῶν μὴ ἠρέμα συμπιεζεσῶν, καὶ ἔτι μᾶλλον διὰ σπόγγων ἐνερειδομένων· δέος γὰρ ἐκ τῶν || χειρῶν καὶ P. 85.
περίθλασιν γίνεσθαι· διὰ τοῦτο οὔτε βιαίως θλίβομεν· ὅτι ἐκ πάσης ἀνάγκης εἰ καὶ μικρότατός τις θρόμμος αἵματος μετὰ τὴν χειρουργίαν καταλειφθείη, τούτου ἂν οἰδήσαντος διαπύησιν γίνεσθαι συμβαίνει, ὑγρόν τε ἀναβῆναι κατὰ τὰς διαιρέσεις, νευρικάς τε ἀπαντῆσαι συμπαθείας· πρός γε μὴν τούτοις ἀτευκτηθῆναι τὴν ἔναιμον ἀγωγὴν, ἧς οὐδέποτε ἀστοχήσομεν ἐκθρομβώσαντες ἐπιμελῶς· ἄγομεν δὲ ἐναίμως τοὺς κιρσοκηθέντας, ἢ σπλήνιον ἐμπλάστρου τῶν ἐναίμων καλουμένων τινὸς ἐπιβάλλοντες· καὶ κατ' αὐτοῦ σπόγγον ὀξυκράτῳ διάβροχον ἐπιβάλλοντες, ἡσυχῇ δεσμῷ πιέζοντες· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐμπλάστρου ὀθόνιον ὀξυκράτῳ βεβρεγμένον προσποτιθέντες τοῖς σπόγγοις.

12. Τοὺς δὲ ἐν κεφαλῇ κιρσοὺς οἱ μὴ παλαιοὶ διακαίειν ἠξίουν, φοβούμενοι τὴν ἐξολκὴν· μὴ διαγανακτήσαντος ἐν τῷδε τῷ τόπῳ τοῦ περικρανίου, συμπάθειά τις γένηται τοῦ νευρώδους· ἡμεῖς δὲ τὸν κατὰ ἐκκοπὴν ἐκκρινοῦμεν τόπον, ὃν ἤδη τε ὅτι τοῦ ἐριωδῶν κιρσῶς ἐξεθέμεθα· καὶ ἔτι σαφέστερον ἐν τῷ περὶ ἀγγειολογίας παραδείξομεν τόπῳ· καὶ μὴ ὅτι τὸ ἐν ἐπιγαστρίῳ κιρσῶν ἀδύνατος ὁ τοῦ ἐξολκῆς τρόπος, συντρέχοντος τοῦ δέρματος διὰ τὴν ἰδίαν μαλακότητα καὶ διὰ τὸ μῆκος τῷ περιτενεῖς εἶναι· ἀλλ' οἱ μὴ πρόσθεν εὐθείας κατὰ μῆκος τῶν κιρσῶν ἰσομήκεις τὲ αὐτοῖς διαιρέσεις ἐμβάλλοντες, οὕτω κομίζονται αὐτοὺς· ἡμῖν δὲ εἰ μὴ βοτρυοειδῶς ἐνειλίδας τύχοιεν, ὁ τοῦ εὐθυτομίας ἀρκεῖ τρόπος· καθάπερ οὖν καὶ ὅτι τοῦ ἐν σκέλεσι βοτρυοειδῶς ἐσχηματισμένων ἠξιοῦμεν· εἰ δ' εὐθεῖς εἶεν ἢ εὐθυσκολιοὶ, παραιτούμεθα τὴν εὐθυτομίαν· οὐχ ἧττον ἀπρεποῦς τῆς οὐλῆς γινομένης αὐτῶν τοῦ κιρσῶν· τὸν δὲ τῆς ἐκκοπῆς ἐκκρινοῦμεν τρόπον, καθάπερ καὶ ὅτι τοῦ ἐριωδῶν καλουμένων.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XIX. Ἐκ τῆς Ἡλιοδώρου περὶ τῆς ἐν τῷ ὀσχέῳ κιρσῶν. (1)

Τοὺς ἐν τῷ ὀσχέῳ γενομένους κιρσοὺς ἢ τῷ κῆ ἀποκο-
P. 86. πὴν | τρόπῳ κομίσαθαι δεῖ, ἐκ δακτυλιαίων τῶν μεταξὺ διαστημάτων ἀνασπωμένων τῆς κιρσῶν, ἀποσφιγγωμένων τὲ κῆ μέρος καὶ ἀποτεμνομένων, ὡς ὅτι τῆς σκελῶν εἴρηται· ἢ τοῖς πυρινοειδέσι καυτηρίοις καίειν ὁμοίως ἐκ συνεχῶν συμμέτρων τῆς μεταξὺ διαστημάτων πρὸς τὴν τῶν κεκιρσωμένων ἀγγείων ἐσχάρωσιν.

P. 90. XX. Ἐκ τῆς Ἀντύλλου περὶ ἀνευρύσματος. (2)

1. Διαφοραὶ τῶν ἀνευρισμάτων δύο· τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν γίνεται τῆς κῆ τόπον ἀρτηρίας ἀνευρυσθείσης· ἐντεῦθεν καὶ τὸ ὄνομα ἐτέθη τῷ ἀνευρύσματι· τὸ δὲ ῥαγείσης ἀρτηρίας καὶ τὸ αἷμα ἐξερευγομένης εἰς τὴν ὑποκειμένην σάρκα· ὅσα μὲν οὖν κῆ ἀνευρυσμὸν ἀρτηρίας γίνεται, προμηκέστερα ἐστίν· ὅσα δὲ κῆ ῥῆξιν, ταῦτα στρογγυλώτερα μὲν καὶ πλείονα ἐπεστόρηται σώματα ὅτι τῶν κῆ ἀνεύρυσιν ἀρτηρίας γεγονότος ἀνευρύσματος· ὅτι δὲ τῶν κῆ ῥῆξιν γεγονότων ἐν ταῖς δυσὶ τῶν δακτύλων θλίψεσιν, ὥσπερ ψόφου τινὸς ἐξακουομένου, οὐδενὸς δὲ ἦχου κῆ τὸ ἕτερον εἶδος τῆς ἀνευρυσμάτων. Τὸ μὲν οὖν πᾶν ἀνεύρυσμα, καθάπερ ἔδοξε τοῖς παλαιοῖς χειρουργοῖς, ἀπαγορεύειν ἠλίθιον· ἐπικίνδυνον δὲ καὶ τὸ πάντα χειρουργεῖν· ὅθεν τὸ μὲν ἐν μασχάλῃ καὶ βουβῶνι καὶ τραχήλῳ παραιτησόμεθα, διά τε τὸ μέγεθος τῶν ἀγγείων, καὶ τὸ ἀδύνατον καὶ ἐπικίνδυνον αὐτῶν τὴν ἔκληψιν καὶ τὸν ἀποβροχισμὸν γενέσθαι·

(1) Ἀπὸ τοῦ ε̅ τῶν χειρουργουμένων· κεφάλαιον τοῦ ὁμοίου.
(2) Ἀπὸ τοῦ α̅ τῶν χειρουργουμένων· κεφάλαιον τοῦ ὁμοίου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀπαγορεύομεν δὲ καὶ τὸ ὑπερμέγεθες, κἂν ἐν ἄλλῳ τινὶ τόπῳ τύχῃ· τὰ δὲ ἐν τοῖς ἄκροις καὶ τοῖς κώλοις ἐν κεφαλῇ τε, τοῦτον χειρουργήσομεν τὸν τρόπον.

2. Ἐὰν μὴ οὖν κατὰ ἀνευρυσμὸν ὑποπέσῃ, διαίρεσιν εὐθεῖαν ἐμβαλοῦμεν τῷ δέρματι κατὰ μῆκος τοῦ ἀγγείου· ἔπειτα διαστείλαντες ἀγκίστροις || τὰ χείλη τῆς διαιρέσεως, τοὺς ὑμένας πάντας πεφυλαγμένως τοὺς μεταξὺ τοῦ δέρματος τῆς τε ἀρτηρίας διελοῦμεν· τὴν φλέβα δὲ τὴν παρακειμένην τῇ ἀρτηρίᾳ τυφλαγκίστροις εἰς τὰ πλάγια παρώσαντες, γυμνώσομεν πάντοθεν τὸ ἀνευρυσμένον μέρος τῆς ἀρτηρίας· ὑποβάλλοντες τὲ ἐκ τοῦ κάτωθεν μέρους πυρῆνα μήλης, καὶ ἀνατείναντες ἄνω, βελόνῃ διώσομεν παρὰ τὸν πυρῆνα ἔχουσαν διπλοῦν νενημένον ῥάμμα, ὡς ὑπὸ τῇ ἀρτηρίᾳ γενέσθαι· ψαλίσομεν τὲ πρὸς τῷ πυθμένι τὰ ῥάμματα· ὥστε δύο μὴ αὐτὰ γενέσθαι, τέσσαρας δὲ ἀρχάς· ἔπειτα λαβόμενοι τοῦ δυοῖν ἀρχῶν τοῦ ῥάμματος, ἀνάξομεν αὐτὰ ἡρέμα πρὸς τὸ πέρας τὸ ἕτερον τοῦ ἀνευρύσματος, ἀκριβῶς τε ἀφαμματήσομεν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἕτερον ῥάμμα ὅθι τὸ ἀντικείμενον πέρας ἀγαγόντες, ἐκεῖσε διαδήσομεν τὴν ἀρτηρίαν· ὥστε τὸ ἀνεύρυσμα πᾶν ἐν μέσῳ τῶν διαβρεχισμῶν ἀμφοτέρων γενέσθαι· μετὰ δὲ τοῦτο στομώσομεν κατὰ μέσον τὸ ἀνεύρυσμα διαιρέσει μικρᾷ· οὕτως γὰρ τὸ μὴ παρακείμενον ἐκκριθήσεται πᾶν· κίνδυνος δὲ οὐκ ἔσται αἱμορραγίας· ὅσοι δὲ ἀποβροχίζουσι μὴ ὥσπερ ἡμεῖς ἑκατέρωθεν τὴν ἀρτηρίαν· τὸ δὲ μέσον τὸ ἀνευρυσμένον ἐκκόπτουσιν ἐπικινδύνως ἐνεργοῦσιν· ὑπὸ γὰρ τῆς βίας καὶ τῆς τάσεως τοῦ πνεύματος πολλάκις ἐκπτύεται τὰ ῥάμματα.

P. 91.

3. Εἰ δὲ κατὰ ῥῆξιν ἀρτηρίας γένοιτο τὸ ἀνεύρυσμα, ἀπολαβεῖν δεῖ τοῖς δακτύλοις σὺν τῷ δέρματι πᾶν ὁπόσον δυνατὸν εἴη τοῦ ἀνευρύσματος· ἔπειτα βελόνην διείρειν κατωτέρω τοῦ ἀπολῃφθέντος ἔχουσαν διπλοῦν ῥάμμα ἠλινὸν ἢ νευρᾶν· καὶ μετὰ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὴν διεκβολὴν ψαλίσαι πρὸς τῷ πυθμένι, ὥστε δύο γενέσθ῾ ῥάμματα· εἶτα λαβέσθαι τοῦ ἑτέρου ῥάμματος τῶν ἀρχῶν ἀμφοτέρων, καὶ ὅπῃ τὰ δεξιὰ μέρη ἀναγαγεῖν· κἀκεῖ ἀμφαμματίσαι εὐτόνως· ὥστε μὴ περιολισθῆσαι τὸ ῥάμμα· παραπλησίως δὲ καὶ τὰς ἑτέρας ἀρχὰς ὅπῃ τὰ ἀριστερὰ τὰ ἀν-
P. 92. τικείμενα | ἀναγαγεῖν· εἰ δὲ φόβος εἴη τῆς περιολισθήσεως τῶν ῥαμμάτων, καὶ ἄλλῳ βελόνην διεκβλητέον δι᾽ ἃ τοῦ αὐτοῦ τόπου χιέζουσαν τὴν προτέραν, τῷ χι σχήματι τῆς διεκβολῆς ἔχουσαν ῥάμμα ὁμοίως νενημένον διπλοῦν· ψαλιστέον δὲ τά τε ῥάμματα παραπλησίως, καὶ ἐφαπτέον, ὥσπερ καὶ τὰ πρότερον· ὥστε δι᾽ ῥαμμάτων τεσσάρων τὴν διάσφιγξιν γενέσθαι· εἶθ᾽ οὕτως κατὰ κορυφὴν στομοῦν χρὴ τὸν ὄγκον· καὶ μετὰ τὴν ἔκκρισιν τοῦ παρακειμένου, τὸ περιττὸν τοῦ δέρματος περιαιρεῖν, καταλιπόντας ἐκεῖνο ὅπερ ὅπῃ τῶν ῥαμμάτων ἐσφίγγετο· οὕτως γὰρ ἀναιμορράγητος ἡ χειρουργία γίνεται.

XXI. Ἐκ τῆς Ἀντύλλου περὶ κολοβωμάτων. (1)

1. Ἔστι μὲν τὸ κολόβωμα ἔλλειψις μορίου ἢ τινὸς δέρματος καλύπτοντος τὰ σώματα· εἰ μὴν οὖν ἐν ὀφρύϊ γένοιτο τὸ κολόβωμα, οὕτως χειρουργήσομεν· τετράγωνον ἐκκοπὴν ποιησόμεθα· εἰ μήπως αὐτὸ κατὰ συντυχίαν τετράγωνον εἶναι τύχῃ· ὥστε ἐν τῇ τετραγώνῳ ἐκκοπῇ περιειλῆφθαι τὸ κολόβωμα· ἔπειτα τὴν ἄνω πλευρὰν τοῦ τετραγωνίσματος, λέγω δὲ τὴν γενομένην ὅπῃ τῷ μετώπῳ, ἐφ᾽ ἑκατέρᾳ ἐκβαλοῦμεν, διαιροῦντες καὶ ὡς πρὸς τὴν ῥίνα καὶ ὡς πρὸς τὸ οὖς· ὥστε πολὺ ἐπιμηκεστέρας τῆς τοῦ τετραγώνου πλευρᾶς γενέσθαι τὰς ἑκατέρωθεν ἐπεκτεταμένας διαιρέσεις· παραπλησίως δὲ καὶ τὴν ἀντικειμένην πλευρὰν τὴν ὅπῃ τῇ ὀφρύϊ ἐπιδιελοῦμεν ὅπῃ ἑκά-

(1) Ἀπὸ τοῦ α τῶν χειρουργουμένων· κεφάλαιον τοῦ ὁμοίου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τερα· ὥστε τὸ σχῆμα γενέσθαι συμπάσης τῆς διαιρέσεως σὺν τῷ τετραγωνίσματι, παραπλησίως τῷ ἢ καταστραμμένῳ στοιχείῳ, τ̄ τετραγωνότητος νοουμένης ὅλης ἀντὶ τῆς μέσης γραμμῆς τῆς ἐν τῷ ἢ.

2. Γενομένου δὲ τούτου, μεταξὺ τῶν διαιρέσεων ὑποδεροῦμεν καὶ ἀναπτύξομεν μέχρις τῶν κεραίων τῶν γραμμῶν· ἔπειτα ἐπισπάσαμενοι αὐτὰ μετὰ τὴν ὑποδορὰν συνάξομεν προσάλληλα· ἔσται δὲ αὐτῷ ἡ συμβολὴ || κ̄ μέσην τὴν τετράγωνον ἐκκοπὴν· ἔπειτα ζυγώσαντες ἐναίμως ἄξομεν· χρὴ δὲ ἐν τῇ ὑποδορᾷ μὴ ἐξ ἐπιβολῆς πάνυ ὑποδέρειν τὸ δέρμα· νεκροῦται γὰρ τὸ τοιοῦτον λεπτυνόμενον· ἀλλὰ ποσόν τι καὶ τ̄ σαρκὸς προσλαμβάνειν τῷ δέρματι· παραπλησίως δὲ χειρουργητέον καὶ τὰ ἐν μετώπῳ καὶ τὰ κ̄ μέσῳ τὴν ῥίνα κολοβώματα· εἰ μέντοι μέχρι τ̄ ὀστοῦ τύχοι τὸ κολόβωμα εἶναι, ὥστε γεγυμνῶσθαι τὸ ὀστοῦν, τὰ μὴν ἄλλα πάντα παραπλησίως ποιήσομεν· πρὸ δὲ τ̄ ζυγοῦν ἐπιμελησόμεθα τ̄ ὀστοῦ, ξέσαντες αὐτὸ ἢ κατατρήσαντες ἐξ ἐπιβολῆς, ὥστε μὴ ἀτευκτηθῆναι τὴν παρακόλλησιν.

P. 93.

XXII. Περὶ τ̄ ἐν ῥισὶ καὶ ὠσὶ κολοβωμάτων. (1)

1. Εἰ μὲ κ̄ τὸ σφαίριον τ̄ ῥινὸς γένοιτο κολόβωμα, παραπλησίως χειρουργήσομεν ὡς καὶ ὅπι τ̄ κ̄ τὴν ὀφρῦν κολοβωμάτων· μ̄ γὰρ τὴν τετράγωνον ἐκκοπὴν τὰς δύο πλευρὰς τ̄ τ̄ τετραγωνίσματος, οὐχὶ τὰς κ̄ μῆκος ῥινὸς, ἀλλὰ τὰς ἐγκαρσίας ἐπαμφοτέρας ἐμβαλοῦμεν, καταβιβάζοντες αὐτὰς εἰς τὰ πλάγια τ̄ ῥινὸς ἑκατέρωθεν πρὸς τὰ πτερυγώματα· ἔπειτα μεταξὺ τ̄ διαιρέσεων ταινίδια τ̄ δέρματος ὑποδείραντες καὶ ἐπισπασάμενοι, ζυγώσομεν αὐτὰ ἄνω κ̄ τὸν τ̄

(1) Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σφαιρίᾳ τόπον· εἰ δὲ κ̅ τὸ διάφραγμα τῆς ῥινὸς εἴη κολόβωμα, ἀπό τε τ̅ ἄνωθεν μερῶν τ̅ ῥινὸς καὶ ἀπὸ τ̅ κάτωθεν τ̅ πρὸς τῷ χείλει, τὰ ταινίδια περιγράψαντες ἐπάγοντες τὲ τὸ διάφραγμα ῥάψομεν.

2. Κατὰ δὲ τὸ πτερύγιον εἰ γένοιτο κολόβωμα, παρὰ τὴν ῥίνα αὐτὴν δώσομεν διαίρεσιν, ἐκτείνοντες τὴν εὐθείαν πλευράν τοῦ τε τετραγωνίσματος· ἄνω τὲ ἀνιόντες ὡς πρὸς τὸν μέγαν κανθὸν· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἀντικειμένην αὐτῇ διαίρεσιν ἐπεμβαλοῦμεν ἄνω, ὡς πρὸς τὸ ὑπώπιον ὑποδείραντες· καὶ ἐπάγοντες τὸ ταινίδιον τοῦτο, ζυγώσομεν αὐτὸ
Γ. 94. πρὸς τὰ ἑκατέρωθεν τῷ | κολοβώματι παρακείμενα σώματα· οὐ γὰρ ἀποδεχόμεθα τοὺς ἀπὸ τοῦ σφαιρίου τῆς ῥινὸς πειρωμένους ἐπάγειν τὸ ταινίδιον· εἰ γάρ τις πείθοιτο ἐκείνοις, εἰς τὸ ἕτερον μέρος διαστρέφει τὴν ῥίνα δι̅ὰ τὴν σύνταση τ̅ δέρματος· παραπλησία δὲ ἡ κ̅ τὰ σώματα τ̅ῶ̅ κολοβωμάτων ὀρθ̅ὴ διορθωσις· ὁπόταν μέντοι γε μὴ μόνον τὸ δέρμα ἀλλὰ καὶ ὁ χόνδρος αὐτὸς ἐλλείπῃ, εἴτε κ̅ τὰ ὦτα, εἴτε κ̅ τὰ ἄκρα τ̅ ῥινὸς, χρὴ πρὸ τ̅ ἐπαγωγῆς τ̅ δέρματος περικόπτειν τὸν χόνδρον αὐτὸν· ὥστε ἀπευθύνεσθαι κ̅ ποσὸν τὴν γινομένῃ τ̅ κολοβώματος κοιλότητα· οὕτω γὰρ ἐπαχθέντος τ̅ δέρματος οὐκ ἀπρεπὲς φανεῖται τὸ ἀποτέλεσμα.

Ρ. 96.

XXIII. Ἐκ τ̅ῶ̅ Ῥούφου περὶ ἐλεφαντιάσεως. (1)

Οὐδὲν μὴ παρὰ τ̅ παλαιῶν περὶ τ̅ ἐλεφαντιάσεως ἀκηκόαμεν· καὶ θαυμάζειν ἄξιον εἰ οὕτω μέγα καὶ χαλεπὸν νόσημα, κ̅ πολλοῖς γινόμενον, παρεῖδον ἱκανοὶ ἄνδρες πᾶν κ̅ τὸ βραχύτατον κατασκέψασθαι· μόνος ἡμῖν Στρατὼν ὁ τοῦ Ἐρασιστράτου μαθητὴς ἐννοίας παρέσχε τ̅ πάθους, κακοχυ-

(1) Ἀπὸ τῶν χρονίων παθογνωμικοῦ, τὸ τελευταῖον κεφάλαιον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μίαν αὐτὸ ὀνομάζων· τὸ γὰρ εἰς Δημόκριτον ἀναφερόμενον βιβλίον περὶ τ̄ νοσήματος, φανερῶς κατέψευσται· οἱ δὲ ὀλίγον πρὸ ἡμῶν καὶ διαφορὰς εἰσηγήσαντο τ̄ πάθους, τὴν μὲν ἀρχὴν αὐτοῦ λεοντίασιν καλοῦντες· ὅτι τὸ σῶμα δυσῶδες γίνεται, καὶ ὅτι χαλῶνται γνάθοι καὶ παχύνεται τὰ χείλη· ὅταν δὲ διεγείρωνται καὶ τὰ μῆλα ἐρυθραίνηται, καὶ τὶς ὁρμὴ καταλαμβάνει τοὺς πεπονθότας πρὸς ἀφροδίσια, τότε σατυρίασιν καλοῦσιν ἕτερόν τι τοῦτο τ̄ κ̄ αἰδοῖα πάθους· ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἀπὸ τ̄ συνεχοῦς ἐντάσεως τ̄ μορίων ὠνόμασται, τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ τ̄ μορφῆς· διαβαινόντων δὲ τ̄ συμπτωμάτων ὅπῃ πᾶσαν τὴν ἕξιν, ἐλέφαντα καλοῦσι· τὰ δὲ συμπτώματα οὐκ ἄδηλα, ὄχθοι πελιδνοὶ καὶ μέλανες μώλωψι μάλιστα ὅμοιοι· ἄλλοι περὶ τὴν ὄψιν, ἄλλοι περὶ σκέλη· καὶ περὶ νῶτα δὲ καὶ στῆθος καὶ γαστέρα πολλοὶ ἀνίστανται· εἶτα ἑλκούμενοι τρόπον τὸν πονηρότατον μ̄ χειλῶν ἐπαναστάσεως, μ̄ σπεδόνος βαθείας, ὥστε ἐνίοις καὶ ἄκρους δακτύλους ἀποπίπτειν· καὶ τὰ ἕλκη μηδέποτε εἰς οὐλὴν ἀφικνεῖται· δοκεῖ μ̄ οὖν ἐπιπόλαιον εἶναι τὸ νόσημα, ὅτι ἐν τῷ δέρματι φαίνεται· τὸ δὲ περὶ τὴν ἴασιν δύσκολον καὶ τὸ ἐγγύτατον τ̄ ἀδυνάτου βα||θυτέραν τὴν ἀρχὴν ὑποβάλλει καὶ ἧς οὐ ῥάδιον ἅψασθαι· οἷόν τι καὶ περὶ τὰ καρκινώματα πεπίστευται εἶναι· καὶ γὰρ τούτων ὁ Πραξαγόρας βύθιον τὴν ἀρχὴν ποιεῖ μάλιστα. P. 97.

XXIV. Ἐκ τ̄ Φιλουμένου τίς θεραπεία ἐλεφαντιάσεως.

1. Φλεβοτομία μ̄ οὖν πρῶτον ὅτι βοήθημα καὶ ὁπότε τ̄ ὅλης ἐναρχόμεθα θεραπείας καὶ ὅπότε τ̄ ἐπετείου· μεμερίσθω δὲ καὶ εἰς ἐπαφαίρεσιν, καὶ ἡ πᾶσα κένωσις γενηθήτω σύμμετρος· φείδεσθαι γὰρ ἐν τῇ διαθέσει ταύτῃ τ̄ αἵματος ἀναγκαῖον ἐστὶ· πλέον γὰρ τὸ οἰκεῖον τοῦ ἀνοικείου δεῖ τ̄ φλε-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

βοτομίας κενοῦται· τῷ πεπαχύνθαι μὴ ὑπὸ τῆς θρομβώσεως καθὰ προείρηται τὸ αἷμα· περιῤῥεῖν δὲ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἔκκρισιν τὸ λεπτότερον· ὅσον οὖν εἰς χαλασμὸν τ̃ σωμάτων κ̃ διακίνησιν τ̃ ἐσφιγμένης ὕλης, τῇ φλεβοτομίᾳ χρηστέον· μ̃ διάστημα δὲ σύμμετρον, ἀπ' αὐτῆς ὅθ̃ τὰ καθαρτήρια χωρητέον.

2. Καὶ πρώτῳ γε τούτῳ χρηστέον· κολοκυνθίδας δύο συμμέτρους τῷ μεγέθει περιγλύψαι δεῖ κ̃ τὸ ἕτερον μέρος τοσοῦτον, ὅσον αὔταρκες ἐπιπωματίσαι· εἶτα τὸ μὴ σπέρμα πᾶν αὐτῆς ἐκκενῶσαι· περιωδυνίας γὰρ εἴωθεν ἰσχυρὰς ἐπιφέρειν· τὴν δὲ ἐντεριώνιον ἐάσαι γεμίσαι τε τὰς κολοκυνθίδας ἐλαίου γλυκέος, κ̃ περιπωμάσαι τῷ περιγλυφέντι σώματι· νύκτα δὲ ἐάσαι μίαν· τῇ δὲ ἑξῆς τ̃ ἐλαίου κενωθέντος, ἑψῆσαι δεῖ τὰς κολοκυνθίδας ἐν ὕδατι ἄχρι τακερωθῶσιν· εἶτα αὐτὰς μὴ ἐκρίψαι· τ̃ δὲ ἐλαίου τῷ ὕδατι παραχυθέντος, προσεπεβάλλειν· μέλανος μὴ ἐλεβόρου τριόβολον· σκαμμωνίας δὲ μήτε δραχμῆς πλέον μήτε ὀβολῶν τεσσάρων ἔλασσον· συνεψῆσαι δὲ τούτοις πολτάριον ἐκ σεμιδάλεως· ἔπειτα ἀπὸ τούτου τῷ πάσχοντι διδόναι λιτῶς προδιπτημένῳ, μεγέθει καρύων ποντικῶν τεσσάρων κ̃ εἴκοσι, κ̃ ποτὸν ὕ-
P. 98. δωρ· ἐάσαι | δὲ αὐτὸν καθαίρεσθαι· συντελεσθείσης δὲ τ̃ κενώσεως περὶ τὴν ἑσπέραν λυτρῷ θεραπεύειν, κ̃ ἀναλαμβάνειν χόνδρῳ διὰ κράματος στρυφνοτέρου κ̃ ἐλαίας ἅλμασιν· εἰ δ' εὔτονος τυγχάνει, κ̃ τῇ ἑξῆς κάθαρσιν συναπτέον δευτέραν· δώδεκα δὲ τ̃ πολταρίου δοτέον οἷα προείρηκα μεγέθει· κ̃ τὴν ἀνάληψιν ποιητέον ὁμοίαν· παρεθείσης δὲ τ̃ καθάρσεως ταύτης, τὴν ἱερὰν δοτέον τὴν διὰ τῆς κολοκυνθίδος, ἔχουσαν βραχὺ σκαμμωνίας ἐν ταῖς δυσὶ δραχμαῖς· ὅπως ἡ κένωσις ἐμπρακτικωτέρα γίγνηται· δυνατὸν δὲ τὴν μὴ σκαμμωνίαν περιελεῖν· τρισὶ δὲ χρῆσθαι δραχμαῖς τ̃ φαρμάκου· καθαίρει δ' ὠφελίμως τοὺς ἐλεφαντιῶντας κ̃ ὁ γλυκὺς ὁ ἐννυκτερεύων

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τῇ κολοκυνθίδι· καθὼς ὅτι τ̄ ἰκτερικῶν ὑπεδείξαμεν.

3. Τῆς δυνάμεως δ' ἀναληφθείσης μ̄ τὰς τοιαύτας κενώσεις, δι' ὑδροποσίας καὶ διαίτης εὐσταλοῦς τ̄ ἀπὸ ἰχθύων τε καὶ πτηνῶν, μ̄ ἡμέρας ὅσον δέκα ὅτι τὴν δ̄ τ̄ γάλακτος κάθαρσιν ἐλθετέον, ἥτις οὐ κενοῖ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπικίρνησι τὰς ὕλας καὶ ἐπιγλυκαίνει τὰς δριμύτητας· ἔστω δὲ καὶ μάλιστα μ̄ ὄνειον τὸ γάλα· εἰ δὲ μή γε, τὸ αἰγειον· καὶ καλαμίνθη τὸ ζῷον, εἰ οἷόν τε εἴη, προσεσιτήθω, καὶ ἡ σχίσις τ̄ γάλακτος μετὰ τὴν ἕψησιν διὰ καλαμίνθου ἀποβαπτομένης εἰς ὄξος γεγενήθω· τὴν γὰρ πρώτου σχιστῷ χρηστέον τῷ γάλακτι· διδόσθω δὲ πρὸς δύναμιν, μήτ' ἔλασσον τριῶν, μήτε ὑπὲρ τὰς πέντε κοτύλας ἔστω τὸ πλῆθος· ταῖς δὲ ἐφεξῆς ἡμέραις ἀσχίστῳ τῷ γάλακτι τὴν ἕξιν ἀναθρεπτέον· διδόντας μὴ ἔλασσον κοτύλης μιᾶς, μ̄ τοὺς ἐωθινοὺς περιπάτους θερμὸν προσηνῶς, ἢ ἅμα τῷ ἀμελχθῆναι τὴν ἰδίαν ἔτι θερμασίαν ἔχον· μετὰ δὲ τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας ἀποστῆναι μὴ προσήκει τ̄ γάλακτος, ἐλθεῖν δὲ ὅτι δριμυφαγίαν, ὥστε διακινῆσαι τὴν σύγκρισιν, καὶ || λεπτύναι τὸ πάχος, εἴ τι P. 99.
ἐγκαθήμενον ὑπάρχοι· διὸ καὶ συναπτέον δευτέραν καὶ τρίτην δριμυφαγίαν· τῇ τετάρτῃ δὲ ἀνέδου (1) διαιτηθεῖσιν αὐτοῖς, ἔμετον συντακτέον· ὕλη δὲ οἰκεῖα πρὸς ἔμετον, ὁποῖα τίς πρόσθεν ὑπεδείχθη· καὶ δεύτερον δὲ ἐκ διαστήματος ἀπὸ δείπνου παραληπτέον ἔμετον· καὶ τρίτον, μελέτης τε καὶ ὠφελείας χάριν· εἶτα τὸν ἀπὸ ῥαφανίδων· καὶ λοιπὸν εὐκολίας πρὸς τὰς ἀπεράσεις (2) γεγενημένης, ὅτι τὸν ἐλεβορισμὸν ἐλθετέον, ὅσον μετὰ τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας· καὶ τούτου δὲ ἐντελῶς ὁ τρόπος ἐν ἄλλοις εἴρηται.

---

(1) Ἀντὶ τοῦ ἀστάτως καὶ συγκεχυμένως καὶ ἀνεδρύστως· εἴρεται δὲ κατὰ στέρησιν τοῦ αἰδοῦς, ὅ ἐστι τῆς ἰδεύσεως.

(2) Ὥστε τοὺς ἐμέτους ἀπέρας (ἀπεράσεις) ἐκάλεσε.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

4. Μετὰ τὸ βοήθημα δὲ ἐκ προσαγωγῆς, ἡ ἀνάληψις ἐγκρινέσθω· καὶ ῥωσθέντος αὐτάρκως τοῦ σώματος, ἐπιμέλεια τίς γινέσθω τῆς μέσων· διά τε τοῦ ἀπὸ τῆς ὠμηλύσεως καταπλάσματος, καὶ κούφων σικυῶν στόματι κοιλίας καὶ σπλάχνων ἑκατέρωθεν προσβαλλομένων, μετὰ φλογὸς μείζονος· καὶ ἐναιότερον ἀποσπωμένων, ἕνεκα τοῦ κινῆσαι τὰς διοικητικὰς τῆς τροφῆς ἐνεργείας, καὶ περιολκῆς δὲ τῆς ἀπὸ τῆς ἄκρων χάριν· ὅθεν καὶ κατὰ μεταφρένου τὰ αὐτὰ ποιητέον· μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν αὐτὴν χρείαν καὶ δρώπακα κολλητέον τοῖς μέσοις· μετὰ δὲ μίαν ἡμέραν καὶ τοῖς ἄκροις· ἀλλὰ τούτοις μὴ χωρὶς ἀποσπασμοῦ βιαίου πρὸς τὸ μαλάξαι μόνον καὶ διαχέαι τὰς ὀχθώδεις ἐπαναστάσεις· τοῖς δὲ μέσοις μετὰ ἀποσπασμοῦ πλέονος· τῆς δὲ πρώτης περιόδου τῶν βοηθημάτων μέχρι τούτου συντελεσθείσης, ἀνακαμπτέον πάντα ὅσα τὰς κενώσεις· καὶ τὴν μὴ φλεβοτομίαν παραιτητέον· ἀπὸ δὲ τῆς δεξᾶς κολοκυνθίδος ἱερᾶς τὴν ἀρχὴν τῆς καθάρσεως ποιητέον· ἡ μὴ οὖν στοιχειώδης θεραπεία τῆς διαθέσεως τοιαύτη τίς ἐστιν· καὶ δὶς καὶ τρὶς αὐτὴν καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπαναλαμβάνων τίς, τέλεον ἀπαλλάξει τοῦ πάθους, ἐκ παραλλήλου ταῖς κενώσεσι τὰς ἀναθρέψεις ποιούμενος· ἵνα δι' ὧν μὴ ἀποτήκηται πᾶν τὸ ἠλλοτριωμένον· δι' ὧν δ' ἡ σύγκρισις νεο-
P. 100. πλαστεῖ | σαρκὶ κατασκευάζηται κενωτέρα.

5. Φάρμακα δὲ πρὸς τὸ πάθος εἴτις ἀποκνοίη χρῆσθαι τοῖς προειρημένοις κύκλοις, ἔστιν οὐκ ὀλίγα καὶ σφόδρα γε πρακτικά· τούτων δέ τινα μὴ δύσποτα καθέστηκε· τινὰ δὲ ληφθέντα πεφοβῆνται ῥᾴδια· πάντα δὲ ἐνδελεχισμῷ περιγίγνεται τοῦ θεραπείας· ὄξους τοίνυν αἰγυπτίου, ἢ ἄλλου ὡς δριμυτάτου, κύαθος εἷς· καὶ κράμβης τῶν φύλλων κεκομμένων καὶ ἀποτεθλιβομένων τοῦ χυλοῦ κύαθοι δύο· συγκιρνάμενα εἰς ἓν ἕωθεν δίδοται τῷ πάσχοντι ποιεῖν· εἶτα ἑσπέραν ἄρτος μάλιστα μὴ κρίθινος· εἰ δὲ μὴ, πύρινος συγκομιστὸς· συνεισφέρεται δ' ἐπ' αὐτῷ τί τῶν κεφά-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τέρων πτινῶν· καὶ παρ' ἡμέρας δύο ἢ τρεῖς τὰς πλείστας τὸ αὐτὸ γίνεται μέχρι πολλοῦ, καὶ θεραπεύονται· τοῦ δὲ κράμβης αὐτῆς τοῦ ἀφεψήματος κύαθοι τρεῖς, καθ' ἑκάστην ἡμέραν πινόμενοι, καλῶς ὠφελοῦσι· καὶ ταῖς τεμέσαις μετὰ τὸ προειρημένον ἐπάνω φάρμακον τῇ πόσει ταύτῃ συνεχῶς χρηστέον· ἀντίδοτος τὲ ἡ δι' ἀ τῶν ἐχιδνῶν συνεχῶς καὶ ὅτι μήκιστον λαμβανομένη, πολλῶν ἐξέκοψε τὴν διάθεσιν· αὗται τὲ αἱ ἐχίδναι ἐσθιόμεναι· οὐ γὰρ ἄβρωτοι τυγχάνουσι σκευασθεῖσαι τινὰ τρόπον· ὥστε καὶ ἄλλως λοπαδεύοντες ἐσθίουσιν ἔνιοι καὶ ἐπ' ἐρημίας βιούντων· καὶ θηριακῶν δὲ καλουμένων ἀρτίσκων δραχμὴ ἀλειοτριβηθεῖα ξεννύσθω δὶς ἢ τρὶς ἐν οἴνῳ καλῷ ἀκράτῳ, κυάθῳ ἑνὶ, καὶ οὕτως προσφερέσθω.

6. Ἱστοροῦσι δέ τινες καὶ ῥίνημα ἐλέφαντος ἁρμόζειν πρὸς τὴν διάθεσιν· διδόασι δὲ δραχμὴν $\overline{\alpha}$ ἐν μελικράτῳ κυάθους τρεῖς· τὸ δὲ τοῦ ἐλάφου κέρας καιόμενον καὶ διδόμενον ὡσαύτως ὅτι πλεῖστον ἔγνωμεν ἁρμόζον· καὶ τοῦ σιδηρίτιδος βοτάνης τῶν φύλλων ξηρὸν τὸν ἴσον σταθμὸν ὡσαύτως διδόμενον· καὶ τοῦ τριφύλλου πόας καὶ μάλιστα τοῦ ἀσφαλτίτιδος δραχμὴν $\overline{\alpha}$· οὐχ ὡσαύτως δὲ πινόμενον, ἀλλὰ δεῖ ποιῆσαι κυάθους εἴκοσι· τὸν μὲν ἕνα μέλιτος· τὸν δὲ ὄξους σκιλλίνου· καὶ μίξαντα τὴν βο||τάνην προσφέρειν· καὶ κατ' ἰδίαν δὲ τὸ σκίλλινον διδόμενον αὐτοῖς καθ' ἡμέραν μετὰ τοὺς ἐωθινοὺς περιπάτους, ἄκρως ποιεῖ· τὸ πλῆθος δ' ἔστω κα· ἔνιοι δὲ τοὺς ὑπὸ ταῖς ὑδρείαις λεγομένους πέντε ἢ ἓξ λεάναντες ἐν μελικράτῳ κυάθοις τρισὶ διδόασιν αὐτοῖς· ἁρμόσαι δ' ἂν τὸ τοιοῦτον πρὸς τὰς δυσπνοίας, μᾶλλον τὰς συμβαινούσας τοῖς ἤδη κεκρατημένοις ὑπὸ τοῦ πλήθους· καὶ γὰρ ἐνίοις τῶν ἀσθματικῶν ἄκρως βοηθεῖ· τοῦτο δὲ τοῦ σκίλλης σπέρματος ὀβολὸν ἐπιδοτέον τοῖς ἐλεφαντιῶσιν ἐν μέλιτι ἡμιέφθῳ κυάθῳ ἑνί· ἐσκευάσθω δὲ τρόπῳ ἐλείγματος· ὡσαύτως δὲ καὶ αἰθιοπικοῦ δραχμαὶ $\overline{\gamma}$ P. 101.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μέλιτι συγκαταπλεκόμεναι· διδόσθω $\overline{\alpha}$, καὶ ὁποῦ κυρηναϊκοῦ μέγεθος ὁροβιαῖον βεβύρῳ καὶ μέλιτι διειμένον.

7. Φαρμάκου δὲ καιρός ἐστιν, εἰ πρὸς τὴν διάθεσιν δοκιμάζοιτο τί τῶν εἰρημένων, ὁ μὴ τοὺς ἐωθινοὺς περιπάτους· ἀπὸ δὲ τῆς ἀναφωνήσεως διαστήσαντες, ὅπῃ τὰ γυμνάσια καὶ τὴν τρίψιν ἀπαιτῶσαν· ἡγείσθω δὲ τούτων ὁ ἐν ἀναβολῇ καλπασμὸς ἢ καὶ δρόμος· ἔπειτα ἀναρπαθείσης τῆς νοτίδος ἥτις ἀπηνθηκυῖα δῆλα τὸν σάλον εἰ ὑπάρχοι, λίπει χριέσθωσαν ἀρκείῳ ἢ ἀλωπεκείῳ· τρίτην δ' ἔχει χώραν λεόντειον τὲ καὶ ταύρειον· εἰ δὲ μηδὲν τούτων παρείη, τῶν πτηνῶν τινὸς, ἢ βεβύρῳ προσφάτῳ· καί τοι γε Θεμίσων πᾶν ἄλειμμα πολεμιώτατον τοῖς ἐλεφαντιῶσιν εἶναι φησὶ, λόγῳ καὶ οὐχὶ τῇ πείρᾳ προσεσχηκὼς· μαλάσσεται μὴν γὰρ ὑπὸ τῶν ἀλειμμάτων ἡ σύγκρισις· αὐχμηρὰ δὲ μένουσα καὶ περίξηρος, ῥήγνυται ῥᾳδίως· ὥστε τοὺς κατὰ τῆς ἐπιφανείας ὄγκους δυσαλθῶς ἑλκοῦσθαι παρὰ τὴν αἰτίαν ταύτην συμβαίνει·

8. Τά τε οὖν γυμνάσια καὶ ἡ τρίψις ἔν τινι λείπει τῶν προειρημένων ἐπιτελείσθω· καὶ τὸ πλέον μὴν ἄφαλσις ἔστω, καὶ τῶν σκελῶν ἀνάστασις, καὶ βολαὶ χειρῶν πρὸς κορυκὸν (1), ἢ καὶ διακρατουμένων ἀρτηρίων· ἤδη δὲ καὶ πάλη τίς παιδιώδης πρὸς ἀσθενέστερόν τε καὶ ἔμπειρον· μὴ δὲ τὰ | γυμνάσια, τήλεως αὐτοῖς ἀφέψημα περιχείσθω, ἢ χυλὸς πτισάνης ἀμμωνιακοῦ βραχὺ συντετηκότος ἔχων· ὄξει δὲ τὸ ἀμμωνιακὸν λελυμένον τῷ χυλῷ παραπλεκέσθω· καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπολυέσθωσαν εἰς τὸ βαλανεῖον· ἐπιβλαβεῖς γὰρ αἱ ἀλουσίαι· καὶ βελτίον μὲν ξηραῖς χρῆσθαι πυρίαις αὐτοφυέσιν, εἰ παρείησαν· εἰ δὲ μὴ, ἐπιτεχνηταῖς, ὕστερον δὲ καὶ ὕδασι θει-

P. 102.

(1) Κορυκὸς ἐστὶ θύλακος μέγιστος πεπληρωμένος ἢ ἀχύρων ἢ ἄμμου, ὃν ἐξαρτῶντες ὤσθουν οἱ γυμναζόμενοι ταῖς χερσὶν ἐγκρούοντες· σαφῶς δὲ περὶ τούτου κατὰ τὸ $\overline{\text{οζ}}$ βιβλίον κεφ. $\overline{\text{λβ}}$ φησὶν ὁ Ἀντύλλος.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ώδεσιν ἢ στυπτηριώδεσι ψυχροῖς, οἷα ὅσι τὰ τῆς Ἰταλίας ἄλβυλα, καὶ τὰ νεπίσινα, καὶ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ τὰ ἐν Κρήτῃ, καὶ ὅπὶ Θράκης τὰ ἐν Ἀγχιαλῷ καὶ ἄλλοις τόποις· εἰκὸς γὰρ εἶναι πολλὰ τοιυτότροπα· τὰ δὲ ἄλβυλα καὶ πινόμενα θαυμαστῶς ὠφελεῖ τοὺς ἐλεφαντιῶντας· εἰ δὲ μὴ παρείη ψυχρά, θερμοῖς αὐτοφυέσι χρηστέον· ἢ μετὰ τὰ κοινὰ βαλανεῖα θαλάσσῃ ἐνηχέσθωσαν ἢ καταχείσθωσαν.

9. Λυσιτελέστατον δὲ καὶ τῷ ἀφεψήματι περιανιλεῖσθαι περδικίυ ἢ ἀρνογλώσσυ ἢ σεύτλυ· περιμαξάμενοι γοῦν ἀφ' οὗτινοσοῦν τῶν προειρημένων λυτρῶν, ἐπαλειφέσθωσαν σχινίνῳ ἢ οἰναν θίνω· σπυδαιότατον δὲ ἄλειμμα καὶ τὸ δι' βυτύρυ καὶ τὸ δι' μυρσίνυ καὶ οἴνυ ἴσον καὶ ὠοῦ εἰς γλοιοῦ πάχος πεποιημένον· τῷ δ' οἴνῳ βραχὺ παραπεπολέχθω ἀμμωνιακοῦ ἢ στυπτηρίας στρογγύλης· καταψυχθέντες δὲ πράως ἀπὸ τῶ συγχρισμάτων ῥάκεσι τρυφεροῖς, ὥστε μὴ τραχυνθῆναι τὴν ἐπιφάνειαν ἀπὸ τῶν ὠμολίνων, ἡσυχίᾳ μακροτέρᾳ παραδιδόσθωσαν· ἔπειτα προπινέτωσαν ὕδωρ εἰς τὸ ἀποκλύσαι τὸν στόμαχον· καὶ εἰ τοῦτο ἐπιπολάζοι, καθέσει δακτύλων ἀπορρίψαντες τὸ ποθὸν· συναποπτύεται δ' αὐτῷ πολλάκις χόλιον καὶ πάντως γοῦν φλέγμα ἀφρῶδες ὑπόδριμυ πικρὸν· λαμβανέτωσαν δὲ ἀψινθίον κεκραμμένον ἢ ὀριγανίυ συμμέτρυ κύλικος μὴ πλέον, καὶ σύμμετρον ἐπιδιαστήσαντες προσφερέσθωσαν τὴν τροφήν· οἴνυ τὲ λοιπὸν ἀπεχόμενοι γλυκέος καὶ οἰνομέλιτος καὶ παντὸς τῶ ἐγκαθίζειν καὶ δυσχερῶς ἐξοι||κονομεῖσθαι πεφυκότος· διὸ καὶ ψυχροποσίας ἀποσχετέον αὐτοὺς· ἀντιπίπτει γὰρ ταῖς πέψεσιν. P. 103.

10. Αἱ τροφαὶ δὲ ἐν μιᾷ τοῖς τῶν καθάρσεων καιροῖς εὐέκκριτοι παραλαμβανέσθωσαν· ὅπως μὴ ἐξ ἀποκοπῆς ἐπίσχεσιν αἱ ὕλαι λαμβάνωσιν· ἀλλ' ἐκκριθῇ πᾶν τὸ ἐφθακὸς μεταβεβληκέναι ὑπὸ τῆς φαρμακείας· ἄρτος μιᾷ, οὖν κρίθινος ἢ συγκομιστὸς, ἢ μάζα ἐξ ἀλφίτων εὖ κατοπτημένων,

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐπιτήδειος· λαχάνων δὲ σεῦτλον, καὶ ῥάφανος ἑφθὴ, καὶ κεφαλωτὸν πράσον δυσὶν ὕδασιν ἀπογλυκανθὲν, καὶ κράμβη κάτεφθος· θριδακίνη τὲ ἐξ ἅλμης, καὶ κάππαρις ἡ ἐξηνθηκυία (1) σελίνῳ καὶ μαράθῳ καὶ ὄξει τριπικωτέρῳ ἡδυσμένη· τῇ δ' ἐκ θαλάσσης ὄστρεα, καὶ κτένες, ἐχῖνοι τὲ καὶ πηλωρίδες καὶ τέλλινοι σεύτλοις συνηψημέναι· καὶ γὰρ ἰδιαίτερον ὁ ζωμὸς αὐτῶν χρησίμως τὰς ἐκκρίσεις κινεῖ· νῦν δὲ καὶ τάριχος ἐπιτήδειος παλαιότερος.

11. Ἐν δὲ τοῖς τῆς ἐπικράσεων καιροῖς, καὶ τῇ μετὰ τὰς καθάρσεις ἀναλήμψεων, πᾶν μὴ τὸ μετέχον δριμύτητος περιαιρετέον δίχα, τῆς εἰς τὰς ἀρτύσεις καὶ τὰς συμμέτρους εὐσταθμίας ἐπιτηδείων· τὸ δὲ ποσῶς ἐπιγλυκαῖνον παραληπτέον, καθάπερ ὠὰ καὶ χόνδρους πλυτοὺς καὶ γάλα καὶ μέλι σὺν ἄρτῳ, καὶ μαλάχλιν καὶ λάπαθον, καὶ σίσαρον· καὶ τῆς ἐν θαλάσσῃ, φυκίδας, κίγχλας, βούγλωσσα, νάρκας· καὶ τὰ πλεῖστα τῆς πτηνῶν, ὅσα μὴ τὰς διατριβὰς ἐν ὕδασι ποιεῖται· κρεῶν δὲ ἐρίφεια καὶ λάγεια καὶ δορκάδεια· ὀπώρας δὲ, σύκον εὐγενὲς, καὶ σταφυλὴν συμπεπτωκυίαν ποσῆς, καὶ σταφίδα τὴν λιπαρωτέραν· μελιτωμάτων δὲ, κόπτλιν δὲ στροβίλων, καὶ ἀμυγδάλων φρικτῶν, καὶ ἀλεύρου κικίνου πεποιημένλιν· τῷ τε ἄρτῳ κατ' αὐτὴν τὴν δίαιταν χρηστέον ἐκ τῆς βελτίστων πυρῶν, καθαρῶν μὴ ἄκρως, ἐγχύλως δ' ὠπτημένων· καὶ τοιαῦτα μὴ τὰ ἐν τῇ προφορᾷ· τὰ πλεῖστα δὲ τῆς λοιπῶν ἀποδοκιμαστέον, χωρὶς τῆς ἐμφέρειαν τινὰ
P. 104. ἐχόντων πρὸς τὰ | κατηριθμημένα. Τὸ δὲ δὶς σιτῆσθαι, μονοσιτίας αἱρετώτερον· ἔστω δὲ τὸ μὴ ἄριστον καὶ τῷ πλήθει εὐσταλὲς, καὶ ταῖς ποιότησιν ἀποίκιλον· ἢ γὰρ ξηρὸς ἄρτος ὀλίγος, ἢ ἐν τι μετ' αὐτοῦ προσέψημα· τὸ δεῖπνον δὲ καὶ ἐκτενέστερον καὶ ποικιλώτερον· οἶνος δὲ κ̄ μὴ τὴν κοινὴν

(1) Sic in textu. At in marg. ἐξηθενηκυία.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θεραπείαν ἄθετος· ἐν δὲ ταῖς ἀναλήψεσιν, ὀλίγος λεπτὸς εὐώδης λευκὸς, μὴ τὰ σιτία παραλαμβανέσθω· ὕπνος ὁ μεθ' ἡμέραν ἀνεπιτήδειος, καὶ μάλιστα ὁ ἐν φωτὶ· νυκτερινὸς δὲ ἀπερίσπαστος ἐπιτηδευέσθω· καὶ μετὰ πολὺ τ̄ δείπνου διάστημα· τοιοῦτος μὴν οὖν ὁ τύπος τ̄ διαίτης ἔν τε ποιουμένοις καὶ προσφερομένοις.

12. Λοιπὸν δὲ ὅτι τὰ ἔξωθεν προσπίπτοντα μεταβάντες, ὅσα συγχρίματα κατάλληλα τῷ πάθει λέγομεν· ἐν αὐτῷ οὖν τῷ βαλανείῳ σμηχέσθωσαν ἀφεψήματι τήλεως καὶ σευτλίων ἀφροῦ νίτρου πεπλεγμένου· ἢ τῷ γερμανικῷ σμήγματι, καλεῖται δὲ σάπων (1)· ἢ τῷ μυροβαλάνῳ· πρὸ δὲ τ̄ λουτροῦ ψίλωθρον καταχριέσθωσαν, ἤτοι κατ' ἰδίαν ἢ μὴ χιλοῦ πτισάνης· φυλάσσεσθαι δὲ δεῖ τὴν εἰς τὰ ὄμματα κατάῤῥυσιν· ἐπεὶ καὶ τὸ πρόσωπον ἀνάγκη καταχρίειν, πλεῖον ὑπὸ πάθους ἤπερ τὰ λοιπὰ μέρη τ̄ σώματος ἐπηρεαζόμενον· καὶ ἐπιμένειν μὴν τῷ χρίσματι πλείονα προσήκει χρόνον, μὴ μέντοι μέχρις ἑλκώσεως· τὰ φθάσαντα δὲ ἀποδέρεσθαι λιθαργύρῳ μετὰ ῥοδίνου γλοιώδη θεραπεύειν· ἱκανῶς δὲ αὐτῶν ἀποκαθαίρει τοὺς χρῶτας καὶ ἀνδράχνη μετὰ ὄξους λειωθεῖσα, καὶ τὸ λεπτὸν ἀείζωον, καὶ λαπάθου ῥίζα ἑψηθεῖσα ἐν ὄξει· χρηστέον στυπτηρίᾳ μεθ' ἁλῶν, καὶ σανδαράκῃ ἴσον σὺν οἴνῳ καὶ σχινίνῳ λελειωτριβημένων σπουδαίως ἀποσμήχει· καὶ τὸ πρὸς ἀλφοὺς φάρμακον· ἔστι δὲ ἀλκυόνιον καὶ νίτρον, καὶ θεῖον ἄπυρον, καὶ μυῤῥινὴ, καὶ συκῆς φύλλα ἀγρίας· πάντα δ' ὁμοῦ δι' ὄξους γλοιοῦ πάχος ποιούμενα καταχρίεται· θαυμαστὸν δὲ || φάρμακον καὶ τοῦτο ἐστὶ· λαπάθου τ̄ ῥιζῶν, καὶ ὀξυλαπάθου δεσμίδιον χειρόπληθες νίτρου δραχμαὶ μ̄· θείου ἀπείρου δραχμαὶ κε̄· λιβάνου δραχμαὶ ιε̄· κόστου δραχμαὶ ιβ̄· τὰ ξηρὰ λεαίνεται μετ' ὄξους αἰγυπτίου καὶ καταχρίεται. P. 105.

(1) Ὅτι ὁ σάπων καὶ γερμανικὸν σμήγμα καλεῖται.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

13. Πρακτικὸν δ' ἐπίχρισμα καὶ τὸ τοιοῦτον· ἀρσενικοῦ ιδ· θείου ἀπύρου η· καστορίου ιβ· δαφνίδων ξηρῶν ιβ· ἀσβέστου δ· κέδρου δραχμὴ α· ταῦτα πάντα φυρᾶται λεύκης τῶν φύλλων χυλίσματι, ἢ τῷ ἀφεψήματι παχεῖ καὶ σύστασιν ἔχοντι μέλιτος παραλαμβάνεται· καταχρίεται καὶ ἡ τεκτονικὴ κίλλα διαλυθεῖσα ἐν ὄξει, καὶ μετὰ τὸ παγῆναι ἀφαιρεῖται· καὶ δὶς καὶ τρὶς καὶ πλειστάκις τὸ αὐτὸ δεῖ ποιεῖν· σκευάζεται δὲ καὶ ὑφ' ἡμῶν φάρμακον ἄκρως ὅπὶ πάντων ἁρμοκὸς τοιοῦτο· ῥιζῶν λαπάθου δέσμα δύο καθέψονται ἐν ὄξει· ἔπειτα ὁλμοκοποῦνται· μετὰ τοῦτο δὲ ἐν θυίᾳ λειοτριβοῦνται παραχεομένου ὄξους, ἢ ἐν ᾧ ἐψήθησαν εἴ τι περισσὸν εἴη ἢ ἑτέρου· καὶ προσεμβάλλονται ἀλκυονίου * ϟα, θείου ἀπείρου οὐγγίας Ϛ, χαμαιλέοντος ῥίζης οὐγγίας δ, καὶ κοχλίων ὀστράκων κεκαυμένων οὐγγίας δ, ἀφρονίτρων οὐγγίας η· συνεκλεαίνεται τὲ πάντα ὁμοῦ μέχρι γλοιοῦ σχῇ πάχος· εἶτα καταχρίεται, θέρους μὲν ἐν ἡλίῳ πλεονάκις ψυχόμενον, καὶ μὴ δύο ὥρας ἀπομασσόμενον· χειμῶνος δὲ ἐν βαλανείῳ μέχρι ἀφιδρώσει· καὶ αὗται δὲ αἱ ὀχθώδεις ἐπαναστάσεις, φλεγμαίνουσαι μὲν ἢ καὶ προεξηλκωμέναι, γλαυκίῳ καταχρίεσθωσαν ἢ λευκίῳ ἢ ἀλόῃ· καταπλασσέσθωσαν δὲ, εἰ καὶ τούτου δέοι, χόνδρῳ μετὰ χυλίσματος ἀρνογλώσσου ἢ πολυγόνου ἢ κράμβης· ἄλλως δὲ μετὰ ἀμμωνιακοῦ οἴνῳ διειμένου ἢ πρασίου χυλῷ.

* Ita est in cod.

14. Θαυμαστῶς δ' ὠφελεῖ τὰς ἐπαναστάσεις τὰς κατὰ τοῦ προσώπου κατάπλασμα τὸ δι' ἁ μιλησίας * βοτάνης· κόπτεται δὲ μὴ ἀξουγγίου παλαιοῦ χλωρᾶς ἁ πόας τὰ φύλλα καὶ ἐπιῤῥίπτεται· καὶ φοινίσσεται μὲν ἱκανῶς καταληφθέντα τὰ μέρη· | στέλλεται δὲ ῥαδίως ἄρτου ἐπιπλαθέντος, ἢ κηρωτῆς δι' ἀμυγδαλίνου πεποιημένης, καὶ ὅπὶ τὴν κατὰ φύσιν εὔχροιαν ἀποκαθίσταται· συγχρίσματα τὲ ὅπὶ τῶν πάθους τά τε ἤδη παραδεδομένα τῶν θηρίων στεάτων εὐδόκιμα καὶ τὸ ἀμυγδά-

* Γρ. κόστου.

P. 106.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λινον αὐτὸ· πρακτικωτάτη ἐστὶν ἡ κεδρώα καὶ φωκῆς λίπος εἰς ἓν συντακέντα· πρὸς μέντοι τὰς ἑλκώσεις καὶ ἐμπλάστροις χρηστέον τῇ δι' ἧς διφρυγοῦς καὶ τῇ δι' ἧς οἴνου μηλίνῃ, καὶ πρὸς τὰς τυλώδεις καὶ ὀχθώδεις τῇ δι' τῆς ἑλῶν καὶ ψιμμυθίου καὶ ἐλαίου παλαιοῦ· λαμβάνει δὲ τῆς μὲν ξηρῶν ἀνὰ δραχμὴν α, τῆς δὲ ἐλαίου δραχμὰς β· καὶ μετὰ τὸ παντα ὁμοῦ συνλεανθῆναι ἕψεται· διαφορεῖ δὲ καὶ αὐτὴ τὰς σκληρίας, καὶ ἀποτήκει τοὺς τύλους· τοσαῦτα μὲν καὶ τὰ κατὰ τῆς ἐπιφανείας φάρμακα τοῖς ἐλεφαντιῶσι· συνουσίας (1) δ' αὐτοῖς παντελῶς ἀφεκτέον ὡς πολεμιωτάτης πρὸς τὴν διάθεσιν· τεκμήριον δὲ ὅτι γυναῖκες μὲν ἥκιστα ἐλεφαντιῶσιν, εὐνοῦχοι δὲ σπανιώτατα, καὶ θεραπεύονται ῥᾳδίως.

XXV. Ἐκ τῆς Ῥούφου περὶ ἀποσκεμμάτων.

1. Ὅσα τῷ ἀνθρώπῳ νοσήματα γίγνεται, τὰ μὲν ἰωμένοις καθίσταται, τὰ δὲ ἀποσκήψεσι καὶ διαδοχαῖς πόνων ἑτέρων· ὡς μὲν οὖν τοῖς ἰάμασι θεραπεύειν χρὴ, ἑτέρωθι εἴρηται· καὶ διαιτημάτων τρόποι παντοδαποὶ καὶ φάρμακα οἰκεῖα ἑκάστῃ νόσῳ· νῦν δὲ ἐρῶ ὅσοι δὴ πόνοι χρηστοὶ ἐπιγίγνονται λύοντες τὰς ἀρχαίας νόσους, οὐδὲν μὲν τοῦ ἰατροῦ μηχανωμένου εἰς τόδε· ἢν δέ πη ὁρμήσῃ καλῶς, ἵνα μὴ ἐμποδὼν ἵστηται· καὶ γὰρ δὴ τινὲς καὶ ἰσχίου ὀδύνας καὶ ἄλλου ἄρθρου καὶ οἴδημα παρούσαις ἀνιστάμενον καὶ δυσεντερίαν δὲ καὶ ἴκτερον καὶ ἄλλα πολλὰ περὶ ὧν γεγράφεται ἀγνοήσαντες, (2) ὡς δὴ κακοῦ γιγνομένου δέχεσθαι μὲν ἢ προτρέπειν οὐχ ὑπέμειναν· κωλύειν δὲ πειρώμενοι πρὶν ὅλον τὸ σῶμα ταύτῃ στηρί-

(1) Τοιγαροῦν καὶ ὁ Ἀρχιγένης καὶ εὐνουχίζει τοὺς ἤδη ἀρξαμένους τῷ πάθει τούτῳ κατέχεσθαι.

(2) Ita in textu. At in marg. δήσαντες.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

P. 107. ξαι, μείζω δεινὰ ἐξειργά||σαντο. Ἐγὼ δὲ ὅσα τὲ χρὴ κωλύειν ἢν πονηρῶς πρασσῶν, καὶ ὅσα ἐρεθισμῷ προτρέπειν πλέον ἢ ἀποπαύειν, ἐν τῷ παρόντι λόγῳ δηλώσας, μέγα τί τοῦτο ἐλπίζων εἰς ἅπασαν τὴν τέχνην συγγεγραφέναι· καί τοι φήσει τίς οὐκ ἐμὰ εἶναι τὰ εὑρημένα· πάλαι γὰρ Ἱπποκράτην πολλὰ δὴ ὅπῃ πολλοῖς τοιάδε εἰρηκέναι· κἀγω σύμφημι· τί δ' οὐ παρ' ἐκείνου τῇ γραφῇ ἐστιν; ἀλλὰ τὸ ἐν λόγῳ ἐπιγράφειν πάντα, καὶ ὅτι τί ὕστερον ἐγνώσθη, καὶ διακεκριμένον ἕκαστον, ταῦτα οὐδὲ τήνδε ἀχάριστον ποιεῖ τὴν συγγραφήν.

2. Αὐτίκα ἢν κατάῤῥου ἔχοντος ἐπιγένηται πυρετὸς, τὸ μὲν ξηραίνεται τὸ ῥεύματος, τὸ δὲ πέσσεται· λύσις δὲ αὐτὴ τῷ κατάῤῥῳ· καὶ ἢν ἀπὸ ψυχροῦ μέλλει νοσεῖν ὁ ἄνθρωπος, καὶ κόπος τὲ αὐτὸν ἤδη ἔχῃ, καὶ βάρος, καὶ ἄλγη, ἀπτόμενος καὶ κινεῖσθαι μὴ θέλει, καὶ τάδε πυρετὸς ἐπιγενόμενος λύει· καὶ πλησμονὴν δὲ ἐκένωσε πυρετὸς, τὸ μὲν τοῖς ἐμέτοις, τὸ δέ τε καὶ ἐπιγαστέρα τρέψας τῆς πλησμονῆς, τὸ δέ τι καὶ ἱδρῶσι πάντοθεν ὁρμημένος· οὕτω μὲν οὖν καὶ ἔκκρυσις ἐκένωσε πυρετὸς ἀναλώσας, ὥσπερ καὶ ἄλλο πῦρ οἷς ἂν ἐντύχῃ· διό μοι δοκεῖ καὶ ἀποπληκτικοῖς οὐ πονηρὸς ἐπιγίνεσθαι πυρετὸς· καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ ἡ νόσος πλησμονή ἐστι· δέονται δὲ οἱ ἀποπληκτικοὶ καὶ θερμασμάτων· οὐκ ἂν οὖν μοι δοκῇς εὑρεῖν ἄλλο φάρμακον δι' ὅλων θερμαῖνον μᾶλλον πυρετοῦ· διὸ καὶ τῷ σπωμένῳ ἀγαθὸν τοῦτο ἴαμα, καὶ τῷ ὑπὸ τετάνου παγέντι· καὶ γυναικὶ λεγχοῖς σπασθείσῃ· καὶ εἴ γε τίς οὕτως ἀγαθὸς ἰατρὸς ἦν, ὥστε δύναθαι ποιῆσαι πυρετὸν, οὐδὲ ἄλλό τι ἴαμα χρὴ ζητεῖν τῇ νόσῳ· λέγουσι δὲ οὖρον τράγου πινόμενον εἶναι πυρετωδέστατον· καὶ ἥκουον Λιβύων τινὰς χρωμένους ἐπικαλεῖσθαι τούτῳ πυρετόν· οἶδα δὲ καὶ Εὐήνορα ἕλληνα ἰατρὸν τῷ φαρμάκῳ χρώμενον, εἴτε πῶς αὐτὸν ἐξευρόντα, εἴτε δὴ καὶ παρὰ Λιβύων μαθόντα· σπασμὸς δὲ ἄρα καὶ ἐπιληψία, ταύτης

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

οὖν τεταρταῖος πυρετὸς ἴαμα ἐστὶν· ὥστε ἤν τε ὕστερον ἐπιγένηται, λύεται ἡ ἐπιληψία· ἤν τε πρόσθεν, | οὐκ ἂν ἔτι τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ γένοιτο. P. 108.

3. Ὅπως δὲ καὶ Τεύκρῳ τῷ κυζικηνῷ ἔσχεν, εἰπεῖν ἄξιον· ἐπεὶ γὰρ ἥλω τῇ ἐπιληψίᾳ, ἧκε μὴν εἰς Πέργαμον παρὰ τὸν Ἀσκληπιὸν, αἰτῶν λύσιν τῆς νόσου· ὁ δὲ αὐτῷ φανεὶς εἰς λόγους ἀφικνεῖται· καὶ ἐρωτᾷ εἰ ἐθέλει τῶν παρόντων ἕτερα ἀλλάξασθαι· καὶ ὃς μάλιστα μὴν οὐκ ἐθέλειν ἔφη, ἀλλά τινα εὐθεῖαν ἀπαλλαγὴν σχεῖν τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ ἄρα μὴ χείρω τὰ γενησόμενα εἶναι τῶν παρόντων· φήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ ῥᾴω τε ἔσεσθαι, καὶ παντὸς ἄλλου σαφέστερον θεραπεύσειν, οὕτω δὴ ὑφίστηται τὴν νόσον, καὶ αὐτῷ ἥκει τεταρταῖος πυρετὸς· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τῆς ἐπιληψίας ἐξάντης γίγνεται· τεταρταῖος δὲ καὶ μελαγχολίας ῥύεται· καί τοι πολὺς μὴν ἐν τῇ μελαγχολίᾳ ὁ χυμὸς οὗτος ἔνεστι, πολὺς δὲ ἐν τῷ τεταρταίῳ πυρετῷ· ἀλλ' εἰ ὅτι πᾶσι τὴν πρόφασιν ἐθέλοις ζητεῖν, οὐκ ἂν ἐξευρίσκοις· ἐπεὶ καὶ τόδε ἄπορον ἦν· ποτὲ τοῦ ἄσθματος, νόσος δὲ αὐτὴ τοῦ πνεύμονός ὅτι δυσμεταχείριστος καὶ τοῦ ψυχροτέρου τρόπου· πάλιν δὲ καὶ ὁ τεταρταῖος καὶ τοῦ ἄσθματος ἔχει λύσιν, πυρετῶν πάντων ὀρθῶς εἰ λεχθεὶς ψυχρότατος· τεταρταῖον δὲ οἶδα καὶ ἐξανθημάτων καὶ δέρμα πολλῶν καὶ τραχέων, ὁποῖα λέπρας καλοῦσι, γεγενημένον ἴαμα· καί τοι καθάρσεις μὴν πάσας ἐκαθάρθη ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔξωθεν καὶ ἔνδοθεν· διαίτῃ δὲ ὅτι τὸ χρηστὸν τρεπούσῃ εἰς πολὺ ἐχρήσατο· ὅλως τε οὐδὲν τῶν νομιζομένων ὅτι τούτοις παρῆκεν· ἀλλ' οὐδέν τι μᾶλλον αὐτῷ κατέστη πρὶν τὸν τεταρταῖον ἐλθεῖν· ἀρξάμενον μὴν ἀπὸ φθινοπώρου, τείναντα δὲ μέχρι τροπῆς θερινῆς.

4. Ὅτι γε μὴν καὶ πυρετοῖς, τὰ ἄλλα οὐκ ἀσφαλέσιν, ἐπιγενόμενος ἐξέσωσεν, πᾶς τίς οἶδε· καὶ μὴν τὸν τεταρταῖον ὧδε ἔχει· καὶ αὐτὸς δέ που ἤδη ἑτέροις ἐλύθη τισὶ· τοῦτο

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μὴ, ἀποσκήμμασιν οἷς καὶ οἱ ἄλλοι πυρετοὶ· περὶ ὧν ἤδη αὐτίκα γράψω· τοῦτο δὲ περιόδῳ ἄλλῃ, μάλιστα μὴ οὖν
P. 109. εἰς ἀμφημερινὸν τοῦτο τρέπεται· καὶ γὰρ μάλιστα || ἐκεῖθεν γίγνεται· εἰς τριταῖον δὲ οὐ μάλα τρέπεται· ἑτεροία γὰρ ἡ φύσις τριταίου πυρετοῦ πρὸς τεταρταῖον ἐστὶ· καὶ οἱ πεπλανημένοι καλούμενοι πυρετοὶ κατέπαυσαν τεταρταῖον, ὥσπερ οὖν καὶ ἐπηγάγοντο· καὶ συνεχὴς δὲ ὡσαύτως, οὐ μὴν ἀφροντίστως, ἀλλ' ὡς δεῖται περὶ τῷ ἀνθρώπῳ τεταρταίου κρίσιν ἤνεγκεν, ὅσαις τὲ ἄλλαις περιόδοις κεχρονισμέναις ἐπιγίνεται συνεχὴς πυρετὸς κρίνειν εἴθισται· καλὸν δὲ καὶ τῷ λειπυρίᾳ καὶ τῷ ἠπιάλῳ καὶ τῷ κρυμῷ καῦσον ἐπιγενέσθαι.

XXVI. Καύσων διάγνωσις.

1. Δύο δὲ καῦσοι εἰσὶν, ὡς οὕτω φᾶναι, ὁ μὲ τὰ εἴσω καίει, καὶ δίψος γε ἄπαυστον ἔχει, καὶ οὖρα μέλανα καὶ ἡ γαστὴρ τὸ μὴ ἄνω ὑπερβάλλει χολὴν παντοδαπὴν, τὸ δὲ κάτω ἐκδίδωσιν ὁποῖα συντήξεις ὀνομάζομεν, καὶ μυκτήρ τε ἀποστάζει, καὶ ἡ γλῶσσα τραχύνεται καὶ μελαίνεται· καὶ ἄγρυπνοι εἰσὶ, καὶ ἄσηροι, καὶ παράληροι· τό τε πνεῦμα συνεχὲς, καὶ ἀπορία πολλὴ· τὰ δὲ ἔξω πάντα ψυχρότεροι, καὶ ἔτι μᾶλλον χεῖρας καὶ πόδας· οὗτος μὴ οὖν ὁ καῦσος ἐπιπονώτατος πυρετῶν καὶ θανατωδέστατος· ὁ δ' ἕτερος καίει μὴ ὥσπερ φλογὶ, πάντη δὲ ἐξικνεῖται· κακὸν δὲ οὐδέν ἐστι μέγα τοῖς εἴσω, ῥᾳδίως τὲ σὺν ἱδρῶτι σβέννυται· καὶ δὴ τούτων φημὶ τῷ προειρημένων πυρετῶν τὸ ἴαμα εἶναι· γένοιτο δ' ἂν οὗτος καὶ τ' πρώτου καύσου ἴαμα, εἰ μηκέτι κρύπτοιτο ἔνδον τυφώμενος, ἀλλ' ἐκλάμψαι· τοσαῦτα ἔγνων ἀγαθὰ ἐκ πυρετῶν γινόμενα.

2. Ἐπὶ δὲ πυρετοῖς πόνοι τὲ ἰσχίων χρηστῶς ἐπιγίνονται, καὶ τ' ἄλλων ἄρθρων καὶ μηροῦ καὶ σύμπαντος σκέ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λυς· εἰ δὲ διασημαίνει μὴ ὁ πόνος τῆδε, ἀφανισθεὶν δὲ μήτε ἐκκρίσεως τινὸς γενομένης πεπείρυ, μηδὲ ἐπί τινι τῆς εἰωθότων ἱαμάτων, μήτε ἑτέρωθι μεταστάντος τοῦ πόνυ· χρὴ δὲ τὴν μετάστασιν εἰς ἐπίκαιρα γίγνεσθς· οὐδὲ γὰρ | τοῦτο ἀγαθὸν οὐδὲν, εἰ μὴ κακὸν ἔσχατον· ταῦτα εἰ μὴ δὲ ὧδε γίγνοιτο, ἀνάγκη τὸν πυρετὸν (1) ἐπανελθεῖν σὺν παραφροσύνῃ ἢ σπασμῷ ἢ κώματι ἢ τινὶ ἄλλῳ κακῶς ἀνηκέστῳ· ἀγαθὸν δὲ καὶ παρὰ τὰ ὦτα ἐπαιρόμενα οἰδήματα, εἰ μὴ ἀπέπτως καὶ σκληρῶς καὶ βιαίως ἐπαίρηται· πολλοῖς γὰρ δὴ σφόδρα ἐρεισάντων διεφθάρησαν· καὶ τὰ ἄλλα οὐκέτι ἀντέχοντες ὑπὸ ἀσθενείας τῇ νόσῳ· εἰ δὲ ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς πυρετῶν ἤκοιεν καὶ ἐκ προσαγωγῆς, καὶ ὁ πόνος μικρὸς εἴη καὶ τὸ οἴδημα μαλακὸν, καὶ πᾶν ἔξω τρέποιτο, ὥστε μήτε συναγχικὸν τί εἶη, μήτε γλῶσσαν ἐπιξηραίνεσθς· καὶ εἰ τοῦ νόσυ μὴ ἀπέπτυ οὔσης· καὶ εἰ αὐτὸ τὸ οἴδημα συμπεπαίνοιτο, ἢ ἄλλως διαλύοιτο· καὶ εἰ μὴ νῦν μὴ ἐξίσχοι, νῦν δὲ ἀφανίζοιτο τὰ οὕτως γινόμενα, τοὺς πυρετοὺς παύει· παύει δὲ καὶ λιθάργυς καὶ παραφροσύνας· ἧσσον μὲν λιθάργῳ ἀγαθὸν ἡ παραφροσύνη· τὸ δέ τε καὶ μέλλον ὅπῃ πνεύμονα ὁρμᾷν ὑπεδέξατο.

3. Σκληρὰ δὲ καὶ ἀνεκπύητα οἰδήματα ἐστὶν ὅτε λύεται σὺν γαστρὸς ταραχῇ καὶ οὔροις πολλοῖς παχέσι· καὶ ἡ δε λύσις οὐ παροξύνει τὸν πυρετὸν, οὔτε ἀνακαλεῖται εἰς ὑποστροφὴν· ἐν δὲ τοῖς λοιμώδεσι πυρετοῖς αἱ ἀποσκήψεις τὴν μεγίστην ἀσφάλειαν ἀνέχυσι· γίγνονται δὲ παντοδαπαὶ μὴ ὥσπερ τῆς τοιούτων πυρετῶν· τὸ γοῦν πλεῖστον εἰς ἄκρα κατασκήπτει σὺν πόνοις καὶ ἕλκεσι καὶ ἄρθρων ἀποπτώσεσι· καί ποτε οἶδα γνάθυς ἀποψιλωθείσας, καὶ ὀδόντας μελανθέντας, καὶ μεγάλα τῶν γνάθων ὀστὰ ἐν χρόνῳ ἀποστάντα· κρίνεται δὲ καὶ ἰκτέρῳ πυρετὸς· ἀλλὰ δεῖ μὴ αὐτίκα καὶ ἐν ἀρχαῖς ἐπιφαίνεσθς·

(1) In margine est γρ. πυρέττοντα.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὡς τοῦτο δεινὸν πρὶν ἐκ τ ἑβδόμης ἐξανθῆσαι τὸν ἴκτερον· καὶ σημαίνεται καὶ ἧπαρ πονηρεύεσθαι τὴν νόσον· ὅθι δὲ τοῖς καύσοις τὰ ῥίγη ἀγαθὰ ἢν ἰσχύῃ ὁ νοσῶν· τοῖς δὲ πάνυ ἀῤῥώστοις θανατώδη· καὶ ἄλλας δὲ συνεχείας πυρετῶν ῥίγη διέστησε καὶ εἰς περιόδους ὕδρισεν· || οὐ φαῦλον δὲ οὐδὲ διάῤῥοια ὅθι πυρετῷ· δυσεντερία δὲ χαλεπώτερον μὴν· ἀλλὰ καὶ ἤδη πυρετῶν ὄζειν ὧν δὴ κεχρονισμένων ἐρύσατο· κύστις δὲ ἐπώδυνος, κάκιστον μὴν ἐν πυρετῷ· καὶ γὰρ παραφροσύνιν σημαίνει καὶ ἄλλα πολλὰ δυσχερῆ· γένοιτο δ' ἄν πε καὶ τοῦτο χρηστὸν, ἢν αὕτη μὴν ἡ κύστις μαλθακὴ ᾖ· τῇ δὲ διαδόσει τῷδ οὔρων πονῇ, παχέων τὲ ὄντων καὶ πολλῶν· καὶ γὰρ ἂν κοιλίαν ἐπιξηράναι κάθυγρον, καὶ κρίσιν βεβαίαν παράσχοι, τὰ δὲ ἐξανθήματα καὶ ὅσαι τραχύτητες, ἢν μὴν ἐν καιρῷ γίγνωνται καὶ μετρίως τῇ νόσῳ, καὶ τρεπόμενα ἔξω μηκέτι πάλιν δρομῇ εἴσω, ταῦτα λύει πυρετοὺς καὶ εἰς ἀσφάλειαν ἄγει· τὰ δὲ ἐναντία πάντα ὕποπτα· ἢν μή τις ἑτέρα ἔκκρισις ὑποδεξαμένη αὐτὰ ἀπενέγκῃ·

P. 111.

4. Περὶ δὲ τ ἐρυσιπέλατος, οὐδὲν μὴν ἡγοῦμαι ἀγαθὸν ἐρυσιπέλας ἐν πυρετοῖς· καὶ γὰρ νέμεται πάντη, καὶ φλογώσεις ἄλλας πρὸς ταῖς ἐκ πυρετοῦ παρέχει· καὶ εἰ θελήσει τρέπεσθαι εἴσω, σαφέστατα ἀπόλωλεν ὁ ἄνθρωπος· στηρίξαν δέ πε καὶ ἕλκος ποιησάμενον, τὸ μὴν ἕλκος οἷον πυρίκαυτον ὑγρὸν καὶ δύσοδμον καὶ κακῶς σηπόμενον γίγνεται· σάρκες δὲ μεγάλαι ἐκπεσοῦσαι, καὶ ὀστὰ ψιλωθέντα καὶ ἀποστάντα, σωτηρίαν ἤνεγκεν· οἱ δὲ κεχρονισμένοι πυρετοὶ, καὶ πρὸς ἕδραν ἀφίστανται· ὥστε ἐμπύημα μὴν παρὰ τὴν ἕδραν γενέσθαι· ληθῆναι δὲ ταύτης τὸν πυρετὸν· ἄλλοις δέ τισι καὶ βεβῶνα ἐκπυεῖ, ἄλλοις δὲ ἄλλῃ· πονηρὰ δὲ πάντα ὅσα ἔνδον ἢ ὑπὸ στῆθος ἢ ὑπὸ κενεῶνας ἐκπυεῖ· τ μὴν γὰρ πυρετῶν τὸ ὀξὺ θραύει· τρόπον δὲ ἕτερον θανατηφόρα ἐστὶν.

5. Ἐπήνεσα δέ ποτε καὶ σπληνὸς οἴδημα, καὶ ὑποχονδρίου

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἔντασιν ἐν πυρετοῖς κακοήθεσι· καί μοι καλῶς ἀπέβη, καὶ μᾶλλον ὅσοις ὅπῃ σπλῆνα ἀνώρμησεν· εἰ δ' ἐντεῦθεν ὅπῃ κύστιν ῥύῃ, τοῦτο δὴ κάλλιστον καὶ ἀγαθὸν τελειότατον· οἱ μὴν δὲ πυρετοὶ δίχα τόσων καὶ τοιῶνδε παθημάτων καὶ τόσων | δύονται· τὰ δ' ἄλλα νοσήματα δυσεντερία μὴν χρόνιος ἐπιληψίαν τὲ ἰάσατο, καὶ εἰλίγγους καὶ ἕλκη κεφαλῆς καὶ πόνους ἰσχίων· καί μοι δοκοῦσιν οἱ ἰατροὶ παρὰ τῆσδε τῆς νόσου ἐκμαθόντες, ἢ τὰ ἄλλα μηδὲν πρὸς τὴν ἰσχιάδα φάρμακα ἐνιέναι τῷ ἀνθρώπῳ· ἀφ' ὧν αἷμα τὲ καὶ ἰχὼρ παντοδαπὸς ῥυήσεται, ὥσπερ ἐν τῇ δυσεντερίᾳ οἱ δ' αὖ τινες ἔσωθεν διακαίειν τὰ ἰσχία (1)· χρῆναι γὰρ δὴ πάντων ἐπὶ ἕλκει παύσαντα τὴν νόσον· ἰάσατο δὲ δυσεντερία καὶ μανίας τό τε ἄλλης καὶ μελαγχολίας· ἰάσατο δὲ καὶ γυναῖκα νοσημάτων ὑστερικῶν· καί τινος φύματος τοῦ παντάπασιν εὐήθους, οἷα δὴ φύεται γυναιξὶν ἔν τε τιτθοῖς καὶ ὑπὸ μασχάλαις, κρυπτὰ καρκινώδη ὀνομαζόμενα· καὶ σπονδύλων δὲ κοφώματα, ὅσα κατ' ὀσφὺν γίνεται; δυσεντερία ἔλυσε· τό γε μὴν φοβερώτατον τοῦδε νοσημάτων καὶ δυσμεταχείριστον, ὃ νῦν μὴν ἐλέφαντα καλεῖν εἰθίσμεθα, δίχα τὴν ὁμοιότητα τό τε τοῦ νοσήματος ἕξεως καὶ τοῦ θηρίου φύσεως, πάλαι δὲ ἀπὸ τοῦδε χυμῶν τε κακίας τὴν ἐπίκλησιν εἶχε, τοῦτο δυσεντερία χρονίσασα ἐξεκάθηρεν. P. 112.

5. Αἱ δὲ τοῦ αἵματος ἐκκρίσεις, αἱ μὴν κοῦ αἱμορροΐδας μελαγχολίαν τὲ ἰῶνται, καὶ πᾶσαν μανίαν ἄλλην· καὶ ἐπιληψίαν δὲ ἰῶνται, καὶ εἰλίγγων κεφαλῆς, καὶ πτύσιν αἵματος· οὐδ' ἂν οὔτε πλευρίτις γένοιτο ἐφ' αἱμορροΐδι, οὔτε περιπνευμονία, οὔτε καυσώδης πυρετὸς, οὔτέ τι ἄλλο κατοξυνόσημα· ἀτὰρ οὔτε ἕλκος πονηρὸν ἄν τι γένοιτο, οὔθ' ὅσα ἐξανθῇ ἔξω λέπραι καὶ λειχῆνες καὶ ὅσαι τοιαῦται τραχύτητες· καὶ

(1) Ita scribitur 1. manu. At secunda αἰδοῖα.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τί δὴ καθ' ἕκαστον οὕτω λέγω; ἐξὸν τὸ σύμπαν εἰπεῖν, ὅτι μεγάλη αὕτη κώλυσις τὲ εἰς τὸ γενέσθ νόσημα, καὶ λύσις τῶν ἤδη παρόντων· μάθοις δὲ ἂν ἰδὼν τὸν εἰθισμένον μὴ κενοῦσθ κατ' αἱμορροΐδα δι' ἐπισχέσεως δ' ὄντα, ὡς οἰδεῖ μὴ ἅπας καὶ ὑδερῶδες γίνεται· βαρύνεται δὲ καὶ ὑπνοῦν ἐθέλει
P. 113. καὶ || νωθρὸς μὴ τὴν γνώμην ἐστὶν· ἀλγεῖ δὲ ὅ τι ἂν τύχῃ· ὁ δ' αὖ καὶ ὑπερεμήσας ἄνω ἔπτυσεν· ὁ δ' αὖ καὶ τέλεον ἀπεπλήχθη· μικρὸν δὲ καὶ ὅτι ταῖς αἱμορροΐσι καθαιρομέναις μετρίως τὸ γιγνόμενον βλάβος οὐ νόσημα· ἀλλὰ τὶς ὀλίγη ἀσθένεια τὲ καὶ κακόχροια· τὰ δ' ἄλλα μέγιστα ἀγαθὰ ὡς εἴρηται· εἰ δὲ ὑπερβάλλοι, κίνδυνος ὑδατωθῆναι· καὶ γυναικὶ δὲ, ἢν ἀπὸ ῥοῦ ἀποχλυμένη ἐπιγένηται αἱμορροΐς, καταπαύσει τὸν ῥοῦν· εἰ δὲ καὶ ταύτῃ ὑπερβάλλοι, κίνδυνος ὑδατωθῆναι.

6. Δεύτερα δὲ φέροιτ' ἂν κυρσὸς ὅτι τῇ αἱμορροΐδι· καὶ γὰρ οὖν καὶ κιρσοὶ πολλὰ προσωφελοῦσιν· ἐπεὶ καὶ μελαγχολίαν καὶ μανίαν, καὶ ὅσα περὶ κεφαλὴν κεχρονισμένα γίνεται, καὶ βάρη ὀσφύος, καὶ κυφώματα ὅσα ὑπὸ συντάσεως τῶν νεύρων καὶ ὀσφὺν γίγνεται, προσωφελοῦσι· καί μοι δοκεῖ ἄμφω κίνδυνον φέρειν ἰαθέντα, εἰ μή τις πόνοις τὲ τοῦ σώματος καὶ ἕτερον τρόπον τὸ πλήρωμα ὑπεκκομίζῃ· οἶδα γοῦν τινα κιρσοῦ ἰαθέντα, ὃς οὐ πολὺ ὕστερον εἰς δυσεντερίαν ἐμπεσὼν τὴν αἱματώδη διεφθάρη· καὶ ἄλλον ἀκμανέντα· οἵτινες οὐκ ἐδάκου ἄν μοι παθεῖν τάδε, εἰ μὴ ἀπεκλείσθησαν αὐτοῖς αἱ ὁδοὶ τοῦ αἵματος αἱ ὅτι τοὺς κιρσούς· πλευρίτις δὲ περιπνευμονίαν ἀνύει· κακὸν δὲ ἐκ πλευρίτιδος εἰς περιπνευμονίαν ἐλθεῖν· καὶ ὀξυρεγμία λειεντερίαν· καὶ διάῤῥοια ἐμέτου σίτων· λίθοι δὲ καὶ νεφροὺς καὶ κύστιν ὀδύνῃ κώλων· χολέρα δὲ οἷον εἰ καὶ ἐλατηρίῳ καθαρθεὶς τίς ἤνατο, οὕτως ὀνίνησιν, ὥστε πολλοὶ ἄσμενοι ἐδέξαντο τὴν νόσον· καὶ εἴτις πρὶν καλῶς καθαρθῆναι δείσας ἐπέσχεν, ἄλλό τι πάθημα ἐξήγειρεν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

7. Αἱ δὲ φρενίτιδες τῶν λιθάργων ἴαματα ἰσοῖ· καὶ οἱ λιθάργοι τοὺς ἀθρόως ἐξισταμένους καὶ ἀπαραλογίστους φρενιτικοὺς, ἡμέρους· πόνον δὲ ἥπατος ὀξὺν καὶ βίαιον αἷμα ὑπελθὸν κατὰ γαστέρα ἀπέπαυσεν· εἰ περ δὴ αἷμα χρὴ νομίζειν εἶναι τὸ ὑπερχόμενον, ἀλλὰ μὴ χυμόν τιν' ἄλλον· εἰκὸς δὲ | αἷμα P. 114.
ἐλθεῖν ἐξ ἥπατος ὅθι γαστέρα· εἰκὸς δὲ καὶ μέλαν εἶναι τὸ ὑπερχόμενον· καὶ γὰρ δὴ καὶ μάλιστα ἐγγυτάτω τὴν φύσιν ταῦτα ἀλλήλοις· ἀγαθαὶ δὲ καὶ πύου ἐκκρίσεις, αἱ μὲν διὰ ῥινῶν ἢ ὤτων γιγνόμεναι τὰ κατὰ κεφαλὴν παύουσαι· αἱ δὲ διὰ κύστεως ἢ ἕδρας ἐμπυημάτων τε ῥυόμεναι· καὶ πόνων κεχρονισμένων, ὅσα δ' ἐκπυεῖ ὅθι φλεγμοναῖς ἢ εἴσω ἢ ἔξω, τὰς ὀδύνας τῶν φλεγμαινόντων παύει· οἰδήματα δὲ συνάγκη τε χρηστῶς ἐπιγίγνεται· καὶ ποδάγραις οἷς τε ἂν ἐξαρθῇ οἴδημα· καὶ οἷς ἂν ἰσχνὸς μὲν ὁ τράχηλος ἰδεῖν πνιγομένοις· ἰσχνοὶ δὲ οἱ πόδες τἆλλα ὀδυνωμένοις· ἐπιγίνεται δὲ χρηστῶς καὶ ἕλκεσιν· εἰ δὲ μὴ, κίνδυνος καὶ σπασθῆναι τινὰ καὶ πυρέξαι πυρετῷ χιλώδει καὶ ἀγρύπνῳ καὶ παρακρουστικῷ· ἐπιφλεγμῆναι δὲ καὶ ἄρθροις ἐμβεβλημένοις συμφέρει· κωλύουσαι γὰρ αἱ φλεγμοναὶ τὸ ἄρθρον τὸ ἔπειτα ὀλιθαίνειν· χρὴ δὲ μήτε ἄγαν ἰσχυρὰς εἶναι τὰς φλεγμονὰς, μήτε τὸ ἄρθρον νεύροις καὶ μυσὶ σύντονον· τὰς δὲ βήχας τὰς ξηρὰς καὶ χρονίους λύει ὀδύνη στηρίξασα εἰς ὄρχιν ἢ ἰσχίον ἢ σκέλος.

8. Ἀρθρίτις δὲ καὶ ποδάγρα πολλῶν κακῶν ὑποδοχαὶ εἰσὶ· τὰ γὰρ ῥεύματα ἐθιζόμενα ταύτης εἶναι, τοῖς μὲν ἄρθροις ἐπίπονα ἐστὶ· κωλύει δὲ ἕτερα νοσήματα γίγνεσθαι· ὅσοις γοῦν ἀπετράπετο ἄλλῃ τὸ ῥεῦμα, κατὰ μὲν τὰ ἄρθρα διακαφίζει· πυρετοὶ δὲ καὶ περιπνευμονίαι καὶ ἀπόπληκτοι οἱ πολλοὶ γίγνονται· ἤδη καὶ ὅθι φαρμάκοις καθαίρουσι τὸ ῥεῦμα ἔξω· καὶ τῇδε μάλιστα ὠφελεῖν πεπιστευμένοις ἐκλειφθεῖσιν, ἄλλῳ ὑποτραφὲν ῥεῦμα, καὶ ὅθι μὲ τὰ ἄρθρα οὐχ ὁρμῆσαν, κατελθὸν δὲ ἑτέρωσε, οὐ βραδέως ἐκτείνειν, οὐ δεῖ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

φημι ἀφύλακτον ἐᾶν τὸν ἄνθρωπον ὅτι ταύταις φαρμακευθέντα ταῖς νόσοις, ἀλλά τινα δίαιταν αὐτῷ ξηροτέραν ἐξευρίσκειν· ὡσαύτως δ' ἐπαινῶ καὶ τὰ κατὰ τὸ δέρμα ἐξανθοῦντα πάντα· ἀλφοὶ γοῦν καὶ λέπραι καὶ ψῶραι μελαγχολίαν καὶ || ἐπιληψίαν ἰάσαντο· τὰ μὴν ἐκ νοσημάτων νοήσασιν ἀγαθὸν ὧδε ἔχει· κακαὶ δὲ ἀποστάσεις καὶ διαδοχαὶ νόσων αἵδε εἰσίν· ὅτι σπληνὶ ἥπατι ὕδερον γενέσθαι κακόν· γίγνεται δὲ καὶ ὅτι δυσεντερίᾳ καὶ λειεντερίᾳ καὶ ἐπιδιαῤῥοίᾳ κεχρονισμένῃ· καὶ ὅτι πυρετοῖς δὲ ὀξέσι καὶ χρονίοις γίγνεται· ὅταν οἱ πυρετοὶ κατὰ σπλάγχνα κακεργήσωσι· τὰ μὴν οὖν περὶ γαστέρα ἱστᾶσιν, ὥστε ἐλπίδα εἶναι· ἐξαπατῶνται δὲ· οὐ γὰρ ἀναλίσκεται ἧσσον, ἀλλὰ ἑτέρωσε μεθίσταται· καὶ εἰ μὴ δι' ταχέων πάλιν ὅτι τὴν γαστέρα ἕλκοις ἀποδιδοὺς, τὰς ἀρχαίας νόσους ἀπόλλυνται.

P. 115.

9. Τὸν δὲ σπλῆνα καὶ τὸ ἧπαρ καὶ τοὺς πυρετοὺς, οὐδὲ σμικρὸν οἱ ὕδεροι διακυφίζουσιν· ὥστε πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς τοῦτο ἕτερον κακὸν γίγνεται· πονηρὸν δὲ καὶ ὅτι αἱματος ἐκκρίσει κατὰ ὑστέραν ἢ αἱμορροΐδι ἐκλειπούσῃ ἄνω πτύσαι· πονηρὸν δὲ καὶ τὰ ἐν κνήμαις ὅτι σπληνὶ ἕλκη· οὔτε γὰρ τὸ οἴδημα τοῦ σπληνὸς ὥσπερ τινα ἄλλα ἕλκη πραΰνει, οὔτε αὐτὰ τὰ ἕλκη ῥαδίως εἰς ὠτειλὰς ἀφικνεῖται· καὶ περιπνευμονία δὲ ἐκ πλευρίτιδος θανατῶδες· καὶ λίθαργος ἐκ τῶν πλευριτικῶν ἢν μὴ ἀχρειότερον ἐξίστηται· τὸ δὲ σύμπαν ἐπιβλέπειν χρὴ τὸν ἰατρὸν τὴν παροῦσαν νόσον οἷα τίς ἐστι καὶ ἐν ὅτῳ τῶν σώματος ἵδρυται· καὶ τὸ μόριον τῶν σώματος ἐν ᾧ τὸ ἔργον· καὶ εἰ ἐπίκαιρον τὸ εἰς τὸ ζῆν· παρέχει δὲ καὶ τοὺς χρόνους τῶν νόσων, καὶ τὰ ἀποιόντα ὁποῖα καὶ ὁπόσα ἐστὶ καὶ δι' ὧν ἄποεισι· ταῦτα γάρ τις ὀρθῶς σκεπτόμενος γινώσκοι ἂν ὅσα γε χρὴ δέχεσθαι, καὶ ὅσα ἐρεθίζειν, καὶ ὅσα ἀποτρέπειν· ἢν μὴν γὰρ ἐξ ἐπικαιροτέρων πρὸς ἀκαιρότερα ὁρμᾷ δέχεσθαι· καὶ ἢν οἱ πόνοι ἐπιπολῆς ἐκ βαθέων

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γίγνωνται δέχεσθαι· καὶ τὰ πέπονα ἀποσκήμματα καὶ τὰς ἐκκρίσεις τὰς πεπείρους δέχεσθαι· τὰ δὲ ἐναντία κωλύειν πάντα πάντη· μὴ γιγνομένων δὲ, μηχανᾶσθαι οἷ τὰ βέλτιστα καὶ αὐτόματα ἂν γιγνόμενα.

MONITUM.

Consequentes duo libri, videlicet XLVI. περὶ καταγμάτων, et XLVII. περὶ ἐξαρθρημάτων, sunt quidem in codice vaticano; verumtamen quia eos nobilissimus medicus A. Cocchius mucellanus, anno MDCCLIV, splendidis typis Florentiae edidit, a me praetermittuntur. Idem p. 171. et 172. perbrevia quoque specimina librorum XLVIII. et XLIX. exhibuit. Profecto collationem saltem codicis vaticani cum textu cl. Cocchii in his editis instituere, pretium operae erat; sed interim ad alia properans huic diuturno labori indulgere nequeo. Alibi tamen rei huiusce ratio habebitur.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ

ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΜΗ.

I. Ἐκ τοῦ Ἡρακλᾶ πῶς πλέκεται βρόχος ὁ ἑρτός.

P. 199. I. Ἕνεκα τοῦ τοῦ ἑρτοῦ βρόχου πλοκῆς, καιρία (1) προσλαμβάνεται διπλῆ· ἧς αἱ μὲν ἀρχαὶ τῇ εὐωνύμῳ χειρὶ διακρατοῦνται· ἡ δὲ ἀγκύλη δεξιᾶς χειρὸς ταῖς ἀρχαῖς ἐπιτίθεται· εἶτα δεῖ μέσης τοῦ ἀγκύλης τὰ χαλάσματα τοῦ καιρίας, τουτέστιν αἱ ἀρχαὶ, συνέχονται· ἐντεῦθεν γὰρ γίνονται παρὰ μέρος μὲν ἡ τοῦ βρόχου πλοκὴ, παρὰ μέρος δ' αἱ ἀρχαί· ἔστι δὲ ὁ βρόχος οὗτος τῇ δυνάμει ἀνισότονος· καὶ εὔχρηστος οὐ μόνον πρὸς τὴν τάσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς κράτημα κώλου ἐν καταρτισμοῖς καὶ προσχησματισμοῖς σωμάτων ἐν χρήσει χειρουργίας· πρὸς μὲν γὰρ τὴν τάσιν οἰκειόταται ὅπὶ τοῦ διζύγων κώλων, ὅταν τὸ ἕτερον τοῦ ὀστέων πάθῃ, τοῦ μὲν ἀγκύλων τοῦ βρόχου τασσομένων καὶ τοῦ σιναροῦ ὀστέου· τοῦ δὲ ἀρχῶν κατὰ τοῦ ὑγιεινοῦ· προσπίπτουσαι γὰρ αἱ ἀγκύλαι τῷ χρωτὶ νεανικῶς τείνουσι τὰ πάσχοντα· αἱ δὲ ἀρχαὶ ἀφιστάμεναι τοῦ χρωτὸς, ἤτοι οὐ τείνουσι τὰ μὴ πάσχοντα, ἢ ἐπ' ἔλαττον τείνουσι· πρὸς κράτημα δὲ κώλου ἐν καταρτισμοῖς ἥρμοσεν ὁ βρόχος οὗτος· ἤτοι οὐ τείνουσι τὰ μὴ πάσχοντα κα-

(1) Καιρίαν οἱ μὲν τὴν λεπτὴν φάσκειραν ἔλεγον παρὰ τὸ κείρεσθαι· οἱ δὲ πᾶν ὁτιοῦν ὕφασμα· καιρὸν γὰρ τὴν μίτραν ἔνιοι φασὶ, καὶ κερώματα τὰ διαχωριστικὰ τῶν στημόνων πλεγμάτων, καὶ ἅπαν κέρωμα τὴν ὑφὴν ἔλεγον· ἐντεῦθεν τὸ κέρος ἐὼν τῶν εὖ ὑφασμένων φησὶν ὁ ποιητής· κέρος ἐὼν δ' ὅθεν ἀπελάμπετο ὑγρὸν ἔλαιον. (In edd. odyss. IX. 107. legitur καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.)

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θάτερ ὀπὶ τ τριῶν τ ἀγκῶνος διαφορῶν· ἐφ' ὧν καὶ κάμπτεται ἡ χεὶρ ἐκτείνεσθαι, μὴ δυναμένη, τοὐτέστιν ὀπὶ τ ἔω διαφορᾶς· καὶ τ ὀπίσω τ πλησίον τ καρποῦ περιτίθεται ὁ βρόχος τοῖς τ πήχεως ὀστέοις· καὶ τότε αἱ ἀρχαὶ ἀναφέρονται εἰς τὰ μετέωρα, καὶ ἀποδίδονται τινὶ ἀκινήτῳ πρὸς κράτημα· ἔτι πρὸς σχηματισμὸν σώματος ἐν χειρουργίᾳ λυσιτελὴς γέγονεν ὁ βρόχος· ὀπὶ γὰρ τ κατεσκευαζομένων παθῶν κατὰ τὴν ἕδραν, ὑποβάλλονται μ οἱ πήχεις ταῖς ἰγνύαις· οἱ δὲ ἑρτοὶ βρόχοι τοῖς πήχεσι περιτίθενται πλησίον καρπῶν· | εἶτα P. 200.
ἀναφέρονται τῆς βρόχων αἱ ἀρχαὶ ὀπὶ τὸν αὐχένα τ πάσχοντος, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἀμματίζονται· ὅτι ὁ ἑρτὸς βρόχος οὐ μόνον πλέκεται καὶ περιτίθεται, ἀλλὰ καὶ ἐκ περιθέσεως τ κώλου ἀπαρτίζεται γὰρ ἡ καιρία· καὶ ἡ μ ἀγκύλη ὑποβάλλεται τῷ κώλῳ· αἱ δὲ ἀρχαὶ τ καιρίας διὰ μέσης τῆς ἀγκύλης διαβάλλονται· καὶ οὗτος ἐκ περιθέσεως ὁ προκείμενος γίνεται βρόχος.

II. Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος ναυτικός.

Καιρία προσλαμβάνεται, καὶ ἐκ μέσου τ τ καιρίας χαλάσματος δύο πλέκεται ἀγκύλια· καὶ κατ' ἐναλλαγὴν ἀλλήλοις παρατιθέμενα, ὁ μ ἔσωθεν ἔξω, ὁ δὲ ἔξωθεν ἔσω· οὕτως γὰρ ἀναφέρεται παρὰ μέρος μιᾷ, ἡ τ βρόχου πλοκὴ· παρὰ μέρος δὲ αἱ ἀρχαὶ· εὐθετεῖ δὲ καὶ οὗτος ὁ βρόχος πρὸς τὰς ἀνισοτόνους τάσεις, καὶ πρὸς κράτημα ναρθήκων ὀπὶ τῆς ναρθηκιζομένων καταγμάτων· μ γὰρ τὴν ἐπίδεσιν τῇ μιᾷ εὐωνύμῳ διακρατεῖται ἡ τ ἱμάντος ἀρχὴ· ἀπὸ δὲ τ λοιποῦ χαλάσματος μία καὶ δευτέρα ἀγκύλη γίνεται μ χαλάσματος περὶ τὸ πάσχον κῶλον· ἡ δὲ ἀντικειμένη τ ἱμάντος ἀρχὴ διὰ μέσων τ ἀγκύλων διεκβάλλεται ἐκ τῆς πρὸς ἡμᾶς μερῶν εἰς τὰ ἀντικείμενα, καὶ ὑπὸ τ εὐωνύμου χειρὸς διακρα-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τεῖται· μᾶ δὲ τὴν τοῦ βρόχου πλοκὴν, οἱ μὲν νάρθηκες παρεντίθενται περὶ τὸ πάσχον κῶλον· ἕλκονται δὲ διὰ τοῦ ἱμάντος ἀρχαὶ, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἀμματίζονται πρὸς τὴν τῶν ναρθήκων συνοχὴν· ὥσπερ δὲ πρὸς τὴν τάσιν καὶ τὴν συνοχὴν τῶν ναρθήκων, οὕτως καὶ πρὸς ἀνάληψιν πήχεως ὁ αὐτὸς οἰκείωται βρόχος· μὴ παρόντος γὰρ πλατυτάτου τελαμῶνος πρὸς
P. 201. ἀνάληψιν || τοῦ πήχεως πλέκεται καὶ περιτίθεται τῷ πήχει· ἀγκύλαι τοῦ βρόχου ἀπ' ἀλλήλων χωρίζονται οὕτως, ὥστε τὴν μίαν ἀγκύλιον παρὰ τῷ ἀγκῶνι τετάχθαι· τὴν δ' ἑτέραν παρὰ τῷ καρπῷ· αἱ δὲ ἀρχαὶ περὶ τὸν τένοντα τοῦ πάσχοντος ἀναφέρονται, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἀμματίζονται.

III. Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος χιεστός.

Ἕνεκα τοῦ πλοκῆς τοῦ χιεστοῦ βρόχου κηρία προσλαμβάνεται διπλῆ· καὶ αἱ μὲν ἀρχαὶ τοῦ κηρίας τῇ εὐωνύμῳ χειρὶ διακρατοῦνται· ἡ δὲ ἀγκύλη τῇ δεξιᾷ διακρατεῖται· εἶτ' ἐπιστρέφεται ἡ ἀγκύλη, ἵνα χιεσθῇ τὰ τοῦ κηρίας χαλάσματα· ἐντεῦθεν γὰρ καὶ χιεστὸς εἴρηται· μᾶ δὲ τὸν χιεσμὸν τῶν τοῦ κηρίας χαλασμάτων, ἐπιβάλλεται ἡ ἀγκύλη τοῖς χιέσμασι· καὶ διὰ μέσης τοῦ ἀγκύλης τὸ ὑποκείμενον τοῦ κηρίας χάλασμα ἀνασπᾶται· οὕτως γὰρ γίνεται μέση μία, ἡ τοῦ βρόχου πλοκὴ· παρ' ἑκάτερα δὲ, ὅπου μὲν ἀγκύλη, μία· ὅπου δὲ ἀρχαὶ, δύο· ἔστι δὲ καὶ ὁ βρόχος οὗτος ἀνισάτονος τῇ δυνάμει.

IV. Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος βουκολικός.

Ὁ βουκολικὸς βρόχος ὁ καλούμενος, εἴρηται ὑπό τινων καὶ σανδάλιος· ὡς δ' ἂν ὑπό τινος προσαγορεύηται, πλέκεται σὺν τῷ προσαγορευομένῳ χιεστῷ· δεῖ γὰρ πλέξαι πρῶτον τὸν χιεστὸν· εἶτα, ἵνα γένηται ὁ σανδάλιος, τὴν παρειμένην

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τοῦ χιεστοῦ ἀγκύλην διὰ μέσης ἀνασπάσαι κάτωθεν ἄνω ταῖς ἀντικειμέναις ταῖς ἀρχαῖς ἀγκύλαις· ἐντεῦθεν γὰρ ἀναφέρεται παρὰ μέρος μὴν ἡ τοῦ βρόχου πλοκὴ, παρὰ μέρος δὲ αἱ ἀρχαὶ· ἐν δὲ τῇ πλοκῇ τρεῖς ὁρῶνται ἀγκύλαι γεγονυῖαι, δύο μὴν παρεκάτερα· ἡ δὲ τρίτη μέση· εὐχρηστεῖ δὲ ὁ βρόχος | οὗτος πρὸς ἀπόστασιν σφυροῦ καταρτιζομένου· ἡ μὴν γὰρ μία ἀγκύλη περιτίθεται τῷ πλατεῖ νεύρῳ ὄπισθεν τοῦ σφυροῦ· ἡ δὲ ἑτέρα ἀγκύλη τάσσεται εἰς τὰ ἐμπρόσθια μέρη κατὰ τὴν τοῦ ταρσοῦ τάσιν· ἡ δὲ μέση ἀγκύλη, τουτέστιν ἡ τρίτη, κατὰ τὴν τάσιν τηλαμῶνος βάλλεται· καὶ τότε αἱ ἀρχαὶ τοῦ βρόχου τοῖς τῆς τάσεως αἰτίοις ἀποδίδονται· οὐκ ὀπὶ μόνου δὲ τοῦ σφυροῦ ἥρμοκεν ὁ βρόχος οὗτος, ἀλλὰ καὶ ὀπὶ γένους καταρτιζομένης ἐν τοῖς ὀλισθήμασιν· ἡ μὴν γὰρ μία ἀγκύλη τοῦ βρόχου βάλλεται κατὰ τὸ μέτωπον τοῦ πάσχοντος· ἡ δὲ ἑτέρα κατὰ τὸ ἰνίον· ἡ δὲ μέση ἀγκύλη μεταξὺ τοῦ στόματος παρεντίθεται ὑπὸ τὴν ἄνω γένυν· αἱ δὲ ἀρχαὶ διὰ τῆς κροτάφων ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ πάσχοντος ἀναφέρονται· καὶ ἀποδίδονται ἤτοι πρὸς κράτημα ἢ πρὸς ἀνάτασιν. P. 202.

V. Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος δράκων.

Ἕνεκα τῆς πλοκῆς τοῦ καλουμένου δράκοντος ἡ μεσότης τάσσεται κατὰ τὸν ὀπίσθιον τοῦ σφυροῦ τόπον, ἔνθα τοῦ πλατέος νεύρου ἐστὶν ἡ ταξις· αἱ δὲ ἀρχαὶ διὰ τῆς πλαγίων μερῶν φέρονται εἰς τὰ ἐμπρόσθια· καὶ κατάγοντα ταρσὸν κατὰ χιεσμὸν ἐναλλάσσονται· εἶτα ἀναφέρονται ὀπὶ τὸ πέλμα, καὶ πάλιν ἐναλλάσσονται· ἀπὸ δὲ τοῦ πέλματος ἐπιβάλλονται τῇ κατὰ τὸ σφυρὸν κυκλοτερεῖ εἰλίσει, ἤτοι κάτωθεν ἢ ἄνωθεν κάτω· καὶ τότε ἀποδίδονται τοῖς τῆς τάσεως αἰτίοις· εὐθετεῖ δὲ οὗτος ὁ βρόχος πρὸς ἀπόστασιν σφυροῦ καταρτιζομένου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

VI. Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος ἁπλοῦν ἅμμα.

Ὁ βρόχος ὁ καλούμενος ἁπλοῦν ἅμμα ὑπ' ἐνίων ὠνόμασται καὶ περίναιος· ὅπως ποτὲ δὲ ἂν λέγηται, πλοκῆς ἠξίωται τοιᾶσδε· καιρία προσλαμβάνεται, καὶ ταύτης γίνεται
P. 203. ἁπλοῦν || ἅμμα· εἶτα αἱ μὲ ἀγκύλαι τῆς καιρίας ἀναστῶνται, αἱ δὲ ἀρχαὶ παρειμέναι ἐῶνται· εἶτα τότε τίθεται τὸ καταρτιζόμενον κῶλον μεταξὺ τῆς ἄνω ἀγκυλῶν· εἶτα ἡ μία ἀγκύλη διὰ τῆς ἑτέρας ἀγκύλης ἐκβάλλεται καὶ φέρεται πρὸς τὰς ἀρχάς· καὶ κατὰ κοινωνοῦν ἅμα ταῖς ἀρχαῖς τῷ τῆς τάσεως ἀγγείῳ ἀποδίδονται· καὶ οὗτος δὲ ὁ βρόχος τῇ δυνάμει ἐστὶν ἀνισότονος.

VII. Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος λύκος.

Δύο καιρίαι προσλαμβάνονται αὐτάρκεις τῷ μήκει, καὶ διπλοῦνται· καὶ αἱ μὲν ἀρχαὶ, κατὰ τὸν αὐτὸν τάσσονται τόπον· αἱ δὲ ἀγκύλαι ἀντὶ ἀλλήλων· εἶτα τότε τῆς μὲν καιρίας αἱ ἀρχαὶ κάτωθεν ἄνω ἀναστῶνται· αἱ * δὲ ἄνωθεν κάτω καθέλκονται, ὥστε φανῆναι κατὰ τὴν μεσότητα τὴν τῆς βρόχου πλοκὴν· παρεκάτερα δὲ, ἀρχαὶ δύο· οὗτος ὁ βρόχος ἰσότονος μέν ἐστι τῇ δυνάμει· ἥρμοκε δὲ οὐ μόνον πρὸς τὴν τάσιν τῶν καταρτιζομένων ὀστέων, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπόσφιξιν περιτοναίου, ἀνασκευαζομένου τῶν ἐντεροκοιλικοῦ πάθους, καὶ πρὸς ἀπόσφιξιν ἀγγείων αἱμορροούντων· σύνηθες δ' ἡμῖν ἐστι ταῖς ἀγκύλαις τῆς βρόχου λίνα περιάπτειν ἁπλᾶ· ταῦτα δὲ τὰ λίνα ὁ ἰατρικὸς Ὅμιλος ὠνόμασε σχαστηρίας· οὐκ ἀσκόπως δὲ ταῖς σχαστηρίαις χρώμεθα, ἀλλ' ἵν' ὅταν θελήσωμεν τὴν σφίξιν ἀνεῖναι, μὴ διὰ τῶν ἀρχῶν τῆς βρόχου, ἀλλὰ διὰ τῶν σχαστηρίων, τοῦτο πράσσωμεν.

* Cod. si.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

VIII. Πῶς πλέκεται ἡρακλεωτικὸν ἄμμα.

Ἕνεκα τοῦ ἡρακλεωτικοῦ ἄμματος ἡ καιρία προσλαμβάνεται· καὶ γίνεται καὶ ἐκ τοῦ καιρίας δύο ἄμματα ἀπ' ἀλλήλων διεστῶτα· ἐντεῦθεν παραναλκύπτει τὸ ἡρακλεωτικὸν ἄμμα P. 204.
πορρωτέρα· ὅπου μὲν ἀγκύλη, μία· ὅπου δὲ ἀρχαὶ, δύο· ἔστι δὲ ἰσότονος ὁ βρόχος οὗτος· εἶτις δὲ τὴν ἀντικειμένην τοῦ ἀρχῆς ἀγκύλην μέσην διακόψειεν, εὑρήσει γεγονότα τὸν λύκον.

IX. Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ ἁπλοῦς καρχήσιος.

Ὁ ἁπλοῦς καρχήσιος ἰσότονος τῇ δυνάμει· πλέκεται δὲ οὕτως· καιρία προσλαμβάνεται διπλῆ· καὶ αἱ μὲν ἀρχαὶ τῇ εὐωνύμῳ χειρὶ διακρατοῦνται· ἡ δὲ ἀγκύλη διὰ τοῦ δεξιᾶς χειρὸς ἀνακλασθεῖσα ταῖς ἀρχαῖς ἐπιτίθεται· καὶ τὰ μὲν μέσα τοῦ καιρίας χαλάσματα κατὰ χιεσμὸν χαλάσσονται· ἡ δὲ ἐπιτεθεῖσα ταῖς ἀρχαῖς ἀγκύλη ἄνωθεν κάτω διὰ μέσου τοῦ χιέσματος ἀνασπᾶται· ἐντεῦθεν ἀναφαίνεται μὲν ἡ μέση τοῦ βρόχου πλοκή· πορρωτέρα δὲ, ὅπου μὲν ἀγκύλη, μία· ὅπου δὲ ἀρχαὶ, δύο.

X. Πῶς πλέκεται διπλοῦς καρχήσιος.

Ὁ διπλοῦς καρχήσιος βρόχος ἐστὶν, ἰσότονος μὲν τῇ δυνάμει, κατὰ πολὺ δὲ ἁπλοῦ καρχησίου εὐτονώτερος· πλέκεται δὲ ὅμως τρόπῳ τοιῷδε· καιρίαι προσλαμβάνονται διπλαὶ· καὶ αἱ μὲν ἀρχαὶ τῇ εὐωνύμῳ χειρὶ κρατοῦνται, τῇ δὲ ἀγκύλῃ ἡ παρειμένη ἑᾶται· καὶ ὑπὸ μὲν τοῦ ἀντικειμένου τοῦ καιρίας χαλάσματος μικρὸν πλέκεται ἀγκύλιον, καὶ κατὰ τοῦ ἀριστερᾶς τίθεται χειρὸς· διὰ μέσου δὲ τοῦ ἀγκυλίου, τὸ ἕτερον τοῦ καιρίας ἀνασπᾶται χάλασμα· εἶτ' ἐπιστρέφεται διὰ τοῦ ἀγ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κυλῶν ἡ πλοκὴ· καὶ κατὰ τὴν ἀριστερᾶς τίθεται χειρὸς· μετὰ δὲ τὴν στροφὴν πάλιν ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς καιρίας χαλασματος ἕτερον πλέκεται ἀγκύλιον· καὶ κατὰ τὴν πλοκῆς τάσσεται· ἐπὶ τέλει * δὲ ἡ παρειμένη ἀγκύλη κάτωθεν ἄνω μέσης τῆς πλοκῆς ἀνασπᾶται· || ἐντεῦθεν γὰρ πάλιν μέση μὲ εὑρίσκεται ἡ τοῦ βρόχου πλοκὴ· παρεκάτερα δὲ, ὅπου μὴ ἀγκύλη, μία· ὅπου δὲ ἀρχαὶ, δύο.

* Cod. ἐπιτελεῖ.

P. 205.

XI. Πῶς ἐκ τοῦ ἁπλοῦ διπλοῦς πλέκεται καρχήσιος.

Ἐπεὶ ὁ διπλοῦς καρχήσιος ποικίλως εἴωθεν ἀποτελεῖσθαι, ποτὲ μὴ ἀπ' αὐτοῦ πλεκόμενος, ποτὲ δὲ ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ καρχησίου, ἔσθ' ὅπη δὲ καὶ ἐκ περιθέσεως ἀπαρτίζεται, κατὰ τὸν εἰκότα λόγον ὑποδείξαντες πῶς ἐξ αὐτοῦ πλέκεται, νῦν διδάξαι βουλόμεθα πῶς ἐκ τοῦ ἁπλοῦ συντελεῖται· τοιγάρτοι δεῖ πρῶτον διαπλέξαι τὸν ἁπλοῦν καρχήσιον, καὶ τὰς ἀγκύλας ἀπ' ἀλλήλων διαστῆσαι· εἶτα τότε τὴν ὑποκειμένῃ ἀγκύλῃ κατὰ τὴν μετεώρου ἀγκύλης, καὶ διὰ μέσης τῆς διαστάσεως αὐτῶν τὴν ἀντικειμένῃ ταῖς ἀρχαῖς ἀγκύλῃ ἀνασπάσαι κάτωθεν ἄνω· οὕτως γὰρ πάλιν μέση εὑρίσκεται ἡ τοῦ βρόχου πλοκὴ· παρεκάτερα δὲ, ὅπου μὲ ἀρχαὶ, δύο· ὅπου δὲ μία, ἀγκύλη.

XII. Πῶς ἐκ περιθέσεως ὁ διπλοῦς καρχήσιος γίνεται.

Ἐπεὶ πολλάκις ἐκ τῶν εὐτόνων σωμάτων σφοδρᾶς τῆς τάσεως γινομένης ἀπὸ μέρους αἱ τοῦ βρόχου ῥήγνυνται ἀρχαὶ, μηδέπω τῆς ῥήσεως ἀπαρτισθείσης, ἵνα μὴ χαλάσωμεν τὰς καταλελειμμένας τοῦ βρόχου ἀρχὰς, ἐκ περιθέσεως ἀποτελοῦμεν τὸν καρχήσιον βρόχον· διακρατοῦμεν γὰρ τῇ εὐωνύμῳ χειρὶ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὴν ἀρχὴν τ̃ κηρίας εἰς τρεῖς ἀγκύλας, ἀποτελοῦμεν τὲ τὸ καταρτιζόμενον κῶλον ἀπ' ἀλλήλων διεστῶσαν μηδ, δι' χαλάσματος ἱκανοῦ· μ̃ δὲ ταῦτα τὴν πρώτην ἀγκύλην κατὰ τ̃ τελευταίας τάσσομεν ἀγκύλης· κ̃ ἅπαξ ἢ δὶς ἐπιστρέψαντες δι' μέσης αὐτῶν τὴν μέσην ἀνασπῶμεν ἀγκύλην· πάλιν | γὰρ οὕτως περὶ μηδ αὐτὸ τὸ κῶλον τ̃ βρόχυ γίνεται πλοκὴ· παρεκάτερα δὲ, ὅπυ μηδ ἀρχαὶ, δύο· ὅπυ δὲ ἀγκύλη, μία. P. 206.

XIII. Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος πλίνθιος ὁ τετράκυκλος.

Ἕνεκα τ̃ πλοκῆς τ̃ πλινθίυ βρόχυ κηρία προσλαμβάνεται κεκρικοποιημένη, τοὐτέστιν ἀρχὴν οὐκ ἔχυσα, κ̃ περιτίθενται ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν κατὰ τὸν ἔνδον τόπον τοῖς ἀντιχείρισιν κ̃ τοῖς μικροῖς δακτύλοις· περιτίθενται δὲ κ̃ τοῖς λιχανοῖς, ἵνα πᾶσαι ἀγκύλαι γένωνται ἓξ, τρεῖς καθ' ἑκατέραν χεῖρα, κατὰ τοὺς μικροὺς δακτύλυς, κ̃ κατὰ τοὺς λιχανοὺς, κ̃ κατὰ τοὺς ἀντίχειρας· μ̃ δὲ ταῦτα ὑπὸ μηδ τῶν ἀντιχείρων μεταφέρονται ἀγκύλαι ὑπὸ τοὺς παραμέσους δακτύλυς· ὑπὸ δὲ τῶν μικρῶν ὑπὸ τοὺς λιχανοὺς· εἶτα δι' μέσυ τ̃ πρώτων δακτύλων ὑπὸ τ̃ ἀντιχείρων δακτύλων ἄνωθεν κ̃ κάτω κατασπῶνται ὕστερον τ̃ τοῖς λιχανοῖς ἐπιβληθεῖσαι ἀγκύλαι· ἡ ἐντεῦθεν γὰρ ἀναφέρεται, μέση μηδ στρομμοειδὴς ἡ τ̃ βρόχυ, παρεκάτερα δὲ αἱ ἀγκύλαι δύο κ̃ δύο· ἔστι δὲ ὁ βρόχος οὗτος ἰσότονος τῇ δυνάμει, κ̃ δοκεῖ εὔχρηστος εἶναι, οὐ μόνον πρὸς τὴν τάσιν ἀλλὰ κ̃ πρὸς τὸν ἀπευθυσμὸν τῶν τ̃ γενείυ καταγμάτων· ἐνίοτε γὰρ διαστρεφομένυ τ̃ κατὰ τὸ γένειον γεγονὸς κατάγματος κατὰ τὴν ἐπίδειξιν ἔξωθεν, οὕτω τῷ γενείῳ περιτίθεται ἡ ῥομβοειδὴς τ̃ βρόχυ πλοκή· αἱ δὲ ἀγκύλαι δι' παρειάδων ἐς τὰ με-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τέωρα ἀναφέρονται· καὶ κατὰ τὸν τῆς κορυφῆς τόπον πρὸς ἄλληλα ἀμματίζονται.

XIV. Πῶς πλέκεται ἐπαγκυλωτὸς βρόχος.

Ἕνεκα τῆς πλοκῆς τοῦ ἐπαγκυλωτοῦ βρόχου καιρία προσ-
P. 207. λαμβάνεται, ἧς ἡ μὲν ἀρχὴ κατὰ τὸν τόπον || τῆς χειρὸς τάσσεται, μεταξὺ ἀντίχειρος καὶ λιχανοῦ· τὸ δὲ τῆς καιρίας χάλασμα ἔξωθεν περιειλεῖται τῷ μεταπαρπίῳ, καὶ φέρεται εἰς τὸν ἐσώτατον τόπον, καὶ κατὰ τοὺς ἀντίχειρας τάσσεται· καὶ κρατεῖται ὑπό τε τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ παραμέσου δακτύλου· ἕλκεται δὲ ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς καιρίας δεξιᾶς χειρὸς, τὸ πέρας δὲ δεξιᾶς τοῦ μικροῦ παραμέσου δακτύλου· οὕτω γὰρ δύο μὲν ἀγκύλαι φαίνονται· μεταξὺ δὲ τῶν ἀγκυλῶν ἄμμα ἐπίσπαστον· εὐχρηστεῖ δὲ ὁ βρόχος οὗτος πρὸς τοὺς ἐν ταῖς χειρουργίαις σχηματιζομένους τῶν σώματος· μεταξὺ γὰρ τῶν δακτύλων αἱ τῶν πάσχοντος διεκβάλλονται χεῖρες· δεῖ δὲ τοῦ λοιποῦ τῆς καιρίας χαλάσματος ἀσφαλίζεται τὸ σῶμα.

XV. Πῶς πλέκεται ὁ καλούμενος ὦτα.

Ἕνεκα τῆς πλοκῆς τῶν ὤτων πλέξαι δεῖ πρῶτον τὸν καλούμενον ἐπαγκυλωτὸν· ἐπίτηδες δὲ τὴν μίαν ἀγκύλιν μείζονα δὴ ποιῆσαι· καὶ ἐκ ταύτης τὸν χιεστὸν ἀπεργάζεσθαι βρόχον, ἵνα δύο μὲν φανῶσιν ἀγκύλαι· μεταξὺ δὲ τῶν ἀγκυλῶν διπλοῦν εὑρεθῇ τὸ τῆς καιρίας χάλασμα· εὐχρηστεῖ δὲ οὗτος ὁ βρόχος πρὸς τοὺς καταρτισμοὺς τῶν τῆς γένυος ὀλισθημάτων, καὶ πρὸς τὰς ἐναρθρήσεις τῶν τῆς κεφαλῆς κορωνῶν· τάσσονται γὰρ αἱ μὲν ἀγκύλαι παρὰ τοῖς τῶν πάσχοντος κροτάφοις· τὸ δὲ μέσον τῶν ἀγκυλῶν διπλοῦν τῆς καιρίας χάλασμα κατὰ τῶν μετώπου· καὶ τότε παραλαμβάνεται ἐπίδεσμος

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὁ λεγόμενος λαγωὸς· μὴ τὴν ἐπίδεσιν, αἱ τῶν ὤτων ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ πάσχοντος ἀναφέρονται καὶ ἀποδίδονται, ἢ πρὸς κράτημα ἢ πρὸς ἀνάτασιν.

XVI. Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος διάγκυλος ὅντινα καταχρηστικῶς ἄγχοντα καλοῦσι.

Ὁ καλούμενος διάγκυλος βρόχος ἐκ δύο χιεσμάτων | γίνεται, βρόχων διεστηκότων ἀπ' ἀλλήλων· εὐθετεῖ δὲ πρὸς σχηματισμὸν σώματος, ἀνασκευαζομένου πάθους τινὸς κατὰ τὴν ἕδραν· ὅταν γὰρ οἱ πήχεις ταῖς ἰγνύαις ὑποβληθῶσι, δεῖ μὴν τοῦ χιεστῶν βρόχων οἱ πήχεις σφίγγονται· τὸ δὲ μέσον τοῦ βρόχων διπλοῦν τῆς καιρίας χάλασμα φέρονται ὅπι τὸν τένοντα τοῦ πάσχοντος· καὶ ἐντεῦθεν ὁ σχηματισμὸς τοῦ σώματος ἀποτελεῖται. P. 208.

XVII. Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος κυρίως ἄγχων.

Ὁ κυρίως καλούμενος ἄγχων πλέκεται ἐκ τοῦ ἁπλοῦ καρχησίου γινόμενος· πλέκεται πᾶς ἁπλοῦς καρχήσιος· καὶ αἱ μὴν ἀγκύλαι ἀπ' ἀλλήλων διίστανται· εὐθετεῖ δὲ ἐφ' ὧν καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀναγεγραμμένος· πάλιν γὰρ οἱ πήχεις μεταξὺ τῶν ἀγκυλῶν ἐκβάλλονται καὶ ἀποσφίγγονται· τὸ δὲ διπλοῦν τῆς καιρίας χάλασμα, ὃ δὴ καὶ μέσον τέτακται, ὅπι τὸν τένοντα τοῦ πάσχοντος ἀναφέρεται.

XVIII. Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος ὑπερβατός.

Ὁ λεγόμενος ὑπερβατὸς ἐκ τοῦ λεγομένου ναυτικοῦ γίνε-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ται βρόχῳ· πλέκεται γὰρ ὁ ναυτικὸς ὁ βρόχος καὶ περιτίθεται τῷ πήχει· καὶ αἱ μὲν ἀγκύλαι τοῦ βρόχου ἀπ' ἀλλήλων διίστανται· αἱ δὲ ὅπῃ τὸν τένοντα ἁμματίζονται· καὶ οἱ μὲν διὰ τῆς περιόδου εὔχρηστοι φανέντες βρόχοι οὗτοι εἰσίν.

XIX. Ἐκ τοῦ Ἡλιοδώρου περὶ ἐπιδέσμων. (1)

P. 215. 1. Τῶν ἐπιδέσμων οἱ μὲν εἰσὶν εἰλητοὶ, οἱ δὲ ῥαπτοὶ, οἱ δὲ ποικίλοι· εἰλητοῖς ἐπιδέσμοις χρώμεθα ἐπὶ καταγμάτων· τὰ ἔσχατα αὐτῶν κηρωτῇ προσπλάσσοντες· οὐδὲ γὰρ θέλομεν ἄμματα ποιεῖν, φυλασσόμενοι τὴν ἐκ τούτων ἀνωμαλίαν· στενοῖς ἐπιδέσμοις εἰλητοῖς χρώμεθα ἐπὶ δακτύλου καὶ καυλοῦ, τὰ τέλη αὐτῶν ῥάμματι ἢ λίνῳ μεταλαμβανόμενοι· εἰλητοῖς ἐπιδέσμοις χρώμεθα ἐπὶ τῶν κώλων· ὧν τὰ πέρατα τῷ στενῷ τελαμῶνι διότῳ λεγομένῳ κατὰ λῆμμα τί συνέχομεν, ἢ οὕτως τὸ τοῦ ἐπιδέσμου πέρας εἰς δύο σκέλη ἐπιῤῥήξαντες· ἐναλλάξοντες δὲ τὰ σκέλη προσάλληλα ἁμματίζομεν, συνοχῆς χάριν τῆς ὅλης ἐπιδέσεως· εἰλητοῖς ἐπιδέσμοις χρώμεθα ὅπῃ θώρακος, νώτου, ὤμων, μασχαλῶν, ὀσχέου· καθ' ὅλων τῶν μέσων τοῦ σώματος τὰ πέρατα αὐτῶν εἰς δύο σκέλη ῥηγνύντες ἐπὶ τέλει τῆς ἐπιδέσεως· τὰς ἀρχὰς πρὸς ἀλλήλας ἁμματίζοντες, ἀσφαλείας χάριν, σχιστοῖς ὀθονίοις χρώμεθα· ἐφ' ὧν πρόκειται μιᾷ ἁπλῇ τοῦ ὀθονίου πρόθεσις σκεπάσαι τὸν ἐπιδεόμενον τόπον· ὥσπερ ἐπὶ κεφαλῆς σιαγόνων ἄλλων τινῶν τοῦ σώματος μερῶν· τοῖς δὲ ῥαπτοῖς ἐπὶ μαστῶν γυναικείων ἕδρας, ὀσχέου· περὶ μὲν τῶν ἁπλῶν ἐπιδέσμων ταῦτα.

2. Μνησθήσομαι δὲ καὶ τῶν ἐν ταῖς καταβολαῖς, τῶν ἐν ταῖς

(1) Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀναγεγραμμένου μονοβίβλου, μετὰ τὸ προοίμιον, καὶ τὰ ἐφεξῆς πάντα, μέχρι τοῦ γ ἀπὸ τῶν ὁμοίως ἐπιγεγραμμένων κεφαλαίων.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πλοκαῖς, τῶν ποικίλων ἐπιδέσμων ὀνομάτων, εὐσήμου διδασκαλίας χάριν, λέγεταί τις εὐθεῖα, πλατεῖα, λοξή· εὔδηλοι δ' εἰσὶν αὗται ἀπὸ τῆς ὀνομάτων· καλεῖται τίς παρειὰς κατὰ τῆς παρειάδος, εὐθεῖα στεφανιαῖα ἡ περιστεφανοῦσα τὸ βρέγμα· κυκλοτερὴς περιείλισις ἡ κροταφιαῖα, ἡ μὴ κροτάφου λοξὴ καταβολή· | μετωπιαῖα, ἡ περὶ τὸ μέτωπον κυκλοτερὴς περιείλισις· ταινίας, ἡ περὶ τὸ γένειον κυκλοτερὴς περιείλισις· σκέπαρνος, ἡ μηνοειδὴς ἐπαγωγὴ τῆς περιειλίσεως· ἐν δὲ τοῖς ἀποτελέσμασι τῶν πλοκῶν λέγεται φόλις, στεῖρα, ἡμιρόμβιον, ῥόμβος, ἑτερόσχισμα, διαλίμματα· φόλις μὲν οὖν ἐστιν ἡ δι' ἀφ' δύο σκεπάρνων καταβολῶν ἀντικειμένων ἀλλήλαις, μέσον τί καταλιποῦσα διάστημα· στεῖρα δέ ἐστιν ἡ ἐξ ἀντικειμένων λοξῶν καταβολῶν γιγνομένη τῆς ἐπιδέσεως πλοκή, ὡμοιωμένη τῇ ἐν βίῳ λεγομένῃ στείρᾳ· ἡμιρόμβιον δ' ἐστὶ τὸ δύο λοξὰς ἔχον καταβολάς, καὶ μίαν πλαγίαν τῶν μέσου διαστήματος τῷ δέλτα στοιχείῳ ὡμοιωμένου· ῥόμβος δ' ἐστὶν ὁ ἐκ τεσσάρων λοξῶν παραλλήλων καταβολῶν πλεκόμενος τῶν μέσου διαστήματος ὡμοιωμένου ῥόμβῳ· τὰ δὲ λεγόμενα ἑτερόσχισμα, διαλίμματα, μέσα ἐστὶ τῶν καταβολῶν διαστήματα, ὡρισμένα σχήματα οὐκ ἔχοντα. Τὴν τῶν τόπων τεχνολογίαν παραδοὺς, ἤδη βούλομαι ἐπὶ τὰς τῆς ἐπιδέσμων πλοκὰς ὁρμῆσαι· τῶν δὲ ἀρίστης τάξεως ἐχόμενος, πρώτους παραδώσω τοὺς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εὐθετοῦντας ἐπιδέσμους.

P. 216.

XX. Σχιστὸς ὁ κατασκέλης ἐπὶ κεφαλῆς.

Πρὸς τὴν τῆς ὅλης κεφαλῆς ἐπίδεσιν κατὰ πολλὰ μέρη θλασμάτων ἢ τραυμάτων γενομένων, μὴ βουλόμενοι ἄμμασιν ἀνωμάλοις σκληροῖς θλίβειν τὰ σώματα, σχιστῷ ἐπιδέσμῳ χρώμεθα ὀκτασκελεῖ· ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐπιδέσεως τοιοῦτος ὀφείλει γίγνεσθαι· τελαμῶνα δεῖ λαβεῖν πλάτει καὶ μήκει ἱκανὸν

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν δηλουμένην ἐπίδεσιν· ἔπειτα αὐτῶν ἑκατέρωθεν ἐπιῤῥῆξαι εἰς σκέλη τὰ πάντα ὀκτω, τέσσαρα καὶ τέσσαρα πρὸς τὴν ἐπίδεσιν, τὸ μέσον αὐτοῦ μέρος ἐπιτίθεται τῇ κεφαλῇ πρὸς τὴν σκέπην· || ἔπειτα δύο σκέλη μέσα τὰ κατὰ τὰ ὦτα ἐπιῤῥήγνυνται, ὧν αἱ ἀρχαὶ ὑπὸ τὸν ἀνθερεῶνα ἀμματίζονται· καὶ τότε ἐξόπισθεν ἀπὸ ἰνίου δύο τὰ ὀπίσθια σκέλη περιάγεται ὑπεράνω τῶν ὤτων, ὡς ὑπὸ τὸ βρέγμα· καὶ ὁ μὲν ὑποστέλλεται, ὁ δὲ ἐπάγεται· εἶτα ἄλλα δύο σκέλη ἐμπρόσθια ἀπὸ μετώπου ὀπίσω φέρεται, ὡς ἐπὶ ἰνίον· καὶ πάλιν ἐναλλάσσονται· ἧς μὲν, ὑποστελλομένης ἀρχῆς· ἧς δὲ, κατὰ τῶν πρώτων σκελῶν· τὸ δὲ πέρας τῶν τελευταίου σκέλους καταῤῥάπτεται πρὸς τὴν ἐπίδεσιν· τούτῳ χρώμεθα τῷ ἐπιδέσμῳ ὅλῳ ἐπιδέοντες τὴν κεφαλήν.

P. 217.

XXI. Σχιστὸς ἑξασκέλης ἐπὶ κεφαλῆς.

Ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ τῶν γειτνειώντων τῇ κορυφῇ τόπων, ἑξασκέλει ἐπιδέσμῳ χρώμεθα, ἐπιδέοντες τρόπῳ τούτῳ· τὸ μέσον τῶν ὀθονίου μέρος τὸ συνεχὲς ἐπιτίθεμεν τῇ κορυφῇ· ἔπειτα δύο σκέλη τὰ μέσα ῥήξαντες, κατὰ τὰ ὦτα ἄγομεν αὐτῶν τὰς ἀρχὰς κάτω καὶ ὑπὸ τὸν ἀνθερεῶνα ἀμματιζόμενα· ἔπειτα μεσότητα στενοῦ ταινιδίου ὡς διδακτυλιαίου προστίθεμεν τῷ ἰνίῳ· τούτῳ δὲ τὸ χάλασμα ὑπεράνω τῶν ἐκπλαγίων τῆς κεφαλῆς ἄγοντες ἀμματίζομεν κατὰ τὰ ἀπολήγοντα μέρη τῶν βρέγματος· τῶν δὲ λοιπῶν σκελῶν δύο τὰ ἐμπρόσθια ἄγομεν ὀπίσω, καὶ ὑπεράνω τῶν ἰνίου προσάλληλα ἀμματίζομεν· καὶ δύο τὰ ὀπίσθια ἄγομεν ἔμπροσθεν, καὶ κατὰ τὰ ἀπολήγοντα τῶν βρέγματος ὑπεράνω τῶν πρώτου ἄμματος ἀμματίζεται.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XXII. Σχιστὸς τετρασκέλης.

Ἐπὶ τ̃ μετώπυ καὶ τ̃ πλησιάζοντος τ̃ βρέγματος σχιστῷ τετρασκέλει ἐπιδέσμῳ χρώμεθα· τούτυ δὲ τ̃ ἐπιδέσμυ μέσον μέρος τὸ συνεχὲς προστίθεμεν τῷ τόπῳ καὶ τῷ βρέγματι· | τῇ δὲ σκελῶν τὰ μὴ ἄνω, κάτω παρεῖμεν· τὰ δὲ κάτω, κατ̃ τ̃ παρειμένων ἀγαγόντες ἀμματίζομεν κατ' ἰνίυ ὀπίσω· τὰ δὲ λοιπὰ δύο σκέλη ὑπεράνω τ̃ πρώτυ ἄμματος προσάλληλα διαδέομεν· τῷ δὲ αὐτῷ ἐπιδέσμῳ καὶ ἐπὶ τ̃ ἰνίυ χρώμεθα πᾶν· τὸ μὴ ἄσχιστον αὐτοῦ μέρος προστιθέντες τῷ ἰνίῳ· καὶ τὰ μὴ ἄνω σκέλη, ποιοῦντες χαλασθῆναι κάτω· τὰ δὲ κάτω, κατὰ τ̃ πρώτων ἄγοντες καὶ ὑπὲρ ἄνω μετώπυ ἀμματίζοντες, ἐπὶ τὰ λοιπὰ δύο σκέλη ὑπεράνω τ̃ πρώτυ ἄμματος κατὰ τὸ βρέγμα προσάλληλα διαλαμβάνομεν· τούτοις σχιστοῖς ἁπλοῖς ἐπιδέσμοις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρώμεθα. Ἐπὶ τοὺς ποικίλυς μέτειμι. P. 218.

XXIII. Ὁ Ἱπποκράτυς ῥόμβος.

Οὗτος ὁ ἐπίδεσμος εὐθετεῖ ἐπὶ τῇ κατὰ τὰς ῥαφὰς διαστημάτων· καὶ ἐφ' ὧν τραύματος ὄντος κατὰ τὸ βρέγμα τὰ γειτνιῶντα αὐτοῦ σώματα ἀφίσταται· ἠθέλησαν γὰρ οἱ τῷδε τῷ ἐπιδέσμῳ χρησάμενοι, τὰ μ̃ ἀφεστῶτα ἐπιδῆσαι πρὸς παρακόλλησιν· τὸν δὲ τ̃ τραύματος τόπον, γυμνὸν ἐάσαι πρὸς τὴν τῇ ὑγρῶν ἔκκρισιν· πλέκεται δὲ ὁ ἐπίδεσμος οὗτος τρόπῳ τοιούτῳ· τῆς ἀρχῆς τ̃ τελαμῶνος ἐκ πλαγίων τῆς κεφαλῆς κρατυμένης, ἀπὸ ἰνίυ ἄγεται λοξὴ, ὡς ἐπὶ τὸ βρέγμα, ἀφ' ἧς συντελεῖται παρειάς· εἶτα ἐπὶ τὸν ἀνθερεῶνα· ἀπὸ τ̃ ἀνθερεῶνος ἀντικειμένη παρειάς· εἶτα ἐπὶ τὸ βρέγμα λοξὴ, ἵνα γένηται χίεσμα· ἀπὸ τ̃ βρέγματος ἐπ' ἰνίυ· ἀπὸ ἰνίυ λοξὴ ὡς ἐπὶ τὸ βρέγμα, διεστῶσα τ̃ δευτέρας· καὶ πά-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λιν παρειάδες δύο, ἵνα γένηται δύο χιέσματα· ὧν ὁ ῥόμ-
βος ὁ κατὰ τὸ τραῦμα· καὶ πάλιν ἐπ' ἰνίου ἀπὸ ἰνίου κυκλο-
P. 219. τερὴς μετω||πιαῖα· ἡ δὲ νομὴ τῆς ἐπιδέσεως κατὰ τῶ ὤτων
αὐτοῦ γινομένου τῶ ἄμματος ὑπεράνω μετώπου.

XXIV. Ἐκ τοῦ Διοκλέους σκαφεῖον ἢ θόλος.

Οὗτος ὁ ἐπίδεσμος δύο ἔχει κυκλοτερεῖς περιειλίσεις κε-
φαλὴν περιστεφούσας· μίαν μὲν τὴν κάτω, τὴν λεγομένην
μετωπιαῖαν· ἄλλην δὲ ὑπεράνω κατὰ τὸ βρέγμα, τὴν κα-
λουμένην στεφανιαῖαν· ἡ δὲ νομὴ τῆς ἐπιδέσεως γίνεται, τῆς
μὲν κάτω πρὸς τὰ ἄνω· τῆς δὲ ἄνω, πρὸς τὰ κάτω· οὗ-
τος ὁ ἐπίδεσμος εὐθετεῖ ἐφ' ὧν πλαγίας οὔσης τῆς κατὰ
τὸ βρέγμα διαιρέσεως πρόκειται τὰ χείλη συνάγειν πρὸς τὴν
κόλλησιν ὡς ἐπὶ περισκυθισμοῦ.

XXV. Λαγωὸς χωρὶς ὤτων.

Τῆς τῶ τεκαμῶνος ἀρχῆς ἐκ πλαγίων τῆς κεφαλῆς δια-
κρατουμένης, ἀπὸ ἰνίου ἄγεται λοξὴ ὑπὸ λόβον ὠτὸς τῶ πλη-
σίον ἐπὶ κροτάφου· ἀπὸ βρέγματος ἐπὶ ἰνίον· ἀπὸ ἰνίου λοξῆς καὶ
ἐκ πλαγίων τῆς κορυφῆς ἐπὶ τὸ βρέγμα, ἵνα γένηται χιέσμα·
εἶτα ἐφ' ἕτερον κρόταφον καὶ τὸ ὑπὸ λόβον ὠτὸς τῶ ἀντικει-
μένου· ἀπὸ δὲ τῶ, ἐπὶ ἰνίον· ἀπὸ ἰνίου κυκλοτερὴς μετωπιαῖα
περιείλισις, ἵνα γένηται διάστημα ἐμφερῶς τῷ δέλτα στοι-
χείῳ, τὸ λεγόμενον ἡμιρόμβιον· ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἐπιδέσεως τὸ
ἄμμα γίνεται κατὰ τὰ ἀπολήγοντα τῶ βρέγματος· οὗτος ὁ
ἐπίδεσμος εὐθετεῖ ἐπὶ τῶ κατὰ τὰς ῥαφὰς διαστημάτων πρὸς
τὴν τοῦ διισταμένων ὀστέων συναρμογήν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XXVI. Λαγωὸς σὺν ὤτοις.

Πλέξαι δεῖ βρόχον ὃν καλοῦμεν ὦτα, οὗ τὴν πλοκὴν παραδέδωκα ἐν τῷ εἰσαγωγικῷ ὑπομνήματι τῆς ὀργανικῆς πραγματείας· ἔπειτα αὐτοῦ τὰς ἀγκύλας τάξαι κατὰ τοὺς κροτάφους· παρατετηρημένως δὲ ἀγκύλην τὴν κατὰ τὸ ἄμμα | ὅπου ἐστὶν ἡ βραχυτέρα ἀρχὴ, πλησίον τῆς δεξιοῦ κροτάφου, πλησίον τῆς μέσου διπλοῦς τῆς κηρίας διαστήματος κατὰ τὸ μέτωπον ὄντων· τούτων τὲ γενομένων, ἄγεται περιείλισις ἐπὶ τὸ ἰνίον ἀπὸ τῆς δεξιοῦ κροτάφου ὡς ἐπὶ τὸν ἀριστερὸν· καὶ τότε τῷ ἄμματι τῆς τοιαύτης ἀγκύλης δύο ἢ τρεῖς περιειλίσεις γινέσθωσαν· εἶθ' ὑπονοστείτω ἡ κηρία, ὡς ὑπὸ τὸ ἰνίον ἀπὸ τῆς ἰνίου λοξὴ ἀγέσθω καταβολὴ ὑπὸ λόβον ὠτὸς τῆς πλησίον, καὶ κατὰ τῆς δεξιοῦ κροτάφου· εἶτα ἐπὶ τὸ βρέγμα ἐπ' ἰνίον· ἀπὸ ἰνίου λοξὴ ἐπὶ τὸ βρέγμα· καὶ τότε ὑπειλίσθωσαν τῷ λόβῳ τῆς ἀριστεροῦ ὠτὸς· εἶτ' ἐπ' ἰνίον ἀπὸ ἰνίου μετωπιαῖα· καὶ τὸ ἄμμα γινέσθω πλησίον τῆς δεξιοῦ κροτάφου, ὅπου ἐστὶν ἡ βραχυτέρα ἀρχὴ· οὗτος ὁ ἐπίδεσμος εὐθετεῖ πρὸς κράτημα κεφαλῆς, καταρτιζομένης γενύος, ἢ ἄλλου τινὸς συμπτώματος μεθοδευομένου κατὰ πρόσωπον. P. 220.

XXVII. Σχιστὸς ἐπίδεσμος ὁ ἐπὶ ὀφθαλμούς.

Προπαρασκευάσαι δεῖ δύο τελαμωνίδια μικρὰ ὡς διδακτυλιαῖα τῷ πλάτει, μήκει αὐτάρκει πρὸς τὴν χρείαν· καὶ ἄλλον τελαμῶνα μείζονα τῷ πλάτει καὶ τῷ μήκει, ἱκανὸν ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν ἐπίδεσιν· οὗτος δὲ ὁ τελαμὼν κατὰ τὴν μίαν ἀρχὴν εἰς δύο σκέλη ῥήγνυται· ῥήγνυται δὲ κατὰ τὸ πλεῖον αὐτοῦ μέγεθος· πρὸς δὲ τὴν ἐπίδεσιν τοῦ δύο σκελῶν τελαμωνίδιον ἓν τὸ στενότερον πλάγιον κατὰ τῆς κορυφῆς τίσσεται· οὗ ἀρχαὶ ἐῶνται παρειμέναι κάτω· καὶ τότε τῆς με-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γάλȣ τελαμῶνος τὸ συνεχὲς μέρος ἀπὸ κορυφῆς καὶ βρέγματος ἐπὶ μέτωπον, καὶ τὸν δεόμενον σκέπης ὀφθαλμὸν· καὶ τότε τὰ σκέλη τȣ τελαμῶνος ὑπὸ τὴν σιαγόνα ἐνηνεγμένα δεξιᾶ τȣ αὐχένων ἐπὶ ἰνίον ἄγεται, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ἀμματίζεται
P. 221. ἄμματι || ἁπλῷ· εἶθ' ὁμόσε αἱ ἀρχαὶ διάγονται· καὶ πρὸς διακρατȣμένȣ ἄσχιστον ἀρχὴν διπλοῖς ἄμμασιν ἀσφαλίζονται· μετὰ δὲ τὸν ἀμμματισμὸν ἐναλλάσσονται αἱ ἀρχαὶ τȣ πλαγίȣ τελαμῶνος· λέγεται δὲ οὗτος ἀγκτὴρ, ἵνα τῇ τȣ ἀρχῶν ἐναλλαγῇ ὡς τοπικοῦ ἄμματος κρατηθῇ ὁ τελαμὼν· τούτων δὲ τȣ ἀρχῶν καθελκυσμένων, τȣ πλατυτέρȣ τελαμῶνος ἡ μεσότης προστίθεται τῷ ἰνίῳ, οὗ αἱ ἀρχαὶ ὑπεράνω ὤτων ἄγονται· καὶ ἀμματίζονται πρὸς ἀλλήλας κατὰ τὰ ἄνω μέρη τȣ μετώπου· ἐπὶ τέλει δὲ τȣ ἀγκτῆρος αἱ ἀρχαὶ κατὰ τὴν κορυφὴν πρὸς ἀλλήλας διαδέονται· ἡ ἐπίδεσις ὡσεὶ ἐπὶ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ εἴρηται· ὡς ἐξ ἐπινοίας δὲ τȣ εἰρημένων, δυνατὸν ἔσται ἀμφοτέρȣς ἐπιδῆσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς· ὀθονίοις σχιστοῖς ἐπιδέονται οἱ ὀφθαλμοὶ, ὡς ἱστόρησα ὑμῖν. Τῇ τάξει ἐπὶ τοὺς εἰλιτοὺς μέτειμι.

XXVIII. Ἁπλοῦς ὀφθαλμὸς· οἱ δέ φασιν Ἱπποκράτȣς ὀφθαλμόν.

Τελαμῶνος αὐτάρκȣς πρὸς τὴν χρείαν τȣ ἀρχῆς διακρατȣμένȣ ἐκ πλαγίων τȣ κεφαλῆς, ἀπὸ ἰνίȣ ἄγεται λοξὴ ὑπὸ λοβὸν ὠτὸς τȣ πλησίον· καὶ τότε κατὰ τȣ ὀφθαλμοῦ τȣ δεομένȣ σκέπης· εἶτ' ἐπὶ τὸ μέτωπον ἀνάγεται· ἀπὸ τȣ μετώπȣ ἐπὶ τὸ βρέγμα· ἀπὸ τȣ βρέγματος ἐπ' ἰνίον· ἀπὸ ἰνίȣ μετωπιαῖα κυκλοτερὴς περιείλισις ἐπὶ τέλει τȣ ἄμματος γινομένȣ κατὰ τὰ ἀπολήγοντα τȣ βρέγματος.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XXIX. Διπλοῦς ὀφθαλμός.

Ἐπὶ τετελειωμένῳ τῷ ἁπλῷ ὀφθαλμῷ, χωρὶς τ̃ μετωπιαίας περιειλίσεως, ὁ διπλοῦς ὀφθαλμὸς ἔχει ἀπὸ ἰνίου λοξὴν ἐπαγωγὴν ἐπὶ κορυφὴν καὶ βρέγμα, μέτωπον, ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον πρὸς τὴν σκέπλω χιέσματος κ̃ τὸ μέτωπον γεγονότος· εἶθ' ὑπὸ λοβὸν ὠτὸς τ̃ πλησίον· καὶ τότε ἀπὸ | ἰνίου ἐπὶ ἰνίον μετωπιαῖα κυκλοτερὴς περιείλισις πάλιν τοῦ ἄμματος γινομένου κ̃ ἀπολήγοντα τ̃ βρέγματος· οὗτος ὁ ἐπίδεσμος εὐθετεῖ πρὸς τὴν ἀμφοτέρων τ̃ ὀφθαλμῶν ἐπίδεσιν. P. 122.

XXX. Ἀμύντου χάραξ.

Ἐπιτετελειωμένῳ τῷ ἁπλῷ ὀφθαλμῷ ἔχει ὁ τ̃ Ἀμύντου χάραξ πρισσὴν κυκλοτερῆ περιείλισιν ἀπὸ ἰνίου γενομένην ὑπὸ λοβοὺς ὠτῶν, κατὰ μ̃ τ̃ ῥινὸς πέλει τ̃ ἄμματος κατὰ τα ἀπολήγοντα τ̃ βρέγματος γινομένου· εὐθετεῖ δὲ ἐφ' ὧν ὀφθαλμὸν ἅμα καὶ ῥίνα ἐπιδῆσαι θέλομεν ἐπὶ τ̃ πλαγίων τ̃ τ̃ ῥινὸς ὀστώδους, ἐφ' ὧν οἱ λεγόμενοι αἰγίλοπες καὶ ἀγχίνωπες· τ̃ ἑτέρου μέρους ἐπιδεομένου, ἐπιδέσει χρῶμαι τοιαύτῃ· δεῖ δὲ πρὸς τὴν ἐπίδεσιν τελαμωνίδιον λαβεῖν ὡς δακτυλιαῖον τῷ πλάτει μήκει ἱκανὸν ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν ἐπίδεσιν· ἔπειτα τὴν ἀρχὴν τάξαι κατὰ τὸν τ̃ κορυφῆς τόπον· ἀπὸ δὲ τ̃ κορυφῆς καὶ τ̃ βρέγματος ἀγαγεῖν λοξὴν καταβολὴν ὡς ἐπὶ τὸ μέτωπον ἐκ πλαγίων τ̃ τ̃ ῥινὸς ὀστώδους· εἶτ' ἐπὶ χαλινὸν ἀπὸ τ̃ χαλινοῦ ὑπὸ τὸν ἀνθερεῶνα· ἀπὸ τ̃ ἀνθερεῶνος ἐπὶ τὸν αὐχένα· εἶτ' ἐπ' ἰνίον ἀπὸ τ̃ ἰνίου κυκλοτερῆ περιείλισιν ἐπέμβαλε, τὸ τ̃ τελαμωνιδίου πέρας, ἢ κάτωθεν ἄνω, ἢ ἄνωθεν κάτω· ἔπειτα τὰς ἀρχὰς ἀμματίσαι πρὸς ἀλλήλας κατὰ τὸν τ̃ κορυφῆς τόπον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XXXI. Σχιστὸς ἐπὶ ῥινός.

Τελαμῶνα δεῖ ἑτοιμάσαι πλάτει καὶ μήκει αὐτάρκη πρὸς τὴν δηλουμένην ἐπίδεσιν· καὶ πάλιν τοῦτον ὡς εἴρηται ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ κατὰ μίαν ἀρχὴν ῥῆξαι ἐπὶ τὸ πλεονάζον μέ-
P. 223. ρος τοῦ μήκους τούτου τοῦ λεγομένου· ἡ συνεχὴς ἀρχὴ τάσσεται || κατὰ τὸν τοῦ κορυφῆς καὶ τοῦ βρέγματος τόπον· εἶτα ἄγεται ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ τὴν ῥίνα πρὸς τὴν σκέπην αὐτῆς· τῆς δὲ τοῦ τελαμῶνος σκελῶν ὑπὸ τοῦ σφαιρίου παρειμένων κάτω στενοῦ τελαμωνιδίου, ἡ μεσότης κατὰ τοῦ σκελῶν τῷ ἄνω χείλει ὑπὸ λοβοὺς ὤτων ἄγονται, κατὰ τὰ ὀπίσθια μέρη τοῦ κορυφῆς πρὸς ἄλληλα ἀμματίζεται ἄμματι ἁπλῷ· ἔπειθ' ὁμόσε πρὸς τὴν διακρατουμένην ἄσχιστον ἀρχὴν κατὰ τὴν κορυφὴν καὶ τὸ βρέγμα διπλοῖς ἄμμασιν ἀμματίζονται· καὶ τὰ παρειμένα σκέλη ἐναλλάσσονται πρὸς τὴν τῆς πτερύγων συναγωγὴν· ἔπειτα δι' ἀλλήλων ἀνάγεται, καὶ κατὰ τὸν τοῦ κορυφῆς τόπον ἀμματίζεται πρὸς ἄλληλα· ἔπειτα δεῖ πρὸς συνοχὴν ὅλης τοῦ ἐπιδέσεως, τελαμωνιδίου ὡς διδακτυλίαιου· καὶ ποσὸν στενοτέρου ἡ μεσότης τῇ ῥινὶ προστίθεται· οὗ τὸ χάλασμα δι' ἀλλήλων ὑπὸ λοβοὺς ὤτων ἄγεται· αἱ δὲ ἀρχαὶ κατ' ἰνίον ἐναλλαγεῖσαι ὑπεράνω ὠτῶν φέρονται, κατὰ τὰ ἀπολήγοντα τοῦ βρέγματος πρὸς ἀλλήλας ἀμματίζονται· τούτῳ δὲ μάλιστα τῷ ἐπιδέσμῳ χρώμεθα ἐπί τε πολύπων μετὰ τὴν χειρουργίαν, καὶ ἐπὶ τῆς αἱμορραγούντων μυξωτήρων, ἐπί τε ἄλλων τῆς ἐν τοῖς πόροις γινομένων παθῶν.

XXXII. Μεταγωγεὺς Ἡλιοδώρου.

Τοῦ μυκτῆρος εἰς τὰ πλάγια μέρη διεστραμμένου, ἔδοξέ μοι μετὰ τὸν διαπλασμὸν καὶ τὴν τῆς ἐλλυχνίων μότων ἔνθεσιν καὶ στηριζόντων τὸν μυκτῆρα ἅμα καὶ τοῦ ὠοβραχοῦς

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐρίν ἐσκεπακότος τὴν ῥίνα, χρήσαθαι ἐπιδέσει πρὸς τὴν τοῦ διαπλασμοῦ ἀσφάλειαν· πολὺ πρότερον διεχρήσατο τῇ μεταγωγεῖ ὁ ἀρχαῖος Ἱπποκράτης δίχα τοῦ καρχηδονίου ἱμάντος· ἱμάντα ἑτοιμάσας αὐτάρκη πρὸς τὴν χρείαν, τὴν μίαν αὐτοῦ ἀρχὴν τὴν πλατυτέραν | ἀπογλύψαι λεπτοτέραν γενομένῳ, ταυροκόλλῃ καταχρίσας ἐκ πλαγίων τῷ μυκτῆρι προσέθηκεν· ἔπειθ' ἐπειλίσας δηλονότι τοῖς πτερυγίοις καὶ τῷ κίονι, ἤγαγεν ὑπὸ λοβὸν ὠτὸς τοῦ πλησίον· καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιστρέψας ἐξ ἐπεμβολῆς τοῦ πέρατος ἠσφαλίσατο τὴν ἐπίδεσιν· ἡ μὴν ἐπίνοια αἱρετὴ συνεργῆσαι δυναμένη τῇ μονῇ τοῦ διαπεπλασμένου μυκτῆρος, οὐκ ἐπὶ κεφαλῆς δὲ, ἐπείπερ εἴωθεν χαλατονεῖν· ὁρμηθεὶς δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπινοίας τοῦ θαυμασιωτάτου Ἱπποκράτους, ἐπιδέσμῳ ἐχρήσατο τοιούτῳ· στενοῦ τελαμωνιδίου, ὡς διδακτυλιαίου τῷ πλάτει, τὴν ἀρχὴν τάξας κατὰ τὴν κορυφὴν καὶ τὸ βρέγμα, ἤγαγον εὐθεῖαν κατὰ τοῦ μετώπου, ἀφ' ἧς ἐκ πλαγίων τοῦ ῥινὸς ὑπὸ τὸν μυκτῆρα ἀπευθύνουσαν τὴν διαστροφὴν· εἶθ' ὑπὸ λοβὸν ὠτὸς τοῦ πλησίον· ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ τόπου ὑπ' ἰνίον· ἀπὸ ἰνίου κυκλοτερῆ περιείλισιν ὑπὸ λοβοὺς ὤτων καὶ τοῦ ῥινὸς, πλησίον τοῦ σφαιρίου, ἅμα μὲν πρὸς κράτημα τοῦ εὐθείας, ἅμα δὲ συναπευθύνουσα τὸν διαστραφέντα μυκτῆρα· μετὰ δὲ ταύτην, ἄλλῳ συντελέσας περιείλισιν, τοῦ τελαμωνιδίου πέρας ἐπεμβαλλόμενος τῇ κατ' ἰνίον κυκλοτερεῖ περιειλίσει, τὰς ἀρχὰς ἠμμάτισα πρὸς ἀλλήλας κατὰ τὸν τοῦ κορυφῆς τόπον.

P. 224.

XXXIII. Κράτημα Ἡλιοδώρου.

Τοῦ τοῦ ῥινὸς ὀστώδους ἀποτεθραμμένου καὶ διεστραμμένου μετὰ τὸν τοῦ κατάγματος διαπλασμὸν ὅλῃ τῇ ῥινὶ ἐπιτιθέντες πλησίον καταγματικῆς δυνάμεως ἢ ἄλλου τινὸς ἐπιθέματος δοκιμαθέντος τοῦ ἑκατέρωθεν τοῦ ὀστώδους προσπυγματίοις παρα-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πεπληρωμένων, εἰωθεν ἐπιδέσει συνέχειν τὸ ἡρμοσμένον κάταγμα· στενοῦ τελαμωνιδίου τὴν ἀρχὴν τάσσω κατὰ τὴν κορυφὴν καὶ τὸ βρέγμα· εἶτ' ἄγω λοξὴν κατὰ τὸ μέτωπον ὀκ
P. 225. πλαγίων || τοῦ τοῦ ῥινὸς ὀστοῦδος· ἀπὸ δὲ τούτων, ἐπὶ τὸν πλησίον τοῦ χειλῶν χαλινὸν· εἶτα ὑπὸ τὴν σιαγόνα ὑπὸ τὸν ἀνθερεῶνα· ἀπὸ τοῦ ἀνθερεῶνος ἐπὶ ἰνίον· ἀπὸ ἰνίου ἄγω λοξὴν ἐπὶ κορυφὴν καὶ τὸ βρέγμα ἀντικειμένῳ τῇ πρώτῃ· καὶ πάλιν κατὰ τὰ πλάγια τοῦ ὀστοῦδος ὡς ἐπὶ τὸν ἕτερον χαλινὸν· εἶθ' ὑπὸ τὸν ἀνθερεῶνα ἐπὶ τὸν αὐχένα καὶ τὸ ἰνίον· καὶ ἀπὸ τοῦ ἰνίου μετωπιαῖα κυκλοτερὴς περιειλησις· καὶ πάλιν ἐπ' ἰνίον ἀπὸ ἰνίου κατὰ μέσης τοῦ ῥινὸς ὑπεράνω μυκτῆρος πλησίον τοῦ ὀστοῦδος ὑπὸ τοὺς λοβοὺς τῶν ὤτων· εἶτα ἄλλη μετωπιαῖα· καὶ πάλιν τὸ τοῦ δεσμιδίου πέρας ἐπεμβάλλεται ταῖς κατ' ἰνίον κυκλοτερέσι περιειλίσεσιν· ἔπειτα πρὸς τὴν διακρατουμένῳ ἀρχὴν ἀμματίζεται, καὶ κατὰ τὸν τοῦ κορυφῆς τόπον. Ἀπὸ τοῦ ῥινὸς γινόμενος, ἐπὶ τὰ χείλη μέτειμι.

XXXIV. Χειλοφύλαξ Ἡλιοδώρου.

Ἀγκτῆρα δεῖ τάξαι κατὰ τὸν τοῦ κορυφῆς τόπον· ἔπειτα τελαμωνιδίου στενοῦ τὴν μεσότητα τῷ ἰνίῳ προσπνεγκεῖν, οὗ τὸ χάλασμα κατ' ἐναλλαγὴν ἐπὶ τὸ χεῖλος ἀγαγεῖν· καὶ τότε δεῖ τοῦ σιαγόνων παρὰ τὰ μήλα πλησίον τοῦ ὤτων τὰς ἀρχὰς ἀγαγεῖν ὑπεράνω ἰνίου, ὡς ἐπὶ τὰ ὀπίσθια τῆς κορυφῆς, ἃς καὶ ἐναλλάξαι, καὶ μὴ τὸ χίεσμα ὑπεράνω ὤτων ἀγαγεῖν, καὶ κατὰ τὰ ἀπολήγοντα τοῦ βρέγματος ἀμματίσαι· ἐπὶ τέλει δὲ τὰς τοῦ ἀγκτῆρος ἀρχὰς ἀμματίσαι, καὶ πρὸς ἀλλήλας διαδῆσαι· ἐπὶ δὲ τοῦ κάτω χείλους ἀγκτῆρα δεῖ πλάγιον τάξαι κατὰ τὸν τοῦ κορυφῆς, οὐ τὰς ἀρχὰς ἐάσαι χαλασθῆναι κάτω· καὶ τότε μεσότητα τελαμῶνος στενοῦ προσθεῖναι τῷ ἰνίῳ· ἔπειτα κατ' ἐναλλαγὴν εἰσα-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γαγεῖν τῷ χείλει· καὶ τότε ἐπὶ τὸ ἰνίον ἐνεγκεῖν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἰνίου ὑπεράνω τῶν ὤτων, ὡς ἐπὶ τὰ ἀπολήγοντα τοῦ βρέγματος, καὶ κατὰ τοῦ μετώπου | ἁμματίσαι αὐτά· καὶ νῦν εἰ δὲ συνοχῆς χάριν τοῦ ὅλης ἐπιδέσεως προκαταβεβλημένου ἀγκτῆρος τὰς ἀρχὰς κατὰ τὸν τοῦ κορυφῆς τόπον ἁμματίσαι. P. 226.

XXXV. Σχιστὸς ἐπὶ γενείου.

Τελαμῶνα δεῖ λαβεῖν αὐτάρκη ὄντα πρὸς τὴν ἐπίδεσιν· ἑκατέρωθεν ἐπιῤῥῆξαι κατὰ τὰ πλείονα μέρη εἰς σκέλη τέσσαρα· ἔπειτα τοῦ τελαμῶνος τούτου τὴν μεσότητα προσθεῖναι τῷ γενείῳ· καὶ τὰ ἄνω σκέλη διὰ τοῦ σιαγόνων ἐπὶ ἰνίον ἀγαγεῖν, καὶ ἁμματίσαι ἅμματι ἁπλῷ· τὰ δὲ κάτω σκέλη ἔμπροσθεν τῶν ὤτων διὰ τῶν κροτάφων ἐπὶ τὸ βρέγμα ἀγαγεῖν, καὶ πάλιν πρὸς ἄλληλα ἁμματίσαι ἅμματι ἁπλῷ· ἔπειτα αὐτῶν ἐνηλλαγμένας τὰς ἀρχὰς κατὰ τὸν τοῦ κορυφῆς τόπον διπλοῖς ἅμμασιν.

XXXVI. Σχιστὸς ἐπὶ σιαγόνος ἀνθερεῶνος παρειῶν.

Ἐπίδεσμον δεῖ λαβεῖν ἐξασκελῆ· οὗ τὸ συνεχὲς μέρος ὑποθῇ τῷ ἀνθερεῶνι· δι' αὐτοῦ δὲ ἅμα καὶ τὰς παρειὰς ὅλας σκεπάσαι καὶ τὰς σιαγόνας· ἔπειτα δύο σκέλη τὰ ἐμπρόσθια ἔμπροσθεν τῶν ὤτων διὰ τῶν κροτάφων ἀγαγεῖν ἐπὶ τὸ βρέγμα, καὶ πρὸς ἄλληλα ἁμματίσαι ἅμματι ἁπλῷ· ἁμματίων τὰς ἀρχὰς ἐνηλλαγμένας πρὸς ἀλλήλας διαδῆσαι τοῖς διπλοῖς ἅμμασιν· ἐπὶ τέλει δὲ δεῖ τὰ ὀπίσθια σκέλη ἀπὸ τοῦ ἰνίου κατ' ἐναλλαγὴν ὑπεράνω τῶν ὤτων ἀγαγεῖν· καὶ κατὰ τὸ μέτωπον ἁμματίσαι· τούτῳ τῷ ἐπιδέσμῳ συνεχέστατα χρώμεθα ἐπί τε παρωτίδων καὶ χοιράδων καὶ τῶν ἄλλων τοπικῶν παθῶν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XXXVII. Φορβαὶ ἀπὸ γένους καθ' ἓν μέρος ἐξαρθρηκυίας καὶ ἐπὶ τῶν κυνικῶς σπωμένων.

Εἰλίσαι δεῖ τὸν ἐπίδεσμον ἀπὸ δύο ἀρχῶν ἕως τοῦ μεσότητος· εἶτα αὐτοῦ μεσότητα προσθεῖναι τῷ ἰνίῳ· καὶ τότε
P. 227. τῷ ὑπηρέτῃ προσδοῦναι τὸ ἓν τοῦ || τελαμῶνος εἴλιμα· ἔπειτα ἀπὸ τοῦ ἰνίου ἐκ τοῦ ἑτέρου εἰλίματος λοξὴν ἀγαγεῖν καταβολὴν ἐπὶ τὸ βρέγμα· ἀπὸ τοῦ βρέγματος εἰς εὐθεῖαν ἐπιτελέσαι· παρειὰς δὲ ἀπευθύνουσαν γένυν· εἶτ' ἐπὶ τὸν ἀνθερεῶνα· ἀπὸ τοῦ ἀνθερεῶνος ἀντικειμένῳ παρειάδα ἀποτελέσαι· καὶ τότε ἐπὶ τὸ βρέγμα λοξὴν· εἶτ' ἐπ' ἰνίον· καὶ ταύτῳ μὲν τὴν ἀρχὴν προσδοῦναι τινὶ διακρατῆσαι· ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου εἰλίματος τὴν μετωπιαίαν καὶ τὴν γενειάδα συντελέσαι· ἵνα καὶ αὗται αἱ κυκλοτερεῖς περιειλίσεις ἀναλογίσασαι τῇ πρώτῃ παρειάδι, ἀπευθύνωσι τὴν στροφήν.

XXXVIII. Φορβαία ἡ κυρίως ἀπὸ δύο ἀρχῶν πλεκομένη.

Ἀπὸ τῶν δύο ἀρχῶν εἰλιμένου τοῦ ἐπιδέσμου, ἡ τοῦ τελαμῶνος μεσότης ὑποτίθεται τῷ ἀνθερεῶνι· ἀπὸ τοῦ ἀνθερεῶνος ἀνάγονται δύο παρειάδες ἐπὶ τὸ βρέγμα, ἔνθα γίνονται δύο λοξαὶ χιεζούμεναι· εἶτ' ἐπ' ἰνίον· ἀπὸ ἰνίου δύο μετωπιαῖαι ἐναλλασσομένων τῶν ἀρχῶν, καὶ δύο γενειάδες· εἶτ' ἐπ' ἰνίον· καὶ τότε αἱ ἀρχαὶ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον ἀμματίζονται· αὕτη ἡ ἐπίδεσις εὐθετεῖ ἐφ' ὧν κατὰ ἀμφότερα τὰ μέρη γένυς ἐξήρθρηκε, καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου τὸ πρόσωπον κυνικῶς σπωμένων.

XXXIX. Διεζευγμένος.

Οὗτος ὁ ἐπίδεσμος λέλεκται ἐκ τοῦ κυρίως ἀπὸ τῶν δύο

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀρχῶν συντελουμένης φορβαίας ἐπιδέσεως, χωρὶς τ γενειάδος· εὐθετεῖ δὲ ἐπὶ τ κάτω γένυος καταγείσης.

XL. Ἀπολλωνίου θηρὸς μόνῳ.

Τῆς ἀρχῆς τ τελαμῶνος ἐκ πλαγίων τ κεφαλῆς διακρατουμένης, ἀπὸ ἰνίου ἄγεται λοξὴ ὑπὸ λοβὸν ὠτὸς τ πλησίον· ἔπειτα κατὰ τ ὀφθαλμοῦ τ δεομένου σκέπης· ἀπὸ δὲ τούτου ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ τὸ βρέγμα ἄγεται· εἶτα ἐπὶ ἰνίον· ἐπὶ τέλει δὲ ἄμματα γίνεται κατὰ τὰ ἀπολήγοντα τ βρέγματος· ὁ ἐπίδεσμος οὗτος εὐθετεῖ πρὸς ἐπίδεσιν τ ἐκ πλαγίων τ γένυος τ | κατὰ τὴν σιαγόνα γεγονότος κατάγματος· ἀλλὰ δὴ καὶ πλησίον τ ὀφθαλμοῦ δεομένου σκέπης. P. 228.

XLI. Ἡμίτομος.

Πάλιν τ ἀρχῆς τ ἐπιδέσμου ὡσαύτως κρατουμένης κατὰ τὰ ἀντικείμενα μέρη τ ἰνίου, ἀπὸ ἰνίου ἄγεθ λοξὴ ἐπὶ κορυφὴν καὶ βρέγμα, ἀφ' ἧς παρειὰς γίνεται· εἶθ' ὑπὸ τὸν ἀνθερεῶνα ὁ τελαμὼν ἄγεθ· ἀπὸ δὲ τ ἀνθερεῶνος λοξὴ πλησίον τ χαλινοῦ ἐκ πλαγίων τ τ ῥινὸς ὀστώδους· καὶ τὸ ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ τὸ βρέγμα· εἶτ' ἐπὶ ἰνίον· ἀπὸ ἰνίου μετωπιαῖα κυκλοτερὴς περιείλισις· καὶ πάλιν ἐπ' ἰνίον· ἀπὸ ἰνίου γενειάς· εἶτ' ἐπ' ἰνίον· τὸ δὲ ἄμμα γίνεται κατὰ τα ἀπολήγοντα τ βρέγματος· οὗτος ὁ ἐπίδεσμος ἀναγέγραπθ ἐπὶ τ κυνικῶς σπωμένων, καθ' ἓν μέρος ἐξηρθρηκυίας γένυος.

XLII. Ἐπάνεσις.

Ἐπὶ προσπλακέντι τῷ λαγῷ ἐπιδέσμῳ χωρὶς τ ἀμματισμοῦ, ἐκείνη ἐπάνεσις· ἀπὸ ἰνίου λοξὴν ἐπὶ κορυφὴν καὶ βρέγ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μα· ἔπειτα δὲ δύο παρειάδες· καὶ τότ' ἐπ' ἰνίον, πάλιν τοῦ ἄμματος ἐπὶ τέλει τοῦ ἐπιδέσεως, κατὰ τὰ ἀπολήγοντα τοῦ ῥέγματος γινομένου· εὐθετεῖ δὲ ἡ ἐπίδεσις αὕτη ἐπὶ τοῦ κάτω γένους καταγείσης, καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς ῥαφὰς διαστημάτων.

XLIII. Φάλαραι.

Ἐπὶ τετελειωμένῃ τῇ ἐπανέσει, οὗτος ὁ ἐπίδεσμος ἔχει περισσὴν ἀπὸ ἰνίου κυκλοτερῆ περιείλησιν ἀγομένων κατὰ τοῦ γενείου· εὐθετεῖ δὲ ἐφ' ὧν ἡ ἐπάνεσις σπουδαζόντων ἡμῶν συνεπιδῆσαι τὸ γένειον.

XLIV. Γλαυκείου ῥόμβος φάλαρα.

Τοῦ τελαμῶνος ἀπὸ τοῦ δύο ἀρχῶν εἰλιμένου, ἡ μεσότης αὐτοῦ προστίθεται τῷ ἰνίῳ· ἔπειτα ἀπάγονται δύο λοξαὶ ὑπὸ λοβοὺς ὤτων κατὰ τοῦ ὀφθαλμῶν ὡς ἐπὶ τὸ ῥέγμα· καὶ ἔνθα δὲ γίνεται χίασμα· εἶτ' ἐπ' ἰ||νίον· ἀπὸ ἰνίου δύο κυκλοτερεῖς, μετωπιαῖα καὶ γενειάς· πάλιν δὲ τὸ ἄμμα ὑπεράνω μετώπου γίνεται· οὗτος ὁ ἐπίδεσμος εὐθετεῖ πρὸς ἐπίδεσιν τοῦ σιαγόνων καὶ τοῦ ὀφθαλμῶν. P. 229.

XLV. Στάχυς.

Ὁ ἐπίδεσμος οὗτος πλέκεται τρόπῳ τούτῳ· ἀρχὴ τοῦ τελαμῶνος ἐπερρήγυια εἰς ἀρχὰς δύο, ὅταν ἀμματίζηται· καὶ ἐπίδεσις τάσσεται ὑπὸ τὴν ἀντικειμένην μασχάλην, ὡς ἐπὶ τὸν μαστόν· εἶτα ἐξόπισθεν ἄγεται λοξὴ καταβολὴ κατὰ τοῦ νώτου, ὡς ἐπὶ ὠμοπλάτην, σφαγήν, κλεῖδα τὴν κατὰ τὸ πάσχον μέρος· εἶθ' ὑπείληται τῇ μασχάλῃ· ἀπὸ τοῦ μασχάλης, ἀνάγεται ὡς ἐπὶ ὠμοπλάτην, καὶ κλεῖδα τὴν αὐτὴν ὡς ἐπὶ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὸ στῆθος, καὶ τὴν ἀντικειμένῃ μασχάλῃ· κιέσματος γεγονότος κατὰ τὴν σφαγήν· ἡ δὲ τοῦ ἐπιδέσεως νομὴ κατὰ τοῦ αὐτῶν γίνεται πρὸς τὴν τοῦ γυμνῶν σκέπῃ· ἐπὶ τέλει δὲ μία κυκλοτερὴς δοκιμάζεται περιείλισις κατὰ τοῦ νώτου καὶ τοῦ στήθους· τὸ δὲ πέρας τοῦ τελαμῶνος ἐπιῤῥήγνυται· καὶ τότε αἱ ἀρχαὶ πρὸς ἀλλήλας κατὰ τὸ στῆθος ἀμματίζονται· οὗτος ὁ ἐπίδεσμος εὐθετεῖ πρὸς ἐπίδεσιν νώτου ὠμοπλάτης, σφαγῆς, κλειδὸς, μασχάλης.

XLVI. Γερανίς.

Ἐπιτετελειωμένῳ τῷ στάχυϊ ἐπιδέσμῳ, χωρὶς τοῦ κατὰ τοῦ νώτου καὶ τοῦ στήθους κυκλοτεροῦς περιειλίσεως, ἔχει ἡ γερανὶς ἐπίδεσις ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένης μασχάλης κυκλοτερῆ περιείλισιν μεταγομένῃ κατὰ τοῦ βραχίονος, συνέχουσαν τὸν βραχίονα πρὸς τὰς πλευράς· εὐθετεῖ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐξηρθρηκότος ὤμου κατηρτισμένου πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρου συνοχὴν καὶ ἐπὶ καταγείσης κλειδὸς· εἴωθε δὲ τὴν αὐτὴν ἐπίδεσιν ἀσφαλέστερον πλέκειν· μιᾷ γὰρ τὴν κυκλοτερῆ περιείλισιν, ὑπὸ ἀντικειμένης μασχάλης | λοξὴν ἄγων κατὰ τοῦ νώτου, ὠμοπλάτης, σφαγῆς, κλειδὸς· εἶθ' ὑπειλῶ τὴν μασχάλῃ συνέχων τὴν εἰρημένῃ κυκλοτερῆ περιείλισιν· καὶ τότε πάλιν φέρων ἐπὶ ὠμοπλάτῃ, σφαγὴν, κλεῖδα τὴν αὐτὴν· εἶτ' ἐπὶ στῆθος καὶ τὴν ἀντικειμένῃ μασχάλῃ· ἐπὶ τέλει δὲ κυκλοτερῆ περιείλισιν ἐργασάμενος κατὰ τὸ στῆθος ἀμματίζω τὰς ἀρχάς. P. 230.

XLVII. Θώραξ.

Ἡ τοῦ τελαμῶνος ἀρχὴ τάσσεται ὑπὸ τὴν ἀντικειμένην τοῦ ἀριστερᾶς μασχάλης, καὶ ἐπάγεται λοξὴ κατὰ τοῦ νώτου, ὠμοπλάτη, σφαγὶς κλειδὸς δεξιᾶς· καὶ ὑπειλεῖται τῇ μασ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

χάλῃ, καὶ ἄγεται κατ' αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τὸ στῆθος καὶ τὴν αντικειμένῃ μασχάλῃ· ὑπὸ τὴν μασχάλης ἄγεται λοξὴ καταβολὴ κατὰ τὴν ἀριστερᾶς ὠμοπλάτης· εἶτ' ἐπὶ τὴν κατὰ κλεῖδα φέρεται κατὰ τὴν στήθους ὑπὸ τὴν δεξιὰν μασχάλῃ· ἀφ' ἧς ἀνάγεται λοξὴ κατὰ τὴν νώτου ἐπ' ἀριστερὰν ὠμοπλάτῃ, σφαγὴν, κλεῖδα, μασχάλῃ· ἵνα γένηται χιάσματα τέσσαρα· ὧν δύο μὴ κατὰ τὰς κλεῖδας· τὴν δὲ λοιπῶν δύο τὸ μὴ ἐμπρόσθιον κατὰ τὸ στῆθος, τὸ δὲ ὀπίσθιον κατὰ τὸν νῶτον· ἡ δὲ αὐτὴ τὴν ἐπιδέσεως γινέσθω νομὴ πρὸς τὴν τῆδ γυμνῶν σκέπῃ· ἐπὶ τέλει δὲ μία ὀφείλει δοκιμασθῆναι κυκλοτερὴς περιείλισις, ἵνα κατὰ τὸ στῆθος γένηται τὰ ἄμματα· εὐθετεῖ δὲ ὁ ἐπίδεσμος οὗτος πρὸς ἐπίδεσιν ὤμων, κλειδῶν, μασχαλῶν, στήθους.

XLVIII. Στηθόδεσμις.

Δύο τελαμωνίδια δεῖ λαβεῖν· ἔπειτα τούτων, τὰ μὴ ἐπιθεῖναι σφαγαῖς· εἶτα κλεῖς, καὶ ὠμοπλάτη· τὰς δὲ ἀρχὰς χαλασθῆναι ἐάσαι κάτω· καὶ τότε τῷ εἰλιτῷ ἐπιδέσμῳ εἰλίσαι, καὶ σκεπάσαι τὸν νῶτον καὶ τὸν θώρακα· ἔπειτα ἀμματίσαι αὐτοῦ τὰς ἀρχὰς· ἢ τὸ πέρας καταῤῥάψαι πρὸς τὰς κυκλοτρεεῖς
P. 231. περιειλίσεις· καὶ τότε τὰς τὴν || τελαμωνιδίων ἀρχὰς ἀγαγεῖν, καὶ κατὰ τὰς σφαγὰς ἀμματίσαι· οὗτος ὁ ἐπίδεσμος εὐθετεῖ πρὸς ἐπίδεσιν νώτου τὲ καὶ θώρακος.

XLIX. Ῥαπτὸς ἀνάδεσμος ἐπὶ μασθοῦ.

Τελαμῶνα λαβόντες πλάτει μήκει ἱκανὸν ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν ἐπίδεσιν, διπλώσαντες αὐτὸν κατὰ μέσα συῤῥάπτομεν ὑπὸ τὴν διπλόης κάτω λοξὸν σχῆμα· ἔπειτα τὸ ἐπὶ τὴν συῤῥαφὴν αὐτοῦ μέρος ἀποψαλίσαντες, ἵν' εὐρυχωρία γένηται πι-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λοειδὴς δυναμένη χωρῆσαι τὸν μαθὸν σὺν τοῖς σκεπάσμασι· τούτου τὰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα ῥήξαντες δύο καὶ δύο, τῷ ἀντικειμένῳ μέρει τοῦ συῤῥαφῆς τῷ ὠσανεὶ χείλει τοῦ ὀθονείου, τελαμῶνα ὠσανεὶ διδακτυλιαῖον τῷ πλάτει παρὰ μέρος προσραπτομένῳ, τὴν μὴν μακροτέραν ἐπὶ ἀρχὴν, τὴν δὲ κολοβωτέραν· ὁ δὲ τελαμὼν οὗτος ζώνη λέγεται· παρασκευῇ τοιάδε περιτίθεται τῷ μαθῷ· τὸ τοῦ ἀναδέσμου χώρημα πρὸς τὴν σκέπλω αὐτοῦ· ἔπειτα τὸ μακρότερον μέρος τοῦ ζώνης ἐπὶ τὴν ῥάχιν ἄγεται· καὶ ἐπὶ τὸν ὑγιῆ μαθὸν πρὸς τὴν κολοβωτέραν ἀρχὴν ἀμματίζεται· τοῦ δὲ σκελῶν, δύο τὰ ἐμπρόσθια ἀνάγεται· καὶ τῷ τένοντι κατ' ἐναλλαγὴν παρειλεῖται· τὰ δὲ λοιπὰ δύο πρὸς τὰς παρειμένας ἀρχας ἀμματίζεται.

L. Εἰλιτὸς ἐπίδεσμος ἐπὶ μαθῶν.

Μακροτέρου τελαμῶνος τῷ πλάτει αὐτάρκους ὄντος πρὸς τὴν χρείαν, ἡ μία ἀρχὴ ῥήγνυται εἰς δύο σκέλη· τάσσεται δὲ κατὰ τὸν ἀντικείμενον πλησίον τοῦ ὑγιοῦς μαθοῦ· εἶτα ἀπὸ ῥαχέως ἄγεται λοξὴ κατὰ τοῦ πεπονθότος μαθοῦ, καὶ τῷ ὑγιεῖ ὑπειλεῖται· εἶτ' ἐπὶ ῥάχιν ἀπὸ ῥαχέως ἐπὶ τὸν πεπονθότα μαθὸν ἄνω, ὡς ἐπὶ τὰ ὑγιῆ λοξὴ, ἵνα γένηται χίεσμα καὶ τὸ μεσομάζιον· ἀπὸ τούτου ἐπὶ ῥάχιν αἱ ἐπινομαὶ | κατὰ τοῦ αὐτῶν πρὸς τὴν τοῦ γυμνῶν σκέπλω· τὸ δὲ πέρας τοῦ τελαμῶνος ῥήγνυται· καὶ τότε τὰ σκέλη προσάλληλα ἀμματίζεται· οὐ μὴν ἄμματος ὑπὸ τὸν ὑγιῆ μαθὸν γινομένου, οὐδὲ ὑπεράνω τούτου. P. 232.

LI. Ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος.

Εἰλιτῶ ἐπιδέσμῳ τοιούτῳ χρώμεθα· τοῦ τελαμῶνος τὴν ἀρχὴν προστεθέντος τοῦ βραχίονος κατὰ τὰ ἀπολήγοντα μέρη τὰ πλησιάζοντα τῷ ἀγκῶνι, κυκλοτερῆ περιείλισιν ἐργα-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ζόμενοι τοπικὴν λοξὴν ἄγομεν καταβολὴν κατὰ τὸν ἐμπρόσθιον τόπον τ̃ ἀγκῶνος, καθ' ὃν αἱ φλεβοτομίαι γίνον̃ται· κ̃ τῷ πήχει ὑπειλοῦντες ἀνάγομεν λοξὴν ὡς ἐπὶ τὸν βραχίονα, ἵνα γένη̃ται χίεσμα κατὰ τὸν ἐμπρόσθιον τόπον τ̃ ἀγκῶνος· ἡ δὲ τ̃ ἐπιδέσεως νομὴ κατὰ τ̃ αὐτῶν ὀφείλει γενέσθαι πρὸς τὴν τ̃ γυμνῶν σκέπω, ἀεὶ τ̃ ἄμματος ἐκ πλαγίων τ̃ ἀγκῶνος γενομένου· κοινότερον δὲ ὅ τε βραχίων κ̃ ὁ πήχυς, πάντα τὲ τὰ κῶλα, ταῖς κυκλοτερέσι περιειλίσεσι ἐπιτελεῖσθαι ὀφείλει· μεθ' ὧν ἔστ' ὅτε κ̃ ταῖς ἐπαγομέναις γλώσσαις καταβολαῖς πρὸς τὴν τ̃ ἐπιδέσεως ἀσφάλειαν· τούτου τ̃ ἐπιδέσμου τ̃ πέρατος ἢ καταῤῥαπτομένου ἢ στενοῦ τελαμωνιδίου καταλαμβανομένου ἢ ῥηγνυμένου, ἵνα τὰ δύο σκέλη ἐνηλλαγμένα κατὰ τὸ ἕτερον μέρος τ̃ κώλου ἐμματισθῇ.

LII. Ἕξακρος Μενεκρίτου.

Ἡ ἀρχὴ τ̃ ἐπιδέσμου τάσσε̃ται κατὰ τὰ ἀπολήγοντα τ̃ πήχεως πλησίον καρποῦ· κ̃ μ̃ μίαν τοπικὴν κυκλοτερῆ περιείλισιν ἄγε̃ται λοξὴ κατὰ τ̃ μετακαρπίου· εἶθ' ὑπειλεῖ̃ται τῷ κοίλῳ τ̃ χειρὸς· ἀφ' οὗ ἀνάγε̃ται λοξὴ ἀντικειμένη τῇ πρώτῃ, ἵνα χίεσμα γένη̃ται κατὰ τὸ μετακάρπιον· || ἀπὸ δὲ τ̃ μετακαρπίου, ἐπὶ τὸν καρπὸν· πάλιν δὲ ἡ τ̃ ἐπιδέσεως νομὴ, κατὰ τὸν αὐτὸν γίνε̃ται πρὸς τὴν τ̃ γυμνῶν σκέπω· οὗτος ὁ ἐπίδεσμος εὐθετεῖ πρὸς ἐπίδεσιν τ̃ καρποῦ κ̃ τ̃ μετακαρπίου.

P. 233.

LIII. Καρκίνος.

Στενοῦ τελαμωνιδίου ὡσεὶ διδακτυλιαίου ἀρχὴ προστίθε̃ται τῷ καρπῷ κ̃ τῷ κοίλῳ τ̃ χειρὸς· ἔπειτα ἄγε̃ται λοξὴ ἔσωθεν ἔξω ὡς ἐπὶ τὸν μέγαν δάκτυλον· εἶτ' ἔξωθεν ἄλλη λο-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ξὴ κατὰ τ δακτύλυ, ὡς ἐπὶ τὸν καρπὸν ἀντικειμένη τῇ πρώτῃ, ἵνα γένηϑ χίεσμα κατὰ τὰ ἔξω μέρη τ ἀντίχειρος δακτύλυ· κατὰ δὲ τῆ αὐτῶν ἡ ἐπίδεσις πρὸς τὴν τῆ γυμνῶν σκέπλω· ἐπὶ τέλει δὲ μία γίνεϑ κυκλοτερὴς περιείλισις περὶ τὸν καρπὸν ὅπυ ϗ τὸ ἄμμα· οὗτος ὁ ἐπίδεσμος εὐθετεῖ πρὸς ἐπίδεσιν τ μεγάλυ δακτύλυ τ ἀντίχειρος λεγομένυ.

LIV. Ἁπλοῦς βυβωνίσκος, ὃν τινες καρκίνον ἐπὶ βυβῶνος προσηγόρευϑαν.

Ἡ ἀρχὴ τ ἐπιδέσμου κατὰ τὴν ἀντικειμένλω λαγόνα τάσσεϑ· ἔπειτα ἀπὸ τ ὀσφύος ἄγεϑ λοξὴ κατὰ τ βυβῶνος τ δεομένυ σκέπης· ϗ τότε ὑπειλεῖϑ τῷ ἀκρισχίῳ· ἀπὸ τ ἀκρισχίυ ἀνάγεϑ ἐπὶ τὸν αὐτὸν βυβῶνα ϗ τὸ ἧτρον, ἵνα γένηϑ χίεσμα· ἀπὸ τ ἤτρυ ἐπὶ τὴν ἀντικειμένλω λαγόνα· ἡ δὲ τ ἐπιδέσεως νομὴ κατὰ τ αὐτῶν γίνεϑ πρὸς τὴν τ γυμνῶν σκέπλω· ϗ τότε μία κυκλοτερὴς περιείλισις δοκιμάζεϑ περὶ τὴν ὀσφὺν· ϗ τὸ ἧτρον τ ἀμμάτων γινομένων κατὰ τὸ ἧτρον· οὗτος ὁ ἐπίδεσμος εὐθετεῖ πρὸς ἐπίδεσιν βυβῶνος.

LV. Διπλοῦς βυβωνίσκος.

Ἐπιτετελειωμένῳ τῷ ἁπλῷ βυβωνίσκῳ, χωρὶς τ κυκλοτεροῦς, ὁ διπλοῦς ἔχει ἀπὸ τ ὀσφύος λοξὴν καταβολὴν, ὡς ἐπὶ τὸ ἧτρον ϗ τὸν ἕτερον βυβῶνα· εἶτα ὑπὸ τὸ ἀκρίσχιον· ἀπὸ τ ἀκρισχίυ | ἐπὶ τὸν αὐτὸν βυβῶνα· ἵνα καθέτερον φαίνῃ χίεσμα· εἶτ' ἐπὶ τὴν ὀσφὺν· ἡ δὲ δευτέρα πλοκὴ κατὰ τ αὐτῶν γίνεϑ πρὸς τὴν τ γυμνῶν σκέπλω· οὗτος ὁ ἐπίδεσμος ἐστὶν ἐπιτήδειος πρὸς τὴν τ δύο βυβώνων ἐπίδεσιν, ἐπὶ τέλει τ πλοκῆς τ κυκλοτεροῦς περιειλίσεως δοκιμαζόμενος. P. 234.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

LVI. Βυβωνοφύλαξ.

Εἰλιτοῦ ἐπιδέσμυ πρὸς μίαν ἀρχὴν ὡς ἐπὶ τριπαλαίστυ διαστήματος, εὐθὺς τελαμὼν προσράπτε, πηχῶν δύο τὸ μέγεθος ἔχων· τούτυ τ ἐπιδέσμυ ἡ ἀρχὴ τάσσε κατὰ τὴν ἀντικειμένην λαγόνα· ἔπειτα εὐθὺς τελαμὼν ἐξόπισθεν ἀπὸ τ ὀσφύος καὶ τ γλούτυ ὑπάγε τῷ περιναίῳ· ἀπὸ τ περιναίυ ἄγε ἐπὶ βυβῶνα τὸν δεόμενον σκέπης· τούτυ δὲ τ τελαμῶνος ἀνατεινομένυ, ἀπὸ δὲ τ εἰλιτοῦ ἐπιδέσμυ ἐπάγον δύο ἢ τρεῖς κυκλοτερεῖς περιειλίσεις· καὶ τότε ὁ τελαμὼν καθέλκε δι' αὐτοῦ, ὡς ὑπὸ ἅμματος, ἅμα ταῖς κυκλοτερέσι περιειλίσεσι πιεζομένυ τ βυβώνος· εἶθ' ὑπειλεῖ τῷ ἀκρισχίῳ· ἀπὸ δὲ τούτυ ἀνάγε ἐπὶ τὸν αὐτὸν βουβῶνα καὶ τὸ ἧτρον· καὶ τότε ἐκ τ εἰλιτοῦ ἐπιδέσμυ ἡ τ ἁπλοῦ βυβωνίσκυ γίνε πλοκὴ τ ἁμμάτων συντελυμένων κατὰ τὸ ἧτρον· ἄριστός ἐστιν ὁ ἐπίδεσμος οὗτος ἐπὶ βυβωνοκήλης τ χειρυργίας ὑπέρθεσιν ἐχούσης.

LVII. Ῥαπτὸς ἐπὶ ἕδρας.

Τελαμῶνα δεῖ λαβεῖν πλάτει μήκει ἱκανὸν, πρὸς τὴν δηλυμένην ἐπίδεσιν· πρὸς μίαν ἀρχὴν ἄλλος πλάγιος στερεώτερος τελαμὼν προσράπτε, ὡς τριδακτυλιαῖος τῷ πλάτει· ζώνη δὲ οὗτος καλεῖ· ἀπὸ διαστήματος τ ζώνης ὡς ἐπὶ σπιθαμιαίυ, ἄλλος πλάγιος τελαμὼν προσράπτε ὁμοιοπλα-
P. 235. τὴς τῇ ζώνῃ· οὗ τα ἑκατέρωθεν μέρη καλεῖ παρασκέλια· τὸ δὲ ἕτερον πέρας τ εὐθέως τελαμῶνος τὸ τῇ συρράφῃ ἀντικείμενον, εἰς δύο ῥήγνυ σκέλη· τῇ ζώνῃ περιχάσκων ζώννυ ὁ πάσχων· καὶ τότε εὐθὺς τελαμὼν ἀπὸ τ ὀσφύος ἄγε ἐπὶ τὴν ἕδραν καὶ τὸ περιτόναιον· οὗ τὰ σκέλη δίχα τ βυβώνων ἀναχθέντα ἐπεμβάλλε τῇ ζώνῃ· καὶ τότε παρασκέ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λια ἀνάγεϑ τεταμένα· καὶ τότε τῇ αὐτῇ ζώνῃ ἐπεμβληϑέντα πρὸς τὰς τῶν σκελῶν ἀρχὰς ἀμματίζεϑ. Τούτῳ (1) τινὲς τῷ ἐπιδέσμῳ χωρὶς τῶν παρασκελίων ἐπὶ τῶν λελιϑοτομημένων ἐχρήσαντο· ἡμεῖς δὲ αὐτὸν παραιτούμεϑα διὰ τὰς ἐκ τῆς ῥαμμάτων ἀνωμαλίας, ἵνα μὴ ϑλιβηϑ τὸ ἧτρον· πιεζομένη γὰρ ἀνωμάλως ἡ κύστις, εἰς φλεγμονὴν περίσταϑ· χρώμεϑα δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν λελιϑοτομημένων ἐπιδέσμῳ τῷ μικρῷ πρόωϑεν ἐπὶ βαβωνοκήλης ἱστορημένῳ, κολοβώτερον εὐϑὺ τελαμῶνα σύρραπτοντες, καὶ κατὰ τὸ πέρας δύο σκέλη ῥηγνύντες, οἷς κατὰ πολὺ ὄζει τῶν ἑδρικοῦ αἱρετώτερος· τῷ γὰρ εἰλιτῷ ἐπιδέσμῳ κατὰ κύκλον περιειλυμένῳ, σκέπεϑ ὅλον τὸ ἧτρον καὶ ἡ ὀσφὺς, οὗ τὸ πέρας καταῤῥάπτεϑ πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἧτρον κυκλοτερεῖς περιειλίσεις· καὶ τῶν εὐϑέως τελαμῶνος τὸ συνεχὲς μέρος ἀπὸ τῆς ὀσφύος ἄγεϑ ἐπὶ τὴν ἕδραν καὶ τὸ περίναιον· καὶ τότε καὶ τὰ σκέλη διὰ ἐλεβώνων ἀχϑέντα προσράπτεϑ ταῖς κυκλοτερέσι περιειλίσεσι· σπαδαῖον ἐστὶν ὁ ἐπίδεσμος οὗτος ἐπὶ τῶν λελιϑοτομημένων.

LVIII. Σχιστὸς ἐπὶ ὀσχέα.

Τελαμῶνα δεῖ λαβεῖν πλάτει μήκει ἱκανὸν, δυνάμενον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν δηλαμένου ἐπίδεσιν· ἔπειϑ ἑκατέρωϑεν αὐτὸν ῥῆξαι εἰς σκέλη τέσσαρα καὶ τέσσαρα, ὀκτὼ τὰ πάντα, τῶν δεδηλωμένων σκελῶν· ἃ μὴν κολοβώτερα γινέσϑω, ἃ δὲ μακρότερα· ὑπὸ δὲ μέσοις τοῖς κολοβωτέροις σκέλεσιν, ὁ τελαμὼν ἐκκοπτέσϑω | ἐκκοπῇ ἀναληγούσῃ τῇ τῶν καυλοῦ περιοχῇ πρὸς τὴν χρείαν· ζώνῃ δὲ περιζωννύσϑω ὁ πάσχων· καὶ τότε τῶν τελαμῶνος δύο τὰ μέσα κολοβώτερα σκέλη ἐπεμβληϑέντα τῇ ζώνῃ ἀμματιζέσϑω προσάλληλα· τὰ δὲ λοιπὰ δύο σκέ- P. 236.

(1) Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ λόγου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λη τῇ αὐτῇ ζώνῃ ἐπεμβληθέντα ἐάθω παρειμένα· ἔπειθ' ὁ καυλὸς διὰ τ ἐκκοπῆς ἐκλαμβανέθω· ὁ δὲ ὅλος ὀσχέος τῷ συνεχεῖ μέρει τ τελαμῶνος σκεπέθω· κ ὁτότε τ κάτω παρειμένων, τ μακροτέρων σκελῶν δύο τὰ ἔξω κατ' ἐναλλαγὴν παρειλιθέντα τῷ ὀσχέῳ τῇ αὐτῇ ζώνῃ ἐπεμβληθέντα, ὡς τὰ πρῶτα ἐάθω παρειμένα· τὰ δὲ λοιπα δύο τὰ μέσα πάλιν τῷ ὀσχέῳ κατ' ἐναλλαγὴν ὑπειλιθέντα, διὰ τ ἀκρισχίων ἀναγέθω· κ τῇ αὐτῇ ζώνῃ ἐπεμβληθέντα πρὸς τὰς παρειμένας ἀρχὰς τ πρώτων σκελῶν ἁμματιζέθω.

LIX. Πρὸς κράτημα κώλυ ἐν καταρτισμοῖς.

Ἁπλοῦς ἐπίδεσμος ἀναγέγραπθ τ κώλυ, ὡς τ βραχίονος ἀσφαλιζομένυ πρός τι, ὡς πρὸς κλιμάκιον κ μῆκος ἢ διάπεγμα στασίμυ ὀργάνυ ἢ ἄλλυ τινὸς τ ὁμοίων, ἡ ἀρχὴ τ κηρίας ἄνω τάσσεθ· ἄγεθ λοξὴ κατὰ τ κώλυ, κ τῷ διαπήγματι ὑπειλεῖθ· εἶτα ἄνω ἄγεθ ἄνωθεν κάτω λοξὴ ἀντικειμένη τῇ πρώτῃ· δὶς ἢ τρὶς αὐτὰ γίνεθ· κ τότε ἄνω τὸ ἄμμα.

LX. Εὔκυλος, οἱ δὲ Ἱπποκράτυς εὔκυκλος. (1)

Οὗτος ὁ δεσμὸς ἐπί τινος κώλυ κυκλοτερέσι περιειλίσεσιν ἐπαγόμενος συντελεῖθ· κατὰ ταῦτα δὲ κ οὗτος εὐθετεῖ πρὸς κράτημα κώλυ ἐν καταρτισμοῖς· μᾶλλον δὲ δεδοκίμασθ πρὸς παρακόλλησιν ἀφεστώτων σωμάτων τῇ τεχνικῇ παρατηρήσει τ ἐπιδέσεως γινομένης· κάτω μὴν γὰρ ὄντος τ στομίυ κ τῆς ἀφεστώτων, ἄνωθεν κάτω ἡ τ ἐπιδέσεως γίνεθ νομὴ· ἵνα τὰ μὲ
P. 237. ὑγρὰ ἐκκρίνηθ, τὰ δὲ ἀφεστῶτα προσπίπτῃ || πρὸς τὴν πα-

(1) Ita bis εὔκυκλος heic et in summariis capitum.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ρακόλλησιν· κάτω δὲ τοῦ στομάχου ὄντος, κάτωθεν ἄνω ἐκκρίνηται ἡ ἐπίδεσις· ὅταν δὲ ᾖ τὰ πλάγια ἀφεστῶτα σώματα, ἀπ' αὐτῶν ἄγονται περιειλίσεις, ὡς ἐπὶ τὸ στόμιον πρὸς τὴν τοῦ ὑγρῶν ἔκκρισιν.

LXI. Ἰσοσκελὴς ῥόμβος.

Οὗτος ὁ ἐπίδεσμος ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἀναγέγραπται, τραύματος ὄντος κατά τι τοῦ μηροῦ μέρος καὶ τοῦ πλησίον σωμάτων· συντελεῖται δὲ τρόπῳ τοιούτῳ· κατὰ τὰ κάτω μέρη τοῦ ἕλκους ὑπὲρ τὸ γόνυ γίνεται κυκλοτερὴς περιείλισις, ἀφ' ἧς ἀνάγεται λοξὴ ἐκ πλαγίων τοῦ ἕλκους· καὶ πάλιν ἄνω γίνεται κυκλοτερὴς περιείλισις, ἀφ' ἧς ἀνάγεται λοξὴ κάτω, ἵνα γένηται χίεσμα· ἔπειτ' ἐκ διαστήματος συμμέτρου παρὰ τὸ ἕλκος ἄλλαι δύο λοξαὶ, ἡ μὲν κάτωθεν ἄνω, ἡ δὲ ἄνωθεν κάτω· ἵνα γένηται δύο χιέσματα μέσος ῥόμβος κατὰ τὸ ἕλκος· ὥστε διὰ τοῦ μέσου διαστήματος γεγυμνωμένου τοῦ τόπου, τὴν τοῦ ὑγρῶν ἔκκρισιν γίνεσθαι· ἡ δὲ νομὴ κατὰ τοῦ αὐτῶν ὀφείλει γίνεσθαι πρὸς τὴν τοῦ γυμνῶν σκέπειν· ὥστε τὰ μὴ ἀφιστάμενα διὰ τοῦ ἐπιδέσεως πειθηνίως ἄγεσθαι πρὸς παρακόλλησιν· γεγυμνωμένου δὲ τοῦ ἕλκους, τὰ συλλεγόμενα ὑγρὰ ἐκκρίνεσθαι.

LXII. Ἀνισοσκελὴς ῥόμβος.

Ἐπιτετελειωμένῳ τῷ προσκειμένῳ ἐπιδέσμῳ ἔχει ὁ ἐπίδεσμος οὗτος, καὶ κατὰ τοῦ ἕλκους ἀγομένας λοξὰς καταβολάς· τούτῳ δὲ ἐχρήσαντο ἅμα βουληθέντες σκεπάσαι τὸ ἕλκος.

LXIII. Σκέπαρνος.

Οὗτος ὁ ἐπίδεσμος ἀναγέγραπται ὑπὸ τοῦ χρησαμένων

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

αὐτῷ, ἐφ' ὧν ἕλκος ὄντος κατά τι μέρος τοῦ μηροῦ, τὰ γειτνιῶντα μέρη προσαφίσταται· γίνεται δὲ τρόπῳ τοιούτῳ· ὑπὸ τὸ ἕλκος ἐνσκέπαρνος γίνεται καταβολὴ μὲ περίκυρτον ἔχουσα ἐσχηματισμένον κάτω· τὸ δὲ σιμὸν ἄνω· εἶτα ἄλλῳ ἀν-
P. 238. τικειμένῳ ταύτῃ ὑπὲρ τὸ ἕλκος· ἡ δὲ τοῦ ἐπιδέσεως νομὴ | συντελεῖται πρὸς τὴν τῶν γυμνῶν σκέπῳ· τοῦ μὲ κάτω, πρὸς τὰ ἄνω· τοῦ δὲ ἄνω, πρὸς τὰ κάτω· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ κατὰ τοῦ ἕλκους πρὸς τὴν τοῦ ἕλκους σκέπῳ.

LXIV. Πλάγιος χιεσμός.

Πρώτη γίνεται κυκλοτερὴς περιείλισις, καὶ κατὰ τὰ ἀπολήγοντα τοῦ μηροῦ πλησίον τοῦ γόνατος, ἀφ' ἧς ἄγεται λοξὴ ἀντικειμένη τῇ πρώτῃ, ἵνα γένηται χίεσμα ἐκ πλαγίων τοῦ γόνατος· ἡ δὲ νομὴ τοῦ ἐπιδέσεως κατὰ τῶν αὐτῶν γίνεται τόπων· οὗτος ὁ ἐπίδεσμος εὐθετεῖ ἐπὶ παρηρθρικότος γόνατος εἰς τὰ πλάγια, μὴ τὸν καταρτισμὸν δοκιμαζόμενος, τῶν χιεσμάτων γινομένων κατὰ τοῦ παραρθρήματος τόπον.

LXV. Χελώνη.

Ὑπὲρ τὸ γόνυ γίνεται κυκλοτερὴς περιείλισις, ἀφ' ἧς ἄνωθεν κάτω ἄγεται λοξὴ κατὰ τοῦ ἐπιγονατίδος ὡς ἐπ' ἰγνύαν· εἶτ' ἄλλη γίνεται κυκλοτερὴς περιείλισις ὑπὸ τὸ γόνυ ἀντικειμένη τῇ πρώτῃ, ἵνα γένηται χίεσμα κατὰ τὴν ἐπιγονατίδα· καὶ τότε μετάγεται μέση κυκλοτερὴς περιείλισις περὶ τὴν ἰγνῦν καὶ τὴν ἐπιγονατίδα· ἡ δὲ νομὴ τοῦ ἐπιδέσεως κατὰ τῶν αὐτῶν γίνεται· οὗτος ὁ ἐπίδεσμος ἀναγέγραπται ἐπὶ παντὸς γονατίου παραρθρήματος.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

LXVI. Περὶ σφυρῆς.

Ὑπὲρ τὸ σφυρὸν γίνεται κυκλοτερὴς περιείλισις, ἀφ' ἧς ἄγεται λοξὴ κατὰ τὴν ταρσοῦ· εἶθ' ὑπειλεῖται τῷ πέλματι· ἀπὸ τοῦ πέλματος ἀνάγεται λοξὴ ἀντικειμένη τῇ πρώτῃ, ἵνα γένηται χιάσματα κατὰ τοὺς ταρσῶν· ἡ δὲ νομὴ κατὰ τοὺς αὐτῶν· ὁ ἐπίδεσμος οὗτος εὐθετεῖ πρὸς τὴν τοῦ σφυροῦ ἐπίδεσιν· ὅταν οὖν συνεπιδέηται τῷ σφυρῷ τὸ πεδίον (1) ἅμα τῇ εἰρημένῃ πλοκῇ, κυκλοτερεῖς γίνονται περιειλίσεις.

LXVII. Περὶ πτέρνης.

Περὶ τὸ σφυρὸν γίνεται κυκλοτερὴς περιείλισις, ἀφ' ἧς ὀπίσω λοξὴ ἐκ πλαγίων τοῦ πλατονεύρου ἀντικειμένη τῇ πρώτῃ· καὶ τότε ὑπειλεῖται τῇ πτέρνῃ· ἀπὸ δὲ τοῦ || πτέρνης ἐπὶ τὸν ταρσὸν· ἡ δὲ νομὴ κατὰ τοῦ αὐτῶν γίνεται· ὁ ἐπίδεσμος οὗτος εὐθετεῖ πρὸς τὴν τοῦ πτέρνης ἐπίδεσιν. P. 239.

LXVII. Στάχυς ἐπὶ ἴχνους.

1. Κυκλοτερὴς γίνεται περιείλισις περὶ τὸν μέγαν δάκτυλον, ἀφ' ἧς ἄγεται λοξὴ κατὰ τοῦ πεδίου, καὶ τῷ σφυρῷ περιειλεῖται· ἀπὸ τοῦ σφυροῦ ἄγεται * λοξὴ κατὰ τοῦ πεδίου, ἵνα γένηται χίασμα, ὡς ἐπὶ τὸν μικρὸν δάκτυλον· εἶθ' ὑπειλεῖται τῷ στήθει τοῦ ποδὸς· ἡ δὲ νομὴ τοῦ ἐπιδέσεως κατὰ τοὺς αὐτῶν γίνεται· οὗτος ὁ ἐπίδεσμος ἀναγέγραπται τοῖς προγενεστέροις πρὸς τὴν τοῦ μεγάλου δακτύλου ποδὸς

* Cod. λέγεται.

(1) Πεδίον ἐστὶ τὸ μέρος τὸ ἐκ πέντε ὀστῶν συγκείμενον πρὸ τῶν δακτύλων τοῦ ποδός· ὡς εἶναι αὐτὸ μεταξὺ ταρσοῦ καὶ δακτύλων· τὸ δὲ ὑποκείμενον τῷ πεδίῳ, λέγεται στῆθος ποδός.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐπίδεσιν· καί μοι δοκεῖ περίεργος εἶ τ δακτύλυ τῷ πεδίῳ συνεπιδεομένυ· διό μοι δοκεῖ τοιωικὴν ἐπιτελεῖν τὴν τ δακτύλυ ἐπίδεσιν, συνεωιδεομένυ τ πεδίυ, καὶ τ στήθυς τ ωοδὸς κατὰ τὰ πρὸς τοῖς δακτύλοις μέρη, ὡς ἐπὶ τ χειρὸς εἴρηται.

2. Παραδοὺς τοὺς ἐωιδέσμους, ἔτι βούλομαι ἐπὶ τέλει τ ὑωομνήματος περὶ τῶν ἐμμάτων διαστείλασθαι· ἀκολυθήσω δὲ Ἱπωοκράτους τῇ λέξει ἐν τῷ κατ' ἰητρεῖον δεδηλωμένη, δι' ἧς ἔφη. — Ἀρχὰς βάλλεαθ μὴ ἐπὶ τὸ ἕλκος, ἀλλ' ἔνθα ἢ ἔνθα τὸ ἄμμα· τὸ δὲ ἄμμα μήτ' ἐν τρίβῳ μήτ' ἐν ἔργῳ μήτ' ἐκεῖσε ὅπυ μὴ ἐνὸν ᾖ· οἱ δὲ οὕτως ὅπη μὴ κενεὸν ᾖ· καὶ ἀμφότερα δὲ σημαίνει τὸ ἄπρακτον. — Τρίβον δὲ ἐξηγήσαντο οἱ ἐξηγησάμενοι τὸν ἄνδρα τὸ πέλμα, ἐπείπερ ἐν τῷ περιπάτῳ τρίβεται· οὐ δεῖ δὲ ἐν τῷ πέλματι ποιεῖν τὸ ἄμμα διὰ τὴν ἀνωμαλίαν· ἔστω μὴν οὕτως· ἔχεται δὲ ἡ ἀωόδοσις κοινὴν τὴν ἔκδοσιν, ὥστ' εἶ τρίβον πάντα τόωον τὸν τριβόμενον· ἢ ἐν περιπάτῳ ἢ ἐν καθέδρᾳ ἢ ἐν κατακλίσει· ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τὸ πέλμα ἄμμα ωοιεῖν οὐ δεῖ, οὕτως οὐδὲ κατ' ἰσχίον διὰ τὴν ἐφ' ἕδραν· οὐδὲ κατὰ νῶτον ἢ ῥάχιν διὰ τὴν ἐν τῷ ὑπτίῳ σχήματι κατάκλισιν, μηδὲ ἐν ἔργῳ· ωάλιν ἔργον ἐξηγήσαντο οἱ ἄλλοι τὰς χεῖρας τὰ κοῖλα τ χειρῶν· διὰ γὰρ τ χειρῶν γίνεται τὰ ἔργα· ωροσδεκτέον μέν-
P. 240. τοι τὴν ἀωόδοσιν· κοινὸν | δὲ πᾶν ἔργον νοείαθω ἄρθρον διὰ τὴν κίνησιν· οὔτε γὰρ κατὰ ὦμον ἢ μασχάλιν ἄμμα δεῖ ωοιεῖν, οὐδὲ κατὰ ἀγκῶνα, οὐδὲ κατὰ βυβῶνα (1) ἢ ἰγνύαν ἢ ἄλλο τί ἄρθρον· μηδὲ μὴν ἐκεῖ ὅπου ἄπρακτον ἔσται· διὰ τοῦτο ἡμεῖς ὡς ὅτι μάλιστα τὰ κῶλα ἐπιδέοντες, λίνον ποιοῦμεν κατὰ τὴν ἀρχὴν τ ἐωιδέσεως. Τετελείωταί μοι διὰ τοσούτων τὸ περὶ τ ἐωιδέσμων ὑπόμνημα.

(1) Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ λόγου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ

ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΜΘ.

I. Ἐκ τῆς Ἡλιοδώρου περὶ διαφορᾶς καταρτισμῶν. P. 241.

Τρεῖς εἰσὶν αἱ γενικαὶ καὶ ὡσανεὶ ὁλοσχερεῖς διαφοραὶ τῶν καταρτισμῶν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν λέγονται παλαιστρικοὶ τρόποι, τὸ πλεῖστον διὰ χειλῶν χειρῶν τελειούμενοι, ἀσθενεῖς ὄντες, εὐθετοῦσιν ἐπὶ τῶν εὐαφῶν σωμάτων παιδικῶν τε καὶ γυναικείων· ἐπὶ ἀρρενικῶν τε τῶν ἔτι τούτων ἰσχυροτέρων ὅταν ἔτι ᾖ πρόσφατα ὀλιθήματα· οἱ δὲ μεθοδικοὶ καταρτισμοὶ διὰ τῶν κοινῶν τῶν βίου ἐργαλείων συντελούμενοι, τῶν παλαιστρικῶν τρόπων εἰσὶν ἰσχυρότεροι· εὐθετοῦσι δὲ ἐπὶ πάντων ἀνδρῶν· θηλειῶν ἐπ' ἀρρένων τῶν ἤδη ἰσχυροτέρων· ἐπί τε τῶν νεανικῶν σωμάτων καὶ τῶν ἤδη κατὰ ποσὸν κεχρονικότων ὀλιθημάτων· οἱ δὲ ὀργανικοὶ καταρτισμοὶ τούτων εἰσὶ πρακτικώτεροι· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν χρονίων εὐθετοῦσι, καὶ ἐπὶ τῶν ἀθλητικῶν σωμάτων· πάντα τε ὅσα θεραπευτὰ ὀλιθήματα μὴ δύνανται οἱ μεθοδικοὶ τρόποι καταρτίσαι, ταῦτα διὰ τῶν ὀργάνων καταρτίζεται.

II. Περὶ διαφορᾶς ὀργάνων.

Τῶν ἰατρικῶν ὀργάνων διαφοραὶ εἰσὶν ὁλοσχερεῖς καὶ ὡσανεὶ γενικαί, κατὰ μὲν τοὺς ἄλλους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀριθμῷ τρεῖς· εἴπερ τὰ μὲν αὐτῶν ὄντα τόνια, ἃ δὲ στάσιμα, ἄλλα δὲ μηχανήματα· κατὰ δὲ ἡμᾶς ἐστὶν αὐτῶν τὰ μὲν τόνια, τὰ δὲ μηχανήματα, ἃ δὲ στάσιμα, ἃ δὲ ἐφέδρανα· τόνια

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μὴ οὖν ἐστὶν ὅσα μικρὰ καὶ εὐσταλῆ ὄντα ταῖς κατασκευαῖς τάσιν μόνον ἐπαγγέλλεται· δεῖται δὲ τινῶν ἐπεισάκτων, ἵνα ἐνεργήσῃ, ὡς βάθρου, κλίνης, κλίμακος, καθ' αὐτὰ ἐνεργῆσαι μὴ δυνάμεναι· διὰ δὲ τοῦτο καὶ πρόσθετα· ἔτι τὲ ἐπίπεδα καλεῖται· ὅταν ἐν ἀγρῷ ἢ ἐρήμῳ τινὶ τόπῳ καταρτίζωμεν, καὶ μήτε βάθρον ἔχωμεν, μήτε κλίνιον, μήτε κλίμακα, ἐπὶ τῆς ἐδάφους καταπήξαντες, πρὸς αὐτὸ ἀσφαλιζόμεθα τὸ τόνιον·
P. 242. μηχανήματα δέ ἐστιν ὄρ|γανα, ὅσα μείζονα ὄντα τῶν τονίων, μικρότερα δὲ τῶν ἄλλων ὀργάνων, οὐ μόνον τάσιν, ἀλλὰ καὶ μοχλείαν ἐπαγγέλλεται, προηγουμένως ἐπί τινων μελῶν κατεσκευασμένα· στάσιμα δὲ ὄργανα ἐστὶν ὅσα εἰς ὕψος ἀνατεταμένα ἔχοντα τὰς κατασκευάς, οὐ μόνον τάσεις, ἀλλὰ καὶ μοχλείας ἐπαγγέλλεται· ἐφέδρανα δέ ἐστιν ὄργανα ὅσα κεκλιμένας ἔχοντα τὰς κατασκευάς, περιέχει ἐν αὐτοῖς τοὺς στατικοὺς καὶ μοχλευτικοὺς τρόπους· ὥστε ἐπικαθημένους αὐτοῖς τοὺς πάσχοντας καταρτίζεσθαι· εἰσὶ δέ τινες αὐτῶν ἰδικαὶ παραλλαγαὶ κατασκευῶν.

III. Ἐξ ὧν ὀφείλει τὰ ὄργανα κατασκευάζεσθαι.

Βάσεις, σκέλη, πλευρά, διαπήγματα, ἀγκῶνες, χελῶναι, παρασκέλια, πάντα ταῦτα ὅσα μεγάλα ἐστὶν ἐν τοῖς ὀργάνοις κατασκευάσματα, ξύλινα ὀφείλει γίνεσθαι ἐκ τῆς εὐτονωτάτης ὕλης τῆς πρινίνης· ἐν δευτέρᾳ δὲ τάξει καὶ τῆς μηλίνης· εὐτονωτάτιον δὲ εἰ δεῖ τὴν ὀργανικὴν ὑλίω, ἵνα δύνηται ὑπομένειν τὰς τῶν καταρτισμῶν βίας, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν στασίμων ὀργάνων· στροφώματα δὲ καὶ ῥίζαι τύλοι τὲ καὶ κόρακες λυσιτελεῖς ταῖς σκυτάλαις, πάντα ὅσα ἐστὶ μικρὰ· καὶ μᾶλλον τὰ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ὀφείλει γίνεσθαι χαλκὰ ἢ σιδηρᾶ· ἵνα τὸ ἐλλειπὲς διὰ τὴν μικρότητα τῆς κατασκευῆς, ἀπαρτίζηται τῇ τῆς ὕλης εὐτονίᾳ· ἐζήτηται καὶ περὶ τῶν πότερον

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

χαλκὰ δεῖ κατασκευάζειν ἢ σιδηρᾶ· οἱ δὲ τὸν χαλκὸν τῷ σιδήρῳ προκρίναντες, ἔφασαν αὐτὸν λειότερον (1)· εὐπινέστερον δυσίωτόν τ' εἶ τῷ σιδήρῳ· οἱ δὲ τὸν σίδηρον τῷ χαλκοῦ προκρίναντες διὰ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἐπήνεσαν τὴν ὕλιν· δυνατώτερος γὰρ καὶ ἰσχυρότερος ἐστὶν ὁ σίδηρος τῷ χαλκοῦ· ὡς μὴν οὖν ὁ σίδηρος τῷ χαλκοῦ ἐστὶν εὐτονώτερος, συμφέρονται· τὸ δὲ περισσὸν τῆς ἰσχύος παρέλκει, ὅταν αὐτοῦ ἡ ἐνέργεια μὴ ἔχῃ· δυνατὸν γὰρ εὐθετεῖν τὰ χαλκὰ κατασκευάσματα ὄντα εὐπινῆ καὶ αὐτάρκη || δύναμιν ἔχοντα· δύνανται δὲ καὶ τὰ σίδηρα· ἀλλ' ἐὰν μὴ χαλκὰ γίγνηται, ἐξ ἐλατοῦ κατασκευαζέσθω· ὁ γὰρ χυτὸς λεγόμενος εὔθρυπτός ἐστι καὶ εὔρηκτος· καὶ ἔστιν αἱρετώτερον μᾶλλον τῷ σιδήρῳ ἢ τῷ χυτῷ χαλκῷ χρῆσθαι· ἀλλ' ἐπεὶ ἰσοῦται ταχέως ὁ σίδηρος, διὰ τοῦτο συνεχέστατα λιπαίνειν διά τινων ἡμερῶν καὶ χειροτριβεῖν, χάριν τῆς μὴ ἰοῦσθαι αὐτὸν, ἐρεῖ τίς· ἐὰν δὲ καταλειπόμενος ὁ σίδηρος ἀτημέλητος ἰούμενος φθείρεται, ἔσται ἡ τῆς ἐγκλήματος ἀναφορὰ ἐπὶ τὸν κεκτημένον τὸ ὄργανον. P. 243.

IV. Ἐκ τίνων κατεσκεύασται τὰ ὄργανα, καὶ τίνες αὐτῶν χρεῖαι.

1. Πᾶν ὄργανον κατεσκεύασται οὐκ ἐκ πάντων ὧν λέγω, ἀλλ' ἔκ τινων τῶν καταριθμημένων τῶνδε· ἐκ βάσεων, σκελῶν, διαπηγμάτων, ἀγκώνων, ἀξόνων, κανόνων, χελωνῶν, κοχλιῶν, τυμπάνων, τύλων, περιαγωγίδων, σκυτάλων, ἐπιτονίων, ἀντηρείδων, σφηνοειδῶν, τροχῶν, τροχιάλων, καπετῶν (2), πομάτων, στροφωμάτων, περονῶν, ῥιζῶν, κορά-

(1) Ἀντὶ τοῦ εὐεικτότερον, εὐγνωμονέστερον.

(2) Τοὺς τῶν ξύλων σωληνισμοὺς καπετοὺς προσηγόρευσεν Ἱπποκράτης, ὡς προιόντες ἐν τῷ κζ κεφ. τὸν Ῥοῦφον εὑρήσομεν λέγοντα τὸ Ἱπποκράτους βάθρον ἐξηγούμενον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κων, ἁλύσεων, ψαλίδων, ἐφεδράνων, πριαπίσκων· ἅμα δὲ καὶ τῶν λεγομένων περικοχλίων, σφηνίσκων, ἰνίσκων, περιστέων ἐργάτων σχεδὸν τί ταῦτα ἐστὶν, ἐξ ὧν τὰ ὄργανα κατασκευάζεται· δεῖ δέ με τούτων ἑπομένως τὰς χρείας διδάξαι ἑκάστου αὐτῶν.

2. Αἱ βάσεις προηγουμένως κατεσκευάσθησαν, πρὸς τὸ ἐπ' αὐτῶν βεβηκέναι τὰ στάσιμα ὄργανα· σκέλη δ' ἐν ὀργάνοις λέγεται καὶ πλευρά· ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς στασίμοις ὀργάνοις· κυρίως μὲν τὰ σκέλη, καταχρηστικῶς δὲ πλευρὰ καλεῖται· ἐν δὲ τοῖς τονίοις, κυρίως μὲν πλευρά· καταχρηστικῶς δὲ σκέλη καλεῖται· κοινῶς δὲ ταῦτα κατεσκεύασται ἐπὶ τῶν ὀργάνων πρὸς συνοχὴν τῶν ἐν αὐτοῖς μηχανημάτων· ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν στασίμων ὀργάνων· εὖ καὶ καλῶς τὰ σκέλη μεμετρημένα, εὐθετεῖ πρὸς τὸν λεγόμενον κατὰ ὑπεραιώρησιν καταρτισμὸν· τὰ δὲ διαπήματα, ὥσπερ καὶ αὐτὸ δηλοῖ τοὔνομα, γέγονε πρὸς τὸ
P. 244. διαπήσσειν τὰ σκέλη | καὶ τὰ πλευρά· ἡ μὴν ἀπότακτος αὐτῶν χρεία, καὶ προηγουμένη ἔστιν αὕτη· κατὰ δέ τι παρεπόμενον τὰ διαπήματα γεγονέναι, καὶ πρὸς συνοχὴν μηχανημάτων ὡς τροχίλων ἀγκώνων, ἄλλων τινῶν· οἱ δὲ ἀγκῶνες ἐν τοῖς ὀργάνοις γεγόνασι πρὸς τοὺς κατ' ἀνάτασιν καταρτισμοὺς· ὥσπερ ἔστιν ἰδεῖν ἐπί τε τῶν Τέκτονος καὶ τῶν Ανδρέου ὀργάνου· δηλὴ γὰρ τῶν ἄνω διαπήματος κατενηνεγμένοι ἀγκῶνες, ἐπιβεβήκασι τῇ χελώνῃ, ὡς ἡ χελώνης ἀναβιβαζομένης οἱ κατὰ ἀνάτασιν γίγνονται καταρτισμοί.

3. Κεκλήκασι δὲ οἱ ὀργανικοὶ, τὰ μὴν ἄνω μέρη τῶν ἀγκώνων τὰ πλατέα, πτερώσεις· τὰ δὲ κάτω τετράγωνα, πτέρνας· κυρίως μὴν οὖν ἀγκῶνες λέγονται· ἐν καταχρήσει δὲ ὑπό τινων σπάθαι ἐπενοήθησαν πρὸς μοχλείαν εἰς χρήσιμοι· ἡ δὲ ἐν τῷ Τέκτονος καὶ Ανδρέου σπάθη πρὸς τὴν κατεξελκυσμένην μοχλείαν ἐπὶ τῶν ὑπίσω τῶν μηροῦ διαφορᾶς τέτακται· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι σπάθαι ἐν ὀργάνοις τισὶ πρὸς ἄλλας μοχλείας κατεσκευασμέναι· ῥίζαι δὲ καὶ περόναι ἐν τοῖς

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὀργάνοις πλείστας ἔχουσι χρείας· εὐθέως μέν τοι ῥίζα καὶ πειρόνη συνέχει πρὸς τὴν χελώνίω τὴν ἐκ τοῦ Τέκτονος ὀργάνου σπάθίω· ἐν δὲ τῇ χελώνῃ ἐστὶν ἡ ῥίζα· αὕτη δὲ ἡ σπάθη καθ' ὃ μέρος ἐστὶ τετράγωνος, μέσίω ἔχει ἐγκοπὴν· καὶ εἰς τὴν ἐγκοπὴν ἔγκειται ἡ ῥίζα· εἶτα ἐκ πλαγίων κατακλείεται πειρόνη εἰς τετρημένίω τὴν σπάθίω καὶ τὴν ῥίζαν, ἥτις τοῦ συνοχῆς αἰτία ἐστὶν· ἰδίως δὲ αἱ ῥίζαι γεγόνασι πρὸς ἐμπτώσεις κοράκων καὶ πρὸς ἄλλας τοιαύτας χρείας· αἱ δὲ πειρόναι, χάριν τοῦ τὰ μηχανήματα εἶ) ἀκίνητα, ὥσπερ ἀξόνας ἀκινήτους φυλάττουσιν· αἱ δὲ ἁλύσεις γεγόνασι χάριν τοῦ ἐξ αὐτῶν κρεμασθῆναι τὰς πειρόνας, ἵνα μένωσιν ἐν τοῖς ὀργάνοις καὶ μὴ διαπίπτωσιν· οἱ δὲ κόρακες πρὸς ἀκινησίαν τοῦ κινουμένων μηχανημάτων γεγόνασιν ὡς ἀξόνων· ἵνα ῥίζες ἐπεμπίπτοντες, στήσωσι τινὰ || τῶν ὀργάνων μηχανήματα. P. 245.

4. Τὰ δὲ στροφώματα γέγονε πρὸς τὰς πλείστας χρείας, ἵνά τινα τῶν ὀργάνων ἀκινητοῦντα, δι' αὐτῶν κινῆται, ὥσπερ τὰ σκέλη τοῦ Ανδρέου ὀργάνου· ἐπὶ ὀργάνου τὰ σκέλη πλάγια διαπέπρισται καὶ συνέχηται στροφώμασι καὶ πειρόναις, ἵνα ποτὲ μὲ ἡνωμένη, ποτὲ δὲ δίχα τοῦ στροφωμάτων καμπτομένη τὴν κατὰ περίσφαλσιν μοχλείαν ἐμποιῇ· ἐν ποίᾳ δὲ κατασκευῇ τοῦ Ανδρέου ὀργάνου τὰ τοῦ πλινθίου πλησίον τοῦ βάσεως διαπέπρισται· καὶ πάλιν τοῖς στροφώμασι συνέχεται· ἵνα ποτὲ μὲ ἢ ὄρθιον ἡνωμένον ἢ τὸ στάσιμον ὄργανον δια τοῦ στροφωμάτων ἐπὶ τὰ παρασκέλια κινῆται· καὶ τὴν τοῦ ἐφεδράνου ὀργάνου χρείαν ἐπιτελῇ· τοιαῦται εἰσὶν αἱ τοῦ στροφωμάτων τοῖς ὀργάνοις χρεῖαι.

5. Ἄξονες δὲ ἐν ὀργάνοις γεγόνασι, πρὸς τὰς τοῦ σωμάτων ἀγωγάς, λέγω δὲ τὰς τάσεις· τῶν δὲ ἀξόνων οἱ μὲν εἰσὶν ἔκθετοι αὐτοκίνητοι· οἱ δὲ κρυπτοὶ ὑπὸ ἑτέρων μηχανημάτων κινούμενοι· ἔκθετος ἐστὶν ἄξων ὡς ἔν τε τοῦ Νειλέως πλινθίῳ, καὶ οἱ ἐν τῷ Ἱπποκράτους βάθρῳ ἄξονες· κρυπτοὶ δὲ οἱ ἐν τῷ Ἀπέλλιδος τρισπάστῳ, καὶ οἱ ἐν τῷ Νυμφοδώρου

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γλωσσοκόμῳ· οἱ μὲν οὖν ἔκθετοι ἄξονες αὐτόθεν διὰ τῶν χειρῶν στρέφονται· οἱ δὲ κρυπτοὶ διά τινων ἑτέρων μηχανημάτων, ὡς οἱ ἐν τῷ Νυμφοδώρου γλωσσοκόμῳ διὰ τυμπάνων καὶ φακωτοῦ κοχλίου· οἱ δὲ ἐν τῷ τρισπάστῳ διὰ καλῶν ἐμφύσεως· τύλοι οἱ τοῖς ἄξοσιν ἐγκαθηλωμένοι ὠφελοῦσι πρὸς τὴν περίθεσιν τῶν κάλλων ἢ τῶν καιρίων ἢ τινῶν ἄλλων τῶν πρὸς τάσιν ἐπιτηδείων ὄντων· περιαγωγίδες δὲ, καὶ ἐπιτόνια, καὶ σκυτάλαι, ταῦτα πάντα μηχανήματα γέγονε πρὸς κίνησιν ἀξόνων καὶ κοχλίων· αἱ δὲ περιαγωγίδες σκυτάλαι δευτέραν ἔχουσι τάξιν· | ἧσσον δὲ τούτων ἐνεργεῖ τὰ ἐπιτόνια· τὰ γὰρ πλεῖστα αὐτῶν τὰ μικρότερα, μιᾷ χειρὶ στρέφεται· οἱ δὲ χηνίσκοι ἐπενοήθησαν πρὸς συνοχὴν ἀξόνων, ὡς ἐν τῇ λύρᾳ· μὴ παρόντων δὲ· χηνίσκοι εἰσὶ διαφορώτερον τίς νοήσει· καὶ γὰρ τὴν δύναμιν τὴν τῶν σκελῶν ἔχουσι χρείαν· τὸ δὲ εὐπρεπείας χάριν ἐκ διαγλυφῆς χηνίσκων προτομαὶ μεμόρφωνται ξύλιναι· φλιαὶ δὲ ἐν ὀργάνοις ἐπενόηθησαν πρὸς τὴν τῶν ἐκθέτων ἀξόνων συνοχὴν· ὥσπερ ἐν τῷ Ἱπποκράτους βάθρῳ, καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ· ἔστι δέ τις ἄλλη ἐν Ἱπποκράτους ὀργάνῳ μέση πτοειδὴς φαιά, πρὸς τὴν κατ' ἐξελκυσμὸν μοχλείαν ἐπινενοημένη, ὅθι τὸ μηροῦ διαφορᾶς.

P. 246.

6. Τρόχιλοι δὲ γεγόνασιν ἐν τοῖς ὀργάνοις πρὸς διαδρομὰς ἀκωλύτων κάλλων, ὥσπερ ἐν τῷ τοῦ Τέκτονος ὀργάνῳ· τρόχιλος δέ ἐστι διπλοῦς ἐπάνω δίχα πήγματος ὁ τὸ χελώνης κινητικὸς· κἀν τῷ ἡμετέρῳ δὲ ὀργάνῳ πάλιν εἰσὶ τρόχιλοι, δίχα κάλλων ἐνδέσεως ἀναβιβάζοντες τοὺς ἄξονας· κοινῶς δὲ τρόχιλοι γεγόνασι πρὸς διαδρομὰς ἀκωλύτως κάλλων καὶ κηριῶν· ἅμα καὶ πρὸς τὰς μετάλλων· * οἱ δὲ τροχοὶ πρὸς εὐκινησίαν τῶν τροχίλων ἐπενοήθησαν· ἀκίνητοι δ' ὄντες καὶ ὑπ' αὐτῶν μεσολαβούμενοι, ὡς ἐν τῇ Δημοσθένους ἀστράβῃ, καὶ πρὸς συνοχὴν κάλλων ὡς ἐν τῷ Ἀπέλλιδος τρισπάστῳ σφηνοειδὲς· τοῦτο προπεγυμένως κατεσκεύασται ὅθι τὸ εἰς τὴν μασχάλιον τῶν ὤμου

* Ita videtur in cod.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

διαφορᾶς· καὶ δέ τι παρεπόμενον, καὶ πρὸς ἄλλας χρείας αὐτῷ χρώμεθα· τὸ δὲ μηνοειδὲς εὐθετεῖ ὅτι τὸ ἔμπροσθεν καὶ τὸ ὀπίσω τοῦ ὤμου διαφορᾶς, πόλος λέγεται· ἔστι δὲ οὗτος ὁ πόλος ξύλον ἐπιπηγὸς τοῖς ἄνω ἄκροις τοῦ τοῦ ὀργάνου σκελῶν· ἔστι δὲ ὁ πόλος οὗτος ἐν τῷ τοῦ Φιλιστίωνος ὀργάνῳ· πρός τι δὲ ὅτι τοῦ ὤμου ἐξαρθρήματα ἐπιτεινο||μένης τοῦ χειρὸς, ὁ πόλος ἀντιβαίνει τῷ αὐχένι τοῦ καταρτιζομένου. P. 247.

7. Τὸ δὲ ἐπίπωμα τὸ λεγόμενον ἐπίπηγμα, ἔστι πιοειδὲς ὅτι τοῦ ξύλων καὶ συμπηγίαν γεγονὸς ἀντιθέτῳ τῷ πνεύματι στοιχείῳ, ἐπιπηγνύμενον τῷ ὀργάνῳ ἐν ποίᾳ κατασκευῇ τοῦ λεγομένου ἑρμοῦ· γέγονε δὲ τοῦτο ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ προτομῆς τοῦ ἑρμοῦ παραπρίβηται τὰ σώματα, ὡς ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ ὀργάνου δηλωθήσεται· καλάθιον καὶ σκυτάλιον, ταῦτα κοινῶς ἐπιτεχνάσθησαν χάριν τοῦ βαστάζειν ἐπίπηγμα· ἔστι δὲ τὸ μὲν σκυτάλιον ξύλον ἑξαδακτυλιαῖον περιφερὲς, στενοτέρᾳ βάσει κεκρημένον ὡμοιωμένον καλαθίῳ· εἰσὶ δέ τινες καὶ πριστοῖς ἐν ὀργάνοις ἐκ διαφλυγῆς ὡμοιωμέναι * πριστέων μορφαῖς, εὐπινίας χάριν, γεγονυῖαι· αὗται δὲ αἱ πρίστεις γεγόνασι πρὸς τὸ ἄλλο βαστάζειν ἐπίπηγμα· τύμπανα δὲ ἐν τοῖς ὀργάνοις ἐγένετο χάριν τοῦ δι' αὐτῶν ἠρέμα κινεῖσθαι ἐνεργητικά τινα μηχανήματα, ὡς ἄξονάς τε καὶ κοχλίας· ἔστι δὲ τὸ τύμπανον κυκλοτερὲς κατασκεύασμα ὀδοντισμένον δελφιοὲς, ἐπιπίπτει ὀδοῦσιν ἀκίνητα φυλάσσουσι τὰ μηχανήματα· τὴν δ' αὐτὴν χρείαν καὶ κόρακες ἐπιτελοῦσι. * Cod ὑμοιωμένα.

8. Χελῶναι ἐν ὀργάνοις ἐπενοήθησαν πρὸς ἠρεμαίαν καὶ ἀσπάρακτον τάσιν τῶν καταρτιζομένων σωμάτων· ὥσπερ γὰρ τὰ ζῶα χελῶναι, οὕτως καὶ τὰ μηχανήματα αὐτοῖς ὡμοιωμένα βραδυπορεῖ· τῶν δὲ χελωνῶν αἱ μὲν ἐοίκασι διαπήγματι, αἱ δὲ ὑπομήκεις· ἄλλαι δὲ κυβοειδεῖς διαπήγματι ἐοίκασιν ἐν τῷ τοῦ Ανδρέου ὀργάνῳ καὶ ἐν τῷ τοῦ Τέκτονος· εὐμήκης δ' ἔστιν ἡ ἐν τῷ τετραγώνῳ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κίονι τῷ λεγομένῳ Ἑρμῇ· κυβοειδὴς μέντοι ἡ ἐν τῷ σφογγύλῳ κίονι τοῦ ἐφεσίου Ἡρακλείδου· ἔτι δὲ τῷ χελωνῶν ἀναβιβάζουσιν ἀγκῶνας καὶ σφάθας· ἄλλαι δὲ μηνοειδεῖς καὶ σφηνοειδεῖς τι ἐπίπηγμα· | ἔνιαι δ' αὐτῶν μηδὲν ἀναβιβάζουσαι, πρὸς μόνην τάσιν ἐπενοήθησαν ἀγκῶνας ἀναβιβάζειν, ἡ ἀνωφερὴς χελώνη τοῦ Ἀνδρέου ὀργάνου· ἀγκῶνας δὲ καὶ σφάθας ἐν τῷ Τέκτονος ὀργάνῳ χελώνη· μηνοειδὲς δὲ καὶ σφηνοειδὲς ἐπίπηγμα ἀναβιβάζει ἡ ἐν τῷ Ἑρμῇ χελώνη· οὐδὲν δὲ ἀναβιβάζει, ἀλλὰ πρὸς μόνῳ στάσιν γέγονεν, ἡ ἐν τῷ σφογγύλῳ κίονι τοῦ ἐφεσίου Ἡρακλείδου· ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ κατωφερὴς χελώνη ἡ ἐν τῷ τοῦ Ἀνδρέου ὀργάνῳ· καὶ αἱ ἐν τῷ ὀργάνῳ πτέρυγες δράκοντες καθηλωμέναι χελῶναι, τύλων χρείας ἐπέχουσιν· ἰδίως δὲ οἱ δράκοντες ὅσον ὅτι τῇ ὕλῃ ἀντὶ ἐπαγωγίδων ἐτεχνάσθησαν.

P. 248.

9. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ πλεῖστον αἱ χελῶναι ὑπὸ κοχλίων κινοῦνται, ἑπομένως τὰς τῶν κοχλίων κατασκευὰς καὶ τὰς ἐνεργείας δηλώσω· κοχλίαι δὴ ὀργάνοις ἐτεχνάσθησαν πρὸς κίνησιν ἄλλων μηχανημάτων ὡς τυμπάνων καὶ χελωνῶν, ἵνα ἀσπάρακτοι καὶ ἠρεμαῖαι αὐτῶν γένωνται αἱ στάσεις· τῶν δὲ κοχλίων οἱ μέν εἰσι τετράγωνοι (1), οἱ δὲ φακωτοὶ· τὰ δὲ σχήματα αὐτὰ ὠνόμασται πρὸς τὰς ἑλίκας οὐ πρὸς τὴν τοῦ τύλου κατασκευήν· πᾶς μὴν γὰρ κοχλίας ἐστὶ σφογγύλος, τετορνευμένος εἰς τὸ περιφερὲς σχῆμα· διαφέρουσι δ' αὐτῶν οἱ κοχλίαι ταῖς ἕλιξι· διασοὶ μὴν τετράγωνοι λέγονται, οἱ δὲ φακωτοὶ· τετράγωνος ὅστι κοχλίας ὁ τετραγώνους ἔχων τὰς ἕλικας, τὴν κοίλην ἕλικα καὶ τὴν ὑπερέχου-

(1) Τετράγωνοι μέν εἰσι κοχλίαι, οὓς οἱ χρυσοχόοι διαπλάττουσιν ἐν τοῖς τῶν γυναικῶν λεγομένοις ψελίοις· φακωτοὶ δὲ οἷς οἱ κναφεῖς χρῶνται πρὸς τὴν τῶν ἱματίων πίλησίν τε καὶ ἐπίθλιψιν, παρὰ τὸ εἰκότως κόκκοις τοῦ ἐδωδίμου φακοῦ κατὰ ἀλλήλων συντεθεμένοις.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σαν· τοιοῦτοι δὲ εἰσὶν οἱ κοχλίαι τοῦ Ἀνδρέου ὀργάνου· φακωτοὶ δ' εἰσὶν οἱ τὰς μὲν κοίλας ἕλικας στενὰς ἔχοντες κατὰ τὰ βάθη, εὐρείας δὲ κατὰ τὰ ἄνω· τὰς δὲ ὑπερεχούσας, πλατείας μὲν κατὰ τὰς βάσεις, μεμυκρισμένας δὲ κατὰ τὰς κορυφὰς, εἰκυίας ἡμιτόμῳ φακῷ· ἀπό γε τοιούτου σχήματος ὁ τοιοῦτος κοχλίας φακωτὸς ὠνομάσθη· τοιοῦτοι δὲ ὄντες οἱ τετράγωνοι καὶ || οἱ φακωτοὶ κοχλίαι γεγόνασι πρὸς κίνησιν διαφόρων μηχανημάτων· οἱ μὲν γὰρ τετράγωνοι χελώνας κινοῦσιν· οἱ δὲ φακωτοὶ προηγμένως μὲν τύμπανα, ποτὲ δὲ καὶ χελώνας ἐν τοῖς λεγομένοις περικοχλίοις. P. 249.

V. Πῶς τετράγωνος κοχλίας κινεῖ χελώνιον.

1. Ἔστω οὕτως ἔχουσα ἡ κατασκευὴ ὥσπερ ἐν τῷ τοῦ Ἀνδρέου ὀργάνῳ χελῶναι· ἑκάστη δ' αὐτῶν τέτρηται, καὶ διὰ τοῦ τρήματος διεκκέκνεται ὁ κοχλίας· ἔνδοθεν δὲ καὶ τὸ τρῆμα σιδηροῦν ἢ χαλκοῦν ἐλασμάτιον προσήλωται τῇ χελώνῃ· τὸ δὲ ἐλασμάτιον τοῦτο κέκληται ὀδοὺς· οὗτος ἤδη ὁ τῆς χελώνης ὀδοὺς εἰς τὴν τοῦ κοχλίου ἕλικα κατακέκλεισται· λοιπὸν δὲ συμβαίνει τῇ ποιᾷ τοῦ κοχλίου συστροφῇ εἰλούμενον τὸ ἐλασμάτιον τὸ λεγόμενον ὀδοντάριον περὶ τὸν κοχλίαν ἐν αὐτῇ τῇ κοίλῃ ἕλικι συνεχόμενον κινεῖν τὴν χελώνιον· αὐτῶν δὲ τούτων τῶν τετραγώνων, οἱ μὲν εἰσὶν ἁπλοῖ, οἱ δὲ διπλοῖ· ἁπλοῦς ὅστι κοχλίας ὁ μιᾷ ἕλικι συντετμημένον καὶ μίαν κινῶν χελώνιον· δεύτερος τοιοῦτος ὅστι κοχλίας ὁ δυσὶν ἕλιξι διατετμημένος καὶ δύο κινῶν χελώνας· τοιοῦτος δ' ὅστι κοχλίας ἐν τῷ μεγάλῳ πλινθίῳ τῷ Ἀνδρέου ὀργάνῳ· ἀπὸ γὰρ τῆς μεσότητος τὸ ξύλον ἐκ τῶν διαπτημάτων ἀντιθέτοις ἕλιξι τέτμηται ὥστε κατὰ ποίαν τοῦ κοχλίου συστροφὴν ἤτοι ἀπὸ τῆς μεσότητος ὅπῃ τὰ διαπτήματα ὁρμῶν τὰς χελώνας· ἢ ἀπὸ τῶν διαπτημάτων εἰς τὸν μέσον τόπον συντρέχειν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

2. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος διπλοῦς κοχλίας ἐν τῷ λεγομένῳ κηρυκίῳ ἄνωθεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἕως τοῦ πέρατος ἀντιθέτοις ἕλιξι τετμημένος, πάλιν καὶ αὐτὸς κινῶν δύο χελῶνας ὡς ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ ὀργάνου κατασκευῇ· ὁ γὰρ φακωτὸς κοχλίας κινεῖ τύμπανον· αἱ παρέλκηες τοῦ κοχλίου ἐπιβαίνουσαι τοῖς ὀδοῦσι τοῦ τυμπάνου,
P. 250. στρέφουσι τὸ μηχάνημα, ὥσπερ κοχλίας διὰ τοῦ περιτονίου, ἢ τοῦ περιαγωγίδος στρεφόμενος καὶ ἐπεμπίπτων τοῖς ὀδοῦσι τοῦ τυμπάνου κινεῖ τὸ μηχάνημα· κινεῖ δέ ποτε ὁ αὐτὸς κοχλίας χελώνιον, ἀλλ' οὐκέτι διὰ τένοντος, ὥσπερ ὁ τετράγωνος, ἀλλ' ἐν τῷ λεγομένῳ περικόχλῳ, συνεχόμενος ὁ περίκοχλος ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ χελώνης γίνεται κατασκευῇ· αὐτὸ γὰρ τὸ τοῦ χελώνης τρῆμα τὸ παραδεχόμενον τὴν κοχλίαν, ἀντιθέτοις ἕλιξι τοῦ φακωτοῦ κοχλίου περιέσκεπται· ὥστε τὰς περιεχούσας ἕλικας τοῦ φακωτοῦ κοχλίου, κατακεκλεῖσθαι εἰς τὰς τοῦ περικόχλου κοιλίας, καὶ παραδεδέχθαι εἰς τὰς τοῦ περὶ τοῦ κόχλου ἐξοχάς· συμβαίνει δὲ ἐν τῇ τοῦ κοχλίου συστροφῇ τοῦ κοχλίου ἐν ταῖς ἕλιξιν εἰλουμένων τὴν τοῦ χελώνης κίνησιν γίγνεσθαι, ποτὲ μὲν ἄνω, ποτὲ δὲ κάτω· μᾶλλον δὲ πλεονάζουσιν αἱ τοιαῦται κατασκευαὶ ἐν τοῖς πιεστηρίοις ὀργάνοις· ἐγένοντο γὰρ χάριν τοῦ κλειομένου τοῦ ὀργάνου ἐφ' ἑαυτῶν ἐφεδράζεσθαι τοὺς καταρτιζομένους τὰ παρὰ ἐφ' ἕδραν ὄργανα, ὅσα κεκλιμένους ἔχει τὰς κατασκευάς, οὕτω κατεσκεύασται· ὥστε ἢ καθημένους ἐπ' αὐτῶν ἢ κεκλιμένους τοὺς πάσχοντας καταρτίζεσθαι.

3. Πριαπίσκος λέγεται ὁ αὐτὸς καὶ στυλίσκος, ἔτι τὲ σκαλμὸς· ὅπου τὸ ἐφέδρανον, ἐκεῖ καὶ τὸν πριαπίσκον εὑρήσεις· γέγονε γὰρ οὗτος πρὸς ἀντέρεισιν τοῦ περιναίου τοῦ ἐν τοῖς καταρτισμοῖς γενομένοις· ἔστι δὲ ὁ πριαπίσκος ξύλον ὀκτωδακτυλιαῖον περιφερὲς κοῦ τὸ πλεῖον αὐτοῦ μέγεθος, κοῦ δὲ τὸ λοιπὸν μέρος εἰς τετράγωνον· ἡ πιονειδὴς ἐκκοπὴ τοῦ ἐφεδράνου ἐνίζηται· τὸ δὲ λοιπὸν τὸ ἄνω μέρος ἀντερείδηται τῷ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

περιτοναίῳ πι * σιδηροῦν γέγονε προσπηγνύμενον τοῖς διαπήμασι, ἀσφαλοῦς χάριν συνεχείας τῶν πριαπίσκων· ἐν δὲ || τῷ ἡμετέρῳ ὀργάνῳ εὑρεθήσεται μέγα σίδηρον πι πρὸς ἄλλῳ χρείαν κατεσκευασμένον· πρὸς τὴν κατείπωσιν μοχλείαν τῶν τῆς ῥαχέως ὑβωμάτων· τὰ δὲ λεγόμενα πώματα χάριν τῶν ὑπ' αὐτῶν κρύπτεσθαι τὰ μηχανήματα, πρὸς τῷ μὴ τοῖς ἰδιώταις φανερὰ γενέσθαι, οὕτως ἐκκείμενα ἀσκέπαστα· οἱ δὲ κρίκοι γεγόνασιν ἐν τοῖς τονίοις, τῆς προσδέσεως χάριν· ἐν ἄλλοις δὲ ὀργάνοις εἰσὶ πρὸς συνοχὴν μηχανημάτων τετεχνασμένοι, ὥσπερ ἐν τῷ τῶν Μενεκρίτου βεκρανίῳ ἡ τὸν ἄξονα συνέχουσα· καὶ ἐν ἄλλοις χάριν τῆς αὐτῆς χρείας παρελήφθησαν ψαλίδες· ἐν δέ τισιν ὀργάνοις πρὸς ἀσφαλῆ συμπηγίαν σκελῶν πρὸς διαπήματα ψαλίδας χαλκὰς εὑρίσκομεν προσπλωμένας· παρασκέλια δὲ ὅπῃ τῶν στασίμων ὀργάνων ἐγένετο, χάριν τῶν κλινόμενα τὰ ὄργανα καὶ τὴν τῶν ἐφεδράνων χρείαν ἐπιτελοῦντα, ἐπ' αὐτῶν στηρίζεσθαι.

4. Παραδοὺς ἐξ ὧν πάντα τὰ ὄργανα κατεσκεύασται, καὶ ἃς χρείας ἕκαστον τῶν ἐν αὐτοῖς μηχανημάτων ἐπιτελεῖ, ἑξῆς βούλομαι διδάξαι, τίνα τῶν ἐν τοῖς ὀργάνοις ἀκίνητα ὄντα ἐνεργεῖ, τίνα κινούμενα, καὶ τῶν κινουμένων τίνα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένοντα κινεῖται, καὶ τίνα ἀμείβοντα ἐνεργεῖ· πάλιν τὲ τῶν ἀκινητούντων τίνα ἀεὶ καὶ εἰς ἅπαν μένει ἀκίνητα, καὶ τίνα ἐξαιρούμενα ἑτέρας χρείας ἐπιτελεῖ· ἀκίνητα δέ ἐστιν ἐν τοῖς ὀργάνοις ταῦτα, βάσεις, σκέλη, πλευρά, διαπήματα σφηνοειδῆ, μηνοειδῆ, ἐφέδρανα, πριαπίσκοι, ἄλλα τινὰ πλεῖστα· κινούμενα δὲ ἐνεργεῖ, στροφώματα, κόρακες, ἄξονες, τύμπανα, ἀγκῶνες, κοχλίαι, χελῶναι, | ἄλλα τὲ πλεῖστα τούτοις ἀνάλογα· ἀλλ' ἐν μιᾷ τῷ αὐτῷ τόπῳ μένοντα κινεῖται τὰ τοιαῦτα στροφώματα, κόρακες, τύμπανα, κοχλίαι· οἱ πλεῖστοι ἄξονες τόπον ἐκ τόπου ἀμείβουσι, χελῶναι, ἀγκῶνες· τῶν δὲ ἀκινητούν-

* Ita cod.

P. 251.

P. 252.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

των ἐν τοῖς ὀργάνοις ἃ μὴ ἀεὶ καὶ εἰς ἅπαν ἀκίνητα μένει· ἃ δέ ἐστιν ἐξαίρετά τε καὶ ἔνθετα· ἀεὶ μὴ οὖν ἀκίνητα μένει τὰ τοιαῦτα, βάσεις, σκέλη, πλευρά, διαπήματα, ῥίζαι, ἐφέδρανα μηνοειδῆ· ἐξαίρετα δὲ ἐπί τινων ὀργάνων κινητὰ ὄντα σφηνοειδῆ· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ πριαπίσκοι πρὸς ἑτέρας χρείας ἔνθετοί τε καὶ ἐξαίρετοι γίγνονται.

P. 253. VI. Ἐκ τοῦ Ἡλιοδώρου Νειλέως πλινθίου. (1)

1. Τὸ τοῦ Νειλέως πλινθίον κατεσκεύασται ἐκ τῶν λεγομένων τετραγώνων ὑπομήκων τονίων· πλευρὰ γὰρ ἔχει δύο, μήκει τετραπαλαιστιαῖα, πάχει δακτυλιαῖα, συμπεπηγότα προσάλληλα κατὰ τὰ πέρατα τοῖς λεγομένοις διαπήμασι· τὰ δὲ διαπήματα ταῦτα ἰσοπλατῆ μέν ἐστι καὶ ἰσοπαχῆ ταῖς πλευραῖς, τῷ δὲ μήκει παλαιστιαῖα· τοιγαροῦν κατὰ λόγον τῶν τετραπαλαιστιαίων μὴ ὄντων, παλαιστιαίων δὲ τῶν διαπημάτων, ἐγένετο συμπηγία τοῦ τονίου τετράγωνος ὑπομήκης· ἐξέσται δὲ τῷ βουλομένῳ κατάπλευρα κολοκύντερα τοῦ ἱστορημένου μέτρου ποιῆσαι· ἐπείπερ ἑνὶ ἄξονι ἐνεργεῖ τὸ ὄργανον· ἐν δὲ μέσοις τοῖς πλευροῖς ἐκκεκομένοις στρογγύλοις καὶ διανταίοις τρήμασιν· ἐξ ὧν ἐστιν ἔκθετος μέσον ἔχων τύλον· κατὰ δὲ τὰς ἐκθέτους ἀποτορνώσεις σκυτάλας, τῇ μὴ ὕλῃ χαλκὰς ἢ σιδηρᾶς, δεκαδακτυλιαίους δὲ τῷ μεγέθει· ἔχει δὲ καὶ κρίκους τέσσαρας τὸ τόνιον τοῖς πλευροῖς καθηλωμένους, δύο ἄνω καὶ δύο κάτω.

(1) Περὶ τῆς μεταληπτικῆς κινήσεως ἐν τῷ ζ τῆς περὶ χρείας μορίῳ πολὺν ποιεῖται λόγον· ὁ γὰρ διαλεγόμενος περὶ τῶν τὴν λάρυγγα κινούντων μυῶν· καὶ φησὶν ὅτι κατακέχρηνται αὐτῷ οἱ ἀρχιτέκτονες ἐν τοῖς μηχανήμασι· καὶ πρὸ ἐκείνων φησί, καὶ παραδείγματι χρῆσθαι τῇ κινήσει τοῦ παρόντος μηχανικοῦ γλωττοκόμου, μεταληπτικὴν λέγων εἶναι κίνησιν τὴν ἄλλων διὰ μέσων ὄλλων κίνησιν· μετὰ δὲ τὸ ἑξῆς κεφάλαιον καὶ ὁ Ἡλιόδωρος περὶ αὐτοῦ διαλέγεται.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

2. Ἡ ἀρχαία καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Νειλέα τοῦ νειλέως κατασκευὴ ἐστὶν αὕτη· γενόμενος δέ τις Ἡρόδοτος ἀνὴρ ὀργα|νικὸς τὰ διαπήγματα καὶ τὰ ἔμπροσθεν μέρη κατὰ μεσότητας ἐκοίλανε σιγμοειδῶς· ἵνα διὰ τῶν τεινομένων σωμάτων κηρίαι καταφερόμεναι ὀπὶ τὸν τύλον τοῦ ἄξονος, μὴ προστρίβωνται ἐκθέτοις οὔσαις ταῖς γωνίαις, ἀλλὰ κατάλληλοι αὐτῶν ἄγονται· τοιοῦτος καὶ Ἡρόδοτος (καθάπερ δὲ ἡμεῖς παρειλήφαμεν, τὴν ἱστορίαν ταύτῃ, καὶ ταῦτα παραδίδομεν) λέγεται Πασικράτει τὸν ὀργανικὸν γενόμενον ἐν τῇ Σιδῶνι τεθεωρηκέναι τὸ τόνιον τοῦτο ὑπὸ ἀνδριάντος διακρατούμενον, κατασκευῇ διαφόρων κεχρημένον· τὰ γὰρ αὐτῆς οὔσης συμπηγίας, εἶχεν ἐκεῖνο τὸ τόνιον καὶ τὰς ἐκθέτους τοῦ ἄξονος ἀποτορνώσεις, χαλκῶν δρακόντων ἐμπλοκὰς κατ' ἰθὺ προκειμένων τῶν κεφαλῶν καὶ τῶν οὐρῶν· οὗτοι δὲ οἱ δράκοντες τίνος χάριν ἐγένοντο; ὅτι ἀντὶ τῶν σκυτάλων κατεσκευάσθησαν, πρὸς τὴν τοῦ ἄξονος στροφὴν· ἐπεὶ τὸ ἐν τῇ Σιδῶνι ὄργανον, μέσα τὰ διαπήγματα εἶχε τετρημένα στρογγύλοις τρήμασι καταλλήλοις τῷ τύλῳ τοῦ ἄξονος· δῆλον δὲ ὅτι τῶν τρημάτων ἐστὶν ἡ αὐτὴ χρεία ἡ κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ἵνα διὰ τῶν τρημάτων κατάλληλοι ἄγωνται ὀπὶ τὸν τύλον αἱ ἀπὸ τῶν γινομένων σωμάτων κηρίαι. P. 254.

3. Ἔτι ὁ Πασικράτης ἱστόρησε καὶ τῷ ἄξονι περικείμενα τέσσαρα τύμπανα περιτεθειμένα χαλκὰ πλησίον τῶν πλευρῶν, δύο μὲν ἔνδοθεν, δύο δὲ ἔξωθεν· ἐτέτρητο γὰρ καὶ τὰ πλευρὰ κατὰ τὴν τῶν ὀργάνων τάξιν· τούτων δὲ εὐχρηστία αὕτη· ἵνα μὴ τὴν αὐτάρκη τάσιν ἐντιθέμεναι περόναι, εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὀδόντων διαστήματα στηρίζουσι τὸν ἄξονα πρὸς τὴν ἐν τοῖς καταρτισμοῖς χρείαν· οἱ δὲ μεταγενέστεροι τὰ μὲν τύμπανα παρῃτήσαντο· ἐμέτρησαν δὲ ἀντία τὰ πλευρὰ καὶ τὰ ἔμπροσθια μέρη· ἔτρησαν δ' ἅμα καὶ κύκλον ἐκ διαστημάτων τινῶν καὶ αὐτὰς τὰς τοῦ ἄξονος

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀποτορνώσεις, ἵνα πρὸς τὴν δεδηλωμένην χρείαν περόναι ἐν-
P. 255. τι||θέμεναι ἀκίνητον φυλάξωσι τὸν ἄξονα· ἐγὼ δὲ ἐπείπερ
διαπίπτουσιν αἱ περόναι, τῆς ἱστορημένης εὐχρηστίας χάριν, κό-
ρακας ἐκτιλώσας τοῖς πλευροῖς, αὐτάς γε τὰς τῆς ἄξονος ἐ-
πιτορνώσεις, σὺν τοῖς τῶν πλευρῶν κῆ κύκλον ἐκ διαστημά-
των συμμέτρων ἔτρησα τρήμασι παραλλήλοις· ἵνα ὁπότε βου-
ληθείη ἐν καταρτισμῷ ἀκινητεῖν τὸν ἄξονα, κατακλείσω τὸν
κόρακα εἰς τὸ κατάλληλον τρῆμα· ἡ κοινὴ τῶν τονίου πλινθίου
κατασκευὴ ἐστὶν αὕτη.

4. Ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως τὸ πλινθίον κατεσκεύασα· τῆς
γὰρ αὐτῶν ὄντων μέτρων τῆς πλευρῶν, τὸ κάτω διάπτη-
μα ἄνω ἀναβέβηκα, τὰ κάτω τῆς πλευρῶν πέρατα ὅτι
παλαιστιαῖα ὑπὲρ τὸ διάπτημα καταλιπὼν· τὸν δὲ ἄξονα
ἔταξα ἐν μέσῳ τῶν διαπτημάτων λεγομένων φωτὶ· κὴ βάθρον
δέ τι τῶν σχολήκων κῆ τὸ ἓν πέρας τῆς σανίδος ἐξέκοψα τε-
τραγώνοις ὑπομήκεσιν ἐκκοποῦσιν, ἵνα τὰ δεδηλωμένα τῶν πλευ-
ρῶν πέρατα ἐναρμόζηται εἰς τὰς ἐκκοπάς· αὐτὰ δὲ τὰ πλευρὰ
κῆ τὰ πέρατα ἔτρησα ἐκ τῶν πλαγίων εἰς τὰ πλάγια διαν-
ταίοις τρήμασιν· ἵνα ἐντιθεμένη περόνη εἰς τὰ τρήματα,
συνάγῃ τὸ πλινθίον· αὕτη τῶν ὀργάνου κατασκευή. Ἑξῆς δὲ
ὅτι τὴν κίνησιν αὐτῶν πάρειμι.

VII. Περὶ κινήσεων τονίων.

1. Ἐπεὶ τὰ τόνια ὄργανα ἐστὶν ἐλλιπῆ καθ' ἑαυτὰ ἐνερ-
γῆσαι μὴ δυνάμενα, ἀλλὰ προσδεῖται ἑτέρου, ὡς κλίμακι,
κλίνῃ, βάθρῳ· ὅ τε καταρτισμὸς μηδενὸς τούτων παρόντος,
ὅτι τῆς ἐδάφους γίνεται εἰς τὴν γῆν· καλῶς ἔχειν μοι δοκεῖ
ὡς ἐν σχολικῇ παραδόσει, πρὸς τὴν παροῦσαν διδασκαλίαν
ὅτι κλίμακος παρεσκευασμένης τὴν τῶν ὀργάνου κίνησιν δηλῶ-
σαι· ἡτοιμάσθω κλίμαξ μία τῶν κοινῶν, μὴ ἐκείνη ἡ πλα-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τεῖα μὴν καὶ λοξὰ τῇ θέσει ἔχουσα κλιμάκια· τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν κλιμακίων πρὸς τὸν | καταρτισμὸν ἐστὶν ἀνεπιτήδεια· P. 256.
ἀλλ' ἔστω κλίμαξ ἰσοπαχὴς, ἔχουσα τετράγωνα τὰ κλιμάκια· χάριν δὲ τῶν τὰ σώματα μὴ παρατρίβεσθαι ὑπὸ τῶν γωνιῶν, ἔστωσαν αἱ γωνίαι αὐτῶν ἀποτελειωμέναι εἰς τὸν στρογγύλον τρόπον ἐξεσμέναι· ὅταν δὲ μὴ ᾖ τοιαῦτα κλιμάκια τὸν κλίμακος ἐρίοις περιειλήσθω εὐαφείας τοῦ σωμάτων χάριν.

2. Ἄρξομαι δὲ τοῦ παραδώσεως ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν μασχάλιν τῶν ὤμων διαφορᾶς· δεῖ δὲ ὅταν καταρτίζηται τὸ ἐξάρθρημα τοῦτο αἱρεῖσθαι σφηνοειδὲς τὸ ἐκ τῶν κλάδων ἠρτημένον· τοῦτο δὲ τὸ σφηνοειδὲς κατάκλιμα, καὶ ἐκ τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τὴν τοῦ χειρὸς ὑπέρθεσιν, ὥσπερ ὑπέδειξα, τιθέσθω, καὶ διὰ τῶν κάλλων πρὸς αὐτὸ ἀσφαλιζέσθω· ἐπιτήδειον δ' ἔστι κλιμάκιον πρὸς τὸν καταρτισμὸν· ἐκεῖνο ὃ ἔφην μὴ τὴν τοῦ χειρὸς ὑπέρθεσιν καὶ κατάτασιν· κρεμασθῇ τὲ ὁ πάσχων ἀφεστῶν τῶν ἐδάφους ὡς διὰ παλαιστιαῖον μέτρον· τὸ δὲ σφηνοειδὲς μὴ διαφόρως ἀλλὰ παρατετρημμένως τῷ κλιμακίῳ ἀσφαλῶς προστιθέσθω· ὥστε τὸ μὴν ἀμβοειδὲς (1) αὐτοῦ μέρος σχηματίζεσθαι πρὸς τὸν βραχίονα· τὸ δὲ περίκυρτον αὐτοῦ, πρὸς τὰς πλευράς· ἀπὸ δὲ διαστήματος τῶν σφηνοειδοῦς εἰς τὰ κάτω, ὡς μὴ δύο ἢ τρία κλιμάκια τὸ ὄργανον ἀσφαλίζεσθαι πρὸς τὴν κλίμακα, διὰ τοῦ προσόντων αὐτῷ κρίκων καὶ κάλλων ἢ κηρίων, ἢ ἄλλων τινῶν διεκβαλλομένων· προσδείσθωσαν δὲ τῇ κλίμακι καὶ αὐτῇ ἀσφαλῶς καταπεπηγυῖαι εἰς τὸ ἔδαφος εἰς τὸ ἀκινητοῦσαν ἐν ταῖς κατατάσεσιν ἑδραίαν καὶ ἀκλινῆ μένειν· τρόχιλοι δὲ τέσσαρες μονόξυλοι ἢ δίξυλοι, σπουδαιότεροι ἔστωσαν· δύο μὴν ἄνω ἐκ τῶν ἄνω κλιμακίων ἀνηρτημένοι νεύον-

(1) Ἀντὶ τοῦ κεκυρτωμένον καὶ ὑπερέχον· τί δ' ἔστιν ἄμβων, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐγὼ διεσάφησα.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τες κάτω· δύο δὲ κάτω, τῷ κάτω κλιμακίῳ προσδεδεμένοι, νεύοντες ἄνω.

P. 257. 3. Γενομένης δὲ || οὕτω τ σκευῆς, φέρειν πρὸς καταρτισμὸν τὸ σφηνοειδὲς· ἐρίῳ δὲ μαλακῷ λεπτῷ σκέπειν· ἐπεὶ γὰρ ἐστὶν ἀπηνὲς τὸ ξύλον, τὸ ἔριον περιτιθέμενον αὐτῷ ὡς μάλαγμα παραλαμβάνεται· καὶ δι' ἑτέραν δὲ αἰτίαν τοῦτο γίγνεται· ἰδίως γὰρ ἱδρῶτες ἐπιγίγνονται ἐν τῇ μασχάλῃ πολυθερμῇ οὔσῃ, καὶ μᾶλλον διὰ τὴν τ καταρτιζομένου δειλίαν καὶ πόνον· τούτους τοὺς ἱδρῶτας ἀναρπάζει τὸ περιειλούμενον τῷ σφηνοειδεῖ ἔριον· καὶ αὕτη δὲ ἡ κλίμαξ ἤτοι ἀπὸ τῶν παρόντων ἀσφαλῶς διακρατείσθω· εἶτα κ τὰ τῶν μερῶν πέρατα εἰς τὸ ἔδαφος καταπεπήχθω μ σφηνώσεως ὡς πρόκειται· δῆλον δ' ὅτι μήκους εὖ ἔχειν δεῖ τὴν κλίμακα, καὶ εἰ μ τὸ εἰς τὴν τρίτιν καταπεπήχθαι τὸ ὑπερκείμενον αὐτῆς μέτρον, αὔταρκες ἀεὶ πρὸς τὸ τ καταρτιζομένου μέγεθος· ἐστηριγμένης δὲ τ κλίμακος ὑπὸ ποδὶ αὐτῇ παρατιθέσθω· ἐφ' ᾧ ἐπιβεβηκὼς ὁ πάσχων ὑπερτιθέτω τὴν χεῖρα ὑπὲρ τὸ κλιμάκιον, ἵνα τὸ σφηνοειδὲς εὐαρμόστως ἐντεθῇ εἰς τὴν μασχάλιν· ἔπειτα διπλῆς σκληρίας μεσότης τασσέσθω μεταξὺ τ σφηνοειδοῦς καὶ τ βραχίονος· ἧς αἱ ἀρχαὶ ἔστωσαν ἔξω παρειμέναι.

4. Μετὰ δὲ ταῦτα βρόχος ὁ καρχήσιος λεγόμενος ἢ ἄλλος τις ἰσότονος περιτιθέσθω τῷ βραχίονι, ἀλλὰ μὴ κατὰ μέσου, ἵνα μὴ ὁ μῦς σφίγγηται· ὑπεράνω δὲ τ μυὸς πάχος, ἢ ὑπὸ τὸν μῦν· νῦν γὰρ ἡ ἐκ τ ἀγκῶνος ἀνωμαλία κωλύει τὸν βρόχον ὑποχωρῆσαι· καὶ μᾶλλον οὕτω συμφέρει· τὰ γὰρ ἐκ πολλοῦ διαστήματος γιγνόμενα σώματα εὐχερῶς ἀνίεται· τὰ δὲ σύνεγγυς εὐχερῶς τεινόμενα δυσχερῶς χαλᾶται· μ τὴν τ βρόχου περίθεσιν τ κηρίας, αἱ τ βρόχου ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω, καὶ ἀποδιδόσθωσαν κατ' εὐθὺ τ τύλου τ ἄξονος· εἶτα τότε διὰ τ σκυτά-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λων ἢ αὐτόθεν ἢ διὰ χειρῶν ὁ ἄξων στρεφέσθω, ἵνα ὅπῃ τοῦ ἄξονος συστροφὴ γένηται· καὶ | κατάτασις εὐθύπορος· ἅμα δὲ τῇ κατατάσει, ἤδη τοῦ τάσεως προκοπτούσης, ὑφελκέσθω τὸ ὑποπόδιον, ἵν' ἐκ τοῦ κλίμακος κρεμασθῇ ὁ πάσχων πρὸς τῷ κατὰ ὑπεραιώρησιν καταρτισμῷ· κρεμαμένου δὲ τοῦ καταρτιζομένου, ὁ ὑπηρέτης * ἐξόπισθεν πλησίον αὐτοῦ ἢ ἐπίτονος τραχήλου ἐστὼς, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ συνημμένας καθαπτέτω κατὰ τοῦ αὐχένος τοῦ καταρτιζομένου, καὶ ἀντιμεταγέτω βίᾳ τὸν τράχηλον· προστιθέσθω δ' ἅμα τῇ καταψίᾳ καὶ τῇ ὑπεραιωρήσει· ἀνίεται γὰρ τὰ περικείμενα τῷ ἀνθρώπῳ πλήγματα· τοῦ δὲ τάσεως αὐτάρκους γιγνομένης, παρεστὼς ὁ καταρτίζων, συλλαβὼν τὴν τοῦ κηρίας ἀρχὴν, δι' αὐτῆς ἑλκέτω τὴν βραχίονος κεφαλὴν· ἢ τὸν ἀγκῶνα ἀντιμετάγων εἰς τὰ κλιμάκια· τοῦ δὲ ἐξελκυσμοῦ γενομένου, ἀνίεται ἡ τάσις, καὶ σφάλμα ἐπαγέσθω πρὸς τὴν ἐνάρθρωσιν· τοιοῦτος ἐστὶν ὁ τρόπος τοῦ εὐθυπόρου κατατάσεως· συμφέρει δὲ πρὸς τὸν ἀσφαλῆ καταρτισμὸν, πρὸ τοῦ κατατάσεως ἀσφαλίζεσθαι κηρίαις τὰ σκέλη προσάλληλα· καὶ τὴν ὑγιῆ χεῖρα παρατεταμένην πρὸς τὰς πλευρὰς δεῖν, ἵνα μὴ ἐκ τοῦ καταρτισμοῦ ἀλγηδόνα, ἢ τοι ἐπιβαίνῃ τοῖς κλιμακίοις ὁ καταρτιζόμενος, ἢ τῇ χειρὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ βρόχου συνέχῃ.

P. 258.

* Cod. ὑπερόπτης.

5. Ἐξέσται δέ τινι καὶ κατὰ μετάληψιν καὶ κατά τινας· τίς δὴ ὁ τρόπος τῆς κατὰ μετάληψιν κατατάσεως ὑποδείξω· πάντων τῶν αὐτῶν γεγονότων ἐπὶ τῆς εὐθυπόρου κατατάσεως τῶν δεδηλωμένων, αἱ τοῦ βρόχου ἀρχαὶ διὰ τῶν κάτω τροχίλων μεταλαμβανέσθωσαν ἔσωθεν ἔξω· διδόσθω δὲ τῷ τύλῳ τοῦ ἄξονος ἢ ἔξωθεν ἔσω, καὶ περιτιθέσθωσαν ταῖς τάλαις τοῦ ἄξονος· ἵνα συνεπιστρεφομένου τοῦ ἄξονος κατὰ μετάληψιν γένηται κατάτασις· δύναται δὲ διὰ τοῦ αὐτῆς || παρασκευῆς καὶ ἡ ἀντικαταμετάληψιν τάσις γίγνεσθαι· δηλῶ δὲ τοῦτο πῶς αἱ τοῦ βρόχου ἀρχαὶ ἄγονται κάτω

P. 259.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

καὶ διεκβάλλονται· καὶ διὰ τοῦ ἄνω τροχίλων ἐπιτελεῖ τὰ καταφέροντα, καὶ ἀποδίδονται ταῖς σκυτάλαις τοῦ ἄξονος, κίνησις ἡ κατὰ ἀντιμετάληψιν καὶ κατάτασις γενήσεται· πάλιν μὴν τὴν αὐτάρκη τάσιν αἱ ἀκόλουθοι μοχλεῖαι ἐκκρίνονται ὅτι τοῦ εὐθυπόρου τάσεως· δεδηλωμένοι οἱ ἐκ κατατάσεως τρόποι εἰσὶν οὗτοι· δεῖ δὲ μὴν τὸν καταρτισμὸν πλησίον τοῦ κλίμακος τὸ ὑποπόδιον τιθέναι, ἵν' ἐπιβῇ αὐτῷ ὁ καταρτιζόμενος· καὶ τότε αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σφηνοειδοῦς παράγειν· χωρίζειν δὲ ἀπὸ τοῦ κλίμακος ἔχοντα τὸν βραχίονα, ὡς προεῖπον.

6. Ἐπεὶ δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀργάνου ἀνάτασις τοῖς πρώτοις ἡμῶν ἱστορήθη γίγνεσθαι, ὀφείλω κἀγὼ κατὰ τὸ ἀκόλουθον καὶ τοὺς τῆς ἀνατάσεως τρόπους ὑμῖν δηλῶσαι· ὥσπερ οὖν ἔφην ἠθέλησαν οἱ προγενέστεροι καὶ τοὺς κατὰ ἀνάτασιν καταρτισμοὺς, ἔτι τε καὶ τοὺς κατὰ διάτασιν, εἰσηγήσασθαι· μάλιστα δὲ τῇ ἀνατάσει ἐχρήσαντο· ἐφ' ὧν οὐ μόνον ἐξάρθρημα, ἀλλὰ καὶ κάταγμα τοῦ βραχίονος ἐγένετο· ἴδωμεν οὖν τοὺς τρόπους καθ' οὓς ἔδοξεν αὐτοὺς καταρτίζειν ὅτι τοῦ κατὰ ἀνάτασιν τρόπου· τῆς ἄλλης τοίνυν κατασκευῆς τοῦ κλιμακίου τοῦ αὐτῆς οὔσης, οὐκέτι τὸ σφηνοειδὲς ἐπηρτισμένον τῷ κλιμακίῳ πρὸς αὐτὸ ἀσφαλίζεται, ἀλλ' αὐτὸ μόνον ἐπιτίθεται αὐτῷ· αἱ δὲ τῶν κάλλων ἀρχαὶ μακρόταται οὖσαι, διὰ τῶν ἄνω προσδεδεμένων τροχίλων διεκβάλλονται ἔσωθεν ἔξω· εἶτα ἄγονται κάτω, καὶ ἀποδίδονται ταῖς σκυτάλαις τοῦ ἄξονος οἱ τύλοι· τούτων οὕτως γενομένων τότε πλησίον τοῦ κλίμακος ὑποπόδιον, ᾧ ἐπιβεβηκὼς ὁ πάσχων ὑπερτίθησι τὴν χεῖρα, ἵνα
P. 260. πάλιν τὸ σφηνοειδὲς εἰς τὴν μασχάλην· | ἔπειτα βρόχος ὁ καρχήσιος ἢ ἄλλος τίς ἰσότονος περιτίθεται τῷ βραχίονι, οὗ αἱ ἀρχαὶ ἄγονται κάτω καὶ ἀποδίδονται κλιμακίῳ ἔν τι κλίμακος πρὸς κράτημα· γενομένου δὲ τοῦ κρατήματος, καθὼς ἐδηλώθη, στρέφεται ὁ ἄξων ὅτε καταλαμβάνει τῇ τοῦ ἄξονος στροφῇ διὰ τῶν κάλλου κατὰ μετάληψιν ἀνελκόμενον τὸ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σφηνοειδὲς τὴν ἀνάτασιν ἐπιτελεῖ· μετὰ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν ἡ κατ' ἐξελκυσμὸν μοχλεία διὰ διπλῆς κηρίας γίγνεται· τὸ δὲ σφάλμα διὰ χειρῶν.

7. Τούτῳ ἐγὼ τῷ καταρτισμῷ οὐ συναρέσκομαι, διότι αἰωρούμενον τὸ σφηνοειδὲς περιτρέπεται· ὅταν δὲ μὴ μένῃ ἐν τῇ μασχάλῃ, οὐ γίγνεται οὐδὲ τοῦτο τοῦ καταρτισμοῦ τέλος· καὶ μάλιστ' ὅταν θέλῃ τίς κρεμαμένου τοῦ πάσχοντος καὶ ὑπεραιώρησιν καταρτίζαι· ἀσφαλὴς δὲ γίγνεται ἡ κατάτασις βεβιωκότος τοῦ σφηνοειδοῦς τοῦ κλιμακίων, καὶ δεῖ τοῦ κάλλων ἠσφαλισμένου, ὡς πρόσθεν ἐδηλώθη· πῶς δὲ καὶ κατὰ ἀνάτασιν ἡμεῖς ἐνεργοῦμεν ἀσφαλῶς, εἴσεσθε μετ' ὀλίγον ἐν τῇ παραδόσει τῶν κεκλιμένων καταρτισμῶν· ὁ δὲ κατὰ διάτασιν τρόπος γίγνεται, τῶν ἄλλων μὲν παντων συντελουμένων, τῶν δὲ τοῦ βρόχου ἀρχῶν οὐκέτι ἀσφαλιζομένων πρὸς τὸ κλιμάκιον, ἀλλὰ τῷ τύλῳ τοῦ ἄξονος αὐτόθεν προσδεδεμένων· ἢ καὶ μετάληψιν πρότερον δεῖ τοῦ κάτω τροχίλων μεταλαμβανομένων, καὶ τότε τῷ ἄξονι ἀποδιδομένων· ἐγκλήματα δὲ ταῦτα καὶ νῦν κομιζέσθω τὰ τῆς διατάσεως τὰ μικρῷ πρόσθεν ὅτι τῆς ἀνατάσεως εἰρημένα· ἀεὶ γάρ μοι ἀρέσει ἄρθρου τοῦ πάσχοντος καταρτιζομένου, μόνῃ τῇ κατατάσει ἐνεργεῖν. Περὶ τῆς εἰς τὴν μασχάλην διαφορᾶς λόγον ποιησάμενος, ἀκολούθως βούλομαι καὶ τῆς ἔμπροσθεν ἔτι καὶ τῆς ὀπίσω διαστείλασθαι διαφορᾶς. ||

VIII. Περὶ τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ὀπίσω τοῦ ὤμου διαφορᾶς. P. 261.

1. Ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσω τοῦ ὤμου διαφορᾶς, τοῦ κλιμακίου καὶ ταῦτα καὶ ὡσαύτως παρεσκευασμένου ἢ ἐσχηματισμένου, προσδεδεμένου δὲ τοῦ τονίου καὶ τοῦ τροχίλου, καθάπερ προείρηται, πάλιν πρὸς τὸν καταρτισμὸν ὑποπόδιον δεῖ τιθέναι

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πλησίον τ̃ κλίμακος· κ̃ πρὸς τὸν καταρτισμὸν ἐπιτήδειον κλιμάκιον ἐρίῳ ἢ ὀθονίῳ περιειλεῖν· ἔπειθ' ὑπερτιθέναι τὴν χεῖρα, ἵνα κατὰ τ̃ κλιμακίς προπεριειλημένς ὡς ὑπεδείχθη στηριχθῇ ἡ μασχάλη· κ̃ τότε τῷ βραχίονι τὸν καρχήσιον βρόχον, ἢ ἄλλον ἰσότονον περιτιθέναι, καθὼς εἴρηται· τ̃ βρόχς τὰς ἀρχὰς ἄγειν κάτω ὅπῃ τὸ τόνιον δεῖ· κ̃ ἀποδιδόναι τῷ ἄξονι τὴν κατ' εὐθὺ μετάληψιν, ὡς προιστόρηται ὅπῃ τ̃ εἰς τὴν μασχάλω διαφορᾶς· ἵνα πάλιν τῇ τ̃ ἄξονος στροφῇ, τοιάδε κατάτασις γένηται· ἅμα δὲ τῇ κατατάσει πάλιν ὀφείλει τι ἐξόπισθεν παρεστὼς καθάπτειν ἑαυτοῦ τὰς χεῖρας κατὰ τ̃ τροχίλς τ̃ καταρτιζομένς, πρὸς τὴν τ̃ σώματος ἀντιμεταγωγήν.

2. Ἐξέσται δὲ νῦν μᾶλλον τί προθεῖναι τῇ τ̃ τάσεως βίᾳ· καὶ τῇ κατατάσει τὸ ὑποπόδιον ἐφελκύσας, τὸν δὲ πάσχοντα κρεμάσας· ἵνα καθ' ὑπεραιώρησιν συνεργήσῃ τῷ χαλάσματι τῶν προκειμένων τῷ ἄρθρῳ στεγμάτων· αὐτάρκης δὲ τ̃ τάσεως γενομένης πρὸς τὴν ἀθρεμβολίαν, αἱ κατὰ περιαγωγὴν μοχλεῖαι γιγνέσθωσαν ὑπ' αὐτοῦ τ̃ καταρτίζοντος· δεῖ δὲ ὅπῃ μ̃ τ̃ ἔμπροσθέν τ' ὄθεν ἄρῃ τ̃ χειρὸς, βιάζεσθς τὴν κεφαλὴν, τ̃ βραχίονος ἐκ τ̃ παρὰ φύσιν τόπς εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἑτέρᾳ χειρὶ ἀντιμεταγομένς τ̃ ἀγκῶνος, αἱ τῶν ὀπισθίων μερῶν εἰς τὰ ἐμπρόσθια· τούτς δὲ τ̃ ἔργς γιγνομένς, ὑπηρέτης παρεστὼς πλατείᾳ τῇ χειρὶ
P. 262. ἀνατρεπέτω τὴν ὠμοπλάτην, ἀντερεί|δων τὴν χεῖρα τῇ ὠμοπλάτῃ, ἵνα μὴ ἑλκύηται ἡ τ̃ ἔργς βία· ὅπῃ δὲ τ̃ ὀπίσω διαφορᾶς γιγνέσθω τὰ ἐναντία· ἡ μὴν κεφαλὴ τ̃ βραχίονος κατὰ τὴν τ̃ αὐτοῦ θέναρος ἀντέρεισιν, ἀπὸ τ̃ πρὸς τῇ ὠμοπλάτῃ τόπς εἰς τὸ κατὰ φύσιν μεταγομένης· ὁ δὲ ἀγκὼν τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ ἱστοῦται πάντη μεταγέσθω· οὕτως ἡμῖν ἀρκεῖ τὴν εἰς τὸ ἔμπροσθεν κ̃ τὸ ὀπίσω τ̃ ὤμς διαφορὰν καταρτίζειν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

3. Οἱ δὲ ἄλλοι ὅτι ἀμφοτέρων τούτων ἀνέγραψαν· καὶ τὸν κατὰ ἀνάτασιν καταρτισμὸν ἴδωμεν πῶς ἔδοξεν αὐτοῖς ἐνεργεῖν· κλιμακίς ὡσαύτως παρασκευασμένς διπλῆς κηρίας, ἡ κάλλς μεσότης ἐρίῳ ἢ ὀθονίῳ περιειλεῖται· εἶτα ὑποτίθεται ὑπὸ τὴν μασχάλην· καὶ τότε αἱ ἀρχαὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων τροχίλων ἐκληφθεῖσαι ἄγονται κάτω, καὶ ἀποδίδονται ταῖς σκυτάλαις ἀπὸ τοῦ ἄξονος ὡς τύλοις· ἔπειτα τῷ βραχίονι καρχήσιος βρόχος ἢ ἄλλος ἰσότονος περιτίθεται· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἄγονται κάτω, καὶ πρὸς δέον κλιμακίῳ τινὶ τοῦ κλίμακος πρὸς κράτημα· τούτων γενομένων ὡς εἴρηται, στρέφεται ὁ ἄξων· στρεφομένς δὲ τοῦ ἄξονος, κράτημα γίνεται καὶ ἀνάτασις· πάλιν δὲ μὴ τὴν αὐτάρκη τάσιν, κατὰ παραγωγὴν δοκιμάζονται μοχλεῖαι ὅτι τοῦ διατάσεως· αἱ μὴ τοῦ βρόχς ἀρχαὶ, τῷ τύλῳ τοῦ ἄξονος ἀποδίδονται, καὶ αὐτόθεν μὴ κατάληψιν· αἱ δὲ τοῦ κάλλς ἀρχαὶ κατὰ μετάληψιν· τοῦ ἄξονος στροφὴ ἢ κατάτασις γένηται, μὴ τὴν αὐτάρκη τάσιν, τῶν αὐτῶν μοχλειῶν τὴν παραγωγὴν δοκιμαζομένων· αἱ μὴ οὖν τάσεις τείνονται· αἱ δὲ μοχλεῖαι οὐκ εἰσὶν ἀσφαλεῖς· αἰωρούμενος γὰρ τῷ κρεμασμῷ καὶ παραφερόμενος ὁ πάσχων, δυσχερῶς ἀθρεμβολεῖται· καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἔδοξέ μοι καὶ νῦν ὑπερτίθεσθαι τὴν ἀνάτασιν καὶ τὴν διάτασιν· ἐνεργεῖν δὲ τὴν ὅτι πάντων τοῦ ὤμου || ὀλισθημάτων κατάτασιν, ὀρθοῦ τοῦ πάσχοντος καταρτιζομένου γιγνομένου. Ἀπὸ τοῦ ὤμς ὅτι τὸν ἀγκῶνα μέτειμι. P. 263.

IX. Περὶ ἀγκῶνος.

1. Κοινῶς τὰ δύο τοῦ πήχεως ὀστὰ εἰς τέσσαρας τόπους ὀλισθαίνει, τοῦ ἔσω, τοῦ ἔξω, τοῦ ἔμπροσθεν, τοῦ ὀπίσω· καὶ ὅτι μὴν τῆς τριῶν διαφορῶν τοῦ ἔσω καὶ τοῦ ἔξω καὶ τοῦ ὑπίσω κέκαμπται ἡ χεὶρ, ἐκτείνεσθαι μὴ δυναμένη· ὅτι δὲ τοῦ ἔμπροσ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θεν διαφορᾶς ἐκτέταται, κάμπτεται μὴ δυναμένη· κοινῶς δὲ ὅτι τῆς τριῶν διαφορῶν ἐφ' ὧν κεκαμμένη ἡ χεὶρ, ἐκτείνεται ἀδυνατεῖ· τὸ κλίμακος μὴ τὸ τονίου παρασκευασμένης, καθὼς εἴρηται, πρὸς τὸν καταρτισμὸν, ἤτοι αὐτόθεν παρεστὼς τῷ κλιμακίῳ ὁ καταρτιζόμενος, καὶ πλησίον ὄντι τῷ ὑποποδίῳ ἐπιβεβηκώς, ὑπερτιθέσθω τὴν χεῖρα ὑπὲρ τὸ ἐπιτήδειον αὐτοῦ κλιμάκιον· καὶ τότε ὁ βραχίων διὰ τὸ λεγομένου φοινικος ἐπιδέσμου κρατείσθω, βρόχος ἀνισότονος ὡς ἐορτὸς χιεστῶν ναυτικός· ᾧ περιτιθέσθω τῷ πήχει πλησίον τὸ καρποῦ· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀναγέσθωσαν καὶ ἀποδεδόσθωσαν ἑνὶ κλιμακίῳ πρὸς κράτημα· ἵνα μείνῃ ἐν τῇ τάσει ἀσφαλῶς φυλασσόμενον τὸ τὸ χειρὸς τόνιον, σχῆμα ὂν τὸ γιγνομένων· διπλῆς κηρίας μεσότητος περιτιθέσθω πήχει ἐγγὺς ἀγκῶνος, ἧς αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω ὅτι τὸν ἄξονα· καὶ ἤτοι κατ' εὐθὺ τύλῳ τὸ ἄξονος ἀποδιδόσθωσαν, ἢ κατὰ μετάληψιν, καθάπερ ὅτι τὸ τὸ ὤμου ἐξαρθρημάτων· ἵνα πάλιν τῇ τὸ ἄξονος στροφῇ γένηται κατάτασις.

2. Ἀναγέγραπται δὲ ὅτι τοῦ ἀγκῶνος καὶ ὁ κατὰ ἀνάτασιν καταρτισμὸς· τρόπῳ δὲ γίγνεται τούτῳ· ἄλλων ἁπάντων συντελουμένων, καθὼς ἱστορήθη, οὐκέτι ὁ βραχίων ἀσφαλίζεται κρατήματι, ἀλλ' αὐτῷ ὁ βραχίων ὁ καρχήσιος ἢ ἄλλος τίς ἰσότονος περιτίθεται· οὗπερ βρόχου αἱ
P. 264. ἀρχαὶ ἀνάγονται· καὶ | δεῖ τὸ ἄνω τροχίλων ἔσωθεν ἔξω ἐκλαμβάνονται· εἶτα φέρονται κάτω, καὶ ταῖς τὸ ἄξονος ὡς τύλοις ἀποδίδονται· τὸ δὲ διπλῆς κηρίας αἱ ἀρχαὶ καταφέρονται καὶ ἀντιδίδονται κινητῷ τινὶ προσκρατήματι· ὅ τε λοιπὸν στρεφομένου τὸ ἄξονος οὐδὲν ἄλλο γίγνεται ἢ κράτημα καὶ ἀνάτασις κὴ μετάληψιν· πρόδηλος δὲ ἐκ τούτων ὅστ' καὶ ὁ διατάσεως τρόπος· τὴν γὰρ διάτασιν αἱ μὴ τὸ βρόχου ἀρχαὶ τῷ τύλῳ τὸ ἄξονος ἀποδίδονται· ἵνα τῇ αὐτῇ τὸ ἄξονος στροφῇ, διάτασις γένηται· μὴ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν αἱ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀκόλουθοι μοχλεῖαι δοκιμάζονται· ὅτι μὴν οὖν τοῦ δύο διαφορῶν τοῦ τε ἔσω καὶ τοῦ ἔξω καταπαράγειν· ὅτι δὲ τοὺς ὀπίσω ἢ κατ' ἐξελκυσμὸν· τοὺς δὲ τρόπους τῶν μοχλειῶν τούτων, ἐν τῇ περὶ ὀλισθημάτων πραγματείᾳ δεδήλωκα· ταῦτα δεῖ ποιεῖν ὅτι τῶν δεδηλωμένων τῶν ἀγκῶνος διαφορῶν.

3. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἔμπροσθεν διαφορᾶς, ἐφ' ἧς ἔλεξα ἐκτεταμένην τὴν χεῖρα μὴ κάμπτεσθαι, πάλιν τοῦ αὐτῆς οὔσης κλίμακος καὶ τοῦ τῶν τονίων παρασκευῆς πλησίον τοῦ κλίμακος, καὶ ἑστῶτος τῶν καταρτιζομένου, ὑπερτίθεται ἡ χεὶρ εἰς τὸ ἐπιτήδειον τοῦ κλίμακος κλιμάκιον· εἶτα ἀσφαλίζεται ὁ βραχίων πρὸς τὸ κλιμάκιον δεσμῷ τῶν αὐτοῦ ἐπιδέσμου· καὶ τότε ὁ βρόχος ἰσότονος τῷ πήχει περιτίθεται πλησίον τῶν καρπῶν· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἄγονται ὅτι τὸ τόνιον πρὸς τὴν κατάτασιν· εἰ δέ τις βούλοιτο κῆ κράτημα καὶ ἀνάτασιν ἐνεργεῖν, μηκέτι τὸν βραχίονα ἀσφαλίζεσθω πρὸς τὸ κλιμάκιον· ἀλλ' ἀμφοτέροις τοῖς κώλοις ἰσοτόνους βρόχους περιτιθέτω· ἕνα μὲν τῷ βραχίονι, ἕνα δὲ τῷ πήχει· καὶ τῶν μὲν ἄνω βρόχου τὰς ἀρχὰς || ἀγέτω ὑπὲρ κεφαλῆς· τῶν δὲ κάτω, ἵνα τάσεις γένωνται, καθὼς ἐν τοῖς ἄλλοις καταρτισμοῖς ἐδηλώθη· μῆ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν, νῦν πρὸς τὴν καταγωγὴν δύο μοχλευτικὰ ἐνεργήματα παραλαμβάνεται, τό τε κῆ εἴπωσιν καὶ τὸ κῆ περισφαλέω πρὸς τὸ τὰ τῆς διειπωσης ἐπιμενούσης τοῦ τάσεως γιγνομένης· εἶτα ἐπακολουθεῖ τῇ περισφάλσει ἀνεθείσῃ· τοὺς δὲ τρόπους τῶν μοχλειῶν τούτων πολὺ πρότερον ἐκτέθειμαι ἐν τῷ περὶ τῶν ὀλισθημάτων ὑπομνήματι· δεῖ δὲ μῆ τὴν καταγωγὴν τῶν μερῶν κάμπτειν τὴν χεῖρα καὶ ἐκτείνειν, στρέφειν τε αὐτὴν ἐπί τε τὸ πρηνὲς καὶ τὸ ὕπτιον σχῆμα εἰς ἐπίγνωσιν τῶν καταρτισμοῦ τέλους· καὶ τότε ἐγγώνιον τὴν χεῖρα σχηματίζειν πρὸς τὴν ἑξῆς ἀκόλουθον θεραπείαν· τοῖς δεδηλωμένοις τρόποις καταρτίζεται ἀμφότερα τὰ τῶν πήχεως ὀστὰ παρὰ φύσιν διατεθέντα· ἐπεὶ δέ ποτε καὶ ἑκατέρων αὐτῶν κατ' ἰδίαν πάσχει ἕξις

P. 265.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὰ μὴ τ ἰδίας χώρας, ἀναγκαῖον ἐστὶν εἰπεῖν ἑξῆς πῶς ὁ πήχυς ἐξαρθρήσας καταρτισθήσεται· καὶ πῶς ἡ κερκὶς παραθρήσασα καταγωγῆς ἀξιωθήσεται.

X. Περὶ πήχεως καὶ κερκίδος.

Ἐξαρθρεῖ ποτὲ καθ' ἑαυτὸν ὁ πήχυς, καὶ πάλιν κατ' ἰδίαν ἡ κερκὶς παραρθρεῖ εἰς τοὺς εἰρημένους τρόπους τῇ περὶ τ ἄρθρων· πάλιν δὲ πρὸς τὸν καταρτισμὸν τ ὀστέων τούτων· εἶτα ἀσφαλίζεσθαι τὸν βραχίονα πρὸς τὸ κλιμάκιον διὰ τ φοίνικος ἐπιδέσμου· αὐτῷ δὲ τῷ φοίνικι συμφέρει περιτιθέναι ἀνισότονον βρόχον· τούτου δὲ τ βρόχου αἱ μὴ ἀγκύλαι ἀπὸ τ καταρτιζομένου μέρους· αἱ δὲ ἀρχαὶ κ τὸ ἀντικείμενον, τοὐτέστι κ τὸ ὑγιὲς· ἰδίως γὰρ οἱ ἀνισότονοι βρόχοι ἐκεῖνα μᾶλλον βιάζονται τὰ μέρη, οἷς περιτίθενται αὐτῶν αἱ ἀγκάλαι· ἧσσον δὲ κατὰ | τὰς ἀρχάς· θέλομεν δὲ ἡμεῖς τὸ μὴ ἄνω ὀλισθηκὸς ὀστέον κατατείνειν· τὸ δὲ κατὰ φύσιν ἔχον μὴ βιάζεσθαι· τ δὴ οὖν βρόχου αἱ ἀρχαὶ ὀφείλουσιν ἀποδίδοσθαι τῷ τύλῳ τ ἄξονος, ἵνα στροφὴ ἡ κατάτασις γένηται· μ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν, πρὸς τὴν καταγωγὴν ταῖς ἀκολούθοις μοχλείαις χρήσασθαι· ὅτι μὴ τ ἔσω τ πήχεως διαφορᾶς καὶ τ ἔξω κερκίδος παραγωγῆς, τ δύο χειρῶν οἱ δάκτυλοι συνημμένοι ὑποτίθενται τῷ ἀγκῶνι, καὶ ταθὲν ἄρα ἑκατέρωθεν παρατίθενται· ὧν τῇ βεβιασμένῃ προαιρήσει ἡ παραγωγὴ γίνεται· ὅτι δὲ τ ὀπίσω διαφορᾶς καὶ μάλιστα τ πήχεως κατ' ἐξελκυσμὸν ἐνέργημα εὐθετεῖ· τ δὲ κερκίδος τὸν ἔμπροσθεν τόπον παραρθρηκυίας, εἴπωσις καὶ περίσφαλσις δοκιμάζεται, καθὼς ἐδηλώθη ὅτε καταρτίζετο ἀμφότερα τὰ ὀστέα εἰς τὸν ἔμπροσθεν τόπον ἐνηγμένα· τοὺς δὲ ἀκριβεῖς τόπους τ μοχλῶν τούτων ἐν τῇ περὶ τ ὀλισθημάτων πραγματείᾳ ἐκτίθεμαι· τεκμήριον τὲ ἔσται τ καταρτισμοῦ ὅτι μὴ τ πή-

P. 266.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

χεως ἡ ἀνεμπόδιστος τ χειρῶν κάμψις τὲ καὶ ἔκτασις· ὅτι δὲ τ κερκίδος, ἡ ὅτι τὸ πρηνὲς καὶ τὸ ὕπτιον στροφὴ· ὡς μὲ οὖν δεῖ διὰ τ κλιμακίου ὀρθὸν τὸν πάσχοντα καταρτίζειν, ἐδηλώθη· ἐπεὶ δὲ διά τινα εὔλογον αἰτίαν ἢ δι' ἀσθένειαν ἢ διὰ κάταγμα τ μηροῦ ἅμα γενομένου ἢ κνήμης ὀρθῶς καταρτίζεσθαι οὐ δύναται ὁ πάσχων, ἀναγκαῖον μοι ἐστὶν ἑξῆς διδάξαι πῶς κεκλιμένης τ κλίμακος αὐτῇ ἢ βάθρῳ ὁ πασχων καταρτισθήσεται.

XI. Πῶς κεκλιμένον τὸν πάσχοντα δεῖ καταρτίζειν.

Κλίνειν δεῖ τὴν κλίμακα, καὶ τότε τοῖς σκέλεσιν αὐτῆς ἑκατέρωθεν ὑπὸ τὰ πέρατα λίθους ἢ ξύλα ὑποτιθέναι, ἵνα μετεωρισθῇ ἀπὸ τ ἐδάφους· || σινδόνι δὲ τοῖς κλιμακτῆρσιν τιθέναι, ὁμαλισμοῦ χάριν· οὕτω γὰρ ἡ κλίνη ἀναλογήσει ἢ βάθρῳ πρὸς τὴν ἐν τῷ καταρτισμῷ κατάκλισιν τ πάσχοντος· τὸ δὲ τόνιον ἀσφαλιζέσθω πρὸς τὴν κλίμακα πρὸς τοῖς κάτω τέρασι τ σκελῶν· καὶ πάλιν οἱ τρόχιλοι καθὼς εἴρηται προσδεδέσθωσαν, δύο μὲν ἄνω, δύο δὲ κάτω· τ δὲ κλίμακος πρὸς τὸν κεκλιμένου καταρτισμὸν αἱρετώτερόν ἐστι βάθρον μᾶλλον παντὸς κατὰ τὸ πέρας τ σανίδος τετραγώνοις ἐκκοπαῖς ἐκκεκομένον, πρὸς ἀσφαλῆ τὴν εἰς αὐτὸ τ τονίου ἔνθεσιν· εἰ μὲ γὰρ παρασκευὴ ἡμῖν τίς ἦν ὤφειλε, δεδήλωται· τούτους δὲ πάλιν ἐκθήσομαι τοὺς τ ὤμου καταρτισμούς· δεῖ δὲ τοίνυν ὅτι τοῦ τ ὤμου ἐξαρθρημάτων κεκλιμένον σχηματίζειν τὸν κάμνοντα, ἤτοι ὅτι τ κλίμακος, ἢ ὅτι τ τονίου πλησίον τ ποδῶν· ὧν ὄντως * ὕπτιον μὲν ἐπί τε τὴν εἰς τὴν μασχάλην καὶ τ ἔμπροσθεν διαφορᾶς, ἐπάγειν τὰς τοῦ κώλων ἀρχὰς, ὑπὲρ κεφαλῆς μὲν ἔμπροσθεν ἢ ὄπισθεν οὔσας, καὶ τ διπλῆς κηρίας τὴν μεσότητα περιτιθέναι τῷ βραχίονι μεταξὺ τ βραχίονος καὶ τ σφηνοειδοῦς, γίνεται ἔξω τὰς τ κηρίας ἐρχάς· καὶ

P. 267.

* Ita cod.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

οὕτως ἐᾷν παρειμένας· μετὰ ταῦτα δὲ καρχήσιον βρόχον ἢ
Γρ. ἐλέχθη. ἄλλον ἰσότονον περιτιθέναι τῷ βραχίονι, καθὼς ἐλεγχθῇ πρόσθεν· οὐ βρόχου τὰς ἀρχὰς ἄγειν κάτω ὡς ὅπου τὸ τόνιον· λοιπὸν δὲ ἔχοντες ἀρχὰς κάτω πρὸς τοὺς πόδας ἐνεργήσομεν εἰς κατακράτημα καὶ ἀνάτασιν· ἤτοι καὶ τὸ εὐθύπορον ἢ καὶ μετάληψιν, ὡς πρόσθεν ὑπεδείχθη· δεῖ δὲ μετὰ τὴν αὐτάρκη τάσιν, ταῖς καταλλήλαις μοχλείαις ἀρβρεμβολεῖν τὸν βραχίονα· εὐθετεῖ δὲ εἰς τὴν τοῦ μασχάλης διαφορὰν δύο μοχλευτικὰ ἐνεργήματα, τό τε κατ' ἐξελκυσμὸν καὶ τὸ κατὰ
P. 268. σφάλμα· γίγνεται δὲ ἐπιμενούσης τοῦ τάσεως διὰ τοῦ διπλῆς· | κηρίας τὰς ἀρχὰς διακρατήσαντες, ἐξέλκομεν βιαίως τὴν κεφαλὴν τοῦ βραχίονος· ἅμα δὲ τῷ ἐξελκυσμῷ ἀντιμετάγομεν τὸν ἀγκῶνα ἔνδον πρὸς τὰς πλευράς· τῷ γὰρ δεδηλωμένῳ ἐνεργήματι ῥᾳδίως ἐξάγεται καὶ εὐχερῶς μετάγεται ἡ κεφαλὴ τοῦ βραχίονος εἰς τὸν ἔξω τόπον· τοῦ δὲ ἐξελκυσμοῦ γενομένου, ἐπαναγέσθω τὸ σφάλμα, ὡς ἂν τὰ σχήματα ἅμα νοήματι, ἡ μὲν τάσις ἀνιέσθω· συλλαμβανέσθω δὲ ὁ βραχίων καὶ ἀναβιβαζέσθω πρὸς ἐνάρθρωσιν· ταῦτα δεῖ ποιεῖν ὅπου τοῦ εἰς τὴν μασχάλιον διαφορᾶς.

XII. Περὶ ὤμου διαφορᾶς.

1. Ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν καὶ τοῦ ὀπίσω διαφορᾶς τοῦ ὤμου, ἐσχηματισμένου τοῦ πάσχοντος, καθὼς δεδήλωται, ὑπτίου μὲν ὅπου τοῦ ἔμπροσθεν διαφορᾶς, πρηνοῦς δὲ ὅπου τοῦ ὀπίσω, κάλλου ἢ κηρίας μεσότης ἐρίῳ ἢ ὀθονίῳ περιειλημένη ὑποτιθέσθω τῇ μασχάλῃ· καὶ τότε αἱ ἀρχαὶ ἀναγέσθωσαν ὑπὲρ κεφαλῆς, ἀλλὰ μὴ κατὰ κάθετον πάσχοντα ὦμον· λοξαὶ δὲ ὡς ὅπου τὸν ἀντικείμενον φερέσθωσαν, καὶ ἀποδιδόσθωσαν ἀκινήτῳ τινὶ προσκρατήματι· ἡ δὲ αἰτία ἐζήτηται, διὰ τί οὐ κατ' εὐθὺ ἄγονται αἱ ἀρχαὶ, ἀλλὰ λοξούμεναι φέρονται ὡς ὅπου

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὸ ἀντικείμενον μέρος· οἱ μὴ οὖν περὶ τὸν Πασικράτην καί τινες ἄλλοι ἔφασαν, τοῦτο γίγνεσθαι ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ τῆς κάλλους μεσότητος ἀνελκομένης τοῦ τῆς βραχίονος κεφαλῆς, ἐμποδίζωνται κατατάσεις· ἐπλανήθησαν δὲ τῇ τοῦ μηροῦ ὁμοιότητι, τοῦ πράγματος οὐκ ἔχοντος οὕτως· ὁ μὴ γὰρ μηρὸς ἐπικλίνει ἢ κέκρηται γαμμοειδεῖ· ὁ δὲ βραχίων καθηματομῶν ἐσφαίρωται· καὶ οὐχ ὥσπερ ὁ μηρὸς, οὕτως καὶ ὁ βραχίων ὑπὸ τοῦ μεσότητος τοῦ κάλλους ἀναπιεζούμενα τὰ τοῦ μασχάλης σώματα πληρώσει τὸν τοῦ μασχάλης τόπον· τοῦ γὰρ κοτύλης ἀναπληρωθείσης, οὐκέτι τόπον ἕξει πρὸς || τὴν ἐνάρθρωσιν ἡ κεφαλὴ τοῦ P. 269.
βραχίονος.

2. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἡμεῖς κατὰ ταῦτα τοῖς οὐ πολὺ πρὸ ἡμῶν γενομένοις σχηματίζομεν τὴν κηρίαν ἢ τὸν κάλλον διὰ τὴν ἱστορημένην αἰτίαν· εἰώθαμεν δέ ποτε καὶ ἄλλως τὸ κράτημα ἐπιτελεῖν· δύο γὰρ βρόχους ἀνισοτόνους πλέκοντες περιτίθεμεν τῷ θώρακι καὶ τῷ νώτῳ· καὶ ὑπὸ τὰς μασχάλας κατ' ἀντίθετον ἄξειν τὰς ἀρχὰς ἀναδίδομεν τῷ κρατήματι· γενομένου δὲ τοῦ κρατήματος κατὰ τὸν ἱστορημένον τρόπον, βρόχον ἰσότονον τῷ βραχίονι περιτίθεμεν, καθὼς εἴρηται, ὅτι τοῦ εἰς τὴν μασχάλην τοῦ ὤμου διαφορᾶς· καὶ τότε τοῦ βρόχου τούτου τὰς ἀρχὰς ἄγομεν κάτω ὅτι τὸ τόνιον, καὶ ἀποδίδομεν τῷ ἄξονι, ἵνα τῇ τοῦ ἄξονος στροφῇ κράτησις γένηται καὶ κατάτασις· μετὰ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν, κατ' ἴωσιν μοχλίᾳ χρώμεθα περὶ τὴν τοῦ ἄρθρου καταγωγήν· τῷ θέναρι τοῦ χειρὸς βίᾳ ἱππεύοντες τὴν κεφαλὴν τοῦ βραχίονος, καὶ τῇ ἑτέρᾳ ἀνταναπλῶντες τὸν ἀγκῶνα· τὸ δὲ σημεῖον τοῦ καταγωγῆς πρόσθεν ἡμῖν ἐδηλώθη· ἔστι δ' ὅτε δέ ποτε μετὰ τοῦ ἐξαρθρήματος καὶ κάταγμα γίνεται κατὰ μέσου τοῦ βραχίονος· καὶ ἀνάγκη ἰσχεῖν ὁ ἰατρὸς ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀμφότερα τὰ συμπτώματα καταρτίσαι.

3. Στήσω δὲ τὸν λόγον διδασκαλίας χάριν ὅτι τῆς

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

εἰς τὴν μασχάλιν διαφορᾶς, ἅμα τοῦ βραχίονος μέσου κατεαγότος· ἐζήτηϛαν δὲ οἱ προγενέστεροι ἄνδρες περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς τοιούτων συμπτωμάτων· καὶ ὁ μὴν Πασικράτης πρῶτον καταρτίϛαι τὸ ὀλίσθημα, ὅτε πλείστιν ἐζήτει βίαν ἐν τῷ καταρτισμῷ· τὸ δὲ κάταγμα εἴσω μὴν ἄν τις ὑπὸ τὸ κάταγμα περιτιθεὶς τὸν βρόχον, τῷ αὐτῷ καιρῷ τὰ συμπτώματα καταρτίζει, τοῦ κατάγματος μᾶλλον ἤδη κατατεινομένου ἐν χρόνῳ αὐτάρκως | τείνεται τὰ ἐξαρθρήματα περικείμενα πλέγματι· τῷ κατάγματι ὑπερδιατεινόμενα ἀδικηθήσεται νεῦρα, παραλυθήσεται, ἢ ῥαγήσεται· τάχα δὲ καὶ ὅλα τὰ σώματα, μήπω φθάϛαντος τοῦ ἄρθρου, χαλασθῆναι· διὰ ταῦτα ἔδοξεν αὐτῷ ὑπὲρ τὸ κάταγμα βρόχον περιτιθέναι· καὶ πρῶτον τὸ ἐξάρθρημα καταρτίζειν· εἶτα μετὰ τοῦτο τὸ κάταγμα. Ἀριστείων δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἠθέλησεν ἀμφότερα τὰ συμπτώματα καταρτίζειν· ἐὰν γὰρ πρῶτον τὸ ἐξάρθρημα καταρτισθῇ ἐν τῇ τοῦ κατάγματος καταρτίσει, ὑπόγειος κατηρτισμένη ἡ κεφαλὴ τοῦ βραχίονος ἐκπεσεῖται· τὰ δὲ εἰς ἑκάτερον μέρος εἰρημένα, ἐγκλήματα ἐστὶν ἀληθῆ.

P. 270.

4. Καὶ διὰ ταῦτα ἡμῖν ἀρέσκει, πρῶτον μὴν καταρτίζειν τὸ ἐξάρθρημα, καὶ τότε τὸ κάταγμα· ἀλλὰ μετὰ ἀσφαλείας, ἵνα μὴ τῇ τοῦ κατάγματος κατατάσει ἐκπέσῃ καὶ τὸ ἄρθρον· πρὸς δὲ καὶ τὸν καταρτισμὸν· τὸ δὲ ἐκ τῆς κάλλων ἠρτημένον σφηνοειδὲς ἐντίθεται εἰς τὴν μασχάλιν· καὶ πάλιν αἱ τῆς κάλλων ἀρχαὶ ἀνάγονται ὑπὲρ κεφαλῆς· τῷ βραχίονι ὑπεράνω τοῦ κατάγματος βρόχος καρχήσιος ἢ ἄλλος ἰσότονος περιτίθεται· καὶ τούτου αἱ ἀρχαὶ ἄγονται κάτω, καὶ ἀποδίδονται ἀκινήτῳ τινὶ προσκρατήματι καὶ ἀνάτασιν καταρτισθέντος τοῦ ἄρθρου· ἅτε ἐγκείμενον τὸ σφηνοειδὲς εἰς μασχάλιν, ἵνα μείνῃ ἡ κεφαλὴ τοῦ βραχίονος· ἅμα δὲ καὶ αἱ τοῦ βρόχου ἀρχαὶ λύονται κάτωθεν· καὶ ὑπὲρ κεφαλῆς ἀναχθεῖϛαι τῷ κρατή-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ματι ἀποδίδονται· ἵνα καὶ τὸ συναμφότερον ὑπὸ τοῦ σφηνοειδοῦς καὶ τοῦ βρόχου μείνῃ κεκρατημένον τὸ ἄρθρον τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ· γενομένων δὲ τούτων, βρόχος ὁ καρχήσιος ἢ ἄλλος ἰσότονος περιτίθεται τῷ βραχίονι· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀνά||γονται κάτω καὶ ἀποδίδονται τῷ ἄξονι πρὸς τὴν κατάτασιν, ἵνα τὸ κάταγμα καὶ τάξιν καταρτισθῇ τοῦ ἄρθρου ἄνω κεκρατημένου. Ἀπὸ τοῦ ὤμου ὅτι τὸν ἀγκῶνα μέτειμι. P. 271.

XIII. Περὶ διαφορᾶς ἀγκῶνος.

Ἐπὶ τῶν τριῶν τοῦ ἀγκῶνος διαφορῶν, ἐφ' ὧν ἡ χεὶρ κέκαμπται ἐκτείνεσθαι μὴ δυναμένη, τοῦ πάσχοντος ὑπτίου ἐσχηματισμένου ὅτι τοῦ ἐπικειμένης τῇ κλίμακι βανίδος, τοῦ βάθρου καὶ τοῦ τονίου κάτω προσδεδεμένου, βρόχος ἀνισότονος τῷ πήχει περιτιθέσθω πλησίον τοῦ καρποῦ· αἱ ἀρχαὶ ἀναγέσθωσαν ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἀποδιδόσθωσαν ἀκινήτῳ τινὶ προσκρατήματι· καὶ τότε διπλῆς κηρίας ἡ μεσότης καὶ τοῦ ἁπλῶς ἐγγὺς τοῦ ἀγκῶνος τασσέσθω· καὶ ταύτης αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω· λοιπὸν δὲ ἔχοντες ἀρχὰς τοῦ βρόχου περικειμένου τῷ βραχίονι ὑπὲρ κεφαλῆς· καὶ ἀρχὰς διπλῆς κηρίας κάτω ἐνεργησομένη καὶ κράτημα καὶ ἀνάτασιν, ὡς ἐν τοῖς πρόσθεν ἱστορήθη· μετὰ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν, ἢ ταῖς αὐταῖς μοχλίαις χρησόμεθα ταῖς πάλαι ὅτι ὀρθῆς τοῦ κλίμακος δεδηλωμένης· ὅτι δὲ τοῦ πρόσθεν διαφορᾶς ἐκτεταμένης τοῦ χειρὸς, καὶ πάλιν τοῦ πάσχοντος ὑπτίου σχηματισμένου, βρόχος ἰσότονος περιτιθέσθω τῷ βραχίονι· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν ὑπὲρ κεφαλῆς· καὶ ἄλλος βρόχος ἰσότονος τῷ πήχει καὶ τὰ ἀπολήγοντα μέρη περιτιθέσθω· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω· πρὸς τοὺς πόδας δὲ τάσεις ὀφείλουσι γίνεσθαι, ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐκτέθειμαι· ταῖς δὲ αὐταῖς μοχλίαις ὀφείλει ἡ κατάτασις τοῦ ἄρθρου γίγνεσθαι τῇ κατὰ ἴππωσιν καὶ τῇ κατὰ περίσφαλσιν· ὡσαύτως

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

καταρτίζειν δεῖ, ὡς ὅτι τοῦ ὄρθρου ἐδηλώθη· καὶ ὅταν τὸ ἕτε-
P. 272. ρον ὀστέον παρὰ φύσιν διατεθῇ, εἰ τύχοι | ὁ πήχυς ἐξαρθρήσει, ἢ κερκὶς παραρθρήσει· πάλιν τῷ μὲν βραχίονι ἰσοτόνου περιτιθεμένου βρόχου, καὶ τῶν ἀρχῶν ἄνω ὑπὲρ κεφαλῆς ἀποδιδομένων κρατήματι, τοῦ δὲ πήχει ἀνισοτόνου καθὼς ἐδηλώθη περιτεθεμένου, καὶ τῶν ἀρχῶν ἀγομένων κατὰ τὸ ἐπιτόνιον· μοχλιῶν τοῦ αὐτῶν δοκιμαζομένων πρὸς τὰς τοῦ ὀστέων καταταγάς. Σύμπας μοι ἀπήρτισται ὁ περὶ τοῦ ὤμου καὶ τοῦ ἀγκῶνος λόγος· ὥστε με δεῖν ἑπομένως περὶ τοῦ καρποῦ δεῖξαι.

XIV. Περὶ καρποῦ.

Ὁ καρπὸς τέσσαρας τρόπους παραρθρεῖ ἔσω ἔξω ὄπισθεν ἔμπροσθεν· καταρτίζεσθαι δὲ ὀφείλει ἤτοι ὅτι τοῦ βάθρου ἢ ὅτι τοῦ κλίμακος κεκλιμένης, παρακαθημένου τοῦ πάσχοντος τῇ κλίμακι ἢ τῷ βάθρῳ· σχηματιζέσθω· ἡ χεὶρ ὑπτία μὲν ὅτι τοῦ ἔσω διαφορᾶς, πρηνὴς δὲ ἐπὶ τοῦ λοιπῶν τριῶν διαφορῶν· καὶ τότε τῷ κοίλῳ τοῦ χειρὸς πλάγιον καυτήριον προσδεδέσθω πλαγία σκυτάλη· εἶτα ἀσφαλιζέσθω τὸ μετακάρπιον πρός τι τῶν εἰρημένων· καὶ τότε τοῖς προκειμένοις ἄκροις τοῦ σκυτάλης ἢ τοῦ καυτηρίου βρόχου ἀνισοτόνων ἀγκύλαι ἢ διπλῶν κηρίων μεσότητες περιτιθέσθωσαν· ὧν αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν ἔμπροσθεν, ὡς ἐπὶ τόνιον τῷ διπήχει· πλησίον τοῦ καρποῦ βρόχος ἰσότονος περιτιθέσθω, οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν ὀπίσω· καὶ πάλιν τάσεις γινέσθωσαν αἱ μικρῷ πρόσθεν εἰρημέναι· ἤτοι κατὰ κράτημα ἢ κατὰ τάσιν ἢ κατακράτημα, καὶ δι' ἀνάτασιν καὶ διάτασιν· μετὰ δὲ τὴν τάσιν ἐγκρινέσθωσαν μοχλίαι ἐν τῇ περὶ τῶν ὀλισθημάτων πραγματείᾳ δεδηλωμέναι· ἐπὶ μὲν τοῦ ἔσω καὶ τοῦ ἔξω διαφορᾶς, κατὰ ἴπωσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσω, κατὰ παραγωγήν· μέτειμι δὴ τῇ τάξει ἐπὶ τὴν ῥάχιν. ||

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XV. Περὶ ῥάχεως.

P. 273.

Τῆς ῥάχεως ὑβώματα πρόσφατα ἐκ πληγῆς γιγνόμενα καταρτίζεται· πρὸς δὲ τὸν καταρτισμὸν πρηνῆ σχηματίζειν δεῖ τὸν πάσχοντα· ἤτοι ἐπὶ τ κλίμακος τ ἐχούσης ἐπικειμένου τοῖς κλιμακτῆρσι τὴν βανίδα· ἢ ἐπὶ τ βάθρου καὶ τ τροχίλων καθὼς ἐδηλώθη· ἔπειτα τῇ ῥάχει βρόχους ἐπιτιθέναι ἤτοι ἰσοτόνους δύο, ἕνα μὲν ἄνω, ὑπὲρ τὸ ὕβωμα· ἕνα δὲ κάτω ὑπὸ τοὔβωμα· ἢ τέσβαρας ἀνισοτόνους ἀντιθέτους· δύο ἄνω, καὶ δύο κάτω· καὶ τοὺς μὲν ἄνω βρόχων τὰς ἀρχὰς ἄνω· τ δὲ, κάτω ἐνεργεῖν· ἤτοι κατὰ κράτημα ἢ τάσιν, ἢ κατακράτημα καὶ ἀνάτασιν· πρὸς δὲ τὴν διάτασιν τοῖς τροχίλοις κατὰ μετάληψιν χρωμένου τ ἐνεργοῦντος, εἴς τ' ἐγκρίνειν μὴ αὐτάρκη τάσιν μοχλίαν, καθυπέδειξα ἐν τῇ περὶ τ ἄρθρων πραγματείᾳ. Ἑπόμενον δέ ἐστι δηλῶβαι με τοὺς καταρτισμοὺς τ τ μηροῦ ἐξαρθρημάτων.

XVI. Περὶ μηροῦ.

Ὁ μηρὸς εἰς τέσβαρας τόπους ἐκπίπτει, ἔσωθεν ἔξω ἔμπροσθεν ὄπισθεν· καὶ ὅτι μὲν τ τριῶν διαφορῶν ἐφ' ὧν ἔστιν ἐκτεταμένον τὸ σκέλος κάμπτεσθαι μὴ δυνάμενον· ὅτι δὲ τ ὀπίσω διαφορᾶς κέκαμπται μὴ ἐκτεινόμενον ὅτι τ τριῶν διαφορῶν ἐφ' ὧν ἐστιν ἐκτεταμένον τὸ σκέλος· ὕπτιος ὁ πάσχων σχηματιζέσθω ὅτι κλίμακος ἢ ἐπὶ τ βάθρου· καὶ τότε διπλῆς κηρίας ἢ κάλλου μεσότης ἐρίων ὀθονίῳ περιειλημμένη τῷ περιναίῳ προστιθέσθω· αἱ δὲ τ κάλλου ἀρχαὶ ἀναγέσθωβαν ὑπὲρ κεφαλῆς· ἐπὶ μὲν οὖν τ ἔξω καὶ τ ἔμπροσθεν διαφορᾶς διαφόρως προστίθεται τῷ περιναίῳ τ κηρίας δι' ὅλου ἡ μεσότης· ἐπὶ δὲ τ ἔσω διαφορᾶς, ἡ μὲν ὡς μεταξὺ τ κ φύσιν μηροῦ καὶ τ κεφαλῆς | τ καταρτιζομένου κώλου· ἵνα μὴ P. 274.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὑποκείμενον τῇ κεφαλῇ τοῦ μηροῦ κωλύει κατατείνεσθαι τὸ κῶλον· τούτου δὲ γενομένου, καρχήσιος βρόχος ἢ ἄλλος ἰσότονος περιτίθεται τῷ μηρῷ καὶ τὰ ἀπολήγοντα μέρη, οὗ αἱ ἀρχαὶ ἄγονται κάτω ὡς ἐπὶ τὸ τόνιον, καὶ τῷ τύλῳ τοῦ ἄξονος ἀποδίδονται· ἵνα τῇ τοῦ ἄξονος στροφῇ κράτημα γένηται καὶ κατάτασις· ἐξέσται δὲ καὶ κατὰ ἀνάτασιν ἢ κατὰ διάτασιν ἐνεργεῖσθαι, καθὼς ἐπὶ τοῦ ὤμου δεδήλωται· μετὰ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν μοχλίαις κεχρήμεθα ταῖς αὐταῖς ἱστορημέναις ἡμῖν ἐν τῇ περὶ τῶν ἄρθρων πραγματείᾳ· ἐφὶ δὲ τοῦ ὀπίσω διαφορᾶς ἐφ' ἧς ἔλεξα κεκαυμένον τὸ σκέλος, ἐκτείνεσθαι μὴ· ἀλλ' εἰ τονίου κάτω προσδεδεμένου, σχηματίζεσθαι ὁ πάσχων καθέδριος μὴ, μᾶλλον δὲ προβαναυκῶς πρὸς τὸ ὕπτιον σχῆμα, ἐπιρρέπης πρὸς τὸ ἕτερον ἰσχίον· ἔπειτα τείνεται τὸ κράτημα, καθὼς ἐδηλώθη ἐν τῇ περὶ τῶν ἄρθρων πραγματείᾳ· καὶ τότε βρόχος καρχήσιος ἢ ἄλλος ἰσότονος περιτίθεται τῷ μηρῷ· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἄγονται κάτω, καὶ ἀποδίδονται τῷ ἄξονι πρὸς τὴν κατάτασιν· μετὰ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν πρὸς τὴν ἀρθρεμβολίαν ταῖς αὐταῖς μοχλίαις χρώμεθα ταῖς ἱστορημέναις ἐν τῇ περὶ τῶν ἄρθρων πραγματείᾳ· πάλιν δὲ τῇ ἱππίτριδι σπάθῃ κατ' ἐξελκυσμὸν μοχλευομένης ἔξω, καὶ προβιβαζομένης τοῦ τοῦ μηροῦ κεφαλῆς· καὶ τοῦ μὴ σκέλους τῇ κατατάσει ἐκτεινομένου· τοῦ δὲ πάσχοντος κατὰ ἀναπτοπὴν ὑπτίου σχηματιζομένου πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρου καταταγὴν· σημειούμεθα δὲ τὴν ἐμβολὴν ἐκ τοῦ ἀπηχήσεως καὶ τοῦ σκέλους ἐκστάσεως· ἐπὶ πάσης γὰρ διαφορᾶς μετὰ τὸν καταρτισμὸν τεκμαιρόμεθα τὴν καταταγὴν, ἀπαραποδίστων ὄντων τοῦ σκέλους ἐνεργημάτων, τοῦ || κάμψεως λέγω καὶ τοῦ τάσεως.

P. 275.

XVII. Περὶ γόνατος.

Πόνος εἰς τρεῖς τόπους παραρθρεῖ, ἔσω, ἔξω, ὀπίσω·

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀεὶ δὲ τὸ σκέλος ἐκτεταμένος ἐπὶ μὴν τῆς ἔξω καὶ τῆς ὀπίσω διαφορᾶς φρηνῆ· καὶ τότε τοὺς βρόχους ἰσοτόνους περιτιθέναι τοῖς κώλοις, ἕνα τῷ μηρῷ πλησίον τὸ γόνατος, καὶ μᾶλλον τῇ κνήμῃ ὑπὲρ τὴν γαστροκνημίαν· εἶτα πάλιν τὸ τονίου κάτω προσδεδεμένου, τὰς αὐτὰς δοκιμάζειν τάσεις τὰς ἐπὶ τὸ ἄλλων ὀλισθημάτων ἱστορημένας· καὶ μοχλείας τὰς δεδηλωμένας ἐν τῇ περὶ τῆς ἄρθρων πραγματείᾳ.

XVIII. Περὶ σφυροῦ.

Τὸ δὲ σφυρὸν ποτὲ μὴν ἔσω ποτὲ δὲ ἔξω διαστρέφεται· ἔσθ' ὅτε δὲ ὀπίσω ὑποχωρεῖ· πάλιν δὲ δεῖ τὸ πάσχοντος καθεδρίου ἐσχηματισμένου, καὶ τὸ σκέλος ἐκτεταμένου, βρόχον ἰσότονον περιτιθέναι τῇ κνήμῃ· οὗ τὰς ἀρχὰς ἄγειν ὀπίσω· τῷ δὲ σφυρῷ, καὶ τὸ ἀνδάλιον ἢ τὸν δράκοντα· οὗ τὰς ἀρχὰς ἄγειν ἔμπροσθεν ἐπὶ τὸν ἄξονα, ἐνεργεῖν κατὰ κράτημα καὶ κατὰ τάσιν· τὰς αὐτὰς ἐγκρίνειν μοχλίας τὰς παραδεδομένας ἐν τῷ περὶ τὸ ὀλισθημάτων ὑπομνήματι· τοὺς δὲ καταρτισμοὺς ἐπέδραμον ἐπὶ προηγμένων περὶ αὐτῶν λέγων ἐν τῇ κινήσει τῆς ἐφεδρανῶν ὀργάνων, μάλιστα δὲ τὸ ἡμετέρου κατασκευάσματος.

XIX. Νυμφοδώρου γλωσσόκομον.

1. Τὸ Νυμφοδώρου γλωσσόκομον ἔστιν ἐκ τῆς λεγομένων τονίων· πλευρὰ κατέχει δύο συμπεπηγότα προσάλληλα τὰ κατὰ πέρατα δυσὶ τοῖς λεγομένοις διαπήγμασι· ἔτι δὲ τοῖς μέτροις τὰ διαπήγματα τοῖς πλευροῖς ἀνάλογον· μήκει μὴν καὶ πλάτει δεῖ παλαστιαῖα· τῷ δὲ βάχει, διδακτυλιαία· ἴσης δὲ οὔσης τῆς ἀναμετρήσεως αὐτῶν κατὰ λόγον ἐγέ|νετο P. 276.
γλωσσοκόμῳ ἴσον κυρίως τετραγώνῳ λεγομένῳ· ἐν μέσοις δὲ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τοῖς πλευροῖς ἀνεσκαμμένοις καὶ κεκοιλαμμένοις κοιλότησιν ἐπιπολαίαις, ἄξων ἔστι κρυπτὸς μέσον ἔχων τύμπανον· καὶ τοῦ τυμπάνου ἑκατέρωθεν ἤτοι ἀγκυλαῖα σιδηρᾶ· δύο τὰ πάντα ἢ [τρία] τρήματα γέγονε· πρὸς κάλλων ἐνδέσει ἔσται τοιαύτη· δύο κάλλοι καὶ κατὰ μέσα μέρη περιτίθενται ταῖς ἀγκυλίαις, καὶ ἀμματίζονται ἑκατέρωθεν πλησίον τοῦ τρημάτων· πλησίον δὲ οὐσῶν ἀρχῶν, δύο μοῦ ἀρχαὶ διεκβάλλονται διὰ τοῦ ἐμπροσθίου διαπήγματος τετρημέναι τὲ ἔσωθεν ἔξω· αἱ δὲ λειπόμεναι δύο διὰ τοῦ ὀπισθίου· τὸ δὲ τύμπανον παρέστηκε κατ' εὐθὺ φακωτὸς κοχλίας ὁ λεγόμενος, καὶ κατ' ἐπισύνθεσιν κοχλιάζων· οὗ τὸ ἄκρον ἔγκειται εἰς ἐπιπόλαιον κοιλότητα τοῦ ἐμπροσθίου διαπήγματος· τὸ δὲ ἑλικωτὸν μέρος τῷ τυμπάνῳ ἔγκειται· τὸ δὲ ἐλλειπόμενον αὐτοῦ μῆκος διενήνεκται διὰ τοῦ τρήματος· καὶ κατὰ τὸ πέρας ἔχει ἐπὶ τὸ τόνιον προσκείμενον πρὸς τὴν στροφὴν· ἵνα διὰ τοῦ ἐπιτονίου στροφῆς κινούμενος ὁ κοχλιάζων στρέφῃ τὸ τύμπανον· στρεφομένου δὲ τοῦ τυμπάνου, στρέφεται ὁ ἄξων· κινουμένου δὲ τοῦ ἄξονος, εἰσάγονται αἱ ἔκθετοι τοῦ κάλλων ἀρχαὶ πρὸς τάσεις· ἔχει δὲ καὶ πώματα τὸ γλωσσόκομον, χάριν τοῦ κρύπτεσθαι τὰ ἐν αὐτῷ μηχανήματα· ἔχει δὲ καὶ κρίκους τέσσαρας τοῖς πλευροῖς προσπλωμένους, δύο ἄνω καὶ δύο κάτω, χάριν τοῦ προσδέσεως τοῦ τονίου· αὕτη ἡ κατασκευὴ καὶ Ἀριστείωνα δοκεῖ τὸν Πασικράτους πατέρα.

2. Ἐπεί τοι γε καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Νυμφόδωρον ἄλλως ἔχει ἡ ὀργανοποιΐα τοῦ τονίου· ἐν γὰρ τῇ ἀρχαίᾳ κατασκευῇ τοῦ κοχλιάζοντος ἔκθεσις οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς διαπήγμασιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τοῦ πωμάτων τάξιν· δύο γάρ εἰσι ψαλίδες σιδηραὶ ἐνπλωμέναι ταῖς πλευραῖς κατὰ μέσα μέρη τετρημέναι· ὧν ἡ μοῦ ὑπόκειται τῷ ἄξονι· ἡ δὲ δὲ ἐπίκειται || τῷ ἄξονι αὐτῷ· ἀμφότεραι δὲ παρὰ μέρος τοῦ τυμπάνου κεῖνται· ἡ μοῦ οὖν κάτω ψαλὶς, στενώτερον ἔχει

P. 277.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὸ τρῆμα· ἡ δὲ ἄνω εὐρύτερον, τοῦ κοχλιάζοντος ὄντως κατὰ τὰ πώματα ὑπὸ τῶν ψαλίδων συνεχομένου· τὸ μὲν οὖν πῶμα, ἀνεμποδίστως κλείεται· τὸ δὲ ἕτερον ἐπικλείεται ἄνω διὰ τοῦ προκειμένου διὰ τοῦ κοχλιάζονος λεπτοτέρου μέρους, ᾧ τὸ τόνιον ἐπιπέπωγε· τοῦτο δὲ τὸ πῶμα ἤτοι κατὰ τὴν μεσότητα ἐκτετμημένον, διχοτομεῖται πλάγιον· καὶ τὸ μέντοι αὐτοῦ μέρος μένει ἀκίνητον· τὸ δὲ ἐπικλείεται κατὰ τὴν ἡμισείαν τοῦ μήκους μηνοειδῶς ἐκκεκομμένον· ἵν' ὅταν ἐπικλίνηται τὸ πῶμα ἡ μηνοειδὴς ἐκκοπὴ τὸ προκείμενον τοῦ κοχλιάζονος παραδέξηται.

3. Ὁ δὲ Ἀριστείων οὐ συγκατατιθέμενος τῇ τοῦ Νυμφοδώρου κατασκευῇ, περισσὸν ἄξονα προσέθηκε τῷ ὀργάνῳ ἔχοντα τύμπανα καὶ τρήματα· ἵνα μέσος τοῦ ἀξόνων κινούμενος ὅπου ἂν στηρίζηται, καὶ μήτε μία παρεγκλίνῃ· μετέθηκε δὲ καὶ τοὺς κρίκους πλησίον τοῦ ἐμπροσθίου διαπήματος, ἵνα διὰ τοῦ τονίου ἡ πρόσδεσις μὴ γίγνηται κατὰ τὴν τοῦ πωμάτων τάξιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τοῦ ἐμπροσθίου διαπήματος· ἅμα δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν κάλλων διὰ τοῦ πωμάτων ἐξέβαλεν, ἃς μὲν ἄνω, ἃς δὲ κάτω· τῇ τῶν κρίκων διαθέσει ἡμεῖς συνονοῦμεν, ὧν τὸν δεύτερον ἄξονα ὡς περισσὸν παραιτούμεθα· αὐτάρκης γάρ ἐστιν ὁ εἷς ἄξων πρὸς τὴν χρείαν ἐξ εὐτόνου ὕλης κατεσκευασμένος. Εἰρημένης ἡμῖν τοῦ κατασκεῦης τοῦ γλωσσοκόμου, ἀκόλουθον ἐστὶ καὶ ὅπῃ τὴν τοῦ ὀργάνου κίνησιν χωρῆσαι.

XX. Περὶ κινήσεως.

1. Ἐπὶ τοῦ τῶν ὤμου ἐξαρθρημάτων, μάλιστα δ' ἐπὶ τοῦ εἰς τὴν μασχάλην διαφορᾶς τοῦ κλίμακος | παρασκευασθείσης ὡς ἐδηλώθη ἐν τῇ κινήσει τοῦ Νιλέως πλινθίου· ἀντιτίου πλινθίου ἀσφαλιζέσθω πρὸς τὴν κλίμακα τὸ ὄργανον καὶ προσδε- P. 278.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δέεθω τῇ κλίμακι κ̅ τὴν κλίμακα, μὴ κ̅ τὴν τῆς πωμάτων τάξιν· ἵνα μὴ ὑπὸ τ̅ κοχλιάξονος (1) ἐκκόπτωνται αἱ κηρεῖαι· ἀλλὰ κ̅ τὸ ἐμπρόσθιον διάπηγμα κρίκων πλησίον αὐτῶν ὄντων· ἀνοιγέσθω δὲ καὶ τὰ πώματα· εἶθ' αἱ τῆς δεδεκωτῶν τὸν ἄξονα κάλλων ἀρχαὶ ἐκλαμβανέσθωσαν· αἱ μὲν, ἄνω· αἱ δὲ, κάτω· κ̅ τότε πρὸς τὸν καταρτισμὸν, ὑποπόδιον πλησίον τ̅ κλίμακος τιθέσθω· ᾧ ἐπιβεβηκὼς ὁ πάσχων ὑπερτιθέτω τὴν χεῖρα, ἵνα τὸ σφηνοειδὲς ἐντεθῇ εἰς τὴν μασχάλιν· βρόχος ὁ καρχήσιος ἢ ἄλλος ἰσότονος περιτιθέσθω τῷ βραχίονι· οὗ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν πρὸς τὰς ἄνω τῆς κάλλων ἀρχὰς· ἵνα τῇ τ̅ μηχανημάτων κινήσει, εὐθύπορος γένηται κατάτασις, κ̅ ἡ κ̅ μετάληψιν· τρόπῳ τοιούτῳ αἱ ἀρχαὶ τ̅ βρόχυ διὰ τῆς κάτω τροχίλων μεταλαμβάνονται κ̅ ἐπάγονται, κ̅ πρὸς τὰς τ̅ κάλλων ἀρχὰς ἀμματίζονται· ὅτι πάλιν συμβαίνει τῇ κινήσει τῆς τ̅ γλωσσοκόμυ μηχανημάτων κατάτασιν γίγνεσθαι τὴν ὅπὶ μετάληψιν, κατάτασις γίγνεσθαι * τ̅ τ̅ βρόχυ ἀρχῶν· μεταλαμβανομένων δὲ κ̅ διὰ τῆς ἄνω, εἶτα ἀποδιδόναι τὰ κάτω τῆς κάλλων ἀρχαῖς· πάλιν γὰρ τ̅ μηχανημάτων κινυμένων, ἡ κατὰ ἀντιμετάληψιν γίνεται κατάτασις· αἱ δὲ ἑξῆς μοχλίαι συντελοῦνται κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον ὅπὶ τ̅ εἰς τὴν μασχάλην διαφορᾶς κατ' ἐξελκυσμὸν ὅπὶ τ̅ διπλῆς κηρείας.

* Ita cod.

2. Τὸ δὲ σφάλμα δίχ χειρῶν τ̅ τάσεως χαλασθείσης ἱστορήθησαν τοῖς ἄλλοις· κ̅ δι' αὐτοῦ τ̅ ὀργάνυ οἱ κ̅ ἀνάτασιν ἄνω ὑπὲρ κεφαλῆς ὑπερμετατίθεσι· κ̅ τότε τὸ σφηνοειδὲς || ὑπερεισμένον τῷ κλιμακίῳ, μὴ προσδεδεμένον δὲ αὐτῷ, ἐντίθεται εἰς τὴν μασχάλιν· ἔπειτα αἱ ἀρχαὶ τ̅ σφηνοειδοῦς προσάπτονται ταῖς ἀρχαῖς τῆς κάλλων τ̅ ὀργάνυ· βρόχος δ' ὁ καρχήσιος περιτίθεται τῷ βραχίονι· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἄγονται κάτω, κ̅ ἀ-

P. 279.

(1) Ita heic cod. At alibi κοχλιάζων, et κοχλιάζοντος.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ποδίδονται κάτω κλιμακίῳ ἀκινήτῳ, πρὸς κράτημα γίνεσθαι καὶ ἀνάτασιν εὔπορον· δύνανται δὲ κάτω τοῦ τονίου δεδεμένου· ἀνάτασις δὲ ἡ κατὰ μετάληψιν τοῦ τοῦ βρόχου ἀρχῶν ἀποδεδομένων τῷ κρατήματι, ὡς ἱστόρηται· αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ σφηνοειδοῦς κάλλων διὰ τοῦ τραχήλου μεταληφθεῖσαι ἀποδίδονται ταῖς ἄνω ἀρχαῖς τοῦ τοῦ ὀργάνου κάλλων· ἵνα τῇ τοῦ μηχανημάτων κινήσει κατὰ μετάληψιν γίνηται ἀνάτασις· γίνεται καὶ τοῦ περὶ τοῦ βρόχου ἀρχῶν μηκέτι κρατῶν νήματι· ἄλλα τοῖς κάλλοις τοῦ ὀργάνου ἀποδιδομένων, ἤτοι κατ' εὐθὺ· τοῖς δὲ κάτω πάλιν μετὰ τὴν αὐτάρκη τάσιν, τοιαύταις μοχλίαις ἐχρήσατο τοῖς μικρῷ πρόσθεν εἰρημένοις· εἴρηται μοι τὰ τοῦ ἱστορίας.

3. Ὥσπερ δὲ ὅτι τοῦ Νιλέως πλινθίου ἐκτέθειμαι, καὶ ἐπεὶ τοῦτο μοι ἀρέσκει ὄρθρου ὄντος τοῦ κλιμακίου κατὰ τάσιν ἐνεργεῖν, ἀσφαλιζομένου τοῦ σφηνοειδοῦς πρὸς κλιμάκιον· τὴν δὲ ἀνάτασιν καὶ τὴν διάτασιν ὑπερτίθεσθαι· ἀσθενεῖς γάρ εἰσιν αὗται αἱ τάσεις· κεκλιμένου δὲ τοῦ πάσχοντος, οὕτω ποτὲ ἐδικαίωσα καταρτίζειν· ἀρκοῦμαι τοῖς ἱστορημένοις καταρτισμοῖς πρὸς τὴν τοῦ ὀργάνου κίνησιν παραδείγμασιν αὐτοῖς χρησάμενος· πάντα γὰρ ὁλισθήματα· καὶ τούτων ὄργανον καταρτίζειν δύναται, ὥσπερ καὶ τὸ Νειλέως πλινθίον· τὰ μὴν γὰρ μηχανήματα αὐτῶν ὅτι διάφορα· οἱ δὲ αὐτοὶ καταρτισμοὶ· ὥστε ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ προσεκτιθεμένων | τὴν ὅλην κίνησιν δύναθαι τοῦ ὀργάνου γιγνώσκειν. P. 280.

XXI. Ἀπελλίδος ἢ Ἀρχιμήδους τρισπάστων.

1. Πνωστέον ἐστὶν ὑμῖν ἐν πρώτοις ὅτ' οὔτε ὁ Ἀπελλίδης οὔτε Ἀρχιμήδης ἂν ἰατροὶ ἀλλὰ μηχανικοὶ ἄνδρες, οἳ καὶ τὸ ὄργανον ἐπενόησαν, καθάπερ ἐν τῇ ἱστορίᾳ παρειλήφαμεν, πρὸς τὰς τοῦ πλοίων καθολκὰς, οὐ χερσὶ τοῦ κάλλων ἑλκο-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μένων ἀλλὰ ἐργάταις· οἱ δὲ τότε ἰατροὶ συστείλαντες τὰ δ κατασκευῆς μέτρα, τόνιον ὄργανον ἰατρικὸν τὸ τρίσπαστον, τοῦτο πρὸς τοὺς τ ἀρθρημάτων κ τ καταγμάτων καταρτισμοὺς ἐποίησαν· ἔστι δὲ αὐτοῦ ἡ κατασκευὴ αὕτη· τὸ ὅλον ἐκ διαφορᾶς ὀξ τῆδ λεγομένων τετραγώνων ὑπομήκων· συμπηγίαν δὲ ἔχει τοιαύτην· δύο πλευρὰ μήκει τετραπαλαιστιαῖα, τῷ πάχει δακτυλιαῖα· ταῦτα δὲ τὰ πλευρὰ συνέχηται προσάλληλα τοῖς διαπαλαιστιαίοις διαπήγμασι πάχει, δακτυλιαίοις τῷ πλάτει· μάλιστα δὲ τὸ ὀπίσθιον διάπηγμα ἑξαδακτυλιαῖον γίγνεται δγ πώματα· τὸ δὲ ἐμπρόσθιον διαπαλαιστιαῖον.

2. Ὡς δὲ Πασικράτης ἱστόρησεν, ἐν μέσοις τοῖς πλευροῖς ἀνεσκαμμένοις κοιλότησιν ἐπιπολαίοις δύο εἰσὶν ἄξονες κρυπτοὶ, πλήσιον τῆδ πλευρῶν τροχοὺς ἔχοντες· ἑκάτερος δὲ τροχὸς τέτρηται τρήματι διαμπερεῖ· τὰ δὲ τρήματα ταῦτα γέγονε πρὸς κάλλων ἐνδέσεις· ἔστι δὲ τοιαύτη· δύο κάλλοι λαμβάνονται ἠμματισμένοι κ τὰ πέρατα· οὗτοι οἱ κάλλοι αἴρονται δγ τ τρημάτων τ ἐμπροσθίυ ἄξονος· κ διέλκονται, ἵνα τὰ ἄμματα τοῖς τρήμασι προσπέσῃ· κ τότε ἕκαστος κάλλος τῷ κατ' αὐτὸν τροχῷ περιειλεῖται δγ τ τρημάτων τ ἐμπροσθίυ ἄξονος, κ ἀμματίζεται· ὁ δὲ ὀπίσθιος ἄξων ἐν μέσῳ τῷ μεταξὺ τῆδ τροχῶν διαστήματι τρῆμα ἔχει· πάλιν δὲ κ τοῦτο τὸ τρῆμα
P. 281. πρὸς ἔνδοσιν κάλλυ· κάλλος δὲ εὐμήκης ||.λαμβάνεται ἠμματισμένος καθ' ἓν πέρας· εἶτα ἦρται δγ τ δεδηλωμένυ τρήματος κ ἀνέλκεται· ἵνα τὸ ἄμμα τῷ τρήματι προσπέσῃ· ἔπειτα εἰλεῖται τῇ μεσότητι τ ἄξονος· κ τότε πέρας αὐτοῦ διεκβάλλεται δγ τ ὀπισθίυ διαπήγματος μέσυ τετρημένυ.

3. Τί δὲ νῦν γίγνεται πρὸς τὴν τ ἐκθέτυ κάλλυ; ἑλκομένυ τῇ χειρὶ, κ ἀνειλημένυ στρέφεται ὁ ὀπίσθιος ἄξων· στρεφομένυ δὲ τούτυ, εἰσάγονται ἄλλαι ἀρχαὶ τ ἐκθέτων κάλλων· εἰς

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δὲ τέσσαρας δύο καὶ δύο τῶν κάλλων ἡ ἔνδεσις ἔστι τοιαύτη· δύο λαμβάνονται κάλλοι ἠμματισμένοι κατὰ τὰ πέρατα· οὗτοι οἱ κάλλοι ἤρηνται διὰ τῶν δύο τρημάτων διὰ τῆς ἐμπροσθίας ἄξονος τῶν ὄντων ἐν τῷ μεταξὺ διαστήματι τῶν τροχίλων, καὶ διέλκονται, ἵνα τὰ ἄμματα προσπέσῃ τοῖς τρήμασι· καὶ τότε αἱ τῶν κάλλων ἀρχαὶ διὰ τῆς ἐμπροσθίας διαπήγματος τετρημένας ἔσωθεν ἔξω λαμβάνονται· ἢ εἷς κάλλος διπλοῦς, οὗ αἱ ἀρχαὶ διὰ τῶν τρημάτων τῆς ἐμπροσθίας ἄξονος ἐκλαμβάνονται, καὶ διέλκονται, ἵνα τὸ μέσον τῆς κάλλας κατὰ τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν τρημάτων γένηται· ἔπειτα αἱ τῆς κάλλας ἀρχαὶ διὰ τῶν τρημάτων τῆς ἐμπροσθίας διαπήγματος ἐκλαμβάνονται· ἄλλοι δὲ δύο κάλλοι λαμβάνονται ἠμματισμένοι κατὰ τὰ πέρατα· οὗτοι οἱ κάλλοι ἤρηνται διὰ τῶν δύο τρημάτων τῆς ὀπισθίας ἄξονος· ὧν τὸ μὲν ἐν τῷ μεταξὺ διαστήματι τῶν τροχίλων· κεχωρισμένων δὲ, τῆς μέσας τρήματος οὗτοι οἱ κάλλοι ἤρμωνται· εἶθ' ὅταν αὐτῶν τὰ ἄμματα προσπέσῃ τοῖς τρήμασι, τότε διέλκονται καὶ διεκβάλλονται διὰ τῆς ὀπισθίας διαπήγματος τετρημένας· ὥστε νῦν εἰ ἐκθετῶν κάλλων ἀρχὰς πέντε· ἢ δύο μὲν, διὰ τῆς ἐμπροσθίας διαπήγματος· | P. 282.
τρεῖς δὲ, διὰ τῆς ὀπισθίας· ἑλκόμεναι δὲ διὰ τῆς μέσας ὀπισθίας κάλλας τῇ χειρὶ, καὶ τῶν κρυπτῶν κάλλων ἀντιμετειλημμένων, ὡς εἴρηται, εἰσάγονται ἔκθετοι τῶν κάλλων ἀρχαὶ· ταῖς ἀρχαῖς ἀποτείνονται τῶν ἀποτεινομένων σωμάτων κηρεῖαι.

4. Ταύτην τὴν κατασκευὴν ὁ Πασικράτης εἰσηγησάμενος κατηγόρησε τῆς ὀργανοποιΐας ὡς ἀπράκτας· ἡ γὰρ ὅλη ἐνέργεια τῶν ὀργάνων, κίνησις γίγνεται ὀπισθίας κάλλας τῇ χειρὶ ἑλκομένας· οὐκ ἰσχύει δὲ ἐν τοῖς καταρτισμοῖς ἡ χεὶρ τὴν τοιαύτην βίαν ὑπομεῖναι· καὶ μάλιστα ὑπὸ μεγάλων ἄρθρων καὶ ὑπὸ σωμάτων εὐτόνων· ἧς αἰτίας χάριν, μετεποίησαν τὴν ὀργανοποιΐαν· καὶ τοὺς δύο κρυπτοὺς ἄξονας ἐκθέτους κατεσκεύασε· τὸν μὲν ἐμπρόσθιον μικρότερον ἠλασσώμενον ταῖς ἐκθέτοις

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀποτορνώσεσι· τὸν δὲ ὀπίσθιον μείζονα, καὶ μακροτέρας τὰς ἀποτορνώσεις ἔχοντα· καὶ τῷ μὲν ἐμπροσθίῳ ἄξονι προσήλωσε τύλους ἐν ταῖς ἐκθέτοις ἀποτορνώσεσι· τῷ δὲ ὀπισθίῳ προσέθηκεν ἐπιτονίας περιαγωγίδας· ἐνδεδεμένων δὲ τῶν ἀξόνων δυσὶ κρυπτοῖς δακτύλοις, τὸ ὄργανον ἐν τοῖς καταρτισμοῖς οὕτως ἐκίνησε· τὰς ἀπὸ τῶν τεινομένων σωμάτων κηρείας περιέθηκε τοῖς ἐκθέτοις ξύλοις τῶν ἐμπροσθίων ἄξονος· ἵνα τῇ τῶν ὀπισθίων ἄξονος στροφῇ, καὶ τῶν ὀπισθίων ἑλκομένων ὑπὸ τῶν ἀντιλαμένων κάλλων, αἰτίας ἧς γίγνονται.

5. Ἀρτίων δὲ ὁ τῶν Πασικράτους υἱὸς ὑπήντησε τῷ πατρὶ ἠγνοηκότι τὴν ἀρχαίαν τῶν ὀργάνων κατασκευὴν· ἐν γὰρ τῇ ἀρχαίᾳ φησὶν ὀργανοποιΐᾳ, οὐκ ἐν κυκλότησι πλευρῶν ἐκινοῦντο οἱ ἄξονες, ἀλλὰ περὶ κνώδακας προσηλωμένους τοῖς πλευροῖς κοιλότητας ἔχοντας ἑλικοειδεῖς· ὥσπερ ὅτι θεάσαιτο τὸ τοιοῦτον γιγνόμενον
P. 283. ὅτι τῶν ὑδραγωγῶν ὀργάνων, διὰ τὴν κατασκευὴν ῥᾳδίως στρεφο||μένων· οὐδὲ μὴν οἱ τρόχιλοι κοῖλοι εἰσὶν, ἀλλ' ὑπερέχοντες· ἐπείπερ οὖν ὀλμίσκοις περὶ κνώδακας κινοῦνται, καὶ οἱ τροχοὶ εἰσὶ μετέωροι, εὐχερεστάτων ἀξόνων κινουμένων ἀνεμπόδιστοι αἱ τάσεις ἔσονται, κἂν χειρὶ ἕλκηται ὁ κάλλος· διὰ γὰρ αὐτόπους καὶ τρίσπαστον προσηγορεύθη τὸ ὄργανον· ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ ἐνεργοῦντες κάλλοι· εἷς μὲν ἔκθετος, δύο δὲ κρυπτοί.

6. Ταῦτα μὲν ὑπὸ τούτου πεπινθανολόγηται· ἀληθῆ δὲ ἦν τὰ ὑπὸ τῶν Πασικράτους εἰρημένα· οὐδὲ γὰρ ἡ χεὶρ ἰσχύει ἔχουσα τὸν κάλλον καταρτίσαι καλῶς· ἀλλὰ ταχὺς ὡς πρὸς τὴν σχολικὴν ἐπίδειξιν κινῆσαι τὸ ὄργανον· ἡ δ' ἐν τοῖς καταρτισμοῖς βία, διὰ τὸ χειρὸς οὐκ ἐπιγενήσεται· δι' ἣν αἰτίαν ἔδοξεν ἡμῖν τῶν αὐτῶν γινομένων, τῶν δεδηλωμένων ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κατασκευῇ, τρίτον ἄξονα προστιθέναι τῷ ὀργάνῳ ἔκθετον· ὅπως ὁ ὀπίσθιος νῦν μέσος γένηται ἄξων· ὁ δὲ μέσος ἐχέτω τρῆμα· καὶ ἐν ταῖς ἐκθέτοις ἀποτορνώσεσι σκυτάλας ἢ περιαγωγίδας ἢ ἐπιτόνια· τῶν δὲ μέσου ὀπισθίου κάλλους,

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μὴ τὴν περὶ τὸν ἄξονα περιείλισιν, ἡ ἀρχὴ διήρτηται, διὰ τοῦ ἐκθέτου ἄξονος τρήματα ἐφαμματίζονται· τούτων δὲ γενομένων τῇ τοῦ ὀφισθίου ἄξονος στροφῇ, τῇ τοῦ ἐκθέτου λέγω, ἀντιπεριειλημένου τοῦ κάλλους τῷ ἐκθέτῳ ἄξονι, κινεῖται ὁ μέσος ἄξων· τῇ δὲ τῶν τριῶν ἀξόνων στρόφῃ εἰσάγονται ἔκθετοι τῶν κάλλων ἀρχαί· αἷς ἀποδίδονται αἱ ἀπὸ τῆς τεινομένων σωμάτων κηρεῖαι· ἔχει δὲ καὶ πώματα τόνιον, ὡς γλωσσόκομον, ἵνα κρύπτηται τὰ μηχανήματα· ἔχει δὲ καὶ κρίκους τοῖς πλευροῖς προσηλωμένους, τοῦ προσδέσεως χάριν· τοιαύτη ἐστὶν ἡ σύμπαξα τοῦ τρισπάστου κατασκευὴ· οἱ δὲ καταρτισμοὶ τοιοῦτοι εἰσὶν οἱ δεδηλωμένοι ὅτι τοῦ γλωσσοκόμου· τὰ μὲν γὰρ κινούμενα μηχανήματα | ὅσα διάφορα· εἰσαγωγὴ δὲ κάλλων ἡ τοιαύτη, τῶν κηρείων πρὸς τοὺς κάλλους ἁμματιζομένων· τετελείωται ἡμῖν καὶ ἡ τοῦ τρισπάστου κατασκευή. P. 284.

XXII. Περὶ τοῦ κατασκευῆς τοῦ Τέκτονος ὀνομαζομένου ὀργάνου.

1. Κατεσκεύασται τὸ τοῦ Τέκτονος ὄργανον διὰ τοῦ συμπηγίας· δύο σκέλη ἐπινοήσας ἐπιβεβηκότα βάσει τῇ λεγομένῃ κρεπίδι ὀργανικῇ ἀναμετρήσει μεμετρημένα· μήκει μὲν δύο πηχῶν ἢ μακρότερα· πλάτει δὲ τετραδάκτυλα· ταῦτα τὰ σκέλη συμπέπηγε προσάλληλα δυοῖν διαπήγμασιν· ἑνὶ μὲν κάτω, ἀφεστῶτι τοῦ βάσεως πενταπαλαιστιαῖον μέτρον, ἄλλο δὲ ἄνω κατάττειν τῶν σκελῶν περάτων· ὑπὸ δὲ τὸ κάτω διάπημα, βανὶς ὅσι πλαγία προσπεπηγυία τοῖς διαπήγμασι· καὶ τὴν τοῦ πλάτους μεσότητα κέκοπται τῇ ἀνεστραμμένῃ ἐκκοπῇ· καὶ δὲ τὴν τοῦ ἐκκοπῆς τάξιν, τῷ διαπήγματι προσήλωται σιδηροῦν πυκνότερον τοῦτο· τοπικὴ ἡ ἐκκοπὴ ἐγένετο πρὸς ἔνθεσιν πριάπίσκου, ὃ καὶ δακτυλιαίου τῷ μεγέθει· μεταξὺ δὲ τῆς διαπηγμάτων ἔνδον τὰ σκέλη σεσωλήνισται σωληνισμοῖς,

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἵνα ἐν τούτοις κινῆται χελώνη τετράγωνος ἐν τοῖς καταρτισμοῖς, σπάθη τὲ καὶ ἀγκῶνας· τὸ γὰρ ἐμπρόσθιον μέρος τῆς χελώνης, τὸ λεγόμενον μέτωπον, τέτρηται· διαντέωσις δὲ τοῦτο τὸ τρῆμα ἔγκειται· ἡ ῥίζα εἰς τὸ μύκρον πέρας ὀπίσω διενήνεκται τῆς τῆς χελώνης πάχους· τῆς δὲ ῥίζης τὸ προκείμενον πέρας τέτρηται· ἐκ τῶν πλαγίων εἰς τὰ πλάγια ἰσότρημα περόνη ἔγκειται· ἵνα ἡ ῥίζα μὴ ἐξέλκηται, ἀλλὰ ἐν τῷ τρήματι οὖσα στρέφηται· ἡ δὲ περόνη καὶ τὸ τῆς ῥίζης πέρας ἔ-
P. 285. ξωθεν κεκάλυπται ἀσπιδίσκης ἐπιθέσει· γέγονε δὲ || ῥίζα τῆς ἐν τῷ ὀργάνῳ ἐξαρτήσεως· σπάθῃ γὰρ ἕξει τὸ ὄργανον ἀμμοειδῆ μεγέθει τηλικαύτῃ, ὡς ὑπὸ τῶν κάτω διαπήματος ὑπερέχειν τὸ ἄνω διάπημα τὸ λεγόμενον.

2. Κέφαλον ἀναλόγως φησὶ· ᾧ εἴδει ταύτης τῆς σπάθης τὸ ἀντικείμενον πέρας τῷ ἀμμοειδεῖ σχήματι, καὶ τὴν τοῦ αὐτοῦ μεσότητα ἐκκόπτεται τετραγώνῳ ἐκκοπῇ, εἰς ἥνπερ ἐκκοπὴν κατακέκλεισται τὸ προκείμενον τῆς ῥίζης πλατύ τε καὶ τετρημένον πέρας· τέτρηται δὲ καὶ αὕτη ἡ σπάθη ἐκ τῆς πλαγίων εἰς τὰ πλάγια· εἰς ταῦτα δὲ τὰ τρήματα περόνη ἔγκειται συνοχῆς χάριν τῆς σπάθης πρὸς τὴν ῥίζαν· αὕτη δὲ ἡ χελώνη κατὰ τὰ μέρη ἑαυτῆς μέρη τέτρηται τρήμασι τέτρασι τὸν ἀριθμὸν, ἤτοι στοιχηδὸν τεταγμένοις, ἢ δυσὶ μὴν ἐμπροσθίοις· τὰ δὲ τρήματα ταῦτα γέγονε πρὸς κάλλους ἔνδεσιν, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται· μέσον δὲ τὸ κέφαλον, τὸ ἄνω διάπημα λέγω, τετράγωνον ἔχει ἐκκοπὴν· ἐν ᾗ ἐκκοπῇ διπλοῦς τροχίλος τέτακται περὶ περόνῃ κινούμενοι· ἔχει δὲ καὶ ἄλλας τὸ κέφαλον δύο τετραγώνους διαμπερεῖς ἐκκοπὰς, ἐν ἑκατέρῳ μέρει τῆς τροχίλου, μίαν καὶ μίαν, περιεχούσας τετράγωνα μέρη τῆς ἀγκώνων· δύο γάρ εἰσιν ἀγκῶνες διενηνεγμένοι ἄνωθεν κάτω τῇ χελώνῃ ἐπιβεβηκότας, κοιλότητας ἐχούσῃ τετραγώνους ἐπιπολαίους· τῶν δὲ ἀγκώνων, τὰ μὴν κάτω μέρη τετράγωνα καὶ λεπτὰ πτέρνας ὠνόμαζον οἱ ὀργανικοὶ· τὰ δὲ ἄνω πλατέα

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὲ καὶ περιφερῆ, πτερώσεις· ἐν δὲ ταῖς ὑπὲρ τὸ κέφαλον τοῦ ἀγκώνων πτερώσεσι διεκτετρημέναι διανταίοις τρήμασιν, ἄξων ἐστὶν ἔκθετος, μέσον ἔχων σφηνοειδὲς ἐν αὐταῖς ἐκθέτοις ἀποτορνώσεσιν, ἤτοι σκυτάλας ἢ περιαγωγίδας πρὸς τὴν στροφὴν· τετάρτη δὲ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν πτερώσεων κατὰ τὰ τρήματα· | συντέτρηται δὲ καὶ ὁ ἄξων καὶ τὰς ἀποτορνώσεις· P. 286.
ἵνα εἴ ποτε πρὸς τὴν χρείαν ἐντεθειμέναις περόναις εἰς τὰ τρήματα, ἀκίνητον φυλάξωσι τὸν ἄξονα· ἔτι τὲ τὸ ὄργανον παρασκέλια ἔχει δύο προσκείμενα τοῖς τοῦ σκελῶν μέρεσιν· ἵνα ἐάν ποτε ὡς ἐφέδρανον ἐνεργῇ ὄργανον ὅτι τὴν βάσιν καὶ τὰ παρασκέλια κινεῖται· ἐπεὶ ἡ χελώνη διὰ κάλλων ἀναβιβαζομένη ἀνάγει τὴν σπάθλω καὶ τοὺς ἀγκῶνας.

3. Ἑπομένως δὲ βούλομαι τὴν τοῦ κάλλυ ἔνδεσιν δηλῶσαι· διπλοῦς κάλλος λαμβάνεται, οὗ αἱ ἀρχαὶ διὰ δύο πήχεων ἢ τρημάτων εἴρονται, ἢ τοῦ ἐμπροσθίων ἢ τοῦ ὄπισθεν μέσον κάτωθεν ἄνω, καὶ ἀνέλκονται, ἵνα ἡ τοῦ κάλλυ μεσότης γένηται κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν τρημάτων διάστημα· εἶτ' αἱ ἀρχαὶ ἀνάγονται, καὶ περιειλοῦνται τῷ ἐν τῷ κεφάλῳ διπλοῦ τροχίλῳ· ἐναλλαγεῖσαι δὲ ὡς εἴρηται ἄγονται κάτω, καὶ ἀποδίδονται τύλοις ἐκθέτυ ἄξονος· ἔχει γὰρ τὸ τοῦ Τέκτονος ὄργανον καὶ ἄλλον ἄξονα κάτωθεν κεκομμένον τοῖς σκέλεσιν, ὑπεράνω τοῦ διαπήματος ὡς διαπενταδακτυλιαίου μέτρυ· οὗτος δὲ ὁ ἄξων δύο τύλυς ἔχει μέσυς· καὶ ἐν ταῖς ἐκθέτοις ἀποτορνώσεσι σκυτάλαις στρεφομένυ τοῦ ἄξονος διὰ τοῦ κάλλυ ἀναβιβαζομένη ἡ χελώνη συναναβιβάζει τὴν σπάθην, καὶ τοὺς ἀγκῶνας ὅτι τὸν ἐν ταῖς πτερώσεσιν ἄξονα πρὸς τοὺς κατὰ ἀνάτασιν καταρτισμοὺς· αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρχαία τοῦ Τέκτονος ὀργάνυ κατασκευή.

XXIII. Κίνησις τοῦ ὀργάνυ.

1. Ἐπείπερ προηγυμένως στάσιμα ὄργανα ἐγένοντο ὅτι

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τῶν ὤμων, πρὸς τοὺς κατὰ ὑπεραίωρησιν καταρτισμοὺς, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους δὲ τρόπους ἐστὶν ἐπιτήδεια, πρόκειται περὶ τῶν τῶν ὤμου καταρτισμῶν δηλῶσαι· ἄρξομαι δὴ ἀπὸ τῶν εἰς τὴν
P. 287. μασχάλην || διαφορᾶς· ἵνα δὲ γένηται ἀπηρτισμένη ἡμῖν ἡ τῶν ὀργάνων κίνησις, προστιθέσθωσαν τῷ κατασκευάσματι τρόχιλοι τέσσαρες· δύο μὴν κάτω ἐν τῷ λεγομένῳ ἄμβακι τῶν βάσεως· δύο δὲ ἄνω πρὸς τοῖς ἄνω πέρασι τῶν σκελῶν· ὅταν δὲ καταρτίζηται ὁ πάσχων, πρότερον τὸ σφηνοειδὲς ἐρίῳ ἢ ὀθονίῳ περιειλείσθω· καὶ τότε ὑποπόδιον πλησίον τῶν ὀργάνων ἐπιτιθέσθω· ᾧ ὑποποδίῳ ἐπιβαινέτω ὁ πάσχων· ἔπειτα αὐτοῦ τὰ σκέλη ἀσφαλιζέσθω προσάλληλα κήρεα· καὶ ἡ χεὶρ ἡ κατὰ φύσιν ἔχουσα παρατεταμένη πρὸς τὴν πλευράν· εἰς δὲ τὰ τρήματα τῶν πτερώσεων, καὶ τῶν ἄξονος αἱ πεῤόναι ἐντιθέσθωσαν, ἵνα μενῇ ἀκίνητος ὁ ἄξων, ἕως τῶν ἐπιτηδείων τῶν κινήσεως χρείας· γενομένων δὲ τούτων, ὑπερτιθέσθω ἡ χεὶρ ὑπὸ τὸν ἄξονα· εἶθ' ὅταν τὸ σφηνοειδὲς ἐντεθῇ εἰς τὴν μασχάλην, βρόχος ὁ καρχήσιος ἢ ἄλλος ἰσότονος περιτιθέσθω τῷ βραχίονι· καὶ αἱ τῶν βρόχων ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω, καὶ ἀποδιδόσθωσαν τοῖς τύλοις, τῶν ἐν τοῖς σκέλεσιν ἄξονος, τῶν κάλλω μὴ ἐνδεδεμένων, ὥσπερ ἐν τῇ κατασκευῇ ἱστορήθη.

2. Τοῦ δὲ ἄξονος στρεφομένου, εὐθύπορος ἔσται ἡ κατάτασις· ἡ δὲ κατὰ μετάληψιν κατάτασις τρόπῳ τούτῳ γίνεται· ἀρχὴ τοῦ βρόχου πρότερον μεταλαμβάνονται διὰ τῶν κάτω τροχίλων· εἶτα ἀνάγονται καὶ ἀποδίδονται τοῖς τύλοις, ἵνα τῇ τοῦ ἄξονος κινήσει δεδηλωμένη τάσις γένηται, ἡ κατὰ μετάληψιν γίγνεται· μεταλαμβανομένων τῶν τοῦ βρόχου ἀρχῶν διὰ τῶν κάτω τροχίλων, καὶ τότε περιειλουμένων τοῖς ἄνω τροχίλοις, εἶτα ἀποδιδομένων τοῖς τύλοις τοῦ ἄξονος, γίγνεται κατὰ ἀντιμετάληψιν κατάτασις· καὶ κατατάσεως τρόποι εἰσὶν οὗτοι· ὅταν δέ τις βούληται κα-
P. 288. τὰ ἀνάτασιν, ἐνδεδοκότος τῶν κάλλω τὴν χελώνην, | καθὼς

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐν τῇ κατασκευῇ ἐδηλώθη, τὰς ἀρχὰς τοῦ βρόχου ἀγέτω κάτω· καὶ ἀποδίδονται τινὶ ἀκινήτῳ προσκρατήματι· ἔπειτα στρεφέτω τὸν ἄξονα· συμβήσεται δὲ τῇ τοῦ ἄξονος στροφῇ κατὰ μετάληψιν τὴν διὰ τοῦ κάλλους βιβαζομένου χελώνου τὴν ἀνάτασιν ἐπιτελεῖσθαι· ὅθεν δὲ τοῦ εἰρημένων φαίνεται καὶ ὁ τῆς διατάσεως τρόπος· πρὸς δὲ τὴν διάτασιν τὰς ἀρχὰς τῷ βρόχῳ οὐκέτι δεῖ τῷ κρατήματι ἀποδιδόναι, ἀλλὰ τοῦ ἔσω τύλων τοῦ ἄξονος τινὶ ἢ αὐτόθεν ἢ κάτωθεν κατὰ μετάληψιν· ἵνα μὴ τῇ τοῦ μηχανήματος κινήσει ἡ δεδηλωμένη διάτασις γένηται· ἐν ἁπάσαις δὲ ταῖς τάσεσιν ὁ ἄξων ἀκινητείτω, καθὼς ἐδηλώθη· μετὰ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν ἐξελκέσθωσαν αἱ τῆς ἀκινησίας τοῦ ἄξονος περόναι· καὶ τότε αὐτὸς ὁ ἄξων διὰ τοῦ σκυτάλων ἢ τοῦ περιαγωγίδων ἐπιστρεφέσθω· ἵνα τῇ κατὰ πόσον ἐπινεύοντος τοῦ σφηνοειδοῦς ἡ κατ' ἐξελκυσμὸν γένηται μοχλία, ὡς καὶ ὅθεν τῶν ἄλλων ὀργάνων εἴρηται.

3. Εἶτα ἐν τῷ καταρτίζειν κατατεινομένου τοῦ βραχίονος, ὑπηρέτης ἐξόπισθεν ἑστῶς καθαπτέτω τὰς χεῖρας ἑαυτοῦ κατὰ τοῦ τραχήλου τοῦ καταρτιζομένου, πρὸς τὴν τοῦ σώματος εἰς τοὺς ὑπὸ πόδα τόπους ἀντιμεταγωγήν· ἐὰν δὲ κατὰ ὑπεραιώρησιν καταρτίζηται ὁ πάσχων, ἅμα τοῦ ὑπηρέτου τὸ δεδηλωμένον ἐνέργημα ποιοῦντος, τὸ ὑποπόδιον ἐφελκέσθω τὸ ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ καταρτιζομένου κινουμένου, ἵνα ἐκ τοῦ ὀργάνου κρεμασθῇ ὁ πάσχων· εἶθ', ὡς ἔφην ἐν ἄλλοις, ἅμα τῇ καταγίᾳ καὶ ὑπεραιωρήσει ἐπιτηδείᾳ τοῦ σφηνοειδοῦς κατ' ἐξελκυσμὸν χαλάσει, διὰ τὴν τάσιν καὶ τὸ σφάλμα, ἁρμόζειν ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις συλλαμβάνειν τὰ κῶλα, καὶ ἀναβιβάσαι πρὸς τὴν ἐμβολήν· || οὕτως καταρτίζεται ἡ εἰς τὴν μασχάλην τοῦ ὤμου διαφορά. P. 289.

4. Ἐπὶ δὲ τῆς ὤμου διαφορᾶς, στρέψαι δεῖ τὸν ἄξονα, ἵνα τὸ μὴ σφηνοειδὲς κάτω γένηται· τὸ δὲ λεῖον αὐτοῦ μέρος, ἄνω· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐπιτήδειον πρὸς τὸν νῦν

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

καταρτισμὸν τοῦ ὤμου ὑπὸ τῶν προκειμένων διαφορῶν· γενομένου τούτου, πλησίον τοῦ ὀργάνου ὑποπόδιον τιθέσθω, ᾧ ὁ καταρτιζόμενος ἐπιβαινέτω· καὶ τότε τὴν χεῖρα ὑπερτιθέτω, ἵνα καὶ τοῦ ἄξονος ἐρεισθῇ· τούτου δὲ γενομένου, βρόχος ἰσότονος περιτιθέσθω τῷ βραχίονι· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω ὡς ὑπὸ τὸν ἄξονα· τάσεις δὲ γιγνέσθωσαν αἱ αὐταὶ ταῖς ὑπὸ τὸ εἰς τὴν μασχάλην διαφορᾶς δεδηλωμέναις· καὶ μὴν τὴν αὐτάρκη τάσιν μοχλίαι παραδεδομέναι ὑμῖν ἐν τῇ τοῦ ἄλλων ὀργάνων κινήσει γινέσθωσαν· μὴ ὄντων δὲ ἀγκώνων δηλονότι οὐδὲ ἐν ταῖς πτερώσεσιν ἡ εἰς τὴν μασχάλιον διαφορὰ διὰ τοῦ σπάθης καταρτίζεται· τρόπῳ τούτῳ ἀνακλᾶται ἡ σπάθη, ὥστε αὐτῆς τὸ ἀμμοειδὲς πέρας ὑπεράραι τὸ κεφάλαιον, ὡς ἂν εἰς σφηνοειδὲς· καὶ τότε διπλῆς κηρείας μεσότης τάσσεται μεταξὺ τοῦ διαπήματος καὶ τοῦ σπάθης, ἧς αἱ ἀρχαὶ ἔξωθεν τὲ παραμεῖναι· πρὸς δὲ τὸν καταρτισμὸν παρεστῶτος τοῦ πάσχοντος τῷ ὀργάνῳ ὑπερτίθεται ἡ χεὶρ ὑπὲρ τὸ διάπημα· ἵνα ἡ σπάθη ὡς ἄμβη ἐντεθῇ εἰς τὴν μασχάλην· ἔπειτα τῷ βραχίονι ὁ καρχήσιος βρόχος ἢ ἄλλος ἰσότονος περιτίθεται· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἄγονται κάτω καὶ ἀποδίδονται τῷ διαπήματι πρὸς κράτημα· ἐνδεδεμένης δὲ τοῦ χελώνης τῷ κάλλῳ, τῇ τοῦ ἄξονος στροφῇ ἀναβιβαζομένης τοῦ χελώνης, συναβιβαζούσης δὲ, καὶ τὴν σπάθιον τὸν κατὰ ἀνάτασιν τρόπον ἐπιτελεῖ.

5. Δύναται δὲ καὶ ὁ κατὰ διάτασιν τρόπος τοῦ τοῦ βρόχου
P. 290. | ἀρχῶν μεταλαμβανομένων τῷ ἄξονι· νυνὶ γὰρ κινουμένου τοῦ ἄξονος, ἔσται ἡ διάτασις· δεῖ δὲ μὴν τὴν αὐτάρκη τάσιν συνέχειν τὰς τοῦ διπλῆς κηρείας ἀρχὰς· καὶ δι' αὐτῆς τοῦ κηρείας συνέχειν τὴν σπάθιον· ἵνα νῦν διὰ τοῦ σπάθης ἡ κατ' ἐξελκυσμὸν γένηται μοχλία· γενομένου δὲ τοῦ ἐξελκυσμοῦ, ἡ ἔντασις ἀνέσθω· τὸ δὲ σφάλμα ὡς ὅτι τάχιστα συντελείσθω, πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρου ἐμβολὴν· μὴ οὔσης δὲ σπάθης ἐν τῷ ὀρ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γάνῳ, μήτε ἀγκώνων, μήτε τ ἐν αὐτοῖς ἄξονος, ἡ εἰς τὴν μασχάλιν διαφορὰ καταρτίζεται· δι' ὃ τοῦτο φησὶν ᾧ εἴδει τρόπῳ τούτῳ τὸ ἐκ τοῦ κάλλων ἠρτημένον σφηνοειδὲς ἐρείδεται κατὰ τ ἄνω διαπήματος, καὶ πρὸς αὐτὸ δι' τ κάλλων ἀσφαλίζεται· ἔπειθ' ὑπερτίθεται ἡ χεὶρ καὶ ἡ μασχάλη κατὰ τὸ σφηνοειδὲς τείνεται· τ δὲ σφηνοειδοὺς ἐντεθέντος εἰς τὴν μασχάλην, ὁ καρχήσιος βρόχος τῷ βραχίονι περιτίθεται· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἄγονται κάτω, καὶ ἀποδίδονται τῷ ἐν ταῖς σκέλεσιν ἄξονι· ἵνα τῇ τούτου στροφῇ ἡ κατάτασις γένηται· μετὰ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν δοκιμάζονται αἱ μοχλίαι· ὅπῃ τοῦ ἄλλων ὀργάνων δεδηλωμένη κατατάσει γίγνεται, ἢ συγκατατίθεμαι.

6. Τοῖς δὲ ἄλλοις ἔδοξε δι' τ χελώνης καταρτίζειν τρόπῳ τούτῳ· πρότερον ἐκλύεται ὁ κάλλος καὶ τότε διπλοῦται· διπλωθέντος δὲ αὐτοῦ, αἱ ἀρχαὶ ἄνωθεν κάτω δι' δύο τ χελώνης τρημάτων διεκβάλλονται, καὶ ἀποδίδονται τοῖς τύλοις τ κάτω ἄξονος· ἀναβιβάζεται δὲ ἡ χελώνη πλησίον τ ἄνω διαπήματος· καὶ τότε πρὸς τὸν καταρτισμὸν ὑπερτίθεται ἡ χεὶρ· καὶ ἐντίθεται τὸ σφηνοειδὲς εἰς τὴν μασχάλιν· εἶθ' ὁ βραχίων ἀσφαλίζεται πρὸς τὴν χελώνιν δι' τ φοίνικος· ἐπιδέσμων γενομένων δὲ, στρέφεται ὁ ἄξων ὁ κάτω ὑποκείμενος· ὑπὸ τ κάλλου καθελκομένη ἡ χεὶρ, ἡ χελώνη κατατείνει τὸν βραχίονα· καὶ ἡ μὴ κατά||τασις γίγνεται· αἱ δὲ ἀκόλουθοι μοχλίαι παραποδίζονται προσδεδεμένου τ βραχίονος τῇ χελώνῃ. P. 291.

XXIV. Περὶ τοῦ τριῶν τ ἀγκῶνος διαφορῶν.

1. Ἐπὶ τ τριῶν τ ἀγκῶνος διαφορῶν ἐφ' ὧν κατακέκαμπται ἡ χεὶρ, τ ἔσω λέγω καὶ τ ἔξω, ἐπί τε τ ὀπίσω ὁλοκλήρου οὔσης τ τ ὀργάνου κατασκευῆς, τ πάσχοντος πλησίον ἑστῶτος

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐπί τινος ὑποποδίου, στρεφέσθω ὁ ἄξων, ἵνα τὸ σφηνοειδὲς κάτω γένηται· τὸ δὲ πλεῖον αὐτοῦ μέρος ἄνω· καὶ τότε ὑπερτιθέσθω ἡ χεὶρ ὑπὲρ τὸν ἄξονα διὰ τοῦ φοίνικος ἐπιδέσμου· τῷ δὲ πήχει πλησίον τοῦ καρποῦ ἀνισότονος περιθέσθω βρόχος, οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀναγέσθωσαν καὶ τῇ καταλλήλῳ πτερώσει ἢ τῇ ἐκθέτῳ τοῦ ἄξονος ἀποτορνώσει προσαπτέσθωσαν· οὕτω δὲ τοῦ τοῦ χειρὸς σχήματος ἐγγωνίου πεπλεγμένου, διπλῆς κηρείας ἡ μεσότης ἡ πλατεῖα στενῶς τασσέσθω κατὰ τοῦ πήχεως ἐγγὺς τοῦ ἀγκῶνος· ἧς αἱ ἀρχαὶ φερέσθωσαν κάτω, ὡς ὀπὶ τοῦ ἄξονος· αἱ δὲ τάσεις τελειούσθωσαν, καθὼς ἱστορήθη ἐν τοῖς τοῦ ὤμου καταρτισμοῖς· ἐξέσται δὲ καὶ νῦν ἢ κατὰ κράτημα καὶ ἀνάτασιν, ἢ κατὰ διάτασιν ἐνεργῆσαι· πάλιν μετὰ τὴν αὐτάρκη τάσιν, μοχλίαι αὗται ἐκκρινέσθωσαν αἱ προπαραδεδομέναι ἐν τῇ τῶν ἄλλων ὀργάνων κινήσει.

2. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἔμπροσθεν διαφορᾶς, τοῦ χειρὸς ἐκτεταμένης, μετὰ τὴν ὑπέρθεσιν, ὁ βραχίων ἀσφαλιζέσθω πρὸς τὸν ἄξονα· καὶ τότε τῷ πήχει βρόχος ὁ καρχήσιος ἢ ἄλλος ἰσότονος ὑπερτιθέσθω, οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω· καὶ πάλιν αἱ αὐταὶ δοκιμαζέσθωσαν τάσεις καὶ μεταστάσεις αἱ ἱστορημέναι μοχλίαι ἐν τῇ τῶν ὀργάνων παραδόσει· ἰδίως δὲ ἐδόκει ἡ σπάθη εὐθετεῖν πρὸς τοὺς τῶν ἀγκῶνος καταρτισμοὺς· ἴδωμεν δὲ πῶς τῶν ἀγκώνων μὴ ὄντων, μηδὲ τῶν ἐν ταῖς πτερώσεσιν ἄξονος συν-
P. 292. τελεῖται τὸ ἔργον· ἐκλύεται ὁ κάλλος | καὶ διπλοῦται· εἶτα αὐτοῦ ἀρχαὶ διὰ δύο τρημάτων τοῦ χελώνης ἄνωθεν κάτω διεκβάλλονται τοῖς τύλοις τοῦ ἄξονος· ἡ δὲ χελώνη μετὰ τοῦ σπάθης ἀναβιβάζεται, ὡς πρὸς τὸ ἄνω διάπτημα· καὶ τότε ἡ σπάθη ἀνακλᾶται· εἶθ' ὑπερτίθεται ἡ χεὶρ ὑπὲρ τὸ διάπτημα ἐρίου περιειλημένου· καὶ ὁ μὴ βραχίων ἀσφαλίζεται πρὸς τὸ διάπτημα ἐν τῇ κεκαμμένῃ· ὅτε λοιπὸν στρεφομένου τοῦ ἐν τοῖς σκέλεσιν ἄξονος ὑπὸ τοῦ κάλλους καθελκομένη ἡ χελώνη κατατείνει τὴν σπάθην· εἶθ' οὕτως ἡ κατάτασις γίγνεται.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

3. Μετὰ δὲ τὴν κατάτασιν δοκιμάζονται μοχλίαι αἱ πάλαι ἱστορημέναι· ὅτι μὴν τῶν δύο διαφορῶν τοῦ ἔσω καὶ τοῦ ἔξω, αἱ κατὰ παραγωγὴν· ὅτι δὲ τοῦ ὀπίσω, ἡ κατ' ἐξελκυσμὸν· καὶ ἡ μὴν κατάτασις γίγνεται· αἱ δὲ μοχλίαι διὰ τὴν τοῦ χειρὸς πρὸς τὴν σπάθιον προσδεσιν ἐκτός· εἰ μὴ κατ' ἐξελκυσμὸν μοχλία γένοιτο, τοῦ ῥίζης ἐξέλκεσθαι δυναμένης ἐκ τοῦ τρήματος· μᾶλλον δὲ εὐθετεῖ ἡ σπάθη ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν διαφορᾶς ταύτης καὶ καταρτιζομένης· ὡσαύτως τοῦ κάλλους ἐνδεδεμένου ἐάσαι τὴν σπάθιον κάτω παρειμένον ἔτι· ἔπειτα τοῦ χειρὸς ὑπερταθείσης, τὸν μὴν βραχίονα ἀσφαλίζεσθαι πρὸς τὸ διάπτωμα· τὸν δὲ πῆχυν πρὸς τὴν σπάθιον· κἄπειτα μετὰ ταύτην τὴν κατάτασιν δοκιμάσαι· μετὰ δὲ τὴν αὐτάρκη ἀκολούθως μοχλίας παραλαμβάνειν· μίαν μὴν, τὴν κατὰ ἴππωσιν· δευτέραν δὲ, τὴν κατὰ περίσφαλσιν· τοῦ σπάθης μετὰ τοῦ χειρὸς ἀνακλωμένης καὶ καμπτομένης, περὶ τὸ τοῦ ἰππώσεως αἴτιον, οὕτω καὶ τὰ τοῦ ἀγκῶνος ἐξαρθρήματα.

XXV. Ἐκ τοῦ Ῥούφου τοῦ Ἱπποκράτους Βάθρων· ἀπὸ τῶν προοιμίων τοῦ μονοβίβλου ἐπὶ γηρᾶς ἄνθρωπος· τινὲς δὲ αὐτὸν περὶ ἐξαρθρημάτων ἐπιγράφουσι.

Ὁ θαυμάσιος Ἱπποκράτης τὸ αὐτοῦ ὄργανον ἐν πολλοῖς συγγράμμασιν εἴρηκε ξύλον, ἐν δέ τισι σχιδίαν· οἱ δὲ || μετ' ἐκεῖνον βάθρον αὐτὸ προσηγόρευσαν, ὑποπήξαντες P. 293.
αὐτῷ πόδας, ὡς ὀργάνῳ καὶ ὡς βάθρῳ ἐχρήσαντο· ἔστι δὲ αὐτοῦ ἡ κατασκευὴ τοιαύτη· ξύλον ἐξάπηχες τῷ μήκει, τῷ πλάτει διάπηχυ· παχὺ δὲ πως σταθμιαῖον· τοῦτο τὸ ξύλον ἔχει κατὰ τὰ πέρατα ἐπιπεπηγότα τῇ ὑπτίᾳ σανίδι ἕτερα ξύλα πολιαῖα τῷ μήκει, τῷ δὲ ἀριθμῷ τέσσαρα, δύο καὶ δύο, περιφερῆ κατὰ τὰς κορυφὰς γεγονότα· ταῦτα τὰ ξύλα

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Ἱπποκράτης φλιὰς ὠνόμασεν· ἐν δὲ ταῖς φλιαῖς κεκομμέναις κ᾽ τὰ πλάτη στρογγύλοις κ᾽ διανταίοις τρήμασιν ἄξονες ἔγκειντα ἔκθετοι, μέσους ἔχοντες τύλους· κ᾽ μ᾽ τὰς ἐκθέτους ἀποτορνώσεις περιαγωγίδας πρὸς τὴν στροφήν· ὅλον δὲ τὸ ξύλον κ᾽ τὴν ἡμισείαν ἐκ διαστημάτων τετραδακτυλιαῖον σεσωλήνισται σωλῆνι ὅμοιον κατὰ βάθος τετραδακτυλιαίους· τούτους δὲ τοὺς σωληνισμοὺς καπετοὺς ὠνόμασεν Ἱπποκράτης· ἐπὶ μέσον τὸ ξύλον ἐκκοπὴν ἔχει τετράγωνον βαθείαν, εἰς ἣν ἔγκειται σκαλμὸς ὁ λεγόμενος πριαπίσκος· ἔστι δὲ ἄλλη μέση πτοειδὴς λεία ἐπινενοημένη· κ᾽ ἡ μηχὴ κατασκευὴ κατὰ τὸν Πασικράτην ἐστὶν αὐτή· μεθ᾽ ἣν ἀκολούθως ἐκθήσομαι τὴν κίνησιν τ᾽ Ἱπποκράτους βάθρου, ἔχοντος τὴν ἀρχαίαν ὀργανοποιΐαν, ἵνα κεκλωμένου τ᾽ πάσχοντος, πάντα δύναται καταρτίζεσθ τὰ ὀλισθήματα, καθὼς ἱστορηθήσεται ἡμῖν ἐν τοῖς κατὰ μέρος.

XXVI. Περὶ γένους.

Ἐπὶ τοῦ τ᾽ γένους διαφορῶν, ὑπτίου τ᾽ πάσχοντος ἐσχηματισμένου, ἀνθέκαθεν μέρος τύχοι ἐξηρθρηκυῖα ἡ γένυς, ἄν τε κατ᾽ ἀμφότερα τὰ ἄκρα, τ᾽ πάσχοντος ἐσχηματισμένου ὑπτίαν ἔχοντος τὴν κεφαλὴν περὶ τῷ καταλλήλῳ ἄξονι, τ᾽ χειρῶν ἀσφαλιζομένων πρὸς τῷ θώρακι κ᾽ τῷ ἐπιγαστρίῳ, κ᾽ τ᾽ σκελῶν προσάλληλα, κ᾽ πάντων πρὸς τὸ ὀργανικὸν βάθρον, τῇ κεφαλῇ ἐπιπλεκέσθω ὁ λαγωὸς ἐπίδεσμος σὺν τοῖς ὤτοις·
P. 294. κ᾽ | τότε τ᾽ ἐπιδέσμου ἀγκύλαι ἀμματιζέσθωσαν πρὸς τὴν ὑπερκειμένῳ φλιὰν, κρατήματος χάριν· μεσότης τε κηρείας ἐντιθέσθω τῷ στόματι ὡς ἐσωτάτῳ, πλησίον τ᾽ χαλινῶν μεταξὺ τ᾽ μυλιαίων ὀδόντων· ἧς αἱ ἀρχαὶ καταγέσθωσαν κάτω, κ᾽ ὑποδιδόσθωσαν τῷ πρὸς τοὺς πόδας ἄξονι· ἄλλης τε κηρείας μεσότης ὑπερτιθέσθω τῷ γενείῳ· ἧς αἱ ἀρχαὶ ὑπὲρ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κεφαλῆς ἀγέσθωσαν, καὶ ἀποδιδόσθωσαν τῷ ὑωὲρ κεφαλῆς ἄξονι, διαστήματος χάριν· γενομένων δὲ τούτων, στρεφέσθω ὁ κάτω ἄξων, ἵνα ὡσανεὶ κατὰ κράτημα καὶ κατὰ τάσιν ἡ ἐνέργεια γένηται· μετὰ τὴν αὐτάρκη τάσιν, μοχλίαι ἐγκρινέσθωσαν αἱ παραδεδομέναι ἡμῖν ἐν τῇ περὶ ἄρθρων πραγματείᾳ· ἐπὶ μὲν τὰ καθ' ἓν μέρος ἐξαρθρήσεως, τρεῖς ἐνέργειαι παραλαμβανέσθωσαν, παραγωγὴ, ἴππωσις, σφάλμα· ἐπὶ δὲ τὰ κατὰ ἀμφότερα τὰ ἄκρα, ἐκπαλεία, ἴππωσις καὶ σφάλμα· ταῦτα εἴρηταί μοι περὶ τὰ γένυος· μέτειμι νῦν ἑξῆς περὶ ὤμου.

XXVII. Περὶ ὤμου.

1. Τῆς εἰς τὴν μασχάλιν διαφορᾶς καταρτιζομένης καὶ τὰ ἔμπροσθεν, ὕπτιος ὁ πάσχων σχηματιζέσθω· τὰ δὲ ὀπίσω, πρηνὴς· τὰ μὲν οὖν εἰς τὴν μασχάλην διαφορᾶς καταρτιζομένης, τὸ σφηνοειδὲς εἰς τὴν μασχάλην ἐντιθέσθω παρατετηρημένως· ὥστε τὸ μὲν ἀμμοειδὲς αὐτοῦ μέρος, ἔμπροσθεν νενευκέναι· τὸ δὲ περιτετραμμένον, ὀπίσω· συμφέρει δὲ τῷ σφηνοειδεῖ ὀθονίῳ ἢ ἐρίῳ περιειλεῖν, μαλάγματος χάριν· πᾶν γὰρ ξύλον ἀστεργὲς καὶ ἀπηνὲς, καθάπερ Ἱπποκράτης λέγει· ταύτης μὲν οὖν πρώτης αἰτίας χάριν τῇ ἀπὸ τοῦ ἐρίου σκέπῃ χρώμεθα· δευτέρας δὲ δι' τοὺς ἐν μασχάλῃ ἱδρῶτας γενομένους· ἅμα μὲν δι' τὴν τοῦ καταρτισμοῦ εὐλάβειαν, ἅμα δὲ καὶ δι' τὴν τόπου φυσικὴν θερμασίαν συνεργοῦσαν τῷ χαλάσματι· ἀναπίνει τοιγαροῦν τὸν συλλεγόμενον ἱδρῶτα || καὶ ἅμα οὐ παρολισθαίνει τὸ σφηνοειδὲς· εἶθ' αἱ τοῦ, κάλλων ἀρχαὶ, αἱ μὲν ἔμπροσθεν, αἱ δὲ ὄπισθεν, ὑπὲρ κεφαλῆς ἀγέσθωσαν ἐπὶ τὸν ἄξονα· κηρείας τε διπλῆς ἡ μεσότης ὑποτιθέσθω τῇ μασχάλῃ μεταξὺ τοῦ σφηνοειδοῦς καὶ τοῦ πλευρῶν, ἧς αἱ ἀρχαὶ ἔξω ἀγέσθωσαν· αὐτῷ δὲ τῷ βραχίονι βρόχος καρχήσιος ἢ ἄλ- P. 295.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λος ἰσότονος περιτιθέσθω· περιαπτέσθω δὲ ὁ βρόχος μὴ τῷ μυὶ, ἵνα μὴ νευρώδης ὢν, σφιγγόμενος ἀγανακτήσῃ, ἀλλ' ὑπεράνω τοῦ μυὸς, ἢ ὑπὸ τὸν μῦν.

2. Οἱ πολλοὶ τὸν ἄνω αἱροῦνται τόπον ὡς ἐπιτηδειότερον, ὅτε συνεγγίζει τῷ ἄρθρῳ· δυσχρηστότερος δὲ ἐστὶν οὗτος πρὸς τὴν ἐνέργειαν, παραπροδίζων τὴν κατ' εὐθὺ μοχλίαν· ἅμα δὲ καὶ δι' ἐκεῖνο μάλιστα τὸν ὑπὸ τὸν μῦν αἱρούμεθα τόπον· ἐπειδήπερ τοπικῶς σφιγγομένου τοῦ ἄρθρου, δυσχερῶς ἀνίεται τὰ σώματα· ἐκ διαστήματος δὲ συμμέτρως τεινόμενα ῥᾳδίως χαλᾶται· συμφέρει δὲ μαλάγματος χάριν συμπεριειλεῖν ἔριον λεπτὸν τῷ βραχίονι· καὶ τότε τὸν βρόχον περιάπτειν· ὑποκείμεναι γὰρ τοῦ ἀγκῶνος ἀνωμαλίαι συνέχουσι τὸν βρόχον· ὥστε μηκέτι τῇ τοῦ στάσεως βίᾳ ἀπορεῖν κάτω· ὧν οὕτως γενομένων, αἱ τοῦ βρόχου ἀρχαὶ καταφερέσθωσαν κάτω· καὶ ἀποδιδόσθωσαν κατ' εὐθὺ τῷ τύλῳ τοῦ ἄξονος, ἢ καὶ περιείλησιν ἢ πρὸς ἀλλήλας ἠμματισμέναι· μᾶλλον δὲ συμφέρει αὐτὰς ἀμματίζειν, καὶ τότε περιτιθέναι τῷ τύλῳ· ἔστι γὰρ ἥδε ἡ ἐνέργεια ἀσφαλεστέρα· ἐνεργήσομεν δὲ ἢ καὶ κράτημα ἢ καὶ τάσιν, ἢ καὶ κράτημα καὶ ἀνάτασιν, ἢ καὶ διάτασιν διὰ τοῦ ἐν τῷ ὀργάνῳ ἀξόνων.

3. Μετὰ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν, ἡ μὴ κατ' ἐξελκυσμὸν μοχλία διὰ τῆς διπλῆς κηρείας πρώτη γινέσθω διὰ
P. 296. τῆς μιᾶς χειρὸς· καὶ ἅμα τῷ ἐξελκυσμῷ ὁ ἀγκὼν | μεταγέσθω ἔξωθεν ἔσω τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ τοῦ ἐνεργοῦντος ὅτι τῆς τάσεως οὔσης· δευτέρα δὲ ἡ κατὰ σφάλμα ἀνεθείσης καὶ χαλασθείσης τῆς τάσεως διὰ τῶν χειρῶν· ὅτι δὲ τοῦ ἔμπροσθεν καὶ τοῦ ὀπίσω διαφορᾶς, ὑστέρου· ὅτι δὲ τοῦ ὀπίσω πρηνοῦς, τὸ σφηνοειδὲς παραιτούμεθα· διπλῆς κηρείας μεσότης ἐρίῳ περιειλημένη ὑποτιθέσθω τῇ μασχάλῃ· καὶ τότ' αἱ ἀρχαὶ ὑπὲρ κεφαλῆς ἀγέσθωσαν· μὴ κατάθετον καὶ τὸν πάσχοντα ὦμον, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀντικείμενον μέρος τοῦ πάσ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

χοντος οἰκείως ἐσχηματισμένου ὑπὸ μὴν τῆς ἔμπροσθεν διαφορᾶς.

4. Ἡ δὲ αἰτία ζητεῖται δι' ἣν τοῦτο γίγνεται· ἔφασαν δὲ οἱ περὶ τὸν Πασικράτειω ἵνα μὴ τῇ κατ' εὐθὺ ἀναγωγῇ ὑπὸ τ κηρείας κρατεῖται ὁ βραχίων· οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς εὐ τούτου χάριν ἐᾷν λοξοῦσθ τὰς ἀρχάς, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀναπιεζούμενα τὰ τ μασχάλης σώματα πληροῖ τὸν τ ὠμοπλάτης τύπον· συμφώνως δὲ πᾶσιν ἤρεσεν ἡμῖν λοξὰς ποιεῖσθ τὰς ἀρχάς, ὥστε τὰ ἀντικείμενα μέρη πρὸς τῇ καταλλήλῳ φλιᾷ· πάλιν τὲ ὅμοιος τῷ βραχίονι καρχήσιος βρόχος περιτιθέσθω, ἢ ἕτερος ἰσότονος, οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω ὑπὸ τὸν πρὸς τοῖς ποσὶν ἄξονα, ἵνα γένηται κράτημα καὶ κατάτασις· ἢ εἴ τις βούλοιτο τῷ κατὰ διάτασιν ἐνεργῆσαι τόπῳ, αἱ ἀκόλουθοι ὑπὸ τούτων μοχλίαι παραλαμβανέσθωσαν ἐπάνω ἡμῖν εἰρημέναι· προηγουμένως δὲ ἡ δεξᾶ τ χειρῶν παραγωγὴ καὶ ἴπτωσις· ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τ ὀπίσω διαφορᾶς, πρηνοῦς τ πάσχοντος ἐσχηματισμένου, τὰ αὐτὰ ἐνεργήματα προσαγέσθω, ἃ καὶ ὑπὸ τ ἔμπρόσθεν διαφορᾶς τ ὤμου· μετὰ τὴν αὐτάρκη τάσιν, ἡ δεξᾶ τ χειρῶν ἴπτωσις καὶ παραγωγὴ καὶ σφάλμα παραλαμβανέσθω.

XXVIII. Περὶ ἐξαρθρήματος βραχίονος καὶ κατάγματος. ||

Ἔστ' ὅτε τῷ τ βραχίονος ἐξαρθρήματι συγχρονίζει· καὶ κάταγμα, μέσου τ κώλου ῥαγέντος, γίγνεται χρεία ἅμα μὲν κατὰ τάξεως τ ἐξαρθρήματος, ἅμα δὲ διαπλασμοῦ τ κατάγματος, νῦν εὐθετὴς ἡ καταρτισμὸς τ ἐξαρθρήματος κατὰ κράτημα καὶ ἀνάτασιν· τ δὲ κατάγματος κατὰ κράτημα καὶ κατὰ τάσιν· πρῶτον δὲ καταρτίζεσθ τὸ ἐξάρθρημα, καὶ τότε τὸ κάταγμα· πρὸς μὲν οὖν τὸν τ ἐξαρθρήματος κα- P. 297.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ταρτισμὸν τὸ σφηνοειδὲς ἐντιθέσθω εἰς τὴν μασχάλην· ἀναγέσθωσαν τὲ ὑπὲρ κεφαλῆς αἱ τ̃ κάλλων ἀρχαὶ· μεσότης δὲ κηρείας τασσέσθω μεταξὺ τ̃ σφηνοειδοῦς κ̀ τ̃ βραχίονος· ἧς αἱ ἀρχαὶ φερέσθωσαν ἔξω· ὁ δὲ καρχήσιος βρόχος ὑπὸ τὸ σφηνοειδὲς ὑπεράνω τ̃ κατάγματος περιτιθέσθω· τούτυ αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω, κ̀ ἀποδιδοσθωσαν τῇ φλιᾷ πρὸς κράτημα· αἱ δὲ τ̃ κάλλων ἀρχαὶ ἄνω ὑπὲρ κεφαλῆς ἄξονι· ἵνα τῇ τούτυ στροφῇ κράτημα γένηται κ̀ ἀνάτασις· μ̃ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν δ̀ τ̃ ἀκολούθων μοχλιῶν τ̃ ἄρθρυ γινέσθω κατάτασις· κἄπειτα τ̃ ἐξαρθρήματος καταρτισθέντος, αἱ τ̃ βρόχυ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν, κ̀ ὑπὲρ κεφαλῆς ἀναφερέσθωσαν, κ̀ ἀποδιδόσθωσαν κρατήματι· ἄλλος δὲ βρόχος ἰσότονος καρχήσιος τῷ βραχίονι περιτιθέσθω· οὗ αἱ ἀρχαὶ καταφερέσθωσαν κάτω, κ̀ ἀποδιδόσθωσαν τῷ ἄξονι πλησίον τ̃ ποδῶν· ἵνα γένηται τὸ ἐνέργημα κατὰ τρῆμα κ̀ ἀνάτασιν· νῦν οὐκ ἔστιν εὐλαβὴς ἐν τῇ τ̃ κατάγματος κατατάσει ἡ τ̃ καταρτισμένυ ἄρθρυ ἐκπαλεία· κεκράτηται γὰρ ἄνω ὑπὸ τ̃ σφηνοειδοῦς κ̀ τ̃ ἄνω βρόχυ· μ̃ τὴν κατάτασιν, δ̀ χειρῶν τὸ κάταγμα διαπλασσέσθω, καθὼς πλειστάκις ἐδηλώσαμεν· κ̀ ὅτι τ̃ ἔμπροσθεν ἔτι τὲ τ̃ ὀπίσω διαφορᾶς ταῖς
P. 298. αὐταῖς | ἐπινοίαις γιγνέσθωσαν οἱ καταρτισμοὶ, μεμνύσθω.

XXIX. Περὶ ἀγκῶνος.

1. Ἐπὶ τ̃ τριῶν τ̃ ἀγκῶνος διαφορῶν, τ̃ ἔξω, τ̃ ἔσω, τ̃ ὀπίσω, ἐφ' ὧν κέκαμπται ἡ χεὶρ ἐκτείνεσθ̃ μὴ δυναμένη, ὕπτιος ὁ πάσχων ὑπὸ τ̃ ὀργάνυ κλινέσθω· κ̀ μ̃ τὸν οἰκεῖον σχηματισμὸν, βρόχος ὁ καρχήσιος ἢ ἄλλος ἰσότονος περιτιθέσθω τῷ βραχίονι· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἄνω φερέσθωσαν ὑπὲρ κεφαλῆς, κρατήματος χάριν· τῷ δὲ πήχει πλησίον καρπῶ ἀνισότονος περιτιθέσθω βρόχος ὡς ἑορτὸς ἢ χιεστὸς ἢ ναυτι-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κὸς· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀναγέσθωσαν, καὶ τῇ καταλλήλῳ φλιᾷ προσδεδέσθωσαν· ὡς γενέσθαι τὸ σχῆμα ἐγγώνιον· εἶτα τὸ τῆς διπλῆς κηρείας μεσότης ἢ γενείας πλατείας τασσέσθω κατὰ τὴν πήχεως ἐγγὺς ἀγκῶνος, οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω ὅπῃ τὸν πρὸς τοῖς ποσὶν ἄξονα· ἔχοντες οὖν ἄνω μὲν βρόχοις ἀρχαὶ, κάτω δὲ τῆς διπλῆς κηρείας· ἄξονάς τε δύο, ὃν μὲν ὑπὲρ κεφαλῆς, ὃν δὲ πρὸς τοῖς ποσὶν· ἐνεργήσομέν τε ἢ κατὰ κράτημά τε καὶ ἀνάτασιν, ἢ κατὰ διάτασιν· καὶ μὴν τὴν αὐτάρκη τάσιν, μοχλίαις χρησόμεθα ταῖς καταλλήλοις πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρου κατάτασιν ὅπῃ μὲν τῆς ἔσω καὶ τῆς ἔξω διαφορᾶς, ταῖς κατὰ παραγωγὴν· ὅπῃ μὲν τῆς ὀπίσω, τῇ κατ' ἐξελκυσμὸν.

2. Ἐπὶ δὲ τῆς ἔμπροσθεν διαφορᾶς, ἐφ' ἧς ἐκτέταται ἡ χεὶρ κάμπτεσθαι μὴ δυναμένη, σχηματιζέσθω ὁ πάσχων ὕπτιος ἐπιῤῥεπὴς ὅπῃ τὸ πάσχον μέρος· τῆς δὲ χειρὸς ἐκτεταμένης ὅπῃ τοῦ σανιδώματος, βρόχος καρχήσιος περιτιθέσθω τῷ βραχίονι· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν ὑπὲρ κεφαλῆς· καὶ τῷ πήχει ἄλλος ἰσότονος βρόχος καὶ τὰ ἀπολήγοντα μέρη τὰ πρὸς τῷ καρπῷ· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω· τάσεις τὲ δοκιμαζέσθωσαν αἱ προειρημέναι ἢ κατὰ κράτημα καὶ κατὰ τάσιν· καὶ μᾶλλον νῦν αἱρετωτέραν νομίζω τὴν κατὰ διά||τασιν ἐνεργεστέραν οὖσαν τῆς ἁπλῆς κατατάσεως πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρου διάτασιν· δεῖ δὲ μετὰ τὴν αὐτάρκη τάσιν, τὰς ἐπιτηδείους ἐπικρίνειν μοχλίας, τὴν κατὰ ἵππωσιν καὶ κατὰ περίσφαλσιν· τὴν μὲν κατὰ ἵππωσιν, ἔτι μενούσης τῆς τάσεως· τὴν δὲ κατὰ περίσφαλσιν, χαλασθείσης· δεῖ δὲ μὴν τὸν καταρτισμὸν, πρὸς ἀσφαλῆ γνῶσιν τῆς τῶν ὀστέων καταταγῆς, πειράζειν τὰ φυσικὰ τῆς χειρὸς ἐνεργήματα· κάμψιν λέγω καὶ ἔκτασιν ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὸ πρηνὲς καὶ ὕπτιον στροφὴν· ταῦτα γὰρ τὰ ἐνεργήματα ἀνεμποδίστως γινόμενα δηλοῖ τὸ τοῦ καταρτισμοῦ τέλος· ἔνεστι δὲ καὶ ἐξ ἀν-

P. 299.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τιπαραβολῆς τ πρὸς τὸν ἕτερον ἀγκῶνα, ἐπιγινώσκειν τὸ ἀποτέλεσμα· ἐπὶ τέλει δὲ ἡ χεὶρ καμπτέσθω τῷ οἰκείῳ ἐγγωνίῳ σχήματι, φυλαττέσθω τὲ πρὸς τὴν ἀκόλουθον θεραπείαν· τοῖς δεδηλωμένοις τρόποις καταρτίζεται τὰ δύο τ πήχεως ὀστέα παρὰ φύσιν διατεθέντα.

3. Ἐπεὶ δὲ κατ' ἰδίαν ἕκαστον αὐτῶν πάσχει, ὁ μὲν πήχυς ἐξαρθρῶν, ἡ δὲ κερκὶς παραρθροῦσα, καὶ περὶ τούτων διαλέξω· διατίθεται κατ' ἰδίαν ὁ πήχυς χωρὶς τ κερκίδος· καὶ πάλιν ἡ κερκὶς παραρθρεῖ καθ' αὑτὴν χωρὶς τ πήχεως· ὁποτέρα δ' ἂν τ ὀστέων τούτων πάθῃ· πάλιν τ καταρτισμοῦ δεῖται τ ὀργάνου γινομένου, ὁ μὲν βραχίων ἀσφαλιζέσθω βρόχῳ πρὸς τὴν ὑπερκειμένην φλιάν· τῷ δὲ πήχει πάλιν κατὰ τὰ ἀπολήγοντα μέρη περιτιθέσθω βρόχος ἀνισότονος, ὡς ἑρτὸς ἢ ναυτικὸς· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω, καὶ περιτιθέσθωσαν τοῖς τ ἄξονος τύλοις πρὸς τὴν τάσιν· ἡ δὲ τ ἀνισοτόνου βρόχου περίθεσις παρατετηρημένη γινέσθω· ὥστε τὰς μὲν ἀγκύλας τετάχθαι πρὸς τὸ καταρτιζόμενον μέρος, τὰς δὲ ἀρχὰς κατὰ τὸ ἀντικείμενον· ἰδίως γὰρ ἀνισότονοι βρόχοι ἐκεῖνα μᾶλλον βιάζονται τὰ μέρη οἷς περίκεινται αὐτῶν αἱ ἀρχαὶ· ἧσσον δὲ τὰ ἀντι|κείμενα· ἐπεὶ δὲ διαζυγής ἐστιν ὁ πήχυς, καὶ τὸ ἕτερον ὀστέον παρὰ φύσιν ἔχον καταρτίζεται, συμφέρει ἐκεῖνο μὲν βιάζεσθαι, τὸ δὲ κατὰ φύσιν, εἰ οἷόν τε μὲν, διαταθῆναι· τάσεως αὐτάρκους γενομένης, μοχλίαι παραλαμβάνεσθωσαν αἱ τῷ ὀλισθήματι κατάλληλοι.

P. 300.

4. Ἐπὶ μὲν τῆς ἔσω τοῦ πήχεως διαφορᾶς, ἐκ τ ἔξω τ κερκίδος συνημμένοι οἱ δάκτυλοι τοῦ δύο χειρῶν ὑποτιθέσθωσαν τῷ ἀγκῶνι· καὶ τὰ θέναρα ἐκ πλαγίων παρατιθέσθωσαν, ἵνα διὰ τ τοῦ θενάρων παραθέσεως ὡσεὶ παραγωγὴ βίᾳ καταταγῆς ἀξιωθῇ τὸ ὀστέον· ὅτι δὲ τ ὀπίσω τ πήχεως τ κερκίδος διαφορᾶς, τ χειρὸς κ̄ τὸ ποσὸν κε-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

καμμένης ἅμα τῇ κατατάσει, θέναρι χειρὸς ἡ ἵππωσις γινέσθω πρὸς τὴν τοῦ ὀστοῦ καταταγὴν· καὶ αὐτῆς τοῦ τάσεως ἰδίως συνεργούσης τῷ καταρτισμῷ, τοῦ δὲ κερκίδος εἰς τὸν ἔμπροσθεν τόπον παρηρθρωκυίας, ἐκτεταμένης τοῦ χειρὸς, οὕτως ἐνεργεῖν δεῖ, ὡς ὅτι τοῦ ἔμπροσθεν διαφορᾶς ἀμφοτέρων τῶν ὀστέων· δοκιμαζέσθω τοίνυν τάσις μὴ ἡ κατὰ κράτημα καὶ κατὰ τάσιν· μὴ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν μοχλίαι, δύο παραλαμβανέσθωσαν ἡ κατὰ ἵππωσιν καὶ κατὰ περίσφαλσιν· καὶ ἡ μὴ κατὰ ἵππωσιν μενούσης τοῦ τάσεως· ἡ δὲ κατὰ περίσφαλσιν ἀνεθείσης τῆς τάσεως, ὡς ἐκεῖ ἐδηλώθη· μετὰ δὲ τὸν καταρτισμὸν κοινότερον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν δοκιμάσαι δεῖ τὰ τῆς χειρὸς ἐνεργήματα εἰ ἀνεμποδίστως γίνεται· κάμψιν λέγω καὶ ἔκτασιν ἐπί τε τὸ πρηνὲς καὶ τὸ ὕπτιον στροφὴν· τούτων τῶν ἐνεργημάτων ἀπαραποδίστως ὄντων τεκμαίρεσθαι μὴ δεῖ τὴν τελείαν καταταγὴν γεγονυῖαν, μεθ' ἣν τὸ ἐγγώνιον σχῆμα χαρίσασθαι τῇ χειρὶ δεῖ πρὸς τὴν ἀκόλουθον θεραπείαν.

XXX. Περὶ καρποῦ.

Ὁ καρπὸς εἰς τέσσαρας τόπους παραρθρεῖ, ἔσω, ἔξω, πρόσθεν, ὀπίσω· δεῖ δὲ ὅτι τοῦ ἔσω διαφορᾶς, ὕπτιον σχηματίζειν τὴν χεῖρα ὅτι τοῦ βάθους, τοῦ πάσχοντος ὁμοίως κεκλιμένου· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν τριῶν διαφορῶν πρηνῆ μὴ τῶν προειρημένων σχηματισμῶν τῷ πήχει καρχήσιος βρόχος ἢ ἄλλος ἰσότονος περιτιθέσθω· τῷ δὲ κοίλῳ τοῦ χειρὸς, πλαγία σκυτάλη ἢ καυτήριον ἐντιθέσθω· ἔπειτα ἀσφαλιζέσθω πρὸς τὸ μετακάρπιον δίχα τοῦ καλουμένου ἐξακίου· καὶ τότε τοῖς τοῦ σκυτάλης ἄκροις ἢ τοῦ καυτηρίου διπλῶν κηρίων μεσότητες ἢ βρόχων ἀνισοτόνων ἀγκύλαι περιτιθέσθωσαν ἀναγόμεναι κάτω· ἕτερός τε βρόχος περιτιθέσθω τῷ πήχει ἰσότονος· οὗ P. 301.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

αἱ ἀρχαὶ ὑπὲρ κεφαλῆς ἀγέσθωσαν, ἀποδεδομέναι κρατήματι, οὗ αἱ ἀρχαὶ περιτιθέσθωσαν τῷ ἄξονι πρὸς τὴν καταλλήλων τάσιν· ἵνα κινουμένου τούτου, κράτημα γένηται καὶ κατάτασις· μετὰ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν, αἱ ἁρμόζουσαι μοχλίαι παραλαμβανέσθωσαν· μάλιστα δὲ νῦν συμφέρει ἐπὶ τοῦ καρποῦ κατὰ κράτημα καὶ κατὰ τάσιν ἐνεργεῖν· ἐξέσται δὲ καὶ ἀνατάσει χρήσασθαι· τῆς τάσεως αὐτάρκους γενομένης, ἁρμοζέσθωσαν αἱ κατάλληλοι μοχλίαι πρὸς τὴν καταταγὴν· ἐπὶ μὴν τῆς ἔξω διαφορᾶς, θέναρι χειρὸς ἢ πτέρνης κατὰ ἐπίβασιν βιαζέσθω τὰ ἱπποῦμενα ὀστέα· εἶθ' ἡ χεὶρ ἄκρα κατὰ τὰ μέρη τὰ πρὸς τοῖς δακτύλοις ἀνταναπλάσθω· ἐπὶ δὲ τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ὀπίσω διαφορᾶς, αἱ κατὰ παραγωγὴν μοχλίαι ὀφείλουσι παραλαμβάνεσθαι.

XXXI. Περὶ ὑβώματος.

Πᾶσαι μὴν αἱ διαφοραὶ τῶν ἐκβολῶν, τῷ τοῦ Ἱπποκράτους ὀργάνῳ καταρτίζονται· προηγουμένως δὲ, τὰ τῆς ῥαχέως ὑβώματα· τῶν δὲ τῆς ῥάχεως ὑβωμάτων μάλιστα θεραπευτὰ νενόμισται τὰ ἐκ πληγῆς γινόμενα πρόσφατα ὄντα· σχηματιζέσθω δὲ νῦν ὁ πάσχων | πρηνὴς ἐπὶ τοῦ βάθρου, ἵνα αἱ τοῦ βρόχων ἀρχαὶ κατάλληλοι γίνοιντο τοῖς ἄξοσι· περιτιθέσθωσαν δὲ τῇ ῥάχει ἤτοι ἰσότονοι βρόχοι δύο, εἷς μὴν ἄνω ὑπὲρ τὸ ὕβωμα, εἷς δὲ κάτω ὑπὸ τὸ ὕβωμα· ἔπειτα οἱ ἀνισότονοι τέσσαρες, δύο ἄνω, δύο κάτω, κατὰ ἀντίθετον τασσόμενοι, οἵως ἐδηλώθη ἐν τῇ τοῦ ὀλισθημάτων πραγματείᾳ· ἡ δὲ τῆς τάσεως ἐνέργεια γιγνέσθω μᾶλλον μὴν κατὰ διάτασιν· ἔσθ' ὅπη δὲ κατὰ κράτημα καὶ ἀνάτασιν· μετὰ δὲ τὴν αὐτάρκη τάσιν, προσαγέσθωσαν μοχλίαι καὶ ἵπποσιν· διαφόρους δὲ ἱππώσεις ἀνέγραψεν ὁ Ἱπποκράτης, τὴν δὲ διὰ τοῦ θέναρος τῆς χειρὸς, καὶ τὴν διὰ τῆς ἱπ-

P. 302.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ποτρίδος σπάθης· εἰ δὲ δὴ τῆς ἱππότρίδος σπάθης μοχλία ἐγίνετο ἐν τοῖς εὐπόροις τοῖς καταρτισμῶν, τῆς σπάθης ἄκρα ἐντιθεμένα εἰς ἓν στοιχεῖον ὄρυγμα ἢ ξύλον ἐσκαμμένον· ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ ἱπποκρατείῳ βάθρῳ πρὸς τὴν τῆς σπάθης ἀντέρεισιν ἐποιήσαμεν πι σιδηροῦν, ἀνάλογον τῇ σπάθῃ, εὔθετον, καὶ ἐξαίρετον, τετρημένον πολλοῖς τρήμασι εἰς τρήματα τῆς τῆς ὀργάνα σκελῶν ἐντιθεμένων· πρὸς τὸ κατάλληλον τῆς ὑβώματος μέγεθος ἁρμόσας τὸ πι, τὸ τῆς σπάθης ἄκρον ἐνθεὶς εἰς τὸ πι, κατάγοντες τὴν ἱππότριδα κατὰ τῆς ὑβώματος πρὸς τὴν κατὰ ἵππωσιν μοχλίαν· ἔνιοι δὲ καὶ διπλῆς κηρείας ὑποθέντες μεσότητα τῷ ὀργάνῳ, τὴν αὐτάρκη ἔκτισιν ἱππότριδα σπάθῃ ἐνθέντες ἵππωσαν· τὸ δὲ μέτρον τῆς ἵππωσεως ἐν τοῖς περὶ ὀλισθημάτων ἀκριβέστερον εἴρηται.

XXXII. Περὶ τῆς τῆς μηροῦ ἐξαρθρημάτων.

1. Εἰς τέσσαρας τόπους ἐξαρθρεῖ ὁ μηρὸς, ἔσω, ἔξω, ἔμπροσθεν, ὄπισθεν· καὶ ὅτι μὴ τῆς τριῶν διαφορῶν, τῆς ἔσω, τῆς ἔξω, τῆς ἔμπροσθεν, ἐκτέτακται τὸ σκέλος κάμπτεσθαι μὴ δυνάμενον· ὅτι δὲ τῆς ὀπίσω διαφορᾶς κέκαμπται ἐκτείνεσθαι μὴ δυνάμενον· ὅτι τῆς τριῶν διαφορῶν, ἐφ' ὧν ἐκτέταται τὸ σκέλος, σχηματιζέσθω || ὕπτιος ὁ πάσχων· καὶ τότε P. 303.
διπλῆς κηρείας μεσότης ἐρίῳ περειλημένη τῷ περιναίῳ ὑποτιθέσθω· αἱ δὲ ἀρχαὶ ἀνατετάσθωσαν ὑπὲρ κεφαλῆς· διαφορώτερον μὴ ἡ ὅτι τῆς λοιπῶν διαφορῶν· ἥ τε μεσότης τῆς κηρείας τῷ περιναίῳ περιτιθέσθω· παρατετηρημένως δὲ μᾶλλον ὅτι τῆς ἔσω διαφορᾶς πρὸς τῷ ὑγιεῖ μηρῷ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς μεσότητος τῆς κηρείας ἡ τῆς μηροῦ κεφαλὴ ἐν τῇ τάσει κρατηθῇ· μᾶλλον δὲ οὖσαι αἱ ἀρχαὶ ἀποδιδόσθωσαν τῷ ἄξονι, εἰ καὶ διάτασιν ἐνεργεῖν μέλλομεν· εἰ δὲ καὶ κράτημα καὶ καὶ τάσιν, τῇ ὑπερκειμένῃ φλιᾷ· καὶ τότε τῷ μηρῷ καὶ τὰ ἀπολή-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γοντα μέρη τὰ πρὸς τῷ γόνατι, καρχήσιος βρόχος περιτιθέσθω· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω, καὶ περιτιθέσθωσαν τῷ τύλῳ τοῦ ἄξονος, ἵνα τῇ τούτου στροφῇ κράτημα γένηται καὶ κατάτασις· τάσεως αὐτάρκους γενομένης, μοχλίαι προσαγέσθωσαν.

2. Ἰδίως δὲ ἡ πιώδης φλιὰ ἐπενοήθη διὰ τὴν ἔσω διαφορᾶς τοῦ μηροῦ· ἧς καταρτιζομένης, σχηματίζεται ὁ πάσχων κεκλιμένος, διὰ τὸ κατὰ φύσιν ἔχων μέρος τοῦ πριαπίσκου ἐξηρημένου· καὶ τὸ μὴ ὑγιὲς σκέλος τάσσεται ὑπὸ τὴν φλιάν, καὶ οὕτως ἀσφαλίζεται πρὸς τὸ βάθρον, ἵνα ἀτρομῇ· ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ χεῖρες σὺν τῷ λοιπῷ σχήματι· τὸ δὲ αἴναρον σκέλος φέρεται ἄνω ὑπὲρ τὴν φλιάν, κατὰ τοῦ πιοειδοῦς πήματος· πλησίον περιναίου καὶ τοῦ ἐν μηρῷ κατὰ τὰ ἀπολήγοντα μέρη τὰ πρὸς γόνατι, καρχήσιος βρόχος ἢ ἄλλος ἰσότονος περιτίθεται· οὗ αἱ ἀρχαὶ ἄγονται κάτω διὰ τὸν ἄξονα· αὐτῇ δὲ τῇ φλιᾷ ὑπὸ τὸ καταρτιζόμενον σκέλος ὑποτίθεται σπάθη ἱπποτρὶς ἢ ἄμβη ἔσωθεν ἀπὸ τοῦ περιναίου ὅλῳ τῷ σκέλει ὑποκειμένη· τούτων γινομένων, πρὸς τὸν καταρτισμὸν στρέφεται ὁ ἄξων· οὗ κινουμένου | γίνεται κατάτασις· μετὰ τὴν αὐτάρκη τάσιν ἄγεται ἡ σπάθη ἰάμβη κατὰ τοῦ φλιᾶς καταγομένης βίᾳ κατὰ τοῦ σκέλους· εἶτα κατ' ἐξελκυσμὸν γίνεται μοχλία· μετὰ δὲ τὸν ἐξελκυσμὸν δοκιμάζεται τὸ σφάλμα· ὡς καὶ διὰ τοῦ εἰς τὴν μασχάλιον διαφορᾶς εἴρηται.

P. 304.

3. Ἐπὶ δὲ τοῦ ὀπίσω διαφορᾶς, οὔτε τὸ πρηνὲς οὔτε τὸ ὕπτιον σχῆμα αἱρούμεθα· ἀλλὰ καθέδριον, ὡς καὶ διὰ τὸ ὑγιὲς ἰσχίον, μᾶλλον δὲ προσκεκλιμένον· τοιούτου δ' ὄντος τοῦ σχήματος, δύο δεῖ λαβεῖν κηρείας· ὧν ἡν μὴ διπλῆν παρατεῖναι, ἡν δὲ διπλῆν ἐπεμβαλέσθαι τῇ μεσότητι τοῦ ἁπλῆς· καὶ τῇ μὴ ἁπλῇ κηρείᾳ περιζῶσαι τὸν πάσχοντα, τὴν δὲ διπλῆν ἄνωθεν κάτω ἐπαγαγεῖν ἀπὸ τοῦ ἰτρου ὡς διὰ τὸν περίναιον· καὶ διὰ τοῦ ἕδρας ὀπίσω ἐνεγκεῖν, ἵνα ὁμόσε αἱ τέσσαρες τῶν κηρείων ἀρχαὶ ἀποδοθῶσιν ὀπίσω πρὸς τὸ κράτημα·

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γενομένυ δὲ τ κρατήματος, σπάθης ἱπποτρίδος τὸ πλατὺ μέρος ὑποτιθέσθω τῷ ἰσχίῳ· τῷ δὲ μηρῷ κατὰ τὰ ἀπολήγοντα μέρη πρὸς τῷ γόνατι ἰσότονος βρόχος περιτιθέσθω, οὗ αἱ ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω ἐπὶ τὸν ἄξονα, ἵνα τῇ τ ἄξονος στροφῇ κράτημα γένηται καὶ κατάτασις· τάσεως αὐτάρκυς γενομένης, ἅμα τῇ κατατάσει, τ μηροῦ κεφαλὴ δεῖ τ σπάθης ἔξω προβιβαζέσθω, καὶ πλατείᾳ τῇ χειρὶ εἰς τὸ ὕπτιον κατακλινέσθω ὁ πάσχων· τῇ γὰρ δεδηλωμένῃ βίᾳ ἀρθρεμβολήσεται ὁ μηρός· τὸ δὲ τ καταταγῆς σημεῖον ἐξ ἀντιπαραβολῆς τ πρὸς τὸ ἕτερον σκέλος γνωρίζεται· καὶ τ ἀνεμποδίστων ἐνεργημάτων αὐτοῦ τ σκέλυς· ὅταν γὰρ ἀνεμποδίστως κάμπτεται, τότε λογίζεται περὶ τ ἀρίστης καταταγῆς.

XXXIII. Περὶ γόνατος.

Τὸ γονάτιον εἰς τρεῖς τόπυς παραρθρεῖ, τὸν ἔσω, τὸν || ἔξω, τὸν ὀπίσω· ἐπὶ δὲ πάσης διαφορᾶς ἐκτέταται τὸ σκέλος κάμπτεσθαι μὴ δυνάμενον· δεῖ δὲ ἐπὶ μὲν τ ἔσω καὶ τῆς ἔξω διαφορᾶς ὕπτιον σχηματίζεσθαι ἐπὶ τ βάθρυ τὸν πάσχοντα, ἐκτεταμένυ τ σκέλυς· ἐπὶ δὲ τῆς ὀπίσω, πρηνῆ· τ σχηματισμοῦ γενομένυ, καθὼς εἴρηται, δύο βρόχοι ἰσότονοι περιτιθέσθωσαν· τ μὲν ἄνω βρόχυ αἱ ἀρχαὶ ἀναγέσθωσαν ἄνω ὑπὲρ κεφαλῆς· τ δὲ κάτω, ἐπὶ τὸν ἄξονα· εἶτ' ἐγκρινέσθωσαν καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἄρθρων δεδηλωμέναι· ἐξέσται γὰρ ἢ κατὰ κράτημα καὶ ἀνάτασιν, ἢ κατὰ τάσιν ἐνεργῆσαι· ἢ κατὰ κράτημα καὶ ἀνάτασιν, ἢ κατὰ διάτασιν· τάσεως αὐτάρκυς γινομένης, ἐπὶ μὲν τ εἰς τὰ πλάγια διαφορῶν τ ἔσω καὶ τῆς ἔξω αἱ κατὰ παραγωγὴν ἐκκρίνονται μοχλίαι· ἐπὶ δὲ τῆς ὀπίσω καὶ ἡ κατὰ ἵππωσιν καὶ ἡ κατὰ περίσφαλσιν· τοὺς δὲ τόπυς τ μοχλίων τούτων ἐμφερεῖς ὄντας τοῖς ἐπὶ τ ἀγκῶνος μετάγειν δεῖ καὶ ἐνθάδε. P. 305.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XXXIV. Περὶ σφυρῶν.

Τὸ σφυρὸν ποτὲ μὲν ἔσω ποτὲ δὲ ἔξω διαστρέφεται· ἔσθ' ὅπη δὲ ὀπίσω ὑποπεπδᾷ· κοινότερον δὲ ἐπὶ πάσης διαφορᾶς σχηματιζέσθω ὁ πάσχων ὕπτιος, ἐκτεταμένον τὸ σκέλος ἔχων· καὶ τότε τῇ κνήμῃ βρόχος ἰσότονος καρχήσιος περιτιθέσθω· οὗ αἱ ἀρχαὶ ὀπίσω κατὰ τὴν ὑπὲρ κεφαλὴν ἄξονος· τῷ δὲ σφυρῷ βρόχος περιτιθέσθω ὁ καλούμενος δράκων, ἢ τὸ σανδάλιον· αἵ τε τοῦ βρόχου ἀρχαὶ ἀγέσθωσαν κάτω ἐπὶ τὸν ἄξονα· καὶ τότε ἢ διατεινέσθω, ἢ κατὰ κράτημα, ἢ κατὰ τάσιν διατεινέσθω τὸ μέρος· τάσεως αὐτάρκους γενομένης, αἱ ἀκύλου σοι μοχλίαι δοκιμαζέσθωσαν κατὰ ἀντεπιστροφὴν· ἐπὶ δὲ τῆς ὀπίσω ἢ κατ' ἐξελκυσμὸν· νυνὶ γὰρ δὴ τὸν σχηματισμὸν γίνεται ὁ κατ' ἐξελκυσμὸν· τοὺς
P. 306. δὲ | τρόπους τῶν μοχλιῶν τούτων ἐπιμελέστερον ὑμῖν ἐκθήσομαι ἐν τῇ περὶ ὀλισθημάτων πραγματείᾳ.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ

ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ Ν.

Ι. Ἀντύλλου περὶ λειποδέρμων. (1)

P. 308.

1. Τῶν ἐκ γενετῆς λειποδέρμων οἱ κατ' ἐπιγέννημα δυσθεραπευτότεροι καθεστᾶσι· τοῖς μὲν γὰρ ἐνειλεῖται κατὰ τὸν καυλὸν ἡ φυσθὴ· καὶ ὑποδαρεῖσα ῥᾳδίως ἐπάγεται· τοῖς δ' ἐξ ἐπιγεννήματος, ἅτε ἀφῃρημένου τινὸς μέρους αὐτῆς δυσκόλως ἡ ἐπαγωγὴ γίνεται· αὐτῶν δὲ τούτων ἔτι δυσθεραπευτότεροι, ἐφ' ὧν καὶ τοῦ κάλλους μέρος τί γεγύμνωται· τῆς χειρουργίας δὲ τὸν καθ' ὑποδορὰν τρόπον ἐκθήσομαι· σχηματίσαντες τὸν κάμνοντα, λίνῳ πάχος ἔχοντι ἱκανὸν, ἢ ῥάμματι εὐρώστῳ σφόδρα πλέξαντες ἐξ αὐτοῦ ναυτικὸν βρόχον ἢ ἄλλον τινὰ τοῦ ἀνισοτόνων, καὶ περιβάλλοντες κατωτέρω τῆς βαλάνου περὶ αὐτὴν τὴν στεφάνιν ἀνατεμοῦμεν τὸ αἰδοῖον· παραδώσομεν τὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ βρόχου διακρατεῖν ὑπηρέτῃ καὶ ἀνατείνειν· αὐτοὶ δὲ κυκλοτερῆ τομὴν περιγράψαντες ὑπὸ τὸν βρόχον, ἣν τινα περιγραφὴν στεφανιαίαν ὀνομάζομεν· μετὰ ταῦτα τῇ χειρὶ τῇ ἀριστερᾷ λαβό||μενοι τοῦ δέρματος τοῦ κατὰ τὸν καυλὸν, πρὸς αὐτῇ τῇ περιγραφῇ ἀφέλκομεν, ἀντιβαίνοντος δεξιοῦ τοῦ μέσου δακτύλου, πρὸς τὸν καυλὸν ἀπολύσομεν· ῥᾳδίως δὲ χωρίζονται διά τε ὀλιγότητα καὶ δι' ἀσθένειαν αὐτῶν· μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τὴν τοῦ ὑμένων ἐκτρέπειν πειρασόμεθα ἔξω τοῦ δέρματος, ὥσπερ ὅπὶ τοῦ ἱερείων ἐπειδὰν περιδέρηται· καὶ ἐπειδὰν τὸ καθ' αὐτοὺς μέρος ἐπιδείρωμεν, καὶ ποσὸν ἐπι-

P. 309.

(1) Ἀπὸ τοῦ β τῶν χειρουργουμένων κεφ. τοῦ ἔμπροσθεν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τρέψαντες τὴν βάλανον διὰ τῆς βρόχου καὶ τὸ ἀπάντικρυ μέρος περιδεροῦμεν.

2. Μέτρον δὲ τῆς ὑποδορᾶς ἔστω τὸ λεῖπον μέρος τῆς πόθης· ὅτι μὴ γὰρ τὸν ἐπ' ὀλίγῳ λειπόδερμον, χρησόμεθα τῇ ὑποδορᾷ· ὅτι δὲ τὴν πολὺ τῆς περιόντος, μεγάλῳ παραλιπεῖν τὴν ὑποδοράν· ἐπεὶ δὲ συμβαίνει πολλάκις τῆς ὑποδορᾶς ἑλκωμένῳ τὴν ποθὴν συμφύεσθαι τῇ βαλάνῳ, ὡς μηκέτι μετάγεσθαι δύνασθαι, χρὴ διὰ τοῦτο μὴ τὴν ὑποδορὰν ἄκραν τὴν βάλανον ὀθονίῳ τριφερῷ περιελίσσειν· εἶθ' οὕτως ἐπάγειν τὸ δέρμα· μὴ δὲ τοῦτο ἐπισπᾶσθαι δεῖ τὸ δέρμα, ὥστε αὐτάρκως καλύψαι τὴν βάλανον· ὀθονίῳ τὲ ἔξωθεν στενῷ κατειλῆσαι· τὴν μὴ ἀρχὴν τῆς ἐπινεμέσεως τῆς ὀθονίου πρὸς τῇ βάσει τάττοντας τῆς καυλοῦ· τελευτῶντος δὲ πρὸς τῇ βαλάνῳ, ἵνα ἐπεκτείνηται ἡ ποθὴ· ἄκραν δὲ τὴν ποθὴν ἀνεπέδετον καταλιπόντας, ἵνα μὴ συμφυῇ τῷ καυλῷ· καὶ μετέπειτα σπόγγους ὕδατι ψυχρῷ ἢ ὀξυκράτῳ διαβρόχους περιβαλεῖν ἐν κύκλῳ· ἐπιδῆσαι τὲ ἐπιδέσμῳ τῷ ἁρμόζοντι ὅτι τῆς αἰδοιϊκῶν· τὰ πολλὰ μὴ οὖν ἐναίμως ἀγομένη παρακολλᾶν εἴωθεν· εἰ δὲ ἀτυχηθείη τὰ τῆς κολλήσεως, ἐγκλύσμασι χρηστέον, τοῖς ἀνακαθαίρειν δυναμένοις τὲ φαρμάκοις τοῖς πρὸς συσσάρκωσιν ἐπιτηδείοις· εἰ δέ γε | νομὴ γένηται περὶ τὴν πυσθὴν, χρηστέον ἁλσί τε καὶ μέλιτι, φακοῦ τὲ ἀφέψήματι καὶ ῥόδων· εἰ δὲ νεκρωθείη ὑποδαρεῖσα ποσθὴ, περιαιρετέον αὐτήν.

P. 310.

II. Ἐκ τῆς Ἀντύλλου καὶ Ἡλιοδώρου περὶ ὑποσποδιαίων. (1)

1. Ἐκ γενετῆς ἐνίοις ἡ βάλανος οὐ τέτρηται κατὰ φύσιν·

(1) Ἀπὸ τῶν Ἀντύλλου χειρουγουμένων βιβλίον β κατὰ γ μέρος·

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀλλ' ὑπὸ τῷ κυνὶ καλυμένῳ καὶ κατὰ τὸν ἀπαρτισμὸν τοῦ βαλάνου τὸ τρῆμα ἐστιν· ἐντεῦθεν οὔτε οὐρεῖν εἰς τὰ ἔμπροσθεν δύναται, ἂν μὴ πάνυ ἀνακλάσωσι τὸ μόριον ὡς πρὸς τὸ ἴτρον· οὔτε τεκνοποιεῖν, τοῦ σπέρματος ἐπ' εὐθείας εἰς τὴν μήτραν ἐξακοντίζεσθαι μὴ δυναμένου, ἀλλὰ παραῤῥέοντος εἰς τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· ἔνιοι δὲ ἐξ ἐπιγεννήματος γίνονται· οἷς τοῦ βαλάνου κατὰ φύσιν ἐχούσης πεπωρωποιημένης τοῦ οὐρήθρας ἐκ νομῆς ἢ ἄλλης περιστάσεως, παράτρητοι γίνονται οἱ οὐρητικοὶ πόροι· ποτὲ μὲν οὖν πόῤῥω τοῦ κυνὸς εὑρίσκεται τὸ τρῆμα κατὰ μέσον τὴν οὐρήθραν πρὸς τῇ τοῦ καυλοῦ βάσει, ὅτε δὴ ἀθεράπευτοι εἰσὶ· ποτὲ δὲ κατὰ τὸν λεγόμενον κύνα, καὶ ἔστι θεραπευτὸν τὸ πάθος.

2. Χειρουργίας δὲ τρόπος βέλτιστος ἐστὶ καὶ ἁπλούστατος καὶ ἀκινδυνότατος ὁ καλούμενος κατα ἀποκοπὴν· χρὴ δὲ σχηματίζαι τὸν κάμνοντα ὕπτιον· ἔπειτα ἀνατείνειν τὴν βάλανον διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἰσχυρῶς· εἶτα ἀκμῇ σμιλίου τὴν βάλανον κατὰ τὴν στεφάνην ἀποκόπτειν· ὑπὸ πλαγίων δὲ μὴ ποιητέον τὴν ἀποτομήν· ἀλλὰ περιγλυφῇ ὁμοίᾳ· ὥστε καταλειφθῆναι τινὰ ἐξοχὴν βαλανοειδῆ· καὶ εἰ μὴ ὀλίγον αἷμα φέροιτο, ἐπιδέσμῳ τε καὶ ὀξυκράτῳ καταπαυστέον τὴν φοράν· εἰ δὲ δείσχμοις χρηστέον· εἰ δὲ ἰσχυρὰ ἡ φορὰ γένοιτο, καυτηρίοις ἐπικαίειν τὸν τόπον· δεῖ δὲ τὴν ἀποκοπὴν ἐν τῇ βαλάνῳ μάλλον ἢ ἐν τῷ καυλῷ ποιεῖσθαι· νάστη γὰρ οὖσα ἡ βάλανος ἧσσον αἱμορραγεῖ· μετὰ δὲ τὴν χειρουργίαν, εἰ μὴ || καυτηρίῳ χρησαίμεθα, παραλιπτέον θεραπεύειν τὴν ἁρμόζουσαν ταῖς καύσεσιν· εἰ δὲ μὴ ἔῃ), μυσακτέον· γιγνώσκειν δὲ χρὴ πῶς οὐδὲ πρὸς παιδοποιΐαν ἐμποδισμὸν τινὰ ἡ ἀποκοπὴ ἐργάζεται· διότι ἐν τῇ συνουσίᾳ ἡ P. 311.

ὑποσποδιαίαν δὲ λέγεσθαι φησὶν αὐτὴν ὁ Ἡλιόδωρος ἐν τῷ δ τῶν χειρουργουμένων παρὰ τοῦ σπᾶσθαι τὴν βάλανον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

βάλανος οὐκ εἰς τὸ τῆς μήτρας στόμιον ἐμπίπτει, ἀλλ' ὁ μὲν πλησιασμὸς ἐν τῷ γυναικείῳ αἰδοίῳ γίνεται· διϊσταμένης δὲ τοῦ τῆς μήτρας στόματος, τὸ σπέρμα εἰς αὐτὴν ἀκοντίζεται, ἐάν τε μεῖζον ᾖ, ἐάν τε μικρότερον τὸ μόριον.

III. Ἐκ τοῦ Ἡλιοδώρου περὶ ῥοιάδος. (1)

Ἡ τοῦ οὔρου γίνεται ῥοιὰς διακοπέντος τοῦ τῆς κύστεως λεπτοῦ, ἢ τοῦ τραχήλου περιαιρεθέντος ὅμοιον τῇ περιαιρέσει παθόντος· ταῦτα δὲ συμβαίνει διὰ πλείονας προφάσεις· ἔστι δὲ τὸ πάθος ἀθεράπευτος.

IV. Ἐκ τοῦ Ἀντύλλου περὶ φιμώσεως. (2)

Διττὸν τὸ τῆς φιμώσεως ἐστὶ· ποτὲ μὲν γὰρ ἡ ποσθὴ καλύπτει τὴν βάλανον, ἀποσύρεσθαι πάλιν ἀδυνατεῖ· ποτὲ δὲ ἀπαχθεῖσα ὀπίσω, οὐκέτι ἐπάγεται· τοῦτο τὸ εἶδος ἰδίως περιφίμωσιν προσαγορεύεται· ἡ μὲν οὖν πρώτη διαφορὰ γίνεται δι' αὐλὴν ἐν ποσθῇ γενομένην, ἢ δὲ σαρκὸς ἔκφυσιν· τὸ δὲ δεύτερον μάλιστα ἐν ταῖς αἰδοιικαῖς φλεγμοναῖς ἀποτελεῖται· ὁπόταν ἀπαχθέντος τοῦ δέρματος ὀπίσω, ἡ βάλανος ἂν οἰδήσασα, οὐκέτι ἐπιδέχεται τὴν ποσθήν· εἰ μὲν δὴ τὸ πρῶτον εἶδος τῆς φιμώσεως γένοιτο, χειρουργήσομεν τόνδε τὸν τρόπον· μετὰ τὸ σχηματίσαι τὸν κάμνοντα, ἐπισπάσαμενοι τὴν ποσθὴν εἰς τὸ ἔμπροσθεν, καθήσομεν ἀγκίστρια εἰς αὐτὴν τὴν ἄκραν· καὶ διδόντες ὑπηρέταις διακρατεῖν, ἀξιώσομεν ἐφ' ἕστου οἷόν τε διατείνειν καὶ διανοίγειν αὐτήν· ἔπειτα, ἐὰν μὲν ἐξ οὐλῆς ᾖ συνδρομή, φλεβοτόμῳ ἢ σκολοπίῳ ὀκ τοῦ ἔνδοθεν,

(1) Ἐκ τῶν χειρουργουμένων κεφ. τοῦ ὁμοίου.
(2) Ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῶν χειρουργουμένων κεφ. τοῦ ὁμοίου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὧν διαιροῦμεν τὴν ποσθὴν, ἐν τρισὶν ἢ τέτρασι τόποις ποιούμενοι τὰς διαιρέσεις, καὶ μόνα τὰ ἔνδοθεν μέρη εὐθυτενεῖς τὲ καὶ ἴσσον | ἀπ' ἀλλήλων διεστώσας· ἔστι δὲ διπλῆ καὶ τὴν P. 312.
βάλανον τῇ ποσθῇ· τὸ μὲν οὖν αὐτῇ τὸ ἔνδοθεν μέρος διελοῦμεν· οὕτως γὰρ τὸ οἷον ἀγκύλιον τὸ ἐκ τῆς ὅλης γενόμενον διαλύσαντες ἐπάξομεν τὴν ποσθὴν· εἰ δὲ σὰρξ προσπεφυκυία ἐκ τοῦ ἔνδοθεν μερῶν ἐργάζοιτο τὴν φίμωσιν κατ' αὐτὸν τῆς σαρκὸς πάσας ἐγχαράξεις τάξομεν, ἀπροσύραντες τὴν ποσθὴν, τὰς μεταξὺ τῶν διαιρέσεων τῆς σαρκὸς ὑπερμετοχὰς ἀποξύσομεν· μετὰ δὲ τοῦτο μολίβδου σωλῆνα περιβαλοῦμεν τῇ βαλάνῳ πάσῃ κατειλήσαντες αὐτὴν ἐσκελετευμένῃ παπύρῳ· οὕτως γὰρ διὰ τὴν τῶν σωλῆνος περίθεσιν κυκλωθήσεται σύμφωνα ἢ πάλιν ἐπαχθεῖσα ἡ ποσθὴ· ἐν διατάξει δὲ φυλάξομεν αὐτὴν τὴν ὑπό τε τῆς μολίβδου καὶ τῆς κατειλημένης παπύρου· ἀνοιδοῦσα γὰρ ἐκ τῆς κάτω βροχῆς ἔτι μᾶλλον διαστήσει τὸ δέρμα· εἰ δὲ ἡ λεγομένη περίφιμωσις γίνοιτο, εἰ μὲ χρονίσει, συμφύεται καὶ ἀνίατος ἐστίν· εἰ μή τις ἐθέλοι χειρίζειν ὡς λεπτοδέρμιον· εἰ δὲ μήπω συμπεφυκέναι τύχοι, κατασχάσαντες αὐτὴν εὐθυτενέσιν ἀμυχαῖς πέντε ἢ ἓξ κύκλῳ, καὶ καταντλήσαντες ἐπιμελῶς οὕτως ἐπισπασόμεθα.

V. Περὶ προσφυοῦς ποσθῆς. (1)

Ἑλκώσεως προηγησαμένης περὶ τὴν βάλανον ἢ περὶ τὴν ποσθὴν ἢ περὶ ἀμφότερα γίγνεται πρόσφυσις· δεῖ οὖν ἀποσύραντα ἐφ' ὅσον οἷόν τε ὀξὺ ἀκμῇ σμιλίου τὰς ἀντοχὰς ἀπολύειν, πειρωμένους μάλιστα μὲ καθαρῶς τὴν βάλανον ἀπὸ τῆς προσπεφυκυίας ποσθῆς διακρίναι· εἰ δὲ δυσχερὲς εἴη τοῦτο, προσλαμβάνειν ὀλίγον τί τῆς βαλάνου πρὸς τὴν ποσθὴν, ἤ-

(1) Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κεφ. τοῦ ὁμοίου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

περ τὸ ἐναντίον· λεπτὴ γὰρ οὖσα ἡ ποσθὴ διατιτρᾶται ῥᾳδίως· μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῆς προσφύσεως, ὀθόνιον λεπτὸν ὕ-
P. 313. δατι || ψυχρῷ διαβρόχῳ μεταξὺ θετέον τῆς βαλάνου καὶ τῆς ποσθῆς, ἵνα πάλιν μὴ πρόσφυσις γένηται.

VI. Περὶ τῶν περιτεμνομένων. (1)

Οὐ περὶ τῶν διὰ θεότητα τεμνομένων νῦν ὁ λόγος ἐστὶν, ἀλλὰ περὶ τούτων οἷς διαθέσεως αἰδοιϊκῆς γενομένης ἡ ποσθὴ μελαίνεται· χρὴ τοίνυν τὰ μεμελανισμένα περιελεῖν κατὰ κύκλον· τὰ πολλὰ μὴν οὖν ἀναιμόῤῥαγητος ἡ ποσθὴ διαμένει· νεκρούμενα γὰρ ὑπό τ' ἐπινεμήσεως τὰ ἀγγεῖα τυφλοῦται· ὅθεν ὅτι τούτων χρηστέον μετὰ τὴν ἐπιτομὴν λεπίδι σὺν μέλιτι· τήν τε γὰρ νομὴν ἵστησι· καὶ τὸ ἕλκος ἐπιεικῶς διατίθησι τοῦτο τὸ φάρμακον στύφον ἰσχυρῶς· ἐπεὶ δὲ ἔνιότε αἱμοῤῥαγίαι ἐξακολουθοῦσι, κάλλων ἔχει παρασκευάζειν διὰ τὴν φορὰν αὐτῶν καυτῆρι μάλιστα μηνοειδεῖ, οἷς καὶ καταστελοῦμεν τὴν φορᾶν τὴν τῶν αἵματος καὶ ἄλλως δὲ διαστήκον τι ἔχει τὸ νομῆς τὰ καυτήρια· ὁ δὲ ἀκόλουθος τρόπος μετὰ τὴν καῦσιν τὸ ἀποθεραπείας.

VII. Περὶ θύμων τῶν ἐν αἰδοίοις.

Σαρκώδεις καὶ ἐνερευθεῖς ἐπαναστάσεις γίνονται, ποτὲ μὴν ὅτι τὸ βαλάνου, ποτὲ δὲ ὅτι τὸ ποσθῆς, θύμοι καλούμενοι· εἴδη δὲ διττὰ τῶν θύμων· οἱ μὴν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ κακοήθεις, οἱ δ' οὔ· τοῖς μὴν οὖν μὴ κακοήθεσι ἀποξύειν σμίλης ἀκμῇ προσήκει, φαρμάκῳ τὲ χρῆσθαι μετὰ τοῦτο τῶν ἠρέμα ἐσχαρούντων· ὅτι δὲ τοῖς κακοήθων, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν

(1) Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου κεφ. τοῦ ὁμοίου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

καύσει χρηστέον· ἐπεὶ δὲ πολλάκις ὅπὶ τ ποσθῆς γίνονται θύμοι κ τὰ ἔνδον αὐτῆς κ κ τὰ ἔξω μέρη, καί τινες αὐτῶν κ κ τὸ αὐτὸ μέρος, ὥστε ἐξ καταλλήλων, χρὴ μὴ πᾶσιν αὐτοῖς ἀθρόως ἐπιχειρεῖν· εἴ γάρ τις καύσειε κἀκ τ ἔνδοθεν κἀκ τ ἔμπροσθεν μερῶν τὴν ποσθὴν, κ μάλιστα ἐπ' ἀλλήλοις ποιούμενος τὰς καύσεις, λήσεται | διατρήσας αὐτὴν· ἄμεινον οὖν κ μέρος πρῶτον τὸ ἔνδοθεν ἀποτεμόντας κ διακαύσαντας κ ἀπυλώσαντας κατὰ τρόπον οὕτως ἐξυστέρυ κ ὅπὶ τὴν τ ἄλλων θεραπείαν παραγίνεθε. P. 314.

VIII. Ἐκ τ Ἡλιοδώρυ περὶ συσαρκωθείσης οὐρήθρας. (1)

1. Σαρκοῦται ἡ οὐρήθρα, ἑλκώσεως προηγηαμένης· αρκοῦται δ' οὐχ ὅλη ἀλλὰ κατά τι μέρος, ἢ ἀπὸ μέρυς στενοχωρυμένυ τ πόρυ, ἢ ὅλυ τῇ αρκὶ πληρυμένυ· ὅταν οὖν ἀπὸ μέρυς γένηται συσσάρκωσις, δυσυρεῖ ἢ στραγγυρεῖ ὁ πάσχων· ὅλυ δὲ τ πόρυ πληρωθέντος κατὰ τὸ τ εὐρυχωρίας διάστημα, ἰσχυρία γίνεται· δεῖ οὖν σκόλοπι τῷ στενῷ τὴν σάρκα ἐκτέμνειν· ὁ δὲ τρόπος τ ἐγχειρήσεως ἐστὶ τοιοῦτος· τ πάσχοντος ὑπτίυ ἐσχηματισμένυ, κ τ καυλοῦ ἀπευθυσμένυ, τοῖς δακτύλοις τ ἀριστερᾶς χειρὸς παραπιέζεται τὰ ὑπὸ τὴν σάρκα τ οὐρήθρας μέρη, ἵνα συμπέσῃ, κ μήποτε ἐν τῇ ἐκτομῇ αἷμα εἰς τὸ βάθος κατενεχθῇ· γενομένυ δὲ τούτυ, τῇ δεξιᾷ χειρὶ διακρατυμένης τ τ σκόλοπος λαβῆς, ἡ ἀκμὴ καθίεται εἰς τὴν οὐρήθραν· κ διωθεῖται κατὰ τὴν βάσιν τ ἐκπεφυκυίας αρκώσεως, οὐ κενεμβατήσει· μ τὴν κενεμβάτησιν περιαγε κατὰ κύκλον τ αρκὸς περιτμηθείσης· κ τ τ σκόλοπος ἀκμῆς ἀνεκκόπως περιενεχθείσης, τοῖς δακ-

(1) Ἀπὸ τοῦ δ τῶν χειρουργουμένων κεφ. τοῦ ὁμοίου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τύλοις περιπιέζεται ἡ οὐρήθρα· ἵνα συμπεσούσης, προσπέσῃ ἡ σάρξ· ὅταν δὲ προκύψῃ καὶ μὴ ἐκπέσῃ, μυδίῳ ἐξελκύσθω· καὶ τῆς σαρκὸς κομισθείσης, φυλάξαι δεῖ τὸν οὐρητικὸν πόρον ἐν οὐρήτητι· μάλιστα δὲ ἀνερύνεται ταῖς πρώταις ἡμέραις ἰποτηρίᾳ ἐντιθέντος τοῦ ἀπὸ τῆς κελετευμένης παπύρᾳ· ἐχέτω δὲ ἐν ἑαυτῷ τὸ ἰποτήριον σωληνάριον χαλκοῦν ἢ κασσιτήρινον, ἢ ἀντὶ τοῦ || σωληναρίᾳ καλαμίδα πτεροῦ ὀρνιθίᾳ.

P. 315. 2. Ἡ δὲ προπαρασκευὴ τοῦ ἰποτηρίᾳ γίνεται τρόπῳ τοιούτῳ· βρέχεται ἡ πάπυρος ὀπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας· ὅταν δὲ ἐμφυσηθῇ, ἐντίθεται εἰς αὐτὴν τὸ σωληνάριον· καὶ τότε περισφίγγεται· ἐὰν δὲ πτεροῦ καλάμης ᾖ ἡ ἐντιθεμένη, πρὸ τοῦ περισφίγξεως εἰς αὐτὴν ἐντιθέσθω μηλοτρίδος ἔλασμα· καὶ τότε σφιγγέσθω, ἵνα μὴ τῇ εἰκαίᾳ σφίγξῃ συμπέσῃ· ἐᾶται δὲ ξηρανθῆναι τὸ ἰποτήριον ἕως οὗ μάλιστα σκελετευθῇ καὶ πρὸς τὴν χρείαν τότε ἡ πάπυρος περιγλύφεται ἀναλόγως τῇ οὐρήθρᾳ· εἶτα εἰς τὸν οὐρητικὸν πόρον ἐντίθεται· ἔξωθεν δὲ τῷ καυλῷ περιτίθεται σπογγίον ψυχρῷ ὕδατι βεβρεγμένον· ἐπίδεσις δὲ δοκιμάζεται ἡ οἰκεία· καὶ πάλιν τὸ μόριον ἀναλαμβάνεται τῷ τετρασκελεῖ ἀναδέσμῳ· καὶ οὕτως ἐᾶται ὁ πάσχων ἕως τρίτης· νοτίζομαι δὲ διὰ τοῦ σωληναρίᾳ· τῇ τρίτῃ λύεται, καταντλεῖται ἐνάζεται εἰς τὴν οὐρήθραν μυῒ, διὰ τὴν τοῦ ἕλκους ἀνακάθαρσιν· καὶ πάλιν ἐὰν ἐπείγῃ, ἄλλο ἰποτήριον ἐντίθεται, ἵνα προανευρυνθῇ ὁ πόρος· ἔξωθεν δὲ περιτίθεται τῷ καυλῷ δυνάμεως ἀφλεγμάντου σπληνίον· ἐπίδεσίς τε καὶ ἀνάληψις ἡ συνήθης γίνεται· ἀπὸ δὲ τῆς δ ἀντὶ τοῦ ἰποτηρίᾳ σωληναρίᾳ ἐντίθεται εἰς τὴν οὐρήθραν κασιτήρινον ἢ μολίβδου, ἀσωιδίσκιον ἔχον προκειμένιον· ἵνα τῷ σωληναρίῳ διατελλομένη ὁ οὐρήθρα κατυλωθῇ· τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἐπιμελείας τὰ αὐτὰ παραλαμβανέσθω.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

IX. Περὶ τῶν ἐν τῷ αἰδοίῳ ῥαγάδων. (1)

Ῥαγάδες γίνονται ἐν τῇ ποσθῇ, μάλιστα δὲ ἐν τῇ ἀκροποσθίᾳ, ὅταν στενὴ οὖσα ἀπάγηται· κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν πᾶσα ῥαγὰς νεαρὰ οὖσα ἐκμάσσεται· * χρονίζουσα δὲ τυλοῦται· καὶ πάλιν ὅταν βίᾳ διίστηται ἐπιῤῥηγνυμένη, αἱμάσσεται· σπουδάζειν δὲ δεῖ τὰς ῥαγάδας | ταύτας φαρμακείᾳ θεραπεύειν· ὅταν δὲ χρόνιαι οὖσαι ἐντετυλωμέναι βραδύνουσι, συμφέρει τῷ δέρματι (2) πάγη· καὶ τετυλωμένα τῶν ῥαγάδων χείλη ὑπτίῳ τῷ σμιλίῳ ὡσανεὶ ἀπογλύψαι· αἱ γὰρ νεαροποιούμεναι ῥαγάδες ὑγιάζονται τάχιστα.

* Γρ. αἱμάσσεται.

P. 316.

X. Περὶ κρικώσεως.

Ὁ κρικούμενος τῷ ἐνεργοῦντι ἀντίως παρίσταται· καὶ τότε τοῖς δακτύλοις τὸ τῆς ἀκροποσθίας δέρμα καθέλκεται· καὶ τὸ καθελκώμενον ἐᾶται ἀναχωρῆσαι· τοῦτο δὲ γίνεται ἢ δὶς ἢ τρὶς, ἵνα ὅσον ὄζει φυσικὸν τῆς ἀκροποσθίας χάλασμα φανῇ· μὴ δὲ ταῦτα ὑπὸ ἄκραν τὴν βάλανον κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀκροποσθίας ἡ κρίκωσις γίνεται· ἐγὼ μὲν οὖν τῇ τεχνικῇ γυμνασίᾳ χρώμενος αὐτόθεν εἰωθα ἐνεργεῖν· οἱ δὲ ἄλλοι πρότερον ἐσημειώσαντο ἑκατέρωθεν τὴν τῆς ἀκροποσθίας ἀρχὴν μέλανι γραφικῷ, ἵνα κατὰ τὰ στήγματα γένηται καὶ ἡ κρίκωσις· πρὸς δὲ τὴν κρίκωσιν, ῥάμμα δεῖ λαβεῖν φοινικοῦν· τοῦτο γὰρ τετήρηται τὸ ῥάμμα, συνεργούντων τῶν τρημάτων ἀνευρυσμῷ· εἰρομένου δὲ αὐτοῦ εἰς βελόνιον εὔρωστον κατὰ τὸν εἰρημένον τόπον, κατὰ τὴν τῆς ἀκροποσθίας ἀρχὴν διακεντείσθω τὸ δέρμα ἐκ τῆς πλαγίων εἰς τὰ πλάγια·

(1) Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κεφ. τοῦ ὁμοίου.
(2) Cod. τῷ δέρμα. Tum et sequens πάγη ambiguum.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

καὶ ἡ μὴν βελόνη ἐξελκέσθω· τὸ δὲ ῥάμμα κεχαλασμένον ἀμματιζέσθω, ἵνα φανῇ ὡς κρίκος· ταῖς δὲ ἑξῆς ἡμέραις παράγεται τὸ ῥάμμα ἢ ἁλὶ μεθ' ἐλαίου κεχρισμένον· ἀλλὰ δεῖ πάλιν μετὰ τῶν τριμάτων ἀνευρισμὸν ἀντικαθιέναι κασιτήρινον ἐλασμάτιον πρὸς τὴν τῶν τριμάτων κατούλωσιν· ἔστω δὲ τὸ ῥάμμα διπλοῦν ἐστραμμένον, οὗ τὰ ἄμματα λυέσθω· καὶ τότε τῶν ἐλασματίου τὸ πέρας κατὰ ἐλάτησιν λελεπτοποιημένον εἰς τὴν τῶν ῥάμματος ||

* * *

Desunt in codice, praeter partem huius capitis, alia quoque eiusdem Heliodori capita, ut ex indice (cod. p. 306.) constat.

Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου ια (1) περὶ κερκώσεως.

ιβ. περὶ προπτώσεως καὶ τῶν ἀπευθυσμένου ἐντέρου.
ιγ. περὶ τῶν ἐν ἕδρᾳ κονδυλωμάτων.
ιδ. περὶ ῥαγάδων.
ιε. περὶ ἀτρήτου ἕδρας.
ιϛ. περὶ θύμων.
ιζ. περὶ τῶν ἐν ἕδρᾳ φιμοῦ.
ιη. περὶ ῥοιάδος.
ιθ. περὶ κρεμαστηρίων καὶ παραστάτων.
κ. περὶ τριχωνειδῶν.
κα. περὶ τῶν τρεφόντων ἀγγείων.
κβ. περὶ τῶν διδύμου.
κγ. περὶ ἐρυτροειδοῦς.
κδ. περὶ ὀσχέου.
κε. περὶ ὄπισθεν προσφύσεως.
κϛ. περὶ τῶν στάχυος.
κζ. περὶ τῶν λεγομένων κενεώνων.
κη. περὶ ὑδροκηλίκων.
κθ. χειρουργία ὑδροκηλίκων.
λ. περὶ κεκακωμένου διδύμου.
λα. χειρουργία ὑδροκήλης τῶ

(1) Nobis ια (id est XI) fuit X, quia praetermissimus caput I, quod erat ex Galeno sumptum.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐπιγενητοῦ.
λϵ. περὶ δικήλων ὑδροκηλίκων.
λγ. περὶ τ̃ μ̃ τὴν χειρουργίαν ἀπαθείας.
λδ. περὶ σαρκοκήλης.
λε. περὶ χειρουργίας σαρκοκήλης.
λϛ. περὶ κιρσοκήλης.
λζ. περὶ πνευματοκήλης.
λη. περὶ πωροκήλης.
λθ. περὶ ἐντεροκήλης.
μ. περὶ τ̃ κατ' ἐπέκτια ἐντεροκήλης.
μα. περὶ τ̃ κ̃ τὴν πρόπηξιν ἐντεροκήλης.
μβ. πῶς διακριτέον τὴν κατ' ἐπέκτασιν ἐντεροκήλιω τ̃ κ̃ ῥῆξιν.

Capitis $\overline{\mu\alpha}$ superest extremum fragmentum in codice p 317.

P. 317.

κ̃ τ̃ ἐπίπλου ῥαγέντος μόνον τὸν (1) . . .
κατολισθαίνει ποτὲ δὲ οὐ ῥαγέντος . . .
τεισι μόνον· ποτὲ δὲ σὺν τῷ ἐντέρῳ . . .
ταῖς ἐπάνω προειρημέναις.

XLI. [cod. μβ.] Πῶς διακριτέον τὴν κατ' ἐπέκτασιν ἐντεροκήλιω τῆς κ̃ ῥῆξιν.

Ἐπὶ μὴν οὖν τῆς κατ' ἐπέκτασιν ὅτε βυθ . . .
κ̃ δι̃ πολλῶν σωμάτων ὁμαλός τε . . .
πανταχόθεν· κατανοοῦμεν τὲ ἐν ταῖς ἀν . . .
εἰ μείζων ὁ ὄγκος εἴη κ̃ ἔτι μ . . .
ἢ δι' οὐδὲν· ἧσσον γὰρ εὐογκώτερα τὰ κ̃ τὴν θέσιν τ̃ ἀγγείων ὑποπίπτει σώματα εἴτις αὐτὰ παραβάλῃ πρὸς τὰ ἀντικείμενα δι̃ τὸ ἐκεῖνα . . .
φύσιν ὑποπίπτειν σώματα, ἐνταῦθα . . . περιτόναιον τοῦτο

(1) Lacera charta est.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἰσχυρὸν ὂν τὸ σημεῖον ὅτι τῶν δικήλων, καὶ ὅτι τῶν νηπίων παιδίων οὐ πάνυ τί εὐδοκιμεῖ· ἐπί τε γὰρ τῶν δικήλων, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἰ τύχοι κατολισθηκέναι τὸ περιτόναιον ἀμφοτέρωθεν ἀναθλιβέντων τῶν ἐντέρων, ὅμοιον ὄγκον ἐξ ἑκατέρου μέρους κατὰ τὴν τῶν ἀγγείων θέσιν δείκνυσιν· ἐπί τε τῶν παιδίων σφόδρα λεπτὸν ὂν τὸ περιτόναιον, οὐκ αἰσθητὴν παραλλαγὴν τῇ συγκρίσει πρὸς τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα σώματα παρέχεται· ὅτι δὲ τῆς κοῖλ ῥῆξιν ἐντεροκήλης, πρῶτον μὲν πλησίον τῶν κατὰ τὸν ὀσχέον δέρματος ὁ ὄγκος ὑποπίπτει· αὖθις δὲ διπλοῦς ἢ πολλαπλοῦς, οὐδαμῶς δὲ ἁπλοῦς, εὑρίσκεται· κἄν τε γὰρ μία ἕλιξ ἐντέρου κατολισθαίνειν τύχοι, δύο ὄγκοι φανοῦνται· καὶ μᾶλλον ἡνίκα ἢ πνεῦμα ἢ σκύβαλον καταβαίνει κάτω· γινομένου τοῦδε ὅτι τῶν κατ' ἐπέκτασιν, δίχᾳ· τὸ πάσαις ταῖς ἕλιξιν ἐν κύκλῳ περικεῖσθαι τὸ περιτόναιον· ἐν δὲ τοῖς ἀναπιεσμοῖς τῶν ἐντέρων ὅτι τῇδε τῆς [δια]φορᾶς κοῖλ φύσιν ὅστ' δεῖξαι τὰ ἀγγεῖα ἔχειν σὺν κρεμαστῆρι· μετά γε μὴν τὸν ἀναπιεσμὸν ὅτι μὲν τῶν | . . .

. . . . . λίσθησις βραδυτέρα γίνεται τῶν περι

P. 318. . . . . κατὰ ῥῆξιν ταχεῖαν ἡ κατάβασις.

XLII. [cod. μγ.] Πῶς σημειωτέον τὴν ἐντέρου πρὸς τὸ ἐπεκτανθὲν περιτόναιον πρὸς φύσιν.

. . . . . περιτοναίου συντελεσθείη, σημειωσόμεθα . . . . . ισιν δι' ἀναθλίψεως· ὥσπερ γὰρ πρότερον ὁ . . . . . τᾶτο τὸ περιτόναιον ἢ ἄν τις παραλλαγὴ . . . . . ασμὸν τῶν ἐντέρων πρὸς τὰ ἐπιθάτερα . . . . . σιν ἔχοντα· οὕτως πολὺ μᾶλλον ὀφθήσεται . . . ὁ ὄγκος περὶ τὸν τῶν ἀγγείων τόπον κοῖλ τὴν ἀνάθλιψιν . . . . . οἷα δὴ καὶ ἐντέρου διπλώσης ὑποπιπτούσης, ... κατὰ τῆς ἀνακρίσεως· οἷς μὲν γὰρ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

. . . . . υὲς ἔντερον ὀλιγάκις ἐνοχλοῦνται ὑπὸ . . . καὶ σκυβάλων κατερχομένων εἰς τὸν ὀσχέον· τὰ γὰρ ἔντερα μὴ προσφυῆ ὡς ἐπίπαν κενὰ μένοντα κατολισθαίνει· πλήρη δὲ γενόμενα πνεύματος ἄνω μένει, διὰ τὸ εὐογκωτέραν γίνεσθαι τὴν πόρον δι' οὗ κατέρχεται· ὅσοις δὲ τῶν ἐντεροκηλίκων προσφύεται τὸ ἔντερον τῷ περιτοναίῳ, τούτοις ἐκ πάσης ἀνάγκης πάροδος τῶν περιττωμάτων τε καὶ πνευμάτων διὰ τῶν ὀσχέων γίνεται· ὀδυνῶνται οὖν ἰσχυρῶς ἔν τε ταῖς πνευματώσεσιν ἐν ταῖς πληθώραις· βορβορυγμοὶ τε αὐτοῖς κατὰ τὸν ὀσχέον γίνονται καθ' ἑκάστην ἡμέραν· καὶ μὴν ἔν τε ψύξεσι καὶ χειμῶσι τέλεον ὁ ὄγκος οὐδέποτε συσταλήσεται, καὶ μάλιστα εἰ μὴ θλίβοι τις αὐτὸν· τοῦτο δὲ τὸ ἦθος ᾠήθησαν δυσχώριστον τινὲς ἀπὸ ὑδροκήλης καὶ σαρκοκήλης τυγχάνειν· οὐκ ἔστι δὲ χαλεπὸν διακρίναι· ὑδροκήλη μὲν γὰρ καὶ σαρκοκήλη πάντοτε ἀνώδυνός ἐστι· σφήνωσις δὲ σκυβάλων οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ὀδύνης καταλείπει· οἱ τε κίνδυνοι διὰ ταχέων ἐξακολουθοῦσιν ἀπὸ τούτων.

XLIII. [cod. μδ'.] Πῶς σημειωσόμεθα ἕτερον δαρτὸν ἢ ἐρυτροειδῆ προσπεφυκέναι. ||

* * *

Cetera Heliodori aliorumque desunt, deficientibus in codice chartis; quam lacunam ut lector aestimet, persequar capitulorum indicem, usque ad libri quinquagesimi finem.

με. [Ἡλιοδώρου] χειρουργία ἐντεροκήλης.
μζ. διάκρισις περιτοναίου.
μζ. περὶ διαφορᾶς περιτοναίου καὶ δὴ τῶν σωματοποιημένων.
μη. περὶ ἀκοπῆς περιτοναίου.
μθ. περὶ τῶν μετὰ τὴν χειρουργίαν ἐπιμέλειαν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ν. τίνα σημεῖα τοῦ ἀκινδύνως ἔχειν τὸν χειρουργηθέντα.
να. τίνα σημεῖα τοῦ ἐπισφαλῶς ἐχόντων μετὰ τὴν χειρουργίαν.
νβ. περὶ τοῦ αἱμορραγούντων μετὰ τὴν χειρουργίαν.
νγ. περὶ τωνευρη (1) καὶ συμπαθείας γινομένης.
νδ. περὶ κρεμαστῆρος θλασθέντος ἢ τρωθέντος.
νε. περὶ εὐρυτροειδοῦς τρωθέντος ἢ διδύμου ἢ ἀγγείου.
νϛ. περὶ ἀποσφίγξεως περιτοναίου.
νζ. περὶ εὐνούχων ἐντεροκηλίκων.
νη. περὶ βουβωνοκήλης.
νθ. χειρουργία γυναικῶν βουβωνοκηλίκων.
ξ. περὶ ἐπιπλοκήλης.
ξα. περὶ ἐντεροπιπλοκήλης.
ξβ. περὶ ὑδροεντεροκήλης.
ξγ. Γαληνοῦ πρὸς κήλας.
ξδ. ἐκ τοῦ Ἀντύλλου περὶ μηροκήλης.
ξε. περὶ κρυφορχέων.

Sequens fragmentum non pertinet ad librum quinquagesimum, quia in indice capitulorum superstite libri huius non continetur. Quia tamen de pudendorum medela heic quoque sermo fit, pertinere videtur ad quinquagesimum primum librum, in quo continuatam fuisse praecedentis materiam, credibile est. Sic igitur se habet fragmentum, sive id editi sive inediti auctoris est.

P. 319. . . . . ὅτι χρονίων καὶ . . . . . πεδόντων
. . . . . λώτων ἑλκῶν μεγάλως ὠφελεῖν δὲ χρῆσις
. . . . . τὸ μέγεθος τοῦ τοῦ ἕλκους κακίας· τὸ μὴ
. . . . . λίαν πλαδαρὸν καὶ ῥυπαρὸν ἀνέχεται δι' ὁ
. . . . . τοῦ λημνίας λελυμένης εἰς πηλῶδη δηλονότι

(1) Ita est in cod.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

. . . . . νυ ἢ ὕδατος ἢ ὀξυμέλιτος, ἢ ὀξυκράτυ
. . . . . ἂν ἡ χρεία κελεύῃ ἐπιτήδειον ἐστὶν εἴ τις
. . . . . μολίβδυ σκευάσας μετ' δέδυκος μολιβδίνυ
. . . . . βαλὼν ἢ ὀμφάκινον ἔλαιον ἢ χυλὸν ἀειζώυ
. . . δόνος ἢ σέρεως ἢ θριδακίνης ἢ χονδρίλης ἢ ψυλλίυ ὄμ-
φακος ἢ ἀνδράχνης τρίβοι, ὡς εἰ χυλὸν τινὰ ἀ . . τον ἕ-
ξει φάρμακον πρὸς τὰ καρκινώδη καὶ κακοήθη· πρὸς δὲ τὰς
ἐν αἰδοίοις καὶ ὄρχεσι καὶ τιτθοῖς φλεγμονὰς, πρός τε τὰς ἐν
ἕδρᾳ μεθ' ἑλκῶν ἢ στολίδων ἀνεξασμένων, γάλα τοῖς ἀνω-
δύνοις ὠφελίμως μίγνυται φαρμάκοις· πρὸς τὰ κακοήθη καὶ
καρκινώδη τῶν ἑλκῶν, γάρος καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ταριχηρῶν ἰχθύων
ἅλμη πρὸς τὰ σπεδονώδη τῶν ἑλκῶν ἁρμόττει κενταύριον τὸ
μικρὸν καταπλασσόμενον πρόσφατον· τά τε παλαιὰ καὶ δυσε-
πούλωτα τῶν ἑλκῶν ἀπυλοῖ, καὶ τὰ κακοήθη ἰᾶται, κυπα-
ρίσσυ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ σφαίρια τὰ νέα καὶ ἁπαλὰ·
τὰς κατὰ βάθυς ὑγρότητας ἐν ταῖς πλαδαραῖς σπεδόνεσι
διαθέσεσιν ἀλύπως τε ἅμα καὶ ἀσφαλῶς ἐκβόσκεται κυπέρυ
ρίζα· τὰ δὲ ὑγρότητα πολλὴν ἑλκύδρια δυσεπούλωτα θαυ-
μαστῶς ὠφελοῦσιν· ὑπερικοῦ τὸν καρπὸν μετ' τῶν φύλλων ξη-
ράνας καὶ κόψας εἰ ἐπιπλάττοις ἰάσῃ τὰ πλαδαρὰ καὶ σπε-
δονώδη τῶν ἑλκῶν· κολοκύτης ἐξηρασμένης ἡ τέφρα τοῖς
ὑγροῖς ἅμα καὶ χωρὶς φλεγμονῆς τετυλωμένοις ἁρμόττει· καὶ
μάλιστα τοῖς ἐπιποσθῆς αἰδοίυ ὅμοιον καὶ ἀνήθυ ρίζης ἀρ-
νόγλωσσον πρὸς τὰ κακοήθη καὶ πρὸς ῥεύματα καὶ σπεδόνας
ἁρμόττει· καὶ μάλισθ' ὅσαι κακοηθέστεραι τισὶ | καὶ χρονιώ- P. 320.
τεραι· καὶ τὰ μεμελασμένα κα . . .
μετ' μέλιτος ἀποκαθαίρει· καὶ ἄνθρακας . . .
τὶς ἥμερος πρὸς πᾶν ἕλκος κακόηθες δρ . . .
κἂν σήπηται καὶ ἀναβιβρώσκηται· εἰ δ . . .
κάμνοντος φύσεως ἰσχυρότερα φαίνο . . .
τοῖς φύλλοις αὐτοῖς λειωθεῖσι ἢ ἄρτον ἢ . . .

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἢ πύρινον ἢ ἄλφιτα κατὰ τὴν ἑκάστῳ κ . . .
ἡ δὲ ἀγρία πρὸς μὴ τὰς ἰσχυρὰς σπεδόνας . . .
ὀστράκων τῆδ ὀνομαζομένων ἰδίως ὀστέων . . .
μένων χρῶμαι πρὸς τὰς ἐκ ῥευμάτων χρονίας καὶ [δυ]κώτους κοιλότητας ὅσαι συριγγώδεις εἰσὶ καὶ βαθεῖαι· πάντα δὲ ταῦτα τὰ ὀστρεώδη καὶ τὰ ὑποσαρκοῦντα μετρίως καθαίρει καὶ προστέλλει· σηπία ὄστρακον ἄκυπτον κοπτόμενόν τε καὶ λειούμενον, ἕλκη ξηραίνει· ἔρια κεκομμένα τὰς πλαδαρὰς σάρκας ὅθι τῶν ἑλκῶν ἀποτήκει τάχιστα· πλατάνου φλοιὸς καθ' ἑαυτὸν ἐπιπλαττόμενος, τὰ δι' ὑγρότητα πολλὴν ἕλκη πλαδαρὰ καὶ ῥυπαρὰ ἰᾶται· σκόρδιον ξηρὸν ἐπιπασσόμενον ἀνακαθαίρει τὰ ῥυπαρὰ καὶ εἰς οὐλὴν ἄγει τὰ κακοήθη· πάνακος τῆς ἡρακλείου τῆς ῥίζης ὁ φλοιὸς ποιεῖ πρός τε τὰ γυμνὰ τῆδ ὀστῶν καὶ τὰ κακοηθευμένα τῶν ἑλκῶν· πευκεδάνου ῥίζα λεπίδας ὀστῶν ἀφίστησι τάχιστα· καὶ τοῖς κακοήθεσιν ἕλκεσιν ἄριστον ὅλως φάρμακον ἐπιπλαττομένη ξηρὰ· αὕτη γὰρ καὶ καθαίρει καὶ σαρκοῖ καὶ ἐπουλοῖ· ἀναγαλλίδες αἱ δύο τοῖς σηπομένοις βοηθοῦσιν· ἀλόη τὰ δυσεπούλωτα τῶν ἑλκῶν ἰᾶται· καὶ μάλιστα τὰ καθ' ἕδραν τὲ καὶ αἰδοῖον· ὠφελεῖ δὲ καὶ τὰς φλεγμονὰς αὐτῶν ὕδατι διιθεῖσα· καλαμίνθης ὁ χυλὸς τοὺς σπεδονώδεσιν ἕλκεσι συνισταμένους σκώληκας ἀναιρεῖ· παλαιὰ κάρυα τὰ ἐλαιώδη πρὸς ἄνθρακας ποιεῖ, καὶ κυπαρίσσου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ νέα σφαιρία σὺν ἀλφίτοις.

νη. Περὶ τῆδ ἐν αἰδοίοις καὶ κύστει
καὶ μήτρᾳ καὶ ἕδρᾳ ἑλκῶν.

* * *

Deest capitis huius materia.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Ex incerto oribasianae collectionis libro.

Ἐκ τῆς Ῥούφου περὶ λοιμώδους ἕλκους. P. 329.

Καλεῖται δέ τι καὶ λοιμῶδες ἕλκος, ᾧ συνεδρεύει φλεγμονὴ ἰσχυρὰ, καὶ πυρετὸς ὀξὺς, καὶ παραφροσύνη· ἐνίοις δὲ καὶ οἱ βουβῶνες ἐπωδύνως σκληρύνονται· καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ὑπὸ τούτοις τοῖς ἕλκεσιν ἀπόλλυνται· γίνεται δὲ τὰ πολλὰ τοῖς περὶ τὰ ἕλη οἰκοῦσιν.

Ἐκ τοῦ Ἀρχιγένους περὶ λοιμικῶν ἑλκῶν. (1)

Τὸ δὲ λοιμῶδες καλούμενον ἕλκος, οὐκ ἐν στόματι μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ λοιποῦ γίνεται σώματος, μάλιστα δὲ ἐν κνήμαις· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν στόματι, ἕλκωσίς ἐστι παρὰ τοῦ κνημίδος ἢ τοῦ ὑπερώας μέρη, λευκὴν καὶ δυσώδη νομὴν ἔχουσα ταχεῖαν· καὶ ποτὲ μὲν, εἴσω· ἔσθ' ὅτε δ' ἐπὶ τοὺς ἐκτὸς τόπους· τῇ μὲν οὖν εἴσω, ἐκχία παρέπεται· καὶ ἐν τῷ χρέμπτεσθαι, ἐσχαρίον ἀνάγεται, ἢ δίαιμον ἢ ἰχωροειδές· | ἀναβαι- P. 330.
νούσης δὲ τοῦ νομῆς, ἤτοι μᾶλλον τὰ βηχία γίνεται· ποιεῖ δὲ ἐπὶ τούτων ὁ ἐν στόματι συνεχὴς ἀνακογχυλιασμὸς ὅτε δὲ φακοῦ καὶ . . . ασσιδίων καὶ κορυφάνων (1) ἢ κικίδος ὀμφακίνου ἐφέψημα . . . βάτου ἀγριελαίας τὲ καὶ ἐλαίας ἡμέρου φύλλων ἢ καὶ σχίνου ἐλξίνης τὲ καὶ χυλοῦ ὑποκυστίδος, ἢ στυπτηρία σχιστὴ, ᾗ οἱ βαφεῖς χρῶνται· ἢ τε ἑττονίκη βοτάνη, καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς· φάρμακα δὲ τὰ μὲ ἁπλᾶ, τὰ δὲ σύνθετα· καὶ ἁπλᾶ μὲ μήρα * στυπτηρία * σχιστὴ κεκαυμέ-

* Γρ. σωρίηρα.
* Γρ. μισυπτηρία.

(1) Ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς συνόψεως τῶν χειρουργουμένων μετὰ τὸ ἥμισυ τοῦ βιβλίου.

(1) Ἀντὶ τοῦ κορυφῶν ἢ κελυφῶν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

νη διφρυγὸς· ταῦτα καὶ σὺν μέλιτι μιγέντα ἐναργῶς ποιεῖ· καὶ ἡ βεττονίκη δὲ καὶ ἡ ἀλόη· σύνθετοι δὲ αἱ τε ἀνθηραὶ, καὶ περίχριστοι δίχα μήρων καὶ δίχα ῥοᾶς· ἥτε δίχα τῆδ' οἰσυπηρῶν ἐρίων, καὶ ἡ λεγομένη σφαγίς, πᾶσαι τὲ αἱ ὑπὸ τὸ αὐτὸ πίπτουσαι γένος· περιφείδεσθαι δὲ τοῦ μή τι καταποθῇ· ταύτῃ δὲ δοκῶ καὶ εἰς τὸ ἀνίατον περιίστασθαι τὰ νήπια· ἔξω δὲ καταπλάττειν οἷς εἰς τὰς νομὰς παρεκελευσάμην· ἀλλὰ καὶ εἴ τις περιχρίστοις ἢ ὡς ἔμπλαστρον ἐν ὀθονίῳ ἐπιθέσει, οὐχ ἁμαρτήσει· ἐν τόπῳ δὲ περιψύχοντι κατακλίνειν· καὶ τροφαῖς ὑγραῖς διαιτᾶν· παντὶ δὲ κοιλίαν ἐξυγραίνειν, τὰς δὲ ἐκτὸς ἐπικαίειν.

Sequuntur excerpta ex Galeno. Hactenus autem pertingit acephalus mutilusque codex vaticanus MDCCCLXXXV, qui universam hanc nobis materiam suppeditavit. Iam huius collectionis libri priores quindecim quos latine Rasarius italus, graece autem Matthaeius germanus, ediderunt, extant graece etiam in codice vaticano CCLXXXVIII, quem ego conferens cum mosquensi Matthaeii editione, comperi paulo diversum, tum quia lacunae variant, tum quia vaticanus hic codex scholiis caret.

RUFI FRAGMENTUM
EX ALIO CODICE VATICANO.

In Rufi opere περὶ τῶν ἐν κύστει καὶ νεφροῖς παθῶν contuli codicem vaticanum CCXCI. cum editione Matthaeiana mosquensi anni 1806, quam ab erudito viro germano brevi tempore commodatam habui. Sane in ce-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

teris lacunis praedicti operis congruit codex vat. cum editione; verumtamen in editione opusculum explicit in verbis προσωφελεῖ δὲ καὶ νίτρῳ μὴ ὄξυς ἀνατρίβειν; Matthaeius autem ex indiciis codicis sui augurabatur deesse tria folia usque ad finem opusculi. Sane in codice vaticano pergit scriptum sic p. 18.

μὴ ὄξυς ἀνατρίβειν . . . . . οὐ μύρυ καὶ κάγχροι μὴ κηρωτῆς ὑ . . . . . ἄλλο, αστίριον· εἴς τε τὰ ἄλλα νο . . . . . μείζω καὶ ἐμφανεστέραν παρέ . . . . . τε καὶ πίνειν τινὶ ἀρκεῖν· καὶ εἰ προκενώσας . . . . . ἔπειτα τούτῳ κλύζοις· καὶ εἰ δεῖ τὸ οὐρητῆρος . . . . . τοῖς ἄλλοις κλυσμοῖς τοῖς ἰσχυροτέροις χρῆσθαι . . . . . κλύσματά ὅτι σικυονίας τὲ ἀπόβρεγμα καὶ ἐλλεβόρου μέλανος, καὶ μελανθίυ καὶ κενταυρίου· πρὸς γὰρ τὴν αἴσθησιν συμφέρει· ταῦτα δὲ εἰς μᾶλλον τὴν ἕδραν ἐνίεται· τὸ δὲ οὐρητῆρος ἀπέχειν· ἑλκῦσαι γὰρ κίνδυνος· δεῖ δὲ καὶ τῇ ἐφθῇ ῥητίνῃ πυκνὰ καταπλάττειν, τό τε ἧτρον καὶ τὴν ὀσφὺν ἐν κύκλῳ, καὶ τῷ νάπυι συνεχῶς θερμαίνειν· καὶ ἐν θαλάσσῃ κελεύειν νήχεσθαι, καὶ ἐν θερμοῖς ὕδασι· καὶ τὸ σύμπαν ἐκπυριᾶν, καὶ πότιμα προσφέρειν, ἅμα μᾶλλον θερμαίνοντα, ἅμα δὲ ἐπὶ κύστιν ῥέποντα· ὥσπερ τὸ τε ἄγνυ τὸν καρπὸν, καὶ πάνακος τὸ ἡρακλείας τὴν ῥίζαν, καὶ μίυ ῥίζαν, καὶ κύμινον αἰθιοπικὸν, καὶ ἐρωύλυ σπέρμα, καὶ ἀψινθίυ κόμλω, μὴ νάρδυ κελτικῆς· ἀγαθοὶ δὲ καὶ ἔμετοι τὸ φλέγμα ὑπεξάγοντες· καὶ οἱ ἐλλεβορισμοὶ· ὅτι δὲ ταῖς τοιαύταις κενώσεσι, θαψίας χυλὸν παραλειφειν τῷ ἧτρῳ καὶ τῇ ὀσφύϊ, καὶ μάλιστα ἢν ἰσχναίνηται· καὶ μὴ κηρωτῆς πρᾶϋνειν τὰ οἰδηκότα, καὶ μαλάγματα ἐπιτιθέναι εὐώδη· τὰς δὲ ἀῤῥώστυς κύστεις, καὶ μὴ δυναμέ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

νας τὸ οὖρον ἐπὶ πλέον κατέχειν, ἰᾶσθ· καὶ γυμνάζοντα καὶ ἀνατρίβοντα, ὥσπερ ἐν τῇ παραλύσει εἴρηται· τὰ δὲ οὐρητικὰ μὴ προσφέρειν· ἐπιθεμάτων δὲ τῆς αὐτῶν πειρᾶσθαι, καὶ διαίτης δ' ἄλλης θερμοτέρας· τῷ γὰρ θερμῷ πάντα ἐγκρατῆ γίνεται· τὸ δὲ ψυχρὸν ἀκρατέστατον τῇ κύστει.

Explicit opusculum, περὶ τῆς ἐν κύστει etc., ut patet in codice. Fallitur ergo Matthaeius qui in supradicta lacuna desiderari putavit folia tria. Etenim in lacuna pauci versus perierunt; reliqua vero scriptura, quam dedimus, nonnisi paginam unam occupat.

AUCTORES MEDICI

quorum scripta in hac parte collectionis oribasianae proferuntur.

Antyllus. Lib. XLIV. cap. 1. 12. 13. Lib. XLV. 1—4. 10. 15. 16. 18. 20. 21. Lib. L. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 64. 65. In scholiis p. 66.

Apollonius. Lib. XLIV. cap. 17. (Vide etiam Lib. XLVIII. 40.)

Archigenes. Lib. XLIV. cap. 15. Lib. incert. p. 197. In scholiis p. 71.

Diocles. Lib. XLIV. cap. 9. Lib. XLVIII. 24—67.

Heraclas. Lib. XLVIII. 1—18.

Heliodorus. Lib. XLIV. cap. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 13. Lib. XLV. 5. 6. 7. 9. 14. 19. Lib. XLVIII. 19—23. (Vide etiam cap. 32. 33. 34.) Lib. XLIX. 1—24. Lib. 1. 2. 3. 8. 9. 10—62. In scholiis p. 13. 33. 35 47.

Meges. Lib. XLIV. cap. 14.

Philumenus. Lib. XLV. 24.

Rufus. Lib. XLIV. cap. 7. 8. 10. 11. 16. Lib. XLV. 8. 11. 12. 13. 23. 25. 26. Lib. XLIX. 25—34. Lib. incert. p. 197. In scholiis p. 121. Lib. περὶ τῶν ἐν κύστει etc. p. 198. 199.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ALII AUCTORES QUI CITANTUR.

Amyntas p. 99.
Andreas p. 122. 123. 126. 127.
Apellides p. 155. (*In titulo* Apellis.)
Archimedes p. 155.
Aristion Pasicratis pater p. 146. 152. 153.
Artion Pasicratis filius (*nisi est error pro* Aristion) p. 158.
Democritus p. 11.
Dionysius gibbus p. 11.
Dioscorides p. 11.
Galenus p. 12. 27. 35. 194.
Glaucias p. 106.
Heraclides ephesius p. 126.
Hermippus p. 10.
Herodotus organicus p. 131.
Hippocrates p. 12. 95. 98. 121. 124. 167. 168. 169. 176.
Homilus p. 86.
Leonidas p. 26.
Menecritus p. 110. 129.
Nileus p. 123. 130. 131. 153. 155.
Nymphodorus p. 123. 124. 151. 152. 153.
Pasicrates organicus p. 131. 152. 156. 157. 158. 168. 171.
Philo p. 11.
Posidonius p. 11.
Praxagoras p. 12. 13.
Soranus p. 11.
Tecton p. 122. 123. 124. 125. 126. 159. 161.
Themison p. 27.
Xenophon p. 12.

P. 160. mendosa divisio (ubi non fuerit emendata) corrigatur sic: τὸ λεγόμενον κέφαλον, absque nota 2, quae alibi ponenda est.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΠΡΟΚΟΠΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ.

I. Ἱερονύμῳ.

Ἐγὼ μὴν ὤμην σε τὸν Νεῖλον πάλαι κατειληφέναι· καὶ πολλάκις εἰς μνήμην λαμβάνων, τοῦτο δὴ τὸ εἰωθὸς ἐμοὶ, ὡς εὐδαίμονες ἔλεγον τοῖς αἰγυπτίοις οἱ παῖδες πάλαι μὴν τὸν Νεῖλον ἔχοντες χορηγὸν τῆς ὅσα φέρειν οἶδεν ἐκεῖνος· νυνὶ δὲ καὶ τὴν σὴν μοῦσαν προειληφότες οὐδὲν ἀτιμοτέραν τοῦ Νείλου, παρ' ἐμοὶ δὲ κριτῇ τάχα καὶ μείζω· ὁ μὴν γὰρ τὴν χώραν αὐτοῦ ἐπιῤῥέων, πλουτεῖν ἐπιτρέπει· σὺ δὲ ταῖς τῆς νέων ψυχαῖς τὴν γλῶτταν ἐπαφιεὶς, ὅτι τὸν τῆς ἐπιστήμης πλοῦτον ἰθύνεις, οὐδὲν ἔλαττον ἢ πάλαι Πυθαγόρας αὐτοῖς ἐπιδημιῶν, καὶ μὴν ἐκεῖνος ὁ Πλάτων· ταῦτα μὴν οὖν ἐλογιζόμην· σὺ δὲ οὐ μακρὰν ἀπέχων ἐλάνθανες, ὡς δὴ καὶ ὁ τὴν ἐπιστολὴν ἐπιδοὺς, τὸ πρῶτον θαυμάζων ἀπάτην ἡγούμην τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐκ ἐπειθόμην τοῖς ὀφθαλμοῖς· ὡς δὲ τοῖς ἐγγεγραμμένοις ἐντυχὼν ἐπείθην μὴ ἂν ὑπάρχειν ἄλλας τὰς χάριτας, ἤθην πῶς δοκεῖς; ἐγγυτέρας γὰρ αὐτὰς ἐμοὶ τὰς τῆς σὲ πάλιν ἰδεῖν ἡγούμην ἐλπίδας· καὶ συνέχαιρον εἰκότως εἰς τὴν πατρίδα· ζηλωτὴν γοῦν μικρὸν ἀπέφηνας χρόνον· σὺ δέ μοι δοκεῖς παίζων αὐτοῖς κατηγορεῖν· ὅτι μὴν γὰρ τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς ἀέρα οἷον ἔφης εἶ συμβαίνει· καὶ ὡς τὸ ὕδωρ τοὺς πίνοντας εἰς μνήμην ἄγει θαλάττης· καὶ ἄρτος ἡμῖν ἐκ κριθῆς εἰκῆ μεμιγμένος, οὐκ ἂν ἀρνηθείην· ἀλλὰ καὶ ἔλαττον ἐτραγῴδηταί σοι ταῦτα φειδοῖ τῆς πατρίδος· ἀλλ' ὅμως ὦ βέλτιστε χάριν ἐχρῆν εἰδέναι ταύτῃ πρὸς φιλοσοφίαν ἀσκούσῃ τὴν γνώμην, ὅπως ἂν εἰδείης ποτὲ τῆς-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

φῆς αἰγυπτίας ὑπερορᾷν· Ὀδυσσέα δὲ τὸν σοφὸν νῆσον οἰκοῦντα μικρὰν ὁμοῦ καὶ τραχεῖαν· καὶ τί γὰρ ἄλλο ἢ τὴν Ἰθάκῃ ἀντὶ τούτων ἠρεῖσθαι; ἀλλ' οὐδὲ σπαρτιάτης οἶμαι τὴν οἴκοι δίαιταν ἐννοῶν, τὴν Σπάρτην ἐμέμψατο· ἀλλ' οἶδα πόθεν ποτὲ κατηγορεῖν ἐπήρθης· φιλοχρημάτως ἔχεις ὦ λῶστε· εἶτα βραχύ τι τῆς λήμματος ἀποστᾶς, ἰοὺ ἰοὺ βοᾷς, καὶ τὸν Νεῖλον πολλάκις καὶ τὸν ἐκεῖθεν πλοῦτον ἀνακαλεῖς· τοῦτο σε πᾶν ξένον ὡς αὐτὸς ἔφης ποιεῖ, καὶ τὸ σῶμα τῆς Χαιρεφῶντος οὐδὲν ἀστειότερον ἔχειν· οἶμαι δέ σε καὶ τῆς νύμφης ἐρωτικῶς περιέχεσθαι, καὶ πειρᾶσθαι μόλις ὁπόσα δεινὸς πόθος· ἀλλὰ γένοιτο ταῦθ' οὕτως, Ἀφροδίτη φίλη· καὶ ἔρρωσο· καὶ σε θᾶττον προσείποιμι καὶ παίδων πατέρα.

II. Πυθίῳ.

Εἴ μοι τίς προσελθὼν οὐ πρότερον τοῦτο ποιήσας ἠξίου μανθάνειν εἰ λύραν ἔχοιμι, καὶ περὶ ἁρμονίας λόγον ἐποιεῖ, πάντως ἂν ἠσθόμην τὸ πρᾶγμα, καὶ ὅτι μουσικὸς οὗτος εὐθὺς ἠπιστάμην· εἰ δὲ περὶ ὅπλων ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ μάχας ἔλεγε καὶ πολέμου τύχας ἀεὶ διηγεῖτο, οὐκ ἔδει δήπουθεν θεῷ δὲ ἰέναι, καὶ ὅτι στρατιώτης οὗτος ἀκούειν· ἀλλὰ τί μοι βούλεται ταῦτα; πάντα μὴν ἤδη μανθάνεις· οὐδὲν δὲ ἧττον ὅμως εἰρήσεται· ἐμοὶ δοκεῖς ὡς παρὰ τὴν σὴν ψυχὴν ὄντως οἰκοῦσιν αἱ μοῦσαι· εἶτα κάτοικος ὢν ταῖς θεαῖς, βίον ἔχεις αὐταῖς ἀνειμένον καὶ οὐδέν σοι θαυμαστὸν, ὅτι μὴ βιβλία καὶ λόγοι καὶ ὅσα ψυχὴν ὀπὶ τὸ κρεῖττον ἀνάγει ἐντεῦθεν ἡμῖν ἐπεξενώθης ἀρχὴν φιλίας ποιησάμενος πρέπουσαν οἶμαι σαυτῷ· ἀλλὰ γὰρ εἴθε μὴ τῆς ἐφ' ἡμῖν ἐλπίδος διήμαρτες· ἀλλ' ὅπερ αἰτεῖς βιβλίον, τοῦτο δὲ ἦν παρ' ἡμῖν· οὕτω γὰρ οὖν σὺ μὴν εἶχες ἀεὶ τὸ ποθούμενον, ἐμοὶ δὲ μέγιστον ἦν τὸ δοκεῖν ὑμῖν κεχαρίσθαι· νυνὶ δὲ ὄμνυμι οὐ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὴν πλάτανον τὴν Σωκράτης ἀλλὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς, μήπως γε τετυχηκέναι τῆς κτήματος, καί τοι πλεῖστον ἤδη χρόνον ἐρῶντα· μικρὸν δὲ ὕστερον, ἀλλὰ σὺν Ἑρμῇ καὶ μούσαις εἰρήσθω, ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας κομισθήσεται· τοῦτο γὰρ ἐκεῖθεν ἡμῖν οἱ προσταχθέντες ἀπέστειλαν· ὅπερ εἰ πρὸς ἔργον ἐκβαίη, ὄψει με πάντως αὐτόματον ὑμῖν προσιόντα περὶ τῆς μεταδοῦναι ὡσεὶ καὶ αὐτὸς λαβεῖν ἐβουλόμην.

III. Διοδώρῳ.

Ἡ περὶ τῆς σῆς παιδεύσεως φήμη ὁποίων κυχόμεθα λόγων τὰς ἡμετέρας ἐνέπλησεν ἀκοας· ὁ μὲν γὰρ τὴν τῆς συνηγορίας ἀφηγεῖτο σπουδὴν, ὁ δὲ τὸ ἐν τοῖς δικαστηρίοις εὔπονον ἀπεθαύμαζεν, ὁ δὲ τὴν περὶ τοὺς προσιόντας εὔνοιαν, πλὴν εἰ μή τις ἀδικήσας ἐτύγχανεν· οἶδα καὶ τόδε ἀκούσας ὡς ὁρῶν τινὰς μέγα μὲν δυναμένους, θαυμάζοντας δὲ τῶν δικαίων μηδὲν πολὺς ἔπνευσας κατ' αὐτῶν, καὶ λοιδορίαν ἐπαινουμένῳ κατέχεες· ἐγὼ δὲ τούτων ἀκούων, ἄλλων ἄλλα διηγουμένων, ὥσπερ ἔνθους ὑφ' ἡδονῆς ἐγενόμην, καὶ μέγα γε τοῖς λόγοις φρονῶν, ἐδόκουν αὐτὸς ἐπαινεῖσθαι· ἤδη δὲ καὶ χάριν ὡμολόγουν τοῖς ἐπαγγέλλουσιν, ὥσπερ εἰώθασιν οἱ τῶν αὐτοὺς ἐπαινούντων ἀκούοντες· οὕτω δὲ ἔχοντι καὶ λογιζομένῳ προσελθὼν ὁ καλὸς Ὠρίων τὴν παρ' ὑμῶν αὐτῷ γραφεῖσαν ἐπιστολὴν ἐπεδίδου· καί μοι τῆς φιλίας συνέχαιρεν, ὥσπερ δεινὸν ἡγούμενος, εἰ λανθάνεις παρ' ἐμοὶ τοιοῦτος ὑπάρχων· ἐγὼ δέ σε μὴ τὴν φήμῃ τῇ πείρᾳ μαθὼν, καὶ οἷος περὶ τοὺς δεομένους κἂν μὴ παρῶσι καθέστηκας, οὐδ' ἂν εἰπεῖν ἔχοις ὅσον ἐθαύμασα, καὶ αὐτὸν ἐπεκάλουν εὐδαίμονα τὴν σὴν εὐτυχηκότα σπουδὴν· ὡς δὲ καὶ γραμμάτων ἠξίου τυχεῖν παρ' ἐμοῦ, τῇ τῆς φιλίας μνήμῃ τὴν σὴν προθυμίαν ἔτι μᾶλλον ἐγείραντα, εὐήθη τοῦτον ἐκάλουν· μὴ γὰρ ἄν σε πρὸς

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀρετὴν πεφυκότα καλῶς, γραμμάτων δεῖσθαι πρὸς ταύτην παρακαλούντων· ἀλλ' ὅμως τοῦτον οὐκ ἔπειθον· ἐδόκει γάρ τι καὶ δίκαιον λέγειν, ὡς ὁ καθ' ἑαυτὸν τοιοῦτος, τίς ἂν γένοιτο γραμμάτων τυχὼν παρὰ σοῦ; οὐκοῦν γένοιο μὴ αὐτὸς ὁποῖος καὶ πρότερον· ἐπαινοίμην δὲ πάλιν τῆς φιλίας ἐγὼ· μὴ διαμάρτοι δὲ τῆς ἐφ' ὑμῶν ἐλπίδος ὁ νέος· ἀλλὰ γνώτωσαν οἱ τὰ μεγάλα δύναθαι δοκοῦντες, ὡς ἄρα τῆς δικαίων ἐστὶν εἰκότως ἡττᾶθαι.

IV. Ἱερωνύμῳ.

Ἐγὼ μὴ τὴν ἀδελφῆς λανθάνειν ᾤμην τὸν γάμον, καὶ δὴ τοῖς προσήκουσι τὴν οἰκίαν ἐγνῶθη, μή τι σοὶ, ὃν ᾤμην ἔτι παρὰ τῷ Νείλῳ καθῆθαι· σὲ δὲ λανθάνειν ἔοικε τῆς εἰς τρυφὴν ἡκόντων οὐδὲν· ἀλλ' ὑμᾶς τέ τι δρᾶται, καί σε προσβάλλει πόρρωθεν ἡ τῶ ἐπιτελουμένων ὀσμὴ· καί που τάχα τὸν ὁμηρικὸν Δία νικᾷς λοιβῆς καὶ κνίσσης ὁρῶν ἐλισσομένης περὶ καπνῷ· ταῦτά σε Νεῖλος διέθηκε, καὶ οἱ παρ' ἐκεῖνον εὐδαίμονες ἄνθρωποι, μεθ' οὓς τὴν ἐλοῦσαν οἰκῶν, ὀξυτέραν ἔχεις τὴν αἴσθησιν, εἴ που δέ γε καπνὸς ἀναδίδοται· τὸν δὲ σὸν παῖδα μικροῦ δεῖν ὥρμηκα διαθεῖναι κακῶς, ὅτι μὴ μαζόγραφος εἰς πλάτος ἀφῆκε σε τὴν ἐπιστολὴν, ἀλλὰ παρὰ σοῦ δῶρα προσάγων, μετέλαβέ τε τῆ θέᾳ· καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως μοι διέλυσε τὸν θυμὸν· οὐκ εἰς μακρὰν δέ σε τοῦτον ἀμείψομαι· ἢ γὰρ γέγονέ σοι θυγάτριον, ἢ γενήσεται.

V. Ἀλύπῳ καὶ Στέγῳ γραμματικοῖς καὶ Ἱερίῳ ῥωμαϊκῷ.

Σόλωνι τῷ νομοθέτῃ ἐπειδὴ νόμων ἕνεκα καλῶς ἔχειν ἡ πόλις ἐδόκει, δεινὸν ἡγούμενος μέχρι τῆς ἀττικῆς αὐτῷ τῆς

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σοφίας ἑστάναι τὸ θαῦμα, ἐφοῖτα μὴν παρ' αἰγυπτίους καίπερ σοφωτέρους τῆν' ἄλλων αὐχοῦντας· ἐφοῖτα δὲ καὶ παρὰ Κροῖσον ὡς ἐπ' εὐδαιμονίᾳ τῷ πλούτῳ κομῶντα· μεῖζον γὰρ ἐδόκει τῷ Σόλωνι σοφίᾳ τρυφᾷν, ἢ χρυσῷ ῥέων ὁ Πακτωλὸς γῆν τὴν ὅσίν ἐπῆλθεν ἐκεῖνος· καὶ οἱ μὴν ὁρῶντες ἐθαύμαζον· ὡς δὲ ἀπεφοῖτα, πάλιν ἐπόθεν τὸν Σόλωνα· ἀθηναῖοι δὲ παρ' οἷς τὴν κρηπῖδα τῆς μαθητῶν ἐβάλετο, τάχα καὶ τὴν Ἀθηνᾶν κύχοντο, τὸ, νομοθέτιν αὖθις ἀποδοῦναι τῇ πόλει· εἰ δὲ καὶ τούτου ἕνεκα τὴν ἀποδημίαν σοφίζεται, γνῶναι θέλων ὅπως ἔρωτος ἥκουσιν εἰς αὐτὸν ἀθηναῖοι, οὐκ ἂν οἶμαι θαυμάζοιμι· πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς ἀπόντος ἐδάκρυζαν ἀθηναῖοι, καί τοι σοφοὺς ὡς εἰκὸς εὐτυχοῦντες ἑτέρους, τίνες ἂν γενοίμεθα τὸ κεφάλαιον ὅλον ἀφαιρούμενοι; καὶ ἢν ἄν τις ἐδίστασε πρότερον, εἴ τε τὴν Ἀττικὴν εἴ τε τὴν Ἰταλίαν προσῆκεν εἰπεῖν, αὕτη σιγᾷ νῦν ἐξαίφνης καὶ τῆς γνωρισμάτων ἀφῄρηται· καὶ ταῦτα πάσχειν ἔοικε τῷ Κιθαιρῶνι ὅτι πολὺν δεξάμενος ποτὲ θεὸν, ἀπιόντος πάλιν ἐξαίφνης ἔρημος ἦν· καὶ ὁ Διονύσιος οὐδαμοῦ· ὅθεν καταβοήσομαι τῆς Ἀπόλλωνος, ὃς καὶ παρ' ἑαυτὸν ἐκάλει τὰ ἡμέτερα παριδών· καὶ οἶμαι τούτοις συνήδεσθαι τῆς εὐτυχίας τὰς μούσας· ὑμεῖς δήπου καὶ παλαιῶν μυθολογημάτων ἐμπίπλασθε, παρ' αὐτὴν ἤδη τὴν δάφνιν λογιζόμενοι τῆς θεοῦ τὸ πάθος· τὴν δάφνιν, τὴν σωφροσύνιν καὶ τὸ φιλάνθρωπον, καὶ φυτὸν παραμυθούμενον ἐραστὴν· καὶ παρ' ὑμῖν μόνοις τῆς ὁρωμένων ἡ θέα τῷ λόγῳ τὴν μαρτυρίαν χαρίζεται· εἰ δὲ καὶ κυπάριττοι πυκναὶ πρὸς χάριν ἀνεῖνται τῆς ἐρωμένης Ἀπόλλωνος, καὶ ὕδωρ ἄφθονον καὶ τέττιγες ᾄδουσι, καὶ ὁδὸς τῇ πόᾳ μαλακῇ παρακέχυται, καὶ δένδρα ἄλλ' ἐπ' ἄλλοις, καὶ οἰκίαι τῷ τούτων ὕψει καὶ μέσον κρυπτόμεναι, αὖρα τὲ μετρία, καὶ ὀσμὴ συμμιγὴς, καὶ σκιὰ τῆς ἡλίου τὸ λυπηρὸν ἀποκλείουσα, ὑμέτερον ἢ ὡς τάχος ἀγγέλλειν ἢ διηγεῖσθαι τοῖς γράμμασι· πλὴν βουλοίμην εἰς ὑ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μᾶς ἐλθόντας ἰδεῖν ἵνα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ μαντευομένων ἀκούσωμαι· καὶ τοῦτο γὰρ ὑμῖν οἶμαι δεδωκέναι τὴν δάφνην.

VI. Παλλαδίῳ.

Τὴν τοῦ μέγα δυναμένων ἀρετὴν μεγίστην οἶμαι τοῖς ἀδικουμένοις παραμυθίαν· δυνάμεως γὰρ εἰς ταυτὸν ἐλθούσης καὶ γνώμης τιμώσης τὰ δίκαια, τί κωλύει πρὸς πέρας ἰέναι τὰ δοκοῦντα τοῖς νόμοις; ἀλλὰ τί μοι βούλεται τὸ προοίμιον; Ἰσίδωρος ὁ σχολαστικὸς, ὁ πάλαι μὴ φίλος ἡνίκα ἔζη, νῦν δὲ μέχρι τῆς μνήμης, οἷος μὴ ἦν τὸν βίον, καὶ ὡς πανταχόθεν αὐτὸν παρεῖχε θαυμάζειν, καὶ ἑτέροις αὐτὸς ἐξηγήσαιο· νυνὶ δὲ ἀπελθὼν ἐξ ἀνθρώπων, ἔρημον συμμαχίας κατέλιπε τὴν οἰκίαν· ἡ μὴ γὰρ πάλαι μήτηρ, νῦν ἅπαις ὅτι γήραος οὐδῷ, καὶ μήτηρ οὐκέτι· ἡ δὲ σύνοικος χηρείας ὑποφέρει ζυγὸν· τὰ δὲ παιδία τί δεῖ λέγειν; κόραι γὰρ αὗται μικρὰν ἄγουσαι τὴν ἡλικίαν, καὶ ὀρφανίας τύχης πειρώμεναι· συνελόν τι δὲ φάναι, πρόκειται πᾶσι τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις, εἰ μὴ σὺ κωλύσεις, αἱ τούτων ὁρῶσιν ἐλπίδες· ὁ δεῖνα γὰρ φύσει μὴ ἐπιπόνηρος· προσοικῶν γὰρ τὴν τούτων οἰκίαν, καὶ τὸν ἐκ τῆς γειτνιάζειν φθόνον λαβὼν, μίαν πεποίηται γνώμην ἄχρηστον αὐταῖς ἀποφαίνειν τὴν οἴκησιν· ὅθεν οὔτε τοῦ οἰκοδομούντων ἐννόμως κωλυομένων ἠνέσχετο· καὶ πρὸς ἀλλήλους διαγράμματα συγκείμενα λῆρον ἡγούμενος, κυριώτερον αὐτὸν ἀποφαίνει τῶν νόμων, καὶ ὧν αὐτὸς ὡμολόγησεν· ἀλλὰ δικαστοῦ καὶ μισοῦντος τὰ φαῦλα γνώμην λαβὼν, γενοῦ ταῖς κόραις πατὴρ, καὶ τῇ μητρὶ παῖς, καὶ τῇ γυναικὶ πάλιν ἷα καὶ σύνοικος, ἡμῖν δὲ τοιοῦτος οἷον ἡ προλαβοῦσα πεῖρα πολλάκις ἀπέδειξε· καὶ γνῶτο ὡς οὐκ ἔστιν ἔρημον (εἰ) συμμαχίας, ἕως ἂν οἱ τε νόμοι σώζονται καὶ ἄνδρες τιμῶντες τὰ δίκαια.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

VII. Γεσσίῳ ἰατροσοφιστῇ.

Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτὰς ἔδοξα μόλις ἀπειληφέναι τὰς μούσας, ἔνθυς τε ἦν ὑφ' ἡδονῆς, καὶ οὐκ εἶχον ὅ τι καὶ γένωμαι· ὥσπερ οἱ δελφοὶ ἐπειδὰν ὡς ἐξ ὑπερβορείων ἐλθόντος Ἀπόλλωνος τὸ πρὶν σιγῶντες, πλήρεις ἐξαίφνης γένωνται τοῦ θεοῦ· τοιούτυς ἦν τις ἐγὼ, πάντα θαυμάζων, καὶ ὀνομάτων τὴν ὥραν, τὴν πρὸς ἄλληλα τούτων ἁρμονίαν, τὸ δὲ πάντων κάλλος ἐπιφαινόμενον· καὶ τὸ δὴ μέγιστον τοὺς ὑμετέρυς τρόπυς ἐξ ὧν ἡμῖν προῆλθε τὰ πράγματα· καί σοι πολλάκις ἀγαθὰ γένοιτο τοιαύτῃ ἡμῖν ἀποδεδωκότι τὴν ἑορτὴν· ἀλλὰ γὰρ μία χελιδὼν ἔαρ φησὶν οὐ ποιεῖ· οἷον δὲ καὶ ἡ προλαβοῦσα χελιδὼν εἰς ἔργυ ἤρκησε χρείαν· εἰ δὲ καὶ δευτέραν προθείῃ καὶ τρίτῃ εἶτα πολλὰς, οὐδὲν ἂν εἴη ἔαρ ἡμῖν· οὔτε Κροῖσος ἐκεῖνος οὔτε χρυσῷ ῥέων ὁ Πακτωλὸς· τοὺς δὲ ὑμετέρας παῖδας εἶδον ἡδέως, καὶ ὥσπερ δι' εἰκόνος ἀνηγόμῃν πρὸς σὲ· ὅθεν νὺξ ἁμῇ καὶ πλείυς ἰδεῖν· καὶ εἰ μεγάλα λέγειν, τοῦ πατρὸς ἀμείνυς· ἀλλ' οὖν εὐχομένῳ ῥᾴδιον λέγειν ὅσα γε βούλεται, καὶ μιμεῖσθαι τὸν Ἕκτορα· τὸν ἑταῖρον Δωρόθεον αὐτόν με δοκεῖ παρόντα προσάγειν ὑμῖν· καὶ λέγειν ἄλλο μηδὲν οὐδὲν, πληρῶσαι δὲ τούτο τὰς ἐλπίδας αὐτῷ παρέσχε τὰ ὑμέτερα διηγούμενος· εἰ δὲ καὶ δι' ἐμέ τι πλέον ἕξειν ἐλπίζει, ὑμέτερον ἂν εἴη τοῦτον μὴ ψευσθῆναι τῆς συγγνώμης· συστήσει δὲ τὸν νέον ὑμῖν καὶ τρόπος ὁμοίως καὶ σπυδὴ, ἅπερ εἰ ἦν αὐτὸν ἅμα τῇ θέᾳ παραστῆσαι σφῇ, οὐδὲν ἂν ἴσως ἔδει τῶν ἡμετέρων γραμμάτων· νῦν δὲ δι' ἐμὲ τὰ πρῶτα τιμήσας, ὕστερον οἶμαι θαυμάσεις καὶ δι' αὐτὸν· οἶμαι δὲ καὶ ἑταῖρον Ἀναστάσιον εὐμενέσιν ὑμᾶς ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς ὡς καὶ τὸ ἡμέτερον γένος· τί γὰρ δεῖ πλέον εἰπεῖν πρὸς ἄνδρα πάλαι τε καὶ φίλον καὶ νῦν οὐδὲν ἧττον εὐνοεῖν εἰρημένον;

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

VIII. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.

Ὡς ἔοικεν, ὦ λῶστε, τῶ εἰς ἡμᾶς σκωμμάτων οὔ ποτε παύῃ· μὴ δέ γε παύσαιο τούτων, ὦ πάντες θεοὶ· ὡς ἐγὼ λεγομένων προσγελῶ τε τούτοις γράμμασι, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀφικνοῦμαι τῇ διανοίᾳ, καὶ λέγειν τί δοκῶ πρὸς ἡμᾶς καὶ λεγόντων ἀκούειν· ὥστ' εἰ σοι μέλει τῶ ἐν τοῖς γράμμασι χάριτος, μέλει δὲ πάντως, βάλλ' οὕτως, καὶ μείζονα χαρίζεσθαι δόξεις, ἢ εἴ μοι παρεῖχες Κροίσῳ γενέσθαι· κάλει δὲ πάλιν σοφιστὴν, καὶ λέγε κρότων ἐρᾷν· ὀφρῦν τε προστίθει καὶ τύφον, καὶ πᾶν ὅ τι σοὶ φίλον· πολλάκις δὲ καὶ σοφιστὴν εἰπὼν ἀπηλλάγης ὡς ταυτὸν ὂν τοῦτο εἰπεῖν καὶ ἀλάζονα καλέσαι· ἐγὼ δὲ τὴν ἐμὴν τέχνην οὐκ ἀρνησαίμην· εἰ δὲ ταύτης ἴδιον τὸ πρὸς ἀλαζονείαν ἐπαίρειν, καὶ σοί πῃ μέτεστιν ἄγων τῶ τέχνης· ὥστε δέδοικα μὴ ὅσης ταύτης μετέχεις· ἀλλὰ γὰρ αἰδοῖ τῇ πρός σε σιωπήσομαι· ἴσως δὲ θαυμαστὴς εἶς σοφιστὴς ὤν· καὶ τὸ ἔργον ἤδη θεώμενος, δέον ἐκπομπεῦσαι τῷ λόγῳ· εἶτα παρῆλθον σιγῇ καί πῃ ζητεῖς ἐν τοῖς γράμμασι ἄνθη καὶ χελιδόνας καὶ θαλάττης μεταβολὴν ἥμερον, τόν τε Ἀδώνιν τὸν καλὸν, καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἐκείνην τὴν ταραδόξως ἐρῶσαν, καὶ ὅτι μὴ τὸ ῥόδον ἀκούεις, καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ χάριν πάλαι θαυμάζεις· ἐγὼ δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἂν εἴποιμι καὶ μάλιστά γε πρὸς σὲ· μήποτε πάλιν γελάσας, ἀπειρόκαλόν με καὶ σοφιστὴν ὀνομάσῃς.

IX. Ἐπιφανίῳ.

Δεινὸς ἄρα τις ἦθα κινεῖν ὃν ἂν ἐθέλῃς πρὸς λόγον καὶ σιωπὴν· καί μοι δοκεῖς παραπλήσιόν τι ποιεῖν, ὥσπερ εἴ τις λύραν ἔχων κεχρῆσθαι ταύτῃ μαθὼν, νῦν μὲ ὑφαίνοι μέλος, νῦν δὲ τῶ κρουμάτων ἀπόσχοιτο· εἰ γάρ τι περὶ ταῦτα

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κρεῖττον νομισθείη, εὐθὺς πρὸς ἐκεῖνο γε ὄζει, καὶ οὐδὲν ἂν εἴποι μουσικὸν, οὔτε αὐτὸς οὔτε ἡ λύρα· καὶ σοῦ σιωπῶντος ἡμῖν, πρὸς τὰ καινότερα μεταβεβλημένου κατηφεῖς εὐθὺς· καὶ σιωπῶντες οἱ πέλαι μὴν φίλτατοι, νῦν δὲ ἴσως φίλοι· ἀλλ' ἡδὺ πόθεν τὸ πρᾶγμα· οἱ νόμοι σε παρασκευάζειν ἠνάγκασαν σεμνὸν ταῖς ὀφρύσιν ἀνέλκειν· εἶτα φρόνημα νομοθέτου λαβὼν, καὶ δόξας ἤδη τὰ ῥωμαίων ἄγειν τῇ ψήφῳ, τοσοῦτον ἡμῶν κατεπήρθης· ἀλλ' ἐπειδή σε μόλις ὑπεισῆλθε τὰ παλαιᾶς συνηθείας λόγος καὶ μνήμη, εἴθε μὴν καὶ πάλαι γέγονε τοῦτο· ὁ μὴν δὲ τὰ σῆς γλώττης μετὰ τῆδε χελιδόνων ἡδύ τι φθεγγομένης ἀκούσας, διανίσταμαι τῇ ψυχῇ· καὶ λαμπρότερόν μοι τὸν ἥλιον προσβάλλειν δοκῶ· καὶ νῦν ὄντως ἔαρ ἐμοὶ· ἀλλὰ γένοιο λοιπὸν ἡμῖν εὐμενὴς, καὶ μηκέτ' ἔλθῃς πολεμιῶν, ἐρώτων εἰς λήθην.

X. Σοσιανῷ.

Εἴ τις χρημάτων ἐστὶν ἐραστὴς, οὐδὲν ἂν ἡδέως ἢ ταῦτα λέγει, καὶ λεγόντων ἄλλων ἀκούσειεν· εἰ δὲ καὶ χρυσὸν ἄγων παράσχοις, ἔχει τὰ παρ' ἐκείνῳ τιμῆς· οὕτως δὲ ἐν ὅπλοις τὰ πράγματα καλὴν οὕτως ἀσπίδα λαβὼν ἐφρόνησέ τι μέγα, καὶ τῇδε κἀκεῖσε περιφέρων τὸ κτῆμα πληροῦται μᾶλλον τοῦ Ἄρεως· ἀνδρὶ δὲ ἀγαθῷ τί πράττων ἄν τις χαρίσαιτο ἢ παραπλησίως ἄνδρας παρέχων ἰδεῖν; ὅθεν σε τοιοῦτον εἰδὼς καὶ γεγονότα καὶ νῦν βλόμενον, τὸν σχολαστικὸν Διόδωρον ἀγνοεῖν οὔ μοι πρέπον ἐφαίνετο, ἀλλ' ἄγω καὶ δίδωμι, σὺ μὴν ἐκείνον, ἐκεῖνος δὲ σὲ· ἀμφότερον· ὑμῖν νομίζων χαριεῖσθαι, εἰ ἀλλήλων ἐν πείρᾳ γενήσεσθε· ἐπαινέσει δέ με πάντως ἑκάτερος, οἷα τοῖς φίλοις προξενεῖν ἐπιστάμενος.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XI. Ἰωάννῃ.

Ὁ λογιώτατος Διόδωρος λύσις ἡμῖν ἔστω τῶ πρὸς ἀλλήλους σιγῆς· καὶ σὲ γράφειν ἐπαιτῶν, καὶ τὰ παρ' ἡμῶν σοι διδοὺς· φίλος μὲν γὰρ οὗτος ἐμός· ἤδη δὲ πρὶν ἰδεῖν καὶ σὸς ἐραστὴς ἐτύγχανεν· οἱ γὰρ ἐξ ἡμῶν λόγοι τὰ περὶ σοῦ διηγούμενοι πρὸς τὴν θέαν ἐπιοῦσι τὸν ἔρωτα· ὁ γὰρ ἀνὴρ ἐρωτικός ἐστι τοῦ καλῶν, καὶ πολυπραγμονεῖ τοὺς χρηστοὺς· ὥσπερ δεδιὼς μή ποτέ τις τοιοῦτος ὢν διαλάθοι· καὶ τί σοι τὰ περὶ τούτου λέγειν με δεῖ; πάντως γὰρ τῇ πείρᾳ τοῦτο μαθὼν, ἐλάττω νομίσεις τὸν ἔπαινον· καὶ ἀθενῆ μὲν καλέσειας ῥήτορα, ὡς οὐδὲ τὰ προσόντα λέγειν δυνάμενον.

XII. Διοδώρῳ.

Τοῦτο ἐκεῖνο ὃ καὶ προσδοκῶντι μοι γέγονεν· ὤμην γὰρ εὐθὺς ὡς ἐκεῖσε γενόμενος ἀρχόντων ὁρᾷν βῆμα, καὶ ῥητόρων χορὸν, καὶ προσφύγων οὐχ ἑπόμενον, πληθήσῃ μὲν αὐτίκα φρονήματος· κἂν λαλεῖν τις ἐθέλῃ, μόνον οὐκ ἀνέξῃ τοῦ λέγοντος· ἡμῶν δὲ λόγος ἔσται βραχὺς· καί τι μοι τοὺς ἐν σκότῳ κεκρυμμένους ἐκείνους λέξεις δήπου πάντως περὶ ἡμῶν; εἰ δὲ χαμαὶ ἐρχομένοις προσείποις, οὐδὲ τοῦτο θαυμάζοιμι· τὸ αὐτὸ καὶ προσεδόκων καὶ γέγονε τοῦτο τοῦ καθ' ὑμᾶς ῥητόρων τὸ φρόνημα· οἳ, τοὺς ἄλλους πρόσφυγας καλοῦσι καὶ τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἀπομιμνήσκοντες πράγματα· καὶ νῦν δοκεῖς φίλους ἡμᾶς εἰρῆσθαι, τὸ πρότερον οὐκ ἄξια κρίνας ὥσπερ εἰκὸς, ἀλλ' ὅτι κρειττόνων ἀπορίᾳ, τοῖς παροῦσιν ἐχρήσω· καὶ μεταμέλει σοι παντὸς τοῦ χρόνου, ὃν παρ' ἡμῖν ἀναξίως διέτριβες· καὶ νῦν δέδοικα γράφων μὴ πρὸς τὴν παρ' ἡμῶν δυσχεράνῃς ἐπιστολὴν· ἐγὼ δέ σε καλῶς πράττειν εὐξαίμην· κἂν

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δέῃ πάλιν καταφρονεῖαϑ, λυπηρὸν μὴν, οἴσομεν δ' οὖν ὅμως τῇ σῇ τύχῃ παραμυϑούμενοι.

XIII. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ.

Τῆς μὲ προλαβούσης σιωπῆς τὴν αἰτίαν ὁ χειμὼν ἀποφερέϑω τὰ εἰωϑότα λυπῶν· τὸ δ' ἐντεῦϑεν, εἴ τις ἄρα καὶ γένοιτο, ὑμεῖς ἂν εἰκότως ὑπέχοιτε τὰς εὐϑύνας· καί τοι γε ἡλίκον τοῖς παϑοῦσιν πρᾶγμα τὸ παίδων ἡ σιγὴ, πῶς ἄν τις παραστῆναι τοῖς μὴ πρὸς πεῖραν ἐλϑοῦσιν τοῦ πράγματος; ὑμεῖς δ' ἂν εἰδείητε πάντως πῶς φίλοις διατεϑέντες ἐρωτικῶς· οὐ γὰρ ἂν τοσοῦτον φρονήσαιμι, ὡς καὶ αὐτὸς οἴεσϑαι παρ' ὑμῶν ἀντερᾶαϑ· καί τοι εὐξαίμην οὖν μοι τοῦτο γενέαϑ μᾶλλον ἢ πολλῷ κομᾷν τῷ χρυσῷ καὶ ἠστινοσοῦν τύχης εἰς ἄκρον ἀφίχϑαι· οὔτε γὰρ ἂν ἕκαστος ῥαϑυμεῖν οὐκ ἔχων δίχα τὸν πόϑον ἐμοῦ πάντως ἂν παραμυϑείτω τὸν ἔρωτα· εἰ δὲ τοιοῦτο μὴν οὐδὲν, ἔτι δὲ σιωπήσεϑε, κατηγορήσω μὴν, τοιαῦτα παϑὼν· κρίνει δέ τι ἐρωτικὸς δικαστὴς, καὶ ψηφιεῖται ὅ τι χρὴ παϑεῖν ὑμᾶς καὶ ἀποτίσαι . . εὖ μὴν παϑεῖν ἀπο . . . ϑ ἵνα μὴ τὸν ἐρῶντα μὲ πάλιν . . . (1) ψηφιεῖϑ δὲ ὑμᾶς ἀποτίσαι τοιαῦτας ἐπιστολὰς, ὥστε τῷ πλήϑει τοῦ προλαβόντος χρόνου παραμυϑεῖαϑ τὴν σιωπήν.

XIV. Βίκτορι ἀδελφῷ.

Δέδεγμαι τὸ βιβλίον τὸ πρὸ τοῦ πείρας ποϑούμενον· ἥκει γὰρ τῇ μὴν ἐπιστολῇ ϑαυμαστὸν ἡλίκον, τῷ δὲ πράγματι ξένον φέρον οὐδὲν, ἀλλ' ὃ καὶ πολλοῖς καὶ ποικίλοις ἐσπούδασται· σοῦ δὲ χάριν καὶ ὃ τὸ βελτίον εἰπεῖν σεσιγήσϑω·

(1) In his lacunis perpauca verba legi nequeunt.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀλλ' οὖν κείσεταί σοι χάρις εἰς ἐμὴν μνήμην ἀνάγραπτος· πλὴν οὐχ οἵα παρὰ τῷ Παυσανίᾳ τῷ μὴ μέχρι παντὸς σωφρονοῦντι· ὁ μὴν γὰρ οὐδὲ Πλαταιὰς αἰδεσθεὶς, οὐδὲ τρόπαια φίλα, προεδίδου βαρβάρῳ τὴν δι' αὐτοῦ σωθεῖσαν Ἑλλάδα, ὥσπερ οὐκ ἀνέχων εἰς τέλος εὐτυχὴς ἐπιμεῖναι· οὐ δὲ τὰ οἰκεῖα περιέπων, οὐδὲν ὅ τι μὴ δράσεις· κείσεταί σοι τοίνυν ἡ χάρις οὐ πρώτη, μὰ Δία, πρὸς πολλαῖς δὲ πρώταις ἑτέρα· μία δὲ χάρις παρὰ τῶν εὖ παθόντων ἀρκέσει τοῖς ἀγαθοῖς, μεμνῆσθαι μόνον ὅτι πεπόνθασιν· ἐμοὶ δὲ γένοιτο τὸ μὴ δὲ τῶν μέχρι βουλῆς εὐποιεῖν ἐθελόντων ἀμνημονεῖν· εἰ καὶ μὴ πέρας ἔσται τοῖς δόξουσιν.

XV. Διοδώρῳ.

Ἔτι σιγᾷς; ἔτι περιφρονεῖς τὰ ἡμέτερα; καὶ μὴν ὤμην σε πρὸς κόρον ἀφίχθαι φρονήματος· σεμνὸν μὴν ἡγούμενον τὸ σιγᾷν, ἡμῶν δὲ φιλοτιμότερον χρησομένων τῷ πράγματι, ἵνα καὶ νικήσωμεν ὀφρὺν δι' σιγὴν ἐπηρμένην· τοῦτο γὰρ ἐκεῖνο τὸ σύνηθες· ἅμα καὶ τὴν καίσαρος εἶδες, καὶ βαίνεις ὑψοῦ καὶ ἀγανακτεῖς, ὅτι μὴ Περσέως πτεροῖς αἴρῃ μετέωρος· τὰ δὲ ἡμέτερα σοὶ λογιζομένῳ, μικρά τε ἔτι δοκεῖν καὶ οὐδὲν· ὅθεν σοι νόμος παλαιὸς καὶ πανταχοῦ κρατῶν παρεβαίνετο· χρὴ γὰρ ἐπειδάν τις τοὺς συνήθεις καταλιπὼν ἐπ' ἀλλοδαποῖς ἰθύνοι τὸν δρόμον, αὐτὸν εἶναι πρῶτον τὸν ἐπιστέλλοντα, ὁποῖον αὐτὸν ἦγεν ἡ θάλαττα, ὅπως ἡ γῆ τοῦτο ὁδοιποροῦντα παρέπεμπεν, εἰ χρηστῆς ἀπήλαυε τύχης, εἰ τὸν αὐτὸν εὐμενῶς ὑπεδέχετο· τούτων μὴν αὐτὸς ἔφης οὐδὲν, οὐθ' ἡμεῖς ἔχομεν διηγήσασθαι· ἀλλὰ τοὐμὸν μέρος, αὐτῶν ἰχθύων γέγονας ἀφωνότερος· ἀλλ' ἵνα μὴ τὰ τῆς φιλίας τῇ σιγῇ πρὸς λήθην ἐλθόντα καὶ μικρὸν ὑπορρέῃ, ἀνανεοῦμαι πάλιν τὸ πρᾶγμα καὶ γίνομαι σοι φιλανθρωπότερος· καὶ σὺ πρὸς φιλίαν παῖζε

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πρὸς ἡμᾶς τὰ συνήθη καὶ τοῦ σῆς χάριτος ἄξια· εἰ δέ τι γέγονε τῆδε ἀνιώντων, αὔραις τοῦτο διδόσθω, καὶ τῇ τύχῃ τῆδε ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἥ τις ἐντεῦφῶσα τοῖς ἡμετέροις ἄνω καὶ κάτω μεταθεῖ καὶ βραχείᾳ ῥοπῇ μεταβάλλεται, μηδὲν ἐθέλουσα βλέπειν ἐστηκὸς καὶ ἀκίνητον· καὶ δεινὸν μὴν οἶμαι τὸ πάθος, δεινότερον δὲ τοῖς εἰδόσι τὸ θέαμα· κόρη μὴ δὲ τοῖς οἰκείοις ἅπασιν ἐγνωσμένη, ἐν πάντων ὄψεσιν ἀντὶ παστάδος ἀγομένη πρὸς τάφον· καὶ κεναὶ μὴν ἐντεῦθεν μνηστῆρος ἐλπίδες, συγγραφὴ δὲ γαμήλιος ἐπ' αὐτῇ διεῤῥήγνυτο· δεινὰ μὴν οἶμαι ταῦτα, καὶ οὐκ ὤφελε γενέσθαι· πλὴν οὐκ ἐφ' ἡμῶν πρῶτον ἡ τύχη στρατεύεται, πολλὰς ἤδη πόλεις καὶ ἄλλας ἥρπασε τοῦ πατρίδος, καὶ νυμφικὸν θάλαμον εἰς θρῆνον μετέβαλεν· ὦ πόσοι ταῖς ἐλπίσι τρυφῶντες, μύθος δὴ ταύτῃ ἐγένοντο· ἀλλ' οὐδὲ τῇ ψήφῳ νικᾷ· καὶ ἅμα τι θέλει καὶ γίνεται· νικᾶσθω φιλοσοφία καὶ γνώμη· καὶ ἔστω τι πλέον τοῖς ἀνακειμένοις ταῖς . . σοφαῖς τὸ φέρειν εἰδέναι τὰς τύχας· θαυμάζω γὰρ ἔγω γε καὶ τὸν εἰρηκότα σοφῶς, ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ γίνεται ἃ θέλομεν, θελήσωμεν τὰ γινόμενα· οἴχεται τὴν γῆν ἀπολιποῦσα, καὶ γάμοι κακὰ καὶ παίδων ὠδίνας, εἴποτε καὶ ἐγένοντο· καὶ σιωπῶ τοὺς τοῦ παιδοτροφίας κινδύνους, καὶ τὸν ἐν εὐτυχίᾳ φόβον, μή ποτε γένοιτο τῶν παρόντων διαμαρτεῖν· τῆδε δὲ συντρόφων τῷ βίῳ κακῶν γενομένη πάντων ἐλεύθερος οἴχεται λεωφόρον ὄντως ὁδὸν, καὶ ἣν ὁδεῦσαι δεῖ πάντας, ἐπειδὴ καὶ γεγόναμεν.

XVI. Τῷ αὐτῷ.

Νῦν ἔγνων ὅσον ἠδίκεις πρότερον σιωπῶν· ἐξ ὧν γὰρ νῦφρανας γράφων, ἐκ τούτων ὅλως σιγήσας λυπεῖς· τὴν γὰρ ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, παλαιᾶς ἐμνήσθην εὐδαιμονίας· σὲ παρεῖναι δοκῶν ἐν τοῖς γράμμασι, καὶ τί λέγειν ὡς παρ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὄντι προήχθλω· καὶ τὰ μὴ εἶπον, τὰ δὲ λέγοντος ἀκούειν ἐδόκουν· καὶ μόλις ἀνενεγκὼν, ἔγνων ὡς ὄναρ ἦν ἐκεῖνα, καὶ ἠπατήμεθα· οὐκοῦν γράφε πολλάκις, ἵνα τῆς θέας ἀπορούντες, ὀνείρασιν εὐφραινώμεθα· ἐπειδήπερ καὶ δεινὸς ἐραστὴς τῶν παιδικῶν ἀτυχῶν, χρηστὸν ὄναρ εἶδε καὶ μεταβάλλεται· ἀλλὰ δέδοικα ταυτὶ λέγειν, μὴ καὶ νομίζας ἀληθῆ, φρονήματος ἐμπλησθεὶς, καὶ γένοιτο πάλιν σιγᾷν· νόμιζε τοίνυν εἶναι ψευδῆ· καὶ μόνον λαλοῦντος ἀκούσομαι· τὸν δὲ φέροντα τὴν ἐπιστολὴν ἀνεψιὸν ὄντα καὶ κηδεστὴν, εἴ γε δεῖ τὸ μᾶλλον εἰπεῖν, εὐμενέσιν ἰδὼν ὀφθαλμοῖς· κἂν δέῃ, παρασχὼν αὐτῷ συμμαχοῦσαν τὴν γλῶτταν, ἐμοί τε πᾶν διδόναι ἐδόκει τῆς χάριτος.

XVII. Τῷ αὐτῷ.

Ὅνης ἀπήλαυσε παρ' ὑμῶν τῆς εὐποιΐας ὁ καλὸς Ζαχαρίας, αὐτός τε διηγεῖται, πολλάκις καὶ ἡμεῖς ἀκηκόαμεν· ἐδήλου δὲ καὶ τὰ ὑμέτερα γράμματα, πλὴν ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἐλάττονα· ὅπως ἂν οἶμαι δόξῃς τὰ χρηστὰ ποιεῖν εἰδέναι μᾶλλον ἢ λέγειν· ὅπερ οὐκ ἀπορία τῶν λέγοντος, ἀλλὰ σώφρων αἰδὼς τὴν ἑαυτῆς ἀρετὴν ἐπικρύπτουσα· τὴν δὲ σὴν εἰς ἡμᾶς σπουδὴν καὶ πρὶν γενέσθαι πᾶσι ῥοῦν· καὶ ξένον οὐδὲν ἡμῖν ἅπαντα ἃ μὴ ἂν ἐλπίσωμεν γένεσθαι· καὶ μεγάλης οὔσης ἀεὶ τῆς ἐλπίδος, οὐκ ἐλέγχει ταύτῃ ἡ πεῖρα· ἐγὼ μὴ οὖν καὶ πλείω λέγειν ἐθέλω· σὺ δέ με παίζειν οὐκ οἶδ', ὅπως ἡγῇ, καὶ σιγήσομαι· τοσοῦτον γάρ σοι τὸ μέτριον, ὡς καὶ τὸν ἀληθῶς ἐπαινοῦντα παίζειν ἡγῇ· ἐγὼ δὲ οὔτε παίζων τῆς ἀληθείας ἐξίσταμαι, οὔτε ἀληθεύων τῷ παίζειν, ἡνίκα δή μοι πρὸς τοὺς φιλοῦντας ὁ λόγος· ὥστε (δέχου) τοὺς ἐμοὺς ἐπαίνους· οὔτε γὰρ παντελῶς τῶν ἀπερρίμμενων εἶ παρ' ἐμοί.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XVIII. Δωροθέῳ.

Δεινὸς ἄρα τις ἦθα τὰ σμικρὰ μεγάλα ποιεῖν, καὶ οἷς ἂν ἐθέλῃς καὶ μοῦσαν διδόναι· καί τοι ἐπαίνοις οὐχ οἷος ἐγὼ λέγειν, ἀλλ' οἷον προσήκει γενέσθαι· ἀλλὰ καὶ δι' ὧν μοι τοὺς λόγους αἰτῶν, ἀττικόν τι φθέγγῃ καὶ ταῖς χάρισιν ἀνειμένον πείθεις, ὡς μήτε ἑκὼν εἰ τούτους ἐκπέμψαμεν, φόβῳ τ' μὴ παρά σοι κριτῇ τοὺς ἐμοὺς ἐλέγχεσθαι παῖδας· τὸ γὰρ ἡμέτερον παρ' εὐνοοῦσι μὴ δικασταῖς τυχὸν ἴσως μέγα· παρεξετάζειν δὲ βουλομένοις ἐναντίον δόξει· ἀλλά μοι γένοιο τὸ πρότερον· ὡς τὴν σὴν ἐπιστολὴν δεδιότες οἱ λόγοι, ἔα λανθάνειν ὦ πάτερ πολλάκις ἐβόων· ἐγὼ δὲ πολλάκις παρεμυθούμην οἴκοθεν οἴκαδε φοιτήσειν ἐπαγγελλόμενος· ἐπάγεται δὲ τούτῳ πολίτης ὑμέτερος, ᾧ τὰ μουσῶν μέλει· Δωρόθεος ὄνομα αὐτῷ, καὶ Πελαγίου τοῦτον ἐπονομάζουσιν.

XIX. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ ἀδελφοῖς.

Εὖ γε τ' ὑμετέρων γραμμάτων· ὡς πρὸς εὐθυμίαν ὅσον ἡμῶν οἶδεν ἐπαίρειν τὴν γνώμην· τί γὰρ ἥδιον ἢ φθεγγομένων ἀκούειν ὅτε παρεῖναι τις ἂν αὐτῷ φθόγγοις προσηύξατο; ὡς ἐδει μὴν καὶ πάλαι τούτῳ τὴν τύχην ἐπαινεῖσαι· γένοιτο δ' ἄν ποτε καὶ πρὸς πέρας ἔλθῃ βουλομένων ὑμῶν ὦ θεοί, ἐν ὅσῳ γε μὴν μέλλουσιν ἀνθ' ἑαυτῶν ἡμῖν χορηγεῖσθαι τὰ γράμματα, ἄλλῳ μὴν γὰρ ἐν ἡδονῇ Κροίσῳ τε εἰ καὶ τἀκείνου κεκτῆσθαι, τῷ δὲ βασιλεῖ ὁ μέγας ἀκούειν· ἀλλ' ὁ τὰς χελιδόνας ἰδὼν, τὸ ἔαρ ἔχειν ὁρίζεται· ἐγὼ δὲ τ' ὑμετέρας ἀπολαύων φωνῆς, μεῖζον ἐφρόνουν ἢ Κροῖσος ὅτι τοῖς ταλάντοις ἐκείνοις, καὶ βασιλεὺς ὁ μέγας ὑπὸ τῇ πλατάνῳ καθήμενος· καὶ ἀντὶ τ' χελιδόνων αὐτάς μοι προσᾴδειν ἐδόκουν τὰς μούσας· ἀλλὰ γὰρ παύσομαι, μὴ τὴν ἡδονὴν ἄγαν ἐμφέρειν ἐθέ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λων, σοφιστὴς οὕτω πω τάχα δόξω τοῖς γράμμασι· καὶ γελῶντες ἀλλήλοις τοῦτο δὴ τὸ σύνηθες ἡμῖν ἐπίσης ὕψητε· πλὴν ὅτι μοι διπλασίαν ἐνεποίει τὴν ἡδονὴν τὸ κοινῇ προσερεῖν ὑμῖν· ὥσπερ τοὺς εἰς Δελφοὺς ἀφικομένους, ἐπειδὰν ὕμνον εἰπόντες Ἀπόλλωνά τε σχοίεν τῷ λόγῳ, καὶ Ἄρτεμις ἅμα μέρος ἦν τῆς ᾠδῆς· τοῦτο δὲ καὶ τοὺς θεοὺς εὐφραίνε μᾶλλον, ἢ εἰ καθ' αὑτὸν τίς ἀπολαβὼν ἑκάτερον ὕμνησεν· ἀδελφοὶ γὰρ ὄντες, καὶ ταῖς ᾠδαῖς τοιοῦτοι μένειν ἠβούλοντο.

XX. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.

Σὺ μὴν ἐγκαλεῖς ὡς παρῴχοντο τοὺς ἑταίρους αἱ ὧραι· ἐγὼ δὲ ὡς καὶ πάρεισι πάλιν· τί τοίνυν ἔτι σιγᾷς; οὐ γὰρ ἱκανὸν εἰς ἀπολογίαν, προλαβεῖν τὶς καθ' αὑτοῦ τινος ἔγκλημα· ἀλλ' ὅστις ἔνοχος ὢν, εἶτα τοῖς ἄλλοις μέμφεται, ἂν ἀφέλῃς τὸ δῆθεν ἑτέρων κατηγορεῖν, ἑαυτὸν αἰτιᾶται· καὶ μή μοι πρόσφερε τὴν ἐν Βυζαντίῳ διαγωγὴν σιγώντων ἡμῶν· ἐμοὶ γὰρ καὶ πάμφυλος μάρτυς αὕτη ὡς πολλὰ μὴν ἔλεγεν, ἤκουσε δὲ οὐδὲν· ἀλλ' εἶθε μοι πάλιν ἦν βῆμα σεμνὸν καὶ δικαστὴς ἀττικὸς καὶ σχῆμα λαμπρὸν Ἀθῆναι· ὅτε ῥητορικὴ μὴν ὅπῃ σεμνῆς ἤκμαζε τύχης· Πλάτων δὲ πῶς ἂν εἴποιμι μετρίως οὐκ ἔφερεν εὐτυχοῦσαν· γραφὴ γὰρ ἂν εὐθὺς ἀπέκειτο κατὰ σοῦ· ὡς ἀδικεῖν τὴν Ἑλλάδα ῥητορικὴν, ἐφ' ἧς ἑστήκασιν αἱ πόλεις, οὐδὲν εἴ τι θέλεις παρελθὼν, κατηγόρει· ἀλλά μοι μικρὸν δίδου νεανιεύεσθαι· ἤδη γὰρ ὑπ' ὀργῆς καὶ λόγων κατηγορίας ἐμπίπλαμαι· καὶ τὴν ἀρχὴν, οὐκ ἂν σιωπήσαιμι, οὐδὲν ἦν ἄρα δεινότερον ὦ δικασταὶ, ἢ ὅταν ἄνθρωπος τοῦτο λέγῃ κακῶς ὅθεν αὐτῷ προσῆλθεν, οἷος ἡμῖν ὁ χρηστὸς οὗτοσὶ λέγων περὶ σοῦ κατὰ ῥητορικῆς τολμᾷ τι καὶ φθέγγεσθαι· ἐξῆς αὐτῷ βίος εὐδαίμων καὶ φῆμαι· ὥστε κἂν τὴν ψῆφον λάβῃ, νενίκηται ταύτῃ κρατῶν, ἐξ ἧς αὐτῷ τὸ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

νικᾷν· καὶ μάρτυρι χρῆται τῷ Πλάτωνι ὃς τὴν ῥητορικὴν ἐσχάτῃ δέδωκε μοίρᾳ, καὶ εἰς ῥητόρων ὕβριν ἐχώρει πολύς· ταῦτα μαθόντας τοὺς τῷ λόγῳ δικαστὰς, οὐκ ἄν ἔτι προσθείλω τὸ τίμημα. Πῶλον δὲ καὶ Καλλικλέα λέγων, προστίθει τῷ Πλάτωνος· τούτους γὰρ ἑαυτῷ δημιουργεῖ καθάπερ ἐν δράματι φθεγγομένους, ἃ δὴ συνέθεντο· εἰ δὲ μὴ, τὸν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ δίδου Σωκράτιλω ἡγεῖσθαι. (*)

XXI. Τῷ αὐτῷ.

Δέχου τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν, χρονίαν μὲν ἀλλ' ὅμως θαρρεῖσαν ὅτι παρὰ φίλων ἀφίκθη· οὐκοῦν μὴ ψεύσῃς αὐτὴν τῆς ἐλπίδος, ἀποστρεφόμενός τε καὶ τὰς ὀφρῦς συνάγων αὐτῇ· ἐπεὶ καὶ τοὺς ἐρῶντας φασὶ χρόνῳ καὶ μόλις ἐπιτυχόντας, ὑπὸ τῆς παρούσης ἡδονῆς τῶν προλαβόντων πόνων ἐπιλανθάνεσθαι· εἰ δὲ σκυθρωπὸς πρὸς ταύτιλω φανείης, λυπηρὸν μὲν ὅλον, λέξω δ' ὅμως· δέδοικα γὰρ μὴ οὐδὲ ἄλλη πρὸς σὲ ῥᾳδίως ἀφίξεται, ὑβριστήν τε νομίζουσα, καὶ τὴν προλαβοῦσαν οἷα πέπονθε λογιζομένη.

(*) Epistola quae in editis est LII. incipitque νῦν ὄντως ἔγνων, ὡς οὐκ ἦν ἄρα λόγος ἀλλ' ἔργον ἡ φήμη, lacunam prae se fert in libris itemque in codice regio vat. 139. p. 231. b. sic ὃν ἐν ταῖς εὐ . . . . ακούειν· καί τοι γε etc. Porro quae continuatur pars epistolae in libris et in praedicto codice sine dubio aliena est ab hac epistola importuneque adsuta. Bandinius nihil aliud adnotavit, nisi hanc epistolam aliquantum in medio diversam esse, scilicet a codice laurentiano. Ecce autem in vaticano praestante 306. (p. 106) qui mihi tot ineditas Procopii epistolas suppeditat, ita se habet genuina eius epistolae clausula (neque aliter in laurentiano codice legi auguror) ὃν ἐν ταῖς εὐτυχίαις μᾶλλον ὁρῷ μετριώτερον· ὅθεν ἀει καὶ τὰ μείζω προσδέχομαι· τοῖς γὰρ τοιούτοις ἐπιμετρεῖται πάντως ἡ τύχη, μηδὲν τῶν προλαβόντων βασκαίνουσα. Sequitur epistola δέχου τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XXII. Θωμᾷ ἀδελφῷ.

Ἔοικα τῷ ὑμετέρων γραμμάτων μετειληφὼς, οὐ μένειν ἐφ' οἷς πω καὶ πρότερον, ἀλλὰ τρυφᾷν τῷ καιρῷ· καὶ ἑρμαῖον ἡγεῖσθαι τὴν ἀφορμὴν· ἰδοὺ γάρ σοι τῷ αἰτούντων ἐξαίφνης ἐγὼ· σὺ δὲ τὸ τάχος οἶμαι θαυμάζων, ταχὺ τὸ τῆς κωμῳδίας ἐρεῖς· ἀλλ' ἐγὼ δεινὸν ἡγούμαι εἰ τὸν χρόνον περισκοπῶν, οὐκ αἰτήσω θᾶττον ὃ καὶ σοὶ διδόναι κἀμοὶ λαβεῖν εὐπρεπὲς. Αἰνείας γὰρ ὁ τὴν ἐπιστολὴν ἡμῶν ἐπιδιδοὺς, πολίτης ἐστὶν ἡμέτερος, ὃν εὐτυχεῖν βούλομαι δι' ὑμῶν· γένους τε γὰρ ἔχει καλῶς, καὶ τὸν τρόπον ἐστὶν ἐλεύθερος, καὶ τέχνῃ οἶδε τοὺς νόμους· βούλεται δὲ τοσοῦτον ἀπολαύειν τῆς τέχνης, ὡς θεῶ, καὶ τὴν γνώμην μένειν ἐλεύθερον· οὐ γὰρ οἶδε κέρδος τοσοῦτον εὐφραίνειν, μὴ μετὰ δικαίου γενόμενον· πάρεστι δὲ τοῦτο καὶ τῇ πείρᾳ μαθεῖν· πόλεων γάρ τινων ὑπὸ τοῖς δικαίοις προβεβλημένος, καὶ τὴν ἐκδίκου προσηγορίαν λαβὼν, οὗτος ἐμιμήσατο τοὺς νόμους, ὥστε καὶ συκοφάντου φύσιν ἐνίκησεν· οὐδεὶς γὰρ οὐδόλου οὐδὲ ἀδίκως ἐμέμψατο, ἀλλὰ τοῦτο τάχα καὶ γέλως ἐδόκει τοῖς ἄρχουσι πρὸ ὑμῶν· μόνου γὰρ ἦσαν τοῦ λαβεῖν· ὁ δὲ τῆς διδόντων οὐκ ἦν· ὅθεν ὁ μὴ ἐπαύετο, ἕτεροι δὲ ἦσαν ὡς εἰκὸς ἄξια δρῶντες ὧν ἐδεδώκεισαν· βούλεται δὲ νῦν ὑπὸ τῆς αὐτῆς τύχης γενέσθαι, δωρεὰν ὑμῖν προσάγων τὸ δικαίαν ἔχειν τὴν γνώμην· ἆρά σοι τῆς αἰτεῖν ἐκ μητρὸς ἡκόντων κατάρχομαι; οὐκοῦν εἰ θαυμάζεις τὴν αἴτησιν, τίμα ταύτῃ τοῖς λόγοις.

XXIII. Τῷ αὐτῷ.

Ἐγώ σου τὴν ἐπιστολὴν ἀσμένως ἰδὼν ὥσπερ εἰκὸς, ἐπαινεῖν δὲ πρὸς ἀξίαν οὐκ ἔχων, μικροῦ δεῖν σοι τὴν αὐτὴν ἐντεπέθηκα, τοὐπιγραμμένον μεταβαλὼν· οἷς γὰρ τὰ μὰ θαυ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μάζων ἐπέστειλας, τῆς σῶν ἐπαίνων ἀκούειν ἐδόκεν· καί μοι τι παραπλήσιον ἐδόκεις ποιεῖν, ὡς ἂν εἰ καὶ τὸν Θερσίτλω ἐθαύμαζεν ὁ Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε· ὅθεν αἰδώς μοι προσέπιπτε τῆς ἐπαίνων· πλὴν οὐχ ὥστε μὴ χαίρειν τῷ πράγματι· ἡ γὰρ ἐπιστολὴ δι' ὧν δῆθεν ἐπῄνει τὰ ἐμὰ, ὡραΐζετό τε, καὶ πρὸς μείζω πόθον ἐκίνει τὸν ἐραστὴν· ἀλλὰ καὶ τὴν πρεσβείαν οὐ μετρίως ἐπῆρα τοῖς γράμμασιν· εἰ δὲ πρεσβεύων ἐπαινοῦμαι, τίς ἂν εἴλω αὐτὸς ἐπαινεύσας; ὅθεν γὰρ μεῖζον ἢ αἰτεῖν τὸ διδόναι, τοσοῦτον ἀρετῆς λόγον ὁ διδόναι μέλλων τὸν ἠτηκότα νικᾷ· ὁ δὲ λογιώτατος Αἰνείας ὡς ἤδη λαβὼν ἀνυμνεῖ· ἤδη γὰρ ἡμῶν εἰς πεῖραν ἐλθὼν, ἐν ἴσῳ τὸ μέλλον τῷ πραχθέντι λογίζεται· εἰ δὲ πρὶν λαβεῖν κηρύττει, τίς ἂν γένοιτο ἢ πεθυμένου τυχών; καί ποτε τὰ σὰ διηγούμενος προθήσει πάντως, ὡς καὶ τῷ τάχει διπλασιάζειν ἔδει τὰς χάριτας· τὸν δὲ βέλτιστον Μέγαν, εἴπερ οἷόν τε ἦν αὐθήμερον μετασκευάζειν εἰς ῥήτορας, οὐκ ἂν ἡμῖν ἔδει δευτέρας ἡμέρας.

XXIV. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ ἀδελφοῖς.

Τὸν θαυμαστὸν Ἰκλιανὸν καὶ ἄλλως μὴ ἠγάπων· ἱκανὸς γὰρ ἐφέλκεθς πόνους εὐτυχοῦντα πρὸς πόθον· πολὺ δὲ μᾶλλον ἤθην ὅτι μοι καὶ πρὸς ὑμετέρων γραμμάτων γέγονε πρόφασις· τούτου γὰρ εἴ ποτε λαβοίμλω, δῆλ τὸν Κιννύραν εἶ δοκῶ· αἰτεῖ δὲ δυσχερὲς οὐδὲν· ἀλλὰ τῷ μὲ παρεῖναι κατεῖσε βυλόμενος, δι' ὑμῶν ἐλπίζει τοῦτο γενέθς, ὅπερ πάντως κἀγὼ· ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν ὅ τι μὴ παρων ἐγνόμην· τὸν δὲ κονσιστόριον, ὅ τι μέν ὄστν ἀγνοῶ· ῥωμαϊκῷ γὰρ κόσμῳ προσβάλλει τὴν ἐμὴν ἀκοὴν· δι' ὑμᾶς δὲ καὶ τοὔνομα φιλῶ, καὶ θεῖον ὄντως αὐτὸ βυλοίμην ὑπάρχειν· καὶ τιμῶ προσηγορίαν, ἧς τὸ ἔργον ἠγνοήκα· εἰ δὲ καὶ μεταβέβληταί σοι πρὸς τὸ μεῖ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ζον ἡ τύχη, ἀλλὰ μείναι ὅπερ οἶδα πάλαι τοῖς ἔργοις, ἵνα μή σε ἀλάζονα κονσιστοριανὸν ὀνομάσω.

XXV. Ζαχαρίᾳ.

Ἡ πατρὶς, σὺν θεῷ δὲ εἰρήνθω, εὐμενέσιν εἶδεν ἡμᾶς ὀφθαλμοῖς· τοὺς γὰρ ἐπιτηδείους παρέστησεν ὁποίους ἠὐχόμην ἰδεῖν· βραχὺ δὲ διαλιποῦσα θέατρα μοι συνῆγε καὶ κρότους ἐκίνει· καὶ μέ τις φήμη λαβοῦσα δι' πάντων ἥδε στομάτων, εἴ τι καὶ νεανιεύεσθαι δοκῶ· καὶ τὸν νοῦν ἐπήρθη τοῖς κρότοις, καὶ τὸ σοφιστικὸν ἀτεχνῶς ἔχειν, ὡς ἂν αὐτὸς εἴποις· σὺ μὴν οὖν σκῶπτε τοιαῦτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀνέξομαι μὴ οὐ λαμπρὸς ᾖ, καὶ τὴν ὀφρὺν ἄνω φέρειν, καὶ τῷ τῆς ἐμῆς τέχνης ἔπεσθαι νόμῳ· ταῦτα μὴν οὖν μοι πεπαίχθω, ὡς ἄν σοι καὶ τῆς σκώπτειν συνήθως ὕλιν παράσχω· εὐφραίνεις γάρ με σκώπτων, εὖ ἴσθι, ἢ πολλοῖς ἐπαίνοις βάλλοντες ἕτεροι.

XXVI. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

Ἰδού σοι καὶ πάλιν ἕτερα γράμματα· τί πάθων οὐκ οἶδα, πάλιν σιγᾷς· εἰ μὴ γὰρ σχολὴν οὐκ ἄγειν ἐρεῖς, ἀλλά σοι δι' παντὸς ἡ τέχνη φέρει τι κέρδος, δεινὸν μὴν οἶμαι δεινὸν, εἰ μὴ δὲ βραχὺ τῆς παντὸς ἔτους ἡμῖν παρέχεις σεαυτὸν· ἀλλ' οὖν συνήδομαι γέ σοι τῆς ἀσχολίας· εἰ δὲ πλουτῶν, ἄλλως δὲ τῆς τέχνης σιγᾷς, συγχαίρω μέν σοι καὶ τούτου· οὐ μὴν ἐβουλόμην σε τοσοῦτον πλουτεῖν ὡς καθ' ἡμῶν ἐπῆρθαι, καὶ μηκέτ' εἰδέναι τοὺς πάλαι φιλτάτους· καί τοι κεχήναμεν γέ σου τοῖς γράμμασι· καὶ πρὸς τὴν θάλατταν ὁρῶμεν, οὐχ ἧττον ἢ Φυλλὶς τὸν Δημοφῶντα καλοῦσα τὸν ἄδικον ἐκεῖνον καὶ ἀντερᾷν οὐκ εἰδότα· ὃς ἐπειδὴ νυμφίος ἦν ἀρτίως καὶ πύξει τῇ Φυλλίδι τὸν ἔρωτα, ᾤχετο τὴν παστάδα καταλιπὼν·

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἡ μὴν ὡς ἥξει πάλιν ἐλπίδας διδοὺς· ὡς δ' οὖν ἀμείφθη καὶ ᾤχητο, ὁ μὲν εὐθὺς μετεβοήθη, καὶ τὴν Φυλλίδα πάλιν οὐκ εἶδεν· ἡ δὲ πρὸς θάλατταν ἐδάκρυε, καὶ τὰς ὀλκάδας ἠρίθμει μή ποτέ τις αὐτῶν τὸν Δημοφῶντα κομίζοιτο· ἀλλὰ γὰρ τὸ καθ' ἡμᾶς οἶμαι δεινότερον ἐστὶν· ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἤθελεν ἔτι παρεῖναι, σὺ δὲ οὐ μακρὰν ἀπὼν ἐπιστέλλειν.

XXVII. Κωνσταντίνῳ.

Ἔτι παρὰ τὸν Νεῖλον οἰκῶν τὴν καλὴν ἐκείνῳ ἐπιστολὴν ἐδεξάμην· οἷον δὲ περὶ ταύτης συνέβη, οὐ καλῶς ἂν ἔχοι σιγῇ παρελθεῖν· ὡς γὰρ ἐπέδωκέ μοι ταύτην ὁ φέρων, καὶ προσετίθει δὲ καὶ πόθεν, πάσχω τι πάθος ἐρώντων· βραχὺ γὰρ ἀποπλανηθεὶς τῆς εἰκότος, ἤδη σε καὶ παρεῖναι μοι πάντως ἐδόκουν· καὶ τοίνυν ὦ φίλτατε βροτῶν ἔφην ὡς ἀπὼν ἄγαν ἐλύπεις· καὶ νῦν ποθοῦσιν ἀφίξαι· ὡς τὰ δὲ τοιαῦτα πολλάκις εἶπον, τοῖς παροῦσιν ὑποψίαν παρέχων τῆς πράγματος· καὶ δὴ τί πάσχεις ἔφησαν; οὐ γὰρ δή σοι καὶ παρὼν ἐκεῖνος τυγχάνει· εἰς δὲ μνήμην ἐλθὼν ἐμαυτοῦ ἠνιάθην, οἷα δή τις ἐκπεσὼν τοιαύτης ἐλπίδος, καὶ βραχὺ δακρύσας ἔγνων ὁποῖον ἔρως ἰσχύει, καὶ ὅτι πλάνη τις ἦν παραμυθουμένη τὸν λογισμόν· ὡς δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἀναλύσας ἐσκόπουν, ἠθῶν τοσοῦτον ὡς ὅτε τῆς παρόντος ἑκὼν ἀφιστάμην, μὴ καὶ πάλιν πολλάκις εἰπὼν, καὶ ὁ τῆς μελλόντων με κατέπεισε πόθος.

XXVIII. Οὐλπίῳ.

Band. Ὀλυμπίῳ.

Τὸν θαυμαστὸν Στρατήγιον καὶ πρότερον ἤδη φιλῶν, νῦν ἔτι καὶ μᾶλλον ἠγάπησα, διότι τῆς πρὸς ἀλλήλους ἡμῖν γραμμάτων ὑπῆρξεν ὑπόθεσις· τὴν γὰρ προτέραν σιωπὴν μεταστή-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σας, δέδωκεν ἡμῖν εἰπεῖν τι πρὸς σὲ· καὶ φθεγγομένου πάλιν ἀκούσας· εἰ δὲ καὶ σοὶ καθ' ἡδονὴν τὰ ἡμέτερα γράμματα, τίμα δὲ τούτων τὴν αἰτίαν, ἤδη μὴν ὑμῖν χάριν ὁμολογοῦντα τῆς προλαβούσης σπουδῆς, μᾶλλον δὲ κηρύξαντα τὴν εὐεργεσίαν, εἰ πρὸς τέλος ἐνέγκοι τὴν χάριν· ἀλλ' ἐπίδειξαί τι νεανικὸν καὶ τῆς ἀδικούντων, ὅπως ἂν αἴσθοιντο πάντες, οἵους ἄρα τοὺς φίλους ἔχων ἐλάνθανον· τὸν δὲ ὑμέτερον ἀδελφὸν καὶ πρὶν μὴν ἰδεῖν ἠπιστάμην· ἐγνώρισε γάρ μοι τοῦτον πολλάκις ἡ φήμη· νυνὶ δὲ μᾶλλον ἐθαύμασα τῇ πείρᾳ μαθὼν· καὶ τοῦτο ἰδών σε δι' ἑτέρου σώματος ἔχειν ἡγούμην· καὶ μακ,ὰν ἀπὼν, δι' ἄλλης ἡμῖν εἰκόνος ἐδόκεις παρεῖναι.

XXIX. Σωσιανῷ.

Ἔπρεπε κἀμὲ θαρροῦντα, χαίρειν αἰτεῖν παρὰ σοῦ· καὶ σὲ προθύμως διδόναι ἀμφοτέροις ἁρμόττον, ἐμοὶ μὴν λέγειν ὅτου δέοι, σοὶ δὲ πρὸς λόγον ἐκφέρειν· Στρατήλιος γὰρ ἀπήγγειλέ μοι τοσαύτην ὑμῶν γεγενῆσθαι τὴν εἰς αὐτὸν προθυμίαν, ὥστε τὰ ὄντα σοὶ καὶ πέρας ἔσχε ἡ δίκη καὶ νενικήκαμεν· ἀλλ' ὅπως καὶ τοῖς ἔργοις γένοιτο ταῦτα· τοσοῦτον γὰρ θαρρῶ δι' σοῦ τὸ πέρας ἐλπίζων, ὥστε καὶ πρὸ τέλους ἤδη λόγους ζητῶ, δι' ὧν ὁμολογήσω τὴν χάριν.

XXX. Οὐλπίῳ.

Band. Ὀλυμπίῳ.

Πολλὴν ἡμῖν καὶ σοῦ μελετωμένην κατηγορίαν διέφυγες· ὡς γὰρ ἧκεν ὁ Στρατήλιος, γράμματα δὲ οὐκ εἶχεν, ἠρυθρία μὴ ἡμῖν προσελθεῖν· πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλε; πολλάκις δὲ διαφεύγων, μόλις ἑάλω· καὶ δὴ βδελυρὸν αὐτὸν καὶ θεοῖς ἐχθρὸν ἀπεκάλουν, ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἀφιγμένος, οὐδὲν περὶ ὑμῶν τῶν φιλτάτων ἀπήγγειλε, περὶ ὧν πολλάκις πυχό-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μλω ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνος τὴν ἀπολογίαν ἱκανῶς ἐποιεῖτο· καὶ γὰρ αἴτιον ἔλεγε τὴν φυγὴν, ὅτι γράμματα μὴ κομίζοι· κἀκείνῳ μὴν συγγνώμλω ἐδίδων, ὅτι τούτοις ἐρυθριῶντι· ἔλεγον δὲ πρὸς ἐμαυτὸν, ὅσα δὴ φέρειν καὶ μεταβάλλειν οἶδεν ὁ χρόνος· Οὔλπιος γὰρ ὁ καλὸς ἡνίκα μὴν ἡμῖν τ παλαιᾶς ἐκοινώνει τύχης, φίλος τε ἦν καὶ ἐδόκει, καὶ οὐκ ἄν ποτε ᾤμλω ὡς μεταβάλλοιτο· ὡς δὲ λαμπρὸς ἤρθη καὶ γέγονε μέγας, ἀφόρητός ἐστιν εὐτυχῶν, καὶ τ πρώλω ἐκείνων ἐπιλανθάνεται· εὐτυχοίη δὲ μόνον, καὶ μετρίως οἴσμεν παρορώμενοι· ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγων, πολλὴν κ᾽ σοῦ κατηγορίαν συνέλεγον· ὡς δέ τις ἐλθὼν τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολὴν ἐπεδίδυ, πρῶτον μὴν πρὶν λύσαι πολλάκις τὴν ἐπιγραφὴν ἠσπαζόμην· εἶτα τοῖς [γράμμασι] περιτυχὼν, καὶ τὴν ἀπολογίαν τ βράδυς εὑρὼν, ἤθλω σὺ μετρίως· καὶ μετέμελέν μοι τ πρώλω ῥημάτων· ἔλεγον δὲ μᾶλλον, φεῦ ὡς πολλὰ μᾶλλον ὑποπτεύυσιν ἄνθρωποι· τὸν θαυμαστὸν γὰρ ἡμῖν Οὔλπιον μετέβαλλεν οὔτε χρόνος οὔτε ἡ τύχη, ἀλλ' εὐγνώμων τέ ἐστιν, κἀμὲ τὸν εὐεργέτλω ἐπίσταθ· ἀλλ' ὅμως μὴ πάλιν σιγῶν αὖθις ἡμᾶς εἰς τὴν κατηγορίαν ἐνέγκαις.

Band. Σιλβανῷ.

XXXI. Σιλανῷ.

Ἐξέκρυσας ἡμᾶς ἐλπίδος, οὐδ' ἂν εἰπεῖν ἔχοις ὁπόσης· ἐγὼ γάρ συ τὴν προτέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, καὶ γνοὺς ἐξ αὐτῆς ὡς μικρὸν ὕστερον ἡμῖν ἐπανήξεις, ἤθλω τὲ καὶ μέγα ὑφ' ἡδονῆς ἀναπνεύσας ἔφλω, ὦ Ζεῦ γένοιτο ταῦτα· τοιγαροῦν μετέωρος ἦν ὀσημέραι καὶ ὅπῃ κυφῆς ἔβαινον τ ἐλπίδος, πυκνὰ δὲ λέγων· ἄρα ποτὲ ὄψομαι καὶ προσείπω χρόνιον, καὶ γενοίμλω αὖθις ἐκείνος· ὡς δὲ χρόνος ἦν παρ' ἐλπίδας, οὐδὲ γράψαι ἠξίυν, ἐρέθισμα φησὶν ἔρωτος τοῦτο ποιῶν, ὅπως ἂν καταφρονεῖσθαι δοκῶν, ἔτι μᾶλλον

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐπείγοιο πρὸς ἡμᾶς, ὀνειδίσαι θέλων τὸ μὴ φίλων μεμνῆσθ· καί μοι δοκεῖς Στρατοκλῆς ἡμῖν ὁ ῥήτωρ γενέσθαι· ἐκεῖνος γὰρ ἡττωμένοις τοῖς ἀθηναίοις καὶ τὴν τύχλω ἀγνοοῦσι, νίκλω ἀπήγγειλεν· εὐθὺς οὖν ἡ πόλις ὀρθὴ, καὶ παίζειν ἀνεῖτο, καὶ δυστυχοῦντες εὐφραίνοντο· ὡς δὲ τἀληθὲς ἠγγέλθη, καὶ τὸ δοκεῖν ἦν οὐκέτι, τί γάρ φησιν ὁ Στρατοκλῆς ἡδίκυν, εἰ δυοῖν ἡμέραιν ἡδίους γεγόνατε δι' ἐμὲ; καὶ κέρδος ἦν τὸ δοκεῖν· ἀλλ' ἐπειδὴ μητρὸς πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον τῷ Πινδάρῳ * δοκεῖ, ἴδοι σε βᾶττον ἡ πατρὶς καὶ μετ' ἐκείνλω ἡμεῖς. * Isth. 1. 2.

XXXII. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

Ἰδού σοι πάλιν ἐπιστολὴ παρ' ἡμῶν· καὶ πάλιν εὖ οἶδ' ὅ τι σιγήσας· καὶ εἴ μοι δοίης συγγνώμλω ἀχθομένῳ λέγειν, μεταβέβληταί σοι πρὸς ἀλαζονείαν ὁ τρόπος, καὶ οὐ θέλεις μένειν οἷος ἦσθα καὶ πρότερον· ἀλλ' εὖ γε ὅτι μὴ τὴν τῶ βοσπόρυ διέπλευσα θάλατταν, καὶ βασιλέως πόλιν ἀφίγμαι· ἴσως γὰρ ἂν κἀγὼ βασιλέα τὸν μέγαν ὁρῶν, καὶ τὴν ὑπάτων στολὴν, καὶ ἀρχὴν δή τινα μεγίστλω καλυμένλω, καὶ τὰ σεμνὰ δὴ ταῦτα παρ' ὑμῶν, εἴ τε πράγματα βούλει λέγειν εἴτε ὀνόματα, ἐπῆρα τὴν ὀφρὺν καὶ νεανικὸν ἐφρόνυν, πρὸς τὴν τῶν ὁρωμένων ἐπαιρόμενος τύχλω, καί μοι τὰ πάλαι φίλα λῆρος ἐδόκει· ὅπυ γὰρ καὶ τούτοις ἑάλως, οὐκ ἂν εἴποιμι ῥαδίως ὡς διέφυγον ἂν τὸ μὴ οὐ ταῦτα παθεῖν, εἰ μὴ καί τις λογισμὸς ὑπεισῆλθεν, ὡς οὐ ταυτὸν ὧ λῶστε γνώμη καὶ τύχη· ἀλλ' ἡ μὲν ὡς ἂν αὐτῇ δοκῇ φέρεται, καὶ μεταπίπτει πολλάκις καὶ γελᾷ τὰ ἡμέτερα· τὸ δὲ κύριον εἶ) προσήκει τὸν σωφρονοῦντα, καὶ μή τε αἱρομένῃ συναναστῆναι, μή τε πιπτούσῃ συμμεταβάλλεσθαι.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XXXIII. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.

Τίς ἂν γενοίμην ἐραστὴν καὶ ἀδελφὸν κατηγορούντα λαβὼν, καὶ μηδὲν ἔχειν οἰόμενον ὅ τι καὶ λέξομεν; τί γὰρ δὴ φῄς; ῥήτορες ἡμεῖς καὶ θυγατέρων πατέρες πολλῶν· τὰς γὰρ ἐπιστολὰς οὕτως ὀνομάζειν ἐδόκει· ἀλλ' ἢν φῇς πάλαι ταῦτα, νῦν γὰρ οὐκέτι· ἀλλ' ὑβρισταί τινες ὑμεῖς, καὶ θεσμὸν ἀτιμάζοντες ἔρωτος· ἀλλ' εἰ μὴ ἦν τις ποιητικὸς, τὸν Ἀπόλλωνα δίπου καὶ τὰς μούσας ἐκάλουν· δόπτέ μοι λέγων εἰπεῖν καὶ παῖδας, καὶ μὴ ἄδικον φανῆναι τὰ παιδικά· νυνὶ δὲ μιμήσομαι γοῦν τι ποιητικὸν, καὶ ὅπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυρες ἔστων, μὴ οὕτως ἔχειν τὰ καθ' ἡμᾶς ὥς που καὶ λέγεται· ἀλλὰ γὰρ ὅπὶ φιλίας ἡμῶν αἰδὼς καὶ μνήμη φιλτάτων· τί οὖν φῇς ἡ σιγή; δέδοικα μή τις ἄδικος τύχη ταῖς ἐμαῖς ἐπικωμάζῃ, γυναῖς· καὶ πρὸς σὲ τὰς ἐμὰς παῖδας ἐπίγομαι, ἄλλῃ ἄλλοτε φέρειν· καί που ξένων ταύτας ἠνέγκαντο χεῖρες, ἀγνοούντων τίνες αὗται καὶ πόθεν· ἀλλὰ γὰρ ἀτυχὼν ὅπὶ ταύταις καὶ ἀγνώμων ἐδόκουν καὶ κρίνομαι· τὰς μὴν οὖν ἄλλας τίς ἂν τις ἀνιῶτο λέγων; ἀλλὰ χθές που καὶ πρώην ἐστάλη τίς ὡς σὲ, τοὺς ἐμοὺς ἀγῶνας διηγουμένη· καὶ νῦν ὡς ἔοικε ξένή τις πλανᾶται καὶ ἔρημος· ἀλλ' ἥκοι ποτὲ χεῖρας ὡς σὰς, καὶ εὐφραινοίμην ἀκούσας· τὰ δὲ σὰ δῶρα λαβὼν ἥδομαι ὅπὶ τούτοις, οὐχ ἧττον ἢ Ὀδυσσεὺς μὴν Ἀλκίνου φιλοτιμίαν ὁρῶν· ἐκεῖ μὴν γὰρ τὸ λαβεῖν εἶχε μόνην, παρ' ἡμῖν δὲ ἄμφω· ὅτι σὺ μὴν δίδως, ἐγὼ δὲ λαμβάνω.

XXXIV. Ἐπιφανίῳ.

Ἔτι σιγᾷς; ἔτι νῦν ἀπερρίμμενων ἡμεῖς; οὐδέ σε παλαιῶν ἐρώτων ὑπεισῆλθεν οὐδὲν; νηλὴς σύ γέ τι καὶ ἀμείλι-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

χος ἀναλαβέ μοι τὴν μνημίω, ὡς οὐκέτι τοιαύταις ἡμῖν ἀπήρας ἐλπίσιν· ἀλλ' ἐδάκρυες μὴ οἶμι καὶ μόλις ἀπήχθ· γράψειν διομολόγεις μικροῦ δεῖν καὶ πρὶν ἐπιβῆναι τῆς γῆς· νυνὶ δὲ οἴχεται μὴ ἐκεῖνα, σιωπᾷς δὲ μόνον· ἡμῶν δὲ λόγος οὐδεὶς· εἰ δὲ σιωπήσεις ἔτι, ἀναβοήσομαί τι τραγικὸν ἰὼ Ζεῦ λέγων καὶ φιλία καὶ λόγοι· ἠδίκηθε μὴ ὑμεῖς· ἠδίκημαι δὲ ἐγώ· ὁ δὲ ἀδικῶν ἦν ὅτε φίλον ἐκάλει· νῦν γὰρ οὐκέτι.

XXXV. Ἰωάννῃ.

Εἰ τὴν φιλίαν ἐψευσμένῳ δείκνυσι τὸ σιγᾷν, ἀνάγκη μέχρι λόγων αὐτὴν ἀεὶ συνεστάναι· εἴ γε τούτων ἀπόντων ἐλέγχεται, οὐκοῦν λείπεται καὶ τὸν δυσμενῆ φίλον ἡγεῖσθαι, μόνον ἀεὶ φθέγγοιτο· ἀλλὰ μὴ τοιοῦτοι κριταὶ φιλίας ἡμεῖς· τί γὰρ κωλύει καὶ σιωπῶντα τῇ μνήμῃ τοὺς φίλους ὁρᾷν; ὅπερ ἡμῖν καὶ νῦν ὅστι καὶ οὔποτε παύσεται· λογισώμεθα δὲ μᾶλλον ὡς οὐ δέδοται πάντα πράττειν ὡς ἕκαστος βούλεται· ἔξωθεν δὲ φροντίδες τῆς βίου καὶ τὸ τῆς μέλλοντος ἄδηλον ἐπικρατοῦσιν ἔθ' ὅτε τῆς λογισμοῦ· καὶ τὰ μὴ ἄγει, ὁ δὲ βουλεύει καὶ πείθει· κἀμοὶ τοίνυν, ἐπειδὴ τῆς διδάσκειν ἐπέβην, ἀγῶνες τε συνεχεῖς, καὶ αἱ περὶ τούτων φροντίδες ἐξ ἀρχῆς ἐπέθεντο, καὶ μέχρι νῦν οὐκ ἀπέλιπον· ταῦτα μᾶλλον ἐχρῆν ἐνθυμεῖσθαι, ἢ ὅπῃ μικροῖς ὑποπτεύειν ὡς ἦμεν ἀγαθοί τε πρὸς φιλίαν· καὶ νῦν ἤδη πεπαύμεθα· ἀλλ' ὦ Ζεῦ, καὶ ἐρωτες, καὶ ὅσοι φιλίας ἐπόται, πείθοιτε τοὺς ἐμοὺς κατηγόρους· οὔποτε πρὸς λήθην αὐτῶν ἀφικόμην, ἀλλὰ σύνειμι τῷ λογισμῷ, καὶ λέγειν τί δοκῶ, καὶ λεγόντων ἀκούειν· καὶ ὡς εἰ τούτους ἀγνοῶ, καὶ ἐμαυτοῦ ἐπιλήσομαι.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XXXVI. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ ἀδελφοῖς.

Ὅσῳ τῷ περὶ ἡμᾶς κεκράτημαι πόθῳ, πῶς ἂν δυναίμιλω παραστῆναι τῷ λόγῳ, πλὴν εἰ μή πω παραπλήσια τυγχάνετε πεπονθότες; ὁ γὰρ πεπονθὼς τὰ περὶ τοῦ κρίνειν ἐπίσταται· πέπεισμαι δὲ τοιοῦτος εἶναι, καὶ νόμον διασώζειν φιλίας ἅμα καὶ φύσεως ἐξ ὧν καὶ γράφετε καὶ παραμυθεῖσθε τοῖς γράμμασιν· ἐμοὶ δ' οὖν ὅμως ἠπορημένῳ τῷ πάθει, καὶ τοιοῦτόν τι πολλάκις ἐπῆλθεν εἰπεῖν· εἴθε γενοίμιλω Περσεὺς καὶ φανείλω ὑπόπτερος τὸν ἀέρα τέμνων, καὶ ὑπὸ τοῦ θαλάσσης φερόμενος, ὅπως ἂν ἅμα τε δοκῇ, καὶ γίνωμαι παρ' ὑμῖν καὶ ἀπαναίμην τοῦ ἔρωτος· παρὰ φύσιν μὲν, ἀλλ' οὐ πόρρω ποθούντων ἡ γνώμη πλανᾶσθαί τε ῥᾳδίως καὶ ὀνειροπολεῖν ἃ πέφυκε γίνεσθαι· εἰ δέ με πάλιν μυθολογοῦντος ἀνάσχῃ, ἤδη καὶ τὸν Ἄβαριν πολλάκις ἐζήλωσα, σκύθιλω μὲν ὄντα καὶ βάρβαρον, σοφὸν δὲ ἄλλως, εἰ δὲ θέλεις εὐδαίμονα· ὅτι τὸν οἶστὸν ἔχων ὑπερπετοῦντα τῇ γνώμῃ, παρ' οὓς ἤθελεν ἤγετο· καὶ ὁδοῦ μῆκος οὐδὲν παρελύπει τὸν Ἄβαριν· ἀλλὰ τί μοι τὰ πόρρω παρὰ φύσιν ζητεῖν; μόνον ἡμῖν λείπεται πρὸς παραμυθίαν τὰ γράμματα· Περσεὺς δὲ καὶ Ἄβαρις ποιηταῖς δεδόσθω καὶ μύθοις.

XXXVII. Ἐπιφανίῳ.

Εἰ λαλούντων ἡμῶν σιωπᾷς, γράφεις δὲ σιωπώντων, δέδοικα γράφων, εἰ γε δέῃ πάντως ἢ λαλεῖν ἀφώνοις, ἢ σιωπῶντας ἀκούειν· καί τοι γε τὸ ἐπιστέλλειν ὡς εἰκὸς, ἐμηχανήσαντο ἄνθρωποι, ὅπως τοῖς ἀποῦσιν μίμημα σώζοιεν παρόντων· καὶ λέγοιεν ἐν τοῖς γράμμασιν, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ συνόντες ὦσι· ἐγὼ δέ σε τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνοὺς, ὑφ' ἡδονῆς καὶ ἐδάκρυσα, καὶ σοῦ παρόντος ὥσπερ εἰώθεις ἐδόκουν ἀκούειν· καὶ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἡδύ τι πνεύσας τοῦτο εἶπον, ἐκείνη ἡ φιλτάτη φωνή· ἀλλ' ὦ πρὸς ἔρωτος αὐτοῦ καὶ φωνῆς ἐκείνης, εἴ πω ταύτῃ ἔτι οἶσθα καὶ μέμνησαι, μή μοι τοῖς γράμμασιν ἀποδήμει, μηδὲ τὴν μόνῃ ἀφέλῃς παραμυθίαν· μή ποτε τάχα ζηλώσω τοὺς μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐρῶντας, οὓς μηδὲ συμβαίνει τοιαῦτα παθόντας ὀδύρεσθαι.

XXXVIII. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ ἀδελφοῖς.

Τὸν δεῖνα φθάσας ὑμῖν συνέστησα δι' ἃ προτέρας ἐπιστολῆς· οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἐκεῖνον εἰδὼς, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐπλάττετο, τοῦτον ἡγούμενος ὅπερ οὐκ ἦν· ἐλάνθανε γὰρ, προσχήματι μὲν καλῶς κεχρημένος, ὢν δὲ τοιοῦτος οἷον ὑπέδειξε τοῦτον ἡ πεῖρα· ἀπὸ γὰρ τῶν Γαζαίων ὁρμώμενος, καὶ μέλλων ἀνάγεσθαι, κατέλυε μοῦ παρά τινι τῶν ἐπιτηδείων, ὥσπερ εἰκός ἐστι μέχρι πλοῦς γένηται· πιστευθεὶς δὲ νόμῳ φιλίας, καὶ πρὸς πολλαῖς ἑτέραις καὶ ταύτῃ χάριν λαβὼν, τῷ ὑποδεξαμένῳ διώρυξε τὴν οἰκίαν· καὶ ὧν εἶχε χρημάτων τοῦτον ἐγύμνωσε· καὶ ἵνα λάθῃ τὰ τῆς ὑποψίας, κλεῖς μοῦ ἦν αὐτῷ πρὸς τὴν ἐπιβουλὴν εὐτρεπής· ταύτῃ δὲ διανοίξας, καὶ ἅπερ εὗρε λαβὼν, πάλιν τῷ κιβωτίῳ τὸ παλαιὸν ἐπέθηκε σχῆμα· ὡς δὲ μόλις αὐτὸς ἀνήχθη, καὶ πρὸς τὰ δοκοῦντα κεῖσθαι χρεία τοῦ κτημάτων ἐκάλει, ἦλθε τὸ δράμα πρὸς ἔλεγχον, καὶ τοῖς τεκμηρίοις ἀντιλέγειν οὐκ ἦν· τοιούτων καὶ Μενέλαος τῶν ξενίων ἀπήλαυσεν, ἀντ' ἀμοιβῆς τινὸς τὴν Ἑλένην ἀφῃρημένος· τοιαῦτα γράφειν ἐπήρθη, ἵνα μὴ δι' ὑμῶν πιστευθεὶς, ἕτερα τοιαῦτα τὸν πιστεύσαντα δράσῃ· καὶ μέμψεται μοῦ ὑμᾶς ὁ παθὼν, ἐμὲ δὲ πάντως ὑμεῖς.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XXXIX. Ἀθηνοδώρῳ.

Δεξάμενος τὸ βιβλίον, ὑμῖν μὴν χάριν ὡμολόγεν εἰκότως, ἐμαυτῷ δὲ συνηδόμην εἰ τοιούτους ὑμᾶς ὄντας πρὸς φιλίαν εὐτύχηκα· καὶ μή με βαλλέτω λίθῳ τραχεῖ ὁ φθόνος, ὡς τῷ Πινδάρῳ δοκεῖ· εὐχόμην δὲ καὶ τῇ τύχῃ, δύναθαί με ποτὲ πρέπεσθαν ὑμῖν ἀνταποδοῦναι τὴν χάριν· ἡ δὲ ταχέως δίδωσι τὸν καιρὸν, οἷον σύ τε ἐβούλου, κἀγὼ πάλαι ζητῶν, νῦν μόλις ἐτύγχανον· τὸν γὰρ ἔχοντα τὴν καθόλου πέπεικα τοῦτό σοι μέρος ἀποδόθαι, οὗ καὶ τυγχάνεις δεόμενος· εἰ μὴν οὖν ἔλθῃς ὡς ἡμᾶς, θᾶττον ἂν λάβῃς τὸ κτῆμα παρὰ τῆς τιμῆς, τὰ μὴν πείθας, τὰ δὲ πειθεὶς, ὡς ὁ τῆς ἐμπορίας βούλεται νόμος· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς ἥξει πρός σε καιροῦ καλοῦντος, ὡς ἡμῖν ἐπηγγείλατο.

XL. Σοσιανῷ.

Ὁ θαυμάσιος Ἀλφαῖος ἀπήγγειλέ μοι, τοιοῦτόν σε περὶ αὐτὸν γεγενῆθαι, οἷον αὐτὸς μὴν ἐβούλετο· ἐγὼ δὲ τοῦτον ἀκούσας ἥθην μὴν· πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον; οὐ μὴν ἤδη μοι καὶ θαυμαστὸν ἐδόκει τὸ πρᾶγμα· εἰ δὲ βούλει, καὶ προλαβὼν διηγούμην οἷος ὑπογράφων περὶ τοῦτον ἐγένου· ὡς ἐκεῖνον ἀποροῦντα λοιπὸν ὅ τι καὶ λέγει ἅμα καὶ γέλωτι σιωπᾷ· καὶ εὐδαιμονά με τῆς φιλίας ἐγκαλεῖ· ἀλλ' ὅμως τὴν ἴσην σπουδὴν εἰσενέγκῃς περὶ ὧν ὑμῶν ἐδεήθην παρὼν, ὅπως αὐτὸς μέν μοι χάριν εἰδείην, ἀμφότεροι δὲ πάλιν ὑμῖν.

XLI. Νηφαλίῳ.

Εἰς ὅσον ἥκει τῆς ἀπορίας ὁ Στέφανος, οὐδ' ὑμᾶς οἶμαι λανθάνειν· καὶ ὅτι μηδ' ἐν ταῖς χερσὶ δύναται ποιεῖθαι τὴν

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐλπίδα, τῆς βίου μικροῦ δεῖν καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ὑπὸ τῆς τύχης ἀφῃρημένος· ὅθεν θεραπείαν τινὰ πρὸς τὴν ἔνδειαν σοφιζόμενος εἰς διακόνων ἐνήλλακται σχῆμα· κινδυνεύει δὲ μηδὲν αὐτὸν ὀνῆσαι τὸ σόφισμα, πλὴν εἰ μὴ τῆς ἐπικουρίας τύχῃ τῆς παρὰ σοῦ, ἣν καὶ πᾶσι προκείσθαι πείθομαι τοῖς βουλομένοις τυχεῖν· ὑμῶν γὰρ αἰτούντων ἐπινεύσει τίς οἶμαι τῶν παρ' ὑμῶν ἐπισκόπων, ἢ λειτουργοῦντα τοῦτον ἕξειν, ἢ καὶ μόνον τρεφόμενον· ἴστε δὲ ὡς καὶ μηδὲν ὠφελούμενος, οὐ παύεται φλυαρῶν· εἰ δὲ τύχῃ τινὸς εὐεργεσίας, ποῦ τοῦτον οὐκ εἰκὸς ἀνακηρύξαι τὴν χάριν; ἀναλώσει γὰρ οἶμαι τὴν ἔμφυτον φλυαρίαν εἰς τὸ μενεῖσθαι τῆς χάριτος.

XLII. Παλλαδίῳ.

Ἡ τῆς ὑμετέρας σοφίας ἐπιστολὴ ὁρωμένη μὴ ἅπασιν ἐκίνει συνήθως τὴν ἡδονήν· ὡς δὲ καὶ μανθάνειν ἔδει τὰ γεγραμμένα, μικροῦ δεῖν καὶ δακρύων αὐτὴν ἐπλήρωσαμεν· ὧν γὰρ αἱ εὐπραγίαι κοιναὶ, τούτοις καὶ εἴ τι λυπεῖ μετέχειν πάντως ἀνάγκη· ἀλλ' ὅρα πρὸς θεῶν, ὦ πόσον ἡ τύχη νεανιεύεται, μηδὲν ἐθέλουσα διακρίνειν, εἰ βάλλειν ἐπείγεται πονηροὺς, εἰ κῆ σπουδαίων ἀφίησι τὰ τοξεύματα· εἰ γὰρ ἦν ἀρετῇ μετρεῖσθαι τὰ πράγματα, οὐκ ἂν εὖ ἴσθι τῆς ἀδίκου τύχης πεπείρας· νῦν δὲ γυναῖκα θρηνεῖς, σώφρονα μὴ ὡς εἰκὸς, καὶ οἵαν ἔπρεπεν ἀνδρὶ σοφῷ συνοικεῖν· τὸ δὲ δεινότατον παίδων μητέρα, καὶ τούτων ἐπιδεομένων μητρὸς· ταῦτα τίς μὴ ἀκούων, οὐκ ἂν δακρύσειε; τίς δὲ παθὼν καρτερεῖ μὴ γνώμην εὐτυχήσας τὴν σὴν; πέπεισμαι γὰρ ὡσεὶ Σωκράτει πειθόμενος, πρίν τι παθεῖν, αὐτὸ ἐνεγυμνάσω τοῖς πράγμασι, πολλὰ μὲ ὁρῶν τοιαῦτα, πολλῶν δὲ διηγουμένων ἀκούων· τί γὰρ τῶν χαλεπῶν ἡμῖν οὐκ ἄγει τὸν βίον; τί δὲ θαλάττης δείκνυσιν ἡμερώτερον; ὁ μὴ αἴρεται μέγας· ὁ δὲ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πρὸς ὕψος ἐλθὼν προδιδοῦσαν ἔσχε τὴν τύχλω, καὶ πέπτωκε· καὶ ὁ μὴ γηρᾷ τὸν θάνατον εἰς παραμυθίαν αἰτῶν· ὁ δὲ πρὸ τῆς ἥβης ἀνήρπασται· γαμεῖ τίς ἕτερος, τὴν συνοικοῦσαν ὀδύρεται· ταῦτα τὸν βίον πληροῖ· καὶ τὴν Ὁμήρου βεβαιοῦν ἐπείγεται γνώμλω, ὡς οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο· πανταχόθεν γὰρ ψηφίζεται τὸ δαιμόνιον μηδὲν μένειν οἷον καὶ γέγονε· ἀλλ' εἴ τι καὶ νοῦν ὄζειν ἀνθρώποις, μικρὸν φησὶν ἀνάμεινον, καὶ πάντα οἰχήσεται· τὸ μὴ οὖν παθεῖν θεοῦ προνοίᾳ δεδόσθω, καὶ νεύματι πάντως καλῶς ἄγοντι τὰ ἡμέτερα· τὸ δὲ φέρειν ὅ τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως, νικᾷν ὄζειν ἀρετὴν, καὶ μὴ πάντα διδόναι τῇ τύχῃ· τοῦτο γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς ἐγκαλλώπισμα, τὸ μὴ τὴν γνώμλω συμμεταπίπτειν τοῖς πράγμασιν· οὐκοῦν ἅλις ἔστω δακρύων· οὐ γάρ μιν αἰτήσεις πρίν τι κακὸν ἄλλο παθέσθ· τοῖς δὲ παισὶν αὐτὸς καὶ μήτηρ γενήσεται· καὶ θεὸς τὰς ἐπ' αὐτοῖς ἐλπίδας εἰς ἔργον ἄξει τῷ νεύματι.

XLIII. Νεστορίῳ.

Ἥδλω σε τῇ καλῇ καὶ λίαν ἐπιστολῇ, τὰ μὴ ἀπολογεμένη περὶ τῆς μακρᾶς σιωπῆς, ἣν εἰ καὶ πολλάκις ἐγεγράφεις, εὖ μοι γοῦν ἐσίγας μέχρι τὰς ἐπιστολὰς ἐδεξάμλω· τὰ δὲ καὶ λίαν ἐπιτιμώσῃ, ὅτι σε τὴν ἀρχὴν ἐνεκάλεν σιγὴν· ἥσθλω ἄμφω ταῦτα μὰ τοὺς θεοὺς· τὸ μὴ γὰρ οὐχ ἡμαρτηκότος ἦν περὶ φίλες· τὸ δὲ μηδὲ βελομένου τοιούτε τυχεῖν· ἥττημαι τοίνυν σιωπὴν ἐγκαλέσας· καὶ ἐκλοίμην ἂν διαπαντὸς ἐν τούτῳ νικᾶσθ· δέδεγμαι δέ σε τὰς ἐπιστολὰς χρόνῳ καὶ μόλις· καὶ ἥ γε παρὰ σοῦ πρώτη πρὸς ἡμᾶς ἀφίκται δευτέρα· σὸν δ' ἂν εἴη σκοπεῖν, ὡς εἰ δοκῶν ἀδικεῖσθ τοσοῦτον κατηγορῶ, τίς ἂν γενοίμλω ὄντως παθών.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

XLIV. Στεφάνῳ.

Σὺ μὴν ἔτι σιγᾷς· καὶ ταῦτα τὴν Δάφνην οἰκῶν, τὸ λάλον ὕδωρ ἐκεῖνο καὶ μαντικὸν· ἐγὼ δὲ πάλιν περισκοπῶ τας ὁλκάδας, μετέωρος ἀεὶ πρὸς τὸ μέλλον γινόμενος· αἱ δέ πω καταίρουσι καὶ δευτέρα καὶ τρίτη, καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς διελεγχῶσιν ὡς μόνον ἦσαν ἐλπίδες· τὴν δὲ τοῦ σιγῆς αἰτίαν σκοπῶ, καὶ πανταχόθεν ἠπόρημαι· εἰ μὴν γάρ τι λελύπηκα καί τοι λυπήσας μηδὲν, ταῦτα μὴν οἰχέσθω καὶ φέροιεν αὖραι· μείζω δ' οὖν ὅμως τῶν ἐγκλημάτων ὑφίσταμαι δίκην, εἰ μὴ λαλοῦντος ἀκούσομαι· εἰ δὲ τηνάλλως ἀκκίζῃ μὴ δύνασθαι λέγων εἰς κάλλος εἰπεῖν, δικασταὶ τούτων ἡμεῖς, καὶ τὴν αἰτίαν μεμφόμεθα· ἀλλ' ἤδη πω τάχα τὸ πρᾶγμα μαντεύομαι, μὴ δὲ τὴν ὑμετέραν Δάφνην πιὼν· ἐρυθριᾷν φήσεις ὡς παραβὰς τὴν ὑποσχεσιν, καὶ τὰς συνθήκας ὑπεριδὼν, καὶ τὸ βιβλίον ἔχον πω τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος τυτὶ, ὁ μὴ δὲ τρίτον μῆνα καθέξειν ἐπηγγειλάμενος· ταῦτα τοίνυν εἰ μὴν ἀχθόμενος ἐρεῖς, δόξης μὴ πλείω χρόνον κρατήσεις, καὶ τὴν σιωπὴν ἀποδεξάμενος τὸ σύμβολον τοῦ αἰδοῦς, δόξης μὴ πλείω χρόνον κρατήσεις· τῇ ἀνάγκῃ τὸ πρᾶγμα λογίζομαι· καί τοι βιβλίον ἡμῖν δεδωκὼς, οὗ τὴν τιμὴν οὐδέπω καὶ νῦν καταβέβληκα· ἀλλ' ἄδηλον εἰ τε τοῦ πιπράσκοντος ἐστὶν, εἴ τε τοῦ δεδωκότος ὁμοῦ· ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἐμποδὼν τῇ σῇ χρείᾳ πεποίημαι· οὐ τὸ τοῦ κτήματος ἄδηλον· οὐ τὸ δεῖν ἐξ αὐτοῦ τι μαθεῖν· ἀλλὰ πάντα παριδὼν, μὴ πολλῶν ἄν σοι παρέσχον εἰ καὶ τοῦτο ποιεῖν συνεχώρηκα· ὅμως οὐδὲν δεινὸν εἰ μέχρι τοῦ νῦν ὁρίζῃ τὸ βράδος· εἰ δὲ προσθήσεις ἔτι, τοσοῦτον ἀπολαύσω τοῦ πράγματος ὅτι δὴ πάντας ἀπίστους ἡγήσομαι· τί γὰρ ἂν ἐλπίσαιμι, παρὰ σοῦ τοιαῦτα παθών; ἀλλ' οὐχ ὅ γε σωφότατος Ἰωάννης τοιοῦτος, ὃς ἐν λαβὼν παρ' ἐμοῦ, μετ' οὐ πολὺν χρόνον δεύτερον προσαπέστειλεν· οὕτως εὐ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γνώμων δοκεῖν ἤθελε μᾶλλον ἢ κεκτῆσθαι Σικελίον· καὶ μή μοι λέγε ὡς οὐκ ἀπορεῖν ἐθέλων κατέσχον· τοῦτο μὴ γὰρ τυγχάνω πεπεισμένος, καὶ ὅτι μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι· ἀλλ' οὐκ ἔδει παρατεῖναι τῷ βράδει· ὅπου γε καὶ ἴσον δύναται τῷ ἀποστερεῖν τῷ χρόνῳ καὶ μόλις ἀποδιδόναι· ἀλλὰ πρὸς φιλίαν μὴ ἀναμείνης ἔτι δεύτερα γράμματα· μὴ δὲ πλεῖον ἕτερον ἢ τὸ κομίζον σοι τὴν ἐπιστολήν.

XLV. Διοδώρῳ.

Ὁ φέρων σοι τὴν ἐπιστολὴν, οὐ νῦν πρῶτον πειραθήσεται τῆς εὐνοίας τῆς σῆς, ἀλλ' ἔτι τὴν πρώτην διηγούμενος, δευτέραν λείψει πεῖραν· ὡς δὲ δοκῶ, τάχα καὶ μείζονα· ἐκείνης μὲν γὰρ ἀπήλαυσε, κηδεστὴς καλεῖσθαι μέλλων ἡμέτερος· ταύτην δὲ λήψεται, καὶ δὴ πρὸς ἔργον ἐλθὼν· ὁ δέ γε μέλλοντα τοῦτον τιμήσας, τίς ἂν εἴη γεγενημένος ἰδὼν; οἶμαι γὰρ ὡς τῶν νόμων εὐθὺς ταμεῖα κινήσεις· καὶ παραθήξας τὴν γλῶτταν καὶ τῶν ἀδικούντων λόγων ἐπαφίσεις πηγάς· καὶ τί γὰρ ἕτερον ἢ ῥήματος ἀττικοῦ πρὸς μνήμην ἥξεις τὸν θεατήν; ταῦτα λέγειν ἔχω· ταῦτα πάρεστιν ἐλπίζων ὁ νέος· καὶ οὔτ' ἐγὼ ψευδολογίας ἁλώσομαι, οὔτε μάτην ἐλπίσας ἐκεῖνος.

XLVI. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ ἀδελφοῖς.

Τὰ ἡμέτερα γράμματα καὶ τὴν εἰς ἡμᾶς εὔνοιαν ἐδήλου, καὶ γνώμης οὐκ ἀπηλήλατο σώφρονος· ἑκάτερον δὲ τῇ ἑτέρᾳ παραθήκῃ καθαρὸν ὑπεφαίνετο· οὔτε γὰρ ὡς ποθοῦντες ἁπλῶς ἔχειν ἡμᾶς ἐβουλήθητε, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ τὸ συμφέρον προσῇ, περιττὴν ἡγεῖσθε τὴν θέαν· οὔτε τῷ τῶν μέλλοντος ἀδήλῳ περιδεεῖς γεγονότες, τὴν πρὸς ἡμᾶς ἰέναι πάλιν ἀπηγορεύσητε· ἀλλ' ἦν κενὸς ὁ τρόπος τῆς συμβουλῆς καὶ ῥητορικῇ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πρέπων ἐννοίᾳ· οὔτε τὸ καλοῦν ἔχων θρασὺ, καὶ τὴν ἀποτροπὴν ὑφορώμενος· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον ἀπέχω τῆς κόμης καὶ πραγμάτων ἐρᾶν, καὶ τῆς ἑτέρων εὐδαιμονίαν ζηλοῦν, ὥστε καίπερ οὐ κατὰ νοῦν πράξας ἐνταῦθα, τοσοῦτον ὅμως ἐκαρτέρησα χρόνον· καὶ νῦν ἐπειδήπερ ἐπαγγέλλονταί μοι ποιήσειν τὰ μέτρια, οὐχ ἕρμαιον ἡγοῦμαι κεφαῖς ἁπλῶς ἐλπίσι βασιλέως πόλιν ἰδεῖν, καὶ ταῦτα τῆς ἡσυχίας ἐρῶν, καὶ μίαν ταύτην εὐδαιμονίαν ἡγούμενος, καὶ τῆς Βιζαντίδος πρὸς ἔννοιαν ὅλως ἐλθὼν ὅπως ἐφόδιον εὕροιμι τῆς ποτὲ πραγμάτων ἔξω γενέσθαι, καὶ θειοτέρας ἀπολαῦσαι ζωῆς· πλὴν οὐκ ἐρῶν τῆς πραγμάτων τίθεμαι τὸ δοκοῦν· οὐδὲ γὰρ αἱρετὸν ὃ μὴ θεοῦ δέχεται νεῦμα· καὶ μὴ γινόμενον ἕκαστον, τὸ μὴ θεὸν ἔχειν ἐπαινοῦντα δηλοῖ· ὥσπερ κἂν τι γένηται, μὴ πάθει συνιζευγμένον θεῷ πάντως ἐδόκει καὶ γέγονε· καὶ οὔτέ τι μὴ δοκοῦν ὅστι γενέσθαι, οὔτε γεγενημένον μὴ δοκεῖν· ὥστε εἴ τι τῆς ἐπηγγελμένων προβαίη, μένειν ὡς ἔοικε δεῖ, καὶ ἀντιλέγειν οὐκ ἔχω· εἰ δὲ λόγοι ταῦτα καὶ οἴχεται ἢ τῆς μὴ γενομένων ἀνάγκη, τὴν τῆς θεοῦ δείκνυσι ψῆφον, ὡς ὑμᾶς ἰέναι κελεύσασαν· εἰ γὰρ μὴ τοῦτο πάντως ἂν ὑπῆρξεν, ἐφ' οἷς με μένειν ἐχρῆν;

XLVII. Διοδώρῳ.

Ὤιμην σε τὴν τῆς μαρτύρων παρ' ἡμῖν ἐπιτελέσαι πανήγυριν, καὶ διδόναι μόλις ἡμῖν εὐτυχήσαι τῇ θέᾳ· σὺ δὲ κἂν ὄναρ ἴδῃς τὸν μαιμᾶν ὡς ἔοικε δυσχεραίνεις, καὶ τὸν οἰωνὸν δεδιὼς ἀποφράδη τὴν ἡμέραν καλεῖς· οὕτω σοι πάλαι καὶ πόρρωθεν τὸ μίσος ἐνέστακται, ὡς δῆθεν τοῦτο μὴ δὲ τοὺς φίλους ἐθέλειν ὁρᾶν· καὶ διελέγχεις τὸν χρόνον αὔξοντα θυμὸν μᾶλλον, ἢ διελέγχειν εἰδότα· ταῦτα προὔλεγον ἀεὶ, ταῦτα καὶ γέγονεν· ὁρῶν γάρ σε δῆθεν τοὺς λυποῦντας καὶ τὸν τότε ἀποστρεφόμενον, ἰοῦ ἰοῦ πολλάκις ἔφλω, ὡς ἅπαξ ἡμῖν

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀπαλλαγεὶς, οὐκ ἐθελήσεις αὖθις ὁρᾷν· ἀλλ' οὐδὲ Ἀχιλλεὺς τοσοῦτον χρόνον ἐθυμοῦτο τοῖς ἀχαιοῖς· ἀλλὰ λυπήσας ἀπῶν, εἶξεν αὖθις ὡς ἔδει καὶ μετεβάλλετο· χάριν δ' οὖν ὅμως οἶδα τῇ τύχῃ ὅτι μὴ Θέτιν ἔχεις μητέρα· πάλαι γὰρ ἂν νῦξω καὶ ἀπολώλειμεν.

XLVIII. Εἰρηναίῳ.

Τοῖς περὶ Ζώναινον τὴν ἐμὴν εὔνοιαν ἐνεποίει, τὸ μὲν πρῶτον ὑμεῖς, μετὰ δὲ τὴν πεῖραν τῶν νέων ἡ φύσις· καὶ τῶν πρώτων δεῦρο σὲ τυχόντες, τὸ τελευταῖον οὗτοι δι' αὐτοὺς ἐνεποίουν τὸν ἔρωτα· κοσμεῖ γὰρ αὐτοὺς τὸ μὴ πρῶτον σπουδὴ· τὴν δὲ σπουδὴν οὐκ ἐλέγχειν οἶδεν ἡ φύσις· ὥστε εἰ μὴ προμηνύσας ἔτυχες, ἴσθ' ἂν ἐπιστευσάμην ὡς πρὸς σὲ τὸ γένος συνάπτουσι, τῷ χαρακτῆρι τῆς φύσεως στοχασάμενος· ἀλλ' εὖ γε ποῦ σοῦ γένους εἰ τοιαῦτα τίκτειν ἐπίσταται· τὴν μὴν οὖν ἐμὴν γνώμην ἐρρωμένην ἴσθι τοῖς νέοις· εἰ δὲ καὶ δύναμιν ὑπουργοῦσαν ἔχω τῇ προθυμίᾳ, θεῶν ἐν γούνασι κείσθω.

XLIX. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ.

Ὁ καλὸς Ἰωάννης κἀκ τῆς γένους ὑμᾶς ἀπαιτήσει τὴν εὔνοιαν, κἀκ τῆς παρ' ἐμοὶ συμφοιτήσεως· ἔστι γὰρ Λεοντίου παῖς· εἰ Διονύσιον ἴστε τῆς ἡμετέρας τίτθης τὸν ἄνδρα, τούτου πέφυκεν ἀδελφὸς, ὁ τούτου πατήρ· ἵνα καίπερ εἰδότες, ὑπομνήσω τὸν ἄνθρωπον· εἰ δὲ καὶ μὴ ταῦτα προσῆν, πάντως οἰκεῖον ἡγήσασθε θιασώτην ἡμέτερον, καὶ τὸν παρ' ἐμοὶ χορὸν ἐκπληρώσαντα· οὐκοῦν μὴ μέλλετε τὸν νέον εὖ ποιεῖν ἔχοντα πανταχόθεν ὀφειλομένην τὴν εὔνοιαν· σιωπῇ γὰρ λέγειν ὡς καὶ τῷ τρόπῳ τοὺς ὁρῶντας ἐπάγεται ἐρυθριᾷν, εἰδὼς

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πρίν τι καὶ λέγειν καὶ φθέγγεσθαι μέτρια, τῷ καιρῷ τοὺς λόγους μετρῶν, καὶ τὸν νοῦν ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν κτησάμενος· ὁ δὲ μιαρὸς Θεόδωρος τὸν πλοῦτον ἡμῖν ἐπανατείνας πάλιν ἀνέδυ, τάχα καταγνοὺς ἑαυτοῦ εἴπέρ τι προειπων ἀληθεύσειε, καὶ πρὸς πέρας ἐνέγκοι τὸν λόγον.

L. Τοῖς αὐτοῖς.

Πάλιν ὑμῖν ἐπιστολὴν, καὶ πάλιν ἕτερος ὄχλος· ἔοικα γάρ πως τὰ αἰτεῖν μὴ τάχα μέτρον εἰδέναι, ἀλλὰ φθάνειν ἀεὶ τοῖς δευτέροις τὰ προλαβόντα, γελᾷν τε ἀλλήλους καὶ λέγειν, ὡς κρεῖττον ἦν σιωπῶν ἢ πυκνοῖς βάλλων τοῖς γράμμασιν· ἀλλ' ὅμως κἂν διατριβὴν ὑμῖν παρέχω καὶ γέλωτα, σιωπᾷν οὐκ ἀνέξομαι· ὡς ἂν ὑμεῖς εἴποιτε τέχνης ἀεὶ τὸ λαλεῖν παρὰ τὰ τέχνης λαλῶν· καὶ ταῦτα σοι νυνὶ πράγματος εἰς ἡμετέραν χρείαν ὁρῶντος· οἱ γὰρ παρ' ἡμῖν λογάδες ψηφίσματι κοινῷ τὴν μεγίστην ἀξιοῦσιν ἀρχὴν, ῥᾴδιον ἐπαινεῦσαι πρᾶγμα, πλεῖον τὸ σιτηρέσιόν μοι χορηγῆσαι δυνάμενον· αἰτοῦσι δὲ καὶ παλαιὰς συντάξεις βεβαιωθῆναι τοῖς διαδεξαμένοις, καὶ ψιλὴν μεταθεῖναι προσηγορίαν· ταῦτα τὴν ὑμετέραν ἀναμένει σπουδὴν· ταῦτα πρὸς πέρας ἐνεγκόντες, κἀμοὶ χαριεῖσθε καὶ τοῖς αἰτήσασιν ὑμᾶς δι' ἐμοῦ· εἰ δὲ ταῦτα παρίδοιτε, διπλά μοι συμβαίνει παθεῖν, καὶ τὸ μὴ τυχεῖν τὰ ἐλπίδος, καὶ τὸ δι' ὑμῶν μὴ τυχεῖν· ὧν τὸ μὲν αἰσχύνην, τὸ δὲ ζημίαν ἐργάζεται· ἀλλ' εὐτυχήσομεν πάντως, θεοῦ μὲν ἄνωθεν ἐπινεύοντος, ὑμῶν δὲ διακονούντων τῇ χρείᾳ, ψηφιζομένης δὲ τὰ μεγίστης ἀρχῆς.

LI. Τοῖς αὐτοῖς.

Τοσοῦτον ἡμᾶς τὸ τάχος κατέκπληξε τὰ ὑμετέρας σπου-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δῆς, ὡς τὰς ἡμέρας ἀριθμεῖν ἐξ οὗ πεπόμφαμεν τὰ ψηφίσματα, καὶ μικροῦ δεῖν ὑμᾶς νικῶντας τὸν χρόνον εὑρεῖν· τοσοῦτον ἐστὶν ἀγαθῶν ἀδελφῶν περιάχθεσθαι σπουδῇ, κέρδος ἡγουμένων ἅπερ ἂν ἀλλήλοις πρὸς εὐθυμίαν πορίσωνται· τὸ δὲ καὶ νικῆσαι τῆς αἰτηθέντων τὴν χρείαν, καὶ πλείω παρασχεῖν ἢ ὁ αἰτήσας ἠβούλετο, πόσην οὐκ ἐμφαίνει τὴν εὔνοιαν; μήτ' οὖν ὑμεῖς παύσησθε τοιαῦτα ποιοῦντες, μήτε μέγα φρονῶν ὅτι τούτοις ἐγώ.

LII. Ἱερωνύμῳ.

Σὲ μὲν ὦ βέλτιστε τὸν ἐξ ἡμῶν ἀπάραντα κατάρχειν ἔδει γραμμάτων, καὶ διδάσκειν εἰδέναι ποθοῦντας, εἰ σοι γέγονεν εὐμενὴς ὁ Ποσειδῶν, καὶ τῇ νηῒ σὴν θάλατταν ὑποστόρεσιν· εἰ τὰ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν γέγονεν εὐμενῆ· εἰ τὸν πολὺν Νεῖλον ἀνέπλευσας εὐτυχῶς· εἰ τὰ σ διατριβῆς εὐθαλῆ· καί σοι λοιπὸν ἐν μυριάσι τὸ νόμισμα, καὶ τὸν οἶκον ἔχεις αἰγυπτίοις πλήθοντα δώροις· ταῦτα γράφειν ἐχρῆν, καὶ τὰς ὑποσχέσεις πληροῦν, ἐν αἷς πολλαὶ μὲ ἐπιστολαὶ, λήθη δὲ τῶ φίλων οὐκ ἦν· σὺ δὲ καὶ ἐπιστέλλοντος παρορᾷς, οὐκ ἐθέλων ἀμείβεσθαι γράμμασι· τοιγαροῦν ἤδη καὶ δευτέραν ἐπέστειλα· κἂν ἔτι σιγήσῃς, τάχα καὶ τρίτην προσθήσομεν, ἕως σέ τις ἐπεισέλθῃ τῶ δρωμένων αἰδῶς, καὶ τὴν σὴν φωνὴν εὐτυχήσομεν.

LIII. Ἀγαπητῷ.

Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα, κατηγορίαν ὑφαρπάζειν ἐλπιζομένην, καὶ ταῦτα προφέρειν τοῖς ἄλλοις, οἷς ἄν τις δικαίως ἐχρήσατο κατὰ σοῦ· πάλαι μὲν γὰρ εἶχες τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ταύτην ἀπολιπὼν ἐσίγας, καὶ τὸ σὸν μέρος ἐλάνθανες καὶ παρῶν· ἀλλ' εὖ γε σ φήμης, ἣ τῆς ἀρίστων ἐᾷ λανθάνειν

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

οὐδὲν, αὕτη σε παρόντα μεμήνυκε· καὶ θαυμάζειν εἶχον ἀνθ' ὅτου δὴ καὶ σιγᾷς· εἰ μὴ σεμνὸν τοῦτο καὶ Πυθαγόρου νομίζων, ἀλλ' οὐ ῥήτορος ἔλεγον ἡ σιγή· εἰ δὲ τὴν ἑλοῦσαν ὡς θεοῖς ἐχθρὰν καὶ βαράθρον ἐδυσχέραινες, ἐχρῆν περὶ τῆς φίλων παραμυθίαν αἰτεῖν· ὅθεν τούτων μὴ οὐδὲν, ἔλεγον δὲ μᾶλλον ὡς πολὺς ἤρθης, καὶ τοὺς πάλαι φιλτάτους λῆρον εἶναι δοκεῖς· καὶ ταῦτα τὴν ἑλοῦσαν οἰκῶν, καὶ μικροῦ δεῖν ὑπ' ἀδελφῷ μὴ γελῶντι παιδαγωγούμενος· ταῦτα κατ' ἐμαυτὸν ἐννοῶν, οὐκ ἂν ἠλπικά σε κατήγορον ἐξαίφνης ἰδεῖν· ὅθεν προσεγέλων τὰ γράμματα, καὶ τὴν ῥητορικὴν ἐθαύμαζον τοσαύτην χορηγοῦσαν τὴν ἐξουσίαν, δι' ἣν ἀπολογίαν ἐζήτουν, ὁ πάλαι τῷ λόγῳ κατηγορῶν· ταῦτα τῆς σοφιστικῆς τὰ σεμνὰ, καὶ οὐδὲ τῶ ὁμοτέχνων ἐφείσατο· γλαῦκα φησὶν ἀθήναζε παραπέμπουσα· οἱ δὲ ἐμοὶ παῖδες, οὕτως γὰρ ἐκάλεις τοὺς λόγους, πρὸς σὲ φοιτῶν ἐρυθριῶσι, ἐλέγχειν εἰδότα καὶ λανθάνουσαν ἀμορφίαν.

LIV. Δωροθέῳ.

Ἤδη με μέλλοντα πρὸς τὴν προτέραν γράφειν ἐπιστολὴν, φθάσας αὐτὸς καὶ δευτέραν ἐπέθηκας· οὕτω κἂν τοῖς γράμμασι ἐπείγῃ νικᾷν· ἀλλὰ τίς ὁ χρόνος ἐρεῖς, καὶ ἡ τῆς μὴ γράφειν ἀναβολή; οὐκ ἔστιν ἄνθρωπον ὄντα, πράττειν ὅσα τις βούλεται, ἀλλ' ἀνάγκη παρέχεσθαι καὶ δουλεύειν τῇ χρείᾳ καὶ πείθεσθαι τῷ καιρῷ· ὁ δὲ δίδωσιν οὐχ ὅσα τις θέλει, ἀλλ' ὅσα πρὸς τὴν χρείαν ἀνάγκη μετρεῖν· ταῦτ' ἄρα μέχρις τῆς νῦν ἄκων μὴ, σιωπῶν δ' οὖν ὅμως ἠχθόμην· καί τοι θαυμάζειν ἔχων τὴν ὅτε παρ' ἡμῖν ἦθα σπουδὴν, τὴν ἐπειδὴ πάλιν ἀνήχθης ἔτι μοι διαμένουσαν εὔνοιαν, τὸν κῆν σε συστάντα φθόνον καὶ τὴν πάλαι τῆς τύχης ἐπιβουλὴν· καὶ ὡς σώφρων ἀνήγου τὸν λόγον γινόμενος, καὶ τῇ περὶ ταῦτα

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

φλυαρίᾳ χαίρειν εἰπὼν, αἱρησάμενος τοῖς πᾶσιν ἐλαττοῦσθαι μᾶλλον, ἵνα κερδάνῃς τὰς μούσας· ἀλλ' ὄναιο θᾶττον ἔρωτος μουσικοῦ, καὶ τοσοῦτον λάβοις ὁπόσον ἐθέλοις· καὶ γένοιο τὴν προλαβούσης διαβολῆς· εἰ μὲν ἀληθὴς ἦν, σωφρονέστερος· εἰ δὲ ψευδὴς, εὐτυχέστερος· ὅπως ὁ μετὰ ταῦτα βίος μὴ ψευδῆ διαβολὴν ἐπιδέξηται· ἀλλὰ φανείης πάλιν ἐκεῖνος ὁ πρότερον· οὕτως γὰρ ἂν ἡνωθέντων τῶν ἄκρων διόλυται τὸ μέσον ἑκατέρῳ μέρει βαλλόμενον.

LV. Στεφάνῳ.

Ἔτι σιγᾷς; ἔτι τὰ ἠμελημένων ἡμεῖς; καὶ μὴν πάλαι γε πυκνοῖς ἡμᾶς εἶχες τοῖς γράμμασιν· καὶ ἦν ἥδιστον τὸ κτῆμα φθεγγομένου πολλάκις ἀκούειν· ἀλλὰ νῦν ἐξαίφνης σιγᾷς καὶ τὴν ἡδονῆς ἐστερήμεθα· τοιαῦτα τὰ χρηστῶν βιβλίων ἀπήλαυσα· ζητῶν γὰρ ἐκεῖνα, καὶ τὸν πάντων μοι φίλτατον προσαπολέσθαι δοκῶ· σὺ δὲ μάλιστα μὲ καὶ τὸ βιβλίον ἀπόστειλον, καὶ περὶ τὴν εὐνοίας ἀπολίπῃς μηδὲν· εἰ δὲ μὴ, τὰ γοῦν φίλοις ἐξ διαμενέτω· δόξω γὰρ οὕτω πεπονθέναι μηδὲν· δήλωσον δέ μοι καὶ ὅπως ὑμῖν ἔχει τὸ φροντιστήριον· καὶ εἰ πλῆθος ὁμιλητῶν σοι περιφράττει τὸ θέατρον· καὶ τὸ δὴ μέγιστον, εἰ πλούτῳ κομᾷς, καί σοι λοιπὸν εἰς χιλιάδας ἀριθμεῖται τὸ νόμισμα.

LVI. Σαβίνῳ.

Εἰ τοῖς ἐρῶσιν ἡμέρα μία πρὸς γῆρας ἀρκεῖ, οὐκ ἂν φθάνεις ἀμιθμῶν ὁπόσα δὴ γεγηράκαμεν· πάλαι μὲν ἦμεν εὐδαίμονες, σέ τε ὁρῶντες καὶ τὰ σῶν ἀντεχόμενοι· καὶ ἦν ἡμῖν πάντα χρηστὰ, ὄψις ἡδίστη, λόγοι κατακαλοῦντες τὴν ἀκοὴν, γνώμη χορηγοῦσα τὴν εὔνοιαν· καὶ ὅ τι τίς ἐπόθει κα-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λὸν, ἤρκει πρός σε μόνον ἰδεῖν· ἀλλὰ νῦν ἐξαίφνης ἔρημοι πάντων ἡμεῖς, ὅθεν ἠπόρημαι, καὶ τὸν μῦθον ἐρῶ· καὶ Περσεὺς ἐκεῖνος εὐξαίμιλλω γενέσθαι· τάχα γὰρ ἂν ἐξείη μοι μικρὸν ἀναπταμένῳ παραμυθεῖσθαι τὸν ἔρωτα . . . (1) διεδέξατο θυμὸς· ἰδοὺ γάρ με καὶ πτεροῦ ὁ πόθος . . . καὶ μῦθος γεγένημαι· καὶ ὅσα δὲ ποθοῦσα διάνοια ῥα . . . ἐθέλει· ἤδη δέ σοι καὶ ὄναρ ἤσθη ἰδὼν· καὶ ἀναστ . . . τῇ θέᾳ· εὖ δὲ ποιῶν τὸν φέροντα τὴν ἐπιστολὴν . . . καὶ βεβαιώσεις ἣν ἔχων ἐτύγχανες γνώμιλλω . . . εἰ δέξαιο γράμματα παρ' ἡμῶν, οὐδὲν ὅ τι μὴ ῥᾳδίως ποιήσεις.

LVII. Ἱερωνύμῳ.

Ὅσης σε τῆς κατηγορίας ἀπηλαύσαμεν οἱ ἀλαζόνες ἡμεῖς, καὶ λίαν τοφισταὶ καὶ νοσοῦντες ὑπεροψίαν ἐν μετρίῳ τῷ σχήματι· καὶ οὐκ ἂν ἔχοιμι λέγειν ὅσα καθ' ἡμᾶς συνεφόρησας, ὥσπερ καιρὸν πάλαι ζητῶν ἐφ' ἡμῖν ἐγεῖραι τὴν γλῶττταν· ὅθεν οὐδὲ πρόφασιν δικαίαν λαβὼν, εἰς μέσον ἄγεις ἃ πάλαι κρύπτων ἐλάνθανες· τί γὰρ εἰπέ μοι δεινὸν, εἰ πρὸς σὲ γράφων Προκόπιος Ἱερωνύμῳ χαίρειν ἐπέγραφον; ὡς μηδὲ γὰρ ἀρχαῖος ὁ νόμος, ἔχω δήπουθεν ὁμολογοῦντα ἂν καὶ σὲ· ἀλλ' οὐδὲν δεῖ φῆς τὴν νῦν ἐπιπολάζουσαν ἐκβῆναι συνήθειαν· οὐκοῦν κατηγόρει, κἂν εἰ τὴν νῦν κρατοῦσαν τρυφὴν εἰς σεμνότητα τίς τὴν ἀρχαίαν ἐπανάγειν ἐθέλῃ· κἂν εἰ τὴν μουσικὴν ἐκπεσοῦσαν εἰς ὕθλους μελῶν, καὶ δημοτικὴν φλυαρίαν εἰ τὴν Τερπάνδρου μοῦσαν αὖθις ἐνέγκοι· αὐτὸς δὲ πόθεν ἡμῖν προσφιλίου σεμνὸς εἶ δοκεῖς, εἴ τι ῥῆμα φθέγξαιο τῶν ἀττικῶν καὶ τύχοις τῆς ἐπαινούντων, ὡς ἀρχαῖον καθέστηκε παρὸν ἐμφορεῖσθαι τῆς ἐκ τριόδου ῥημάτων· καὶ ταῦτα φέρειν

(1) Madore aliquot verba evanuerunt.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὅτι τῆς ῥήματος; ἢ τί δῆτα τῶν μειρακείων προσκαθεζόμενος οἴει τι μέγα φρονῶν Ἀριστείδου τοῦ πάνυ πρὸς ἔπαινον, εἰ λέγοις ὡς αὐτός; ἢ Πολέμων τοῦ ἀσιανῆς τερατείας τὴν ἀρχαίαν ῥητορικὴν ἐκάθηρεν; εἰ δέ σοι τότε γενέσθαι παρέσχεν ἡ τέχνη, τάχα μοι καὶ γραφὴν ἐπενέγκασθαι κατ' ἐκείνου δοκεῖς, ὅτι τὰ συνήθη παριδὼν, ἀλαζὼν εἶναι βούλεται, πρὸς ἀρχαίαν ἀναγόμενος μοῦσαν· εἰθε δὲ καὶ τράπεζα νῦν αὖθις ἐκράτει λακωνικὴ, καὶ ἦν ἡμῖν ὁ βίος ὡς πάλαι τοῖς πέρσαις μάζα καὶ ὕδωρ καὶ κάρδαμα· ταῦτα δὲ καὶ νῦν ἐν ἑλούσῃ τίς ἴσοι κρατοῦντα τῇ σῇ; οὐ δῆθ' καρτερίας ὑπερβολὴν, ἀλλ' ὅτι τοσαῦτα μόλις χορηγεῖ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἡ γῆ· ἀλλ' ὅμως αὐτὸς τρυφὴν αἰγυπτίαν μαθὼν ἀπολείπεις τὰ πάτρια· ὁ φυλάττειν τὰ συνήθη νομοθετῶν, κἂν ἔξω τοῦ πρέποντος· τὸ δὲ καὶ ἀλαζόνα με καλεῖν, ὅτι σε μὴ τὴν ἐμαυτοῦ προσηγορίαν φέρων ὑπέταξα, ἔοικεν οὐ λίαν εἰδότος· ὡς οὐ τὸ πρῶτον τῇ τάξει, καὶ τοῦ τιμῆς ἔχει πάντως τὰ πρῶτα· οὐ δὲ τὰ Δημοσθένους εἰδέναι ποιεμένου ἅπερ μελετᾷν εἴωθε τὰ παιδάρια· ὡς ἄρα τὸ πράττειν, τοῦ λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστερον ὂν τῇ τάξει, πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρεῖττον ἐστὶν· εἰ δὲ πάντως ἀλαζονείαν τὰ τοιαῦτα κατηγορεῖς, καιρὸς καὶ τοὺς πάλαι κεχρημένους τῷ νόμῳ τοῦ τοιαύτης ἐπιγραφῆς, ὑπεροψίας σὺν ἐμοὶ περιβάλλειν νοσήματι· ὧν τοὺς ἄλλους παρεὶς, Σωκράτει λέγω καὶ Πλάτωνα τοὺς ἄνω τὴν φιλοσοφίαν ἐξάραντας, ἀλλὰ περὶ ἀλαζονείας αὐτόθεν κατέλαβες· καὶ μὴ κίνει κατ' σαυτοῦ τοῦ παροιμίας τὴν μάχαιραν· ἣ οὖσα δήπου πάλαι ταῦτα καθέστηκεν, ὡς ἅμα σε τοῦ ὀλκάδος ἐκβάντα, προὔπεμπον δὴ σὺν βοῇ τινὶ βαρβάρῳ τῶν αἰγυπτίων οἱ παῖδες· καὶ πανήγυρις ἦν οὐχ ἧττον ἢ ὅτε πάλαι φορά τις αὐτοῖς εὐμενὴς ἐδίδου τὸν Ἄπιν· καὶ ὡς ὅτι τούτοις ὑψοῦ τοῦ διανοίας ἀρθεὶς, ἐμὲ μὴ μικρὰν οἰκοῦντα πόλιν, φαῦλον ἐκάλεις· ἀπέριττος δὲ παρὰ σοὶ πατρίς τε καὶ γυνὴ καὶ τὸ παι-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δίον αὐτὸ· καί πω με φιλοσοφοῦντα λῆρον ἐδόκεις· ὅτι με μὴ κρότος εἶχε πολὺς ἐξ ἀσήμου φωνῆς ὦ Ζεῦ καὶ βαρβάρου γλώττης ὤν· καὶ τὸ δὴ μέγιστον εὐδαίμονα σαυτὸν ἐκάλεις, εἰ σίτου καὶ κρεῶν πλήρη τὴν οἰκίαν ἀπέδειξαν· ὁρᾷς ὅσον ὅτι σμικροῖς ἐπήρθης, ὁ νῦν ἀλαζονείας γραφόμενος· καὶ ταῦτα φημὶ μα τοὺς θεοὺς, οὐκ ἀμείνατθαί σε τῶ ῥημάτων ἐθέλων· οὐ γὰρ πρὸς τῶ ἐμῆς τοῦτο κρίνω φιλοσοφίας, ἀλλ' εἴ πως δυναίμην μετριωτέραν σοὶ τὴν γλῶτταν ἀποδεῖξαι βουλόμενος· ἀλλ' ὅπως μὴ τὴν δύναμιν τῆς ἐμῶν λόγων καταπλαγῆς, πόρρω γένη τῶ τὰ τοιαῦτα γράφειν ἡμῖν· μὰ γὰρ τὸν σὸν Νεῖλον καὶ τὰς παρούσας σοι χάριτας, θέατρον λογικὸν τὴν σὴν παρέσχον ἐπιστολὴν, κἀν τῇ Γάζῃ μέσῃ πρὸς πάντας ἐλέγετο· κἀγὼ μὴν ἀλαζὼν ἡδούμην ὑπὸ τῶ σῶν γραμμάτων καλούμενος· ἐγέλα δὲ τὸ θέατρον ἐπ' ἐμοὶ· σὺ δὲ τῆς λόγων εὐδαίμων ἐδόκεις.

LVIII. Ὠρίωνι.

Ἀεί σε φέρων τῇ μνήμῃ μικροῦ μοι καὶ παρεῖναι δοκῶ, καὶ τὰ πάντα παρεῖναι σοφίζομαι· καί μοι μεμνημένῳ πάντα πρὸς ἡδονὴν συνεισέρχεται, τὸ τῆς τρόπων εὐσταθὲς, ἡ περὶ τοὺς λόγους σπουδὴ, τῶ διάνοιας τὸ μέτριον, καὶ τὸ δὴ μέγιστον, σωφροσύνη, νεότητος ἀλόγους ὁρμὰς ἀνακόπτουσα· καὶ πρὸς ἐμαυτὸν ἔσθ' ὅτε λογίζομαι ὡς ὁ πάντων ἡμῶν ὁρώντων τοιοῦτο φανεὶς, τίς ἂν γένοιτο καθ' αὐτὸν γεγονώς; νικήσει γὰρ οἶμαι τῷ φθάσαντι πρὸς ἑαυτὸν ἀμιλλώμενος, ὅπως ἂν δείξῃ τοῖς ἀποῦσιν ἡμῖν ὡς ἄρα δι' αὐτὴν ἐτίμα τὴν ἀρετὴν, οὐχ ἡμᾶς τοὺς ὁρῶντας αἰδούμενος· εἰ δὲ καὶ πόλιν ἔχει τρυφῶσαν, καὶ πολλὰ τῆς ἀσελγείας τὰ παραδείγματα, τοῦτο φιλοτιμότερον αὐτὸν ἀντιτάξει ταῖς ἡδοναῖς· τίς γὰρ ἀθλητὴς ὅτι τὸ νικᾷν σεμνυνόμενος εἰς Ὀλυμ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πίαν ἐλθὼν, τῆ ἀγῶνος τὸ μέγεθος, καιρὸν ῥᾷστον εἰσηγήσεται; ἀλλ' οὐκ ἐπιτείνει μὴν αὐτίκα τὴν ἄσκησιν, βεβαιώσει δὲ τὰς προλαβούσας τῇ μείζονι; καὶ σὺ δὴ μύσας τὰς αἰσθήσεις, ἀκλινὴς πρὸς πᾶσαν ἀκοὴν καὶ θέαν γενόμενος, δείξεις ὡς οὐχ ἡ τῆς κακῶν ἀπορία τὴν σωφροσύνην οἶδε νικᾶν, ἀλλ' ἔνθα τῆ σεμνοτέρων ὁ πόθος· κἂν τὰς σειρῆνας εἴπῃς, κἂν τὴν πάντα μεταβάλλουσαν Κίρκην, νικήσει πάλιν Ὀδυσσεὺς· νῦν τὸ μῶλυ δεικνὺς, λόγον εἶναι τοῦτον ὃν οὗτος ἐδωρήσατο· νυνὶ δὲ περιδείσας ἑαυτὸν ἀρετῇ, καὶ πολλὰ βιώσας οἶμαι παραπλέων τὰς ἡδονάς.

LIX. Ἀπολλωνίῳ.

Ὁ εὐλαβέστατος Μαρτύριος, πολιτῶν μὴν ἀρετῇ, τῇ δὲ τύχῃ πενόμενος, δεῖται τῆ ὑμετέρας ῥοπῆς· πλείστην ἔχω ὡς φασὶν ἐκ τῆς φθασάντων τὴν πεῖραν· καί με ῥαδίως ἔπειθεν ἐπιστάμενον, ὡς πᾶσι χεῖρα προτείνεις τοῖς ὀρθοῦσθαι δεομένοις καὶ πρὸς ἐπικουρίαν καλοῦσιν· τοσαῦτα γὰρ ἔχων παρ' ἡμῖν ὅσα μήτ' ἰσχὺν ἐντίθησι καὶ ἀποθνήσκειν ἐᾷ, εἰς ὑμᾶς ὁρᾷ, λύσιν ἐξ κακῶν τὸ τοιοῦτον ἡγούμενος· ἀλλ' ἀντέχει προθύμως, ὄμμα διδοὺς εὐμενὲς καὶ δῆλα σαυτὸν καὶ δι' ἐμὲ καὶ δῆλα τὸν ἐν χρείᾳ καθεστηκότα· καὶ γὰρ θαῤῥῶν ἔλεγεν ὡς ἐὰν δέξῃ γράμματα παρ' ἐμοῦ, οὐδὲν ὅ τι μὴ ῥᾳδίως ποιήσεις· ἐμοῦ δὲ μειδιῶντος, καὶ ὁπόθεν οἶδεν ἀνερομένου, καὶ κατεγγυᾶσθαι τὸ μέλλον ἕτοιμος ἦν· οὐκοῦν πλήρωσον αὐτῷ τὰς ἐλπίδας, ἵνα μὴ χρείας αὖθις καλούσης, κατεγγυᾶται τὸ μέλλον, ὡς οὐδὲν ἀνύσαιμι παρ' ὑμῖν.

LX. Νηφαλίῳ.

Τὰ μὴν ἐξ ὑμῶν γράμματα πρὸς τὴν πανήγυριν ἤδη

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

καλεῖ· καὶ τὸν οἶκον ἡμῖν προτιθέναι φησὶν, κοινά τε τὰ παρόντα ποιεῖ· καὶ τὸ τῆς λόγου ἡμῖν ἀγαθὸν ἀπαγγέλλεται· ἐγὼ δὲ τῆς μὲ εὐνοίας ὑμᾶς ὑπεράγαμαι· καὶ δή μοι πεπληρῶθαι δοκῶ τὴν πανήγυριν ἐπιστολῆς συμμετρίας τυχὼν· πρὸς δὲ τὴν ἐντεῦθεν ὁδὸν πολλά μοι καθέστηκε τὰ κωλύματα· σὺ δέ μοι καὶ πράττε καλῶς, καὶ νίκα τὰ λυποῦντα, καὶ μέμνησο μὴ μόνον παρόντων· εἰ δὲ γράμμασιν ἀθυμοῦντας ἀνάγοις, τοῦτο μᾶλλον τῆς Πολυκράτους εὐτυχίας σεμνότερον· πολλὰ γὰρ οἱ χρηστοὶ τὰς ἡμετέρας διέσεισαν ἀκοὰς, ὡς πίπραχέ τι δεινὸν· σὲ δὴ λέγοντες, ὡς ἥλω πράττων, ὡς γέγονεν ἀφανὴς· ταῦτα λογοποιοῦντες μάρτυρας παρῆγον· οὓς ἐκεῖθεν ἤλειν διϊπτυρίζοντο· καὶ ἄλλος ἄλλῳ διηγεῖτο, καὶ δὴ πάντων ἡ φήμη· ὡς δὲ τὴν παρ' ὑμῶν ἐδεξάμην ἐπιστολὴν τοσοῦτον ἀπέχουσαν τῆς ἀδίκου φήμης, ὡς καὶ πρὸς πανήγυριν τοὺς φίλους καλεῖν, εὐθὺς ἐγενόμην περιχαρὴς, καὶ τῆς ψεύδους ἔχων τὸν ἔλεγχον πανταχοῦ ταύτην ἐκήρυττον· ὥστε τοὺς πάλαι θρασεῖς μόλις ἐρυθριᾷν καὶ κύπτειν εἰς γῆν· καὶ τῆς τύχης οἶμαι καταβοᾷν, ὅτι μὴ πλείω χρόνον ἐλάνθανον.

LXI. Σιλανῷ.

Ὁ καλὸς Μακάριος σπουδῆς ἕνεκα καὶ τρόπων τῆς ἐμῆς ἀπολαύων εὐνοίας, ἐπιδώκέ μοι φέρων ὑμετέραν ἐπιστολὴν· ἐγὼ δὲ τοὺς τύπους ἐπιγνοὺς ἅμα τῇ θέᾳ καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἀσπασάμενος, εὐθὺς μελήσας οὐδὲν, ἢ γεγραμμένων εἴσω γεγενῆθαι· καὶ ὁ μὲν κύκνος εὐθὺς ἀνήχει ταῖς ἀκοαῖς, καὶ ὥσπερ τῷ ζεφύρῳ τὸ πτερὸν ἀνεὶς, ὅλαις ἀνέκειτο ταῖς ᾠδαῖς καὶ μουσικωτάταις· τὴν δὴ σὴν ἀπδόνα νῦν ὄντως ἔγνων ὡς Ἀθηνῶν ὑπῆρχεν ἡ κόρη, καὶ γέγονεν ὄρνις, καὶ τὴν ἀττικὴν φυλάττει τοῖς μέλεσι· τοιοῦτον αὐτῆς τὸ σχῆμα τῆς ἐπιστολῆς δημιουργοῦσιν οἱ λόγοι· ἐγὼ δὲ τοῦτο ἡσθεὶς ἀνέπω-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

νευσα τὸ μέγα, καὶ παλαιᾶς εὐδαιμονίας ἀνηγόμεν εἰς μνήμεν, ὡς συνεῖμεν ἀλλήλοις παρὰ τὸν Νεῖλον, ὡς ἀδεῶς ἐμφορεῖσθαι σοῦ παρεῖχεν ἡ τύχη, ὡς στερηθεὶς ἠχθόμεν, ὡς χαίρω νῦν κομισάμενος· καὶ γάρ σε δεῦρο τῆς ἐπιστολῆς ἔχειν ἤδη δοκῶ, καὶ χάριν ὁμολόγεν τῷ ταύτεν ἐμοὶ δεδωκότι· καὶ ὡς εὐδαίμων ἔφεν ὦ παῖ τ γένεος ὑπάρχεις· καὶ ἐμεμφόμεν ὅτι σοι προσήκων ἐλάνθανε· τίς οὖν γένωμαι; πόθεν ἂν δυναίμεν αὐτῷ παρέχειν ὁπόσα καὶ βούλομαι; εἰ δὲ μετρήσεις τῇ προθυμίᾳ τὴν χάριν, οὐδέν ὅστιν ὅ τι μὴ λήψεται παρ' ἡμῶν· ἀκούσας δέ σε καὶ γάμεν φέρειν ζυγὸν, εὐξαίμεν σε καὶ παῖδας ἰδεῖν τοῖς ὁρῶσι τὸν πατέρα κηρύττοντας.

LXII. Διοδώρῳ.

Τί τοῦτο πέπονθας ὁ πολὺς τὴν γλῶτταν, καὶ μέγα πνέων κ τ δεῦρ σιωπώντων· ἥλως οἷς ἐνεκάλεις, καὶ κ σαυτοῦ κατηγορήσας ἐλάνθανες, καὶ τοῖς ἑαυτοῦ δικτύοις ἑάλως σαγηνευθεὶς· ἃ γὰρ ἐμέμψω δράσας, οἴκοθεν ἔχεις τὸν ἔλεγχον, καὶ τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς ἑάλως, τὴν παροιμίαν παθὼν· ὥστ' εἴ τι τ προσηκόντων ἐγίνετο, τὴν σὴν ἂν σοι πάντως ἐπιστολὴν ἀντεπέθηκα· τάχα γὰρ ἂν ἔγνως ἐπιτιμήσας μεῦ ὡς οὐκ ἂν ἁμαρτῶν, πλημμελῶν δὲ νῦν ὡς κατηγορήσας οὐδέν· καὶ τὸ μέγιστον ὅτι φιλοτιμησάμενος ὑποδήματα καλά τε λίαν καὶ περὶ πόδας μᾶλλον, ὡς τῇ κωμῳδίᾳ δοκεῖ, καὶ ταῦτα γραμμάτων ἔρημα πέπομφας, μή τε τὸ δεῖξαι μή τε τὸ χαίρειν εἰπὼν· καί τοι μεῖζον ὡς εἰκὸς ὅτι τούτοις ἐφρόνησας, ἢ Κροῖσος ἐκεῖνος τὰς θασμαστὰς δὴ πλίνθους τῷ Πυθίῳ δωρούμενος· δηλοῖ δὲ τὸ πάλαι σε ταῦτα περὶ τ . . . ργοῦ κομισάμενον, μέλλειν ἀεὶ καὶ καταστοχάζεαθ τ καιροῦ, ὅπως ἂν ἐρχομένης τ πανηγύρεως, ταῦτα λαβὼν προσέλθω τοῖς

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὁρῶσι τὴν φιλοτιμίαν βοῶν· ὅθεν σε τὸ πάθος μαθὼν, προήειν καὶ τὸν ὁμηρικὸν Αἴαντα μέγα βιβὰς· καὶ κατεκρότουν τὴν γῆν ἐπιστρέφων παρὰ τοὺς πόδας τὸν θεατὴν· καὶ εἴ τις ὁρᾷν οὐκ ἠβούλετο, ὑβριστὴν τοῦτον ἐδόκουν, καὶ τέλος ὁρᾷν κατηνάγκαζον, καὶ μηδενὸς ἐρωτῶντος ὁπόθεν ἔχω λαβὼν, Διόδωρος ὁ δοὺς ἀνεκήρυττον· καὶ δὴ πάντων ὑπῆρχεν ἐπ' ἐμοὶ μόνῳ, ἀπειροκαλίας ὁ γέλως· ὅτι σοὶ δὲ, τῆς εὐνοίας ἡ μνήμη· τοιαῦτα σοι τῶν καλῶν ὑποδειγμάτων ἀπήλαυσα, μικροῦ δεῖν ὅτι κεφαλὴν βαδίσας, ὅπως ἐν καλῷ τῆς θέας ἔσται τὸ δῶρον.

LXIII. Ἐπιφανίῳ.

Οἶμαί σε ποιεῖσθαι λίαν ἐν θαύματι, τί δῆτα νῦν μαθὼν ἤδη καὶ γραμμάτων κατάρχομαι· τούτου δὲ τὴν αἰτίαν εἰ βούλει, Στρατήγιος τοῖς λόγοις στρατεύεται καὶ σε, καὶ πολὺς μὲ ταῖς λοιδορίαις χωρεῖ, μακρὰν δὲ κατακτείνει κατηγορίαν, καὶ δικαστήριόν μοι τὴν οἰκίαν πεποίηται· τὸ δὲ μέγιστον, ὥσπερ γὰρ οἱ δεινοὶ τῶν ῥητόρων, οὐκ ἀρκεῖται τοῖς παροῦσι μόνον ἐγκλήμασιν, ἀλλὰ μίγνυσι παλαιὰ καινοῖς, καὶ μύθους ἀρχαίους ἀνακινεῖ· καὶ μάρτυρα κατά σου πόλιν ὅλην τὴν Ἀλεξάνδρου παρέχεται, θέας ἱππικὰς διηγούμενος, καὶ κύβων σπουδὴν, καὶ διαλόγους περὶ τῶν ἵππων δημοτικοὺς, καὶ ἄττα πολλὰ τούτῳ λέγειν ἐπέλθῃ· ἀλλὰ καὶ νῦν σε τοῖς ἵπποις ἀνακινεῖσθαι φησὶ, καὶ τοῖς τρέχειν δυναμένοις παρεδρεύειν ἀεὶ, καὶ τέχνην σε κολάκων ἐπανηρῆσθαι τῇ γαστρὶ χαριζόμενον· οὐκ ἂν δυνάμην εἰς ἅπαξ εἰπεῖν ὅσα δὴ πολλάκις ταῖς ἐμαῖς ἀκοαῖς ἐπαντλεῖ· τὸ δὲ αἴτιον, γυμνός φησι τὸ τούτου μέρος ἐγὼ· ἓν μόνον μοι ἱμάτιον ὑπελείπετο πρὸς ταφὴν, καὶ δὴ τοῦτον ἀνάλωται· λίνον γὰρ φησιν εἰργασμένον λαβὼν, ὡς δὴ χερσὶ τῆς αὐτοῦ θεραπαινίδων ἀποδείξων

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἱμάτιον, Ἴρκ με παρεῖδε γυμνότερον· χρόνος πολύς φησι, καὶ παρατέταμαι ταῖς ἐλπίσιν· εἰ τοίνυν σοι μέλει τὴν ἐκείνου γλῶτταν πρᾳοτέραν ἐργάσασθαι καὶ τὰς ἐμὰς ἐλευθεροῦν ἀκοάς, ὡς τάχα πέμπε θοιμάτιον· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οὐ φέρω λέγειν ὅσα καὶ λέξειεν· ὡς καὶ μηδὲν ἔχων ἐγκαλεῖν, φλυαρίαν τὸν βίον πεποίηται· εἰ δὲ καὶ προσλάβοι τι δίκαιον, εἴποις ἂν αὐτοῦ τῇ γλώττῃ τὸν θυμὸν ἐνοικεῖν.

Band. Γενεσίῳ.

LXIV. Γενεσίῳ ἰατροσοφιστῇ.

Ἤθελω ὅτι τὸν καλὸν Δωρόθεον ὃν ὑμῖν δι' γραμμάτων συνέστησα πρότερον, τοῦτον ἐκ μεταβολῆς αὐτοί μοι συνιστῶντες ἐγράψατε· τί γὰρ εἴη μεῖζον τεκμήριον τοῦ κατ' ἐλπίδας ἡμῖν χωρῆσαι τὰ γράμματα; ἐλθὼν δὲ πρὸς ἡμᾶς οὐδὲν ἤθελε λέγειν, ὅ τι μὴ σὲ κἀμοὶ χαριεῖσθαι θέλων, καὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σοῦ εὐφραινόμενος, καί σε πολὺν ὅσον στόματος ἦγεν, ὡς εὔνουν, ὡς ἀγαθὸν, ὡς γλώττῃ καὶ χειρὶ τὸν Ἀσκλήπιον παρακείμενον· καὶ οὕτω δὴ τὸ τῆς ἰατρικῆς αὐστηρὸν αἱ τῆς ὑμετέρας γλώττης παρεμυθήσαντο χάριτες· ταῦτα λέγοντος προὐλάμβανον τοὺς ἐπαίνους ἐγὼ πρὶν ἀκοῦσαι τὰ σὰ διηγούμενος· καὶ γλαῦκα φέρεις ἀθήναζε, πρὸς τοῦτον ἔλεγον μειδιῶν· ὁ δὲ φιλονεικότερος ἦν, καὶ δοκῶν τι καινὸν ἐπάγειν, πάλαι κείμενον εὕρισκε παρ' ἐμοὶ· καὶ μεθ' ἡδονῆς ἐσίγα λοιπὸν· χάριν εἰπὼν ἔχειν τοῖς θεοῖς, εἰ τοιοῦτον εὐτύχησε διδάσκαλον· περὶ οὗ καὶ πάντα λέγειν ὅστ' καὶ καινὸν ἐπαγγέλλειν οὐδὲν· ἀλλὰ σαυτὸν ὅλον φέρων ἐπίδος τῷ νέῳ, ὃς εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, μεμνῆσθαι γοῦν οἶδε τοῦ εὖ ποιούντων.

LXV. Ἀντιόχῳ.

Ὅσης ὅσον σοὶ τῆς ἐλπίδος διήμαρτον· ὤμωξα γάρ σε μό-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λις ἰατρικῆς ὕλης ἀπηλλαγμένον πρὸς ἡμᾶς ἰέναι λοιπὸν· εἴτε φιλοσοφήσαντα κ᾽ τὰς πρὶν ὑποσχέσεις, εἴτε κ᾽ μόνον ὀφόμενον· σὺ δὲ κατατείνεις ἡμᾶς, τὴν Ἀλεξάνδρου ποθῶν, κ᾽ ὥσπερ λωτοφάγων γῆς ἀντεχόμενος· ἀλλ᾽ ἐμοῦ μὴ ἕνεκα νικάτω χάρισι πολλαῖς τ᾽ μακεδόνος ἡ πόλις, κ᾽ Νείλου κ᾽ θαλάττης ἐχέτω καλῶς· εἰ δὲ κ᾽ μοῦσαι ταύτῃ οἰκοῦσιν, ἔχεις ἐπαινοῦντα κἀμὲ· ἀλλὰ ταῦτα πρὸς τὴν παρ᾽ ἡμῖν ἡσυχίαν κ᾽ τὴν φιλοσοφίαν ἣν πολλάκις ἠλπίκαμεν· οὐκοῦν τἄλλα καθάπέρ τινα φλυαρίαν ἀποσεισάμενος, μιμοῦ Ὀδυσσέα πρὸς τὴν ὄντως Ἰθάκῃ ὁρῶν· κ᾽ μηδέν σε κωλυέτω, μὴ λωτὸς, μὴ Κίρκη, μὴ Καλυψὼ· ἀλλ᾽ ὅσῳ περὶ μειζόνων ἐπείγῃ τ᾽ ἄθλων, τοσοῦτον Λαέρτου νικήσωμεν.

LXVI. Στεφάνῳ.

Οὐδὲν ὡς ἔοικεν ὅ τι μὴ χρυσίον ὁρᾷς· ἄγει δέ σε αὐτὸ κ᾽ ποιεῖ μετάρσιον, κ᾽ χρυσῶν εἰδώλων ἀνέπλησέ σου τὸν νοῦν· ἐμοῦ γάρ σοι περὶ σχολῆς γεγραφότος, ὡς οὐ πάντα δίδωσιν ἡμῖν ὁ καιρὸς, ἀλλ᾽ ὅσα πρὸς τὴν χρείαν ἀνάγκη μετρεῖ, κ᾽ χρείαν εἰπόντος, οὐ τὴν τῆς χρημάτων ἔνδειαν, ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ᾧ περὶ τ᾽ τύχης ἀγόμεθα, σὺ πρὸς τὸ χρυσίον ὅλως ὁρμήσας, κ᾽ συνάχθεσθαί μοι ἐδόκεις ἠπορημένῳ· κ᾽ παραμυθίαν ἐζήτεις, τὴν φιλοσοφίαν ἀντιτάττων τοῖς χρήμασιν· ὡς ἐμοῦ δὴ στένοντος, ὅτι μὴ τοῖς Κροίσου ταλάντοις ἀβρύνωμαι, οὕτω περιβομβεῖ σου τὰ ὦτα, κ᾽ πάντων δοκεῖς χρυσίον λεγόντων ἀκούειν· τί γάρ σε πρὸς Διὸς ὅπῃ ταύτῃ ἐπῆγε τὴν εὔνοιαν; ἢ πῶς ἂν ἀπελογούμην περὶ τ᾽ μὴ γράφειν ἐπιστολὰς χρημάτων ἔνδειαν προβαλλόμενος; ὡς δέον πολλῷ καταῤῥεῖσθαι χρυσίῳ τὸν ἐπιστέλλοντα· καὶ μὴν εἴ πέρ τι καὶ ἄλλο, τὸ γράφειν αὐτόνομόν τέ ἐστι καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου δυναστείας ἐλεύθερον· οὕτω σοι τὰ τ᾽ διανοίας

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὑπὸ τῶν πάθους ἐλέγχεται· ῥέψασαι γαρ ἐνταῦθα παντα πρὸς τοῦτο μεταποιεῖ, καὶ συναπατωμένῳ ἔχει τὴν ἀκοὴν· καὶ δέδοικα, μὴ κἂν λυρίαν εἴπω κἂν ἵππον ὀνομάσω, πάλιν δόξεις χρυσίον ἀκούειν· καὶ τοὺς ἄλλους παραμυθούμενος, αὐτὸς δεήσῃ τῶν θεραπεύοντος· ταῦτα παίζειν ὑπήχθλω πρὸς σὲ, καὶ τοῖς γράμμασιν ἐνθεῖναι τὸν γέλωτα, ὃν ὑπέστλω ἀναγινώσκων σε τὴν ἐπιστολὴν· σὺ δὲ μικρὸν τῶν πάθους ἐνδοὺς, γράφε λοιπὸν σωφρονοῦσαν ἐπιστολήν.

LXVII. Διοδώρῳ.

Τὸν εὐλαβέστατον Τιμόθεον τὸ μὴ σχῆμα πρὸς ἡσυχίαν καλεῖ, τὰ δὲ τῆς τύχης λυπηρὰ τὴν ἀνάγκλω ἐπάγοντα καὶ τὴν πρὸς ὑμᾶς ὁδὸν κελεύει· τοῦτο γάρ ὅτι πατὴρ ἐκ μεταβολῆς ἀπόρων· ἀδελφοὶ δὲ πλήθει καὶ χρόνῳ λυποῦντες· πολλοὶ γὰρ ὄντες καὶ τὴν ἡλικίαν βραχεῖς, εἰς τὰς τῶν πατρὸς χεῖρας ὁρῶσιν· ἐντεῦθεν χρῆσται μὴ πολλοὶ, ἀλλὰ πλὴν ἑνὸς πάντες φιλάνθρωποι· οὗτος δὲ τῆς τύχης συνεπιτίθεται· ἢν γαρ μόλις αὐτοῖς οἰκίαν ὁ δαίμων κατέλιπε τοσούτοις χρήσταις ὑποτιθεμένῳ, ταύτῳ μόνος λαβεῖν ἀξιοῖ νικῶσαν τούτου τὸ χρέως· δέον ἢ τὸν ὠνούμενον ἄγειν, καὶ τῶν παντὸς τιμήματος τὸ προσῆκον λαβεῖν, ἢ δέχεσθαι ταύτης μέρος ὃ τῶν χρέους ἀναπληρώσει τὸ μέτρον· ὁ δὲ τὴν τῶν ὠνουμένων πρὸς τὸ παρὸν ἀπορίαν ἕρμαιον ἡγεῖται, καὶ τῆς τύχης ὅτι πικρότερος· ἀλλὰ δίδου τῷ δεομένῳ πρὸς συμμαχίαν τὴν γλῶτταν, τὸν δικαστὴν αὐτῷ παρασκευάζων φιλάνθρωπον· ὁ δὲ λυπῶν πειράσθω δικαίας ἀνάγκης, καὶ τῆς αὐτοῦ γνώμης ἡμεροτέρας, ἢ περιμένειν τὸν ὠνησόμενον, ἢ τῆς οἰκίας μέρος ὅσον ἀπαιτεῖ τὸ χρέος λαβεῖν· ὅπως θαυμάσωμεν καὶ σὲ τῆς συμμαχίας, καὶ τῆς ψήφου τὸν δικαστήν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

LXVIII. Νόννῳ.

Σὺ μὴν τὴν ἐρωμένην ἠρνήσω, τὰ μείζω ποθῶν, καὶ πρὸς ἱερωσύνην κατεπειγόμενος· ἐγὼ δέ σε τὴν καλὴν κόμην θαυμάσας ἀεὶ, νῦν δέδοικα μή σε παρεμποδὼν γένηται τῇ προθυμίᾳ· ἐπειδὰν γὰρ ἴδῃς παρόντα τὸν καιρὸν καὶ τὰς ᾠδομένας τρίχας μελλούσας πεσεῖν, δακρύσας οἶμαι τὸ πάθος οἰχήσῃ φυγὼν· καὶ ζητήσεις ἄνθ' ἱερέων, νυμφίος ὀφθῆναι καλὸς· καὶ πάλιν ἂν οὕτω τύχῃ, μνηστεύσεις κόρην· καὶ τῆ γάμε παρόντος πρὸς ἱερωσύνην σχήσεις μεταπηδῶντα τὸν ἔρωτα· ἀλλὰ παῦσαι ποτὲ κύκλῳ φερόμενος, τὴν πεῖραν ἔχων διδάσκαλον· ἵνα μὴ πάλιν μὴ * ὑποβόλων, καὶ σῶν σπαλίκων ἀκούσω, καὶ ὅσα νῦν ἡμᾶς ἐξεπαίδευσεν.

* Deest vocabulum.

LXIX. Ἱερωνύμῳ καὶ Θεοδώρῳ.

Τὴν ὑμετέραν σοφίαν ἔγνων μὴν καὶ πάλαι πανταχοῦ τῷ λόγῳ προλάμπουσαν· καὶ ὃν ἡ θέα μὴ παρέσχεν, ἥ γε φήμη χαρίζεται, κοινῷ βοῶσα κηρύγματι τὸν πάππον ὑφηγήσειν νόμων ἐπιγραφόμενον, τὸν πατέρα γλώττης χάριτι πρὸς τὴν τῶν νόμων αὐστηρίαν τὴν ἀκοὴν ὑποσύροντα· καὶ ἐκ τούτων ὑμᾶς πάντα φέροντας, ἅπερ ἐκεῖνοι προλαβόντες . . . ἐνείμαντο· ὃν οὖν ἔγνων πρῶτον τῷ λόγῳ, νῦν τῇ πείρᾳ μαθὼν, εὐδαίμων ἔφην ἡ πόλις, ἐν ᾗ γένος οὕτω σεμνὸν, καὶ παῖς ἐκ πατρὸς τὴν ἀρχὴν διαδέχεται· εὐδαιμόνων δὲ πατέρων παῖδες, ὅσοι τοῖς τὰς ἐλπίδας ἐφ' ἡμῖν ἐποιήσαντο· ἀλλ' εἴθε πῶς ἐδυνάμην συνεῖναι καὶ τῆς σῆς ἐμφορεῖσθαι παιδεύσεως· ἀλλὰ μέγα τοῖς ἀνθρώποις εἰς πόθον ἐστὶν ἡ πατρὶς· καὶ μάρτυς Ὀδυσσεὺς τὴν Καλυψὼ παριδὼν ἵνα τὴν Ἰθάκην θεάσηται· πρὸς δὲ καὶ οὐ θεμιτὸν εἶναί μοι δοκεῖ

Non legitur vocabulum.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πόλιν ἀλλότριον παρὰ τὸν τῆς δικαίας σφετερίσασθαι λόγον· τοιγαροῦν σώζεσθέ μοι τὰ συνήθη παρ' ἐμοῦ προσκυνούμενοι.

LXX. Ἑρμείᾳ.

Τὸ ὑμέτερον μέγεθος δι' ἃ τῆδε πρὸς σὲ γραμμάτων ἰδὼν, ὑμᾶς μὴν εἰκότως τῆς γνώμης ἐθαύμασα· τῇ δὲ Βηρυτίων συνήδομαι πόλει ὅτι τοιοῦτον ἔχει προβεβλημμένον ὡς ἀρετῆς καὶ λόγων ποιεῖσθαι φροντίδα· καὶ ταῦτα τῆς καιροῦ τὴν ἐναντίαν ἐλαύνοντος· ἀλλ' ὄναιο καὶ σὺ σαυτοῦ, καὶ τῆς σῆς προνοίας ἡ πόλις· ἐμοὶ δὲ βαρὺ πατρίδος ὑπεροράν ἐξ ὑμῶν λαβόντι παράδειγμα· εἰ γὰρ ὑμεῖς πάντα μηχανᾶσθε κοσμεῖν τὴν ἐνεγκοῦσαν οἰόμενοι, πῶς ἂν ἔχοι καλῶς ἐμοὶ μὴ ταῦτα ποιεῖν ἐφ' οἷς ὑμᾶς ἐπῄνεσα πράττοντας; ἀλλὰ καὶ εἰσποιεῖν ἐμαυτὸν εἰς τόπον ὃν εὐτύχησεν ἕτερος, λογικῆς καταστάσεως ἀλλότριον εἶναι δοκῶ· ἀλλ' εὐτυχοίης ὦ ἄριστε τῆς εἰς ἐμὲ καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν προαιρέσεως.

LXXI. Ὠρίωνι.

Περιττὸν οἶμαι γράφειν πρὸς ἄνδρα τὴν πρὸς ὑμᾶς λοιπὸν ὀνειροπολοῦντα καταγωγὴν, ὅπως ᾄσῃ τὸ ὑμέναιον καὶ γένηται νυμφίος παρθένου καλῆς· δίκαιον γὰρ ἐρῶντι χαρίζεσθαι τῆς ἐρωμένης τὸν ἔπαινον, δι' ἣν ἀπὼν τῷ σώματι ἐρωτικὰ τῇ καρδίᾳ πηδᾷς· καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀνεπτόησαι, καὶ τὰ παρόντα σοι μικρὰ τῆς παρ' ἀνθρώποις εὐδαιμονίας ὄντα γνωρίσματα· μόνη δέ σοι πόλις τῶν σῶν παιδικῶν χωρίον εἶναι δοκεῖ, καὶ τῆς Βυζαντίου τάχα σεμνότερον· καὶ δέδοικα μὴ τῆς πόθου πολλοῦ ῥεύσαντος, μὴ δὲ τοῖς φίλοις χαίρειν εἰπὼν, ἐξαίφνης στέλλοιο πρὸς ἡμᾶς τῆς πλοῦ τὸ μῆκος μεμφόμενος·

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀλλὰ ταῦτα μὴ παιζόντων· ἐπανήκοις δέ ποτε σώφρονι λογισμῷ πρὸς παίδων γονὴν ἐπειγόμενος.

LXXII. Ἀνατολίῳ.

Πολλά μοι λαμπρὰ τὰ συνιστῶντα τὸν νέον· πρῶτον καὶ μέγιστον τὴν ὑμετέρας θεοσεβείας τὰ γράμματα· εἶτα πατὴρ ἀγαθὸς, ἐκ πρώτης πείρας πρὸς εὔνοιαν ἐφελκόμενος· πρὸς δὲ τούτοις τὴν τέχνης ὁ νόμος, εὐθύνας ἀπειλῶν ἀκριβεῖς εἴ τι τῆς προσηκόντων παρίδοιμι· τάχα δὲ καὶ ἡ τοῦ νέου σπουδὴ μοῖραν οὐκ ἐλαχίστην παρέξεται· λοιπὸν ἡμῖν αἰτεῖσθαι τὴν ἐκ τοῦ θείου ῥοπὴν, μεθ' ἧς καὶ μόνον ἐστὶν πρὸς πέρας ἐλθεῖν τὴν προαίρεσιν.

LXXIII. Δωροθέῳ.

Δεινὸς ἄρα τις ἦθα πτερὰ περιβάλλειν ὥπερ ἂν ἐθέλεις, καὶ δεικνύσθαι μετάρσιον· σοῖς γὰρ γράμμασι πτερωθεὶς (πανταχοῦ γ' ἐδόκουν εἶναι καθάπερ ἔφης τῇ φήμῃ) περιεπόλουν δὲ πόλεις ὁπόσας ἄνθρωποι νέμονται, καὶ μέχρι τῆς βαρβάρων διήειν κουφῇ διανοίᾳ φερόμενος, καὶ πᾶν ἔθνος ὅπῃ λόγοις ἐδόκει με στεφανοῦν· καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν δίχα τὴν σὴν ἐπιστολὴν ἠγνόουν ὅ τι γένωμαι· ἕως μέ τις θεῶν τῶν σῶν ἀνήρπασε πτερῶν, καὶ τὴν πλάνης μόλις παυσάμενος, τί ταῦτα πάσχω φημὶ; σκόπει τὸν γράψαντα, καὶ λογίζου τὴν εὔνοιαν, καὶ θαυμάσαι ὅσα πείθειν οἶδε τὴν φιλίας ὁ πόθος· καὶ τὰ μὴ ὄντα γὰρ ἠγεῖσθαι ποιεῖ· καὶ τὰ ψευδῆ τιμᾷν ὡς ἀληθῆ· ἐντεῦθεν οἶμαι τὴν ἐπαίνων ἀπλήστως ἔχειν, καὶ πάντα λέγων εὐχερῶς· καὶ ταῦτα δοκεῖς τῆς ὑπαρχόντων ἐλάττονα· μέτρον δέ σοι τὴν ἐπαίνων ἡ γνώμη, μηδὲν ἀρκεῖν ἡγουμένη πρὸς ἔπαι-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

νον· ἀλλ' ἐπίσχες πρὸς φίλε τοιαῦτα γράφων πρὸς ἄνδρα μικρὸν εἰς ἑαυτὸν ὁρῶντα, καὶ τοῖς γράμμασιν αἰσχυνόμενον. (*)

LXXIV. Παγκρατίῳ.

Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλε, φησὶν Αἰσχυλος, ἐπαινεῖν τινὰ προελόμενος· τοιοῦτο ἡμῖν ἀνεφάνης· οὐ τοῦτο δὴ τὸ κοινὸν μέχρι τοῦ παρεῖναι φιλίαν ἐπιδεικνὺς, οὐδὲ μετρῶν τῷ τόπῳ τὴν εὔνοιαν, ἀλλ' ἢ κρεῖττον εἶναι καὶ σαυτὸν νικᾷν ἐπειγόμενος· εἰκότως ἄρα σε τοῦ ἐμῆς διανοίας οὐκ οἶδεν ὑποβλέπειν ἡ λήθη· ἀλλ' ἔπεισι τί μοι σωκρατικὸν ἀεὶ λέγειν, ὡς εἰ ἐγὼ Παγκράτιον ἀγνοῶ, καὶ ἐμαυτοῦ ἐπιλέλησμαι, οὗ χορεύει μὴν ἡ γλῶττα ταῖς μούσαις, ἀρετὴ δὲ καθάπερ τέμενος ἄβατον κακίᾳ, τὴν ἱερὰν ψυχὴν ᾠκειώσατο· τοιγαροῦν εὐδαίμων μὴν αὐτὸς τοιαῦτα φέρων γνωρίσματα· καὶ πόλιν οἰκεῖς τὴν κοινὴν τῶν λόγων μητέρα, ἣν ὧραι ποθοῦσαι καὶ ταύτῃ ἀλλήλαις ἐσπείσαντο, ἣν προσκλύζει πρᾴως ἡ θάλασσα, καὶ Νεῖλος ἐπαγκαλίζεται καθάπερ ἐρωμένῃ περιχυθεὶς· καὶ πανταχόθεν ἄλση καὶ δένδρα καὶ λήϊα καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ποικίλα προσβαλοῦσι χάριτες· ἀλλ' ὑμῖν μὴν τὴν εὐδαιμονίαν θεὸς ἐπαυξήσει, καὶ μισθὸν τῆς ἀρετῆς δωρησάμενος· μετάδος δὲ φίλοισι σοῖς σῆς εὐπραξίας, τοῖς ἐκ γλώττης ἀγαθοῖς εὐφραίνων ἡμᾶς, καὶ πέμπων οἴκοθεν οἴκαδε πρὸς ἡμᾶς τὰ ποιήματα· οὐ γὰρ δίκαιον λανθάνειν ἃ τοῖς ἀλλήλοις ἐπιδειχθέντα πλείστῳ οἴσει τὴν ὄνησιν.

(*) Post hanc ad Dorotheum epistolam, alia scribitur in codice laurentiano ad eundem, teste Bandinio, quae incipit πάλιν εὐσεβείας καιρὸς καὶ πάλιν πρὸς τὴν ὑμετέραν σοφίαν ὁ δρόμος. Haec quidem deest in codice vaticano; verumtamen in laurentiano vicissim desunt reliquae quae in vaticano sequuntur omnes.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

LXXV. Γεσσίῳ ἰατροσοφιστῇ.

Ὁ τὴν ἐπιστολὴν ἐπιδιδοὺς ὑπὸ μητρὶ χήρᾳ τραφεὶς καὶ τὴν τῶν ἀναγκαίων ἔνδειαν αἰτιώμενος, ὅμως οὐχ ὑπὸ νεότητος ἐπαρθεὶς, οὐκ ἐν ἐξουσίᾳ τῶν πράττειν ὅ τι θέλοι γενόμενος, παρὰ ῥαθυμίαν ἀπέκλινεν· ἀλλ' ἐπανορθοῦσθαι τὴν τύχλω ἐθέλων, καὶ λόγων ἐρᾷ, καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν γλῶτταν ἐπείγεται· καὶ ἀρκοῦσαν ἀφορμὴν πρὸς εὐσχήμονα βίον ἐξ αὐτῆς ἀρυσάμενος, ὡς ἀρκοῦν ἐστιν ὑμᾶς ἰδεῖν, καὶ τῶν λυπούντων ἔχειν τὴν λύσιν, τῇ παρ' ὑμῶν διδασκαλίᾳ τὰς πρὸς τὸ μέλλον ἐλπίδας ἐπανορθούμενος· ὅθεν τὴν ὑμετέραν γνώμλω εἰδὼς, καὶ ὡς πρόκειθε τοῖς εὖ παθεῖν δεομένοις, θαῤῥῶν ὑμῖν προσάγω τὸν νέον, ἀντὶ μεγάλης δωρεᾶς ὕλλω ὑμῖν χορηγῶν τῶν δύναθαι πάλιν γεωργῆσαι.

LXXVI. Φιλίππῳ.

Μόλις ἡμᾶς ἀμηχανοῦντας μετέβαλλες, γράψας ὡς ἄδειν ἐθέλεις ὑμέναιον, καὶ παίδων γενέσθαι πατὴρ· πολλῶν γὰρ ἐπιδραμοῦσα φήμη, ἄλλυς ἀλλαχόθεν ἐπήγετο λόγυς· καὶ πάντων διηγυμένων σιωπῶντες ἡμεῖς ἠκροώμεθα, τῶν ὑμετέρων ἀγνοοῦντες τὰ μέγιστα, καὶ τοῖς πυνθανομένοις παίζειν δοκοῦντες, ὡς ἀγνοεῖν ἐπίτηδες προσποιούμενοι· νυνὶ δὲ τοῖς γραφεῖσιν ἡθεὶς, ἡδέως ἂν εὐθὺς Περσεὺς ἐγενόμλω ὑπότερος, καὶ τῶν πελάγυς ὑπερπτὰς, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀφικόμενος, παστάδα κατεῖδον ἱερὰν, καὶ τὸ πάντων ἥδιστον θέαμα, νυμφίον ἐκ φιλοσοφίας ἐρωτικὸν· καὶ ὑλικόν τις αὐτὸν ὀνομάζῃ φιλοσόφως ἀποκρινόμενον, ὡς κοσμεῖν ἔδει τὴν γένεσιν, ἔρανον ἀνθ' ἑαυτοῦ χορηγοῦντα, καὶ τὰ εἰκότα πρὸς ταύτλω ἀφοσιούμενον· ἑάλως δ' οὖν ὅμως ὦ βέλτιστε, ὀψέ ποτε τὰ τῶν ἐρώντων μανθάνεις τοξεύματα· ἥ τε νύμφη κα-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λή φησι νὴ τὰς χάριτας, καὶ ἱκανὴ φιλοσοφίας παρατρέψαι τὸν ἐραστὴν· ἀνὴρ * μόνον γίνου παίδων ἐπ' ἀρετῇ γνησίων, ἡ κωμῳδία φησὶ· καὶ θᾶττον ἐξ ὑμῶν ἴδοιμι παῖδα, δίχα τῆς θέας τὸν πατέρα κηρύττοντα, μᾶλλον πρᾳότητι καὶ μεγαλοψυχίᾳ, καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς παραπλήσιον.

* Γρ. πατήρ.

LXXVII. Ἱερωνύμῳ.

Ὡς μεγάλα τῷ Νείλῳ φρονεῖς, καὶ ἀντεξάγεις ἡμῖν εἰς μέσον ἄγων τὴν Αἴγυπτον, ὥσπερ ἐλούσης τῆς φιλτάτης εἰς λήθην ἐλθὼν· ἐς καὶ σοφιστικὰ δέ σου τὰ γράμματα, καὶ τὸν Γοργίου τύφον ἐδόκουν ὁρᾷν· ὕειν γὰρ τὸν Νεῖλον ἔφης ἐκ γῆς, εἰ τι με μὴ τῆς ῥημάτων παρέλαθε, καὶ πλωτὴν ποιεῖν τὴν πάλαι βατὴν· τί δέ γε τοῦτο πρὸς σὲ τὴν Ἑρμοῦ κατοικοῦντα, ἣν οὔτε Ζεὺς ὑέτειος ἐφορᾷ, καὶ παρατρέχων ὁ Νεῖλος εἰς ἑτέραν ἐπείγεται; τὶ δὲ καὶ ψευδῶς ὀπωρίζεσθαι φῆς; πλὴν εἰ μὴ τοὺς ὄφεις ὀπώραν καλεῖς, καὶ σκορπίων ὅσον τε πλῆθος· ὑφ' ὧν τινος ὡς ἔοικε πάλαι πληγεὶς, καὶ ἰοὺ ἰοὺ φασὶν κεκραγὼς, εἶτα μεταξὺ τράπεζαν τρυφῶσαν ἰδὼν, ὅλως ἐπ' αὐτὴν ἐφέρου, τῷ σκορπίῳ χαίρειν λέξας· τυτὶ τάχα που τὸ κωμικὸν πρὸς τοῦτον εἰπὼν, μή τε γὰρ θανών ποτὲ σοῦ χωρὶς εἴην· ταῦτα γράφειν ἐχρῆν, οὐκ ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς ὠραΐζεσθαι· ἀλλὰ καὶ σιωπῆς με γράφῃ, μηδὲν ἡμῖν τὸ παράπαν φθεγγόμενος· ἢ γὰρ ἂν πλείω λέγοντας εὕρες, καὶ οὐκ ἂν ἡμῖν τὸ κοθωκίδιον * ἔφης, τὸ τῆς αὐλῶν πάθος τοῖς σοφισταῖς ἐπισκώπτοντα· ἔρρωσο, καὶ τὸ παιδίον καὶ ἡ γυνὴ· καὶ τῷ παιδὶ Ἀλεξάνδρῳ μὴ βαρὺς ἐπίκεισον, νέαν ἡλικίαν ὄντι πολὺ βιαζόμενος.

* Ita cod.

LXXVIII. Διοδώρῳ.

Τὸ πολυθρύλλητον δεξάμενος πρόσταγμα, περὶ οὗ πά-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λαι πάσας ἀφῆκα φωνὰς, σιωπὴν ἦγον, οὐ μὴν τὸ τυχεῖν ἀμνημονεύσας τ̃ χάριτος, οὐδὲ τ̃ Γεροντίου μούσης κληρονόμον· μόνοις γὰρ ὑμῖν τὸ πλεονέκτημα παρέσχεν ἡ τύχη· καί τις μὴ ἐκεῖνον ἰδὼν, δι' ὑμῶν ἀποπληρώσει τὸν πόθον; ὥσπερ δι' ἀκριβοῦς εἰκόνος πρὸς τὸ παράδειγμα καλῶς ἀναγόμενος, σιωπῇ τὴν χάριν ἐτίμων, ἵνα μὴ λέγων, ἔλαττον οὗ βούλομαι τύχω φθεγξάμενος· καί σοι κείσεται χάρις ἀνάγραπτος παρ' ἐμοὶ μᾶλλον, ἢ παρὰ πέρσῃ βασιλεῖ τιμᾷν εἰδότι προδοσίαν καὶ Παυσάνιαν μηδίζοντα· εἰ καὶ τὰ μάλιστα τυχεῖν πάντως ἐθέλων ὦ βέλτιστε, καὶ πρὸς ἔργον ἐνέγκας τὴν γνώμην, ἐλεεινὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἀφῆκας φωνὴν, καὶ πόρρω λίαν ἡμετέρου φρονήματος· παρὰ γὰρ αὐτῷ τῷ δικαστῇ πτωχοὺς ἡμᾶς ἀνεκάλεις· ἐφ' οἷς ἠγανάκτησα μάλιστα, εἰ τοσοῦτον κέχηνας πρὸς τὴν ὕλην, φιλοσοφίας ὕψος ὑποπεσὼν, ὡς χρημάτων χάριν, ἀγεννῆ καὶ ταπεινὰ προσφθέγγεσθαι ῥήματα· καὶ μή τε τὴν ἐμὴν ἀξίαν σκοπεῖν, μή τε τὸν σοφώτατον Διογένην, ὃς ἐν ψιλῇ τῇ πήρᾳ τὸν μέγιστον πλοῦτον ὡρίζετο· ἀλλὰ γενοῦ μόλις ἐλεύθερος, σμικρόν τι χρῆμα πρὸς τὴν ἀρετὴν τὴν οἰκουμένην ἡγούμενος.

LXXIX. Μαρκέλλῳ.

Τῶν παρόντων γραμμάτων οὐ θράσος αἴτιον, οὐδὲ τὸ μὴ μένειν ὅπῃ τῆδ' οἰκείων ὅρων εἰδέναι· ἀλλ' ἀνὴρ θεῷ τε φίλος καὶ πάσης ἀνάπλεως ἀρετῆς, ὃν οὐ πέπεικε τὰς πρὸς ὑμᾶς ὑποσχέσεις ὑπερορᾶν, οὐ τὸ νῦν ἐξ Αἰγύπτου μόλις ἐλθεῖν, οὐ φροντιστήριον εὐπρεπὲς, οὐ χειμὼν ἀπειλούμενος, οὐ πέλαγος ἐμποδὼν, οὐχ ὁδοιπορία μακρὰ, ἀρετὴν δὲ μίαν εἰδὼς, τὸ πληροῦν ἔργῳ τὰς ὑποσχέσεις· καὶ πρὸς ἅπαντας ὁμοίως γίνεσθαι παραπλήσιον, ὅλος ὁρᾷ πρὸς ὑμᾶς· ἀλλὰ καὶ θᾶττον ἰέναι παρ' ἡμᾶς καταγγέλλεται· καὶ πέπεισμαι ῥα-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δίως, ἐκ τ̃ πρὸς ὑμᾶς ὑποσχέσεων τὴν πεῖραν λαβὼν· ὑπόλοιπον τοίνυν ὑμῖν κρατεῖσθ· καὶ πρέπον ἂν εἴη μὴ κρατεῖν ἐθέλειν ἄνδρα μηδὲν οὕτω δεινὸν ἡγούμενον, ὡς τὴν τ̃ παραβαίνειν ἀνάγκλω, ἅπερ ἐπήγγελθ· πέμπε τοίνυν τάχος τὸν ἄνδρα, τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν πρὸς ἡμᾶς ἀφηγούμενον.

LXXX. Σαβίνῳ.

Σὺ μὴν ὡς ἐν ὀνείδει πενίαν προσφέρεις ἐμοὶ, καὶ θηρίον ἐξωλέστατον εἶ σοι τὸ χρῆμα δοκεῖ· καὶ τὸ δὴ μέγιστον, Ἴρος ἐγὼ παρὰ σοὶ καὶ τ̃ καθημέραν ἴσως ἐπιδεὴς· καὶ τί γὰρ οὐκ ἂν εἴποις ἀρετῆς ὁμοῦ καὶ φιλοσοφίας ἐκπεπτωκὼς, ἐλεῶν μὴν ἅ γε θαυμάζειν ἐχρῆν, μεγάλων δέ τινων ἐστερῆσθ νομίζων τὸν ὑψηλόν τε καὶ κοῦφον, καὶ μὴ τῷ βάρει τ̃ ὑλης πρὸς τὰ κάτω φερόμενον; τῇ γαστρὶ γὰρ τὴν εὐδαιμονίαν μετρῶν, καὶ δόξαις ἀνθρώπων προσκείμενος, ἐκμιαθεὶς μὴν εἰς ἃ μὴ θέμις τὴν γλῶτταν, κυκᾶς δὲ τὰ δικαστήρια· πάρεργον δέ σε τ̃ ἀπάτης οἱ δῆμοι· πλουσίων δὲ θύρας ἀράττεις· κἄν τις ἐρῴῃ οἶδε καλῶς, ἀπεῖπεν ὑπὸ σοῦ θαυμαζόμενος· ἑορτὴ δέ σε λαμπρὰ, ἐσθὴς ποικίλη, καὶ βάδισμα σοβαρὸν, καὶ βλέμμα τῇδε κἀκεῖσε χεόμενον· καὶ πανταχοῦ σοι τὴν ὦτα, καθάπερ ὁ Μίδας, εἴ πε τι φθέγξαιτο γύναιον τὴν σὴν σκηνὴν ἐκπλητόμενον· ἀλλὰ μέχρι δή τινος, ὕπνῳ μακρῷ πεδηθεὶς, οἷα τις Ἐνδυμίων, πρὸς ἀρετὴν οὐκ ἀνίστασαι; παῦσαι λοιπὸν πρὸς τὸ σωμάτιον κεχηνὼς, καὶ κῇ σαυτοῦ τρέφων τὸ δεσμωτήριον· παῦσαι χρυσίον ὀνειροπολῶν, καὶ ἀργύρε πλῆθος ἀεὶ φανταζόμενος, καὶ πολλὰς ἀρχὰς τῇ διανοίᾳ περινοστῶν· τὰ ἔνδον οἷα μηδενὶ τῷ φίλων· ἀλλ' αὐτομόλησον πρὸς ἡμᾶς εἰ δοκεῖ· καὶ τὴν κοινὴν θεὸν τὴν πενίαν προσκύνει, καὶ φιλοῦσαν ἐπίγνωθι· καὶ γὰρ σὲ περιέπει μᾶλλον ἤπερ ἡμᾶς, καὶ φιλήσειν ἔτι κατεπήγγελθ.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

LXXXI. Δωροθέῳ.

Ὅσον ἐλύπεις ἀπαίρων, οὐκ ἂν ἤλπισα προλαβὼν, εἰ μὴ τὴν πεῖραν ἔσχον διδάσκαλον· ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς ψυχὴ καταλιπὼν, οὐκ ἐπαυσάμην μετά σου τῇ διανοίᾳ παλινοστῶν· καὶ λιμένας καὶ θάλατταν διαγράφων ἐν ἑαυτῷ· καὶ κλῦθι Ποσείδαον γεήοχε πολλάκις εἰπὼν, ἠξίουν εὐμενῆ σοι παρέχειν τὴν θάλατταν· καὶ τῶν πλοῦ τὰς ἡμέρας ὅπῃ τῷ δακτύλων ἐτίθου· καὶ οὕτως ὅλος ἐτύγχανον παρὰ σοὶ, ὡς καὶ καλέσαι τινὰ πειρηθεὶς, ἔλαθον πολλάκις Δωρόθεον προσειπὼν· καὶ ὁ μὴν ἐγέλα, ἐγὼ δὲ διαμαρτάνων ἠχθόμην· σὺ δὲ ἴδοι ἠγνόεις, ὁπόσον ἡμῖν ἐναπέθου φίλτρον· πολλάκις προσιόντά τινα πόρρωθεν θεασάμενος, σὲ μὰ τοὺς θεοὺς ἐδόκουν ὁρᾷν, πρὸς τὸ τοῦ διανοίας βούλημα, τῷ ὀφθαλμῶν ῥᾳδίως ἀπατώμενον· τοῦ δὲ πλάνης μόλις ἀπήλλαγμαι, γράμματα δεξάμενος παρὰ σοῦ, καὶ θεραπεύσας τὸν ἔρωτα.

LXXXII. Στεφάνῳ.

Τὴν ὑμετέραν λαμπρότητα κηρύττει μὴν ὅσα τοὺς ἀγαθοὺς γνωρίζειν ἄνδρας ἐπίσταται· ὡς δὲ τῶν πειραθέντων ἡ μαρτυρία, νικᾷ τοῖς ἔργοις ὁ λόγος, καὶ τῶν πραγμάτων κατόπιν εἶναι δοκεῖ· τὴν δὲ περὶ ἐμὲ σπουδὴν ἀεὶ μεγίστῳ παραδεδωκὼς θαύματι, νῦν οὐχ ἥκιστα τοῦτο ποιῶ, ὅτε περ ἄνδρα μοι τοσοῦτον ἔπεισεν ὅπῃ μικρότατον μῆκος ὁδοῦ θεῖναι· ὡς εἰ καὶ φιλοῖς ἐχρήσατο γράμμασιν, οὐκ ἂν ἔσχον ἀντιλέγειν κελεύοντι· οὕτω δέ μοι βαρὺ φορτίον ἐπέθηκεν αἰδεμένῳ τὴν ἄφιξιν, καὶ τῶν παντὸς ῥίκ τὴν ἀρετὴν· καὶ ὅσα προλαβοῦσα κηρύττει φήμη, βεβαιωθεῖσα τῇ πείρᾳ· ὥστε μικροῦ δεῖν ὡς εἶχον σχήματος εἰπόμην, μὴ δὲ τοῖς οἰκείοις χαίρειν εἰπὼν· ἀλλά με τίς ἔννοια μόλις ἐπέσχεν ὁρμῶντα,

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λογιζόμενον τὸ μηδὲν ὑπερορᾶν πατρίδος, ἐν ᾗ πρῶτον εἶδον τὸν ἥλιον· καὶ ὡς καλὸν τὰ πρὸς ταύτην δίκαια φυλάττειν, ἣ πολὺ κεκτῆσθε χρυσίον· καὶ ξένους τοσούτους δι' ἐμὲ παρόντας ὑπεριδεῖν.

LXXXIII. Πέτρῳ.

Ὁ καλὸς Ἐπιφάνιος τοῖς ὑμετέροις γράμμασι πλείστην ἐπαγόμενος εὔνοιαν, συνέστη μοὶ οὕτως ἐμοὶ, σπουδὴν δὲ πᾶσαν ἐπεδείξατο λογικὴν, μὴ δὲ τὰ ὅσα φέρει νεότης ἐπιδεικνύμενος, ἀλλ' ὅλον αὐτὸν τοῖς λόγοις ἐνδιδοὺς καὶ τῇ μελέτῃ προσκαρτερῶν· ὃ δὴ καὶ τεκμήριον εἶναι δοκεῖ τὰ τὴν κατηγορίαν πεπλάσθαι· καὶ ψευδὲς εἶναι που τὸ πάλαι θρυλλούμενον· ἀργούντων γὰρ ἐκεῖνα καὶ διανοίας ἐξ ἀλόγου σχολῆς ἐφ' ἃ μὴ δεῖ φερομένης. Ἰσοκράτει δέ τις πειθόμενος καὶ καταναλίσκων τὴν τοῦ βίου σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιλοκοΐαν, οὐ δίδωσι τῷ συκοφάντῃ λόγον ὡς εἰκότως ἄρα κατηγορεῖ· κἂν γὰρ αὐτὸς σιγῴη, τὸν βίον ἔχει πρὸς ἀπολογίαν ἀρκοῦντα· γένοιτο δὲ καὶ τὸν νέον μᾶλλον ἐπιδιδόναι πρὸς λόγους, καὶ ἡμᾶς τοῦ ὅπου τούτῳ μὴ διαμαρτάνειν ἐλπίδος.

LXXXIV. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ ἀδελφοῖς.

Ὁ θαυμαστὸς Τιμόθεος, ὁ ταύτην φέρων τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μοὶ ἀλλήλοις γράφειν ὅπου τοῦ παρόντος ἐστὶν ἀρχὴ· πατρὸς δὲ τυγχάνων ἐπιεικοῦς καὶ λίαν ἀπράγμονος ἐν ἑαυτῷ περιφέρει τὸν φύσαντα, τὴν τῶν τρόπων εὐσέβειαν ὅπου τοῦ προσώπου δεικνὺς· ἐρυθριᾷ γοῦν ἑτοίμως κἄν τις αὐτὸν ἐπαινῇ, κἂν ἀποβλέπειν μόνον ἐθέλῃ· οὗτος ὅτου δὴ χάριν τὴν βασιλίδα πόλιν κατείχετο, καὶ δεῖται τοῦ ὑμετέρας ῥοπῆς, ἐν οἷς ἂν δύνησθε συμμαχίαν ἄλυπτον χορηγούσης· τοῦτο δὲ ποιοῦν-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τες, ἀνδράσιν ἔσεσθε κεχαρισμένοι χρηστοῖς· οὗ μεῖζον οὐδὲν τοῖς τιμᾷν ἐγνωκόσι τὴν ἀρετήν.

LXXXV. Τοῖς αὐτοῖς.

Τὸ παρὸν ὡς ἔοικεν ἔτος δεήσεις παρ' ἡμῶν διακομίσει πυκνὰς, πλὴν οὖν δικαίας καὶ πρόφασιν ἐχούσας ἐπαινεμένην, ἄν τις εὐγνώμων καὶ τὸν τρόπον ἑλληνικὸς, χάριν ἂν ἡσθείη διδοὺς, ἢ προτέρων δεχόμενος· τοιαύτη δέ τις τῆδε παρόντων ἡ χρεία· Νεῖλος ὁ λογιώτατος θεῷ τὸν βίον ἀναθεὶς, πόλιν μὴν οἰκεῖ μητρὸς ἐπ' αὐτῷ σαλευούσης, γῆρας ὁμοῦ θεραπεύων, καὶ τὴν ἐντεῦθεν ἀσθένειαν· οὐδ' ἂν δὲ ἧττον πολλῶν ἴδοι ἐπ' ἐρημίας οἰκούντων ἐπ' εὐσεβείᾳ γνωρίζεται· οἰκίαν δὲ κεκτημένος τόπον ὑψηλὸν ἐχούσης τὸν παρακείμενον, γείτονος ἀπέλαυσε πονηροῦ, ὃς θυρίδας κῆ τε μὴ προσήκοντος ψιλοῦ νεωτερίσας τινὰς, πρὸς μὴν τὸ παρὸν ὁμολόγει μηδὲν ἐμποδὼν ἔσεσθαι, ταύτας οἰκοδομεῖν βουλομένῳ· ὡς δὲ νῦν εἰς ἔργον ἦλθε ὁ λόγος, κώλυμα τὰς θυρίδας προβάλλεται· ὥσπερ δίκην ἀπαιτῶν ὅτι παρεῖδε καινοτομούμενος· ὁρῶν δὲ τοῖς δικαίοις πανταχόθεν ἑαυτὸν ἐξωθούμενον, παρείσδυσιν ἑαυτῷ δυναστείας ἐπινοεῖ· καὶ τὸ μέγιστον ἀνδρὸς τοῖς δικαίοις χαίρειν ἐγνωκότος ἀεὶ· εἰς γὰρ τὸν πολὺν ἐκεῖνον ὠθεῖται Νεστόριον, τῷ μὴ παρεῖναι τὸν ἄνδρα θαρρῶν· τοῖς γὰρ αὐτῷ προσήκουσιν εἰς συμμαχίαν χρησάμενος, ὠνὴν εἰς αὐτόν τινα πρὸς κακουργίαν ἐπλάσατο τὸ δίκαιον ὄνομα· καὶ πρὸς ἀδικίαν ὕλην λαβὼν, καὶ τοὺς κατ' αὐτοῦ πανταχόθεν ἐπαίνους διαβάλλειν πειρώμενος· ἀλλὰ ταῦτα μαθὼν δι' ὑμῶν, κωλύσει ταῖς ἀπειλαῖς τὸν ἀδικοῦντα δι' ἀνδρὸς τιμῶντος τὰ δίκαια.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

LXXXVI. Ὠρίωνι.

Ὁ μὴν . . . (1) χαριεῖσῃ τῇ παιδεύσει τῇ σῇ εἴ γε δεῖ γράμματα . . . καὶ ταῦτα δήπου λέγων ὅτι τὸ γράφειν ἂν . . . τῆς μὴν εἰς ὑμᾶς εὐνοίας τὸν ἄνδρα τεθαύμακα μὴ δὲ τὸν . . . εἰδόμενον ἐξ ὧν οἶδεν ὑμῖν χαριούμενος· τὴν δὲ σιωπὴν ἠγα . . . ἐρυθριῶν· καὶ σοφὸν ἔχων ἐπιστεῖλαι μηδὲν· ὡς γὰρ καὶ Πλάτωνι τῷ σοφωτάτῳ δοκεῖ, οὐκ ἔστιν ἀρετὴν εἰδέναι τι μὴ τοῖς ἔργοις πρὸς ἀρετὴν ἐπειγόμενον· ὃ δὲ μὴ ἔστιν εἰδέναι, κἂν ἐρυθριάσαιμι περὶ τούτου φθεγγόμενος· καὶ ταῦτα ποιῶν ὥσπερ ἂν εἴ τις μουσικὴν μηδ' ὄναρ εἰδὼς, εἶτα τις Ὀρφεὺς εἶ) λέγοι, τὰ θηρίᾳ τῇ λύρᾳ χειρούμενος· ἀλλ' εἰ δέοι τὸ κρουμάτων ἐφάψασθαι, γέλως εὐθὺς ὁ κόμπος, καὶ πάντα δὴ ῥᾳδίως ἐλέγχεται· πόθεν οὖν μὴ πέφυκα παρὰ τῷ σῷ θείῳ νομίζομαι· ἔφης τί πρὸς αὐτὸν πολλάκις νόμῳ δὴ φιλίας ἀποσεμνύνων ἐμὲ· ὁ δὲ τὸν πόθον οὐ σκοπῶν, ἀλλ' ἐκ τὸ ἔργων εἶ) τοὺς λόγους οἰόμενος, ἀπαιτεῖ γενέσθαι με τοιοῦτον οἷον με τοῖς λόγοις ἀνέπλασας, καὶ τὸ σοῦ ψεύδους νῦν εὐθύνας εἰσπράττοντα· καὶ διελέγχω σου τοὺς λόγους, οὐκ ἔχων ἀρετῆς γενέσθαι διδάσκαλος· πλὴν ἐπειδὴ πρός σε μοι τὰ γράμματα, δοκεῖ δὴ πάλιν θαυμάζειν, ἵνα μὴ σαυτὸν ἐλέγχῃς ψευδόμενον.

LXXXVII. Διοδώρῳ.

Ὁ βολοῖν τὸ Εὐριπίδου ῥακίων τὴν ἐμὴν οἰκίαν ἔπλησας, ἀδωνάρια πέμψας ἄρυθμα, καθά σοι φίλον καλεῖν, καὶ βλαῦτας ἀμούσους, καὶ ἰφικρατίδας ἐφ' αἷς εἰ καὶ μέγ' οἰμώξειεν ὁ στρατηγὸς Ἰφικράτης οὐδὲ τὸ Ἀττικῆς φερούσαις τεκμή-

(1) In his lacunis corrupti madore codicis pauca verba perierunt.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ριον· οὐδὲ γὰρ χαριν τινὰ καὶ πεῖναν μελίττης ἡμιττίου παρέχονται, οὐδὲ βοῶσι τῇ θέᾳ τὴν Ἀττικὴν, ἐν ᾗ Μαραθὼν καὶ Σαλαμὶς καὶ ἄνδρες ἐλευθερίας καὶ φρονήματος ἐρασταὶ, οὐ μὰ Δία παρ' ὑμῖν μούσῃ τετελεσμένοι· τὰ γὰρ ὑμέτερα ἀλλ' εὔστομα κείθω· μή τι καὶ λάθω φθεγξάμενος· τὰ μὴν σὰ δῶρα τοιαῦτα· τὰ δὲ ἡμέτερα, κἂν αὐτὸς ἐπαινέσειας οὕτω τῇ γαστρὶ χαριζόμενος· λίχνος γάρ τις ὢν, καὶ τὸ γαστρίζεσθαι μελέτην πεποιημένος, καὶ βρώμασι τὴν μεγάλην εὐδαιμονίαν μετρῶν, εἴ τι πω θηρώσαις ἡδὺ, προτείνεις εὐθέως τὴν γλῶτταν, καθάπερ τις Αἴας τὴν μεγάλην ἀσωίδα· καὶ μάρτυς ὁ καιρὸς ἐν ᾧ τὸν πλακοῦντα παρ' ἑτέρων ἀφήρπασας, ὅλον εὐθὺς παραπέμψας τῷ στόματι.

LXXXVIII. Κυριακῷ.

Ὅσον οἱ παῖδες τοῖς πατράσιν ὀφείλουσι χάριτας, οὐκ ἔστιν εἰδέναι πρὸς ἀξίαν, εἰ μή τις καὶ αὐτὸς παίδων ὑπάρχει πατὴρ· τό τε γὰρ ἐξ ἧς ἔχει πρὸς τοὺς παῖδας στοργῆς, εἴσεται πάντως ποῖοι πρὸς αὐτὸν ὑπῆρξαν οἱ φύσαντες· πλὴν ὅσοι ταῖς μούσαις ἀνάκεινται, καὶ πρὸ τῆς πείρας λόγῳ τἀληθῆ διακρίνουσιν· ὅθεν σε τοιοῦτον περὶ τοὺς τεκόντας προσήκει γενέσθαι, οἳ τάχα τῆς ἄλλων πλέον εἰς εὔνοιαν συνεισφέρουσι· διό με καὶ πρὸς τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν κεκινήκασι, μισθὸν αἰτοῦντες σὲ πατρικὸν, τὸ μὴ καταισχύναι σε τοιοῦτον, οἷον αὐτοί τε βούλονται, καὶ θεὸς εἰς πέρας ἐνέγκοι· τότε γὰρ αὐτοῖς καὶ θάνατος ῥέων, ἐπισταμένοις οἷον διάδοχον τῶν γένους ἀπέλιπον.

LXXXIX. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ ἀδελφοῖς.

Ὁ ταύτην πρὸς ὑμᾶς λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν, πατρὸς

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀγαθοῦ φέρουσι τὰ χρηστὰ τιμῶντος, καὶ ἐν πᾶσι δικαίοις γνωριζομένου· εἰς Ἑρμοῦ δὲ φοιτήσας ὁ νέος, φύσεως τὲ ῥώμην ἐπεδείξατο, καὶ προθυμίαν ἀοκνοτάτην· καὶ νῦν πρὸς βασιλέα ἀνῆλθε προσλαβεῖν τοὺς νόμους βουλόμενος, ὅπως προέλθῃ ῥήτωρ τὴν πολιτείαν φέρων τῷ σώματι, καὶ τῇ γλώττῃ τοὺς λόγους προβεβλημένος· οὐ δὴ δίκαιον τὴν τούτου πρὸς ὑμᾶς ἄφιξιν παραδοῦναι σιγῇ, οἳ τοὺς παρ' ἐμοῦ τετελεσμένους ἴσα που καὶ παῖδας νομίζοντες, καὶ εἰς τοῦτον εὔνοιαν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐνδείξεσθε.

XC. Εὐδαίμονι.

Τὸν λογιώτατον Ἱέριον τὸν τῶν ἰταλῶν παρ' ἡμῖν προβεβλημένον φωνῆς, καὶ τρόποις ἀγαθοῖς μᾶλλον ἢ παιδείᾳ κοσμούμενον, οὐκ ᾠήθην δεῖν τὴν πρὸς ὑμᾶς ἰόντα παραπέμψαι σιγῇ· καλὸν μὴν γὰρ ἀπαρόντων ὑμῶν ἀπολαύειν ἀεὶ· δεύτερος δέ φασι πλοῦς, τοῖς ἀποῦσι δι' γραμμάτων προσομιλεῖν· πλὴν εὐδαίμονες ὄντως, οἷς διέπεις τα δίκαια, καθάπερ τινὸς τρίποδος τῶν σῶν ἐξηρτημένοι φωνῆς· καὶ κοινὸν ὄντως θέαμα τὴν δίκην αὐτοῖς ἐπανελθοῦσαν ὁρῶντες ἣν προλαβὼν ὁ χρόνος ἠμαύρωσε. περιττὸν δὲ λέγειν ὡς εὖ ποιήσεις ἐν οἷς ὑμῶν δεῖται καὶ τὸν τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν κομισάμενον· ᾧ γὰρ ἕνος οἱ λόγοι, πῶς οὐ τιμήσει τοὺς τῶν λόγων πατέρας ἰδὼν; ἡκέτω τοίνυν ἀγγέλλων ἅπερ ἀκούειν εὐχόμεθα, ὡς νικᾶς τῇ πείρᾳ τὴν φήμην, καὶ μείζω δίδως ἤπερ οἱ λαμβάνοντες βούλονται.

XCI. Νηφαλίῳ.

Σὺ μὴν ὀν πλήθει γραμμάτων τὴν ἀπορίαν θρηνεῖς, ἐγὼ δὲ τὰ χρήματα καὶ τοὺς πλουτοῦντας περιφρονῶ, καί

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τοι πενίᾳ θαυμαστῇ συνεχόμενος (οὕτως ἄρα τὸ πένεσθ καὶ πλουτεῖν ἡ γνώμη ποιεῖ, οὐ χρήματα) παρὰ τ τύχης τῇδε κἀκεῖσε πλανώμενος· τοιγαροῦν παῦσαι μικροψύχως ἡμῖν ὀδυρόμενος, μὴ δὲ μέγα νομίζων, πλὴν εἰ μή τι φέρει πρὸς ἀρετὴν· ὅ τι γὰρ μὴ τοιοῦτον, ἀλλότριον τέ ὄν καὶ πρὸς ἀπάτην ἐφέλκεται· ὅθεν οἱ φρονεῖν εἰδότες, ὥσπερ τινα μέθην ταῦτα καὶ φλυαρίαν ἀποσεισάμενοι τὴν γῆν καταλιπόντες τῇ γῇ, μεταρσίῳ γνώμῃ περιπολοῦσι τὸν οὐρανὸν· τὰς αἰσθήσεις καὶ τὴν ὕλιν καὶ τὸ τ πλάνης χωρίον ὥσπέρ τινα χαλεπὴν διανηξάμενοι θάλατταν.

XCII. Νεστορίῳ.

Ἔτι σιγᾷς; ἔτι τ τύχης γίνῃ βαρύτερος; ἡμῖν γὰρ εἰς ἔτι νῦν ἀπεστέρησε, σὺ δὲ καὶ μικρῶν ἡμῖν ἐφθόνησας συλλαβῶν, μὴ δὲ τὸ κοινὸν δὴ τοῦτο τὰ τῶν φίλων μιμούμενος· ἀλλ' ἐγὼ μέν σε καὶ μὴ παρόντα πόθῶ, καὶ μεμνημένος εὐφραίνομαι· καὶ νῦν καιρὸν εὑρὼν, οὐκ οἶδα τιμῆσαι σιγὴν, ἡνίκα δή σε προσερεῖν ἐπιτήδειον· σὺ δὲ εἴ τι μὴ καὶ τοῦτο τ πατρίδος ἀπηλαυσας, τὸ μένειν ἐφ' οἷς δή σε πρώλω ἐπαίδευσα, μάλιστα μὴ ποθοῦσιν ἐφίστασο· εἰ δὲ μὴ, μιμοῦ τὴν θέαν τοῖς πράγμασι· καὶ πείσεις ὡς τὴν ἐμὴν διδασκαλίαν τὸ τ χώρας οὐδαμῶς ἐνίκησε βάραθρον· οὕτως ἐπαίρομαι πρὸς ἄνδρα διδασκάλου φρονήματος ἀντεχόμενος.

XCIII. Ζωσίμῳ καὶ Μακαρίῳ.

Οἱ περὶ τὸν σοφώτατον Βαβύλαν ἀφικόμενοι διηγήσαντό μοι προθύμως ἅπερ ἀκούειν μ' εὔχομαι, πρὶν δὲ λέγειν αὐτοὺς ἠπιστάμην· ἐξ ὧν γὰρ ἐμοὶ φοιτῶντες τὴν περὶ λόγου σπουδὴν, σωφροσύνῃ τρόπων καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρεταῖς ἐκοσμήσατε, δῆλον

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἦν δ' ἡπωθεν, ὡς καὶ πρὸς νόμων χάριν ἀπαίροντες, μενεῖτε πάλιν αὐτοὶ· καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον ἀνδραμεῖν γένοιαθέ πω φιλονεικότεροι· εἰ δὲ ταῦτα μοι παρασκευάζει τὴν ἡδονὴν, τί χρὴ λέγειν, σὺν θεῷ δ' εἰρήθω, ὅτε δικαστηρίων προσεβλημένων καὶ σώφρονι γλώττῃ τῇ εὐνομίᾳ προχέοντες, τοὺς μὴ παρόντας χειροῦθε τῇ πείρᾳ, τοὺς δὲ μακρὰν ἀπόντας τῇ φήμῃ· τούτων γὰρ θρυλλουμένων, μικρὸν μὴ Πολυκράτης εἰς εὐτυχίαν ἐμοὶ· οὐδὲν δέ μοι δόξει μὴ τῆς πολλῶν ταλάντων ὁ Κροῖσος.

XCIV. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.

Τοὺς ἄγοντας τὴν ἐπιστολὴν, οἵ τινες μέν εἰσιν, ἀγνοῶ· ὅτι δέ σε θαυμάζουσιν, οἰκείους ἄγαν ὁρίζομαι· οὗτοι γὰρ ἰδόντες ἐμὲ, καὶ συγγενοῦς χαρακτῆρος ἐλθόντες εἰς ἔννοιαν, τοῦθ' ὅπερ ἦν ἐμαντεύοντο· καί τι πρὸς ἑαυτοὺς εἰπόντες καὶ κριτὰς ἀλλήλους πεποιημένοι τοῦ πράγματος ὡς ἀδελφὸς τοῦ φιλτάτου καθέστηκα· ἐπειδὴ πρὸς μίαν γνώμην ἐφέροντο, προσδραμόντες ὁμοῦ προσεῖπον τε ἅμα καὶ εὐμενέσιν ὀφθαλμοῖς ὑπεβλέποντο· καί σε δὴ παντὸς ἐποιήσαντο θαύματος, δικαστὴν ὀρθὸν καὶ ὅ τι σεμνὸν ὀνομάζοντες, τὸ μὴ ἀξίας ἴσως ἐλάττονα· δῆλοι δ' οὖν ἦσαν πλείω λέγειν ἐθέλοντες, ὧν ἀπαγγέλλειν ἠδύναντο, τὴν περὶ σὲ γνώμην τὸ γλώττης ἀποφαίνοντες κρείττονα· ἐγὼ δὲ πολλοῖς ἐπαίνοις ἐξ αὐτῶν στεφανούμενος· ἔπειτα γὰρ τὰ καθ' ὑμῶν ἐποιούμην ἐγκώμια· καὶ μισθὸν αἰτοῦσιν ἐδίδουν τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν.

XCV. Ὠρίωνι.

Οὐκ ἂν ᾤμην παρ' ὑμῶν τοιαύτην ὑποστῆναι γραφὴν, οὐδὲ σιωπῆς ὑπάρχειν ἀνεύθυνος τοῖς ἀγνουμένοις, ὅπη δὴ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γῆς ἢ θαλάττης ἀφίκοντο· ἀλλ' ὡς ἔοικε τὸ μέλλον ἔγκλημα φεύγων, εἶλε κατηγορεῖν μᾶλλον ἤπερ εὐθύνας ὑπέχειν ἐμοὶ· σὲ γὰρ ἔδει πρῶτα μηνύειν ὡς πολὺ διεμέτρησα πέλαγος· ὡς τὰς νήσους παραπλεύσας τὸν Ἑλλήσποντον εἶδον, τοῖς ἐξ ἑκατέρας ἠπείρου δορυφορούμενον θαύμασι· καὶ παρελθὼν τὴν Προποντίδα, πρὸς αὐτὸν ἀφῖγμαι τὸν Βόσπορον· ἔνθα πόλιν εἶδον παραδόξῳ θέᾳ προσπαντῶσαν τοῖς καταπλέουσιν· ἐπ' αὐχένι γὰρ κειμένη τῆς γῆς, τὴν Ἀσίαν ἐφορᾷ τῆς Εὐρώπης προβεβλημένῃ· καὶ τὸν Πόντον ὁρίζουσα, τῇ λοιπῇ θαλάττῃ παραπέμπει τὰ θαύματα· καὶ ὅσα φλυαρεῖν ἀπειροκάλως εἰώθασιν, οἱ τάκεῖ θεασάμενοι, τὴν ἡμετέραν ἀκοὴν καταπλήττοντες· εἰ τὰ τοιαῦτα γράψαντος ἐσιγήσαμεν, τότ' ἂν εἰκότως ὑπεκείμεθα τοῖς ἐγκλήμασι· νυνὶ δὲ σιωπήσας καὶ τὸν τῶν πλεόντων νόμον ὑπεριδὼν, ἐξ ἐμοῦ τῆς τέχνης ἄρχῃ δικανικῶς τὴν γλῶτταν κινῶν· πλὴν ἐπίστελλε μόνον, κἂν ἐγκλήματα γραφῆς ὑποίσωμεν.

XCVI. Ἰωάννῃ.

Σοφὸς ἦν ὄντως ὁ ταῦτα δήπου φθεγξάμενος, ὡς ἄρα τὸν σοφὸν, κἂν ἐκὰς ναίῃ χθονὸς, κἂν μήπω ὄσσοις ἐσίδω, κρίνω φίλον· τοιοῦτόν τι με πάθος ὦ λῶστε κατείληφε τὴν μὴ θέαν ἀγνοοῦντα τὴν σὴν, τῷ δὲ πόθῳ δεινῶς κατεχόμενον· ἀλλ' εὖ γε τῆς φήμης δι' ἣν καὶ τὰ διεστῶτα συνάπτει, καὶ τὰ πόρρω ποι παρεῖναι δοκεῖ· ταύτῃ γὰρ ἡμᾶς πολλάκις ἰδὼν, καὶ τῆς περὶ τὰ κρείττω μακαρίας σπουδῆς γυμνῇ τῇ διανοίᾳ περιχυθεὶς, καὶ ἀσωμάτῳ συναπτόμενος ἔρωτι, οὐδέν τι λίαν σωματικῶν προσδέομαι γνωρισμάτων· ἀλλὰ καὶ τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου πεμφθεῖσαν λαβὼν, αὐτοὺς ὑμᾶς ἔχειν ἐδόκουν· τὸ γὰρ τῆδε λόγων ἦθος, καὶ τὸ δεινὸν κρίνειν τὸ μὴ τὰ θεῖα ποιεῖσθαι τῆς πρὸς ἐμὲ φιλίας

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τεκμήριον, τὴν προλαβοῦσαν οὐκ ἤλεγξε φήμῃ, ἀλλ' ἔδειξε τοιοῦτον ὁποῖον ἰδεῖν προσεδόκησα· καὶ ταῦτα δικαστηρίοις ὁμιλοῦντα νόμῳ τ̃ τέχνης· κἂν τῇ μέθῃ τ̃ πραγμάτων ἀνανήφειν οὕτω δυνάμενον· ἀλλὰ καὶ πρὸς πέρας ἔλθοι ὡς τυχεῖν προσεδόκησας· τοῦτο γὰρ τοῖς εὐφρονοῦσι τέλος, ἢ πρὸς τὴν οἰκείαν ἀρχὴν ἀναχώρησις· δεινὸν γὰρ τὸν ἐν ἡμῖν δῆμον ἀφέντας, πρὸς τὸ ἐπανελθεῖν καλῶς ἐξ οὗ κακῶς ἀπερρεύσαμεν.

XCVII. Σοσσιανῷ.

Ὁ θεοσεβέστατος ὁ δεῖνα ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς πλεῖστα μὲν ἐξ ἀδελφοῦ πονηροτάτου παθὼν, δίκην δὲ μετρίαν ἡγούμενος εἰ τυχεῖν δυνηθείη μόλις ὢν ἀπεστέρηται· ὅθεν δι' ἐμοῦ πρὸς τὴν ὑμετέραν καταφεύγει ῥοπὴν καὶ συστῆναι δυναμένῳ τῷ δικαστῇ, καὶ τοὺς μέγα δυναμένους πρὸς συμμαχίαν αὐτῷ παρασχεῖν, καὶ τὰς ἐκ τ̃ δικαστηρίου περικόψαι δαπάνας· μόλις γὰρ ἐξ ἐράνων ἀρκεῖ πρὸς τὴν ἰδίαν τροφήν· ἀλλὰ καὶ σύντομον αὐτῷ τὴν ψῆφον ἐνεχθῆναι παρασκευάσατε· ἁπλᾶ γὰρ αἰτεῖ, τὸν ἀντίδικον ὅρκῳ διαλύσαι, τὰ περὶ τ̃ ἐπαγομένων ἐγκλήματα· πρὸς ταύτῃ τὴν πολλὴν ὑμῶν σπουδὴν καὶ χαριεστάτῃ γλῶσσαν καὶ ῥέουσαν ὑπὲ δικαίοις ἀκωλύτῳ φορᾷ πρὸς συμμαχίαν ἱκανὴν, ἀντ' ἐράνου τινὸς εἰσενέγκατε· θεῷ τε φίλῳ καὶ τοῖς αἰτοῦσι κεχαρισμένῳ καὶ τοῖς δεομένοις ἀρκοῦσαν.

XCVIII. Ἰωάννῃ.

Ὁ τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν ἐπαγόμενος ἀνὴρ ὢν ἀγαθὸς, ἐξ ἀδικίας ἀδελφοῦ τὴν ἀπορίαν ὀδύρεται· ὅθεν καταλαμβάνει τὴν Καίσαρος, ἄν περ οἷός τε ἦν τὰ προσήκοντα κομιούμενος·

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀλλὰ συλλαβεῖν καταξίωσον, τοὺς παρ' ὑμῖν δυνατοὺς εἰς συμμαχίαν αὐτῷ παρασκευάζων ἀρκοῦσαν· μίαν γὰρ ἔχει παραμυθίας ἐλπίδα, τ̃ ἐκ τ̃ νόμων ἐπικυρίας τυχεῖν, ἧς πλεῖστον ἄγαν ἐπεστέρηϑ χρόνον, πονηρότατον ἔχων τὸν ἀδελφὸν, κ̃ καινοτέρας διαλύσεις ἀεὶ μηχανώμενον· ὅϑεν αὐτῷ τὴν ἀπορίαν παραμυϑήσαϑε, τὰς τ̃ δικαστηρίων δαπάνας ὡς δυνατὸν περικόπτοντες.

XCIX. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

Τὸν ταύτῃ ὑμῖν κομίζοντα τὴν ἐπιστολὴν κ̃ ἄλλως μ̃ὺ ἐπόϑυν, οὐχ ἥκιστα δὲ ὅτι περ ὑμῶν ἐπ' ἀγαϑοῖς ἀεὶ μεμνημένος· τέλος κ̃ τ̃ πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῆς ἐμοὶ γέγονεν αἴτιος, δεινὸν ἔ̃ φάσκων εἰ τ̃ ἐξ ἐμοῦ γραμμάτων ἔρημος ὑμῖν ἐπιφαίνοιτο· σὺ δὲ γοῦν μίαν ἡμῖν ἀντεπίϑες ἐπιστολὴν, κ̃ λύσον ἔτει πέμπτῳ μ̃ τ̃ πυϑαγορίων τὴν σιωπὴν· ὡς ἡμεῖς κ̃ Δωδώνης χαλκεῖον γεγόναμεν, κινῆσαί σε πρὸς λόγους βουλόμενοι.

C. Εὐαγρίῳ.

Ὡς πνϑοῦντος ἄγαν οἱ λόγοι, κ̃ τῇ κ̃ πάντων νίκῃ στεφανοῦν ἐγνωκότες τὰ παιδικὰ· ὡς γὰρ ἐν τοῖς σοῖς γράμμασιν οὐ τοὺς νῦν μόνον ἐνίκων, ἀλλὰ κ̃ ὃ μὴ ϑέμις εἰπεῖν, κ̃ Δημοσϑένης ἥττητο, κ̃ Θουκυδίδης εἶχε τὰ δεύτερα, κ̃ ὁ γλυκὺς Ἡρόδοτος μ̃ τ̃ τούτων ἐτάττετο· ὡς τοιοῦτος ἦν ἐν τοῖς λόγοις μειδιάσας πρὸς ἐμαυτὸν οὐδὲν (1) . . ὡῖλω τ̃ ἔρωτος δυναστείας σφοδρότερον· τῇ γὰρ περὶ . . . τοχος ὁ φίλτατος γεγονὼς, ἠγνόησέ μου τὰ πράγματα, κ̃ παρέχει τι

(1) Vocabulum non legitur. Itidem in sequente lacuna utraque.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

παραπλήσιον· ὥσπερ ἂν εἴ τις τὸν φοξὸν παρ' Ὅμηρον· καὶ τί γὰρ ἕτερον ἢ Θερσίτου παρὰ τοῦ Ἑλλήνων ἐς θέαν ἀπέφηνε κρείττονα καὶ αὐτοῦ τάχα τοῦ Νιρέως, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν; ἐμοὶ δὲ μέγιστος ἔπαινος εἰ τούτους ἀγνοηκέναι δοκοίου, οὓς παρὰ σ . . . νενικήκαμεν· ὅθεν σε θαυμάσας τὴν εὔνοιαν, τοὺς λόγους ἀνεστήθην τοῖς ἔρωσι, ἀμφὶ τὸν παιανιέα παραιτησάμενος, εἰ πόθος ἀνθρώπους ἀναπείθει λέγειν, ὁπόσα καὶ λέγειν ἐθέλουσι· καὶ μάλιστα δὴ τούτους, ὁπόσοι λόγων ἐναβρύνονται ῥώμῃ· ἀλλὰ πρὸς εὐχὴν καὶ ταύτου μετρίαν πρακτήσομαι, εὐτυχοίης λέγων ὦ φίλτατε, καὶ νικοίης τοὺς νόμους, ὁπόσα τοῖς λόγοις νενίκηκας.

CI. Νείλῳ.

Δεινὸς ἄρα τις ἦθα τὰ σμικρὰ μεγάλα ποιεῖν, καὶ γλῶτταν ἄμαχον ἐν οἷς ἐθέλεις ἐνδείκνυται· τοσούτους γὰρ ἐπαίνους ἀνέπλασας κατ' ἐμοῦ, καὶ οὕτως εὐκόλως ἀπήγγειλας, ὡς οὐκ ἄν τις εἴπε ῥᾳδίως ἐξ ἀληθείας ὁρμώμενος· καί μοι δοκεῖς τοσαύτῃ χυθῆναι τῇ γλώττῃ δεῖξαι τάχα βουληθεὶς, οἷος ὑπάρχων ἐλάνθανες· οἴει γὰρ ἴσως ἠγνοῆσθαι παρὼν, ὁπόσην ἀνεθρέψω μοῦσαν ἐκ ῥητόρων ὁρμώμενος· ἐγὼ δέ σε καὶ παρόντα καλῶς ἠπιστάμην· ἀλλ' οὐχ ὅσον ἐχρῆν ἐπαίνους παρ' ἐμοὶ γυμναζόμενον, τοῦ μὴ τοὺς ἐπαίνους τὴν προθυμίαν ἐκλύσαντας, ἀνακόψαι δρόμον ὅτι μείζω ἀεὶ χωροῦντα, καὶ πρὸς ἀκμὴν ἐπειγόμενον· νυνὶ δέ σε καὶ λίαν ἤθελον τοῖς γράμμασιν, οὐ τοὺς ἐπαίνους σκοπῶν· ἢ γὰρ ἀνέστου μετεώροις τοῖς σοῖς λόγοις πανταχοῦ μεθιστάμενος, ἀλλ' ὅτι παῖδα καλεῖν ἐκ τοῦ μεσῶν εὐτυχήκαμεν· καὶ γὰρ οὕτως ὅτι ψευδῆ τὴν γλῶτταν κινῶν, τίς ἂν γένοιο τοῦ ἀληθείας ἐπειλημμένος; ἤθελον δέ σοι καὶ σαυτὸν ἐπισκώπτοντι, διότι χρημάτων ἀπλέστως ἐρῶν, καὶ μέχρι τοῦ ἐμῶν λόγων τὴν ἐμπορίαν ἐξέτεινας· ἀλλὰ

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πλήρυ τὴν δεξιὰν εὐτυχέστατε, καὶ μετρίως οἴσω τοὺς λόγους ὠνίους θεώμενος· πλὴν ὅρα μὴ καὶ δίκλω ὑποδόχοις, προσαπαιτήσας οἴκοθεν, ὅτι μου παῖδας ἀπρεπεῖς δημοσιεύειν ἐτόλμησας.

CII. Κλεδονίῳ. (1)

. . . . . .

CIII. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ. (2)

Τὰ κατὰ τὸν ἄριστον τόνδε βουλόμενος ὑμῖν διηγήσασθαι, δέδοικα μὴ μάτλω ἐνοχλεῖν δόξω, παρ' εἰδόσι τὸν λόγον (a) ποιούμενος· ἴστε γὰρ οἷος μηδὲ αὐτὸς καθέστηκεν, ὡς τὸν ὅλον βίον ἀναθεὶς τῷ θεῷ, πᾶσιν ἀπεχθάνεται τοῖς ἀνθρωπίνοις· ἔχεται δὲ τῆς ἄνωθεν ἐλπίδος· καὶ δὴ τοῦτο πρόκειται τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις, καὶ πρὸς τὸ παθεῖν ὄστιν ἐπιτήδειος· ἴστε γὰρ καὶ τόνδε (ἀδελφὸν γὰρ τοῦτον προσαγορεύειν αἰσχύνομαι) ὃς μίαν ἀρετὴν ἡγεῖται τὸ πᾶσαν ἐκπληρῶσαι κακίαν· παριδὼν ἀδελφὸν τοσούτου χρόνου οὕτως τῷ

(a) Vat. τοὺς λόγους.

(1) Huius epistolae nonnisi inscriptio haec superest, quia pagina codicis explicit, reliquis desideratis.

(2) Haec epistola in vaticano codice sexta est; verumtamen ea loco suo praetermitti a me debuit, quia madore corrupta pagina nonnisi hiantes reliquias mihi praebebat. Sed ecce vir cl. et doctissimus Caspar canonicus Bencinius, bibliothecarius laurentianus, roganti mihi epistolae exemplar e florentino codice suppeditavit: neque id tantummodo, verum etiam subsequentem ad Dorotheum epistolam, quae postrema in florentino codice est, in vaticano autem prorsus desideratur, liberaliter obtulit: ob quod beneficium a me publice has gratias agi vero benignissimo aequum est.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λιμῷ πιεζόμενον· οὐκ οἰκοθεν χορηγεῖν μᾶλλον· ὁ παρ' ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος ἔδει γενέσθαι, εἰ καὶ πρὸς τοῦτο καιρὸς ἐκάλει· νῦν δὲ οὐ τόδ' ἐστὶν ἔγκλημα, διότι τὸ πρέπον τοῖς ἄγαν σωφρονοῦσι παρέλιπεν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῷ μὴ προσηκόντων γενόμενος ἐραστὴς, ἀφήρηται ταῦτα, καὶ λοιδορεῖται τούτῳ πυκνῶς, πληγάς τε πολλάκις ἐπέτεινε, καὶ νόμον τὴν αὐτοῦ γνώμην ἡγούμενος, ἴσως τὴν φύσιν ἐμέμψατο, ὅτι μὴ πλέον οὐδὲν εἰς πονηρίαν εὗρεν (a)· ὅθεν οὐ μέχρι τούτων ἔστησε τὴν κακίαν, μᾶλλον δὲ προοίμια ταῦτα τῶν μελλόντων κακῶν· τὴν γὰρ ἑαυτοῦ μητέρα γραῦν ἤδη τυγχάνουσαν, ὅτε τῶν παιδοτροφίας ἤλπισε κομίσασθαι τοὺς καρπούς, γυνὴ καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ διὰ τὸ γένος, καὶ παρὰ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν αἰδοῦς ἀπολαύουσα, ταύτην πολλάκις μὴ εἶπε κακῶς, πολλάκις δὲ καὶ χεῖρας ἀνέτεινε κατὰ τῶν τεκούσης ὦ Ζεῦ· οὐ χρόνον, οὐ πολιὰν ἐλεεινὴν, οὐ τὸ τῶν μητρὸς αἰδεσθεὶς φιλάνθρωπον ὄνομα· ἀλλ' ἤδη καὶ βιαίως ἀνατρέψας, εἰς γῆν κατέβαλε (b)· καὶ λὰξ κατ' αὐτῆς ἐνήλλατο, βοώσης οἷον εἰκὸς, καὶ παῖδα καλούσης· καὶ τί γὰρ οὐκ ἂν εἴποι μήτηρ, μετ' ὠδῖνας καὶ τροφὴν καὶ τὰς καλὰς ἐκείνας ἐλπίδας, τοιαῦτα παρὰ τοῦ παιδὸς ἀνασχομένη (c) κακά; τελευταῖον δὲ καὶ τῶν οἰκίας ταύτην ἀπήλασεν, ἄπορον, γυμνὴν, τῶν ἀναγκαίων ἐστερημένην· ἓν ἴσως τοῦτο χαρισάμενος, ὅτι τοῦ συνεῖναι ταύτην ἀπήλλαξε· καὶ νῦν οὗτος μὴ ἐντρυφᾷ τοῖς τούτων κακοῖς, γυνὴ δὲ γραῦς, καὶ τὰ πρῶτα φέρουσα τῶν παρ' ἡμῖν εὐγενείας, ἐν ταῖς χερσὶ τὰς ἐλπίδας ἔχει τοῦ βίου· τῷ δὲ χρηστῷ τῷδε, καὶ τὸ ταύτης πάθος, ἄλλη γίνεται συμφορὰ· καὶ πρὸς τὴν οἰκείαν τροφὴν ἀπορούμενος, ὑπεδέξατο ταύτην, ἐπιτείνουσαν μὴ αὐτῷ τὴν ἔνδειαν· ὅμως ἀναγκαῖον

(a) Vat. ἐξεῦρεν. (b) Vat. κατέβαλλε. (c) Vat. ἀνεχομένη.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

χρέος ἐκτίνει (a) τῇ φύσει· καὶ νῦν σύνεισιν ἀλλήλοις μίαν ἔχοντες παραμυθίαν, ὅτι μὴ πλείω πεπόνθασιν· ἡ δὲ μήτηρ οἵα δήπου γυνὴ, καὶ τοιαῦτα παθοῦσα, ἕνα βίον ἔχει τὸ μεμνῆσθαι τῆς ἑαυτῆς κακῶν, καὶ δακρύειν ὅτι τῇ μνήμῃ· καὶ τὴν θηλὴν ὑποδεικνύειν τῇ δίκῃ οἵα πέπονθε διηγουμένη· ταῦτα τοίνυν εἰς νοῦν λαβὼν, καὶ μηδὲν ἡμᾶς προστιθέναι ταῖς ἀληθείαις νομίσας, ἀλλὰ τὰ κεφάλαια (b) μόνον δεικνύναι τῆς αὐτοῦ πονηρίας, δεῖ τὸν τῆς ἐπιστολῆς καιρὸν, μέτρησόν σου τὴν σπουδὴν πρὸς τὴν ἐκείνου κακίαν· καὶ γενοῦ τοιοῦτος, οἷον σε θεὸς ἀπαιτεῖ, καὶ φιλίας νόμος, καὶ ἡ τῶν ἀδικουμένων ἐλπίς.

CIV. Δωροθέῳ.

Πάλιν εὐσεβείας καιρὸς καὶ πάλιν πρὸς τὴν ὑμετέραν σοφίαν ὁ δρόμος· ἀνήρ τις τῆς ἑαυτοὺς ἀνατεθέντων θεῷ καὶ ἐκ φιλοσοφίας γνωριζομένων, ἐξ ἀδίκου συκοφαντίας ὡς ἔοικεν, τῷ τοῦ δικαστοῦ θυμῷ περιπέπτωκεν ὡς δεξιὰν ἀντάρας πολέμιον καὶ τῆς· ἐξυπηρετουμένων τοῖς νόμοις· οἱ δὲ ταῦτα μηνύσαντες, τὰ παρὰ τῆς ἄλλων ὡς φασὶν ἀδικήματα, καὶ τούτου μετέστησαν· καὶ πλήρης ὁ δικάζων θυμοῦ· καὶ πρὸς ἑαυτὸν καλεῖ, καὶ πρὸς τιμωρίαν ἐπείγεται· καὶ πάρεστι καιρὸς εἴπέρ ποτε καὶ νῦν φιλανθρωπίαν ζητῶν· φάνηθι δὴ καὶ φθέγξαί τι τῶν σῶν, καὶ τῆς ὀργῆς παραλύσεις τὸν δικαστήν· εἰ γάρ τι καὶ πέπρακται δεινὸν, ὅπερ οὐδὲ γέγονεν, εἰς συγγνώμην τρέψον τὸ ψηφιζόμενον· εἰ μηδὲν ἄλλο, τὸ περικείμενον αὐτῷ σχῆμα τιμήσαντα· φάνηθι μετὰ πολλῶν, οἳ πρὸς τὴν αἴτησιν τυγχάνουσιν εὐπρεπεῖς· μᾶλλον δὲ καὶ πρὸ τῆς ἄλλων, ὁπόσοι οἰκεῖόν τι δόξουσι συνεισφέρειν· ἀλλ' οὖν αὐτὸς πάντων ἀνα-

(a) Vat. ἐκτείνει. (b) Vat. τὸ κεφάλαιον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δέξῃ τὸν ἔπαινον· ὡς καὶ πρῶτος, καὶ λίαν αἰτήσας καὶ τὴν καλῆς φιλανθρωπίας γεγονὼς τοῖς ἄλλοις παράδειγμα.

Eiusdem Procopii gazaei fragmentum ex codice vaticano 1096. p. 61.

Ἐκ τῶν εἰς τὰ Πρόκλου θεολογικὰ κεφάλαια ἀντιρρήσεων Προκοπίου Γάζης

ἀντίρρησις κεφαλαίου ρμς.

Θεία πρόοδος ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος, μόνη ἂν λέγοιτο ἡ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μόνου πατρὸς γέννησις τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου υἱοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πρόβλησις τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου ἁγίου πνεύματος καθ' ἣν ἡ πατρική τε καὶ ἀρχικὴ μᾶλλον δὲ προάναρχος μονὰς εἰς δυάδα κινηθεῖσα τὴν ἐν υἱῷ θεωρουμένῳ καὶ πνεύματι, μέχρι τριάδος ἔστη, καθάπερ φησὶν ὁ ἡμέτερος θεολόγος Γρηγόριος· αὕτη δὲ καὶ μόνη θεία φύσει πρόοδος, εἴπερ δεῖ φύσει λέγειν ὅπῃ τοῦ, ὑπερφυῶν καὶ θείων· καὶ ταύτης ἀρχὴ μὴν ἄναρχος ὁ πατὴρ, ἐξ αὐτοῦ γάρ· μεσότης δὲ σύναρχος ὁ υἱὸς, δι' αὐτοῦ γάρ· τέλος δὲ ὑπερτελέστατον καὶ ἀτελεύτητον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, εἰς αὐτὸ γάρ· ἐξήρηται δὲ καὶ τοῦ ἄλλων προόδων αὕτη· οὐδὲ γὰρ ἐξίστησιν ὅλως τὴν ἀρχῆς τὰ ἐξ αὐτῆς, ἀλλ' ἀνεκφοίτητα πάντη ταύτης τηρεῖ, δῆλον τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· εἰ καὶ ὡς ἴδια πρόσωπα πρόεισι· διὸ οὐδὲ τὴν κατ' ἔφεσιν ἐπιστροφῆς δέον· αἱ δὲ παρὰ ταύτῃ πᾶσαι τοῦ ὄντων πρόοδοι, τοῖς οὖσι συνδιαιροῦνται· καὶ ἄναρχος μὴν τούτων οὐδεμία, ὅτι καὶ τῶν ὄντων ἄναρχον οὐδὲν, ἀλλὰ πάντα γέγονε παρὰ τοῦ πατρὸς δῆλα τοῦ υἱοῦ συντελεσθέντα τῷ πνεύματι· ἀτελεύτητος δὲ, οὐ πᾶσα· οὔτε μὴν πάντη, ἀλλὰ τοῦ μὴ ἀϊδίων μετὰ τὴν ἐκεῖθεν παραγωγὴν μενόντων, ἡ μὴ κατ' οὐσίαν καὶ δὴ τετέλεσται· οὔτε

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γὰρ ἀλλάττα παρὰ τὰ ἐξ ἀρχῆς παραχθέντα ἐπιπαράγον-θ· οὔτ' αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ παραχθέντα, τὴν κατ' οὐσίαν μεταβολὴν ὑπομένοντα, πάλιν ἄλλης παραγωγῆς δέον θ· ἡ δὲ κατ' ἔλλαμψιν, ἀΐδιος ἐκεῖθεν προβαίνει καὶ ἀτελεύτητος, τοῖς μὴν πρωτοδότως, τοῖς δὲ δευτεροδότως, καθεξῆς· τῆς θείων ἀπαυγασμάτων προχεομένων κ᾽ μετάδοσιν, ἀναλόγως ταῖς ἑκάστων τάξεσιν εἴτ' οὖν στάσεσι, μέχρι καὶ τῆς ἐν ἐκείνοις ἐσχάτων· οὕτω δὲ καὶ πάντα πρὸς τὴν μίαν ἀρχὴν ἀνατατικῶς ἐπιστρέφει· καὶ ὁ ἀΐδιος τούτοις καὶ ἀτελεύτητος ἔν τε ταῖς προόδοις καὶ ταῖς ἐπιστροφαῖς κύκλος σώζε-θ· ἡ δὲ τῆς ὑπὸ γένεσιν καὶ φθορὰν καὶ χρόνον, κ᾽ μὴν τὸ καθόλου, καὶ ἤδη τετέλεσ θ· ἐν ἓξ γὰρ ἡμέραις σύμπας ὁ αἰθητὸς συμπεπλήρω θ κόσμος· ἐν δὲ τῇ ἑβδόμῃ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἀπὸ πάντων τ᾽ ἔργων αὐτοῦ· καὶ οὐκέτι πρόοδος ἄλλου κόσμου καὶ ἔτι προσδοκᾶται πάμπαν συντελεσθῆναι, κ᾽ τὴν τ᾽ παρόντος αἰῶνος συντέλειαν· κ᾽ δὲ τὸ κ᾽ μέρος, ἔτι μὴν ἐνεργεῖ θ καθὰ εἴρη θ τῷ σωτῆρι· ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζε θ, κἀγὼ ἐργάζομαι· πεπαύσεται δὲ πάντως καὶ ἡ κ᾽ τὴν κοινὴν συντέλειαν· καὶ ἄλλη τηνικαῦτα πρόοδος ἔσται, καθ' ἣν ἔσ θ ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι· καὶ πάντα πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέψουσιν, ἡ τῆς ὅλων μεταστοιχείωσις, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν μεταποίησις.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Oribasii particula pertinens ad librum XLIV. 2. p. 5.

Hanc ego particulam reperi inter schedas dissolutas, quae in calce codicum graecorum vatt. congestae sunt. Nimirum ex codice gr. vat. 1885, qui mihi Oribasium obtulit, exciderat olim nescio quo casu folium, cuius priores duae paginae habent hanc, de qua loquimur, particulam; posteriores duae Galeni quamdam partem. Porro quia hoc folium incerti codicis fragmentum visum est, idcirco a priscis bibliothecae curatoribus vel a bibliopegis inter miscellas schedas coniectum fuerat: quod ego demum (etsi paulo serius, sexto scilicet post cetera impressa mense) agnovi, atque ad codicem proprium quasi postliminio revocavi. Rei quidem memoriam in ipso codice p. 18. scripsi; hoc autem libri mei loco desideratum pono Heliodori fragmentum, quod paginae 5. lacunam cumulate explet. Prior autem fragmenti pars capitulum libri secundum absolvit; posterior tertium inchoat, quod ex impressis absolvitur. Quare et ordo capitulorum uno augetur.

Codicis p. 17. b. — ὑπὸ σύρρηξιν ἀγομένυ, τἀναντία δεῖ ποιεῖν, καὶ συνεργεῖν τῇ εἰς βάθος ὁρμῇ πρὸς τὴν ἀναστόμωσιν· τῇ μὲν ἐπιφανείᾳ προσάγοντας τὰ στυφόντων καταπλασμάτων τῇ δὲ φοινίκων γε καὶ θαλλίας φύλλων καὶ σιδίων καὶ μήλων· πόματα δὲ διδόντας θερμαίνοντα, οἷα τὰ δὲ πεπέρεος σμύρνης πιγάνυ ὁποῦ· ἵνα τὰ ἐπιφανείας στελλομένης καὶ τὰ βάθυς θερμαινομένυ καὶ ἐρεθιζομένυ λεπτυνθὲν τὸ ἀπόστημα ἀναστομωθῇ· ὅτι δὲ τῇ ὑποπιπτόντων ἀποστημάτων τοῖς τὰ χειρυργίας ἔργοις τελείας ἐκπυήσεως γενομένης, ὅτι τὴν χειρυργίαν ἥκειν δεῖ.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

III. Τῶν ἐν μεσοπλευρίῳ ἀποστημάτων χειρουργία. (1)

1. Σχηματιζέσθω ὁ κάμνων κεκλιμένος ὀπὶ τὸ ὑγιὲς πλευρόν· πρὸς δὲ τὴν διαίρεσιν αἱρεῖσθαι δεῖ μεσοπλεύριον τὸ μεγαίτατον τοῦ ὄγκου καὶ τῶν ἄλλων πλατύτερόν τε καὶ ἐκτικώτερον· ἡ δὲ διαίρεσις διδόσθω πλαγία μηδὲ ὑποόλοξος δὲ πρὸς τὸ τοῦ μεσοπλευρίου σχῆμα· τεμνέσθω δὲ πρῶτον μηδὲ τὸ δέρμα· καὶ πρὸ τοῦ τοῦ ἀποστήματος στομώσεως δεῖ τοῦ διαιρέσεως χειλῶν ἀγκτῆρες ῥαμάτινοι διεκβαλλέσθωσαν τέσσαρες, δύο καὶ δύο· δίκαιον δὲ χρείαν ὕστερον εἴσεσθαι· μετὰ τὴν τῶν ἀγκτήρων διεκβολὴν τῷ τοῦ σμιλαρίου κόρακι στομούσθω τὸ ἀπόστημα· ἅμα δὲ καὶ τῷ δακτύλῳ διαρτάσθω τὸ καταλελειμμένον συνεχὲς σῶμα· μέγεθος δὲ τοῦ τομῆς σύμμετρον ἔστω ὡς διδάκτυλον ἢ καὶ ἔτι μεῖζον· τῇ δὲ πρώτῃ ἐνεργείᾳ· μὴ ὅλον ἐκλαμβανέσθω τὸ πύον· ἡ γὰρ ἀθρόα ἔκκρισις τετήρηται τὸν κατὰ λειποθυμίαν κίνδυνον ἐπιφέρουσα.

2. Ἐκληφθέντος (2) δὲ τοῦ ὑγροῦ, σπόγγον μάλα μηδὲ λινῷ διαδεδεμένον ὀπὶ τὴν διαίρεσιν ἐντιθέσθω, ἵνα δι' αὐτοῦ τὸ καταλελειμμένον ὑγρὸν ἐπέρχηται· εἶτα τιλτοῖς μότοις χρηστέον καὶ πτυγματίῳ διπτύχῳ ἢ τριπτύχῳ τῷ καλουμένῳ μονοφύλακι· κατὰ δὲ τούτου οἱ ἀγκτῆρες | ἁμματιζέσθωσαν τοπικοῦ κρατήματος χάριν· εἶτα ἔξωθεν ἐπιμοτούσθω ἡ τομὴ τιλτοῖς οἰνελαίῳ βεβρεγμένοις· καὶ ἔξωθεν ὁ κοινὸς μοτοφύλαξ ἐπιτιθέσθω, καὶ ὅλῳ τῷ θώρακι ἔριον οἰνελαίῳ βεβρεγμένον· τῇ δὲ δευτέρᾳ ἢ τρίτῃ λυέσθω· καὶ πάλιν μέρος τοῦ ὑγροῦ αὔταρκες κενούσθω· γινέσθω τὲ ταῦτα καὶ ταῖς Codicis p. 18. b.

(1) Ἀπὸ τοῦ γ των χειρουργουμένων κεφ. τοῦ ὁμοίου.

(2) Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἑξῆς, ἵνα τρισὶν ἢ πλείοσιν ἐπιβολαῖς τὸ τοῦ ὑγροῦ πλῆθος πᾶν κομισθῇ.

3. Ἀλλ' ἐπεὶ τὰ ἀποστήματα ταῦτα κινδυνώδη ὄντα, τὸν ἄριστον ἰατρὸν χρὴ προγινώσκειν τὸν ὀλεθρίως ἔχοντα καὶ τὸν σωτηριῶδες· ὀλεθρίως μὲν οὖν ἔχων ὁ πάσχων μὴ τὴν τοῦ ὑγροῦ ἔκκρισιν ἀσώδης ὄντα καὶ δυσόρεκτος καὶ δύσπνοος καί ποτε καὶ βήσσει μετ' ἀγρυπνίας καὶ ἀσθενείας τοῦ δυνάμεως· καὶ τοῦ ὑγροῦ κενουμένου καθ' ἡμέραν πάλιν συλλέγεται δαψιλὲς δυσῶδες· καὶ φθειρομένου τοῦ ὑπεζωκότος ὑμένος καὶ ἀπολύματα φανήσεται ἐμφερόμενα τῷ ὑγρῷ· σωτηρίως δὲ διακειμένου τοῦ νοσοῦντος, τὰ ἐναντία συνεδρεύει· καὶ χρὴ μὴ τὴν παντελῆ τοῦ ὑγροῦ ἔκκρισιν τὸν λιχανὸν δάκτυλον καθιέναι, καὶ σκοπεῖν πότερον γυμναὶ εἰσὶν αἱ πλευραὶ ἢ λελιπασμέναι ἢ σκεπτοντο ὑπὸ σωμάτων· ἐὰν οὖν ἔτι σκέπων τῷ ὑπεζωκότι ὑμένι γινέσθω κατάντλησις δι' ὕδατος εὐκράτου· εἶτ' ἐγκλυζέσθω τὸ βάθος μελικράτῳ· καὶ κλινέσθω ὁ πάσχων πρὸς τὸ πάσχον μέρος· τὸ δ' ἐναπομεῖναν ἐρίῳ περὶ μηλωτρίδα εἰλημμένῳ ἀναρπαζέσθω· εἶτ' ἐγχυματιζέσθω μέλι λεῖον ὠμὸν ἢ μετρίως ἀπεζεσμένον· φάρμακα γὰρ λιπαίνοντα ὅτι τοῦ ἀποστημάτων τούτων ἐστὶν ἀθέατα· τὸ δὲ μέλι διὰ βαρύτητα ὑποτρέχον καὶ τὸ ὑγρὸν ἀνακαθίζον πρὸς ἔκκρισιν ἄγει.

4. Μετὰ τὴν τοῦ μέλιτος ἔκχυσιν, λημνίσκοι καθιέσθωσαν· καὶ τότε ἡ τομὴ τιλτοῖς μότοις διαστελλέσθω· καὶ οὕτως οἱ ἀγκτῆρες ἀμματιζέσθωσαν· περιμοτούσθω δὲ τὰ πλησίον μέρη || —

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

DE ORIBASII LIBRIS XXIV. ET XXV.

ADNOTATIO.

Oribasii magnae collectionis libri XXIV. et XXV. nondum graece editi, extant in codice palatino vatic. 375, qui quoniam Heidelbergam ante hos annos relatus fuit, dolebam equidem mihi ereptam facultatem libros illos cum aliis a me inventis divulgandi. Nunc ecce ottobonianos vat. codices lustrans, libros illos duos deprehendi in codice 235, quam rem hactenus idcirco ignoraveram quia codicum index cuncta Rufo perperam tribuit. Atqui ego codicem diligentius evolvens, post Rufum legi p. 17. Oribasii nomen, cuius praedicti duo ex ordine libri scribuntur. Etsi vero ea res non mediocriter primum me delectavit, mox tamen nihil prope novum me invenisse cognovi. Nam liber quidem posterior nihil aliud continet quam Rufum de partibus humani corporis, et Galenum: prior autem, id est XXIV, occupatur item a Galeno, et a Sorano de feminae naturalibus. Unicum igitur edendum mihi supererat Lyci brevissimum de coniugii opere fragmentum, quo liber XXIV. concluditur: sed quia id quoque in graecorum medicorum editione, quam Lipsiae V.C. Kühnius curat, proditurum brevi vix dubito, ego quidem non invitus praetermisi.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀδελφιδοῖ Κλεωνύμου τελευτήσαντος ἐπὶ τὸν κλῆρον ἔρχονται κατὰ γένος· καὶ τὰς διαθήκας ἃς παρέχονται εἰς αὐτοὺς οἱ περὶ Φερένικον καὶ Σίμωνα καὶ Ποσείδιππον, γράψαι, ὡς ἀληθὲς ἦν, καὶ θεῖναι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ὁμολογοῦντες Κλεώνυμον, κατὰ τὴν πρὸς Δεινίαν τὸν ἐπίτροπον αὐτῶν ὀργήν, ὕστερον δὲ ἐπιχειρήσαντα λῦσαι, καὶ μεταπεμψάμενον τὸν ἀστυνόμον, ἐξαίφνης ἀποθανεῖν (1)· καὶ Πολύαρχον τὸν πάππον αὐτῶν, Κλεωνύμου δὲ πατέρα, προστάξαι, εἴ τι πάσχοι Κλεώνυμος, δοῦναι αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα. Ἡ στάσις ὅρος διπλοῦς κατὰ ἀμφισβήτησιν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ταῖς γενομέναις ἐξ ἀρχῆς διαθήκαις διισχυρίζονται· οἱ δ' ἀντιλέγοντες φασὶν, ὅτι μετεκαλέσατο τὸν ἄρχοντα, ἵνα λύσῃ αὐτάς· καὶ τελευταῖον τοῖς παρὰ τοῦ Κλεωνύμου γενομένοις.

ORATIONIS

ARGUMENTUM.

Cleonymi extincti nepotes ex fratre hereditatem iure sanguinis adire volunt. Fatentur autem, testamentum quod contra ipsos proferunt Pherenicus et Simon et Posidippus, conditum quidem revera fuisse et apud magistratus depositum; verum id factum aiunt ex odio in Diniam curatorem suum, idemque voluisse Cleonymum abrogare, nisi, cum aedilem arcessebat, repente esset exanimatus. Aiunt praeterea, Polyarchum avum suum, patrem Cleonymi, iussisse, ut si quid humanum Cleonymo accideret, bona ipsis ab eo tribuerentur. Causae status finitione duplici continetur, prout fert controversia. Litigantium enim pars altera tabulas olim conditas tuetur: altera vero contendit, Cleonymum eas rescindendi causa arcessivisse magistratum: et postremis eiusdem Cleonymi gestis innititur.

---

(1) Ἀποθανεῖν abest a codice ambrosiano aliisque.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΙΣΑΙΟΥ

ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

α. Πολλὴ μὲν ἡ μεταβολή μοι γέγονεν, ὦ ἄνδρες, τελευτήσαντος Κλεωνύμου· ἐκεῖνος γὰρ ζῶν μὲν ἡμῖν κατέλιπε τὴν οὐσίαν, ἀποθανὼν δὲ κινδυνεύειν περὶ αὐτῆς πεποίηκε· καὶ τότε μὲν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ σωφρόνως ἐπαιδευόμεθα, ὥστ' οὐδ' ἀκροασόμενοι οὐδέποτ' ἠλθομεν ἐπὶ δικαστήριον, νῦν δὲ ἀγωνιούμενοι περὶ πάντων ἥκομεν τῶν ὑπαρχόντων· οὐ γὰρ τῶν Κλεωνύμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῴων ὀφείλειν ἐπὶ τούτοις ἐκείνῳ φάσκοντες ἀργύριον· καὶ οἱ μὲν οἰκεῖοι καὶ οἱ προσήκοντες ἐπὶ τού-

ISAEI

DE HEREDITATE CLEONYMI

ORATIO

1. Ingens mihi, o viri, accidit conversio rerum extincto Cleonymo: quum enim is vivens facultates suas nobis se diceret relicturum, moriens litem de ipsis excitavit: quumque item adeo pudice ab illo tunc educaremur, ut ne auditores quidem ad iudicia umquam accederemus, nunc certaturi de rebus omnibus adsumus. Adversarii enim non Cleonymi tantum bona adpetunt, sed ipsum nostrum patrimonium, ex quo pecuniam deberi Cleonymo aiunt. Et adversariorum quidem familiares at-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τοις (1) οἱ τούτων ἀξιοῦσιν ἡμᾶς καὶ τῆδ' ὁμολογουμένων, ὧν Κλεώνυμος κατέλιπεν αὐτοῖς, τούτων ἰσομοιρῆσαι· οὗτοι δὲ εἰς τοῦτο ἥκουσιν ἀναισχυντίας, ὥστε καὶ τὰ πατρῷα προσαφελέσθαι ζητοῦσιν ἡμᾶς, οὐκ ἀγνοοῦντες, ὦ ἄνδρες, τὸ δίκαιον, ἀλλὰ πολλὴν ἐρημίαν ἡμῶν καταγνόντες.

β. Σκέψασθε γὰρ οἷς ἑκάτεροι πιστεύοντες ὡς ὑμᾶς εἰσελήλυθαμεν· οὗτοι μὲν διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι τοιαύταις ἃς ἐκεῖνος δὴ ὑπέθετο (2) μ̄, οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν, ἀλλ' ὀργισθεὶς τ̄ οἰκείων τινὶ τῆδ' ἡμετέρων· ἔλυσε δὲ πρὸ τ̄ θανάτου πέμψας Ποσείδιππον ὀπὶ τὴν ἀρχήν· ἡμεῖς δὲ γένει μὲν ἐγγυτάτω προσήκοντες, χρώμενοι δὲ ἐκείνῳ πάντων οἰκειοτάτω, δεδωκότων δ' ἡμῖν κ̄ τῆδ' νόμων κ̄ τὴν ἀγχισ-

que propinqui in hac prorsus sententia versantur, ut eorum bonorum, quae illis a Cleonymo legata fatemur, aequam portionem nos quoque adsequamur; illi autem tanta impudentia efferuntur, ut etiam patria nobis eripere tentent: non idcirco, o viri, quod ius nesciant, sed quia nos plane auxilio destitutos esse arbitrantur.

2. Iamvero considerate, quibus freti momentis huc utrique convenimus. Illi testamento nituntur, quod Cleonymus, nobis utique nihil exprobrans, sed iratus cuidam e nostris necessariis, reapse condendum censuit; antiquavit autem ante obitum cum Posidippum misit ad magistratum. Nos autem et genere ad Cleonymum proxime accedimus, et eodem familiarissime usi sumus. Nobis praeterea eius bona tum leges adtribuunt ob ius ab intestato

(1) Ἐπὶ τούτοις haud in cunctis est codicibus.
(2) Alii codices ἐκεῖνος διέθετο.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τείαν, καὶ αὐτοῦ τοῦ Κλεωνύμου διὰ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν αὐτῷ, ἔτι δὲ Πολυάρχου, τοῦ πατρὸς Κλεωνύμου, πάππου δ' ἡμετέρου, προστάξαντος, εἴ τι πάθοι Κλεώνυμος ἄπαις, ἡμῖν δοῦναι τὰ αὐτοῦ· τοσούτων τοίνυν ἡμῖν ὑπαρχόντων, οὗτοι καὶ συγγενεῖς ὄντες, καὶ οὐδὲν δίκαιον εἰπεῖν ἔχοντες, οὐκ αἰσχύνονται καταστήσαντες ἡμᾶς εἰς ἀγῶνα, περὶ ὧν αἰσχρὸν ἦν ἀμφισβητῆσαι καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν.

γ. Οὐχ ὁμοίως δέ μοι δοκοῦμεν, ὦ ἄνδρες, διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους· ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὅτι ἀδίκως κινδυνεύω, τοῦθ' ἡγοῦμαι μέγιστον εἶναι τῶν παρόντων κακῶν, ἀλλ' ὅτι ἀγωνίζομαι πρὸς οἰκείους, οὓς οὐδ' ἀμύνεσθαι καλῶς ἔχει· οὐ γὰρ ἂν ἐλάττω συμφορὰν ἡγησαίμην κακῶς ποιεῖν τούτους ἀμυνόμενος οἰκείους ὄντας, ἢ κακῶς παθεῖν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τούτων· οὗτοι δ' οὐ τοιαύτην ἔχουσι τὴν γνώμην,

succedendi, tum ipse Cleonymus propter suum in nos amorem, tum denique Polyarchus Cleonymi pater, avus noster, qui sanxit, ut si quid humanitus Cleonymus liberorum expers pateretur, eius facultates ad nos pertinerent. Tam gravi iuris praerogativa quum nos praediti simus, hos nihilominus et adfinitate nobis coniunctos et nulla aequitate suffultos non pudet iudicio nobiscum contendere de iis bonis, pro quibus turpe esset cum extraneis etiam hominibus dimicare.

3. Porro non eodem animo inter nos adfecti mihi videmur, o viri. Namque ego quod immerito periclitor, id maximum praesentium malorum non iudico; sed quod litigo cum necessariis, quos ne refellere quidem honestum est: neque equidem minorem calamitatem existimo si necessarios meos laesero dum me ipse defendo, quam quod ab illis sponte iniuriaque lacessitus sum. Adversarii au-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀλλ' ἥκουσιν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τοὺς φίλους παρακαλέσαντες, καὶ ῥήτορας παρασκευασάμενοι, καὶ οὐδὲν ἀπολείπουσι τῶν δυνάμεως, ὥσπερ, ὦ ἄνδρες, ἐχθροὺς τιμωρησόμενοι, καὶ οὐκ ἀναγκαίους καὶ συγγενεῖς κακῶς ποιήσοντες.

δ. Τὴν μὲν οὖν τούτων ἀναισχυντίαν καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν ἔτι μᾶλλον γνώσεσθε, ἐπειδὰν πάντων ἀκούσητε. Ὅθεν δ' οἶμαι τάχιστ' ἂν μαθεῖν ὑμᾶς περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν, ἐντεῦθεν ἄρξομαι διδάσκειν. Δεινίας γὰρ ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸς ἐπετρόπευσεν ἡμᾶς, θεῖος ὢν, ὀρφανοὺς ὄντας· Κλεωνύμου δ' οὗτος, ὦ ἄνδρες, διάφορος ὢν ἔτυχεν· ὁπότερος μὲν οὖν αὐτῶν ἦν τῆς διαφορᾶς αἴτιος, ἴσως οὐκ ἐμὸν ἔργον ὅστ' κατηγορεῖν· πλὴν τοσοῦτόν γε ἂν δικαίως αὐτοῖς ἀμφοτέροις μεμψαίμην, ὅτι καὶ φίλοι τέως ὄντες, καὶ προφάσεως οὐδεμιᾶς γενομένης, ἐκ λόγων τινῶν, οὕτως εἰκῇ πρὸς ἀλλήλους ἔχθρας ἀνείλοντο.

tem hanc mentem non gerunt: sed in nos irruunt, invocatis amicis, comparatis oratoribus, nullis denique copiis omissis, tamquam si inimicos, o viri, ulturi essent, et non potius necessariis ac consanguineis damnum illaturi.

4. Atque istorum impudentiam turpemque lucri cupiditatem clarius adhuc cognoscetis, quum omnia audiveritis. Incipiam autem ab ea parte vos docere, unde litem, in qua versamur, quam citissime intelligetis. Dinias patris nostri frater in tutela nos habuit, patruus pupillos. Hic autem inimicitias exercebat cum Cleonymo. Uter porro eorum ansam discidio dederit, officii mei non videtur certiores vos facere. Unum hoc haud immerito in utroque reprehenderim, quod antea amici quum essent, neque deinceps certa aliqua dissensionis occasio incidisset, tam temere ex quorumdam sermunculis mutuas inimicitias susceperunt.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ε. Ὅτι γοῦν ἐκ ταύτης τῆς ὀργῆς (1) Κλεώνυμος ταύτας ποιεῖται τὰς διαθήκας, οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν, ὡς ὕστερον ἐσώθη (2) ἔλεγεν, ὁρῶν δὲ ἡμᾶς ἐπιτροπευομένους ὑπὸ Δεινίου, καὶ δεδιὼς μὴ τελευτήσειεν αὐτὸς ἔτι παῖδας ἡμᾶς καταλιπὼν, καὶ τῆς οὐσίας ἡμετέρας οὔσης γένοιτο κύριος Δεινίας· ἡγεῖτο γὰρ δεινὸν εἶναι τὸν ἔχθιστον τῆς οἰκείων ἐπίτροπον καὶ κύριον τῆς αὐτοῦ (3) καταλιπεῖν, καὶ ποιεῖν αὐτῷ τὰ νομιζόμενα τοῦτον, ἕως ἡμεῖς ἡβήσαιμεν, ᾧ ζῶν διάφορος ἦν. Ταῦτα διανοηθεὶς ἐκεῖνος, εἴτ' ὀρθῶς εἴτε μὴ, τὰς διαθήκας ταύτας διέθετο. Καὶ εὐθὺς ἐρωτῶντος τοῦ Δεινίου παραχρῆμα, εἴ τι ἡμῖν ἢ τῷ πατρὶ ἐγκαλεῖ τῷ ἡμετέρῳ, ἀπεκρίνατο πάν-

5. Quod igitur huius odii adversus Diniam causa, quin alioqui nobis esset infensus, eas tabulas condidisset, ipse, postquam convaluit, narrabat Cleonymus; sed quia nostri tutelam geri videbat a Dinia, verebaturque ne, si ipse nobis adhuc pueris moreretur, bona sua in potestatem Diniae venirent. Cleonymo autem molestissimum accidebat, et hominem inimicissimum curatorem esse suorum consanguineorum, et eumdem dominum sui patrimonii relinquere, et, donec nos certe pubesceremus, ab eo sibi inferias de more dari, cui vivens iratus fuisset. Haec ille animo reputans, sive recte sive secus, eiusmodi testamentum conscripsit. Atque illico rogante eum Dinia, numquid de nobis aut de parente nostro quererе-

(1) Cod. ambr. pro ὀργῆς habet ἀρχῆς deteriorem lectionem: quam si amplectaris, dicas licet: *quod igitur ex his initiis tabulae Cleonymi ortae sint* etc.

(2) Cleonymus inofficiosum illud testamentum condiderat olim implicitus in morbum, ex quo convaluit.

(3) Τῶν αὐτοῦ abest a codice ambr., sed recte suppletur ex edd.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πάντων τῶν πολιτῶν ἐναντίον, ὅτι οὐδὲν πονηρὸν ἐγκαλεῖ (1)· καὶ ἐμαρτύρησεν ὡς ὀργιζόμενος ἐκείνῳ, καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος, ταῦτα διέθετο· πῶς γὰρ ἂν εὐφρονῶν, ὦ ἄνδρες, κακῶς ποιεῖν ἡμᾶς ἐβουλήθη τοὺς μηδὲν αὐτὸν ἀδικήσαντας;

ς. Ὕστερον δὲ τούτων, ὁ μέγιστον ἡμῖν τεκμήριον, ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἔπραξεν ἡμᾶς βλάπτειν βουλόμενος· τελευτήσαντος γὰρ Δεινίου, καὶ τῆς πραγμάτων πονηρῶς ἡμῖν ἐχόντων, οὐδὲ περιεῖδεν ἡμᾶς οὐδενὸς ἐνδεεῖς ὄντας, ἀλλ' αὐτοὺς μὴ εἰς τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ κομισάμενος ἐπαίδευε, τὴν δ' οὐσίαν ἀφελέσθαι τῶν χρηστῶν ἐπιβουλευσάντων, ἔσωσεν ἡμῖν, ἐπεμελεῖτό τε ὁμοίως τῆς ἡμετέρων, ὥσπερ τῆς αὐτοῦ πραγμάτων· καίτοι χρὴ θεωρεῖν αὐτοῦ τὴν ἔννοιαν ἐκ τούτων τῆς ἔργων μᾶλλον, ἢ ἐκ τῶν διαθηκῶν· καὶ τεκμηρίοις χρῆσθαι, μὴ

tur, coram plurimis civibus respondit, se nullam fraudem nobis exprobrare: testatusque est, se Diniae infensum et mente perturbatum ita res suas ordinasse. Ac reapse, o viri, quomodo homo sana mente praeditus damno nos afficere cogitasset, qui eum nulla in re violavimus?

6. Nunc addemus, quod maximo indicio est, Cleonymum, ne cum quidem ita se gerebat, malum nobis esse molitum. Mortuo enim Dinia, et re familiari nostra attrita, nihil ille nobis deesse passus est, sed domi suae exceptos educavit, et ab impetu creditorum bona nostra protexit: curam denique rerum nostrarum non secus ac suarum gessit. Atqui oportet Cleonymi mentem ex his operibus potius cognoscere quam ex tabulis: et indiciis uti non iis quae ille iratus edidit (quo in statu mentis

(1) Ἐγκαλεῖ abest a codice ambr.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τοῖς μετ' ὀργῆς πραχθεῖσιν (ἐν οἷς ἅπαντες πεφύκαμεν ἁμαρτάνειν) ἀλλ' ἀφ' ὧν ὕστερον φανερὰν τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ἐποίησε.

ζ. Ἔτι γὰρ μᾶλλον ἐν τοῖς τελευταίοις ἐδήλωσεν ὡς εἶχε πρὸς ἡμᾶς· ἤδη γὰρ ἀσθενῶν ταύτῃ τὴν νόσον, ἐξ ἧς ἐτελεύτησεν, ἐβουλήθη ταύτας τὰς διαθήκας ἀνελεῖν· καὶ προσέταξε Ποσειδίππῳ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν· ὁ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσήγαγεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ὑπὲρ τὴν θύραν, ἀνέπεμψεν (1)· ὀργισθεὶς δὲ τούτῳ Κλεώνυμος, πάλιν εἰς τὴν ὑστεραίαν Διοκλεῖ καλέσαι τοὺς ἄρχοντας προσέταξε· καὶ οὐχ οὕτως ὡς ἀσθενῶν διακείμενος, ἀλλ' ἔτι πολλῶν οὐσῶν ἐλπίδων, ἐξαπίνης τῆς νυκτὸς ταύτης ἐτελεύτησε.

η. Πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν παρέξομαι μάρτυρας, ὡς οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν, ἀλλὰ Δεινίᾳ πολεμῶν, ταύτας τὰ διαθή-

omnes peccare solemus) sed iis quibus post illud tempus sententiam suam declaravit.

7. Namque Cleonymus multo magis in postremis significavit, quomodo erga nos esset adfectus. Quum enim ex eo morbo decumberet, quo extinctus est, cogitavit de illis tabulis antiquandis: iussitque a Posidippo magistratum arcessiri. Ille autem non modo non arcessivit, sed eum qui venerat de magistratibus ad aegroti fores, exclusit. Quod moleste ferens Cleonymus, rursus in crastinum imperavit Diocli ut magistratum advocaret. Nimirum ita se gessit, quia se in extremis versari non putabat, sed multam vitae spem retinebat: cum ecce eadem nocte repente animam efflavit.

8. In primis igitur vobis testes sistam, quod nihil de

(1) Ita cod. ambr. ἀνέπεμψεν, at inferius ἀπέπ.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κας διέθετο· ἔπειτα ὡς ἐκείνου τελευτήσαντος, ἐπεμελεῖτό τε τῶν ἡμετέρων ἁπάντων, καὶ αὐτὸς ἐπαίδευεν εἰς τὴν οἰκίαν ἑαυτοῦ κομισάμενος· πρὸς δὲ τούτοις, ὡς Ποσείδιππον ἔπεμψεν ὅτι τὸν ἀστυνόμον· οὗτος δ' οὐ μόνον αὐτὸν οὐκ εἰσεκάλεσεν, ἀλλὰ καὶ ἐλθόντα ὅτι τὴν θύραν Ἀρχωνίδου ἀπέπεμψεν (1)· ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἔτι τοίνυν (2) ὡς οἱ τούτων φίλοι καὶ Κηφισανδρος ἠξίουν νείμασθαι τὴν οὐσίαν, καὶ τὸ τρίτον μέρος ἡμᾶς ἔχειν ἁπάντων τῶν Κλεωνύμου· καὶ τούτων μοι κάλει μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

θ. Ἡγοῦμαι μὴν τοίνυν, ὦ ἄνδρες, πᾶσι τοῖς τῶν κλήρων (3) ἀμφισβητοῦσιν, ὅταν ἀποφαίνωσι σφᾶς αὐτοὺς, ὥσπερ

nobis querens, sed propter suam simultatem cum Dinia, eas tabulas scripsit Cleonymus. Deinde quod, Dinia mortuo, ille nostra omnia curare coepit, nosque instituendos curavit domi suae receptos. Praeterea quod Posidippum ad aedilem allegavit: quem ille non modo non vocavit, verum etiam Archonidem, qui ad fores venerat, repulit. Quod igitur vera dicam, testes voca. TESTES. Ad haec adversariorum amici, inter quos Cephisander, censuerunt hereditatem dividendam, tertiamque partem bonorum Cleonymi a nobis esse cernendam: cuius item rei mihi testes voca. TESTES.

9. Age vero opinor, o viri, quicumque de hereditate causam dicunt, postquam se ipsos, ut nos fecimus, demonstraverint et genere priores et benivolentia erga vita

(1) Cod. ambr. Ἀρχονίδην ἀπεπέμψει. Mallem ἄρχοντα, ut est infra ff. ια.

(2) Cod. ambr. τούτων.

(3) Cod. ambr. τὸν κλῆρον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἡμεῖς, καὶ τῷ γένει προτέρους ὄντας, καὶ τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς τὸν τετελευτηκότα, περίεργον εἶναι τοὺς ἄλλους λόγους λέγειν· ἐπειδὴ δὲ τούτων οὐδέτερον ἔχοντες, οὕτω τολμῶσι τῶν οὐ προσηκόντων ἀμφισβητεῖν, καὶ ψευδεῖς παρασκευάζουσι λόγους, βούλομαι βραχέα καὶ περὶ τούτων αὐτῶν εἰπεῖν· ἰσχυρίζονται γὰρ ταῖς διαθήκαις λέγοντες, ὡς Κλεώνυμος μετεπέμπετο τὴν ἀρχὴν, οὐ λῦσαι βουλόμενος αὐτὰς, ἀλλ' ἐπανορθῶσαι καὶ βεβαιῶσαι σφίσιν αὐτοῖς τὴν δωρεὰν· ὑμεῖς δὲ σκοπεῖσθε (1) τὰς διαθήκας τὰς μετ' ὀργῆς γενομένας πότερα εἰκὸς ὄντι βουληθῆναι Κλεώνυμον ἀνελεῖν, ἐπειδὴ πρὸς ἡμᾶς οἰκείως ἔσχεν, ἢ σκοπεῖν ὅπως ἔτι βεβαιότερον ἡμᾶς ἀποστερήσειε τῶν αὐτοῦ· τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις κἀκείνων, ὧν ἂν ὀργισθέντες τοὺς οἰκείους ἀδικήσωσιν, ὕστερον μεταμέλει· οὗτοι δὲ ἐκεῖνον ἀποφαίνουσιν ἐν ᾧ πρὸς ἡμᾶς οἰκειότατα διέκει-

functum, inutile esse prolixiorem sermonem addere. Sed quoniam adversarii, etsi neutrum horum pro se facere sentiunt, audent nihilominus pro iis bonis iudicio contendere, quae nihil ad illos adtinent, fallacesque orationes instruunt; volo et eorum argumentis breviter respondere. Tuentur quippe testamentum dicentes, Cleonymum advocasse magistratum, non illud rescindendi causa sed emendandi donumque ipsis confirmandi. Iamvero vos iudicate, tabulas quas ira impulsus scripsisset, utrum probabilius sit voluisse abrogare Cleonymum, postquam is nobis familiarissimus erat, an potius curare ut suis bonis firmius nos privaret. Et reliquos quidem homines, siquid amicos irati laeserunt, paenitere deinceps solet; adversarii autem contendunt, Cleonymum, quo tempore

(1) Ita cod. ambr. σκοπεῖσθε; at idem inferius σκοπεῖτε.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

το, μᾶλλον βεβαιοῦν τὴν διαθήκην βουλόμενον, ἣν ὀργιζόμενος ἐποιήσατο.

ι. Ὥστ' εἰ καὶ ἡμεῖς ὁμολογήσομεν ταῦτα, καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ πιστεύσοιτε, ἐνθυμεῖσθε ὅτι παράνοιαν οὗτοι τὴν μεγίστην αὐτοῦ κατηγοροῦσι· τίς γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης μανία μείζων, ἢ τότε μὴν, ὅτε Δεινίᾳ διάφορος ὢν (1) ἔτυχεν, ἡμᾶς κακῶς ποιεῖν τε, καὶ διατίθεσθαι τοιαύτας διαθήκας, ἐξ ὧν οὐκ ἐκεῖνον ἐτιμωρεῖτο, ἀλλὰ τοὺς οἰκειοτάτους ἠδίκει· νυνὶ δὲ χρώμενος ἡμῖν, καὶ περὶ πλείστου ποιούμενος ἁπάντων, μόνους ἐβουλήθη τοὺς ἀδελφιδοῦς, ὡς οὗτοι φασὶν, ἀκλήρους ποιῆσαι τῶν ἑαυτοῦ; καὶ τίς ἂν εὖ φρονῶν, ὦ ἄνδρες, τοιαῦτα περὶ τῶν αὐτοῦ βουλεύσαιτο; ὥστ' ἐκ τούτων τῶν λόγων

erga nos benivolentissimum gerebat animum, voluisse vehementius confirmare tabulas, quas iratus olim confecisset.

10. Atqui si id nos fateamur, vosque ipsi credatis, reputate quaeso cum animis vestris, Cleonymum ab adversariis maximae insaniae insimulari. Nam quae maior vesania esse potest, quam Cleonymum, cum inimicitias fovebat adversus Diniam, et in nos hostiliter egisse, et eiusmodi testamentum fecisse, quo non illum puniebat, sed sanguine coniunctissimos iniuria adficiebat: novissime vero, licet is et consuetudine nostra uteretur, nosque omnibus praeponeret, solos inquam et ex fratre nepotes voluisse, ut isti aiunt, exheredare? Quis, rogo, o viri, mentis compos de coniunctissimis suis ita decerneret? Quapropter adversarii hisce sermonibus faciliorem immo causae cognitionem vobis effecerunt. Nam sive Cleony-

(1) Cod. ambr. et unus wratislav. ἦν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ῥᾳδίαν ὑμῖν τὴν διάγνωσιν πεποιήκασι περὶ αὐτῶν· εἰ μὴ γὰρ ἀνελεῖν τὰς διαθήκας βουλόμενος μετεπέμπετο τὴν ἀρχὴν, ὥσπερ ἡμεῖς φαμὲν, οὐδεὶς ἔνεστι τούτοις (1) λόγος· εἰ δ' οὕτως παραφρονῶν ἔτυχεν, ὥωθ' ἡμᾶς περὶ ἐλαχίστου ποιεῖν τοὺς γένει πρωτεύοντας, καὶ χρωμένους αὐτῷ πάντων οἰκειότατα, δικαίως ἂν δήπου τὰς τοιαύτας διαθήκας ἀκύρους ποιήσαιτε.

ια. Ἔτι τοίνυν ἐνθυμεῖσθε, ὅτι φάσκοντες καλεῖν τὴν ἀρχὴν τὸν Κλεώνυμον, ἵνα βεβαιώσῃ τὴν αὐτῶν δωρεὰν, προσταχθὲν αὐτοῖς οὐκ ἐτόλμησαν εἰσαγαγεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ὑπὸ τὴν θύραν, ἀπέπεμψαν· καὶ δυοῖν τοῖν ἐναντιοτάτοιν θάτερον μέλλοντες, ἢ τὴν οὐσίαν ἔχειν βεβαιοτέραν (2), || ἢ ἐκείνῳ, μὴ ποιήσαντες, ἀπεχθήσεσθαι, τὴν

|| RELIQUA OMNIA INEDITA ERANT ANTE EDITIONEM MEDIOLANENSEM A. MAII.

mus eo nomine magistratum arcessivit, quod, ut nos inquimus, delere tabulas vellet; adversarii quidem nihil amplius habent quod dicant: sive ita vecors fuit, ut nos in perpetuum nihili ducendos existimaverit, qui tamen et genere priores eramus et summo usu cum illo coniuncti; vos ipsi iure videlicet meritoque has tabulas rescinderetis.

11. Praeterea cogitate, quod etsi adversarii dicunt, Cleonymum implorasse magistratum, ut illis donata firmaret; non sunt ausi tamen aedilem adducere, quamquam id ipsis esset imperatum: immo eum, qui venerat, a foribus prohibuerunt: quumque alterutrum maxime contrarium esset eventurum, ut nimirum aut facultates firmiore iure haberent, aut Cleonymi, si minus manda-

(1) Cod. ambr. τοιούτοις.

(2) Orationum Isaei prima ordine est *de hereditate Cleony-*

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀπέχθειαν εἵλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δωρεᾶς· καίτοι πῶς ἂν ἕτερα τούτων γένοιτο ἀπιστότερα; τοὺς μὴ τηλικαῦτα μέλλοντας ἐκ τῆς πράγματος κερδαίνειν, ὥσπερ ζημιωθησομένους, φυλάξαθαι τὴν διακονίαν, Κλεώνυμον δ' ὑπὲρ τῆς τούτων ὠφελείας τοσαύτην ποιήσαθαι σπουδὴν, ὥστε Ποσειδίππῳ μὴ, ὅτι κατημέλησεν, ὀργισθῆναι, Διοκλέους δὲ ταῦτα πάλιν εἰς τὴν ὑστεραίαν δεηθῆναι;

ιβ. Εἰ γὰρ δὴ, ὦ ἄνδρες, ὡς οὗτοι φασὶν, ἐν ταῖς νῦν γεγραμμέναις διαθήκαις ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν οὐσίαν, καὶ τοῦτ' ἄξιον εἶναι μοι δοκεῖ θαυμάζειν, ὅ τί ποτε ἐπανορθώσας, κυ-

ta facerent, in offensionem incurrerent; illum laedere, quam donum ab eodem percipere maluerunt. Atqui nihil his incredibilius esse potest: eos videlicet qui arcessito magistratu tantum lucrum essent acquisituri, quasi damnum metuerent, a mandati exsecutione abstinuisse; Cleonymum autem horum utilitatis tantam curam gessisse, ut et Posidippo, qui mandatum neglexisset, irasceretur; et Dioclem, ut in crastinum vocaret magistratum, rogaret.

12. Quod si, o viri, testamento illis legaverat Cleonymus facultates, ut ipsi aiunt; mirum mihi videtur, quod emendando, firmius illud se effecturum existima-

---

mi, secunda *de Meneclis* item *hereditate*, ut e codicibus ambrosiano et mediceo aliisque patet. Iamvero Aldus, qui primus Isaeum edidit, codice mutilo quum uteretur, ab hoc loco primae orationis ad sequentis clausulam transilivit. Quum tamen sententiam hiare videret, lacunam spatio interposito indicavit. Aldum autem reliqui ante nos editores sectati sunt. In romano chisianae domus codice locus huius orationis cum clausula secundae connectitur, nullo adiecto lacunae indicio.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ριοτέρας αὐτὰς ἡγοῖτ' ἂν ποιῆσαι· τοῖς γὰρ ἄλλοις οὗτος ὅρος ἐστὶν, ὦ ἄνδρες, τῆς δωρεῶν. Ἔτι δὲ καὶ εἴ τι προσγράψαι τούτοις ἐβούλετο (1), δεῖ τί οὐκ ἐν ἑτέρῳ γράψας αὐτὰ γραμματείῳ, κατέλιπεν, ἐπειδὴ τὰ γράμματα παρὰ τῶν ἀρχόντων οὐκ ἐδυνήθη λαβεῖν; ἀνελεῖν μὲν γὰρ, ὦ ἄνδρες, οὐχ οἷός τ' ἦν ἄλλο γραμματεῖον, ἢ τὸ παρὰ τῇ ἀρχῇ κείμενον· γράψαι δ' ἐξῆν εἰς ἕτερον εἴ τι ἐβούλετο, καὶ μηδὲ τοῦθ' ἡμῖν ἀμφισβητήσιμον ἐᾷν.

ιγ. Εἰ τοίνυν καὶ τοῦτο συγχωρήσαιμεν, ὡς ἐκεῖνος ἐπανορθῶσαι τὰς διαθήκας ἐβούλετο, πᾶσι δήπου φανερὸν ὑμῖν ἐστὶν, ὅτι οὐκ ὀρθῶς αὐτὰς ἔχειν ἡγεῖτο· καίτοι σκοπεῖτε καὶ ἐντεῦθεν τὴν (2) ἀναισχυντίαν αὐτῶν, οἵτινες ταύτας τας διαθήκας ἀξιοῦσιν εἶναι κυρίας, ἃς ὁμολογοῦσι μηδ' αὐτὸν τὸν διαθέμενον ταῦτα ὀρθῶς ἔχειν ἡγεῖσθαι· καὶ πείθουσιν ὑμᾶς ἐναντία

verit. Reliqui enim homines cum testamentum scripserunt, finem donandi fecisse putant. Quod si addere aliquid iam scriptis voluit, cur codicillos non condidit? quoniam ipsum testamenti exemplar a magistratibus auferre non potuerat. Et abolere quidem nonnisi eam scripturam poterat, quam apud magistratus deposuerat; licebat tamen eidem aliam condere, si collibuisset, omnemque nobis in posterum controversiam de medio tollere.

13. Nunc si nos forte concedamus, voluisse Cleonymum tabulas emendare, iam certe omnibus patet, se eas recte fecisse non esse arbitratum. Atque ex hoc etiam adversariorum impudentiam discite, qui illud testamentum ratum esse confirmant, quod ipsum testatorem fatentur non bene a se conditum iudicasse: vobisque suadent, ut

(1) Cod. ambr. ἐβάλετο.
(2) Cod. ambr. καὶ τήν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῷ δικαίῳ, καὶ τῇ τοῦ τετελευτηκότος γνώμῃ ψηφίσασθε.

ιδ. Ἔτι τοίνυν τούτων ἁπάντων ἀναιδέστατος τοῦ λόγων ἐστὶν, ὅτ' ἂν τολμῶσι λέγειν, ὡς Κλεώνυμος οὐδὲν ἡμᾶς τοῦ αὐτοῦ λαβεῖν ἐβούλετο· καίτοι, ὦ ἄνδρες, τίνας ἂν ἄλλους ταῦτα ἔχειν ἐβουλήθη, ἢ τούτους, οὓς καὶ ζῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλεῖστα τοῦ οἰκείων ὠφέλει; πάντων δ' ἂν εἴη θαυμασιώτατον, εἰ Κηφίσανδρος μὲν, ὁ τούτων οἰκεῖος, δίκαιον ἡγεῖτο εἶναι, μέρος ἕκαστον ἡμῶν ἔχειν τῆς οὐσίας, Κλεώνυμος δ' ὃς ἦν ἡμῖν οἰκειότερος, καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκειότητα ἑαυτοῦ λαβὼν ἐθεράπευε, καὶ ἐπεμελεῖτο τῶν ἡμετέρων ὥσπερ τοῦ αὐτοῦ πραγμάτων, οὗτος μόνος ἐβούλετο ἡμᾶς ἀκλήρους εἶναι τοῦ αὐτοῦ· καὶ τίς ἂν ὑμῶν πιστεύσειεν, εὐνουστέρους καὶ μετριωτέρους τοὺς ἀντιδίκους ἡμῖν εἶναι τῶν οἰκειοτάτων; ἢ ἐκεῖνον μὲν,

contra leges et aequitatem et ipsius defuncti voluntatem sententiam feratis.

14. Ille vero est omnium impudentissimus sermo cum dicere audent, Cleonymum nihil suarum facultatum a nobis percipi voluisse. Atqui, o viri, quosnam alios eas habere maluisset quam nos? quos et prae omnibus necessariis re familiari sua vivens iuvabat. Multo autem mirabilissimum esset, si quum Cephisander, adversariorum nostrorum cognatus, aequum censeat, nos quoque in partem hereditatis vocari; Cleonymus contra nobis adfinitate longe coniunctior, quippe qui nos in familiaritatem suam receptos educavit, resque nostras non secus ac suas cordi habuit; is, inquam, unus nos ab hereditate depellere voluisset. Iam quis vestrum sibi persuadeat, adversarios benivolentiores esse et moderatiores erga nos quam hominem coniunctissimum? Aut eum quidem, cui plane

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ᾧ καὶ ἀναγκαῖον εὖ ποιεῖν ἡμᾶς, καὶ αἰσχρὸν ἡμῶν ἀμελῆσαι, μηδὲν τῆς αὐτοῦ δοῦναι ἡμῖν· τούτους δὲ οἷς οὔτ' ἀνάγκη ἐστὶν, οὔτ' αἰσχύνην οὐδεμίαν φέρει, τῆς οὐ προσηκόντων; ὡς φασὶν, ἡμῖν μεταδιδόναι; ἀλλὰ ταῦτα μὴ, ὦ ἄνδρες, πολλὴν ἀπιστίαν ἔχει.

ιε. Ἔπειτα, εἰ μὴ καὶ νῦν οὕτω πρὸς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἔχων ἐτελεύτησεν, ὥσπερ ὅτε τὰς διαθήκας ταύτας ἐποιήσατο, εἰκότως ἄν τις ὑμῶν πιστεύσαι τοῖς λογοῖς τοῖς τουτωνί· νῦν δὲ πᾶν τοὐναντίον εὑρήσετε· τότε μὴ γὰρ ἔτυχε Δεινίᾳ, ὃς ἡμᾶς ἐπιτρόπευε, διάφορος ὢν, ἡμῖν τε οὕπω (1) χρώμενος, τούτοις τε ἅπασιν ἐπιτηδείως διακείμενος· νῦν δὲ τούτων μέν τισι διάφορος ἐγένετο, ἡμῖν δὲ πάντων ἐχρῆτο οἰκειότατα· καὶ ἐξ ὧν μὴ αὐτῷ πρὸς τούτοις ἐγένετο ἡ δια-

necessarium erat nobis benefacere, turpe autem negligere, nihil suarum facultatum nobis dedisse: hos vero, quibus nulla necessitas benefaciendi est, neque ulla ex neglectu ignominia imminet; nobiscum ea bona communicare, quae ad nos prorsus non adtinent? Haec, inquam, o viri, a fide vehementer abhorrent.

15. Praeterea, si cum Cleonymus obiit, eo adhuc animo erga nos et adversarios nostros fuisset, quem gessit cum huiusmodi testamentum scribebat; aequum foret, vos sermonibus adversariorum fidem adiungere; nunc autem plane contrarium deprehendetis. Olim quippe Cleonymus inimicus Diniae erat tutori nostro, neque adhuc consuetudine nostra utebatur, et his omnibus adversariis nostris erat familiaris. Postea vero et horum nonnullis factus est inimicus Cleonymus, et nobis fami-

(1) Cod. ambr. οὕτω.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

φορὰ, περίεργον ὅστ' λέγειν, σημεῖα δ' ὑμῖν ἐρῶ μεγάλα περὶ ὧν καὶ μάρτυρας ἕξω παρασχέσθαι· πρῶτον μὲν γὰρ θύων τῷ Διονύσῳ, καὶ τοὺς οἰκείους ἅπαντας καλέσας, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν πολλοὺς, Φερένικον οὐδαμοῦ παρεστήσατο· ἔπειτα μικρὸν πρὶν τελευτῆσαι βαδίζων εἰς Πάνορμον (1) μετὰ Σίμωνος, καὶ συντυχὼν αὐτῷ, προσειπεῖν οὐκ ἐτόλμησε· ἔτι δὲ πρὸς τούτοις πυνθανομένου τὴν διαφορὰν τοῦ Σίμωνος, τήν τ' ἔχθραν διηγήσατο, καὶ προσηπείλησε ὅτι δηλώσοι ποτ' ἂν τούτῳ, ὡς διακεῖται πρὸς αὐτόν· καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ιϛ. Οἴεσθε οὖν, ὦ ἄνδρες, τὸν οὕτωσὶ πρὸς ἑκατέρους ἡμῶν διακείμενον, ἡμῖν μὲν, οἷς οἰκειότατα ἐχρῆτο, οὕτως

liarissimus esse coepit. Et qua quidem de causa Cleonymi animus ab adversariis nostris aversus sit, operosum est dicere: sed tamen ipsius magna indicia exhibebo, quorum etiam testes exhibebo. Nam primum quum Baccho sacrum faceret Cleonymus, omnesque necessarios, multosque e civibus advocasset, Pherenicum prorsus non invitavit. Rursus paulo ante obitum quum Panormum iret Simone comite, occurrissetque forte eidem Pherenico, non tulit eum salutare. Praeterea quum de ea simultate sciscitaretur Cleonymum Simon, ille et odium aperte fassus est, et minatus etiam se aliquando, quo animo in Pherenicum esset, ostensurum. Ut autem constet me vera dicere, testes voca. TESTES.

16. Postquam igitur cognovistis, o viri, quomodo erga nos adversariosque nostros adfectus fuerit Cleonymus; putabitis, inquam, eum adversus nos, quibuscum ami-

(1) Panormus portus Atticae a Ptolemaeo in tabulis memoratus.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ποιεῖν, ὅπως μηδὲ λόγον ὑπολείψει, τούτοις δὲ, ὧν τισι καὶ διάφορος, σκοπεῖν ὅπως ἅπασαν βεβαιώσῃ τὴν οὐσίαν; (1) καὶ τούτους μὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, ταύτης ὑπούσης τοὺς ἐχθρὰς, ἡμᾶς δὲ, τοσαύτης οἰκειότητος καὶ φιλίας γινομένης, πειρᾶσθαι μᾶλλον κακῶς ποιεῖν; ἀλλ' ἐγώ γε, εἰ κατηγορεῖν ἐβούλοντο τοῦ διαθηκῶν ἢ τοῦ τετελευτηκότος, οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν ἄλλο πρὸς ὑμᾶς εἶπον οἵ τε τὰς μὲν διαθήκας ἀποφαίνουσιν οὔτ' ὀρθῶς ἐχούσας οὔτ' ἀρεσκούσας τῷ διαθεμένῳ· τοῦ δὲ τοσαύτῃ μανίαν κατηγοροῦσιν, ὥστε φασὶν αὐτὸν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τοὺς αὐτῷ διαφέροντας, ἢ τοὺς οἰκείως χρωμένους· καὶ οἷς μὲν ζῶν οὐ διελέγετο ἅπασαν δοῦναι τὴν οὐσίαν, τοὺς δὲ οἰκειότητος κεκτημένους, οὐδὲ πολλοστοῦ μέρους ἀξιῶσαι· ὥστε τίς ἂν ὑμῶν ταύτας κυρίας (2) ψηφίσαιτο τὰς διαθήκας, ἃς ὁ μὲν διαθέμενος, ὡς οὐκ

cissime versabatur, ita se gessisse, ut ne appellaret quidem in tabulis; his autem, quorum nonnullis erat infensus, magnopere curasse ut universam hereditatem adsereret? eosdemque, hac simultate intercedente, plurimi fecisse; nos vero, quibuscum erat ei tanta necessitudo et benivolentia, maluisse pro viribus damno adficere? Sane si isti vellent aut tabulas aut mortuum vituperare, haud scio quidnam aliud apud vos essent dicturi: quum videlicet et tabulas haud recte confectas significent, et ipsi testatori non probatas; eumdem vero tam furiosum declarent, ut ab eo inimicos pluris factos adfirment quam familiares: et iis, quos vivens non alloquebatur, facultates ab eodem esse legatas; consuetudine autem devinctis ne partem quidem aliquantam fuisse donatam. Quare quis

(1) Cod. ambr. ἔχθραν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὀρθῶς ἐχούσας ἀπεδοκίμασεν, οὗτοι δ' ἔργῳ λύουσιν, ἐθέλοντες ἡμῖν ἰσομοιρῆσαι τῆς οὐσίας, πρὸς δὲ τούτοις ἡμεῖς ὑμῖν ἀποφαίνομεν ἐναντίας οὔσας καὶ τῷ νόμῳ καὶ τοῖς δικαίοις καὶ τῇ τοῦ τετελευτηκότος διανοίᾳ.

ιζ. Οἶμαι δ' ὑμᾶς τὸ περὶ ἡμᾶς δίκαιον σαφέστατ' ἂν παρ' αὐτῶν τούτων πυνθάνεσθαι· εἰ γάρ τις αὐτοὺς ἔροιτο, διὰ τί ἀξιοῦσι κληρονόμοι γενέσθαι τοῦ Κλεωνύμου, τοῦτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοιεν, ὅτι καὶ γένει ποθὲν προσήκουσιν, καὶ ἐκεῖνος αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐπιτηδείως διέκειτο· οὐκ οὖν ἄρα ὑπὲρ ἡμῶν μᾶλλον, ἢ ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν εἶεν εἰρηκότες; εἰ τε γὰρ διὰ τὴν τοῦ γένους ἀγχιστείαν δεῖ γενέσθαι τινὰς κληρονόμους, ἡμεῖς ἐγγυτέρω γένει προσήκομεν· εἴ τε διὰ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν, ἴσασιν αὐτὸν ἅπαντες ἡμῖν οἰκειότερον διακείμενον· ὥστ' οὐ χρὴ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν τούτων πυν-

vestrum eas tabulas esse ratas decernat, quas testator ipse ut inique factas improbavit; adversarii reapse abrogant, cum a nobis quoque aequam portionem hereditatis percipiendam censent; nos demum insuper vobis demonstramus et legibus et aequitati et ipsius testantis menti adversari.

17. Existimo autem, ius nostrum vos ab ipsis adversariis evidentissime posse cognoscere. Nam si quis eos roget, cur sibi Cleonymi hereditatem vindicent; utique respondeant, quod et genere illum aliquantum adtingant, et idem eos ad tempus aliquod benivolentia complexus sit. Iamvero utrum pro se an potius pro nobis haec dixerint? Nam sive propter generis adfinitatem oportet fieri heredem, nos sanguine propinquiores sumus: sive propter adfectum, omnibus prorsus exploratum est, Cleonymum nemini vehementius quam nobis studuisse.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θάνεθ τὸ δίκαιον· πάντων δ' ἂν εἴη δεινότατον, εἰ τοῖς μὲ ἄλλοις ψηφίζοισθε, ὅτ' ἂν θάτερα τούτων ἀποφαίνωσι σφᾶς αὐτοὺς, ἢ γένει προτέρους ὄντας, ἢ τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς τὸν τετελευτηκότα· ἡμᾶς δ' οἷς ἔξεστιν ἀμφότερα ταῦτα παρὰ πάντων ὁμολογούμενα, ἀξιώσετε μόνους ἀκλήρους ποιῆσαι τ̃ ἐκείνου.

ιη. Καὶ εἰ μὴ Πολύαρχος, ὁ πατὴρ ὁ Κλεωνύμου, πάππος δ' ἡμέτερος, ζῶν ἐτύγχανε, καὶ τ̃ ἐπιτηδείων ἐνδεὴς ὢν, ἢ Κλεώνυμος ἐτελεύτησεν, θυγατέρας ἀπορουμένας καταλιπὼν, ἡμεῖς ἄν, διὰ τὴν ἀγχιστείαν, καὶ τὸν πάππον γηροτροφεῖν ἀναγκαζόμεθα, καὶ τὰς Κλεωνύμου θυγατέρας, ἢ λαβεῖν αὐτοὶ γυναῖκας, ἢ προῖκα ἐπιδιδόντες, ἑτέροις ἐκδιδόναι (1)· καὶ ταῦθ' ἡμᾶς καὶ ἡ συγγένεια καὶ οἱ νόμοι καὶ ἡ παρ'

Quare non ex nobis sed ex adversariis ius huius hereditatis adeundae discendum est. Iniquissimum autem esset, si quum ceteroqui pro iis suffragia ferre soleatis qui alterutrum ostenderint, se nimirum aut genere aut benivolentia priores fuisse apud mortuum; nos, quibus utrumque manifesto adest, solos indignos hereditate Cleonymi iudicaretis.

18. Quod si forte Polyarchus pater Cleonymi, avus noster, adhuc viveret, et necessariis ad victum careret; aut si Cleonymus obiisset, relictis filiabus pauperibus; nobis profecto, propter propinquitatem, tum avi senectam alere necesse foret, tum Cleonymi filias aut in matrimonium recipere, aut dotatas aliis collocare. Atque

(1) Consonat Terentius in Phormione 2. 1. 65.

. . . . . Verum si cognata est maxume,
Non fuit necesse habere: sed, id quod lex iubet
Dotem daretis: quaereret alium virum.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἡμῶν αἰσχύνη ποιεῖν ἠνάγκαζεν ἂν, ἢ ταῖς μεγίσταις ζημίαις καὶ τοῖς ἐσχάτοις ὀνείδεσι περιπεσεῖν· εἰ δ' οὐσία κατελείφθη, δίκαιον ἡγήσεσθ' εἶναι ταύτης ἑτέρους ἡμῶν μᾶλλον κληρονομεῖν; οὐκ ἄρα δίκαια, οὐδ' ὑμῖν αὐτοῖς συμφέροντα, οὐδὲ τοῖς νόμοις ὁμολογούμενα ψηφιεῖσθε· εἰ τοὺς μὴ συμφορῶν τοὺς ἐγγυτάτω γένει κοινωνεῖν ἀναγκάσετε, χρημάτων δὲ καταλειφθέντων πάντας ἀνθρώπους κυρίους (1) ἢ τούτους ποιήσετε.

ιθ. Χρὴ δὲ, ὦ ἄνδρες καὶ διὰ τὴν συγγένειαν, καὶ διὰ τὴν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν, ὅπερ ποιεῖτε (2), τοῖς κατὰ γένος ψηφίζεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς κατὰ διαθήκας ἀμφισβητοῦσι· τὴν μὲν γὰρ τοῦ γένους οἰκειότητα πάντες ἐπιστάμενοι τυγχάνετε, καὶ οὐχ οἷόν τέ ἐστι τοῦτο πρὸς ὑμᾶς ψεύσασθαι· διαθήκας δ'

ita nos agere cum propinquitas et leges, tum etiam natura insitus pudor cogeret: secus enim et grandi multae et summo dedecori fieremus obnoxii. Nunc contra si hereditas relicta sit, aequum iudicabitis, hanc ad alios potius devenire? Nae vos sive recta, sive vobis ipsis convenientia, sive legibus consentanea non decerneretis: si nimirum proximos genere participes incommodorum esse cogeretis; bonorum autem relictorum quosvis potius, quam hos, dominos faceretis.

19. Ac sane oportet, o viri, et propter generis praerogativam et propter rei ipsius veritatem, ut reapse soletis, consanguineis potius, quam in tabularum iure nitentibus vos suffragia tribuere. Nam generis quidem necessitudo omnibus explorata est, neque eadem apud vos

(1) Cod. ambr. κύρια.
(2) Cod. ambr. ποιεῖται.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἤδη πολλοὶ ψευδεῖς ἀπέφηναν· καὶ οἱ μὲν τὸ παράπαν οὐ γενομένας, ἐνίων δ' οὐκ ὀρθῶς βεβουλευμένων· καὶ νῦν ὑμεῖς τὴν μὲν συγγένειαν καὶ τὴν οἰκειότητα τὴν ἡμετέραν, οἷς ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα, ἅπαντες ἐπίστασθε· τὰς δὲ διαθήκας, αἷς οὗτοι πιστεύοντες ἡμᾶς συκοφαντοῦσιν, οὐδεὶς ὑμῶν οἶδε κυρίας γενομένας. ἔπειτα τὴν μὲν ἡμετέραν συγγένειαν εὑρήσετε καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἀντιδίκων ὁμολογουμένην, τὰς δὲ διαθήκας ὑφ' ἡμῶν ἀμφισβητουμένας· οὗτοι γὰρ τὸ ἀνελεῖν αὐτὰς, ἐκείνου βουλομένου, διεκώλυσαν· ὥστ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, πολὺ κάλλιόν ἐστι ψηφίσασθαι κατὰ τὸ γένος τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἡμῶν ὁμολογούμενον μᾶλλον, ἢ κατὰ τὰς διαθήκας τὰς οὐ δικαίως γεγενημένας· πρὸς δὲ τούτοις ἐνθυμήθητε, ὅτι αὐτὰς ἔλυσε μὲν Κλεώνυμος εὖ φρονῶν, διέθετο δὲ ὀργισθεὶς καὶ οὐκ ὀρθῶς βεβουλευμένος· ὥστε πάντων ἂν εἴη δεινότατον, εἰ κυριωτέραν αὐτοῦ τὴν ὀργὴν ἢ τὴν διάνοιαν ποιήσετε.

confingi potest: tabulas contra multi falsas protulerunt, et quidem interdum omnino nullas, interdum vero quorumdam qui non bene sua consilia agitaverunt. Atqui adfinitatem quidem et necessitudinem, pro qua nos iudicio certamus, vos omnes scitis; tabulas autem quibus isti confisi negotium nobis facessunt, nemo vestrum ratas esse novit. Insuper nostram quidem adfinitatem etiam apud adversarios in confesso esse deprehendetis; testamentum autem plane a nobis in controversiam vocari: quoniam isti Cleonymum abolere illud volentem impediverunt. Ut plane vobis, o viri, multo honestius sit suffragium ferre pro genere de quo neutra pars ambigit, quam pro testamento non iuste confecto. Denique cogitate, Cleonymum quum placidus esset illud abrogasse, confecisse quum ira perturbaretur nec sapienter consilio ute-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κ. Οἶμαι δ' ὑμᾶς καὶ λαμβάνειν παρὰ τούτων ἀξιοῦν (καὶ μὴ τυγχάνοντας ἀγανακτεῖν) οἷς ἂν ὑπάρχῃ καὶ παρ' ὑμῶν τι αὐτῶν τυχεῖν· εἰ τοίνυν συνέβη Κλεωνύμῳ μὴ ζῆν, ἐξερημωθῆναι δὲ τὸν ἡμέτερον οἶκον ἢ τὸν τούτων, σκέψασθε ποτέρων (1) ἐκεῖνος ἐγίγνετο (2) κληρονόμος· δίκαιον γάρ ἐστι, τούτους ἔχειν τὰ ἐκείνου, παρ' ὧν ὠφείλετο καὶ λαβεῖν αὐτῷ· εἰ μὴ τοίνυν Φερένικος ἢ τις τῶν ἀδελφῶν ἐτελεύτησεν, οἱ παῖδες οἱ τούτων, οὐκ ἐκεῖνος ἐγίγνετο κύριος τῆς καταλειφθέντων· ἡμῶν δὲ τοιαύτῃ τύχῃ χρησαμένων, Κλεώνυμος ἁπάντων ἐγίγνετο κληρονόμος· οὔτε γὰρ παῖδες ἡμῖν ἦσαν, οὔτ' ἄλλοι συγγενεῖς, ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ γένει προσήκων ἐγγυτά-

retur: ut plane nefarium futurum sit, si magis ratam Cleonymi iram quam sanam eiusdem mentem habeatis.

20. Puto iusuper videri vobis aequum accipere (item vos aegre ferre si non accipiatis) ab iis, quibus quidem invicem contingere posset, ut aliquid a vobis consequerentur. Si igitur accidisset ut Cleonymus viveret, nostra autem aut adversariorum domus dominis orbaretur; considerate utrorum Cleonymus heres fieret. Aequum enim est bona illius ad eos devenire, a quibus item bona ille esset consecuturus. Itaque si Pherenicus aut aliquis eius fratrum extinctus esset, filii utique eorum, non Cleonymus, relictae rei dominium occupassent. Contra si nos ea fata obivissemus, Cleonymus ex asse heres fuisset. Neque enim nobis aut liberi sunt aut alii propinqui: ille autem genere proximus et usu prae omnibus familiaris: quare etiam leges hereditatem eidem adiudicassent: immo nos ip-

(1) Cod. ambr. πότερον.
(2) Cod. ambr. ἐγένετο.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τω, καὶ τῇ χρείᾳ πάντων ἦν οἰκειότατος· ὥστε διὰ ταῦτα καὶ οἱ νόμοι δεδώκασιν αὐτῷ, καὶ ἡμεῖς οὐδένα ἄλλον ἠξιώσαμεν ταύτης τῆς δωρεᾶς· οὐ γὰρ δήπου ζῶντες μὴν οὕτως ἂν ἐνεχειρήσαμεν αὐτῷ τὴν αἰτίαν, ὥστε περὶ τῆς ἡμετέρων κυριωτέραν εἶναι τὴν ἐκείνου διάνοιαν τῆς ἡμετέρας αὐτῶν· ἀποθνήσκοντες δὲ ἄλλους κληρονόμους ἐβουλήθημεν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ τὸν πάντων οἰκειότατον· ὥσθ' ἡμᾶς μὴν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῷ λαβεῖν οἰκείους ὄντας εὑρήσετε· τούτους δὲ νῦν μὴν ἀναισχυντοῦντας, καὶ τὴν οἰκειότητα καὶ τὴν ἀγχιστείαν λέγοντας, ὅτι λήψεσθαί τι προσδοκῶσιν· ἐν δὲ τῷ δοῦναι, πολλοὺς ἂν καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους ἐκείνου προείχοντο οἰκειοτέρους.

κα. Κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων, ᾧ πάντας ὑμᾶς δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν· ὅσῳ γὰρ ἂν ταῦτα λέγοντες ἀπροφαίνωσι καὶ πειρῶνται πείθειν ὑμᾶς, ὡς ἐκεῖνος διέθετο ταύτας τὰς διαθήκας, καὶ οὐδὲ πώποτε αὐτῷ ὕστερον μετεμέλησε, καὶ νῦν

si neminem alium eiusmodi largitate donandum censuissemus. Neque enim viventes quidem ita Cleonymo rei nostrae rationes tradidissemus, ut in negotiis agundis firmior eius esset sententia quam nostra; morientes autem alios heredes scribere maluissemus, quam omnium maxime necessarium. Quare nos, o Athenienses, et in dando et in accipiendo propinquitatis rationem sequi deprehendetis: adversarios autem nunc impudenter iactare necessitudinem et adfinitatem, quia aliquid accipere expectant; quum, si dandum foret, multos omnino et adfines et amicos Cleonymo praeponerent uti propinquiores.

21. Omnium quae diximus caput est, cui et vos omnes mentem advertere necesse est. Scilicet quanto magis adversarii adseverant vobisque suadere conantur, Cleonymum et has reapse tabulas condidisse; neque deinceps

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐβούλετο ἡμᾶς μὴ μηδὲν τ̃ αὐτοῦ λαβεῖν, σφίσι δ' αὐτοῖς βεβαιῶσαι τὴν δωρεὰν· καὶ ταῦτα πάντα λέγοντες καὶ διισχυριζόμενοι, μηδέτερον ἀποφάνωσι, μήθ' ὡς ἐγγυτέρω τῷ γένει προσήκουσι, μήθ' ὡς οἰκειότερον ἡμῶν πρὸς Κλεώνυμον διέκειντο· ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ἐκείνου κατηγοροῦσιν, ἀλλ' οὐχ ὡς δίκαιον ὄν τ' τὸ πρᾶγμα διδάσκουσιν ὑμᾶς· ὥστ' ὑμεῖς ὅταν (1) τοῖς τούτων λόγοις πιστεύητε, οὐ τούτους προσήκει ποιῆσαι τ̃ ἐκείνου κληρονόμους, ἀλλὰ παράνοιαν Κλεωνύμου (2) καταγινώσκειν· ὅταν δὲ τοῖς ἡμετέροις, ἐκεῖνόν τε νομίζειν ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι, λῦσαι τὰς διαθήκας βουλόμενον· ἡμᾶς τε μὴ συκοφαντεῖν, ἀλλὰ δικαίως τούτων ἀμφισβητεῖν· ἔπειτα, ὦ ἄνδρες, ἐνθυμεῖσθε, ὅτι οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ὄν τ' κ̃

paenitentia ulla fuisse captum, nullamque partem bonorum suorum voluisse nos adsequi, sed donationem ipsis confirmare studuisse; haec inquam omnia cum dicunt et argumentis comprobant, et nihilo tamen magis ostendunt se Cleonymo vel genere propiores, quam nos, vel benivolentia familiariores; vos reputate, Cleonymum ab ipsis accusari, non rei aequitatem vos edoceri. Ut si eorum orationi crederetis, non eis Cleonymi hereditatem decerni, sed Cleonymi vesaniam damnari a vobis oporteret. Secus, si nostrae orationi fidem adiungatis, sequitur ut illum existimetis recte deliberasse cum antiquare tabulas voluit; nos autem non calumniosam causam agere, sed iure haec bona iudicio persequi. Ad extremum memineritis, o viri, fieri non posse, ut suffragia pro adversariis nostris feratis, si vel ipsorum orationi mentem

(1) Ὅταν abest a codice. ambr.
(2) Cod. ambr. Κλεώνυμον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τοὺς τούτων λόγους γνῶναι περὶ αὐτῶν· πάντων γὰρ ἂν εἴη δεινότατον, εἰ τῶν ἀντιδίκων γινωσκόντων ἡμᾶς δίκαιον εἶη τὸ μέρος αὐτῶν λαβεῖν, ὑμεῖς (1) ἅπαντ' αὐτοὺς ἔχειν ψηφίσεσθε· καὶ τούτους μὴ ἡγήσεσθε χρῆναι πλείω λαβεῖν, ὧν αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς ἠξίωσαν· ἡμᾶς δὲ μηδὲ τούτων ἀξιώσετε, ὧν οἱ ἀντίδικοι συγχωροῦσιν ἡμῖν.

advertatis. Multo enim iniquissimum esset, si quum adversarii non detrectent hereditatem nobiscum communicare, vos illis universam adiudicaretis: et iisdem plura tribueretis quam ipsi sibi vindicant; nos autem ne ea quidem parte dignos censeretis, quam ultro adversarii concedunt.

(1) Ὑμεῖς deest in cod. ambr.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΙΤΙΑΣΑΜΕΝΟΥΣ ΕΠΙ ΤΩΙ ΔΕΞΑΣΘΑΙ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ (1).

α. Ὅτι μὴ τηλικούτων τινὲς φιλοσοφίαν ἀξίαν ἡγοῦνται, ὥστε καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν μεγίστην καταδεεστέραν αὐτῆς ὑπολαμβάνειν, λίαν ἐπαινῶ τοὺς ἄνδρας καὶ φιλῶ· τὸ γὰρ περὶ τῶν θειοτάτων τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιτηδεύματος τὰ μέγιστα διανοεῖσθαι, σημεῖον οὐκ ἀγεννοῦς τίθεμαι φύσεως· ὅτι δὲ

THEMISTII PHILOSOPHI

ORATIO

IN EOS A QUIBUS OB PRAEFECTURAM SUSCEPTAM FUERAT VITUPERATUS.

1. Quod philosophiam adeo nonnulli admirantur, ut vel maximam dignitatem infra ipsam ponant, ego quidem vehementer homines laudo et amplector. Nam praestantissimae humanarum omnium disciplinae plurimum tribuere, id utique excelsae mentis indicium existimo. Quod vero neque consideratis umquam officiis, quae ei

(1) Nempe constantinopolitanae urbis praefecturam, de qua suscepta agit Themistius etiam tota oratione XVII. (editionis harduinianae) quam orationem siquis cum hac contulerit, miram sensuum consensionem deprehendet.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μή τε ἐπισκεψάμενοι πώποτε ὑπὲρ τῶν προσηκόντων ἔργων τῇ τέχνῃ, μή τε μαθεῖν ἀξιώσαντες, ὅμως τὸ δοκοῦν ἀποφαίνονθ, τοῦτο οὐκ ἄξιον ἡγοῦμαι τῆς δόξης ἣν ἔχειν ὑπὲρ αὐτῆς σχηματίζονθ· καὶ εἰ μὴ κατ' ἐμοῦ μόνου ταύτῃ ἐποιοῦντο τὴν ἐπιτίμησιν, ἀπέχρησεν ἄν μοι πρὸς αὐτοὺς ἑτέρωθι διαλεχθῆναι· ἐπεὶ δὲ τῷ λαβόντι μὴ προσηκόντως, συναπολαύειν τῆς αἰτιάσεως καὶ τὸν δεδωκότα ἀνάγκη, βούλομαι (1) ὑπὸ σοὶ κριτῇ (2) τὸ κοινὸν ἔγκλημα ἀπολύσασθαι. Ἢ γὰρ ἐπήραμεν ἄμφω (3) φιλοσοφίαν εἰς τὰ ἔργα ἐκ τῶν λόγων καταγαγόντες, ἢ ἄμφω καταβεβλήκαμεν. Ἀνάγκη δὲ πρὸ ἁπάντων σαφὲς

scientiae conveniunt, neque eadem edoceri ferentes, sententiam tamen suam declarant, hoc haud congruens duco ei existimationi, quam se de philosophia gerere profitentur. Quod si me unum hac in re obiurgarent, contentus essem alio modo illis respondere: sed quoniam ei qui absurde dignitatem recepit, illum quoque qui dedit participem fieri criminationis necesse est, volo sub te iudice communem criminationem dissolvere. Aut enim uterque philosophiam eveximus cum verba in rem contulimus, aut uterque eamdem depressimus. In primis autem

(1) Vocabulum βούλομαι deest in codice, spatiolo vacuo relicto Cl. Iacobsius in suis animadversionibus malebat repetere ἀναγκη, quod mihi certe parum iucundum accidit; sed tamen fortasse omissum ab amanuense ob ipsam repetitionem fuit.

(2) Num intelligit adversarium Palladam, de quo nos alibi loquimur? an potius ipsum Theodosium, ad quem hanc orationem misisse Themistium credibile est? Quamquam cap. IX. prorsus loqui cum adversario videtur Themistius.

(3) Videlicet ego qui recepi et Theodosius qui obtulit dignitatem.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

καταστῆσαι ὑμῖν τε τοῖς νῦν ἀκροωμένοις, καὶ ὅσοι μὴ ταῦτα τῷ λόγῳ περιπεσοῦνται, τί τὸ ἔργον φιλοσοφίας ἡγεῖσθαι προσήκει, καὶ τί βουλομένη παρελήλυθεν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, καὶ ὅπως τὴν ἀρχὴν αὐξήθη τε καὶ ἠγαπήθη, καὶ ὅση πρὸς τὴν βασιλείαν ἡ συγγένεια καὶ οἰκειότης, καὶ ὅση πρὸς τυραννίδα ἀλλοτριότης· οὕτω γὰρ ῥᾷον μάθοιτε ἂν εἴ τε ἐφύλαττον ἐγὼ τοὺς πατρίους ὅρους τὴν ἀρχὴν ὑποστὰς, εἴ τε ἐξήειν.

β. Εἰ τοίνυν τίς ἔροιτο ὑμᾶς ὅτῳ μάλιστα τῶν λοιπῶν ζώων ἄνθρωπος διενήνοχε, καὶ δι' ἃ τῶν ἄλλων ζώων ἄρχει τε καὶ κρατιστεύει, τίς οὕτω πόρρω καθέστηκε λόγου, ὥστε μὴ ἐννοεῖν ὅτι λόγος ἐστὶ τὸ πρεσβεῖον αὐτῆς τῆς φύσεως; οὐ γὰρ δὴ ἰσχὺς τοῦ σώματος, οὐδὲ ὠκύτης, οὐδὲ τῆς αἰσθήσεως ἀρετὴ· ἀλλὰ τούτοις ἅπασιν οὐδὲ ἔστιν εἰπεῖν ὅσον ἀπολειπόμεθα τῶν θηρίων καὶ τῶν ὀρνίθων· τοῦτο τοίνυν τὸ πλεονέκ-

necessario explicandum est et vobis qui me nunc auditis, et ceteris qui deinceps in hanc meam orationem incident, quodnam officium philosophiae existimandum sit, quidve haec spectans ad humanam vitam accesserit, et quo pacto incrementa atque asseclas nacta sit, quamque ea iustae dominationi familiaris et coniuncta sit, quantum item a tyrannide abhorreat. Sic enim facilius intelligetis, utrum ego intra patrios fines constiterim dignitate recepta, an ab iisdem excesserim.

2. Si quis igitur vos roget, quo pacto maxime a reliquis animantibus homo differat, et quare in eosdem imperium obtineat, praeque iis polleat, quis ita mente caret, ut non intelligat, rationem in humana natura esse praestantissimam? non profecto robur corporis neque velocitatem neque sentiendi vim. Quin adeo vix dici potest, quam feris et avibus, quod ad haec attinet, inferiores simus.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τημα τ̃ ἀνθρώπυ εἰ μὴ καλῆς τύχη παιδαγωγίας, παρέχει ζῷον ὅτι τ̃ γῆς θεογενές· εἰ δὲ κακῆς, ποιεῖ θηρίον ἄρκτων δυσμαχώτερον καὶ συῶν· κακία γὰρ λόγος ὑπηρετῶν, ὅπλον ὅστ' λίαν δυσκαταγώνιστον· ταύτης ἕνεκεν τ̃ παιδαγωγίας ἐζητήθη μὴ νόμος, ἐζητήθη δὲ τέχνη νόμυ εὑρέτις· καὶ εἴ περ τὴν πρώτιν γένεσιν ἐξιχνεύεις φιλοσοφίας, ὅτι μήκιστον ἀνιὼν, ὥσπερ οἱ τ̃ ὑδάτων τὰς πηγὰς ἐρευνῶντες, οὐκ ἄλλιν ἢ ταύτιν εὑρήσεις, καὶ τοὺς ἄρτι φυομένης αὐτῆς ἐκλάμψαντας καὶ ἀνθήσαντας, ὅτι τούτῳ πρώτῳ καὶ μόνῳ τῷ ἔργῳ κλεινοὺς καὶ περιβοήτυς γεγενημένυς.

γ. Ὁ γὰρ Σολων ἐκεῖνος, καὶ ὁ Λυκοῦργος, καὶ ὁ Πιττακὸς, καὶ ὁ Βίας, καὶ ὁ Κλεόβυλος (1) ἀνερρήθησαν σοφοὶ παρὰ τ̃

Ista porro hominis praerogativa, si quidem rectam institutionem nanciscatur, eum exhibet animantem in terris prope divinum: sin pravam, feram efficit ursis aprisque ferociorem. Ratio enim malitiae inserviens, telum est magnopere periculosum. Huius institutionis gratia quaesita est lex: quaesita item ars, quae legem ipsam inveniret. Igitur si prima initia indagaveris philosophiae, quam longissime progrediens, more eorum qui aquarum fontes scrutantur, non alia quam haec invenies: et eos qui sub eius primordiis luculenter floruerunt, hoc primo, immo unico, officio claros et celebres extitisse.

3. Namque ille Solon et Lycurgus et Pittacus et Bias et Cleobulus dicti sunt ab hominibus sapientes, non

(1) Ut sileam de notissimis legumlatoribus Solone et Lycurgo, Pittaci bellica gesta et leges, Biantis liberalitatem et strategemata, Cleobuli et praedictorum sapientia effata, narrat Laërtius in eorum vitis.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τότε ἀνθρώπων, οὐχ ὅτι συλλογισμοὺς ἔστρεφον ἄνω καὶ κάτω, οὐδὲ ὅτι περὶ τῶν ἰδεῶν διελέγοντο, οὐδ' ὅτι τοὺς ἐγκεκαλυμμένους ἀνεκάλυπτον καὶ τοὺς κερατίνας, σοφίσματα δυσμήχανα καὶ κακοῦργα, καὶ ὧν χαλεπὴ μὲν ἡ εὕρεσις, ἀχρεῖος δὲ ἡ ἐπιστήμη· ἀλλ' οὐδὲ ὅτι τὸν ἥλιον ἀνεμετροῦντο, οὐδὲ ὅτι τὴν σελήνης ἐγνωμάτευον τὴν πορείαν· ἀλλ' ὅτι νόμους ἐτίθεσαν, καὶ τὸ ποιητέον καὶ τὸ μὴ ποιητέον ἐδίδασκον, καὶ τί μὲν αἱρεῖσθαι προσήκει τί δὲ ἀποφυγγάνειν· καὶ ὅτι τὸ ζῷον τοῦτο οὐ μονῆρες καὶ αὐθέκαστον, ἀλλὰ κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν· καὶ δὴ τοῦτο αὐτῷ καὶ πατρίδος ἐπιμελεῖσθαι προσήκει καὶ νόμων καὶ πολιτείας. Καὶ ταῦτα οὐ διδάσκειν μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτεργεῖν οὐκ ἀπώκνουν· ὥστε καὶ τὰ μὲν συγγράμματα ἐκείνων ἑκάστου εὑρήσεις ἐνδύναμα ῥήμασιν, ἔργα (1)

quod syllogismos multipliciter versarent, neque quod de ideis dissererent, neque quod argumentationes involutas ceratinas et sophismos difficiles captiososque explicarent, aut ea investigarent, quorum cum difficilis est inventio, tum cognitio inutilis: rursus non quod solem metirentur, aut lunae cursum scrutarentur; sed quia leges condebant, quidve faciendum esset, quid secus, quid amplectendum, quid fugiendum docebant: et denique hunc animantem non esse solitarium et singulum, sed sociabilem politicumque: ita ut eum oporteat et patriae curam gerere et legum et civilitatis. Haec autem illi sapientes non docere tantummodo sed et opere exequi studebant. Quare cum illorum scripta eloquentia verbis deprehendes, tum etiam opera aedepol innumera, legationes videlicet,

(1) Cod. ἔργῳ.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δὲ ἀμήχανα ὅσα, πρεσβείας καὶ στρατηγίας, ἐλευθερώσεις πατρίδος, γῆς ἐπικτήσεις.

δ. Καὶ ἡ μὲν πρώτη γένεσις φιλοσοφίας αὕτη καὶ τοιαύτη. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ταυτὸν ὑπέμεινε καὶ φιλοσοφία ταῖς ἄλλαις τέχναις· καὶ ὥσπερ ἐκείναι χρείας ἑκάστου παραγαγούσης οὐκ ἔστησαν ὅθι τῆς χρείας, οὐδὲ ἄχρι τοῦ τοίχων καὶ τοῦ ὀρόφου προῆλθεν ἡ οἰκοδομική, οὐδὲ ἄχρι μόνου τοῦ σκέπειν τὸ σῶμα ὑφαντική· ἀλλὰ προῦβησαν περαιτέρω, καὶ τὸ καλὸν τῷ ἀναγκαίῳ προσεξειργάσαντο, καὶ τοῦ προσεῖναι κόσμον ἐν τοῖς ἔργοις ἐπεμέλησαν· οὕτω καὶ φιλοσοφία τὸ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ, καὶ τὸ ΓΝΩΘΙ ΚΑΙΡΟΝ, καὶ τὸ ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ οὐκ ἀγαπήσασα, οὐδὲ ἀρκεσθεῖσα τοῖς ἀναγκαίοις πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον ἔργοις καὶ νοήμασι, περιβέβληται πολὺν τὸν ἔξωθεν κόσμον, τὴν τῆς φύσεως ἱστορίαν, καὶ τὴν τοῦ λόγου ἀπεργασίαν· ὥσπερ οἰκία πρὸ τοῦ θαλάμου προπύλαια καὶ

imperatoria munera, patriae liberationes, ditionis acquisitiones.

4. Et incunabula quidem philosophiae haec fuerunt. Deinceps vero idem philosophiae, quod ceteris artibus, contigit. Nam sicuti illae a necessitate ortae, intra necessitatis terminos non steterunt; nimirum neque architectura ultra muros et tectum non processit; neque textrina tegere corpus satis habuit; sed ulterius progressae sunt, et venustum necessario adiunxerunt, ornatumque in operibus esse voluerunt; sic etiam philosophia effatis illis NOSCE TE IPSUM, et NOSCE TEMPORA, et NEQUID NIMIS non satis delectata, neque contenta operibus et consiliis ad vitam humanam necessariis, multo exteriore ornatu sese ipsa circumdedit, videlicet naturae cognitione et orationis artificio. Uti nimirum domus ante

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

στόμα (1) καὶ ποικίλματα καὶ ἀγάλματα, ἃ τὴν μὲν χρείαν οὐ συμπληροῖ, κόσμος δέ ἐστι τῆς χρείας καὶ ἐγκαλλώπισμα.

ε. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ μὲν παλαιὸς ἐκεῖνος Σωκράτης, ὃν ἄν τις πατέρα προσείπῃ καὶ ἀρχηγέτιν τῆς πολυτελεστέρας σοφίας, τὰ μὲν ἄλλα ὅμως οὐκ ᾤετο δεῖν ἐρευνᾶν· τὰ μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῖν διαφέρειν, τὴν δὲ ὑπὲρ ἡμᾶς εἶναι τὴν γνῶσιν, ἅπασαν δὲ ἐποιεῖτο τὴν σκέψιν περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν (2), καὶ πόθεν οἰκία, καὶ πόθεν πόλις· καὶ ἐπαίνει τὸν Ὅμηρον, πρὸ ἁπάντων σκοπεῖν ἀξιοῦντα.

ὅττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται (3).

Ἐπὶ δὲ τούτων διέμεινε τῆς ὅρων ὁ γνήσιος Σωκράτους χορὸς ὁ Κέβης ὁ Φαίδων ὁ Ἀριστίππος ὁ Αἰσχίνης· Πλάτων δὲ ὁ

andronem atque cubiculum, habet vestibula et ostium et picturas et statuas: quae quidem ad usum non conferunt, sed rerum usui necessariarum ornamentum et decus sunt.

5. Propterea antiquus ille Socrates, quem exquisitioris sapientiae parentem ac principem iure appellaveris, reliqua prorsus non iudicabat esse vestiganda, quia nimirum vel nobis nihil prosunt, vel nostram cognitionem atque intelligentiam excedunt. Totam vero in virtutibus et vitiis mentem defigebat, atque in quaerendo qua ratione homo et domus et civitas beati fierent: laudabatque Homerum qui in primis curandum censet

quid bene quidve secus patria peragatur in aede.

Hisce finibus se continuit germanus ille Socratis chorus, Cebes, Phaedo, Aristippus, Aeschines. Unus autem divi-

(1) Ita cod. At alii suadebant corrigere ἀέτωμα, quod est quoddam in aedificiis fastigium. Denique al. στοάς.

(2) Eadem plane de Socrate narrat Cicero academ. I. 4.

(3) Odyss. δ. 392.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θεσπέσιος μόνος, ἅτε μεγαλοφύεστατος καὶ μεγαλοφρεπέστατος γεγονώς, ἐκόσμησε πρῶτος φιλοσοφίαν τοῖς πολλοῖς ἀναθήμασι, καὶ προσπαρέλαβε τας ἐπιστήμας ἀριθμητικὴν μουσικὴν ἀστρονομίαν (1)· προϊὼν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπερέβη τὸν οὐρανὸν καὶ ἐθάρρησε περιεργάσασθαι, μὴ καὶ αὐτῆς τῆς φύσεως ἐστὶν ἀνωτερον (2)· οὐ μὴν ὥστε ἀσύμβολον πρὸς πολιτείαν ταύτην ἀποφῆναι τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ τοῦτο καὶ μάλιστα ἴδιον τῆς Πλάτωνος ὅτι περινοίας ἀνάψαντος τῷ θείων ἀγαθῶν τὰ ἀνθρώπινα, καὶ πρὸς τὴν τῆς παντὸς πολιτείαν, ὡς οἷον τε, μορφῶσαι τὴν ἀνθρωπίνην· τοῦτο γὰρ βούλονται αἱ πολιτείαι, καὶ οἱ κλεινοὶ νόμοι, καὶ οἱ Φαῖδροι καὶ οἱ Γοργίαι, καὶ ἐν ὅσοις ἀγωνιστικώτατος ἑαυτοῦ πρὸς τὸ δεῖξαι δικαιοσύνην μὴ δι' αὐτὸ αἱρετὸν, κακίαν δὲ δι' αὐτὸ φευκτὸν

nus Plato eximio ingenio et verborum magnificentia praeditus primus philosophiam pluribus ornamentis decoravit: addiditque artes arithmeticam musicam astronomiam. Ulterius autem provectus in ipsum quoque caelum conscendit, scrutarique ausus est, numquid et ipsa natura esset sublimius. Haud sane eo consilio ut ostenderet, ad civilem vitam hanc eruditionis copiam nihil conferre; sed platonica sollertia id maxime spectat, ut divina bona connectat humanis, et ad universale regimen, quatenus fieri potest, humanum conformet. Hoc enim sibi volunt respublicae et famigeratae illae leges et Phaedri et Gorgiae et ea scripta quibus se ipse Plato superat, nempe cum ostendit iustitiam per se ipsam colendam vel nullo

(1) Arithmeticae, musicae et astronomiae commendationem videsis apud Platonem praesertim in epinomide.

(2) De Platone eadem paene scribit Cicero academ. I. 4. et 5.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τοῖς ἀνθρώποις, κἂν τῇ μὴ μηδὲν προκειθ ἆθλον, ἡ δὲ πᾶσαν τιμωρίαν ἀποφυγγάνῃ (1).

ς. Ἆρα οὖν Πλάτων μὴ τοῦτον, Ἀριστοτέλης δὲ ἕτερον τρόπον; καί τοι πλείων μὲ τ ἀνδρὸς ἡ πολυπραγμοσύνη κὴ ἡ λεπτουργία, ὅμως δὲ αὐτοῦ ἡ σύμπασα πραγματεία κὴ ὁ πολὺς κύκλος, οὐκ ἐκνένευκε τὸ ἀνθρώπινον ἀγαθὸν, ἀλλ' εἰς τοῦτο συντέτακθ κὴ ἀνήρτηθ· τὸ γὰρ κεφάλαιον αὐτοῦ τ ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας, χρῆσις ἐστὶν ἀρετῆς ὅλῃ βίῳ τελείῳ, κὴ ψυχῆς ἐνέργεια κατ' ἀρετὴν ἐν προηγουμένοις (2)· καὶ οὐχ ἵνα εἰδῶμεν, φησὶ, τὰ δίκαια, φιλοσοφοῦμεν, ἀλλ' ἵνα, ὥσθ' οἷον τε, ἐργαζώμεθα· κὴ νενήμηθ αὐτῷ τὸ ἀγα-

praemio proposito, malitiam item per se ipsam fugiendam etiamsi nulla punitio secutura sit.

6. Age vero cum Plato sic philosophatus sit, num forte aliter Aristoteles? Immo vero, etiamsi hic multis subtilibusque quaestionibus semet implicat, tamen eius omnis tractatio et longa circumitio e finibus humanae felicitatis non excedit, sed in hanc collineat eique adhaeret. Ex eius enim sententia felicitas summa in usu virtutis consistit per omnem vitam, et in animae conatu ad virtutis normam in actionibus sponte susceptis. Neque ut sciamus, inquit, quod aequum est, philosophamur, sed ut id ipsum pro viribus exequamur. Atque

(1) Vide Platonis praesertim Theaetetum, et librum IX. de republica.

(2) Fortunatianus in art. rhet. lib. II. de argumentatione ed. paris. 1599. p. 66. ait: *species quaestionum quot sunt? octo, generalis, specialis, principalis, incidens, voluntaria quam* προηγούμενον *vocamus, necessaria quam* ἀναγκαίαν *dicimus.* Vide eundem etiam p. 64.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θὸν εἰς ψυχὴν, εἰς σῶμα, εἰς τὰ ἐκτὸς· καὶ τὴν εὐδαιμονίαν συμπληροῖ τὴν ἀνθρωπίνην ἐκ πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης κράσεως (1), ἀγαπητὴν μὲ λέγων καὶ ἐφ' ἑνὸς, μείζω δὲ καὶ τελειωτέραν καὶ ἐφ' ὅλης πόλεως· διὸ καὶ τὴν μέθοδον πολιτικὴν ὀνομάζει, καὶ τὸ εὖ πράττειν (2) φησὶν ἄνευ τοῦ πράττειν μὴ ἐγχωρεῖν, καὶ τὸν ἄγοντα θεὸν τόδε τὸ πᾶν, καὶ τοὺς ἐκείνῳ συμπεριπόλους πρακτικήν τε καὶ πολιτικὴν φιλοσοφίαν φιλοσοφεῖν, ῥυομένους τὴν ὅλου φύσιν ἀκλινῆ καὶ ἀκέραιον δι' αἰῶνος (3)· τοσαῦτα οὖν καὶ τηλικαῦτα ἔργα τε καὶ ἐγχειρήματα ὑποστάσης ταύτης τῆς τέχνης ἀνθρώπου χάριν καὶ ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας οὔτε εἰ-

ab illo bonum tribuitur in animam, corpus, et externa: diciturque perfecta illa felicitas, quae ex horum trium temperatura existit. Ac praeclare quidem nobiscum agi arbitratur, si ea felicitas vel uni homini forte contigerit; maiorem tamen multoque perfectiorem eamdem esse dicit, si ea universae civitati usuvenerit. Quare et rationem haec docendi, civilem scientiam appellat: contenditque, felicitatem sine ipsa actione esse non posse: deumque et genios, qui cum eo versantur, activa et politica philosophia reapse uti, cum universam naturam perpetuo firmam incolumemque conservant. Tot igitur ac tanta opera et conatus cum haec ars sustineat hominis gratia et humanae felicitatis; isti qui neque id sciunt, neque ple-

(1) Codex habet manifesto κρατῆρος pro κράσεως. De loci ergo lectione pro suo quisque libito statuat.

(2) Aristot. polit. VII. 3. p. 271. ed. Schneider.

(3) Quod attinet ad totam hanc Aristotelis doctrinam, operae pretium erit conferre moral. magn. I. 3. 4, Eudem. II. 1, ad Nicomachum I. 1. 2. 6, de republica VII. 1. 3.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δότες οὔτε μαθεῖν οἱ πολλοὶ προαιρούμενοι, τοὺς προδόμους αὐτῆς τεθαυμάκασι καὶ τὰ θριγγία καὶ τοὺς περιβόλους καὶ τὰ ἄλση καὶ τοὺς λειμῶνας· ὅτι δὲ κέκτηται καταλύσεις ἀλεξανέμους καὶ δυσπαθεῖς (1) ὑπὸ τῆς τύχης πνευμάτων, οὐκ ἀγαπῶσιν.

ζ. Ἀλλ' οὐχ ὅ γε θεοειδέστατος αὐτοκράτωρ· ἀλλ' ἑπόμενος ἐκείνοις τοῖς κλεινοῖς ἀνδράσιν οἰκουροῦσαν ἐν πολλῷ χρόνῳ φιλοσοφίαν εἰς τὰ πάτρια καὶ δημόσια προήγαγεν ἀγωνίσματα (2)· καὶ ὥσπερ ἄγαλμα κεκτημένος τῆς ἀρχαίας τέχνης, ἀντὶ τοῦ μόνος ἀπολαύειν, εἰς τὸ κοινὸν ἐξενήνοχε. Καὶ εἴ τινα χρὴ καλεῖν κληρονόμον τοῦ Πλάτωνος τοῦ θείου δογμάτων, οὐχ οὕτω Σπεύσιππον χρὴ καλεῖν ἢ Ξενοκράτει (3), ἀλλὰ τὸν γνώμῃ αὐτοῦ βεβαιώσαντα ἣν πάντων μάλιστα

rique discere volunt, atria quidem eius et pinnas et loricas et lucos et prata mirantur: eamdem autem habere habitacula a ventis tuta, et fortunae impetu non movenda, haud sibi persuadent.

7. Non ita se gessit divinus imperator; verum illorum illustrium exempla secutus, latitantem iamdiu philosophiam ad nativum et publicum exercitium producere non diu cunctatus est: ac veluti simulacro antiquae artis potitus, non solus eo frui voluit, sed in communem usum eamdem eduxit. Quod si quis divini Platonis dogmatum dicendus est heres, non hoc nomen Speusippo aut Xenocrati tribuendum est, sed ei qui suffragio suo illa dogmata corroboravit, quae ipsemet in primis ad opus

(1) Cod. δυσαθεῖς.

(2) Hac ipsa sententia exorditur Themistius orationem XVII, quam habuit cum praefectus urbis creatus est.

(3) *Speusippum* (inquit Cicero academ. I. 4.) *sororis filium Plato philosophiae quasi heredem reliquit: duos autem praestan-*

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐκεῖνος ἐποιήσατο ἂν εἰς ἔργον ἐκβῆναι, καὶ ἰδεῖν εἰς ταυτὸν συντρέχουσαν (1) δύναμιν πολιτικὴν καὶ φιλοσοφίαν, καὶ μὴ πορευομένας χωρὶς δὴ φρόνησιν καὶ ἐξουσίαν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔτι προσδοκώμενον τὸ θέαμα ἐπέδειξε βασιλεὺς τοῖς νῦν ἀνθρώποις, βραβεύουσαν τὰ δίκαια φιλοσοφίαν μετὰ δ μεγίστης δυνάμεως, καὶ τοὺς λόγους ἔμπνους ἐπιδεικνυμένην καὶ ἐνεργοὺς, οὓς τέως ἐν τοῖς πράγμασιν ὑποτίθεται. Καὶ ὑμνήσουσιν οἱ ἐφεξῆς ἄνθρωποι τὸν Θεοδόσιον ὅτι τῇ κλήσει δ πρὸς τὰ κοινὰ φιλοσοφίας, ὡς τὸν Ἁδριανὸν, ὡς τὸν Μάρκον, ὡς τὸν Ἀντωνῖνον τοὺς προπάτορας ἑαυτοῦ καὶ πολίτας (2) καὶ ἀρχηγέτας· οὓς

pertraxit: quique curavit, ut vis politica cum philosophia concurreret, neque separatim incederent sapientia et potestas. Hoc enim improvisum spectaculum ostendit imperator iis qui nunc vivunt hominibus, philosophiam nempe ius moderantem cum virtute maxima, sermonesque exserentem vivos et efficaces, quos interim et operibus exhibet. Igitur posteri Theodosium, qui philosophiam ad communem vitam vocavit, non secus celebrabunt, quam Hadrianum, Marcum, et Antoninum maiores illius et populares et antesignanos: quorum is

---

tissimos studio atque doctrina, Xenocratem chalcedonium et Aristotelem stagiritem.

(1) Cod. συμπρέπουσαν.

(2) Hadrianum utique et Marcum ex Hispania originem generis traxisse, uti Theodosium, exploratum est. Sed Antonini Pii paternum certe genus Nemauso gallica urbe ductum dicitur a Capitolino in eius vita. Themistius tamen non heic solum sed et in oratione XIX. p. 229. C. dicit etiam Pium popularem Theodosii: quo loco haeret aqua Petavio adnotanti, qui quidem frustra suspicatur corruptum locum; namque is ab hac nova oratione con-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

οὐκ ἠγάπησεν ἄχρι τῆς ἀλουργίδος κληρονομῆσαι, ἀλλὰ τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἐπαναγαγὼν εἰς τὴν βασιλίδα δι' μακροῦ χρόνου, καὶ φιλοσοφίαν ἑαυτῷ καθάπερ ἐκεῖνοι συμπαρεστήσατο.

η. Ταύτῃ οὐκ ἔσχε φιλοτιμήσασθαι τὴν φιλοτιμίαν ὁ Κῦρος ὁ πέρσης, οὐκ Ἀλέξανδρος ὁ μέγας· ἀλλὰ τὸν καθηγέτην Ἀριστοτέλη πολλῶν καὶ μεγάλων ἀξιώσας, καὶ τὰ Στάγειρα αὐτῷ συνοικίσας (1), ὅμως οὐκ ἔστησεν ὄγκῳ τηλικαύτης ἀρχῆς· οὐδὲ τὸν Ἄρειον ὁ Σεβαστὸς (2), οὐδὲ τὸν Παν-

non fuit contentus hereditatem purpurae adire, sed et eorum imaginibus longo postliminio in regiam revocatis, philosophiam sibi, ut illi, consociavit.

8. Hoc ambitioso studio gloriari non possent vel Cyrus persa vel magnus Alexander: quorum postremus praeceptorem Aristotelem multis magnisque donis affectum et Stagirorum constructione honoratum; tamen ad tantae dignitatis fastigium non evexit: uti neque Arrium Augus-

---

firmatur. Vel igitur peccat Themistius, vel confugiendum est ad ius adoptionum, quo in patriam quoque a doptantis transisse videntur adoptati. Sic Fronto ad amicos epist. lib. II. 10. ed. rom. ait Aufidium Victorinum fieri municipem Cirtensem, quum ducta eius unica filia in gentem Corneliam Frontonis Cirtensis transiret.

(1) Cod. συνοικήσας. Stagira in gratiam Aristotelis restaurata ab Alexandro ait heic Themistius cum Ammonio in Aristotelis vita. At Plutarchus in Alexandro edit. londin. 1723. t. IV. p. 12, itemque Dio chrysostomus orat. II. de regno in fine, narrant id factum a Philippo, a quo eadem Stagira excisa fuerant. Alteram hanc sententiam fortasse prae se fert etiam Themistius or. XI. p. 145. B.

(2) Propter Arium, cuius philosophia et contubernio utebatur, parcere se Alexandrinis testatus est Augustus. V. Cassium Dionem lib. LI. 16; Themistium or. VIII. p. 108. B. et XIII. 173. C.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

αἴτιον ὁ Σκιπίων (1), οὐδὲ τὸν Θράσυλλον Τιβέριος (2)· ἀλλὰ θεατὰς κέκτηνται μόνον τῶν οἰκείων ἀγωνισμάτων, ἑλκῦσαι δὲ ὅτι τὸ στάδιον καὶ τὴν κονίστραν, καί τοι σφόδρα ἂν βουληθέντες, οὐκ ἠδυνήθησαν. Ἀλλ' οὐχ οἵ γε τοῦ βασιλέως πατέρες καὶ ἀρχηγέται, ὧν τὰ μεγάλα ὀνόματα· ἀλλὰ τὸν Ἀρριανὸν (3) καὶ τὸν Ῥουστικὸν (4) τῶν βιβλίων ἐξαναστήσαντες, οὐκ εἴασαν ἄχρι τοῦ μέλανος καὶ τοῦ καλάμου φιλοσοφεῖν· οὐδὲ γράφειν μὴν ὑπὲρ ἀνδρείας, οἴκοι δὲ καθῆσθαι· οὐδὲ

tus, neque Panaetium Scipio, neque Thrasyllum Tiberius: sed eos spectatores tantum habuerunt gestorum suorum; pertrahere autem in ipsum stadium et pulverem ne si vellent quidem potuerunt. Secus fecerunt imperatoris nostri parentes et antesignani, quorum ingentia nomina fama concelebrat. Hi quippe Arrianum et Rusticum a libris abstrahentes, non siverunt intra atramentum tantummodo et calamum philosophari: neque scribere de virili animo, et domi sedere: neque disserere de legibus,

---

(1) Symmachus in paneg. Gratiani cap. VII. ait: *Africanum illum terra marique victorem lectionis particeps et laboris Panaetius non reliquit.*

(2) Svetonius in Tiberio cap. 14. ait: *Thrasyllum mathematicum ut sapientiae professorem, contubernio admoverat* (Tiberius).

(3) Praesidem Cappadociae, Hadriano imperante, dicit Arrianum Cassius Dio LXIX. 15, eiusque terrore Albanos compressos. Consulatum eius memorat Photius cod. 58. p. 54.

(4) De hoc Capitolinus in Marci Aurelii vita (edit. paris. an. 1603. p. 33. C.) *Audivit* (Marcus) *praecipue iunium Rusticum, quem et reveritus est, et sectatus, qui domi militiaeque pollebat, stoicae disciplinae peritissimum, cum quo omnia communi-*

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

συντάττειν μηδὲ ὑπὲρ νόμων, φεύγειν δὲ τὰ κοινά, ὑπὲρ ὧν οἱ νόμοι· οὐδὲ κρίνειν μηδὲ τίς ἀρίστη τῆς πολιτειῶν, πολιτείας δὲ ἐξίστασθαι πάσης· τοιγαροῦν οὐκ ἄχρι τοῦ βήματος μόνον προήγαγον (1) τοὺς ἄνδρας, ἀλλὰ μέχρι τοῦ στρατηγίου· καὶ διέβαινον μηδὲ στρατηγοὶ Ῥωμαίων πύλας κασπίας, ἐξήλαυνον δὲ Ἀλανοὺς ἐξ Ἀρμενίας, ἔταττον δὲ Ἴβηρσιν ὅρους καὶ Ἀλβανοῖς· ὅτι τούτοις ἅπασι τὴν ἐπώνυμον τοῦ ὑπάτων ἀρχὴν ἐκαρποῦντο, καὶ τὴν πόλιν ἥρμοζον τὴν μεγάλην (2), καὶ

et publicas res vitare, quarum causa conduntur leges: neque decernere quaenam sit optima administratio, et ab omni re gerenda interim abstinere. Igitur non tantum ad suggestum homines promoverunt, sed etiam usque ad militare praetorium: qui Romanorum facti duces portas caspias perruperunt, Alanos ex Armenia pepulerunt, fines Iberis et Albanis constituerunt: praeterea et dignitatem consulis ordinarii obtinuerunt, et magnae urbis praefecturam gesserunt, et senatus principes fuerunt. Ii quippe

---

cavit publica privataque consilia: quem et consulem iterum designavit.

(1) Cod. προήγαγε. Item inferius στρατ abrupto vocabulo pro στρατηγίου.

(2) Praefectus romanae urbis sine dubio intelligendus est Rusticus. Nam et ante hanc editam Themistii orationem luculenta mentio extabat Rustici urbis praefecti in rescripto divorum Fratrum digest. lib. 49. tit. 1. leg. 1. § 3. et apud Epiphanium haeres. 26. seu 46. et in actis D. Iustini et Soc. MM. apud Bolland. T. I. Iunii p. 18—21. ubi et locus Epiphanii expenditur. Quod vero Corsinius de praefectis urbis ad annum Ch. 167. Rusticum M. Aurelii praeceptorem a Rustico praefecto urbis distinguendum censet, id mihi quidem nullo fere iure ab eo fieri videtur.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

προήδρευον τ᾽ ἀρχαίας βουλῆς (1)· ἤδεσαν γὰρ οὗτοι οἱ αὐτοκράτορες, καθάπερ σῶμα τὴν ἀρχὴν, ὅσῳ περ ἂν μείζων ἢ καὶ γενναιοτέρα, τοσοῦτο μᾶλλον ἐκκαθάρθαι προσήκειν (2)· καὶ τοὺς πάλαι ῥωμαίους ἔγνων ὡς (3) φρονοῦντας, παρ᾽ οἷς Κάτων ὁ φιλολόγος ταμίας ἦν (4), καὶ Βροῦτος ἐστρατήγει, καὶ Φαβώνιος ἐδημάρχει (5), καὶ Βάρων τὴν ἐξαπέλεκυν (6) ἦρχεν ἀρχὴν, καὶ Ῥουϊτέλιος ὑπάτευεν (7)· ἐῶ

imperatores noverant, imperium veluti corpus esse, quod quo maius nobiliusque est, eo magis oportet expoliri. Atque hanc stetisse sententiam antiquis item Romanis probe sciebant: nempe eruditum Catonem quaestorem fuisse, Brutum imperatorem, Favonium tribunum plebis, Varro-

(1) Memorat Arriani consulatum Suidas in eo. Ad Arrianum senatus fortasse principem scribit Plinius epist. 11. lib. 2. Verum alius et paulo iunior videtur fuisse philosophus nicomediensis, de quo in hac oratione sermo est.

(2) Cod. πρόσηκει.

(3) Cod. ἐγνωκώς.

(4) De Catonis quaestura vide Nepotem in illius vita cap. 1.

(5) Favonium tribunum pl. videsis apud Pighium ad annum U. C. 698. Catonis aemulus dicitur a Svetonio Favonius in Octav. 13. (et a Dione XXXVIII. 7. Vide etiam XXXIX. 34—35.) qui quum post bellum philippense produceretur catenatus, Octavianum victorem convicio proscidit. Favonii mentio etiam in epist. Coelii inter Tullianas ad famil. VIII. 9. ad quem locum consule praeclaram P. Manutii notam de Favonio. Vide et Sallust. de rep. ord. orat. II. 55, Val. Max. VI. 2. 7.

(6) De M. Terentii Varronis praetura urbana videsis Pighium ad an. U. C. 695; de provinciali ad an. 696. Et quidem vox ἐξαπέλεκυς praeturae magis provinciali convenit. In urbe enim ne consulibus quidem, iam inde a Valerio Publicola, secures praeferebantur. Vide Dion. Halic. V. 19.

(7) Hic est summus ille vir P. Rutilius Rufus qui consulatum

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὸν Πρίσκον καὶ τὸν Θρασέα (1) καὶ τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς ἰδέας, ὡς ἐμπλήσωσί σε οἱ συγγραφεῖς εἰ προέλοιο· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὁ Μάρκος ἄλλό τι ἦν, ἢ φιλόσοφος ἐν ἀλουργίδι· οὐδὲ ὁ Ἀδριανὸς, οὐδὲ ὁ Ἀντωνῖνος, οὐδέ γε ὁ νῦν Θεοδόσιος.

θ. Ἀλλ' εἰ μὴν τὴν ζώνιν καὶ τὴν χλαμύδα αὐτοῦ ἐπισκοποῖς, μετὰ πολλῶν βασιλέων αὐτὸν ἀριθμήσεις· εἰ δὲ εἰς τὴν ψυχὴν ἐκκύψειας καὶ τὴν γνώμην, μετὰ τῆς ἐκείνης τριάδος· ἐν γὰρ τοῖς ὁμοίως φρονοῦσι τακτέος, οὐκ ἐν τοῖς ὁμοίως ἠμφιεσμένοις· καὶ οὗτος οὖν μόνος ἤρκει σοι ὁ βασιλεὺς ζῆλον ἀρετῆς προκαλέσασθαι οὐκ ἀργῆς οὐδὲ ἀπράκτου οὐδὲ

nem praeturam gessisse, Rutilium consulatum. Mitto Priscum et Thraseam et alios eiusmodi: te enim explebunt historici, si iis mentem advertes. Neque enim ipse Marcus aliud erat nisi philosophus purpuratus: ita et Hadrianus, et Antoninus, et nunc Theodosius.

9. Atqui si huius cingulum et chlamydem spectes, inter alios reges eum connumerabis; sin animum inspicias et mentem, tribus nuper dictis adiunges: collocandus est enim cum aeque sapientibus, non cum aeque indutis. Itaque tanti imperatoris tibi exemplum sufficiat, quô virtuti studeas, non ignavae et otiosae, vel quae obsignatas quaestiones et propositiones explicet, sed ei quae opera quo-

gessit cum C. Manilio anno U. C. DCXLIX, et a romanis scriptoribus magnopere commendatur. Is a Tullio in Bruto XXX. dicitur *doctus vir et graecis litteris eruditus, Panaetii auditor, prope perfectus in stoicis*. De hoc Rutilio accurate nos scripsimus in prosopographia dialogorum Ciceronis de rep.

(1) Thrasea Paetus philosophus stoicus et vir egregius celebratur apud Tacitum annal. XIV. XV. XVI. Extinctus est sub Nerone, dato mortis arbitrio XVI. 33. Priscus Helvidius huius gener, virtute par, pulsus est Italia a Nerone. Vide Tacit. hist. IV. 5.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σημαινόμενα καὶ προτάσεις ἀνελιττούσης, ἀλλ' ἔργα ὁσημέραι μετὰ τῆς τοῦ ἀκαδημίας παραγγελμάτων· εἶτα λέγεις ὅτι κατέβην ἐκ φιλονεικίας τὴν ἀρχὴν ὑποστὰς τοῦ Καλλιπόλεως (1); εἰ μὴ ἔξω τί τῆς ἐκείνης ἔπραξα παραγγελμάτων, κατέβλω· εἰ δὲ πανταχόθεν τοὺς ἐκεῖθεν ἐτήρηα νόμους, οὐ κατέβλω, ὦ φίλος, ἀλλὰ κατὰ χώραν ἀναβέβηκα· οὐδὲ γὰρ Σωκράτης ἐκεῖνος ἐκ φιλοσοφίας κατέβη πρυτανεύας Ἀθήνησιν (2), ἀντέσχε [(3) γὰρ τοῖς λ· οὐδὲ ὁ πάγκαλος Ξενοφῶν στρατηγήας τῶν μυρίων ἐκ φιλοσοφίας κατέβη, ἔσωσε γὰρ τοὺς ἕλληνας ἐκ τῶν ἐσχάτων κινδύνων· οὐδὲ Παρμενίδης κατ-

tidiana secundum academiae praecepta exserat. Iamne dices, praefectura recepta Callipoleos, me de mentis proposito decessisse? Siquid feci praeter academiae praescripta, sententiam immutavi; sin cunctis eius legibus parui, non e fastigio me demisi, o bone, sed pro loco, in quo eram, adscendi. Neque enim philosophiam deseruit Socrates cum prytanin egit Athenis: inhibuit enim triginta tyrannos. Neque rursus nobilis Xenophon philosophiam dimisit cum decem millium dux fuit: ab extre-

(1) Constantinopolim dicit *Callipolim*, id est *pulchram urbem*, constanter Themistius, bis quidem in hac oratione, tum in orat. III. p. 41. bis A—D; et p. 44; item bis. B. V. 70. C. VI. 83. B; XI. 151. B; XIV. 181. D; XXI. 248. A; XXXI. 354. D. Et quidem eius urbis pulchritudinem, Theodosio imperante, describit Themistius orat. XVIII. p. 222—223: tum eamdem sub Iuliano Himerius orat. VII. Vide etiam XVI.

(2) Socraten fuisse prytanin suae tribus Antiochidis ait Plato in apolog. Socratis (edit. francofurt. an. 1602. p. 25.) quo in loco et eius constantia adversus XXX. tyrannos narratur, de qua vide etiam Laërtium lib. 2. segm. 34.

(3) Cod. ἀνέσχε.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἔθη νομοθετῶν Ἰταλιώταις, ἐνέπλησε γὰρ εὐνομίας τὴν μεγάλην καλουμένην Ἑλλάδα (1)· καίτοι νῦν εἴ τι χρηστὸν τῆς ἐμῆς ἀρχῆς, οὐκ ἐμὸν, ἀλλ' ἐκμέμακται ἐκ τοῦ παραδείγματος· εἰ κέρδους κρείττων ἐγενόμην, ἐζήλωσα τὸν ὁσημέραι πλουτοδοῦντα· εἰ τὸν θυμὸν ἐχαλίνουν, πρὸς τὸν χειροτονήσαντα ἀφεώρων· εἰ προὔστην ὀρφανῶν, τὸν κοινὸν ἐμιμούμην πατέρα· εἰ τὸ σιτηρέσιον οὐκ εἴων τὸ πολιτικὸν κακουργεῖσθαι, καὶ τοῦτο δὴ τῆς αὐτῆς ἠρυόμην πηγῆς (2)· εἰ τὰς δίκας ἐδίκαζον κατὰ νόμους, πρὸς τὸν ἔμψυχον ἔβλεπον νόμον.

mis enim periculis Graecos servavit. Neque item Parmenides cum leges condidit Italis: bonis enim institutionibus magnam Graeciam implevit. Nunc autem si quid boni magistratui meo inest, non meum id est, sed ab exemplari expressum. Nam si lucro abstinui, aemulatus sum eum qui quotidie alios ditat. Si iram cohibui, ad eum qui me elegit respexi. Si pupillorum tutelam gessi, communem parentem imitatus sum. Si civilem annonam non sivi damno adfici, hoc item ab eodem fonte hausi. Si ius ex legum praescripto reddidi, ad vivam legem spectavi.

---

(1) Parmenides Eleae seu Veliae, quae fuit Lucaniae urbs, ortus, et inter eleaticae sectae doctores satis celebris, floruit, teste Laërtio, circa olympiadem LXIX, id est quingentis circiter ante Ch. annis. Iamvero leges ab eo scriptas civibus quidem suis dixerant Laërtius ex Speusippo, et Plutarchus contra Colotem (edit. paris. an. 1624. t. 2. p. 1126.) qui addit, cives eleates quotannis coactos a magistratibus iurare in Parmenidis leges. Nunc Themistius leges Parmenidis ad universam magnam Graeciam pertinuisse testis est.

(2) De congiariis atque annona cpolitanae urbi a Theodosio liberaliter suppeditatis, praeter Themistium in orat. XVIII. p. 222, vide etiam cod. theod. lib. 14. tit. 17. leg. 14.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ι. Τοιγαροῦν πρὸς τοῦτον τὸν ζῆλον συντεταμένος (καλῶ δὲ ἀδράστειαν ὅπῃ τῷ μέλλοντι λόγῳ, καὶ τὴν ὑμετέραν μαρτύρομαι ψῆφον) οὐκ ἀτιμοτέρους ἀπέφηνα μῆνας πολλῶν ἐνιαυτῶν (1), οὐδὲ κατέλιπον τοὺς ἀρχομένους βαρυνομένους τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, ἀλλὰ διψῶντας· χρόνος γὰρ, ὑπηκόων εὔνοιαν οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ προμήθεια καὶ φιλοπονία, καὶ τὸ μηδὲν τῇ κοινῇ λυσιτελοῦντος προύργου ποιεῖσθαι, μὴ φιλοδοξίαν, μὴ δυνάστειαν, μὴ τὸ πρὸς ἀπήχθειαν καὶ τὸ πρὸς χάριν· ὁ τούτους φυλάττων τοὺς θεσμοὺς οὐ δεῖται πλήθους ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὀρρωδεῖ· χαλεπὸν γὰρ ἀνθρώπῳ τὸ καλὸν ἀκέραιον ὅπῃ πολὺ διασώζεσθαι· πρὸς δὲ ἀρετῆς ἐπίδειξιν ἀποχρῶσι καὶ μῆνες ὀλί-

10. Ergo cum huic aemulationis studio intentus fuerim (eorum quae dicturus sum invidiam deprecor, et sententiam vestram contestor) non minus mihi honorifici fuerunt aliquot menses multis annis: neque reliqui subditos meos gravem incusantes meam dominationem, sed discupientes. Neque enim temporis diuturnitate tibi benivolentiam subditorum comparabis, sed providentia et sedulitate: item si nihil praeferas communi utilitati, non vanam gloriae speciem, non dominandi cupiditatem: si nihil odii, nihil gratiae causa facias. Qui hisce regulis utitur, multorum annorum non indiget, immo et hoc spatium pertimescit: difficile enim est homini honestam famam diu in-

(1) Themistius iniit urbis cpolitanae praefecturam anno post ch. natum 384. circa kal. septembres, uti recte adnotavit Harduinus ad orat. XVII, adeoque nonnisi paucorum mensium magistratum gessit. Porro hoc ipso anno 384. vertente Quintus etiam Aur. Symmachus romanae urbis praefecturam suscepit (V. Corsinium de praefec. urbis). Quare duo principes oratores duabus principibus urbibus eodem tempore praefuerunt.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γοι καὶ ἡμέρα· οὐδὲ γὰρ ἄλλης τέχνης οὐδεμιᾶς τὸ πλῆθος τῶν ἔργων ἐπιζητοῦμεν, ἀλλὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν ἀκρίβειαν· καὶ τὸν Φειδίαν τεθαύμακα ὅτι τῷ Διὶ τῷ πιζαίῳ (1), καὶ τὸν Πολύγνωτον ὅτι τῇ λέσχῃ (2), καὶ τὸν Μύρωνα ἐφ' ἑνὶ βοϊδίῳ (3)· πόσῳ πλείω τὰ Πάσωνος ἔργα, ἢ Ζεύξιδος ἢ Ἀπελλοῦ; τίς (4) οὖν οὐ προτιμᾷ πινάκιον ἓν ἐκείνοιν τοῖν ἀνδροῖν ἢ πᾶζαν ὁμοῦ τὴν Πάσωνος τέχνιν (5); Εἰ δέ σοι λίαν ὁ χρόνος δοκεῖ σεμνόν τι εἶναι καὶ περισπούδαστον, ὑπάρχει σοι καὶ χρόνῳ σεμνύνεσθαι ὅσον πεπολίτευμαι τῇ Καλλιπό-

tactam tueri: ad virtutis autem significationem pauci menses sufficiunt, immo una dies. Neque enim vel in aliis artibus multitudinem operum, sed pulchritudinem ac diligentiam exquirimus. Phidiam ob Iovem pisaeum miror, Polygnotum ob exhedram, Myronem ob buculam. Pasonis opera quam numero excedunt Zeuxidis Apellisque labores! Quis tamen non pluris facit unam horum tabellam quam universam Pasonis artem? Quod si tibi tempus valde ponderandum videtur plurimique faciendum, li-

(1) Iuppiter pisaeus dictus etiam olympius. Vide Plinium hist. lib. XXXIV. sect. 19. Cod. πισέως.

(2) De hac Polygnoti pictura ita Lucianus imag. cap. 7. Ὁ Πολύγνωτος ὀφρύων τὸ ἐπιπρεπὲς καὶ παρειῶν τὸ ἐνερευθὲς οἵαν τὴν Κάσανδραν ἐν τῇ λέσχῃ ἐποίησε τοῖς Δελφοῖς. *Polygnotus superciliorum decorem et ruborem suffusum genis* (det), *qualem Casandram in exhedra Delphis fecit.*

(3) *Myronem* (inquit Plinius lib. XXXIV. sect. 19) *bucula maxime nobilitavit.* Id Myronis opus poëtae graeci et latini passim celebrarunt.

(4) Cod. τί.

(5) Pasonis seu Pausonis picturis anteponit polygnoteas etiam Aristoteles politic. VIII. 5. poëtic. 2.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λει· οὐδὲ γὰρ ἐξ ἀρχῆς νέος ὢν τὴν ἐν ταῖς γωνίαις φιλοσοφίαν εἱλόμην, ἀλλ' ἐκ παιδῶν εἰς ἐφήβους, καὶ ἐξ ἐφήβων εἰς ἄνδρας, καὶ ἐξ ἀνδρῶν εἰς τουτὶ τὸ γῆρας τῇ τῆς πόλεως εὐνοίᾳ συνδιελήλακα· καὶ οὐκ ἀνίπτοις χερσὶ, τὸ τοῦ λόγου, τὴν ἡνίαν αὐτῆς ἐλαβόμην· ἀλλ' ἀρχαίαν μελέτην καὶ συνεχῆ ταύτην ἐξετέλουν, καὶ ἀτρέμας ἐκ τῆς προπόδων τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς ὅθι τὴν κορυφὴν ἀνελήλυθα.

ια. Ἐξ ἐκείνου τῆς προστασίας ταύτης ἡπτόμην, ἐξ ὅτου με πρεσβεύειν εἰς τὴν ἀοίδιμον Ῥώμην ἐχειροτονεῖτε, καὶ πρὸς τὸν παῖδα ἐστέλλετε τὸν Κωνσταντίνου (1)· ἐξ ἐκείνου προεκηδόμην τῆς δήμου, ἐξ ὅτου τὸ σιτηρέσιον ἐπανήγαγον· ἐξ ἐκείνου τῆς γερουσίας προὐνόουν, ἐξ ὅτου τὸν κατάλογον τῆς ὁμογενῶν (2) ἀντὶ μόλις τριακοσίων ἐπλήρουν εἰς δισχιλίους· ἐφ'

cet etiam gloriari ob prolixum temporis spatium quo Callipoli publice versatus sum. Neque enim vel olim adulescens solitariam philosophiam elegi, sed ex puero in ephebos, ex his in viros, e quibus in hanc senectam cum civitatis benivolentia deveni. Neque illotis, ut est in proverbio, manibus habenas urbis corripui, sed antiquam perpetuamque exercitationem usu perfeci, atque a scabello civilis virtutis pedetemptim ad fastigium adscendi.

11. Ex eo tempore hanc dignitatem coepi veluti exercere, quo me legatum ad inclytam Romam destinavistis et ad Constantini filium misistis. Ex eo item tempore curam populi in me recepi, quo publicum frumentum advexi. Ex eo denique tempore senatus commodis et regi-

(1) Reapse tertia Themistii oratio scripta fuit legationis causa ad Constantium.

(2) Themistium praefuisse senatui cpolitano constabat hactenus ex orat. XXXI. Iam apparet praefuisse etiam annonae et cen-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὧν δύο μὴν αἵ τε χαλκαὶ παρὰ δυοῖν αὐτοκρατόρων εἰκόνες (1), τιμαὶ δὲ ἐν γράμμασι διωλύγιαι (2), παρακλήσεις δὲ ὅτι τὴν ἀρχὴν ταύτην οὐχ ἅπαξ οὐδὲ δίς, ἀλλὰ πολλάκις· καὶ προστίθει τούτοις ἅπασιν ὅπως ἢ ὁπότε ἐστὶ· μή τε ἐπιλιπαρήσαντος, μή τε ἐπ' ἄλλῳ τῷ, ἀλλ' ὅτι τοῖς λό-

mini consulere exorsus sum, quo congenerûm album a trecentis ad bis mille explevi. Quamobrem et duas aereas merui a duobus imperatoribus statuas, et honores rescriptorum eximios, invitationes autem ad hanc dignitatem non semel neque iterum sed saepenumero. Adde vero his omnibus, qualecumque id demum est, mihi haec

---

sui. Porro ut bene intelligamus vocabulum ὁμογενῶν, videtur respiciendum ad Suidam voc. ὁμόγνια et γενῆται. Nam γένη vocabantur subdivisiones curiarum in graecis urbibus.

(1) Statua aerea a Constantio imperatore donari meruit Themistius ob panegyricum ei dictum. Vide orat. IV. p. 54. B. Sed et altera item aerea statua honoratum constat ex orat. XVII. p. 214. B. XXXI. 353. B. Confer or. XI. p. 146. B. In hac autem, quae nunc editur, oratione dicit Themistius se a duobus impp. duas illas statuas consecutum. Quoniam igitur priorem a Constantio retulit, superest quaerendum quisnam imperator alteram ei decreverit. Iam et carmen uni ex his statuis fuisse additum, testis est Libanius epist. 64. edit. amstel. an. 1738.

(2) Intellige primum duas Constantii imp. epistolas ad senatum, alteram prolixam in ed. Themistii (p. 18. et seqq.); alteram breviorem in cod. th. lib. 6. tit. 4. leg. 12, qua in utraque Themistius ob obtinendos honores amplissime commendatur. Sed et Iuliani extat longissima ad Themistium epistola, qua nimirum themistiano cuidam scripto respondetur, quod indidem constat, huic quam nunc edimus orationi multo fuisse simillimum. Themistius scriptum aliud de se Iuliani memorat or. XXXI. p. 354. D. Codicillis denique se a quodam imperatore donatum confirmat Themistius or. nuper citata p. 353. A.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γοις· καὶ ἡνίκα ὀσπρίων (1) οὐκ ἦν ἄμητος, καὶ παρὰ ἀνδρὸς ἥκιστα εὐμαροῦς, ὃς ἐπιστέλλων πρὸς τὴν γερουσίαν, αὐτὸ τοῦτο διαῤῥήδην ὁμολογεῖ, μέρος μέν τι (2) συμπεῖθαι μόλις, τὸ σύμπαν δὲ μὴ παιδευθῆναι· καὶ ὅτι μηδὲν προσείληφα τοσοῦτον, ὅσον προστέθεικα· σεμνότερον ἀποφήνας τοὔνομα τῆς ἀρχῆς τῇ κοινωνίᾳ.

ιβ. Καὶ εἰ μέν τις ἔροιτο τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τότε μὴ ἀπώκνηθα (3), νῦν δὲ οὐκ ἔτι, ἐρῶ μηδὲν ὑποστειλάμενος μή

contigisse neque flagitanti, neque ob aliud meritum, quam eruditionis: et quidem cum leguminum nulla messis fuisset, et ab homine minime indulgente, qui ad senatum scribens id ipsum diserte fassus est, mihi videlicet ut partem aliquam dignitatis admitterem, aegre persuasisse; ut totam vero subirem, prorsus animum non flexisse: praeterea me numquam tantum accepisse, quanto adiecerim: quo pacto huius magistratus nomen augustius reddidi, cum me eligi passus sum.

12. Quod si quis me roget, cur tunc quidem abnuerim, nunc vero non item, dicam hercle nihil reticens aut am-

(1) Cod. ὀπρίων.

(2) Nempe trimestrem praefecturam.

(3) Themistium praefectum fuisse urbi cpolitanae, Theodosio imperante, patet invicte ex hac oratione, tum etiam ex XVII, nec non XVIII. p. 224. A. Sed quoniam nonnulli veteres Themistium sub Iuliano, immo etiam sub Valentiniano et Valente impp. praefecturam gessisse innuerunt; hinc Petavius in notis ad or. XVIII. p. 488. saepius eo magistratu insignitum suspicatus est; Harduinus autem in indice chronologico diserte statuit ter eum fuisse urbi cpolitanae praefectum, nempe anno CCCLXII. sub Iuliano, iterum anno CCCLXVIII. sub Valentiniano et Valente, denique anno CCCLXXXIV. sub Theodosio. Et praefecturam qui-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τι ἐνδοιάζας· αἰδοῖος μὲν ἐμοὶ ἐκεῖνος ὁ αὐτοκράτωρ καὶ πάσης

bigens. Venerandus mihi quidem ille est imperator sem-

---

dem saltem sub Iuliano administratam esse a Themistio recentiores passim scriptores sibi persuaserunt, quos inter paene novissimus cl. Wernsdorfius ad Himerii orationem VII. cap. 15. et 16. rem sibi confecisse visus est. Ea porro opinio manavit ab inscriptione graeci epigrammatis (quod nos in calce orationis exhibebimus) qualem dedit eam Aldus in editione Themistii, Θεμιστίου στίχοι εἰς ἑαυτὸν, ὅτε ὕπαρχον αὐτὸν ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανός. Ad quam inscriptionem vel respexit Suidas cum idem in lexico adfirmavit, vel vice versa ad Suidam auctor inscriptionis. Sed enim eius inscriptionis et Suidae auctoritas satis infirmatur a contrario eius epigrammatis titulo, uti est in planudea lib. 2. cap. 52. ep. 7, quicum congruunt codices duo anthologiae ambrosiani part. sup. A. 114. et 161. Παλλαδᾶ εἰς Θεμίστιον τὸν φιλόσοφον γενόμενον ὕπαρχον Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ Οὐαλεντιανοῦ καὶ Οὐάλεντος. Cui titulo innititur etiam opinio de Themistii psaefectura sub Valentiniano et Valente impp. Mihi iam ferme exploratum est, Themistium numquam, nisi sub Theodosio, in praefecturae dignitate fuisse constitutum. Nam 1. hoc orationis loco, in quo de Iuliano plane sermo esse videtur, ait Themistius se quidem olim ad id munus saepe invitatum, verum tunc recusasse quod nunc recepit. 2. Tota hac oratione et praeterea XVII. quam Themistius de sua sub Theodosio praefectura conscripsit, unam dumtaxat commemorat praefecturam, quum tamen et alias nominandi, si eas gessisset, plurima esset occasio. 3. Immo Themistius in orationis XVII. exordio prorsus negare videtur, se ante Theodosii imperium fuisse praefectum. Ait enim ab hoc principe philosophiam tandem aliquando ad reip. administrationem esse revocatam; seque a prioribus impp. ob eloquentiam tantummodo honoratum, ad actuosa vero munera invitatum saepe quidem sed incassum; itaque unice legationibus obeundis operam dedisse. Quo ex loco iure olim conclusit Tillemontius (hist. des emp. paris. 1720. T. 5. p. 770.) Themistium nonnisi sub Theodosio praefectura functum esse. 4. Denique Iulianus post im-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἄξιος μνήμης εὐφήμου (1)· οὔτε γὰρ σμικρὸν οὔτε μέγα ἐλλέλοιπεν οὔτε τῆς ὑψοῦ φιλοσοφίαν αἰρόντων, ἀλλὰ καὶ σύνεδρον πολλάκις ἐποιήσατο ἐν τῷ τριβωνίῳ καὶ συνεράπεζον καὶ συνοδοιπόρον· καὶ πρᾴως ἤνεγκε νουθετοῦντα, καὶ καθαπτόμενον οὐκ ἐβαρύνθη· ὡς τἀμὰ ἴδια μόνον, ἀλλὰ καὶ στεγα-

perque perhonorifica memoria colendus. Neque enim eorum cuiquam inferior fuit, qui philosophiam magnopere extulerunt, sed et in consessum me assumpsit cum pallio, et convivam et itineris comitem esse voluit, et moderate tulit monentem, et erga reprehendentem haud gravate se habuit. Et quidem mihi uni tantum detulit, ut,

---

perium initum (quod brevissimo tempore tenuit) in epistola sua ad Themistium (edit. Iuliani petaviana lips. 1696. t. 1. p. 266.) negat diserte Themistium eo tempore ulli urbi praeesse. Itaque et Suidas et qui epigrammati titulum inscripsit (aut horum alteruter) visis fortasse litteris aliquibus Iuliani aut etiam Valentis quae Themistio eam dignitatem offerebant, rem designatam pro conlata habuerunt. Porro ex hactenus dictis argumenta etiam Wernsdorfii, licet per se ingeniosa et probabilia, satis everti videntur; praesertim quum vocabulum κυβερνήτην in loco Himerii hiante ipse Wernsdorfius suppleat, et quidem ex genere coniecturali plane incerto nec temere obtrudendo. Confer eius praefationem p. XXI-XXII.

(1) Iulianum intelligendum puto, cuius eximium philosophandi studium testatur Mamertinus in eius paneg. cap. 23, et ipse Iulianus in epist. ad Themistium. De Iuliani comitate vide item Mamertinum capp. 12. et 26. Emendari se, quum deviaret a fruge bona, permississe Iulianum, aiunt Eunapius Collect. vat. T. II. p. 263, et Ammianus Marcellinus XXV. 4, qui tamen ibidem, nedum taciturnum aut arcanum, dicit eum linguae fusioris et admodum raro silentis. Porro Themistius se imperatoribus assedisse memorat etiam or. XVII. p. 214. B. XXXI. 353. A. Convivam eumdem adhibitum imperatoriae mensae ait Libanius epist. 64.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

νὸς καὶ σταθερὸς, καὶ τῶ καθέκαστον κοινῇ κεχαρισμένου τὸ συμφέρον προσεξετάζων· πολλὰ δὲ οἱ καιροὶ τῶ ἀνθρωπίνων ποιοῦσιν ἑτέρως ἢ ὡς πέφρακται νομισθῆναι· ἀλλὰ πρὸς τὸ γαληνὸν τοῦτο καὶ πρᾷον καὶ πρὸς τὴν ἐπικεχυμένῳ πειθὼ τίς οὕτως ἀδάμαντος στερεώτερος, ὥστε ἀντισχεῖν; καὶ μὴ νομίζαι φιλοσοφίαν αὐτὴν προκαθημένην προτείνειν τὰς δέλτους; παρ' αὐτῆς ἐδεξάμην τῶ χειρὸς τὰς πινακίδας, παρ' ἧς οὐ κεκύρωται ἡ μέλαινα ψῆφος (1), παρ' ἧς ὁσημέραι ἐκφοιτῶσιν ἀγαθῶν πηγαὶ, κακῶν ἐπισχέσεις.

13. Καλῶς Πλάτων οὐκ ἐκοινώνει Διονυσίῳ (2), κατεδουλοῦτο γὰρ Σικελίαν· καλῶς ἔφευγε Πεισίστρατον Σόλων (3),

taciturnus alioqui et propositi tenax, tamen in singulis paene rebus quid rei publicae commodum foret sciscitaretur. Multa vero et rerum humanarum vices aliter efficiunt, atque videbatur existimandum. Verum tamen adversus hanc comitatem et humanitatem atque effusam suadendi vim, quis adeo adamante durior esset, qui obsisteret, neque arbitraretur ab ipsa philosophia coram sedente sibi muneris diplomata exhiberi? Ab ea igitur manu rescriptum accepi, quae numquam nigrum calculum praebet, a qua quotidie bonorum fontes manant et malorum cohibitiones.

13. Recte Platoni non conveniebat cum Dionysio, qui

(1) Themistius or. XV. p. 190. B. ait a Theodosio tertium iam annum imperante nondum prolatam capitalem sententiam. Idem adfirmare videtur Themistius in hac oratione, quam certe non ante sextum Theodosii imperantis annum conscripsit.

(2) Platonis iurgium cum Dionysio seniore videsis apud Laërtium lib. III. segm. 18.

(3) Quam praeclare Solon Pisistrati tyrannidi adversatus sit narrat Laërtius lib. I. segm. 49. seqq.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀφῃρεῖτο γαρ τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν· καλῶς Νέρωνα ἀπεστρέπετο Μουσώνιος κιθαρωδοῦντα (1)· καλῶς Δομετιανὸν ἐξέκλινε Δημήτριος μελαγχολοῦντα (2)· ἐγὼ δὲ τίνα ἂν ἔσχον ἀπολογίαν πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, εἰ μὴ ὑπήκουσα; ὅτι χαλεπὸς ἦν ὁ καλῶν; αλλ' ὅτι δυσμεταχείριστος λόγῳ; ἀλλ' ὅτι δυσήνιος νουθεσίαις; ἀλλ' ὅτι ἐξωθῶν παῤῥησίαν; ἢ ταῦτα μὲν οὐχὶ, ὅτι δὲ κακοήθης; ὅτι βάσκανος; ὅτι χρηματιστὴς; ἀλλὰ τί πρὸς θεῶν; πῶς δ' ἂν ἔτι τῆς ἀχρηστίας τῶν φιλοσόφων ἐκωλύομεν αἰτιᾶσθαι τοὺς μὴ χρωμένους, εἰ καλούμενος εἰς προστασίαν τῆς θρεψαμένης με πόλεως (3) ὑπὸ ἀνδρὸς θεῖον ἔρωτα ἐρασθέντος φιλοσοφίας, μὴ συνεξώρμησα;

Siciliam opprimebat. Recte Solon abhorrebat a Pisistrato, qui cives libertate spoliabat. Recte Neronem citharoedum aversabatur Musonius. Recte Domitianum furiosum vitabat Demetrius. Ast ego qua defensione adversus vituperantes uterer, nisi paruissem? An quod asper esset is qui invitabat? quod ferox, quod impervius sermoni, quod monitis immotus, quod libertatem dicendi non ferens? Quod si minus haec, certe quod maligno ingenio, quod invidus, quod avarus? Sed quodnam horum vitiorum per deos in illo est? Iam quî fieri posset ut inutilitatis deinceps haud insimularentur ii philosophi, qui rem publicam non attingunt, si vocatus ad regimen urbis nutricis meae

(1) De Musonio philosopho stoico Tacitus hist. III. 81. Hunc a Nerone relegatum in insulam narrat Philostratus in vita Apollonii VII. 16.

(2) Hic videtur Demetrius ille cynicus a Vespasiano in insulas relegatus, teste Svetonio Vesp. 13.

(3) Etiam in orat. XVII. p. 214. C. ait Themistius se educatum Cpoli.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐγώ σοι Πλάτωνα παρέξομαι μαρτυροῦντα, ὅτι τοῖς ἐκείνου νόμοις ἀκολουθῶν εἶξα τῷ βασιλεῖ· ὃν γὰρ ἐν τοῖς συγγράμμασιν αἰτεῖ βασιλέα παρὰ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις νέον, εὐμαθῆ, μεγαλοπρεπῆ, μεγαλόφρονα (1), καὶ εἰ μὴ τοὔνομα λέγει, τοῦτον φησὶ, καὶ τοῦτον εὔχεται ἐπιφανῆναι· οὐ γὰρ ἄλλου οἰκειότερα τὰ γνωρίσματα· εἶτα ὃν μὴ εὔχεται οὗτος ὄντ', τυχὼν δὲ τῆς εὐχῆς οὐκ ἂν ἤρπασε τὴν κοινωνίαν; καὶ πῶς οὐκ ἀλλότριον Πλάτωνος, ὃν λίαν ζητεῖ, φανέντα μὴ χρῆσθαι; ἐπὶ τίνος ἂν μᾶλλον τοὺς νόμους οὓς ἔγραψεν ἐβεβαιώσατο; ἐπὶ τίνος ἂν ἐκφανέστερον ἄριστα ἔδειξεν εἰρημένον τὸ, πειθοῖ μᾶλλον ἢ φόβῳ χρηστέον ὅπῃ τῆς μεγίστης ἀρχῆς; καὶ τὸν σίδηρον ὡς ἥκιστα παραλπτέον;

a viro qui miris amoribus philosophiam prosequitur, non accurrissem? Ego tibi Platonem testem sistam, quod eius legibus obtemperans morigerum imperatori memet exhibui. Quem enim ille in suis scriptis postulat a diis regem generi hominum, iuvenem scilicet, docilem, splendidum, excelsa mente praeditum, hic, si nomen tantum adiungeret, Theodosius est quem ille optat exoriri: neque enim alius potiora indicia prae se fert. Quod si, quem ille exoptat hic est; voti compos factus, nonne sibi eius consuetudinem protinus vindicaret? Quomodo enim non abhorret a Platone, quem vehementer quaerit, eo invento non uti? Sub quo videlicet rege leges a se conditas vehementius firmaret? Sub quo rege evidentius ostenderet, optime se monuisse, in summo imperio non tam metum quam suasionem esse adhibendam, et gladium quam minime usurpandum?

(1) Platonis locum, quem heic et orat. XVII. p. 215. B. Themistius ad ad Theodosium trahit, idem pari laudandi studio duc-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ιδ. Ταῦτα μέν τοι ὁρῶμεν ὁσημέραι καὶ ἀκούομεν· οὐκ οἰμωγὴ ἐξελήλα τῶν ἀρχείων; οἱ δήμιοι δὲ, ὄνομα φροῦδον· τὸ δὲ ἐπιδεικνύναι καὶ φαίνειν καὶ προσαγγέλλειν, οὐ συνετὰ ῥήματα ἤδη· δέδοικε δὲ οὐδεὶς οὐ παλαμναῖον λογιστὴν, οὐκ ἀλιτήριον ἐκλογέα, οὐ τοὺς καταράτους πευθῆνας, οὐ τοὺς κακῶς βλέποντας ὀφθαλμοὺς· διαθρυλλεῖ τε ἡμῶν τὰ ὦτα, ὁδὶ μὲν ἐπανῆκεν ἐκ τῆς φυγῆς, τόνδε τοῦ νόμου θανατοῦντος ἐξέρπασεν, ὁδὶ δὲ ἐκομίζετο τὰς οἰκίας, τῷ δὲ τροφὴν ἐτήσιον ἐχορήγησε, τῷ δὲ συνέδωκε (1) θυγατέρας, τῷ δὲ ξυνέτισε χρέος ἀναγκαῖον· καὶ παρὰ μὲν πέρσαις τοῖς (2) πάλαι προὔκειτο δωρεὰ τῷ καινὴν ἡδονὴν ἐξευρόντι· βασιλικὰ δὲ προτεθήσεται ἆθλα τῷ καινὴν εὐεργεσίας ἀφορμὴν πα-

14. Atqui haec quotidie et spectamus oculis et aure percipimus. Nam luctus abest a praetoriis, et carnifices nomen inane sunt: tum vocabula delatio et accusatio et indicium notione omni iam prope carent. Nemo iam veretur cruentum quaestorem, vel sceleratum exactorem, vel execrandos exploratores, vel denique limos oculos. Rumor autem ad aures nostras saepe eiusmodi accidit: hic ab exilio reversus est, ille suos lares recepit, alium imperator legitima morte damnatum liberavit, alii annuum victum suppeditavit, alium in filiarum collocatione adiuvit, alium aere alieno, quo premebatur, expedivit. Et apud veteres quidem Persas praemium erat propositum, si quis novam voluptatus recitaverat olim de Constantio orat. III. p. 46. A. et IV. 62. A, nec non de Valente orat. VIII. pag. 105. B.

(1) Ita cod. pro συνεξέδωκε.

(2) Cod. καὶ τοῖς.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ρασχομένῳ· τί δ' ἂν καινότερον χρυσοῦ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐκ τῶν ταμείων ἐπανιόντος πρὸς τὸν ἀδίκως εἰσπεπραγμένον (1)· τοῦτο γὰρ οὐκ ἤνεγκε τὸ ἄκυρμα ὁ πολὺς αἰών· ἀλλ' ἦν ἂν ὑπόστροφος ἡ ζημία τοῖς ἠδικημένοις· τὸ δὲ καὶ τοῖς χρήσασθαι δεηθεῖσι δοῦναι δωρεὰν, καὶ πλείονός γε δοῦναι δωρεὰν ἢ ὅσῳ χρῆσθαι ἤτησαν (2), καὶ προσέτι γε ἀφανίσαι τὴν αἴτησιν, ὅπως ἂν αὐτογνώμων ἡ δωρεὰ νομισθῇ (3), τίνα Ἀλκιβιάδου οὐχ ὑπερβαίνει; τίνα Κίμωνα (4) οὐκ ἀποφαίνει Σμικρίνου (5);

ιε. Ἀλλ' ἐγώ γε ὁρῶν τυτυσὶ τοὺς νεανίσκυς καί τοι μὴ

tem excogitasset: nunc regia dona dabuntur ei, qui novam benefaciendi occasionem obtulerit. Quid enim magis novum quam ex fisco aurum redire eôdem unde venerat iniuste exactum? Id longo abhinc tempore inauditum erat. Sed enim iniuria iure meritoque revocanda est ab oppressis; esto. Age vero donare iis qui rei usum tantummodo poscunt, multoque amplius donare quam illi mutuum accipere postulaverant, et praeterea praevertere etiam preces, ut spontaneum donum videatur; quem, inquam, Alcibiadem haec non superant? quem Cimonem Smicrini similem non demonstrant?

15. Verum ego hos videns adulescentulos, quamvis

(1) Cod. εἰσπεπραμένον.

(2) Cod. ἤτησε.

(3) Haec de Theodosio praedicat Themistius etiam orat. XVI. p. 212. C-D. et XIX. p. 227. C-D. Adde et Rufinum hist. eccl. XI. 19.

(4) Cod. σίκωνα. Alcibiadis liberalitatem memorat etiam Nepos in eius vita capp. 1. et 3. Cimonis item in eius vita cap. 4.

(5) Smicrines morosus illiberalisque senex. Alciphr. ep. lib. III. 43; Iulian. in Caesaribus de Vespasiano avaro.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

συγχωρούσης τ ὑποθέσεως τοῖς καθέκαστον ἐνδιατρίβειν, οὐχ οἷός τέ εἰμι σιγῇ παρελθεῖν· παῖδες ὀρφανικοὶ, καὶ θυγατέρες οἰκίας εὐδόξου πατρῴας, καὶ ταύτῃ οὐκ ἔχουσιν οὐ δίκῃ διδόντες, ἁπάντων ἐστερημένοι τῶν ὄντων, καὶ πρὸς ἀλλοτρίας θύρας κεχηνότες διήντλησαν τοσούτους ἐνιαυτοὺς, ὥστε ἐν ταῖς συμφοραῖς ἀνδρωθῆναι· ἐπιφανέντος δὲ αὐτοῖς τοῦ βασιλέως ὥσπερ ἐκ μηχανῆς, ἅπαντα τὰ δεινὰ ἀφανῆ· οὐκέτι μὴν ἀπάτορες, οὐκέτι δὲ ἰδιῶται· καὶ ἆρα τούτους εἴασεν εὖ παθεῖν τὰ πατρῷα κομισαμένους, ὧν δὲ ἀφελόμενος ἀπέδωκε, τούτους συνεχώρησεν ἀνιᾶσθαι; οὐδαμῶς· ἀλλ' ἐπρίατο τὴν φιλανθρωπίαν, ἀπηρίθμησε χρυσίον τ εὐσεβείας· ὠνήσατο παρὰ τῶν ἐχόντων ὡς ἰδιώτης, ἐδωρήσατο τοῖς ἀπολωλεκόσιν ὡς βασιλεύς· καὶ νῦν ἀμφότεροι πλουτοῦσιν ἀμώμητον πλοῦτον, οἱ μὴν κομισάμενοι τὰ ἑαυτῶν, οἱ δὲ ἀνθ' ὧν εἶχον κτήματα ἀδίκως, δικαίως χρυσὸν πολὺν κεκτημένοι.

propositum orationis meae non sinat me singulis immorari, silentio praeterire non possum. Pueri orbi et filiae domus illustris, patriis laribus immerito amissis, omnium expertes bonorum, et alienis ianuis inhiantes, tot annos exegerunt, ut in calamitatibus ad virilem paene aetatem devenerint. Apparente autem eis imperatore tamquam ex theatrali machina, molestiae omnes evanuerunt. Nulli pupilli, nulli egentes, nulli viles. Numquid vero hos voluit esse felices patriis bonis receptis; a quibus autem idcirco abstulerat ut dominis redderet, eos angi sivit? Nequaquam: sed emit ipsam occasionem benefaciendi, pietatisque causa exercendae argentum numeravit: emit ab habentibus tamquam si esset privatus, donavit iis qui amiserant uti rex. Et nunc iustis divitiis utrique fruuntur; alii suis obtentis, alii pro

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Οἶδα ἐγὼ πολλοὺς βασιλεῖ (1) καὶ ἀχαρίστους φανέντας, ὑπὲρ ὧν ἔτυχον ἀγαθῶν τὴν εὔνοιαν μὴ ἐπανιόντας· καί τοι γε ἀλγεινότατον τῷ πεποιηκότι καλῶς ἡ παρὰ τοῦ πονηθέντος ἀγνωμοσύνη· ἀλλ' ὅμως οὐδὲ ὑπὸ τοιούτου πλημμελήματος ὁ πάντα ἄτρωτος οὗτος ἐτρώθη· ἀλλ' ἐπαντλεῖ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πίθου (2) καὶ τοῖς ἔθεσι (3) μὴ δυνάμενος.

ιϛ. Ἀλλ', ὅπερ εἶπον, λόγος με ἐκ λόγου παραλαμβάνων ἐξάγει τοῦ ὑποθέσεως· οὐ γὰρ ἀπαριθμήσαθ βουλόμενος τοὺς ἐπαίνους τοὺς αὐτοκράτορος εἰσελήλυθα, ἀλλὰ καὶ ταύ-

re inique possessa, multa vi auri lucupletati. Novi ego plures erga imperatorem ingratos fuisse, neque pro acceptis beneficiis benivolentiam retulisse. Quamvis autem molestissimus accidat benefacienti ingratus animus eius qui accepit, attamen ne ab isto quidem crimine hic invulnerabilis sauciatus est: haurit enim ex eodem pietatis fonte etiam ille, quem sui mores merito arcerent.

16. Sed enim, quod superius dixi, sermo alius ex alio me extra propositum rapit. Neque enim veni huc laudes imperatoris enumeraturus, sed potius ostensurus re-

(1) Cod. βασιλεῖς.

(2) In Iovis aedibus dolia duo collocat Homerus Iliad. ω. 527. quorum in altero bona, in altero mala fata continentur. Id Homero aliisque poëtis vitio vertit Plato de rep. II. non procul fine. Iamvero et Themistius Platoni in primis addictus negavit non semel prope Iovis sui Theodosii thronum duo illa dolia inveniri, unumque tantummodo esse adfirmavit beneficiis et felicitate plenum. Vide orat. XV. p. 194. A. XIX. 228. D. Ad eam igitur sententiam et huius orationis locus referendus est.

(3) Cod. ἔτεσι.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τῃ δείξων ἐμαυτὸν εὖ βεβουλευμένον, ὅτι τοιούτῳ βασιλεῖ κοινωνῶν τοιαύτης ἀρχῆς οὐ κατήγαγον φιλοσοφίαν ἀλλ' ἐπῆρα· ὡς ἐγώγε τὴν μὴν Σωκράτους πρυτανείαν ἐῶ, ὅτι κλῆρος αὐτὴν ἐδίδου καὶ οὐ ψῆφος ἐξητασμένη· πρὸς δὲ τὸν Ἀρριανὸν καὶ τὸν Ῥουστικὸν θαρσῶν ἂν διαγωνισαίμην τῆ χειροτονίας ἕνεκεν ἀρετῆς· ὅταν γὰρ ἴδω τοσοῦτον τὴν βασιλέως πραότητα δυνηθεῖσαν, ὅσον οὐκ ἐδυνήθη τὰ ὅπλα σύμπαντα τῆ ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ Σκύθας (1) τουτουσὶ τοῖς μὴν δύο στρατοπέδοις οὐκ εἴξαντας προσκαθημένων τῷ τε ἑώῳ καὶ τῷ ἑσπερίῳ, οὐδὲ τοῖς ἐκ Τίγρητος ὁμοῦ καὶ Ἀῤῥαβίδος συνδραμοῦσιν, ὑποκύπτειν δὲ μόνῃ φιλανθρωπίᾳ βεβουλευμένους, ἐπαινῶ τὸν Εὐριπίδην τὴν ἀγαθὴν βουλὴν τῆ πολλῶν χειρῶν προτιμῶντα (2)· μακαρίζω δὲ τοὺς αὐτοκράτορας,

cte me deliberavisse, qui cum hanc praefecturam sub tanto principe admisi, philosophiam non depressi sed extuli. Quare iam omitto quod Socrates prytanin egerit, quia sors eum creavit, non deliberatum suffragium. Cum Arriano autem et Rustico ausim contendere de gloria electionis virtutis ergo. Porro autem cum video, mansuetudinem principis id potuisse, quod arma universa romani imperii frustra molita sunt, et hos Scythas duobus quidem exercitibus non cedere imperatorum orientis et occidentis, neque concurrentibus simul a Tigri et Arabia, sed uni malle humanitati obtemperare; laudo Euripidem, qui bonum consilium multis manibus praefert:

(1) Nempe Gothos, quos Scytharum nomine semper denotat Themistius.

(2) Locum poëtae famigeratum recitat ipse Themistius orat. XVI. p. 207. D. Σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ. Citat hunc locum etiam Polybius I. 35.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

οἷς τοιοῦτο τρόπαιον (1) ἐπιγραφήσεται, οὗ μηδεὶς ἐκοινώνησε στρατιώτης (2)· φιλοτιμοῦμαι δὲ πρὸς τὸν Ἀντωνῖνον· ἐκεῖνος ὕδωρ ἐπηγάγετο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δίψει τὸ φάλαγγος πεινῶντος (3), αὐτὸς δὲ ἔσβεσας φλόγα τοσοῦτον μέρος τῆς γῆς ἐπινεμηθεῖσαν· καὶ νεφέλαι μὴν ὑπήκουσαν καὶ Λυδῶν ποτε βασιλεῖ προσευξαμένῳ (4)· βάρβαροι δὲ ἐν ἀκμῇ τοῦ κρατεῖν οὐδενὶ πώποτε ἐδουλώθησαν, ἀλλὰ τὸ μὴν φάλαγγος ἡμῶν

beatos existimo imperatores, quorum trophaeo inscriptio huiusmodi poni potest: hic gloriae suae neminem socium habet militem. Ambitiose denique certo cum Antonino: hic enim aquam de caelo provocavit sitientibus legionibus, tu vero ignem extinxisti, qui tantam orbis partem absumebat. Et nubes quidem etiam regi Lydorum olim oranti morem gesserunt; barbari autem favente victoria nemini cessuri erant, sed adversus nostras legio-

---

(1) Cod. τρόπως.

(2) Hanc quoque sententiam petit Themistius ex Euripidis andromacha v. 694. et seqq.

Ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατὸς,
Οὐ τῶν πονούντων τοὔργον ἡγοῦνται τόδε,
Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρνυται.

(3) In oratione etiam XV. p. 191. B. dicit id Themistius aperte de Antonino, addito insuper cognomento *Pii*: quare et heic *Pium* a Themistio intellectum puto; qui error est. Illud enim miraculum M. Aurelio contigisse constat. Et quidem, quod attinet ad Antonium Pium, alium Themistii errorem paulo superius (p. 317. n. 2.) coarguimus.

(4) Croesus captus a Cyro et rogo impositus ut vivus cremaretur servatus est primum quidem Cyri paenitentia, tum etiam a nubibus, quae repente contractae ingentem pluviam effuderunt in ignem, quem frustra Cyri satellites extinguere satagebant. Vide Herodotum I. 86—87.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κατεθρασύνοντο, τῇ δὲ ἀρετῆς βασιλέως ἑάλωσαν· καὶ προσάγουσιν ἑαυτοὺς ἐθελοντὰς, αἰχμαλώτους, καὶ νῦν τῷ σιδήρῳ πεθρασηκότες· ὥωθ' ἁπάντων γέγονας εἷς ἀνὴρ ἀντὶ θρακῶν, ἀντὶ κελτῶν, ἀντὶ ἰλλυριῶν, ἀνθ' ὅπλων, ἀνθ' ἵππων, ἀντὶ τῆς ἄλλης παρασκευῆς, ἀντὶ τῶν δυσβάτων ποταμῶν.

ιζ. Ἐκεῖνα πολλὰ ἡμῖν τὰ κομψεύματα διελήλεγκθ· μόνη δὲ ἀντέσχεν ἀήττητος ἡ σὴ βουλὴ καὶ ἡ γνώμη, μεθ' ἧς καλλίονα ἐνίκησας νίκῃ, ἢ εἰ τοῖς ὅπλοις κρείττων ἐφάνης· οὐ γὰρ ἀνῄρηκας τοὺς ἀδικήσαντας, ἀλλ' ἐκτήσω· οὐδ' ἐζημίωσας γῆν, ἀλλὰ προσείληφας τοὺς γεωργήσοντας· οὐδὲ κατεφόνευσας ὥσπερ θηρία, ἀλλὰ τὴν ἀγριότητα αὐτῶν κατεκήλησας· ὥσπερ εἴ τις λέοντα ἢ πάρδαλιν ἐγκαθείρξας ἐν δικτύοις, μὴ κατασφάξειεν, ἀλλὰ φορτηγεῖν ἐθίσειε· καὶ νῦν προσίασιν οἱ πῦρ πνέοντες, οἱ τοῦ Ἀννίβα χαλεπώτεροι ῥω-

nes efferebantur, donec regiae virtutis admiratione capti sunt: ultroque en semet captivos sistunt, qui ferro etiamnum confidunt. Quare tu unus vir bellator es pro Thracibus, pro Celtis, pro Illyriis, pro armis, pro equis, pro reliquo apparatu, pro imperviis fluminibus.

17. Illam nos pompam speciosorum nominum iam aure respuimus: unum praeponderat tuum invictum consilium atque sententia, qua pulchriorem patravisti victoriam, quam si armis superior fuisses. Non enim sustulisti eos qui te iniuria violaverant, sed acquisivisti: neque punivisti regionem, sed agricolas comparasti: neque denique hostes ut feras interemisti, sed eorum ferociam demulsisti. Veluti si quis leonem aut pardalim captos retibus non occideret, sed ferre onera consuefaceret. Itaque nunc accedunt illi ignem spirantes, illi adversus romanum nomen asperiores Hannibale, mites et cicures cum ipsis armis

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μαίοις, ἥμεροι καὶ χειροήθεις αὐτοῖς ὅπλοις ἐπιτρέποντες ἑαυτοὺς, εἴ τε γεωργοῖς αὐτοῖς ἐθέλει χρῆσθαι βασιλεὺς ἢ στρατιώταις (1)· καὶ τοσούτων καὶ τηλικούτων ἀδικημάτων ἡ σύνεσις αὐτοὺς οὐ δεδίττει οὐδὲ ἀπιστίαν ἐμποιεῖ τῆς φειδοῦς τεύξασθαι καὶ φιλανθρωπίας ὑπὸ τῆς τὰ ἔσχατα ἠδικημένων· ἀλλ' ἡ βασιλέως πραότης ἐγγυωτέρα αὐτοῖς πρὸς ἀσφάλειαν ὧν ἑαυτοῖς συνεγνώκασιν. Οὕτω φασὶ καὶ τοὺς γίγαντας οἱ ποιηταὶ τῷ μὲν Ἄρει καὶ τῇ Ἐνυοῖ καὶ τῷ κεραυνῷ τοῦ Διὸς καὶ θεοῖς ἀνταίρειν μέχρι πολλοῦ καὶ ἀντέχειν· φανέντων δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἑρμοῦ νέων θεῶν καὶ καλῶν καὶ ἐρασμίων, τοῦ τόξου μὴ τῶν βελῶν (2) μὴ δεηθῆναι, θελχθῆναι δὲ ὑπὸ τῆς ῥάβδου καὶ τῆς κιθάρας (3)· τοιαῦται γὰρ αἱ νίκαι τῆς εὐσεβείας, οὐκ ἀνελεῖν, ἀλλὰ βελτίω ποιῆσαι τὸν ἠρτημένον.

semet tradentes, sive agricolis ipsis velit uti imperator sive militibus. Tot vero tantarumque iniuriarum conscientia eos non terret, neque spe deiicit veniae clementiaeque impetrandae ab iis, quibus summam perniciem moliti sunt. Quippe principis pietas multo securius apud ipsos impunitatem criminum spondet, quorum sibi conscii sunt. Sic poëtae aiun tgigantes Marti, Bellonae, et Iovis fulmini, aliisque numinibus restitisse diu atque certasse: verum apparentibus Apolline et Mercurio iuvenibus diis et pulchris atque amabilibus, non opus fuisse adversus gigantes sagittifero arcu, sed virga et cithara esse delinitos. Hae

(1) Ita et Pacatus in paneg. Theodosii cap. 22. *Dicamne ego receptos ad servitium Gothos, castris tuis militem, terris sufficere cultorem?*

(2) Ita cod. nisi mavis emendare καὶ τῶν βελῶν.

(3) Pugna gigantum cum numinibus aerea imagine expressa vi-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ιη. Δεῦρ' ἴτε ὦ θρᾶκες, ὦ μακεδόνες ἐμπλήσθητε ἀπίστου θαύματος· σκύθας ὁμωρόφους ἡμῶν καὶ ὁμοσπόνδους καὶ συνεορτάζοντας τὰ καθ' ἑαυτῶν ἐπινίκια (1)· οὐκ ἤδεσαν, ὡς ἔοικεν, οἵῳ Ἰόλεῳ (2) περιπεσόντες ταῖς ἄρκυσιν ἐνσχεθήσονται· ἀλλὰ τὰ ἄμαχα παρὰ ῥωμαίων τὸν Αἶμον (3) ὑπελάμβανον καὶ τὸν Ἕβρον (4) καὶ τὰς θετταλικὰς δυσχωρίας, ἃς δικάζον-

nimirum victoriae pietatis sunt, si de medio non tollas, sed meliorem efficias eum qui victus est.

18. Agite nunc, o Thraces, o Macedones, incredibilem haurite animo admirationem: Scythas nobis esse contubernales et socios et nobiscum victorias de se partas celebrare. Nescierant, ut quidem videtur, in quem Iolaum incidentes retibus capiendi forent. Et ipsi quidem inexpugnabiles Romanis Haemum et Hebrum et an-

---

sebatur e regione curiae cpolitanae, teste Themistio orat. XIII. p. 176. D. Iamvero de Amore quem Iuppiter uni e gigantibus immisit, legendus Apollodorus biblioth. I. 6.

(1) Intellige pacem, quam opera Saturnini ducis cum Gothis iniit Theodosius anno Ch. CCCLXXXII. Ea sic memoratur in Marcellini comitis chronico: *Antonio et Syagrio coss. Hoc anno universa gens Gothorum, Athanarico rege suo defuncto, romano sese imperio dedit.* Quare anno sequenti in suis quinquennalibus Theodosius Saturninum consulem renunciavit: cuius consulatus laetitiam Themistius oratione (XVI.) celebravit, quam qui leget, accuratam huius pacis descriptionem non desiderabit.

(2) Cod. λεῶ. Iolai nomine cum appellat Theodosium Themistius, innuit simul Herculem Gratianum, qui Theodosium misit contra Gothos. Nota est fabula, quae narrat Iolaum Herculi hydram occidenti opem tulisse. Confer ipsum Themistium ff. 20.

(3) Cod. ἐμόν.

(4) Cod. εὖρον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ται· αὐτοὶ δὲ (1) οὐ σὺν πολλῷ πόνῳ τοῖς θείοις ἐρύμασιν ἐνεσχέθησαν, εὐσεβείᾳ δικαιοσύνῃ πραότητι φιλανθρωπίᾳ· ἔξιτε οὖν ἤδη θαρσοῦντες ἐκ τῆς τειχισμάτων· ὥρα ὑμῖν (2) τὰς ἐπάλξεις ἀπολιποῦσι βοῶν καὶ ἀρότρων ἐπιμελεῖσθαι, καὶ δρεπάνας θήγειν ἀντὶ ξιφῶν καὶ ἀκοντίων· ἀνέωκται δὲ ἤδη καὶ τοῖς ὁδοιποροῦσιν ἡ γῆ, καὶ πλεῖν οὐκ ἀνάγκη τὴν θάλασσαν τῷ βαδίζειν οὔσης ἀδείας· σταθμοὶ δὲ ἐγείρονται καὶ ἱππωστάσια καὶ ἐπαύλεις, καὶ τῇ πάλαι καταπυκνοῦνθ ῥᾳστώνῃ· μεταπέπτωκε δὲ εἰς αἰθρίαν ἐξαίφνης τοσαύτη χαλάζη, νεφέλη καὶ τρικυμία χειμῶνος εἰς γαλήνην, οὕτως ἡσυχῇ οὕτως ἀψοφητὶ, ὥστε τὸ πρᾶγμα αἰνίγματι προσεοικέναι· ὧν γὰρ πολεμοῦντες οὐκ ἐκράτησαμεν, τούτους ὅπλα καταθέμενοι παραστησάμεθα· καὶ τέως μὴ ἠριθμοῦντο (3)

gustias thessalicas, quas petebant, pervaserunt; deinceps vero sine gravi labore divinis quodammodo munitionibus pietate iustitia mansuetudine humanitate irretiti sunt. Exite nunc alacres e castellis: iam decet, desertis turribus, boum et aratri curam gerere, et pro gladiis et iaculis falces acuere. Patet nunc et viatoribus terra, neque opus est maritimo itinere uti, quum terrestia tuta sint. Stabula eriguntur et equorum stationes ac diversoria, priscoque otio complentur. Versa est in sudum repente tam nimbosa procella et decumana hiems in tranquillitatem; idque adeo sensim et tacite, ut res miraculo similis videatur. Quos enim pugnando non vincebamus, hos depositis armis subiecimus. Et hactenus qui-

(1) Putavi addendum αὐτοὶ δὲ, quod a codice abest.
(2) Cod. ἡμῖν.
(3) Ita cod. ἠριθμοῦντο.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πρὸς ὁπόσους παραταξόμεθα, νῦν δὲ ἀριθμοῦμεν ὁπόσων ἐσόμεθα κύριοι: καὶ τότε μὴ ἐδυσχεραίνομεν εἰ πολλοὶ, νῦν δὲ ἀγανακτοῦμεν εἰ μὴ πολλοί.

19. Σκόπει τοίνυν ὅσῳ βασιλικώτερος Θεοδόσιος τοῖς λυπήσασι προσήνεκται, ἢ ὁ πελοπίδης τε καὶ ἀτρείδης καὶ εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ὁ παρ' Ὁμήρῳ· ἐκεῖνος ἐπιτιμᾷ τὸν ἀδελφὸν μαλαττόμενον πρὸς τὸν ἱκέτην (1), καὶ πικρὰν οὕτως εὐχὴν προσεύχεται καὶ βαρβαρικὴν, μηδένα τῶν τρώων διαφυγεῖν, μηδ' ὅντινα γαστέρι μήτηρ κοῦρον ἐόντα φέρει, μηδὲ τοῦτον διαφυγεῖν, ἀλλὰ καὶ τοὺς οὔπω τεχθέντας ἀπολέσθαι πρὸ τῆς γενέσεως· ἡμεῖς δὲ πρὸς τοὺς ἱκέτας παιδοτροφοῦμεν αὐτῶν τοὺς υἱοὺς, καὶ νυμφοτροφοῦμεν τὰς θυγατέρας, οὐχ ὡς σκύθας μισοῦντες ἀλλ' ὡς ἀνθρώπους φειδοῦς ἀξιοῦντες· ἔχει γὰρ οὕτως· ὅστις μὴ ἄχρι παντὸς ἐπέξεισιν

dem supputabatur contra quot in aciem prodiremus, nunc quot nobis parebunt: et olim moleste ferebamus quod multi essent, nunc dolemus nisi multi sint.

19. Considera igitur, regius animus Theodosii in hostes suos quantopere praecellat illi pelopidae et atridae et summo regi Agamemnoni quem canit Homerus. Is fratrem obiurgat, qui erga supplicem flectebatur: et acerbas adeo barbaricasque fundit preces, ne quis Troianorum necem effugiat, ne quis evadat, ne si adhuc quidem gestetur matris in utero; sed ante pereat quam in lucem effusus sit. Nos autem supplicum filios mares feminasque alimus: neque uti Scythas odimus, sed uti homines venia impertimur. Sic autem se res habet, ut qui contumaces barbaros constanter persequitur, is Romanorum tantummo-

(1) Iliad. ζ. 54. et seqq.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

αὐθαδιζομένοις τοῖς βαρβάροις, οὗτος ῥωμαίων μόνον ἑαυτὸν βασιλέα ποιεῖ· ὅστις δὲ κρατεῖ μὴ, φείδεται δὲ, οἶδεν ἑαυτὸν βασιλέα πάντων ἀνθρώπων· καὶ τοῦτον ἄν τις ἐν δίκῃ προσείποι τὸν φιλάνθρωπον ἀληθῶς· τοὺς δὲ ἄλλων Κῦρον μὴ φιλοπέρσιν καλοῖ, ἀλλ' οὐ φιλάνθρωπον· Ἀλέξανδρον δὲ φιλομακεδόνα, ἀλλ' οὐ φιλάνθρωπον. Ἀγησίλαον δὲ φιλέλληνα, τὸν δὲ Σεβαστὸν φιλορώμαιον, ἄλλον δὲ ἄλλου γένους ἢ ἔθνους ἐραστὴν, οὗ καὶ βασιλεὺς ἐνομίσθη· φιλάνθρωπος δὲ ἁπλῶς καὶ βασιλεὺς ἁπλῶς, ὁ τοῦτο ζητῶν μόνον εἰ ἄνθρωπος ὁ χρήζων ἐπιεικείας· καὶ μὴ εἰ (1) σκύθης ἢ μασσαγέτης, ἢ τὰ καὶ τὰ προπεδίκησε· τοῦτο γὰρ εἰ καὶ δίκαιον, ἀλλ' οὐ (2) θεῖον καὶ ἀκόλουθον τῷ μεγάλῳ ὑμῶν (3) ὀνό-

do se regem probet: qui autem patrata victoria parcit, is quidem omnium hominum se regem esse noverit. Atque hic iure appellabitur vereque philanthropus: alii vero dicentur, Cyrus, exempli gratia, philopersa, sed non philanthropus; Alexander philomacedo, non vero philanthropus; Agesilaus philograecus, Augustus philoromanus: denique alius gentis aut nationis amator dicetur, in quam et regium dominatum exercuit. Sed enim diserte philanthropus, et diserte rex ille est qui hoc unum quaerit, num sit homo qui clementia indiget; non vero utrum Scytha aut Massageta sit, aut hoc vel illud peccaverit. Id enim etsi iustum videtur, non est tamen caeleste neque hoc vestro dignum magno nomine atque divino: quin est maxime proprium terrigenarum, quibus et

(1) Cod. καὶ εἰ μὴ.
(2) Abest a codice οὐ.
(3) Cod. ἡμῶν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ματι τ θειότητος (1)· ἀλλὰ τ ἐρχομένων χαμαὶ (2), οἷς καὶ ἐχθρόν τινα εἶναι καὶ δυσμενῆ, οὐκ ἐπίψογον· καὶ τὸ βλάψαι καὶ τὸ ἀντιβλάψαι, καὶ τὸ παθεῖν τι καὶ τὸ ἀντιποιῆσαι, φέρει συγγνώμην διὰ τὴν ἰσορροπίαν τ τύχης καὶ τ δυνάμεως· βασιλεῖ δὲ ᾧ τηλικαύτη πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἡ ὑπεροχὴ, ὥστε μὴ δοκεῖν ἀπάδουσαν (3) ἔχειν τὴν κλῆσιν τῆς θειότητος, οὔτε ἐχθρὸν ἀνθρώπων εἶναι θέμις οὔτε δυσμενῆ· οὐ μᾶλλον γε ἢ ποιμένι προβάτων, ἢ ἵππων ἱππικόμῳ, ἢ βουκόλῳ βοῶν· πολλῷ γὰρ εἶναι συγγενεστέραν τοῖς ἀρχομένοις ταύτῃ ἀπέφηνε τὴν ἀρχὴν Σωκράτης ὁ Σωφρονίσκου.

κ. Ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος Σωκράτης ἀποδέχετο καὶ πρὸς τὸν θρυλλούμενον λόγον ὑπὲρ ἀνδρὸς δικαίου καὶ δὴ καὶ δικαιο-

esse hostem aliquem et infensum, non est vitio vertendum: itemque laedere et ulcisci, et pati et rependere, propter aequalitatem conditionis et virium. Imperatorem autem, cuius est tanta inter alios homines excellentia, et cuius nomen a divinitate non dissonat, neque ulli hominum esse inimicum fas est neque iratum: non secus quam ovi pastorem, aut equo equisonem, aut bovi bubulcum: multo enim arctioribus vinculis dominatum regium copulatum cum hominibus ostendit Sophronisci filius Socrates.

20. Atque hic idem Socrates in celebrato sermone de

---

(1) Ita cod. Videtur autem Themistius etymologiam nominis *Theodosius* spectare; quod manifestius mox faciet. Quamquam et *regis* nomen divinum dicitur apud Ciceronem de rep. I. 33, de qua re ego loquor ibidem in scholiis.

(2) Ex Homero Iliad. ε. 442.

(3) Cod. ἀπάγουσαν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σύνης, ὅτι μὴ δεῖ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν, τοὺς δὲ ἐχθροὺς βλάπτειν· τὸ μὴ ἥμισυ φυλάττων τοῦ λόγου, τὸ δὲ ἥμισυ διορθούμενος· τὸ μὴ γὰρ φίλους εὖ ποιεῖν, συνωμολόγει· τοὺς δὲ ἐχθροὺς οὐ βλάπτειν ἀλλὰ φίλους ποιεῖν, τοῦτο δὲ ἐπανώρθου (1). Εἰ μὲν οὖν τινα τῶν τοὺς τρίβωνας ἠμφιεσμένων τούτου κατήκοον ἴσμεν, καὶ τοῦτον ἐπαινεσόμεθα καὶ ζηλώσομεν· ὡς αὐτῷ γε οὐκ ἐξεγένετο Σωκράτει ἀπόναδε τῆς αὐτοῦ γνώμης· οὐδὲ ἐδυνήθη τὸν Μέλητα ἢ τὸν Ἄνυτον ἢ τὸν Λύκωνα προσαγαγέσθαι (2)· βασιλέα μέν τοι γε ἴσμεν καὶ ὁρῶμεν ὁση-

viro iusto et iustitia assentiebatur bene faciendum quidem amicis, inimicis autem nocendum: ita tamen, ut priorem orationis partem tueretur, posteriorem emendandam censeret. Namque amicos iuvandos, vehementer confirmabat; inimicos autem demerendos potius quam ulciscendos censebat. Si quem philosophum igitur eius sententiae studiosum novimus, hunc sane laudare atque imitari par est: neque enim vel Socrati contigit doctrinae suae fructum aliquem cernere: neque idem potuit Melitum aut Anytum aut Lyconem sibi conciliare. Imperatorem autem nostrum scimus immo cernimus quotidie et singulis horis

(1) Vide sis Platonem de rep. I, ubi inducitur Socrates in hanc sententiam acutissime disputans. Rei meminit et Iuvenalis sat. XIII. 183. et seqq.

Quantulacumque adeo est occasio, sufficit irae.
Chrysippus non dicet idem, nec mite Thaletis
Ingenium, dulcique senex vicinus Hymetto,
Qui partem acceptae saeva inter vincla cicutae
Accusatori nollet dare.

Porro et ipsum Themistium inimicissimos suos beneficiis iuvisse ait Libanius epist. 60.

(2) Hi fuerunt tres Socratis accusatores. Porro non Μέλητα

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μέραι τοὺς μὲν φίλους εὖ ποιοῦντα καὶ ὅλαι ὧραι· τοὺς δὲ ἐχθροὺς ὁλόκληρα γένη καὶ ἔθνη μετασκευάζαντα εἰς εὔνοιαν ἐκ δυσμενείας.

κα. Ὃν οὖν καὶ Σωκράτης ἐπαινεῖ καὶ Πλάτων θαυμάζει, παρὰ τούτου τοῦ βασιλέως ἐγὼ κληθεὶς ὅπῃ τὰ κοινὰ μερίτης, καὶ προσταστήσας θατέρου τῆς τῆς γῆς ὀφθαλμῶν (1) οὐκ ἐγενόμην, ὦ τᾶν, χθαμαλώτερος, οὐδὲ ἀποβέβληκα φιλοσοφίαν, ἀλλὰ προσείληφα ἐργασίαν. Ἀκούσεις δὲ καὶ Ἡρακλέα τὸν τοῦ Διὸς ὅτι μὴ τῷ γινώσκειν ἀκριβῶς τοὺς περαντικοὺς λόγους καὶ τοὺς ἀπεράντους τοσοῦτος ἦν, ἀλλ' ὅτι μὴ συνεχώρησε τοῖς θηριώδεσι τοῦ ἀνθρώπων χρῆσθαι τῇ φύσει (2)· κἀγὼ τοίνυν τὸν Ἰόλεων ἐμιμησάμην, καὶ γέγονα χρόνον τινὰ

amicis bene facere; hostes autem, gentes integras ac nationes, ex odio ad benivolentiam convertere.

21. Quem itaque et Socrates laudat et Plato miratur, ab hoc ego inquam imperatore cum ad publica munera vocatus parui, et alteri orbis terrae lumini praepositus sum, non profecto, o bone, abiecte egi; neque philosophiam dimisi, sed ad opus pertraxi. Audies enim et Herculem Iovis filium, non quod accurate quaestiones noverit, quibus concluditur aliquid aut nihil concluditur, adeo claruisse, sed quia crimina cohibuit, neque sivit efferatos homines ingenio suo uti. Ego item Iolaum imitatus sum, fuique aliquandiu adiutor Callinico, et communis annonae curam gessi: non frustra in re publica versatus sum: neque hoc

---

sed Μέλιτον scribunt alibi Themistius ipse, Laërtius in Socratis vita, Plato et Xenophon in eiusdem Socratis apologiis.

(1) Nempe urbis cpolitanae, quae altera Roma fuit.

(2) In eamdem plane sententiam loquitur de Hercule Dionysius halic. antiq. rom. I. 41.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὑπεργὸς τῷ Καλλινίκῳ (1), καὶ τῆς κοινῆς ἑστίας ἐπεμελήθην· οὐ περιείργασμαι, οὐδὲ ἔλαττον προσήκει τούτῳ ἔχειν, ἢ οἱ τοῖς ἀβακίοις ἐγκαρτερήσασα.

κβ. Ἀλλὰ Πλάτων μὴν οὐκ ἀπῆει τρὶς διαπλέων ὑπὲρ Διώνος τὸν ἰώνιον (2); οὐδὲ Ἀριστοτέλης ὑπὲρ Σταγείρων περιεφροντικώς (3); οὐδὲ Καρνεάδης, οὐδὲ Κριτόλαος πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῆς Ἀττικῆς (4); Ἐγὼ δὲ ὡς ἔοικε χαμαὶ πάλιν ἐκυλινδούμην ἀπὸ τῆς διαύλου τῆς ἑσπέρας καὶ τῆς ἑώας, ὃν διέδραμον, ἤδη τὴν ἀγαθὴν δόξαν τῆς πολέως συμπεριφέρων· οὐδὲ τὴν ἔναγχος ἀποδημίαν ἐγὼ τὴν ἀοίδιμον Ῥώμῃ (5) ἐξελοίμην ἂν τῆς πρεσ-

vitae genus deterius habendum est, quam illa philosophia quae abacis constanter adhaeret.

22. Nonne et Plato ter pro Dione ionium mare decurrit? Nonne Aristoteles pro Stagiris sollicitus fuit? Nonne Carneades et Critolaus pro Attica legationem obiverunt? Ego autem, ut par erat, terrestri itinere quantum est spatii ab oriente ad occasum rursus decurri, itemque inde regressus sum, quod alias praestiteram, vestrae urbis

(1) Hercules dictus est etiam *Callinicus*, teste Suida.

(2) Semel quidem ad Dionysium seniorem navigavit Plato, bis ad iuniorem. Vide Laërtium III. 18. 20. 23.

(3) Stagirorum instaurationem petiit a Philippo rege Aristoteles: qua impetrata, leges etiam oppido scripsit. Vide Laërtium V. 4.

(4) Celebris haec legatio venit Romam anno U. C. 599. Missi autem sunt ab Atheniensibus tres illius aetatis nobilissimi philosophi Carneades academicus, Critolaus peripateticus, Diogenes stoicus, ut a senatu romano multae, quae populo atheniensi propter Oropi vastationem inflicta fuerat, remissionem impetrarent. Cic. de orat. II. 37, et in Lucull. 45, tum Gell. VII. 14, Macrob. saturn. I. 5.

(5) Innuitur heic iter Romam susceptum a Themistio paulo ante hanc dictam orationem. A quo itinere Cpolim redux orator,

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

βειῶν ἀριθμῶν (1)· ἐπρέσβευον καὶ τηνικαῦτα πρὸς τοὺς ὑμετέρους πατέρας, ὁμόνοιαν ταῖς πόλεσι πρυτανεύων, καὶ ἐντίμους αὐτοῖς ὑμᾶς καὶ αἰδοίους ποιῶν· ἃ γὰρ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας ἐψηφίζοντο, κοινὴ τῆς πόλεως αὔτη σεμνότης· καὶ εἰ μὴ φορτικὸς ὑμῖν ἔμελλον ἔσεσθαι τῷ βαρυτάτῳ τῆς ἀκουσμάτων τοὺς ἐμαυτοῦ καταλέγων ἐπαίνους, ἀνέγνων ἂν ὑμῖν τῆς βουλῆς ἐκείνης τὰς ἐκβοήσεις (2)· δι' ὧν καὶ τοῦτο ἀπώνασθε ἂν μαθόντες ὁπόσῳ τῷ περιόντι νικῶσι ῥωμαῖοι τῷ σεμνύνειν καὶ τιμᾶν ἀρετήν.

κγ. Μὴ οὖν ἀπρὶξ ἔχου τῆς ῥήματος· μηδὲ ὅτι Πλάτων ἐν πολιτείᾳ τοὺς ἀπὸ τῆς θείας θεωρίας ΚΑΤΑΒΑΙΝΟΝΤΑΣ εἰς

optimam famam circumferens. Neque sane nuperum iter ad inclytam Romam e numero legationum eximo. Legatus autem tunc etiam ad patres vestros profectus sum, concordiam inter urbes conciliaturus, vobisque apud Romanos decus gloriamque comparaturus. Reapse quae romanus senatus ad imperatores decreta pro vobis misit, ea ad commune urbis decus redundant. Quod si gravis vobis non essem futurus molestissima recitatione laudum mearum, legerem utique vobis illius senatus acclamationes, ex quibus et hunc fructum perciperetis, cognoscendi scilicet quantopere excellant Romani in extollendo honorandoque virtutem.

23. Ne igitur mordicus verbo inhaereas: neve quia

---

creatus est praefectus urbis, principatum quoque senatus simul gerens. Illud Themistii iter notavit etiam Harduinus ad orat. XXXI.

(1) Decem legationibus se functum ait Themistius in oratione XVII. p. 214. B, quam recitavit cum praefectus urbis creatus est.

(2) Laudum, quibus a Romanis cumulatus est, meminit Themistius etiam in oratione XXXI. p. 354. C.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὴν ἀνθρωπίνῃ ὑποκορίζεσθαι τούτῳ τῷ ῥηματίῳ (1), οἴου καὶ μικρὸν πολιτεύεσθαι· ἀλλ' ἐννόει τε ΑΝΩ καὶ ΚΑΤΩ ὡς οὐχ ἁπλοῦν· ἀλλ' Ἐπίκουρος μὲν μικρὸς, καὶ ὅστις ζηλωτὴς Ἐπικούρου, σαρκὸς ἡδονὴν τεθαυμακὼς (2)· Πλάτων δὲ ἄνω ἀεὶ, καὶ ὅστις ἕπεται Πλάτωνι, τὴν πρὸς θεὸν ὁμοίωσιν μεταδιώκων· ἡμεῖς δὲ ἐν μεταιχμίῳ ἀγαπῶντες, εἰ ποτὲ μὴν ἄνω εἴημεν, ποτὲ δὲ κάτω· καὶ τὸ κάτω δὲ ἡμῶν οὐ παντάπασι κάτω ἐστὶν, ἀλλ' ἄνωθεν ἐξήπται καὶ ἀπευθύνεται (3).

Plato in re publica eos qui a divina contemplatione ad humana DESCENDUNT hac vocula vellicat, idcirco putes humile esse rem publicam administrare: sed illud SUPRA et INFRA, quam non sit unum, reputa. Epicurus utique humilis, et quisquis Epicuri assecla corporis voluptates affectat: at Plato excelsus semper, et quisquis item Platonem sequitur, similitudini cum Deo studens: nos autem medio contenti sumus, si nempe modo excelsi modo humiles incedamus. Sed enim humile nostrum non prorsus humi repit, sed superne dependet et regitur.

---

(1) Vide Platonem de rep. VII. (edit. Ficini p. 694. et seqq.) ubi saepe de divina theoria et humanis negotiis et philosophorum descensu.

(2) Hoc dici videtur adversus Palladam, quem vitae solutioris fuisse, satis indicant plura eiusdem turpicula epigrammata in anthologia.

(3) Ut hunc locum probe intelligamus, respiciendum est ad alium Themistii locum orat. II. p. 32. D, ubi is ait, catenâ illâ, quae apud Homerum (Iliad. Θ. 19.) a terra ad caeli usque fastigium extenditur, significari philosophiam, quae similitudo quaedam cum Deo sit.

Praeterea hic locus est adscribendi epigrammatis Palladae poe-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

tae in Themistium, quod praecipuam occasionem huic orationi componendae dedisse videtur.

Ἄντυγος οὐρανίης ὑπερήμενος ἐς πόθον ἦλθες
Ἄντυγος ἀργυρέης, αἶσχος ἀπειρέσιον.
Ἦσθα ποτὲ κρείσσων· αὖθις δ' ἐγένου πολὺ χείρων·
Δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω, νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

Quod tetrastichon ita Petavius ad orationem XVIII. interpretatus est.

Fornice in aetherio residentem, argenteus ad se
Fornicis alterius proh pudor! orbis agit.
Qui melior fueras, nunc peior factus, in imum
Ascende, in summum qui modo lapsus eras.

Quod adtinet ad praefecti urbani currum argenteum, Symmachus reapse talem fuisse memorat ep. lib. X. 24, quem ipse quidem modeste in praefectura recusavit. Iamvero ex huius ineditae ante me orationis clausula, tum etiam ex aliis compluribus eiusdem locis, satis patet Themistium Palladae versiculis respondere: quod ideo noto, quia hoc epigramma Themistio potius ipsi quam Palladae tribuerunt Muretus ad epist. Senecae 68, Bandinius codd. graec. T. II. p. 575. (qui et eo loco legit in primo versu ἐπερείμενος, et p. 366. legit in tertio versu κάτω pro ποτὲ) item Brunckius in sua anthologia T. II. p. 404. III. 219; quibus tamen non adsentitur Iacobsius in sua repetita anthologia T. X. p. 192. Certe praeter argumentum quod ex hac nova Themistii oratione eruitur, anthologia etiam planudea, consonantibus duobus eiusdem codd. ambrosianis, illud epigramma Palladae adscribunt. Porro contrarius error fluxit a falsa inscriptione seu scholio, quo tetrastichon ipsi oratori tribuitur, adstipulantibus etiam Themistii codicibus ambrosiano G. 69. part. sup., et mediceo apud Bandinium tom. III. p. 409. De qua inscriptione recole dicta a nobis superius p. 330. Quum igitur auctori Palladae hoc epigramma nos certo vindicaverimus, aetas quoque ipsius poetae, de qua Vossius (de poetis graecis) plane ambigebat, iam liquido constat, quoniam is anno Ch. CCCLXXXIV. in Themistium scribebat. Hactenus autem incerte admodum Brunckius eam ex iambis in Hypatiam (T. II. p. 430. III. 223) sibi collegisse visus erat. Illi quippe iambi anonymi sunt in planudea, nec non in utroque saepe a nobis laudato eiusdem anthologiae codice ambrosiano.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ

θεωρία ἐπιταφίου ὃν τῷ πατρί. (1)

Ὁ λόγος ἡμῖν οὐ φιλοτιμίας καὶ ἐπιδείξεως, ἀλλὰ τῆς ὁσίας τῆς εἰς τὸν πατέρα στοχάζεται, ἣν μείζονα ἔσεσθαι καὶ σεμνοτέραν ὑπέλαβε παρ' ὑμῖν ἀκροαταῖς γινομένοις· τοῦτο γὰρ τὸ θέατρον καὶ μόνον ἄξιον ἡγεῖται ἀρετῆς· φιλεῖ μὲν οὖν ὡς τὰ πολλὰ μὴ δέχεσθαι μῆκος ἡ τοιάδε ἐπαγόρευσις (2)· ἡμῖν δὲ καὶ ἄλλως ἀναγκαῖον ἐγένετο φείσασθαι τῆς πολυλογίας· οὔτε γὰρ ὁ παρὼν καιρὸς ἐνεδίδου, ταχυτέραν ἀναιτῶν ἢ μακροτέραν τὴν εὐφημίαν· ἕωλος γὰρ ἐπικήδειος ἅπας, μακρὰν

THEMISTII

exordium ineditum orationis funebris in patrem.

Orationis nostrae scopus non est ostentatio et pompa, sed in parentem pietas, quae quidem maior graviorque videbitur, quoniam vos auditores sortita est: hoc enim theatrum uni virtuti contingere posse existimatur. Iamvero huiusmodi concio prolixitatem pati plerumque non solet. Nobis vero et alioqui necessarium est non esse verbosis. Neque enim vel haec occasio aliter sinit, breviorem potius quam longiorem postulans laudationem. Stulta enim est ea funebris oratio, quae dolorem pellere ni-

(1) Oratio XX. Themistii est epitaphium in ipsum oratoris parentem. Codex vero ambrosianus hoc ei exordium praeponit, quod in editionibus desideratur. Scriptum est autem ab ipso Themistio, ut cuique legenti facile patebit.

(2) In margine codicis scribitur glossa ὁ ἐπιτάφιος λόγος.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀφισταμενος τ̃ πάθυς τῷ χρόνῳ· καὶ πρὸς τὴν ἀναγραφὴν τ̃ βίυ τὰ καθέκαστον ἀνεθέμεθα· τῇ λέξει δὲ εἴ τι ἐλλείπειν εἰς παλαιότητα εὑρίσκοιτε, οὐ θαυμαστὸν· χαλεπὸν γὰρ ἐφικέσθαι τ̃ ὀν συγγραφῇ ἀκριβείας, μὴ τοῦτο συνεχῶς ἐκμελετῶντας, ἀλλὰ πρὸς ἕτερα τὴν πλείω σπυδὴν ποιυμένυς· καὶ ἅμα οὐχ οὕτω φροντιστέον τῷ φιλοσόφῳ καλλιεπεῖν, ἀλλ' ἐκεῖνο μάλιστα φυλακτέον ὑμῖν, εἰ τὸ πρέπον ἁπανταχῇ διεσώζατο, καὶ υἱεῖ, καὶ φιλοσοφεῖν ἐπιχειροῦντι, καὶ εἰς φιλόσοφον.

titur temporis prolixitate. Et describenda quidem parentis vita, singula persequemur; si quam tamen loquutionem a vetere stilo declinare sentietis, ne miremini. Difficile enim est accuratam vocabulorum nos servare rationem, qui huic rei non semper studuimus, sed in aliis plerumque curam collocavimus. Praeterea philosopho non magnopere laborandum est ut ornate dicat; sed illud potius vobis observandum est, num ipse ubique personam apte sustineat et filii et philosophiae studiosi et pro philosopho dicentis.

Supplementa duorum locorum Themistii.

Orationis XXIX. de sophistae appellatione (*edit. Hard. p.* 347. *B.*) *lacuna ope codicis ambrosiani expletur sic:* χαλεπαίνοι ἐπὶ τῷ λόγῳ, οὗ εἴσω κάμπτει, καὶ ὁλοκλήρου *etc. Harduinus* (*in notis p.* 544.) *legebat* οὗ εἰσωκάππει.

Orationis XXXIII. de nominibus regis et consulis (*p.* 365. *A.*) *lacuna item ope eiusdem codicis expletur sic:* ἐπειδὴ πολλὰς μὲν κέκτηται οἰκίας, πολλοὺς δὲ ἀγρούς, πολλὰς δὲ ἀγέλας *etc. Harduinus* (*in notis p.* 550.) *lacunam supplebat ex oratione XXIV.* (*p.* 307. *A.*) *sic:* πολλοὺς μὲν ἀγρούς, πολλὰς δὲ οἰκίας πεπαμμένος.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΠΡΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΑΝ.

α. Ἐγὼ σε, Μαρκελλα, θυγατέρων μὲν πέντε, δυοῖν δὲ ἀῤῥένων οὖσαν μητέρα, τῶν μὲν καὶ ἔτι νηπίων, τῶν δὲ ἤδη εἰς γάμου ἡλικίαν ἡβῶν ἐφορμούντων, εἱλόμην ἔχειν σύνοικον· μὴ καταδείσας τὸ πλῆθος τῶν εἰς τὰς χρείας αὐτοῖς ἐσομένων ἀναγκαίων· οὔτε παιδοποιίας χάριν τῶν ἀπὸ τοῦ σώματος· ἔχειν κεκρικὼς παῖδας τῆς ἀληθινῆς σοφίας ἐραστάς, τά τε σὰ τέκνα, εἰ φιλοσοφίας τῆς ὀρθῆς ἀντιλάβοιτό ποτε ὑφ' ἡμῖν ἀνατρεφόμενα (1)· οὔτε μὴν δι' χρημάτων

PORPHYRII PHILOSOPHI

AD MARCELLAM.

1. Ego te, Marcella, filiarum quinque, marium vero duorum parentem, quorum alii parvuli sunt, alii ab nuptiali aetate prope absunt, coniugem optavi, nihil veritus graves impensas quae in illorum victum insumendae sunt. Neque id feci liberorum causa ex te suscipiendorum: nam filios mihi iampridem esse iudico verae sapientiae studiosos, itemque liberos ex te natos, siquidem et hi aliquando nostra institutione usi rectam philosophiam

(1) Satis cum hoc loco consentit in Porphyrii vita Eunapius, qui et huius porphyriani operis ad Marcellam praeclarus est testis. Γάμοις (male editum γάμος) τε ὁμιλήσας φαίνεται, καὶ πρὸς Μαρκέλλαν γε αὐτοῦ γυναῖκα γενομένην βιβλίον φέρεται· ἣν φησὶν ἀγαγέσθαι, καὶ ταῦτα οὖσαν πέντε μητέρα τέκνων, οὐχ' ἵνα παῖδας

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

περιουσίαν ἢ ὑμῖν ἢ ἐμοὶ προσοῦσαν· ἀγαπητὸν γὰρ καὶ τοῦ ἀναγκαίων τὸ τυχὸν, οὕσιν ἀκτήμοσιν· οὔτε δὲ τοῦ ἄλλης διακονίας ῥᾳστώνην τινά μοι προσδοκήσας εἰς τὸ γῆρας ἀποκλίνοντι (1) ἔσεσθαι· ἐπίνοσον γάρ σοι τὸ σῶμα, καὶ ἰατρείας μᾶλλον τοῦ παρὰ τοῦ ἄλλων δεόμενον, ἢ ἄλλοις ἐπικουρεῖν τι ἢ προστατεῖν ἐπιτήδειον· οὔτε δι' ἄλλῳ οἰκονομίαν ἢ θή-

amplectentur. Neque rursus id studui, quia vel vobis vel mihi abunde opum suppetat: contenti enim erimus, si necessaria ad vitam non desint; quandoquidem valde inopes sumus. Neque item putes me paravisse mihi ministerium aliquod commodum vitae iam in senium vergenti: nam corpus tibi esse sciebam valetudinarium, quodque ab aliis

---

ἐξ αὐτῆς ποιήσηται, ἀλλ' ἵνα οἱ γεγονότες παιδείας τύχωσιν· ἐκ φίλου γὰρ ἦν αὐτοῦ τῇ γυναικὶ τέκνα προὑπάρξαντα: *constat* (Porphyrium) *connubium quoque contraxisse; et habetur in manibus liber ad Marcellam coniugem, quam in matrimonium duxisse ait quinque liberorum matrem, non suscipiendae ex ea prolis gratia, sed uti eos erudiret, quos antea ex amico suo Marcellam partu edidisse noverat.* Miror tamen ab Eunapio quinque tantum Marcellae liberos commemorari, quum Porphyrius quinque filias duosque mares diserte narret. Et quidem ambrosianus codex Eunapii (C. 120. part. sup.) emendat illud γάμος pro γάμοις, verum alteram varietatem non tollit. Obiter noto, vitam quoque Plotini magistri sui scriptam a Porphyrio ad quemdam Marcellum, uxoris fortasse consanguineum. Et quidem eam vitam sine dubio adornavit post connubium Porphyrius, quandoquidem de magistro satis grandis natu scripsit. Confer inferius notas ad cap. XVI. Denique num loquitur de Marcella nostra locus anonymi auctoris apud Suidam voc. ἐξ ὑπογύου? nempe: γεγονὼς ἀπὸ Μαρκέλλης τὸ γένος ἀνέκαθεν· τὸ δ' ἐξ ὑπογύου πατρόθεν ἀπὸ Ἐκδικίου ῥήτορος: *Marcella ortus, si altius eius genus repetas: sin propiorem paterni generis originem spectes, ab Ecdicio rhetore.*

(1) Codex ἀποκλίνοντα.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ραν δόξης καὶ ἐπαίνων παρὰ τῶν ἀνυποστάντων ἐθελοντὶ τὸ τοιοῦτον βαστάζαι ψιλῆς ἕνεκα τοῦ εἰς τὸ εὐποιεῖν προθυμίας· τοὐναντίον γὰρ, ὑπ' ἀβελτηρίας τῶν πολιτῶν σου, καὶ τῷ πρὸς ἡμᾶς φθόνῳ, βλασφημίαις τε πολλαῖς περιπέπτωκα, καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν εἰς θανάτου κίνδυνον ὑπ' αὐτῶν δι' ὑμᾶς περιέστην.

β. Τούτων οὖν χάριν οὐδένα κοινωνὸν ἕτερον τοῦ βίου πεποίηκα, διττῆς δὲ μᾶλλον ἕνεκα εὐλόγου αἰτίας· μιᾶς μὲν, καθ' ἣν ἀπομειλίξασθαι κρίνας τοὺς γενεθλίους θεοὺς, καὶ τὸν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ Σωκράτην (1), δημώδη μουσικὴν πρὸ τοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ συνήθους ἐνεργείας διαθεῖναι ἑλόμενον, ἀσφαλείας ἕνεκα τοῦ ἐκ τοῦ βίου ἀπαλλαγῆς· οὕτωσὶ γὰρ καὶ αὐτὸς

potius medicinam expectaret, quam iisdem auxiliari aut curam impendere posset. Neque denique aliquid aliud mihi proposui, neque gloriam laudesve ab iis aucupatus sum, qui haud paterentur unico benefaciendi studio ducti tantum onus sponte subire: contra enim accidit, ut ob tuorum civium vesaniam et adversus me invidiam, in vituperationes multas incurrerim; et praeter omnem expectationem, in vitae quoque discrimen vestra causa ab illis vocatus fuerim.

2. Verum ob ea quae dicam te omnino prae ceteris ad vitae meae societatem vocavi: duplicem scilicet in primis rationem, et quidem utramque laudabilem, sequutus. Primum quia me placaturum putavi genitales deos, veluti olim in vinculis Socrates, qui popularem musicam consuetis philosophiae exercitiis anteposuit, idque ut tu-

(1) Apud Platonem in Phaedone ed. francofurt. anni 1602. p. 46.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀπομειλιττόμενος τοὺς ἐν τῇ κωμῳδοτραγῳδίᾳ (1) προστάτας δαίμονας, τὸν γαμικὸν ὕμνον ἀγωνίᾳ θῃ οὐκ ὤκνηα ἀσμενέστατα· καὶ πλήθει τῶν σῶν τέκνων συντυχὼν, καὶ τῇ προσούσῃ περισκελείᾳ (2) τῶν ἀναγκαίων, τῇ τε πονηρίᾳ τῶν ἐνυβρισάντων· οὐδὲν γὰρ παρεῖται τῶν εἰς τὸ δρᾶμα συμβαίνειν εἰωθότων, οὐ ζηλοτυπία, οὐ μῖσος, οὐ γέλως, οὐ διαπληκτισμός τε καὶ ὀργαί· πλήν γε ὅτι οὐ περὶ ἡμᾶς, περὶ δὲ τοὺς ἄλλως ὑπεργοῦντας τοῖς δαίμοσι, τυτὶ τὸ θέατρον ἡμεῖς ὑπεκρίθημεν (3).

γ. Ἑτέρας δὲ θειοτέρας καὶ οὐδὲν τῇ δημώδει ταύτῃ ἐοικυίας, καθ' ἣν ἀγαθείς σε τὴν πρὸς τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν ἐπιτηδειότητα τῆς φύσεως, οὐκ ᾠήθλω προσήκειν ἀνδρὸς φίλου μοι στερηθεῖσαν, συλλήπτορος ἔρημόν σε καταλιπεῖν καὶ

tius ab hac vita discederet. Sic enim et ego ut placarem tragicomoediae praesides deos, nuptialem hymnum lubentissime concinere non recusavi: et multitudini tuorum liberorum ultro me obiiciens, et victus difficultati, et maledicorum improbitati. Nihil enim eorum praetermissum est, quae ad drama adhiberi solent; non aemulatio, non odium, non risus, non altercatio, non irae. Verumtamen nos quidem eiusmodi drama non tam nostri causa egimus, quam eorum qui multo aliter diis inserviunt.

3. Altera nobilior causa fuit atque ab hac vulgari prorsus abhorrens, quod ego nempe miratus tuum rectae philosophiae idoneum ingenium, haud aequum existimavi, te viro mihi caro spoliatam, nunc omni adiutore destitutam

(1) Fortasse tragicomoediae nomine designatur humana vita.
(2) Nota vocabulum περισκελεία.
(3) Num Christianos innuit, et deos dicit pro divinitate?

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

προστάτου σώφρονος καὶ τῷ σῷ τρόπῳ ἐπιτηδείου (1)· ἀποσοβήσας δὲ πάντας τοὺς ἐπηρεάζειν μέλλοντας ἐν προσποιήσει, ἵνεκα μὴ τὰς παραλόγους ὕβρεις, ἐβάσταζα δὲ τὰς

relinquere, et sine patrono modesto tuisque moribus accommodato. Quare reiectis omnibus qui fallaci artificio negotium facessere studebant, toleravi absurdas contumelias,

---

(1) Divus Cyrillus alexandrinus contra Iulian. lib. VI. (ed. lips. 1696. T. II. p. 209.) se legisse hunc locum porphyriani operis ad Marcellam plane declarat his verbis: Πορφύριος τὴν Μαρκέλλαν ὑπεράγασθαι μὲν τῆς φιλοσοφίας φησὶν, εἰσοικίσασθαι δὲ ἀσμένως, καὶ συμβιωτεύειν ἑλέσθαι γαμικῶς: *Porphyrius Marcellae philosophandi studium mirari vehementer se ait, eamque libenter domum duxisse, et cum ea veluti cum uxore consuevisse.* Sic autem Cyrilli verba ipse interpretatus sum, quae in lipsiensi editione aliter convertuntur: *Porphyrius Marcellam philosophiae studium supra modum admiratam* etc., qui sensus a Porphyrii, qui nunc prodit, loco improbari videtur. Iam ego *philosophiam* libenter intelligerem christianam religionem (ut saepe Graeci locuti sunt) cui Marcella fuit addicta, nisi Augustinus mox a me recitandus, diceret Porphyrium potius conatum esse ut Marcellam uxorem a Christo abduceret. Quamquam reapse utrumque fieri potuit, nempe ut Porphyrius christianis Marcellae virtutibus illectus (nam virtus impiis quoque admirationi esse solet) eam uxorem sibi adsciverit; deinde vero stimulante notissimo Porphyrii adversus Christum odio, nisus sit eandem a sacris christianis revocare. En Augustini verba (de civ. Dei XIX. 23.) " In libris quos (Porphyrius) ἐκ λογίων „ φιλοσοφίας appellat, in quibus exsequitur atque conscribit rerum „ ad philosophiam pertinentium velut divina responsa, ut ipsa verba eius, quemadmodum ex lingua graeca in latinam interpretata „ sunt, ponam; *interroganti*, inquit, *quem Deum placando revocare possit uxorem suam a christianismo, haec ait versibus* „ *Apollo.* Deinde verba velut Apollinis ista sunt: *forte magis poteris in aqua impressis litteris scribere, aut adinflans pennas*

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐπιβουλὰς εὐσχημόνως· ἐλευθερῶν δὲ, τὸ εἰς ἐμὲ περιῆκον, παντὸς τοῦ δεσπόζειν ἐπιχειροῦντος, ἀνεκαλεσάμην εἰς τὸν ἑαυτῆς τρόπον, μεταδιδοὺς φιλοσοφίας, ἀκόλουθον τῷ βίῳ λόγον ἐπιδεικνύμενος. Καὶ τίς γὰρ ἂν ἄλλος μοι πρό γε σοῦ μάρτυς ἂν εἴη ἀκριβέστερος (1), ἢν αἰσχυνοίμην ἀφοσιούμενος, ἢ τὰ κατ' ἐμαυτὸν ἀποκρύπτων, ἀλλ' οὐχὶ πρὸς ἀλήθειαν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος, τῇ μάλιστα τὴν ἀλήθειαν προτιμώσῃ (2) καὶ διὰ ταύτην ἔρμαιον ἡγησαμένῃ τὴν συνοίκησιν (3), πάντα τὰ εἰς αὐτὴν καὶ δι' αὐτῆς πραχθέντα ὑπομιμνήσκων.

δ. Συγχωρούντων οὖν τῶν πραγμάτων ἐπιπλέον αὐτόθι

tuli aequo animo insidias: teque liberans, quantum in me fuit, a cuiusvis impotenti arbitrio, ad tuos ipsius mores revocavi, philosophiae praeceptis tibi impertitis, consentaneam nempe vitae doctrinam tradens. Quis autem te luculentior mihi testis erit? quam ego quidem erubescerem reiiciens, aut aliquid meorum celans, aut (quoniam tu veritatem in primis semper coluisti, et ea propter lucrum putasti matrimonium) non omnia verissime, quae ad veritatem ducunt, vel ipsius causa facta sunt, edocens.

4. Igitur cum per negotia licebat diutius istic commo-

„ *leves per aëra ut avis volare, quam pollutae revoces impiae* „ *uxoris sensum. Pergat quomodo vult inanibus fallaciis perse-* „ *verans, et lamentationibus fallacissimis mortuum Deum can-* „ *tans, quem a iudicibus recta sentientibus perditum, pessima* „ *in speciosis ferro iuncta mors interfecit.* „

(1) Cod. ἀκρινέστερος.

(2) In margine codicis scribitur ἀγαπώσῃ.

(3) Nimirum Marcella philosophiae studiosa nupserat libenter philosopho Porphyrio.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

διατρίβειν, ἐπ' ἐξουσίας ἐνῆν σοι, ὥσπερ ἐκ παρακειμένων πηγαίων ναμάτων, τὸ ποτὸν ἀπαῤῥύεσθαι δαψιλέστερόν τε καὶ πρόσφατον· καὶ μὴ ἀγαπᾷν ὅσον αὐτῆς δόσεως συντείνοι πρὸς τὸ χρήσιμον, θαῤῥεῖν δὲ καὶ διαναπαυομένῃ παρέχεσθαι ἐκ τοῦ ῥάστου δι' ἐξουσίας τὴν ἀνάκτησιν· καλούσης δὲ τοῦ τῆς Ἑλλήνων χρείας (1), καὶ τῆς θεῶν συνεπειγόντων, αὐτοῖς ὑπακούειν μέν σε, καίπερ οὖσαν προθυμοτάτην, μετὰ τοσαύτης ἀκολουθίας θυγατέρων, ἀδύνατον ἦν· ἄνευ δέ σου ταύτας ῥίπτειν οὕτως ἐν σκαιοῖς ἀνθρώποις, ἀβουλίας ἅμα καὶ ἀδικίας ἔργον ὑπείληφα· μένειν δὲ ἐνταυθοῖ βια-

rari, liberum tibi erat tamquam ex obviis fontibus potum haurire abundantem et promptum neque contentae esse quod ea res ad utilitatem aliquam duceret, verum etiam laetari licebat, atque tibimet interquiescenti exhibere facillime pro facultate praesente recreationem. Nunc vero urgentibus Graecorum negotiis, ipsisque una diis cogentibus, ut tu quidem obsecundares, quamvis paratissima, cum tanta filiarum sequela fieri non poterat. Sine te autem has proiicere ad improbos homines, stultum immo scele-

(1) Multa Porphyrii itinera recensentur ab iis qui de hoc summo philosopho aliquid scripserunt, nempe ab Eunapio aliisque veteribus, et Holstenio atque Bruckero. Nimirum puer Alexandriam aliasque regiones invisit. Athenis etiam versatum eum constat. Annos natus XX. Romam venit; iterum trigesimo aetatis anno. Post quinquennium in Siciliam concessit. Quin et Carthagine aliquamdiu commoratus est. Ex Sicilia tertio Romam venit, ibique diu docuit, vitamque finisse existimatur. Iam iter, de quo heic agitur, quonam vel quando susceptum fuerit, ignoro. Marcellam certe ductam uxorem a se in senium iam vergente, scripsit paulo ante Porphyrius cap. I. Heic autem decimo post nuptias mense ab ea se recessisse ait.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ζόμενος, τήν τε τοῦ αὖθις ἐντυχεῖν ἐλπίδα προϊσχόμενος, εἰκότως σοι παραινέσαιμ' ἂν ἀντεχομένῃ τοῦ δοθέντων ἐν τοῖς δέκα μησὶν οἷς μοι συνῴκησας, μὴ πόθῳ καὶ ἐπιθυμίᾳ τοῦ πλείονος, καὶ τὸ ὂν ἤδη ἐκβαλεῖν· σπεύδω μὴν γὰρ ὃν ἂν δύναμαι τρόπον τὴν ταχίστην πάλιν ἀναλαβεῖν.

ε. Ἀδήλου δὲ ἐν ταῖς ἀποδημίαις τοῦ μέλλοντος ὄντος, ἀναγκαῖον σοι παραμυθούμενον τῷ λόγῳ ἅμα ἐπισκέπτειν· οἰκειότερον δ' εἴποιμ' ἂν τοῦ σαυτῆς καὶ ἐν σεαυτῇ οἴκου κήδεσθαι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν (1)· καταλειπόμενος (2) οὐδὲν ἀπεικότως τοῦ ἐν τραγῳδίαις Φιλοκτήτου ἕλκει μοχθίζοντος (3)· πλὴν ὅτι τῷ μὴ τὸ ἕλκος ὑπὸ ὀλοόφρονος ὕδρου· σοὶ δ' ἐπιγνούσῃ τὸ εἰς τὴν γένεσιν πτῶμα ὅσον καὶ οἷον ἡμῖν τῆς ψυχῆς περιέστη· οὐ τοῦ θεῶν ἡμᾶς ὑπεριδόντων, ὡς ἐκεῖνον οἱ

stum arbitrabar. Nunc ego longinqua in terra manere coactus, spem tamen te rursus videndi nutriens, merito te hortor, ut conservato bono, quo fruita es per eos decem menses quibus una versati sumus, ne, desiderio ac cupiditate maioris emolumenti, etiam id quod habes amittas. Ego vero quam fieri potest celerrime te ad me recipere aveo.

5. Age vero quum in peregrinationibus quid eventurum sit, lateat, necesse est ut sapientiam te consolantem auscultes. Et quidem id dixerim gravius officium tuum, quam te tui tuaeque domus curam gerere, et incolumia cuncta servare. Quippe a me derelicta es, prorsus ut ille apud tragicos laborans ulcere Philocteta: nisi quod

(1) Odyss. II. 227.
(2) Ita codex, nisi mavis scribere καταλειπομένη.
(3) Iliad. II. 723.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Ἀτρεῖδαι, ἀλλὰ σωτήρων γενομένων καὶ οὐκ ἐπιλαθομένων. Πολλοῖς δή σε παλαίσμασι καὶ ἐπωδύνοις εἰς ἀγῶνα ἐμπεσοῦσαν, νῦν μάλιστα φιλοσοφίας τῆς μόνης ἀσφαλοῦς πείσματος ἀντεχομένην παρακαλῶ μὴ ταῖς ἀμηχανίαις ταῖς ἐκ τῆς ἡμετέρας ἀπουσίας πλέον ἐκδοῦναι τῇ προσήκοντος· μή τε πόθῳ τῆς παρ' ἡμῖν διδασκαλίας, καὶ τὸ δοθὲν ἤδη ἐκκροῦσαι (1)· μηδὲ πρὸς τὸ πλῆθος τῶν περιεστώτων ἀλλοτρίων ἀπαυδήσασαν, ἔκδοτον σεαυτὴν τῷ σύροντι ποταμῷ τῶν πραγμάτων ἐάσαι· ἀλλὰ λογισαμένῳ, ὡς οὐ διὰ ῥᾳστώνης ἡ τῶν ὄντων ἀγαθῶν κτῆσις τοῖς ἀνθρώποις περιγίνεται, αὐτοῖς τούτοις τοῖς συγκυρήσασιν εἰς ἄσκησιν τῆς προσδοκωμένης χρήσασθαι βίου· ὅσα καὶ μόνα τῶν ἄλλων ἀντίπαλα τῆς σῆς καρτερίας εἰς τὸ παραπτέψαι σε καὶ βιάσαι εἴη δύναται· τὰ μὲν γὰρ τῶν

ille a pernicioso colubro ictus erat; tu autem doles, quod talis tantaque naturae corporeae labes spiritum circumstet. Quamquam dii nos haud negligunt, ut Philoctetam Atridae, sed salutem adferunt, nedum oblivioni tradunt. Te vero, quae multis cruciantibusque luctaminibus exercita es, uti nunc vehementius philosophiae, quod unum est tutum refugium, adhaereas magnopere rogo; neque te plus aequo anxietati propter nostram absentiam des; neque propter magisterii nostri desiderium, id quod iam didicisti abiicias; neque ob cumulum exterarum, quae instant, rerum defetiscens, victam te impetu fluentis agminis trahi sinas: sed consideres, veri boni acquisitionem hominibus otiosis non contingere, tuisque hisce casibus ad futurae vitae praeparationem utaris. Reapse hi tantum casus ita constantiae

(1) Cod. ἐκκροῦσα.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐπιβαλῶν εὐκαταφρόνητα πάντη τοῖς ὧν οὐχ ἡμεῖς κύριοι ἐθίσασιν ἀτιμάζειν, καὶ μᾶλλον εἰς ἐκείνους κεκρικόσι τὴν ἀδικίαν ἀναστρέφειν, ἢ βλάπτειν γε τούτους, οἷς τοῦ μάλιστα παρ' ἑαυτοῖς δρωμένων ἐναντίων, οὐ μεγάλη τῆς ζημίας ἡ ἐλάττωσις εἶναι ὑπειλήφθη.

ϛ. Τὴν δὲ τῷ ἐπωφελοῦντος τὴν ψυχὴν ἀπουσίαν, πατρός τε ὁμοῦ καὶ ἀνδρὸς καὶ διδασκάλου, καὶ συγγενῶν, εἰ δὲ βούλει, καὶ τῆς πατρίδος τὴν εὔνοιαν εἰς αὐτὸν συνηρηκότος, δοκοῦσαν περιέχειν εὔλογον τῆς δυσχερείας τὴν αἰτίαν παρηγορίας ἂν, θεωρὸν προστησαμένη τὸν λόγον, οὐ τὸ πάθος· πρῶτον μὲν ὡς οὐκ ἦν ἄλλως, ὅπερ ἔφλω (1), πρὸς τῶν μελλόντων νόστου δὴ μιμνήσκεσθαι (2) ἐκ τῆς ἐνταυθοῖ ξένης κατ-

tuae adversantur, ut permovere et cogere queant. Nam quae mala per alienas insidias accidunt, facile contemnuntur ab illis, qui ea solent despicere, quibus ipsi non dominantur: atque in improbos potius improbitatem recidere iudicant, quam illis ipsam nocere, quibus vel summae iniuriae parum detrimenti ac deminutionis adferre creduntur.

6. Hominis autem utilis animo tuo, et patris et mariti et magistri atque cognatorum omnium, immo et ipsius patriae benivolentiam in se uno complectentis, absentiam (quae sine dubio est iusta causa molestiae) satis lenies, si non animi dolorem, sed sapientem sectaberis considerationem; cuius haec prima admonitio erit, quod aliter nimirum haud liceret, ut dixi,

(1) Capite superiore.

(2) Nempe in caelum, (cui rei contrarium est πτῶμα εἰς τὴν γένεσιν, retro dictum.) Nam caelo emissas animas, corporibusque

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

αγωγῆς τὸ δι' ἡδονῆς καθάπερ ἱππήλατόν τι χωρίον καὶ ῥαστώνης ποιεῖσθαι τὴν ἐπάνοδον· αὐτὸ γὰρ τὸ πρᾶγμα ὡς οὐδὲν ἄλλο ἄλλῳ ἀντίκειται πράγματι, ἡδονή τε καὶ ῥαθυμία τῇ πρὸς θεοὺς ἀνόδῳ· ἐπεὶ οὐδὲ τὰ ὑψηλότερα τῶν ὀρῶν ἀκινδύνως καὶ πόνων ἄνευ ἦν ἀναβαίνειν, οὐδ' ἀπὸ τῶν μυχῶν τοῦ σώματος διὰ τῶν εἰς τὸ σῶμα καταγωγῶν, ἡδονῆς τε καὶ ῥαθυμίας, ἀνακύπτειν· διὰ γὰρ μεριμνῆς ἡ ὁδὸς καὶ τοῦ ἀναμνήσεως τοῦ πτώματος· κἂν ᾖ τὰ συμβαίνοντα δυσχερῆ, τὸ δύσκολον πρὸς ἀνάβασιν οἰκεῖον· ὅτι καὶ τὸ (1) ῥεῖα ζῶειν,

eos qui reditum aliquando molituri sunt, reapse redire ex hoc peregrino diversorio, si esset veluti voluptarius locus campusque spatiosus et delicatus. Nihil enim adeo obstat, ut voluptas et ignavia, quominus ad deos accedamus. Reapse ne montium quidem cacumina sine periculo et labore conscendere licet: neque item a recessibus corporis emergere per ea quae deorsum ad corpus ferunt, per voluptatem videlicet et ignaviam. Via enim per aerumnas secta est perque reminiscentiam mortalitatis. Quod si intercedunt molestiae, difficultas quidem maxime propria est adscensionis: tranquille siquidem vivere, deorum

---

ad tempus immixtas aiebant philosophi aliquot, atque illuc post fata ad Deum reverti, quos inter Porphyrius teste Augustino de civ. D. X. 30. *Porphyrius purgatam animam ob hoc reverti dixit ad patrem, ne aliquando iam malorum polluta contagione teneatur. Falso igitur a quibusdam platonicis est creditus quasi necessarius orbis ille, ab eisdem abeundi et ad eadem revertendi.* Quin et libros Porphyrii *de regressu animae* diserte memorat idem Augustinus opere et libro citato cap. 29. Utitur autem heic Porphyrius locutione homerica iliad. X. 509.

(1) Codex videtur habere τὰ. Est autem locus apud Homerum iliad. VI. 138, et odyss. IV. 805. V. 122.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

παρὰ θεοῖς· πεπτωκόσι δὲ (1), εἰς τὴν ἔγερσιν ἐναντιώτατον, ὡς ἂν εἰς λήθην ἄγον τῷ ἀλλοτρίῳ, καὶ τῷ ὕπνῳ συντελοῦν, ἂν καθεύδωμεν ὑπὸ τῶν ψυχαγωγούντων ἡμᾶς ἐνυπνίων βυκολούμενοι·

ζ. Ἐπεὶ καὶ τῶν πεδῶν αἱ μὲν ἐκ χρυσοῦ βαρυτάτου ὄντος, διὰ τὴν εὐπρέπειαν, εἰς κόσμον μᾶλλον συντελεῖν καὶ φέρειν τὸν δεσμὸν δι' αὐτῶν ἐκήγαγον τῷ κούφῳ τὰς δι' ἀφροσύνῃ τῶν βάρους ἀναισθήτους γυναῖκας· αἱ δὲ τῶν σιδήρου συνιέναι τῶν ἁμαρτημάτων ἠνάγκασαν, καὶ λυπήσασαι μεταγινώσκειν, καὶ ζητεῖν τῶν βάρους ἀπαλλαγὴν πορίσασθαι· τῶν χρυσοῦ δὲ διὰ τὴν τέρψιν εἰς ἀγανάκτησιν οὐ τὴν τυχοῦσαν πολλάκις συντελούσης τὴν ἀλύσεως (2)· ὅθεν καὶ ἔδοξε τοῖς σώφρο-

est. In iis autem qui ceciderunt in terram, tranquillitas in primis contraria est erectioni, quoniam per res extraneas oblivionem *caeli* invehit, somnumque conciliat, ita ut dormiamus, ab illudentibus somniorum imaginibus oblectati.

7. Iam et catenae, quae sunt ex auro gravissimo, tamen, propter pulchritudinem, ut ornamento magis quam vinculo tribuantur, suadent mulieribus, quae stultitiae suae causa pondus non sentiunt. Contra ferreae catenae peccata in memoriam revocant, suaque molestia paenitentiam creant, impelluntque ut quo pacto liberemur a pondere, vestigemus. Ceterum aurea quoque vincula post oblectationem ad non mediocres dolores saepe transferunt. Quamobrem sapientibus videntur aerumnae magis quam vo-

(1) Recole pag. 365. not. 2. Animas delapsas in corpora ait Porphyrius in sententia XXXII.

(2) Cod. λύσεως.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σι τὰ ἐπίπονα τῆς ἡδέων μᾶλλον συντελεῖν εἰς ἀρετὴν· καὶ τὸ μοχθεῖν ἄριστον εἶναι ἀνδρί τε ὁμοίως καὶ γυναικὶ, ἢ ἐξοιδαίνειν τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς χαλωμένων· παντὸς γὰρ καλοῦ κτήματος πόνους δεῖ προηγεῖσθαι, καὶ πονεῖν ἀνάγκη τὸν τυχεῖν ἀρετῆς σπουδάζοντα. Ἀκούεις δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα, τούς τε Διοσκούρους, καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν, τούς τε ἄλλους ὅσοι θεῶν παῖδες ἐγένοντο, ὡς διὰ τῶν πόνων καὶ τῆς καρτερίας τὴν μακαρίαν εἰς θεοὺς ὁδὸν ἐξετέλεσαν· οὐ γὰρ ἐκ τῶν δι' ἡδονῆς βεβιωκότων ἀνθρώπων αἱ εἰς θεὸν ἀναδρομαὶ, ἀλλ' ἐκ τῶν τὰ μέγιστα τῆς συμβαινόντων γενναίως διενεγκεῖν μεμαθηκότων.

η. Μείζων (1) δὲ ἆθλος τῶν νῦν σοι προκειμένων εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς, ὡς οὐκ ἂν γένοιτο ἄλλος, ἡγουμένῃ μετ' ἐμοῦ καὶ τῆς σωτηρίας τὴν ὁδὸν καὶ τὸν ταύτης καθηγεμόνα καταλείψειν· ἔχει δὲ οὐχ οὕτω παντάπασι δυσκαρτερήτως σοι τὰ παρ-

luptates ad virtutem conferre: videtur item expedire ut vir mulierque potius laborent, quam animo turgeant aura voluptatis inflati. Certe cuiusvis rei pulchrae labor dux esse debet; atque eum qui virtuti studet, laborare necesse est. Et quidem satis nosti, Herculem quoque et Dioscuros et Aesculapium aliosque deorum filios per labores atque patientiam viam ad caelestium beatitudinem adfectasse. Neque enim ab hominibus voluptariis ad Deum curritur, sed ab iis qui gravissimos casus fortiter tolerare didicerunt.

8. Graviorem porro praesente laborem plane mihi persuadeo, tibi haud posse proponi, quae arbitraris me procul abeunte, a via omni salutis eiusque duce excidere. Atqui res tuae non tam deterrimo loco sunt, si tamen o-

(1) Cod. μέγιστος.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

όντα, εἰ παρεῖσα τὴν ἐκ τῆς πάθους ἀλόγιστον ταραχὴν, μὴ περὶ φαύλων ἡγήσῃ μεμνῆσθαι ὧν εἰς φιλοσοφίαν τὴν ὀρθὴν παρὰ τῆς θείων ἐτελέσθης (1) λόγων· ὧν τὴν βεβαίαν ἀκρόασιν καὶ πράξεις ἐλέγχειν εἰώθασι· τὰ γὰρ ἔργα τῆς δογμάτων ἑκάστου φέρειν πέφυκε τὰς ἀποδείξεις· καὶ δεῖ οὕτως βιοῦν ὅστις ἐπίστευσεν, ἵνα καὶ αὐτὸς πιστὸς ᾖ μάρτυς περὶ ὧν λέγει τοῖς ἀκροωμένοις. Τινά οὖν ἦν ἄρα ἃ παρὰ τῆς σαφέστατ' εἰδότων τὰ κατ' ἀνθρώπους μεμαθήκαμεν; ἆρ' οὐχ ὅτι μέν σοι ἐγὼ οὐχ ὁ ἁπτὸς οὗτος καὶ τῇ αἰσθήσει ὑποπτατὸς, ὁ δὲ ὅτι πλεῖστον ἀφεστηκὼς τοῦ σώματος, ὁ ἀχρώματος καὶ ἀσχημάτιστος, καὶ χερσὶ μὴν οὐδαμῶς ἐπαφητὸς, διανοίᾳ δὲ μόνῃ κρατητὸς· λαμβάνομεν δὲ οὐ παρὰ τῆς ἔξωθεν τὰ εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἡμῖν ἐντεθειμένα· τοὐν-

missa insana doloris perturbatione, praeclaras opiniones in memoriam revocabis, quibus cum recta philosophiae institutione, divini sermonis ope, initiata es: quasque utrum firmiter didicerimus, facta ipsa solent coarguere. Etenim natura comparatum est, ut cuiusque opera certae dogmatum demonstrationes sint, atque oportet ita unumquemque vivere ut credit, ut sit ipse apud audientes fidelis eorum, quae dicit, testis. Quaenam igitur didicimus ab iis qui certissime res humanas noverunt? Scilicet me tibi non esse hunc palpabilem virum sensibusque subiectum, sed illud nescio quid potius quod a corpore plurimum differt, sine colore, sine figura, et manibus quidem non contrectandum, mente vero tantummodo comprehendendum. Neque porro ab externis sumimus quae in nobis ipsis insita sunt: verum, ut in choro, numerum tantum auscultamus,

(1) Cod. ἐπελέσθης.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δόσιμον δὲ μόνον ὥσπερ ἐν χορῷ εἰς ἀνάμνησιν ἡμᾶς ἄγοντα, ὧν ἔχοντες παρὰ τοῦ δεδωκότος ἐπλανήθημεν (1).

θ. Πρὸς δὲ τούτοις οὐχ ὅτι πᾶν πάθος ψυχῆς εἰς σωτηρίαν αὐτοῖς πολεμιώτατον, καὶ ἀπαιδευσία μὴν τῶν παθῶν πάντων μήτηρ; τὸ δὲ πεπαιδεῦσθαι οὐκ ἐν πολυμαθείαις ἀναλήψει, παλάξει (2) δὲ καὶ ψυχικῶν παθῶν ἐθεωρεῖτο· πάθη δὲ νοσημάτων ἀρχαὶ· ψυχῆς δὲ νόσημα κακία· κακία δὲ πᾶσα αἰσχρὸν· τὸ δὲ αἰσχρὸν τῷ καλῷ ἐναν-

a quo ea nobis in mentem revocantur, quae postquam accepimus a donante *Deo* peregrinamur in orbe.

9. Praeterea nonne quaevis animae passio inimicissima est saluti? tum vero inscitia nonne parens omnium passionum est? Bonam autem institutionem numquam aestimem quae cum eruditionis copia, animalium quoque passionum contaminatione sordescat. Passiones morborum initia: im-

---

(1) Porphyrii locus hic mirificam lucem haurit a Tullio de senectute XXI. *Dum sumus in his inclusi compagibus corporis, munere quodam necessitatis et gravi opere perfungimur. Est enim animus caelestis ex altissimo domicilio depressus, et quasi demersus in terram, locum divinae naturae aeternitatique contrarium. Sed credo deos immortales sparsisse animos in corpora humana, ut essent qui terras tuerentur, quique caelestium ordinem contemplantes, imitarentur eum vitae modo atque constantia. Audiebam Pythagoram pythagoreosque, incolas paene nostros, qui essent italici philosophi quondam nominati, numquam dubitasse, quin ex universa mente divina delibatos animos haberemus . . . magnoque esse argumento, homines scire pleraque ante quam nati sint, quod iam pueri, cum artes difficiles discant, ita celeriter res innumerabiles arripiant, ut eas non tum primum accipere videantur, sed reminisci et recordari.*

(2) Nota vocabulum πάλαξις, a παλάσσω. Porro ante illud vocabulum est spatiolum in codice, sine tamen sensus defectu.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τίον· καλοῦ δὲ ὄντος τοῦ θείου, ἀμήχανον αὐτῷ σὺν κακίᾳ πελάζειν· καθαροῦ γὰρ μὴ καθαρὸν ἐφάπτεσθαι οὐδὲν ὁ Πλάτων φησὶ θεμιτὸν εἶναι (1)· διὸ καὶ μέχρι τοῦ νῦν καθαρεύειν δεῖ τῆς παθῶν τε, καὶ τοῦ δι' ἃ τὸ πάθος ἁμαρτημάτων (2). Ἆρ' οὖν οὐ τοιαῦτα ἦν οἷς μάλιστα συνήνεις, ὡς γράμματα θεῖα ἐνόντα παρὰ σαυτῇ δι' ὧν τοῦ τῶν λόγων ἐνδείξεως ἀναγινώσκουσα; πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον τὴν πεπεισμένην ἐν σοὶ καὶ τὸ σῴζον καὶ τὸ σωζόμενον, καὶ τό γε ἀπολλύον καὶ ἀπολλύμενον, τόν τε πλοῦτον καὶ τὴν πενίαν, τόν τε πατέρα καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τῆς ὄντως ἀγαθῶν καθηγεμόνα, κεχηνέναι πρὸς τὴν τοῦ ὑφηγητοῦ σκιὰν, ὡς δὴ τὸν ὄντως ὑφηγητὴν μὴ ἐντὸς ἔχουσαν, μηδὲ παρὰ σαυτῇ πάντα τὸν πλοῦ-

probitas est animae morbus: vitium omne turpe: turpe bono adversarium: bonus quum sit Deus, fieri nequit ut cum vitio ad eum accedamus. Etenim mundum immundo tangere, Plato nefas omnino esse ait· Quare hactenus purgare oportet passiones, atque orientia ab his peccata. Iamvero nonne haec erant quae tu maxime comprobabas, quaeque ut divina documenta apud te condita, sermone facem praeferente, legebas? Quomodo igitur non est absurdum, eam cui persuasum est in se habere servans et servatum, perdens et perditum, opes et egestatem, parentem et virum verique boni magistrum, hiare ad suasoris umbram, quasi verum ducem intus non habeas, neque in te ipsa omnigenam opum vim? quas quidem opes pe-

(1) Sunt ipsa fere verba Platonis in Phaedone (ed. Ficini francof. 1602. p. 51.)

(2) De purgationibus animae conferatur Porphyrii doctrina in eius sententia XXXIV. edit. cantabrig. anno 1655.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τον; ὃν ἀνάγκη ἀπολλύναι καὶ διαφεύγειν, πρὸς τὴν σάρκα καταβαίνουσαν, ἀντὶ τοῦ σώζοντος καὶ σωζομένου.

ι. Τῆς μὲν οὖν ἐμῆς σκιᾶς καὶ τοῦ φαινομένου εἰδώλου, οὔτε παρόντων ὀνήσω τι, οὔτ' ἀπόντων ἐπώδυνος ἡ ἀπουσία τῇ μελετώσῃ φεύγειν ἀπὸ τοῦ σώματος (1). Ἐμοῖ δὲ καθαρῶς τύχοις ἂν μάλιστα καὶ παρόντος καὶ συνόντος νύκτωρ καὶ μεθημέραν, σὺν καθαρῷ καὶ τῷ καλλίστῳ τοῦ συνουσίας καὶ μηδὲ χωρισθῆναι οἷόν τε ὄντος, εἰ μελετῴης εἰς ἑαυτὴν ἀναβαίνειν, συλλέγουσα ἀπὸ τοῦ σώματος πάντα τὰ διασκεδασθέντα μέλη, καὶ εἰς πλῆθος κατακρεματισθέντα (2), ἀπὸ τοῦ τέως ἐν μεγέθει δυνάμεως ἰσχυούσης ἑνώσεως. Συνάγοις δ' ἂν καὶ ἑνίζοις τὰς ἐμφύτους ἐννοίας, καὶ δι' ἀρθροῦν συγκεχυμένας, καὶ εἰς φῶς ἕλκειν ἐσκοτισμένας

rire et effluere necesse est, si, nulla ratione habita servantis et servati, ad carnem te demittas.

10. Mea igitur umbra atque conspicua imagine neque praesens iuvabo, neque absens molestiam creabo, siquidem mentem avertere a corpore curabis. Me autem pure diu noctuque frueris tamquam praesente et coniuncto cum defaecata et pulcherrima copula et porro inseparabili, si dabis operam ut in te ipsam adscendas, retrahens a corpore partes omnes sparsim diffusas, nimirum ut virtus hactenus extensa, coniunctione roboretur. Colliges autem atque cumulabis innatas animae

(1) Eadem Porphyrii doctrina legitur etiam apud Augustinum de civ. D. X. 29. *Intuentes Porphyrium in his ipsis libris, quos de regressu animae scripsit, tam crebro praecipere omne corpus esse fugiendum, ut anima possit beata permanere cum Deo.*

(2) Nimirum Porphyrius hoc ponit inter fundamenta purgationis animae in sententia XXXIV: συνάγειν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ τοῖς οἷον τόποις, πάντως γε μὲν ἀπαθῶς πρὸς αὐτὸ διατιθέμενον:

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πειρωμένη· ἀφ' ὧν ὁρμώμενος καὶ ὁ θεῖος Πλάτων, ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν διὰ τὰ νοητὰ τὰς ἀνακλήσεις πεποίηται· ἔτι εἰ μνημονεύεις, διαρθροῖς δ' ἂν ἅ γε ἀκήκοας, διὰ τῆς μνήμης ἀναπεμπαζομένη, τοῖς τε τοιούτοις τῶν λόγων ὡς ἀγαθοῖς συμβούλοις ἀξιοῦσα προσέχειν, καὶ λοιπὸν τὰ γνωσθέντα διὰ τῶν ἔργων ἀσκοῦσα, διὰ δ' αὐτῶν πονεῖν συντηροῦσα.

ια. Λέγει δὲ ὁ λόγος πάντη μὴν καὶ πᾶσι (1) παρεῖναι τὸ θεῖον (2)· νεὼν δὲ τούτῳ παρ' ἀνθρώποις καθιερῶσθαι τὴν διάνοιαν μάλιστα τοῦ σοφοῦ μόνου, τιμήν τε προσήκουσαν ἀπονέμεσθαι τῷ θεῷ ὑπὸ τοῦ μάλιστα τὸν θεὸν ἐγνωκότος· τοῦτον δὲ εἶναι εἰκότως μόνον τὸν σοφὸν, ᾧ τιμητέον διὰ σοφίας τὸ θεῖον, καὶ κατακοσμητέον αὐτῷ διὰ σοφίας ἐν τῇ γνώμῃ τὸ ἱερὸν, ἐμψύχῳ ἀγάλματι τῷ νῷ ἐνεικονισαμέ-

facultates articulatim hactenus confusas, si ad lucem revocare obscuras conaberis: unde exorsus etiam divinus Plato a sensilibus ad abstracta nos vocavit: praeterea si memor eris, et nectes audita menta versans, atque his doctrinis tamquam bonis consiliariis uteris, et mox cognitas opere exercebis constanter ad laborem incumbens.

11. Ait autem philosophia Deum cunctis et ubique esse praesentem: mentem vero sapientis templum esse inter homines ei consecratum potissimum immo unicum: honoremque convenientem Deo tribui ab eo qui Deum maxime novit. Eiusmodi sapientem solum esse, a quo numen sapientiâ adorandum est, exornandumque huic per eam-

---

Colligere semet ipsum a corpore, et quasi e diversis locis, ita ut omnino liber sis ab eius adfectionibus.

(1) Cod. πάντας.

(2) Deum ubique praesentem ait Porphyrius etiam in sententia XXXI.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

νυ ἀγάλλοντα . . . (1) θεὸς μὴν γὰρ δεῖται οὐδενὸς· σοφὸς δὲ μόνου θεοῦ· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως καλὸς κἀγαθὸς γένοιτο, ἢ νοῶν τό τε ἀγαθὸν καὶ καλὸν ὅπερ ἐξέχει τοῦ θείου· οὐδ' αὖ ἄλλος κακοδαίμων ἄνθρωπος, ἢ πονηρῶν δαιμόνων (2) ἐνδιαίτημα τὴν ψυχὴν κατασκευάσας· ἀνθρώπῳ δὲ σοφῷ θεὸς θεοῦ δίδωσιν ἐξουσίαν· καὶ καθαίρεται μὴν ἄνθρωπος ἐννοίᾳ θεοῦ· δικαιοπραγίαν δὲ ἀπὸ θεοῦ ὁρμώμενος διώκει.

ιβ. Πάσης πράξεως καὶ παντὸς ἔργου καὶ λόγου θεὸς ἐπόπτης παρέστω καὶ ἔφορος· καὶ πάντων ὧν πράττομεν ἀγαθῶν τὸν θεὸν αἴτιον ἡγώμεθα· τοῦ δὲ κακῶν αἴτιοι ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ ἑλόμενοι· θεὸς δὲ ἀναίτιος· ὅθεν καὶ εὐκταῖον (3) τὰ ἄξια

dem sapientiam in intellectu templum, decorandum scilicet animata statua mente eius qui semet spectat *in Deo* tamquam imagine . . . . Deus nemine indiget: Deo solo sapiens eget: neque is aliter bonus honestusque evadet, nisi cogitans bonum honestumque quod effulget ex Deo. Neque alius est calamitosus homo, nisi qui malorum geniorum habitaculum animam suam facit. Sapienti autem homini Deus divinum ius tribuit: destruitur quidquid hominis est Dei comprehensione: atque ipse iustitiam sectatur, a Deo capiens exordium.

12. Omnis actionis omnisque operis atque sermonis scrutator Deus adsit et inspector. Quidquid boni facimus, causam eius putemus Deum: malorum nos sumus auctores qui ea sponte eligimus: Deus inculpabilis. Quare et digna

(1) Spatium unius vocabuli in codice.

(2) De malis geniis saepe Porphyrius in secundobr lio de abstinentia.

(3) Cod. εὐεκταῖον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θεοῦ· καὶ αἰτώμεθα ἃ μὴ λάβοιμεν ἂν παρ' ἑτέρου· καὶ ὧν ἡγεμόνες οἱ μετ' ἀρετῆς πόνοι, ταῦτα εὐχόμεθα γενέσθαι μετὰ τοὺς πόνους· εὐχὴ γὰρ ῥαθύμου μάταιος λόγος (1)· ἃ δὲ κτησαμένη οὐ καθέξεις, μὴ αἰτοῦ παρὰ θεοῦ· δῶρον γὰρ θεοῦ πᾶν ἀναφαίρετον· ὥστε οὐ δώσει ὃ μὴ καθέξεις· ὧν δὲ τοῦ σώματος ἀπαλλαγεῖσα οὐ δεηθήσῃ (2), ἐκείνων καταφρόνει· καὶ ὧν ἂν ἀπαλλαγεῖσα δέῃ, εἰς ταῦτα σὺ ἀσκουμένη τὸν θεὸν παρεκάλει γενέσθαι συλλήπτορα· οὔκουν δεήσῃ οὐδενὸς, ὧν καὶ ἡ τύχη δοῦσα πολλάκις πάλιν ἀφαιρεῖται· οὐδὲ πρὸ καιροῦ τινὸς τὴν αἴτησιν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ὅταν σοι ὁ θεὸς ἐν σοὶ οὖσαν φύσει τὴν ὀρθὴν αἴτησιν ἐκφαίνειε.

ιγ. Δι' ὧν μάλιστα καὶ αὐτὸς ἐνοπτρίζεται πέφυκεν, οὔτε δίχα σώματος ὁρατὸς ὢν οὔτε δίχα ψυχῆς αἰσχρᾶς καὶ ὑπὸ τοῦ

Deo rogandus est Deus: et quae ab alio accipere nequimus: atque ea bona quibus praeit labor cum virtute, haec, inquam, post laborem adsequi postulemus. Ignavi hominis preces stulta sunt verba. Quae vero tu adsequuta, non es retentura, haec a Deo ne postules: donum enim Dei est quidquid auferri nequit. Quamobrem is ne dabit quidem id quod in perpetuum non es habitura. Ea contemne, quorum libera a corpore non indigebis: quorum vero post fata indigebis, ad horum acquisitionem te exercens, Dei auxilium implora. Igitur nihil petes eorum, quae ipsa fortuna, postquam dedit, auferre solet. Neque ante suum tempus quidvis postules, verum ubi Deus bonas tibi preces naturaliter insitas suggeret.

13. Namque in his ipsum Deum tamquam in speculo

(1) Scriptum πόνος, tum superscriptum λόγος.
(2) Cod. δεηθείσῃ.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κακίας ἐσκοτισμένης· κάλλος γὰρ ἐκείνου τὸ ἀκήρατον, καὶ φῶς τὸ ζωτικὸν ἀληθείᾳ διαλάμπον· κακία δὲ πᾶσα ὑπὸ ἀγνοίας διέψευται, καὶ ὑπὸ αἰσχύς διέστραπται· ταῦτ' οὖν θέλε καὶ αἰτοῦ τὸν θεὸν ἃ θέλει τε καὶ ἔστιν αὐτὸς· εὖ ἐκεῖνο γινώσκου, ὡς ἐφόσον τὶς τὸ σῶμα ποθεῖ καὶ τὰ τοῦ σώματος σύμφυλα, ὅσῳ τοσοῦτον ἀγνοεῖ τὸν θεὸν, καὶ τοῦ ἐκείνου ἐνοράσεως ἑαυτὸν ἀπεσκότισε (1), καὶ ἂν παρὰ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ὡς θεὸς δοξάζεται· σοφὸς δὲ ἄνθρωπος ὀλίγοις γινωσκόμενος, εἰ δὲ βούλει, καὶ ὑπὸ πάντων ἀγνοούμενος, γινώσκεται ὑπὸ θεοῦ· ἐπέσθω τοίνυν ὁ μὴ νοῦς τῷ θεῷ, ἐνοπτριζόμενος τῇ ὁμοιώσει θεοῦ· τῷ δὲ νῷ ἡ ψυχὴ· τῇ δ' αὖ ψυχῇ ὑπηρετεῖτω τὸ σχῆμα, εἰς ὅσον οἷόν τε, κα-

licet contemplari, qui neque a corpore aliquo cernitur neque ab animo turpi et vitiis obtenebrato. Pulchritudo enim Dei incorrupta; lux eius vivificat, veritate coruscans. Vitium inscitiâ falsum fit et turpitudine distorquetur. Id igitur a Deo pete quod ipse vult et porro est. Illud tibi persuade, quo magis quis corpus et corpori agnata adpetit, eum vehementius Deum ignorare atque illius notionem ipsum sibi praecludere, etiamsi a cunctis hominibus ceu numen observaretur. Contra sapiens homo paucis notus, immo, si lubet, omnibus ignotus, noscitur a Deo. Sectetur igitur mens Deum, eumque tamquam in imagine contempletur: mentem sectetur animus:

(1) Hanc hausit Porphyrius doctrinam a suo magistro Plotino, in cuius vitae initio scribit ipse Porphyrius: Πλωτῖνος ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὼς φιλόσοφος, ἐώκει μὲν αἰσχυνομένῳ ὅτι ἐν σώματι εἴη: *Plotinus, nostrae aetatis philosophas, pudore quodam adfici videbatur, quod anima eius in corpore esset.* Conferantur eiusdem Porphyrii sententiae, et Platonis Phaedo. Recolatur denique p. 372. n. 2.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θαρᾷ καθαρὸν· ἀπὸ γὰρ τῆς παθῶν ταύτης μιαινόμενον, εἰς αὐτὴν πάλιν ἐπαναστρέφει τὰ μιάσματα.

ιδ. Τῇ δὲ ψυχῇ τῇ θεοφιλεῖ (1) καὶ τῷ θεοφιλεῖ νῷ ἐν τῷ καθαρῷ σώματι ἔστω ἐν καὶ πράξις ἀκόλουθος καὶ λόγος· αἱρετωτέρα σοὶ ὄντος (χρήματα (2)) εἰκῇ βαλεῖν ἢ λόγον· καὶ τὸ ἡττᾶσθαί τ' ἀληθῆ λέγοντα, ἢ νικᾷν ἀπατῶντα· τὸ γὰρ νικῆσαν ἀπάτῃ, ἐν τῷ ἤθει ἥττηται· μάρτυρες δὲ κακῶν ψευδεῖς λόγων· ἀδύνατον τὸν αὐτὸν φιλόθεόν τε εἶναι καὶ φιλήδονον καὶ φιλοσώματον· ὁ γὰρ φιλήδονος καὶ φιλοσώματος, πάντως καὶ φιλοχρήματος· ὁ δὲ φιλοχρήματος, ἐξ ἀνάγκης ἄδικος· ὁ δὲ ἄδικος, καὶ εἰς θεὸν καὶ εἰς πατέρας ἀνόσιος καὶ

animo vero ipsi subserviat corporea figura, quantum fieri potest, pura puro. Secus corpus ab illius passionibus inquinatum, in ipsum animum piacula retorquebit.

14. Pio autem animo piaeque menti in puro corpore consentiant opera et sermo. Quippe tibi optabilius est opes temere proiicere quam sermonem: vinci vera dicentem, quam vincere alios fallentem. Nam qui fraude vincit, moribus deterior fit. Falsus sermo testis rei malae. Fieri nequit ut idem Deum amet et voluptatem atque corpus. Nam voluptatis corporisque amator, idem utique est pecuniae cupidus: hic autem necessario iniustus: iniustus vero, et in Deum et in parentes impius est, et in reliquos omnes peccat: adeo ut, etiamsi hecatombas im-

(1) Cod. θεοφιλῆ.

(2) Spatiolum in codice relictum explevi vocabulo χρήματα. Praecipiebat sane Pythagoras, teste in eius vita Porphyrio pythagoreo sect. 39. παρακαθήκην μὴ χρημάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ λόγων φυλάσσειν: *non solum pecuniarum sed et sermonum depositum esse servandum.*

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

εἰς τοῦς ἄλλους παράνομος· ὥστε κἂν ἑκατόμβας βύῃ, καὶ μυρίοις ἀναθήμασι τοὺς νεὼς ἀγάλλῃ, ἀσεβὴς ὅλη καὶ ἄθεος καὶ τῇ προαιρέσει ἱερόσυλος· διὸ καὶ πάντα φιλοσώματον ὡς ἄθεον καὶ μιαρὸν ἐκτρέπεσθαι χρή.

ιε. Καὶ οὗ ταῖς δόξαις οὐκ ἂν χρήσαιο, τούτῳ μήτε βίου μήτε λόγου τοῦ περὶ θεὸν κοινώνει· λόγον γὰρ θεοῦ τοῖς ὑπὸ δόξης διεφθαρμένοις λέγειν, οὐκ ἀσφαλές· καὶ γὰρ καὶ τἀληθῆ λέγειν ὅτι τούτων περὶ θεοῦ καὶ τὰ ψευδῆ, κίνδυνον ἴσον φέρει· οὔτε αὖ τέ τινα προσῆκεν ἀνοσίων ἔργων μὴ καθαρεύοντα φθέγγεσθαι περὶ θεοῦ, οὔτε εἰς τοιούτων ἀκοὰς ἐμβάλλοντα τὸν περὶ θεοῦ λόγον οἴεσθαι μὴ μιαίνειν· ἀλλ' ἀκροᾶσθαι καὶ λέγειν τὸν περὶ θεοῦ λόγον ὡς ὅτι θεοῦ· προηγεῖσθω οὖν τοῦ περὶ θεοῦ λόγου τὰ θεοφιλῆ ἔργα, καὶ σιγᾶσθω ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος ὅτι πλήθους (1)·

molet innumerisque donis templa exornet, impius nihilominus sit et irreligiosus et impurus et mente sacrilegus. Quare omnis homo voluptati corporis deditus, ceu irreligiosus et impurus vitandus est.

15. Iam quorum dogmatibus uti nolis, eos neque ad convictum adhibebis, neque sermone de divinis rebus imperties. De his enim rebus cum iis loqui qui falsa opinione corrupti sunt, haud tutum est. Nam sive vera sive falsa de Deo apud hos narres, aeque periculosum est. Neque rursus decet sceleribus inquinatum de Deo loqui, neque non videtur pollui eiusmodi sermo in impiorum aures demissus: sed prorsus oportet, sermonem de Deo et dici et audiri digne Deo. Praecedant igitur divinum sermonem

(1) Id nimirum inter praecepta Pythagorae recenset ipse Porphyrius in illius vita sect. 42. θεῶν εἰκόνας ἐν δακτυλίοις μὴ φο-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀνοικειοτάτη γὰρ θεολογία κενοδοξίᾳ ψυχῆς· νόμιζε αἱρετώτερον εἶναι σιγᾶν ἢ λόγον εἰκῆ προέσθαι περὶ θεοῦ· ἀξίαν σε ποιήσει θεοῦ τὸ μηδὲν ἀνάξιον θεοῦ μήτε λέγειν μήτε πράττειν, μήτε πάντη (1) εἰδέναι ἀξιοῦν· ὁ δὲ ἄξιος ἀνθρωπος θεοῦ, θεὸς ἂν εἴη.

ιϛ. Καὶ τιμήσεις μὴν ἄριστα τὸν θεὸν ὅταν τῷ θείῳ τὴν σαυτῆς διάνοιαν ὁμοιώσεις· ἡ δὲ ὁμοίωσις ἔσται διὰ μόνης αρετῆς (2)· μόνη γὰρ ἀρετὴ τὴν ψυχὴν ἄνω ἕλκει, καὶ πρὸς τὸ συγγενὲς· καὶ μέγα οὐδὲν ἄλλο μετὰ θεὸν, ἢ ἀρετὴ· μείζων ἀρετῆς θεὸς· θεὸς δὲ ἄνθρωπον βεβαιοῖ· πράξεων κακὸς δαίμων ἡγεμών· ψυχὴ οὖν πονηρὰ φεύγει τὸν θεὸν, φρόνοιαν δὲ θεοῦ εἶναι οὐ βούλεται, νόμῳ τε καὶ θείῳ πάντα φαῦ-

pia opera, neque in publica concione de Deo sermo sit. Nullum enim theologiae cum animae vanitate commercium. Existima melius esse silere, quam temerarium sermonem de Deo effutire. Digna Deo efficieris, si nihil Deo indignum loquaris vel facias, vel omnino scire volueris. Dignus autem Deo homo, Deus ipse quodammodo est.

16. Certe Deum vel maximo honore adficies, cum mentem tuam ad Dei imaginem finges. Fit autem haec similitudo unius ope virtutis: sola enim virtus animam erigit ad cognatam sibi naturam. Nihil post Deum grande est, praeter virtutem. Maior autem virtute Deus. Corroborat Deus hominem qui rectis operibus studet: malorum autem operum malus genius dux. Malus animus Deum fugit,

---

ρεῖν· τουτέστι, τὴν περὶ θεῶν δόξαν καὶ λόγον μὴ πρόχειρον μηδὲ φανερὸν ἔχειν, μηδ' εἰς πολλοὺς φέρειν.

(1) Codex videtur habere πάντα.

(2) Eadem fere sententia legitur apud Porphyrium de abstinentia III. sect. 26.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λον κολάζοντος ἀποστατοῖ (1) παντὸς· ψυχὴ δὲ σοφοῦ ἁρμόζει πρὸς θεὸν, ἀεὶ θεὸν ὁρᾷ, σύνεστιν ἀεὶ θεῷ (2)· εἰ δὲ χαίρει τῷ ἀρχομένῳ τὸ ἄρχον, καὶ θεὸς σοφοῦ κήδεται καὶ φρονεῖ· καὶ διὰ τοῦτο μακάριος ὁ σοφὸς, ὅτι ἐπιτροπεύεται ὑπὸ θεοῦ· οὐχ ἡ γλῶττα τοῦ σοφοῦ τίμιον παρὰ θεῷ, ἀλλὰ τὰ ἔργα· σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ σιγῶν τὸν θεὸν τιμᾷ· ἄνθρωπος δὲ ἀμαθὴς καὶ εὐχόμενος καὶ θύων μιαίνει τὸ θεῖον· μόνος οὖν ἱερεὺς ὁ σοφὸς (3), μόνος θεοφιλὴς, μόνος εἰδὼς εὔξασθαι.

providentiamque eiusdem esse nollet, divinam denique legem cuiusvis improbitatis vindicem prorsus reiicit. Animus sapientis ad Deum semet conformat, semperque Deum spectat, cumque eodem versatur. Quod si subdito dominus gaudet, Deus quoque sapientis curam gerit, eidemque consulit. Hinc sapiens beatus fit, quoniam in tutela Dei est. Neque lingua sapientis accepta est Deo, sed opera: sapiens enim homo, etiamsi sileat, Deum honorat: stultus contra et precans et sacrificans Deum incestat. Solus ergo sapiens sacerdotio fungitur, solus pius est, solus precandi peritus.

---

(1) Ita codex ἀποστατοῖ.

(2) Hinc ea quae de Plotini suique adeo ipsius nescio qua ecstasi incredibiliter narrat Porphyrius prope finem vitae Plotini. Ἀεὶ σπεύδων (Πλωτῖνος) πρὸς τὸ θειον, οὗ διὰ πάσης τῆς ψυχῆς ἤρα, ὅτι τε πάντ' ἐποίει, ἀπαλλαγῆναι πικρὸν κῦμ', ἐξυπαλύξαι τοῦ αἱμοβότου τῇδε βίου· οὕτως δὲ μάλιστα τούτῳ τῷ δαιμονίῳ φωτὶ πολλάκις ἐνάγοντι ἑαυτὸν εἰς τὸ πρῶτον καὶ ἐπέκεινα θεὸν ταῖς ἐννοίαις καὶ κατὰ τὰς ἐν τῷ συμποσίῳ ὑφηγημένας ὁδοὺς τῷ Πλάτωνι, ἐφάνη ἐκεῖνος ὁ μήτε μορφὴν, μήτέ τινα ἰδέαν ἔχων, ὑπὲρ δὲ νοῦν καὶ πᾶν νοητὸν ἱδρυμένος· ᾧ δὴ καὶ ἐγὼ ὁ Πορφύριος ἅπαξ λέγω πλησιάσαι καὶ ἑνωθῆναι, ἔτος ἄγων ἑξηκοστόν τε καὶ ὄγδοον.

(3) Sensu potius stoico haec dicuntur quam vero ac naturali.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ιζ. Καὶ ὁ σοφίαν ἀσκῶν, ἐπιστήμην ἀσκεῖ τὴν περὶ θεοῦ· οὐ λιτανεύων ἀεὶ καὶ θύων, ἀλλὰ δὲ τ ἔργων τὴν πρὸς θεὸν ἀσκῶν εὐσέβειαν (1)· θεῷ γὰρ εὐάρεστος οὔτε δόξαις ἀνθρώπων οὔτε σοφιστῶν κεναῖς φωναῖς γένοιτ' ἄν τις· αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν καὶ εὐάρεστον ποιεῖ θεῷ καὶ ἐκθεοῖ τῇ τε ἰδίας διαθέσεως ὁμοιότητι τῷ μετὰ ἀφθαρσίας μακαρίῳ· καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν εὐσεβῆ καὶ δυσάρεστον ποιεῖ τῷ θεῷ· οὐχ ὑπὸ θεοῦ πάσχων κακῶς (ἀγαθοποιὸν γὰρ μόνον τὸ θεῖον) ἀλλ' ὑφ' ἑαυτοῦ διά τε ἄλλα καὶ τὴν περὶ θεοῦ κακὴν δόξαν. Ἀσε-

17. Qui sapientiam profitetur, idem Dei scientiam profitetur; non adsiduis precibus atque hostiis, sed operibus veram in Deum pietatem exserens. Deo quippe gratus nemo fiet propter vel hominum aestimationem vel sophistarum vanas voces. Ipse utique homo semet Deo gratum reddit, immo se Deum quodammodo facit, dum mores suos conformat ad incorruptibiliter beatum. Ipse, inquam, homo pium se itemque improbum adversus Deum constituit. Neque is a Deo aliquando vexatur (beneficus enim semper Deus) sed ipse sibi nocet, praesertim ob falsas de Deo

---

Ita fere sacerdos dictus fuit Porphyrius a suo praeceptore Plotino, ut ipse narrat in eius vita: ἐμοῦ ἐν πλατωνείοις ποίημα ἀναγνόντος τὸν ἱερὸν γάμον, καί τινος διὰ τὸ μυστικῶς πολλὰ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐπικεκρυμμένως εἰρῆσθαι, εἰπόντος μαίνεσθαι τὸν Πορφύριον, ἐκεῖνος εἰς ἐπήκοον ἔφη πάντων, ἔδειξας ὁμοῦ καὶ τὸν ποιητὴν καὶ τὸν φιλόσοφον καὶ τὸν ἱεροφάντην.

(1) Augustinus de civ. D. XIX. 23. haec refert Porphyrii verba: *Deus quidem utpote omnium pater, nullius indiget: sed nobis est bene, cum eum per iustitiam et castitatem aliasque virtutes adoramus, ipsam vitam precem ad ipsum facientes per imitationem et inquisitionem de ipso. Inquisitio enim purgat, inquit; imitatio deificat affectionem ad ipsum operando.*

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

βὴς οὐχ οὕτως ὁ τὰ ἀγάλματα τῆς θεῶν μὴ περιέπων, ὡς ὁ τὰς τῆς πολλῶν δόξας τῷ θεῷ συνάπτων· σὺ δὲ μηδὲν ἄξιον ποτὲ ὑπολάβῃς περὶ θεοῦ μήτε τῆς μακαριότητος αὐτοῦ μήτε τῆς ἀφθαρσίας.

ιη. Οὗτος γὰρ μεγίστος καρπὸς εὐσεβείας τιμᾶν τὸ θεῖον καὶ τὰ πάτρια· οὐχ ὡς ἐκείνου προσδεομένου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐκείνου εὐλαβεστάτης καὶ μακαρίας σεμνότητος εἰς τὸ σέβας αὐτοῦ ἐκκαλουμένου· βωμοὶ δὲ θεοῦ ἱερουργούμενοι μὴν οὐδὲν βλάπτουσι, ἀμελούμενοι δὲ οὐδὲν ὠφελοῦσι· ὅστις δὲ τιμᾷ τὸν θεὸν ὡς προσδεόμενον, οὗτος λέληθεν ἑαυτὸν δοξάζων τῆς θεοῦ κρείττονα εἶναι· οὐ χολωθέντες οὖν οἱ θεοὶ βλάπτουσι, ἀλλ' ἀγνοηθέντες· ὀργὴ γὰρ θεῶν ἀλλοτρία (1)· ὅτι ἐπ' ἀβουλήτοις μὴν ἡ ὀργὴ, θεῷ δὲ οὐδὲν ἀβούλητον· μὴ τοίνυν μίαινε τὸ

opiniones. Neque tam impius est qui deorum simulacra non colit, quam qui multorum commenta Deo affingit. Tu vero nihil umquam Deo satis dignum esse existimes, neque eius beatitate, neque incorruptione.

18. Fructus pietatis maximus Deum observare et patria instituta. Deus re quidem nulla eget, verum eius reverendissima et beata dignitas ad eiusdem cultum invitat. Arae porro Dei, si iis operemur, non nocent; si negligantur, non prosunt. Qui igitur Deum colit, quasi is cultu egeret, hic (etsi imprudens) videtur quodammodo existimare Deo se esse meliorem. Dii igitur non nocent irati sed ignorati. Ira a deorum naturâ aliena est: ira enim in inconsideratum cadit, nihil autem incosideratum Deus habet. Ne itaque Deum polluas hominum erroribus: neque enim

(1) Stoice haec et alia Porphyrius ethnicus. Ceteroquin legesis Lactantium de ira Dei.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θεῖον ἀνθρωπίναις ψευδοδοξίαις· οὔτε γὰρ ἐκεῖνο βλάψεις τό γε μακάριον δίχῃ παντὸς, καὶ οὗ πᾶσα βλάβη τ' ἀφθαρσίας ἐξελήλαται, σαυτὴν δὲ τυφλώσσεις πρὸς τὴν τῶν μεγίστων καὶ κυριωτάτων διάγνωσιν.

ιθ. Οὐδὲ ταῦτα λέγειν με ἡγοῦ παραγγέλλοντα σέβειν θεὸν· γελοῖος γὰρ ὁ τοῦτο παραγγέλλων, ὡς ἐπιδιστάζειν ἐνόντος περὶ τούτου· καὶ οὐχ ὅτι τινὰ ποιοῦντες ἢ δοξάζοντες περὶ θεοῦ, καλῶς τοῦτοις (1) σέβομεν· οὔτε δάκρυα καὶ ἱκετείαι θεὸν ἐπιστρέφουσι (2), οὔτε θυηπόλια θεὸν τιμῶσιν, οὔτε ἀναθημάτων πλῆθος κοσμοῦσι θεὸν, ἀλλὰ τὸ ἔνθεον φρόνημα καλῶς ἐφ' ἕδρας μένον (3) συνάπτεται θεῷ· χωρεῖν γὰρ ἀνάγκη τὸ ὅμοιον πρὸς τὸ ὅμοιον· θυήπολια δὲ ἀφρόνων πυρὸς τροφὴ, καὶ τὰ παρὰ τούτων ἀναθήματα ἱεροσύ-

Deo nocebis qui beatus est in perpetuum, quumque sit incorruptibilis nulli iniuriae obnoxius est; te ipsam vero excaecabis, quominus maximarum potissimarumque rerum notitiam consequaris.

19. Neque haec a me propterea dici putes, quia ad Dei cultum cohortari velim: ridiculum enim facit qui id monet, quasi in dubium revocari possit. Neque si certis ritibus utimur atque opinionibus erga Deum, idcirco hunc bene colimus. Lacrymae ac supplicationes Deum non commovent, victimae Deum non honorant, donariorum cumulus Deum non exornat: verum divinitus instincta mens et bene constituta cum Deo coniungitur. Necesse enim est ut similia inter se iungantur. Victimae insipientium ignis pabulum sunt, et horum donaria sacrilegos poenae obno-

(1) Cod. τούτους.
(2) Stoice, ut dixi, loquitur ethnicus Porphyrius.
(3) Cod. ἡδρασμένον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λοις χορηγία τῆς εἰς κόλασιν (1). Σοὶ δὲ, ὥσπερ εἰρηται, νεὼς μὴ ἔστω τοῦ θεοῦ ὁ ἐν σοὶ νοῦς· παρασκευαστέον δὲ αὐτὸν καὶ κοσμητέον εἰς καταδοχὴν τοῦ θεοῦ ἐπιτήδειον· μηδὲ ἐφήμερος ὁ κόσμος ἔστω καὶ τὰ τῆς παραδοχῆς, καὶ πάλιν γέλωτες καὶ ἀφροσύναι καὶ τὸ χώρημα τοῦ πονηροῦ δαίμονος.

κ. Ἐὰν οὖν ἀεὶ μνημονεύῃς, ὅτι ὅπου ἂν ἡ ψυχὴ σου περιπατῇ, καὶ τὸ σῶμα ἐνεργὸν ἀποτελῇ, θεὸς παρέστη μὴ ἔφορος ἐν πάσαις σου ταῖς βουλαῖς καὶ ταῖς πράξεσιν, αἰδεσθήσῃ μὴ τοῦ θεωροῦ τὸ ἄλιστον, ἕξεις δὲ τὸν θεὸν συνοικον· κἂν τὸ στόμα οὖν σου προφασίν τινα πράγματος ἄλλου τοῦ διαλέγεται, μὴ τῆς γνώμης τὸ φρόνημα τετράφθω πρὸς τὸν θεὸν· οὕτως γάρ σοι καὶ ὁ λόγος ἔνθεος ἔσται διὰ φωτὸς τοῦ θεοῦ τῆς ἀληθείας λαμπρυνόμενος καὶ ῥᾷον προχωρῶν· θεοῦ γὰρ γνῶσις ποιεῖ βραχὺν λόγον.

xios faciunt. Tibi ergo, ut diximus, Dei templum tua mens esto, quae quidem ita instruenda atque adornanda est, ut Dei idoneum sit receptaculum: neque eiusdem temporalis sit apparatus, et tamquam hospitium, ita ut rursus ridicula et stulta sequantur et mali genii habitatio.

20. Si igitur semper memineris, ubicumque animus tuus versabitur corpusque ipsum operosum reddet, ibi Deum adesse praesentem cogitationibus omnibus atque actionibus tuis; revereberis sane scrutatorem, cuius oblivisci non est fas, Deumque habebis familiarem. Quod si os tuum quavis de causa quidvis aliud loquatur, cum mente ipsa cogitatio quoque ad Deum convertatur. Sic enim tibi et sermo numine plenus erit, atque luce divinae veritatis coruscus fluidiorque manans. Dei quippe cognitio expeditum facit sermonem.

(1) Cod. εἰκίλασιν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κα. Ὅσῳ δ' ἂν λήθη παρεισέλθῃ θεοῦ, τὸν κακὸν δαίμονα ἀνάγκη ἐνοικεῖν· χώρημα γὰρ ἡ ψυχὴ, ὥσπερ μεμάθηκας, ἢ θεῶν ἢ δαιμόνων (1)· καὶ θεῶν μὲν συνόντων, πράξει τὰ ἀγαθὰ καὶ διὰ τῶν λόγων καὶ διὰ τῶν ἔργων· ὑποδεξαμένη δὲ ψυχὴ τὸν κακὸν σύνοικον, διὰ πονηρίας πάντα ἐνεργεῖ. Ὅταν οὖν ἴδῃς ἄνθρωπον τοῖς κακοῖς χαίροντα καὶ δρῶντα, γίνωσκε τοῦτον ἠρνεῖσθαι μὲν τὸν θεὸν ἐν τῇ γνώμῃ, πονηροῦ δὲ δαίμονος ὄντα ἐνδιαίτημα· θεὸν οἱ μὲν εἶναι νομίζοντες καὶ διοικεῖν ἅπαντα, τοῦτο γέρας ἐκτήσαντο διὰ τῆς γνώσεως καὶ τῆς βεβαίας πίστεως, τὸ μεμαθηκέναι ὅτι ὑπὸ θεοῦ προνοεῖται πάντα, καὶ εἰσὶν ἄγγελοι (2) θεῖοι τε καὶ ἀγαθοὶ

21. Quô Dei oblivio irrepserit, illic malum daemonem habitare necesse est. Habitaculum quippe est anima, ut didicisti, deorum aut daemonum. Iam dii si inhabitent, bene utetur sermone et opere: sin eadem malum conturbernalem exceperit, improbe omnia faciet. Quum igitur hominem videris malo gaudentem idemque facientem, hunc scias negasse Deum mente, atque mali daemonis factum esse domicilium. Qui Deum esse existimant atque omnia moderari, hoc praemium referunt cognitio-

(1) Hoc videlicet pertinet ad doctrinam theurgicam, de qua plures libros Porphyrium scripsisse exploratum est. Ait vero Augustinus de civ. D. X. 9. *Porphyrius animam dicit per quasdam consecrationes theurgicas, quas teletas vocant, idoneam fieri atque aptam susceptioni spirituum et angelorum et ad videndos deos.* Quin de theurgica Porphyrii doctrina conferatur idem Augustinus eodem in libro capp. 9. 10. 11. 23. 24. 26. 27. 28. 29. 30. 32.

(2) De angelis sermonem fuisse in scriptis Porphyrii, testis est Augustinus de civ. D. X. 26. *Nescio quomodo (quantum mihi videtur) amicis suis theurgis erubescebat Porphyrius. Nam ista utcumque sapiebat, sed contra multorum deorum cultum non li-*

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δαίμονες (1) ἐπόπται τῶν πραττομένων, οὓς καὶ λαθεῖν ἀμήχανον· καὶ δὴ τοῦτο οὕτως ἔχειν πεπεισμένοι, φυλάττονται μὴ διαπίπτειν τοῖς κατὰ τὸν βίον, πρὸ ὄψεως ἔχοντες τὴν τῶν θεῶν ἀναπόδραστον ἐφόρασιν· εὐγνώμονα δὲ βίον κτησάμενοι μανθάνουσι θεοὺς, γινώσκονταί τε γινωσκομένοις θεοῖς.

κβ. Οἱ δὲ μήτε εἶναι θεοὺς πιστεύοντες, μήτε προνοίᾳ θεοῦ διοικεῖσθαι τὰ ὅλα, δίκης κόλασιν πεπόνθασι τὸ μήτε ἑαυτοῖς πιστεύειν μήθ' ἑτέροις ὅτι θεοὶ καὶ εἰσὶ καὶ οὐκ ἀλόγῳ

nis suae firmaeque fidei, quod videlicet sciunt et omnia a Deo prospici, et esse angelos caelestes bonosque genios, eorum quae fiunt observatores, quos latere nequimus. Quae ita se habere credentes, cavent ne in vita labantur, proposita sibi inevitabili deorum praesentia. Bonam autem vitam ingressi, deorum natura quae sit discunt: noscunt ipsi deos, iidemque a cognitis diis cognoscuntur.

22. Qui autem neque deos esse credunt neque Dei providentia omnia gubernari, hanc poenam a divina iustitia

---

bere defendebat. Et angelos quippe alios esse dicit, qui deorsum descendentes hominibus theurgicis divina pronuntient; alios autem qui in terris ea quae patris sunt, et altitudinem eius profunditatemque declarent. Num igitur hos angelos quorum ministerium est declarare voluntatem patris, credendum est velle nos subdi, nisi ei cuius nobis annuntiant voluntatem? Unde optime admonet etiam ipse platonicus, imitandos eos potius quam invocandos . . . Iam distinxisti angelos qui ad theurgos homines, nescio qua deducti arte descendunt etc. Legatur etiam ocus Porphyrii apud Eusebium praep. ev. IX. 3. et praecedentis paginae nota recolatur.

(1) Idem Augustinus de civ. D. X. 9. ait: *quamquam discernat* (Porphyrius) *a daemonibus angelos, aëria esse loca daemonum, aetheria vel empyrea disserens angelorum* etc.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

φορᾷ διοικεῖϑ τὰ πάντα· εἰς κίνδυνον οὖν ἄφατον ἑαυτοὺς ἐμβαλόντες, ἀλόγῳ ὁρμῇ καὶ εὐδιαπτώτῳ τοῖς κατὰ τὸν βίον ἐπιτίθενϑ, καὶ πάντα δρῶσιν ἃ μὴ θέμις, ἀναιρεῖν πειρώμενοι τὴν περὶ θεοὺς ὑπόληψιν· καὶ δὴ τούτους μὴν ἀγνοίας ἕνεκα καὶ ἀπιστίας θεοὶ διαφεύγουσιν· αὐτοὺς δὲ θεοὺς καὶ τὴν ὀπαδὸν τῆδ θεῶν δίκλω οὔτε φεύγειν οὔτε λαϑεῖν δύναν ϑ· βίον δὲ κακοδαίμονα καὶ πλανήτην ἑλόμενοι, ἀγνοοῦντες θεοὺς γινώσκονϑ θεοῖς καὶ τῇ δίκῃ τῇ παρὰ θεῶν.

κγ. Κἂν θεοὺς τιμᾷν οἰωνϑ καὶ πεπεῖσϑ εἶ θεοὺς, ἀρετῆς δὲ ἀμελῶσι καὶ σοφίας, ἠρνίωϑ θεοὺς καὶ ἀτιμάζουσιν· οὔτε γὰρ ἄλογος πίστις, δίχα τοῦ ὀρθῶς, ἐπιτυχὴς θεοῦ· οὔτε μὴν τὸ τιμᾷν θεοσεβὲς, ἄνευ τοῦ μεμαθηκέναι ὅτῳ τρόπῳ χαίρει τὸ θεῖον τιμώμενον· εἰ μὴ γὰρ προχοαῖς ἢ θυπλαῖς τερπόμενον πείϑεϑ, οὐκ ἂν εἴη δίκαιον τῷ τὴν ἴσλω πάν-

referunt, ut nec ipsi sibi credant nec item aliis, deos nempe esse neque insano impetu omnia rapi. Igitur in summum periculum semet coniicientes, furioso cursu lubricoque vitam agitant, omniaque iniusta perpetrant, dum opinionem quod dii sint tollere student. Atque hos utique propter inscitiam et incredulitatem dii deserunt: verum ut ipsi impii deos deorumque comitem vindicemque iustitiam vitent aut lateant, fieri non potest Quare vitam ingressi miseram et vagam, ipsi quidem deos ignorant, verum iidem non ignorantur a diis et a divina iustitia.

23. Quod si et deos se honorare putent, et eosdem esse credant, virtutem tamen negligant et sapientiam; hi deos reapse negant atque dehonestant. Neque enim fatua fides sine recta ratione Deum adsequitur: neque cultus pius est, nisi scias qua ratione Deus coli se gaudeat. Si enim is libationibus aut primitiis delectaretur atque moveretur,

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τας ἀμοιβὴν αἰτεῖν, μὴ τὴν ἴσην λαχόντας τύχην (1)· εἰ δὲ τούτων οὐδὲν ἧττον, μόνῳ δὲ ἥδεται τῷ καθαρεύειν τὴν διάνοιαν, ὁ δὴ δυνατὸν ἐκ προαιρέσεως παντί τῳ προσεῖναι, πῶς οὐκ ἂν εἴη δίκαιον; εἰ δὲ ἐξ ἀμφοῖν τὸ θεῖον θεραπευόμενον ἥδεται, ἱερείοις μὲν κατὰ δύναμιν, διανοίᾳ δὲ ὑπὲρ δύναμιν αὐτὸ τιμητέον· εὔχεσθαι θεῷ οὐ κακὸν, ὡς τὸ ἀχαριστεῖν πονηρότατον.

κδ. Κακῶν ἀνθρώπῳ οὐδεὶς θεὸς αἴτιος (2), ἀλλὰ αὐτὸς αυτῷ ὁ ἑλόμενος· εὐχὴ ἡ μὲν μετὰ φαύλων ἔργων ἀκάθαρτος, καὶ διὰ τοῦτο ἀπρόσδεκτος ὑπὸ θεοῦ· ἡ δὲ μετὰ καλῶν ἔργων καθαρά τε ὁμοῦ καὶ εὐπρόσδεκτος· τέσσαρα στοιχεῖα μάλιστα κεκρατύνθω περὶ θεοῦ, πίστις, ἀλήθεια,

haud aequus esset, quia parem ab omnibus remunerationem posceret, qui tamen haud pari fortuna uterentur. Quod si nihil minus quam haec Deus respicit, solaque mentis puritate delectatur, quam quidem cuique licet habere, dummodo velit, nonne ipse aequus est? Quod si utraque re Deus coli se gaudet, sacrificiis quidem pro viribus, mente autem etiam supra vires honorandus est. Sane precibus Deum onerare non est improbandum; verum enimvero ingratum animum erga eum gerere, id demum iniquissimum est.

24. Nullus Deus causa malorum est homini, sed ipse sibi mala consciscit homo. Preces cum pravis operibus impurae sunt, atque idcirco a Deo reiiciendae. Secus quae bonis operibus stipantur, eae purae sunt et porro admit-

(1) Futile hoc esse argumentum, nemo non videt.

(2) Recole huius operis porphyriani cap. XVII. Iam eamdem sententiam recitat Porphyrius de abstinentia III. 26.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἔρως, ἐλπὶς· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ, ὅτι μόνη σωτηρία ἡ πρὸς τὸν θεὸν ἐπιστροφὴ· καὶ σπουδάσαντα ὡς ἔνι μάλιστα σπουδάσαι τἀληθῆ γνῶναι περὶ αὐτοῦ· καὶ γνόντα ἐρασθῆναι τοῦ γνωσθέντος· ἐρασθέντα δὲ, ἐλπίσιν ἀγαθαῖς τρέφειν τὴν ψυχὴν περὶ τοῦ εἶναι· ἐλπίσι γὰρ ἀγαθαῖς οἱ ἀγαθοὶ τοὺς φαύλους ὑπερέχουσι· στοιχεῖα μὴν οὖν ταῦτα καὶ τοσαῦτα κεκρατύνθω.

κε. Τρεῖς δὲ νόμοι διακεκρίσθωσαν οἵδε· εἷς μὴν ὁ τοῦ θεοῦ, ἕτερος δὲ ὁ τῆς θνητῆς φύσεως, τρίτος δὲ ὁ θετὸς κατ' ἔθνη καὶ πόλεις· ὁ μὴν οὖν τῆς φύσεως ἀφορίζων τὰ μέτρα τῶν χρειῶν τοῦ σώματος καὶ τὸ ἐν ταύταις δεικνὺς ἀναγκαῖον, τὸ μάτην καὶ περιττοῦ σπουδαζόμενον ἐλέγχει· ὁ δὲ θετός τε καὶ κατ' ἔθνη διατεταγμένος, καὶ συνθήκην τὴν πρὸς ἀλ-

tendae. Quatuor cardines maxime in religione statuantur, fides veritas amor spes. Credere enim oportet, salutem non aliter adquiri quam per conversionem ad Deum: curandum deinde est, ut, quantum licet, vera de ipso sentiamus: cognitus porro Deus amandus est: post amorem sequitur ut bona spe vitam alamus. Bona enim spe boni malos vincunt. Hi ergo tanti momenti cardines firmi habeantur.

25. Iam leges tres distinguantur, prior divina, altera naturae mortalis, tertia civilis per gentes urbesque. Lex naturalis definit modum eorum quae corpori usui sunt: docet quid in his necessarium; rursus aliud supervacaneum frustraque adpetitum coarguit. Civilis lex atque inter gentes sancita firmat ex composito mutuam hominum socie-

(1) Haec a Christianis sine dubio sumit Porphyrius, quorum doctrinis in adulescentia fuit imbutus; etsi postea Christum sceleste deseruit.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λήλους κρατύνει κοινωνίαν διὰ τὸ πρὸς τὰ τεθέντα ὁμολογίας ὁ δ' αὖ θεῖος ὑπὸ μὴν τοῦ νοῦ σωτηρίας ἕνεκα ταῖς λογικαῖς ψυχαῖς κατὰ τὰς ἐννοίας διετάχθη· δι' ἀληθείας δὲ τοῦ ἐν αὐταῖς γεγραμμένος (1) εὑρίσκεται· παραβαίνεται δὲ ὁ μὴν τὴν φύσεως κεναῖς δόξαις ἀγνοηθεὶς ὑπὸ τοῦ τῇ ἀγαφιλοσωματίᾳ προσκειμένων σώματι· ὑπερβαίνεται δὲ καταφρονούμενος ὑπὸ τῶν ὑπεράνω γινομένων τοῦ σώματος καὶ διὰ τὸ σῶμα· ὁ δὲ θετὸς καιρῷ μὴν ὑποτάττται, ἄλλοτε ἀλλοίως γραφόμενος, καὶ τὸ βίαιον τὴν τοῦ κρατοῦντος δυναστείας· εἰς κόλασιν δὲ ἀπάγει τὸν ἁλόντα· οὔτε τοῦ λαθόντος οὔτε τὴν προαιρέσεως ἐφικέσθαι δυνάμενος ἑκάστου.

κϛ. Ὁ δέ γε θεῖος ἀγνοεῖται μὴν ψυχῇ δι' ἀφροσύνην καὶ ἀκολασίαν ἀκαθάρτῳ, ἐκλάμπει δὲ δι' ἀπαθείας καὶ φρονήσεως· καὶ οὔτε ὑπερβῆναι τοῦτον (2) δυνατὸν· οὐδὲν

tatem dum fidem statutorum conservat. Divina denique lex sub ipsa mente salutis causa rationalibus animis in intelligentia defixa est: apparet autem eorum quae ab ipsis cum veritate fiunt certis indiciis. Violatur naturae lex, vanas ob opiniones ignorata, ab iis qui nimium corpori indulgent voluptatis causa. Proculcatur contemptim ab iis qui ultra corporis naturam, corporis tamen causa, peccant. Civilis paret temporibus aliter aliâs temperata, propter violentiam eius qui potestatem exercet: damnato poenam statuit, neque secreta neque mentis propositum coarguere potest.

26. Lex divina latet animam vesania incontinentiaque inquinatam, fulget autem in quiete animi atque pruden-

(1) Cod. πεπραμμένος.
(2) Cod. τούτων.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γὰρ τούτου ὑπεράνω ἀνθρώπῳ· οὔτ' αὐτοῦ καταφρονῆσαι· οὐ γὰρ ἐκλάμψαι αὐτὸν οἷόν τε ἐν τῷ καταφρονεῖν αὐτοῦ μέλλοντι· οὔτε τύχαις καιρῶν τρέπεται, ὅτι κρεῖττον ἦν τῆς τύχης, καὶ πάσης βίας πολυτρόπου ἰσχυρότερος· νοῦς δὲ αὐτὸν μόνος γινώσκει, μετταλλεύων αὐτοῦ τὴν ἔρευναν, καὶ τετυπωμένον (1) ἐν αὐτῷ ἐξευρίσκει, τροφὴν τὲ ἀπ' αὐτοῦ πορίζει τῇ ὥσπερ σώματι αὐτοῦ ψυχῇ· ὡς (2) γὰρ σῶμα ψυχὴν λογικὴν θετέον, ἣν τρέφει ὁ νοῦς, τὰς ἐν αὐτῇ ἐννοίας, ἃς ἐνετύπωσε καὶ ἐνεχάραξεν ἐκ τῆς θείου νόμου ἀληθείας, εἰς ἀναγνώρισιν ἄγων δι' ἣς παρ' αὐτῷ φωτὸς· καὶ διδάσκαλος αὐτὸς γινόμενος καὶ σωτὴρ καὶ τροφεὺς καὶ φύλαξ καὶ ἀναγωγὸς, καὶ σιγῆς μὴ φθεγγόμενος τὴν ἀλήθειαν, τὸν δὲ θεῖον αὐτῆς ἐξελίττων νόμον διδοῦς δι' ἣς εἰς αὐτὸν

tia. Neque licet nobis eam excedere: nihil enim est in homine hac altius. Neque rursus contemni potest: quippe ipsa numquam affulgebit ei a quo spernenda sit. Neque eadem temporum vicibus circumagitur: excedit enim fortunam, omnique vi versatili fortior est. Sola mens divinam legem dispicit investigatione diligenti utens, impressamque in se deprehendit, eamdemque inventam alimoniae loco suppeditat animae, quae menti vice corporis ferme fungitur. Etenim instar corporis existimanda est rationalis anima, quam mens alit, dum illius ideas, divinae legis veritate ibidem impressas atque insculptas, lucis suae ope ad clariorem notitiam educit. Est quippe mens magistra salutaris, nutrix, custos, dux, cum silentio quidem loquens veritatem, sed tamen divinam legem evol-

(1) Cod. τετυμένον.
(2) Cod. οὐ.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐμβλέψεως ἐν ταῖς εἰς αὐτὸν ἐπιβολαῖς ἐν αὐτῇ τετυπωμένον ἐξ ἀϊδίου ἐπιγινώσκει.

κζ. Κατανοητέον οὖν πρῶτον σοι τὸν τῆς φύσεως νόμον· ἀπὸ δὲ τούτου ἀναβατέον ὅθι τὸν θεῖον, ὃς καὶ τὸν τῆς φύσεως διέταξε νόμον· ἀφ' ὧν ὁρμωμένη οὐδαμοῦ εὐλαβήσῃ τὸν ἔγγραφον· οἱ γὰρ ἔγγραφοι νόμοι χάριν τῶν μετρίων κεῖνται, οὐχ ὅπως μὴ ἀδικῶσιν, ἀλλ' ὅπως μὴ ἀδικῶνται· ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ἀληθῶς φιλόσοφος ὥρισται καὶ ἔστιν εὐπόριστος· ὁ δὲ τῶν κενῶν δοξῶν, ἀόριστός καὶ δυσπόριστος· ὁ οὖν τῇ φύσει κατακολουθῶν καὶ μὴ ταῖς κεναῖς δόξαις, ἐν πᾶσιν αὐτάρκης· πρὸς γὰρ τὸ τῇ φύσει ἀρκοῦν, πᾶσα κτῆσις ἐστὶ πλούτου· πρὸς δὲ τὰς ἀορίστους ὀρέξεις, καὶ ὁ μέγιστος πλοῦτος ἐστὶ (πενίας (1))· οὐ σπάνιον γε εὑρεῖν ἄνθρωπον

vens, videlicet ipsa eius contemplatione· Mens enim dum se ipsa considerat, legem divinam ab aeterno impressam in anima intelligit.

27. Consideranda tibi est igitur in primis naturalis lex: mox ad divinam conscendendum, ex qua naturalis ipsa manavit· Harum inhaerens vestigiis scriptam nihil timebis. Civilis lex modestorum hominum in gratiam statuta est; nimirum non ut ne laedant, sed ne laedantur. Naturales divitiae iure meritoque philosophicae definiuntur, ultroque parabiles sunt: quae autem in vanis opinionibus nituntur, indefinitae sunt aegreque parabiles. Igitur ei qui non vanis opinionibus sed naturae obtemperat, quaevis semper sufficiunt: nam cuicuimodi opes ad id, quod naturae satis est, lautae sunt; infinitas cupiditates ne ma-

(1) Videbatur supplendum πενίας, quae vox respondebat superiori πλούτου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πρὸς τὸ τῆς φύσεως τέλος πλούσιον, καὶ (1) πρὸς τὰς κενὰς δόξας (πένητα (2))· οὐδεὶς γὰρ τῷ ἀφρονῶν οἷς ἔχει ἀρκεῖται, μᾶλλον δὲ οἷς οὐκ ἔχει ὀδυνᾶται· ὥσπερ οὖν οἱ πυρέσσοντες διὰ κακοήθειαν τῆς (νόσου (3)) ἀεὶ διψῶσι, καὶ τῶν ἐναντιωτάτων ἐπιθυμοῦσι, οὕτω καὶ οἱ τὴν ψυχὴν κακῶς ἔχοντες διακειμένῳ πένονται πάντων ἀεὶ, καὶ εἰς πολυτρόπους ἐπιθυμίας ὑπὸ λαιμαργίας ἐμπίπτουσιν.

κη. Ἁγνεύειν οὖν καὶ οἱ θεοὶ δι' ἀποχῆς βρωμάτων καὶ ἀφροδισίων προσέταξαν, εἰς τὸ τῆς φύσεως, ἣν αὐτοὶ συνέστησαν, ἐπάγοντες βούλημα τοὺς εὐσεβείας μετιόντας· ὡς ἂν παντὸς τοῦ παρὰ τὸ βούλημα πλεονάζοντος μιαροῦ καὶ θανασίμου· φοβούμενος γὰρ ὁ πολὺς τὸ λιτὸν τῆς διαίτης διὰ τὸν θεὸν, ὅπὶ

ximae quidem opes explent. Haud raro occurrunt homines ad desideria naturae divites, ad supervacaneas cupiditates vacui. Nemo enim stultus iis quae habet contentus est; quin potius ob ea, quibus caret, cruciatur. Itaque veluti qui febri sunt correpti, pravo morbi ingenio, semper sitiunt, et adversissima quaeque adpetunt; ita et qui animo laborant, semper egent, atque in multiplices cupiditates gulae causa incidunt.

28. Quare et dii iusserunt, ut se homines expiarent abstinentia cibi reique venereae: atque intra naturae, qua ni ipsi condiderunt, votum cohibent eos qui pietatem sectantur: ita ut quicquid praeter naturae votum est, scelestum sit et exitiosum. Multi interim victus parsimoniam a Deo praestitutam aspernantes, ad opera convertuntur quibus

(1) Cod. καὶ πλούσιον pro πλούσιον, καὶ.

(2) Videbatur supplendum πένητα.

(3) Spatiolum in codice relictum explevi voce νόσου.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πράξεις πορεύεται τὰς μάλιστα πλοῦτον (1) παρασκευαζούσας· καὶ πολλοὶ τῶν πλούτου τυχόντες, οὐ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν εὗρον, ἀλλὰ μεταβολὴν μείζονων· διὸ φασὶν οἱ φιλόσοφοι, οὐδὲν οὕτως ἀναγκαῖον, ὡς τὸ γινώσκειν καλῶς τὸ μὴ ἀναγκαῖον· πλουσιωτάτην δὲ εἶναι πάντων τὴν αὐτάρκειαν, καὶ σεμνὸν τὸ μηδενὸς δεῖσθαι λαμβάνοντα· διὸ καὶ μελετᾶν παρακελεύονται οὐχ ὅπως τὶ ποριστέον ἀναγκαῖον, ἀλλὰ πῶς μᾶλλον θαρρήσομεν, μὴ πορισθέντος.

κθ. Μηδὲ αἰτιώμεθα τὴν σάρκα ὡς τῆς μεγάλων κακῶν αἰτίαν, μηδ' εἰς τὰ πράγματα τρέπωμεν τὰς δυσφορίας· ἐν δὲ τῇ ψυχῇ τὰς τούτων αἰτίας μᾶλλον ζητῶμεν, καὶ ἀπορρήξαντες πᾶσαν ματαίαν τῶν ἐφημέρων ὄρεξιν καὶ ἐλπίδα, ὅλοι γενώμεθα ἑαυτῶν· ἢ γὰρ δεῖ φόβον τὶς κακοδαιμονεῖ, ἢ

praecipue parantur opes. Tum plures divitiis potiti, haud medelam malorum invenerunt, sed in peiora delapsi sunt. Idcirco aiunt philosophi nihil esse tam necessarium, quam probe cognoscere quid non sit necessarium; ditissimum omnium esse eum qui iis quae habet contentus est: et nullius egere, praeclarum. Ideo et considerandum monent, non ut quo pacto aliquid necessarium acquiramus, sed quo pacto potius alacriter ea re carere possimus.

29. Neque carnem incusemus ceu malorum ingentium causam, neque in ipsa negotia impatientiae culpam coniiciamus: verum in anima potius horum causas quaeramus, abscissaque stulta omni quotidianarum voluptatum cupidine atque spe, absolutum nostri arbitrium obtineamus. Omnis enim infelicitas aut timore aliquo accidit, aut in-

(1) Cod. τοῦτον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δι' ἀόριστον καὶ κενὴν ἐπιθυμίαν· ἃ τις χαλινῶν δύναται τὸν μακάριον ἑαυτῷ περιποιῆσαι λογισμόν· ἐφ' ὅσον δ' ἂν ἀμηχανῇς, λήθῃ τῆς φύσεως ἀμηχανεῖς· αὐτὴ (1) γὰρ ἀορίστους φόβους καὶ ἐπιθυμίας προσβάλλεις· κρεῖσσον δέ σοι θαρρεῖν ὑπὸ στιβάδος κατακειμένῃ, ἢ ταράττεσθαι χρυσὴν ἐχούσῃ κλίνην καὶ πολυτελῆ τράπεζαν ἐξ ἐργασίας θρηνώδους· οὐσίας μὴ πλῆθος σωρεύεται, βίος δὲ ταλαίπωρος συνίσταται.

λ. Ἀφυσιολόγητον μηδὲν ἡγοῦ βοώσης τῆς σαρκὸς βοᾷν τὴν ψυχήν· σαρκὸς δὲ φωνὴ μὴ πεινῇν, μὴ διψῇν, μὴ ῥιγοῦν (2)· καὶ ταῦτα τὴν ψυχὴν χαλεπὸν μὴ κωλύειν· ἐπισφαλὲς δὲ παρακοῦσαι τῆς παραγγελίας φύσεως αὐτῇ, διὰ τῆς προσφυοῦς αὐτῇ αὐταρκείας καθημέραν· καὶ τὰ περὶ τῆς ψυχῆς

finita aliqua et vana cupiditate: quae siquis cohibeat, beatam sibi mentem comparare potest. Quamdiu autem fluctuas, oblivione scilicet naturae fluctuas, tibique ipsa innumeros timores et concupiscentias affundis. Melius autem tibi est sine curis esse in toro gramineo, quam aestuare in aureo lecto, pretiosaeve mensae accumbere non sine aerumnoso labore comparatae. Dum cumulus divitiarum aggeritur, vita infelix comparatur.

30. Alienum a natura ne reputes, clamante carne, clamare et animam. Carnis vox, ne esuriat, ne sitiat, ne algeat. Atque haec cohiberi quidem ab anima difficile est: laboriosum item imperanti naturae virtutem quotidianae temperantiae opponere: eamdemque naturam docere, ne vitam in maximis reponat: itemque ut, cum bene rem geremus, rem male gestam pati discamus: sin vero res

(1) Cod αὐτόν.

(2) Haec ipsa verba Epicuri sunt in eius reliquiis.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μικρότερα διδάσκειν νομίζειν· καὶ εὐτυχούντας δὲ γινώσκειν ἀτυχεῖν, δυστυχούντας δὲ μὴ περὶ μέγα τίθεσθαι, ὧν τὸ εὐτυχεῖν· καὶ δέχεσθαι μὲν ἀθορύβως τὰ παρὰ τὴν τύχης ἀγαθά· παρατετάχθαι δὲ πρὸς τὰ παρ' αὐτῆς δοκοῦντα εἶναι κακά· καὶ ὡς ἐφήμερον μὲν πᾶν τὸ τῶν πολλῶν ἀγαθόν ὄντι.

λα. Σοφία δὲ καὶ ἐπιστήμη οὐδαμῶς τύχης κοινωνεῖ· οὐκ ἀπορεῖν τούτων πόνος ἐστὶν, ἀλλὰ φέρειν μᾶλλον τὸν ἀνώνητον ἐκ τῶν κενοδόξων πόνον· ἔρωτι γὰρ φιλοσοφίας ἀληθινῆς πᾶσα ταραχώδης καὶ ἐπίπονος ἐπιθυμία ἐκλύεται· κενὸς ἐκείνου φιλοσόφου λόγος ὑφ' οὗ μηδὲν πάθος ἀνθρώπου θεραπεύεται· ὥσπερ γὰρ ἰατρικῆς οὐδὲν ὄφελος μὴ τὰς νόσους τῶν σωμάτων θεραπεύειν (1), οὕτως οὐδὲ φιλοσοφίας, εἰ μὴ τὸ τῆς ψυχῆς ἐκβάλλει πάθος· ταῦτα μὲν οὖν καὶ τὰ πρὸς τούτοις ὅμοια ὁ τῆς φύσεως παραγγέλλει νόμος.

non bene eveniat, ne plurimi faciamus felicitatem eorum quibus prospere res successit: fausta fortunae dona sedato animo excipiamus, rursusque adversum calamitates, quae ab ea immitti videntur, nosmet comparemus: atque breve reputemus id quod a plerisque bonum existimatur.

31. Sapientia contra et peritia nihil habet cum fortuna commune. Neque his rebus caducis carere operosum est, sed tolerare potius futilem vanae opinionis laborem. Amore quippe verae philosophiae omnis perturbata et laboriosa cupiditas solvitur. Vanus est ille sermo philosophi, quo nullus animi morbus curatur. Sicuti enim nulla est medicinae utilitas, nisi corporum tollat infirmitates, ita ne philosophiae quidem, nisi animi perturba-

(1) Ita codex, sed videtur dicendum εἰ μὴ etc. θεραπεύει.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λβ. Ὁ δὲ θεῖος ἐκβοᾷ ἐν καθαρῷ διανοίας τόμῳ· εἰ μὴ τὸ σῶμα οὕτω σοι συνηρτῆσθαι φυλάσσῃς, ὡς τοῖς ἐμβρύοις κυοφορουμένων τὸ χορίον, καὶ τῷ σίτῳ βλαστάνοντι τὴν καλάμιλω, οὐ γνώσῃ σεαυτήν· οὐδὲ γὰρ ἄλλος, ὅστις μὴ οὕτω δοξάζει, ἔγνω ἑαυτόν· ὥσπερ οὖν τὸ χορίον συγγενόμενον, καὶ ἡ καλάμη τοῦ σίτου, τριτωθέντα δὲ ῥίπτεται ἑκάτερα, οὕτω καὶ τὸ συναρτώμενον τῇ ψυχῇ παρείσῃ σῶμα (1)· οὐ μέρος ἀνθρώπου, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐν γαστρὶ γένηται προσυφάνθη τὸ χορίον· ἵνα δὲ ὅτι γῆς γένηται, συνεζύγη τὸ σῶμα· ὅσῳ τὶς τέτραπται πρὸς τὸ θνητὸν, τοσούτῳ τὴν ἑαυτοῦ γνώμιλω ἀσύμμετρον παρασκευάζει πρὸς τὸ τῆς ἀφθαρσίας μέγεθος· καὶ ὅσῳ τῆς τοῦ σώματος προσπαθείας ἀφίσταται, τοσούτῳ μέτρῳ τῷ θείῳ πελάζει (2). Ὁ συνετὸς ἀνὴρ καὶ θεο-

tiones expellat. Haec igitur et alia huiusmodi a naturae lege praecipiuntur.

32. Lex vero divina clamat in pura mentis parte, nisi corpus ita tibi connexum memineris, ut gravidarum foetibus membrana iuncta est, triticoque germinanti stipula, te ipsam non nosces. Neque enim quisquam, nisi hac sit sententia, se ipsum novit. Sicuti igitur membranae involucrum et triticea stipula, discissa abiiciuntur; ita copulatum animae corpus abiicietur. Non sunt secundinae pars corporis, sed conceptionum gratia cum utero connectuntur: ut autem in terra versetur homo, corpori copulatus est. Quo magis aliquis ad mortale devergit, eo vehementius mentem suam ineptam efficit ad incorruptionis dignitatem: et quantum a corporis adfectionibus semet

(1) Conferenda omnino Porphyrii sententia XXXIV.
(2) Recole superius cap. X. cum notis.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

φιλὴς ὅσα οἱ ἄλλοι μοχθοῦσι τοῦ σώματος ἕνεκα, τοσαῦτα ὑπὲρ τῆς ψυχῆς σπουδάζεται πονήσας· οὐ τὸ μεμνῆσθαι ὧν ἤκουσεν αὔταρκες εἶναι νομίζων, τὸ δὲ ἀναπρέχειν εἰς ἃ δεῖ δι' ὧν ἤκουσεν μελετῶν.

λγ. Γυμνὸς δὲ ἀποσταλεὶς, γυμνητεύων καλέσει τὸν πέμψαντα· μόνου γὰρ τοῦ μὴ τοῖς ἀλλοτρίοις πεφορτισμένου ἐπήκοος ὁ θεὸς, καὶ τοῦ καθαρῶν τῆς φθορᾶς ὑπερκείμενος· μέγα ἡγοῦ σοι ἐφόδιον εἰς βίον μακάριον τὸ δεδεμένον ἐν φύσει δῆσαι τὸν δήσαντα· ἐδέθημεν γὰρ φύσεως δεσμοῖς οἷς ἡμᾶς περιέβαλε, κοιλίᾳ, μορίοις, λαιμῷ, τοῖς ἄλλοις μέρεσι τοῦ σώματος, καὶ ταῖς δι' αὐτῶν χρήσαισι καὶ ἡδυπαθείαις καὶ τοῖς ὑπὲρ τούτων φόβοις (1)· ἐὰν οὖν τούτων τῆς γοητείας ὑπεράνω γενώμεθα, καὶ τῆς ἐπιβουλῆς φυλαξώμεθα τὴν πα-

submovet, tantum ad Deum accedit. Vir sapiens et pius quam alii curam corpori impendunt, ipse in animi cultum insumit: neque est contentus meminisse quae audivit, verum ad implendum officium, prout audivit, festinat.

33. Nudus in orbem missus, nudus mittentem invocet. Eum quippe tantummodo Deus audit, qui alienis non est gravatus, eique consulit qui corruptione purus est. Grande tibi puta esse adminiculum ad beatam vitam si in serva natura alligantem alligaveris. Alligati videlicet sumus naturae vinculis, ventre, iis quae sub ventre sunt, gula etiam, aliisque corporis membris, eorumque usibus et voluptatibus, et horum causa, quibusdam timoribus. Quod si horum praestigiis superiores fiamus, insidiarumque laqueum vitemus, alligantem utique alligamus. Ne igi-

(1) De humanae naturae alligationibus loquuntur item Porphyrii sententiae VII. et VIII.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γίδα, ἐδήσαμεν τὸν δήσαντα· μήτε οὖν εἴτε ἄῤῥεν εἶ, μήτε εἰ θήλεια τὸ σῶμα, πολυπραγμόνει, μηδὲ γυναῖκα ἴδῃς σαυτὴν, ὅτι μηδ' ἐγώ σοι ὡς τοιαύτῃ προσέσχον (1)· φεῦγε δ ψυχῆς πᾶν τὸ θηλυνόμενον, ὡς εἰ καὶ ἄῤῥενος εἶχες τὸ σῶμα περικείμενον· ἐκ παρθένου γὰρ ψυχῆς καὶ νοῦ τικτόμενα, μακαριώτατα· ἐξ ἀδιαφθόρων γὰρ τὰ ἄφθορα· ἃ δὲ τίκτει τὸ σῶμα, μιαρὸν πᾶσι τοῖς θεοῖς ἐνομίθη.

λδ. Μεγάλη οὖν παιδεία ἄρχειν τοῦ σώματος· πολλάκις κόπτουσι τινὰ μέρη (2)· ὅθι σωτηρίας δ ψυχῆς ἕτοιμος ἔσο τὸ ὅλον σῶμα ἀποκόπτειν· ὧν γὰρ ἕνεκα ζῆν ἐθέλεις, καὶ ἀπο-

tur magnopere cures masculum ne an femineum tibi corpus sit, neque te mulierem existimes: quoniam ne ego quidem ad te ceu talem accessi. Fuge quicquid in anima femineum sapit, non secus atque si masculum corpus tibi esset circumpositum. Quae enim generantur ex anima virgine excelsaque mente, beatissima sunt. Quippe ex incorruptibilibus incorruptibilia nascuntur: quae autem e corpore gignuntur, omnibus diis immunda sunt.

34. Grandis sapientia est imperare corpori. Multi corporis membrum aliquod valetudinis studio abscindunt; tu vero propter animi salutem totum corpus a te abscindere parata esto. Cuius enim causa vivere vis, eiusdem

(1) Recole cap. I. Ait autem in vita Porphyrii Bruckerus (hist. philosoph. T. II. part. 1. p. 248—249.) *Coniugii opus his hominibus ob grave in materiam corpusque odium, valde erat invisum, ut supra de Plotino quoque observavimus, et plura eius rei emempla adhuc in historia huius sectae* (electicae) *occurrent.* Recte praeterea idem Bruckerus monet conferendum esse Damascium apud Photium cod. CCXLII. (p. 1038.)

(2) In margine scriptum videtur ἔναρα.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θανεῖν μὴ κατόκνει· ἡγεῖσθω τοίνυν πάσης ὁρμῆς ὁ λόγος ἐξορίζων τοὺς δεινοὺς δεσπότας καὶ ἀθέους ἀφ' ἡμῶν· ὅτι καὶ χαλεπώτερον δουλεύειν πάθεσιν ἢ τυράννοις· ἀδύνατον δ' εἶναι ἐλεύθερον τὸν ὑπὸ παθῶν κρατούμενον· ὅσα γὰρ πάθη ψυχῆς, τοσοῦτοι καὶ ὠμοὶ δεσπόται.

λε. Οἰκέτας πειρῶ μὴ ἀδικεῖν, μηδὲ ὀργιζομένη κολάζῃς· κολάζειν δὲ μέλλουσα πεῖθε πρότερον ὅτι ὀλίγου συμφέρον τι κολάζεις, διδοῦσα αὐτοῖς καιρὸν ἀπολογίας· παραιτοῦ εἰς τὴν κτῆσιν τοὺς αὐθάδεις· τὰ γὰρ πολλὰ ἄσκει αὐτουργεῖν· λιτὸν γὰρ καὶ εὔπορον αὐτουργία (1)· καὶ δεῖ ἑκάστῳ τῶν μερῶν πρὸς ὃ ἡ φύσις κατεκέρασε χρῆσθαι τοῖς ἀνθρώποις, τῆς φύσεως ἄλλου μὴ δεόμενον· τοῖς γὰρ μὴ χρωμένοις τοῖς ἰδίοις, καταχρωμένοις δὲ τοῖς ἄλλοις, διπλοῦν τὸ φορτίον καὶ πρὸς τὴν δεδομένην τὰ μέρη φύσιν ἀχάριστον·

item causa ne mori graveris. Dux igitur cuiusvis actionis ratio sit, acres impiosque dominos a nobis repellens. Sane molestius est servire cupiditatibus, quam tyrannis: neque liber esse potest qui sui animi motibus obnoxius est: quot enim cupidines, tot saevi domini sunt.

35. In servos ne iniuria sis, neque irata in eos animavertas: quod si aliquando es punitura, fac primum sentiant se non sine utilitate puniri, neque tempus dicendae causae neges. Arrogantes ne coëmas. Multa tu ipsa per te facias; breve enim et expeditum est quod hoc pacto fit. Oportet insuper membris uti ad id, cuius causa hominibus eadem a natura compacta sunt. Neque aliquid a natura alienum exigendum est: qui enim propriis non utuntur, alienis autem abutuntur, bis peccant, at-

(1) Cod. αὐτουργίας.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ψιλῆς δὲ ἕνεκα ἡδονῆς μηδέποτε χρήσῃ τοῖς μέρεσι· πολλῷ γὰρ κρεῖττον τεθνάναι, ἢ δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι (1) . . . κακίαν ἐνδιορθωμένη τῆς φύσεως . . . οἷα δὲ οἰκέταις κοινωνοῦσα τιμῆς μεταδίδου τοῖς βελτίοσιν· οὐκ ἔσθ' ὅπως γὰρ οὖν ἄνθρωπον ἀδικοῦντα σέβειν θεὸν· ἀλλὰ κρηπὶς εὐσεβείας σοι νομιζέσθω ἡ φιλανθρωπία· καὶ . . .

que in naturam membrorum parentem ingrati sunt. Solius voluptatis causa membris ne utaris : multo enim melius est mori, quam incontinentia animum obscurare . . . vitium naturae corrigens . . . Si quid servis das, meliorem honore praefer. Prorsus fieri nequit, ut iniustus homo Deum colat : sed fundamentum pietatis existimetur erga homines caritas. Et . . . .

Reliqua desiderantur.

(1) Haec et altera subsequens, breves lacunae sunt. Post ultimam tamen lacunam quanta pars libelli desideretur, nemo potest divinare.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΦΙΛΩΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΚΑΡΤΑΛΛΟΥ ΕΟΡΤΗΣ.

α. Ταῦτα ὅτι πλέον ἐμήκυνα δι' τὴν ἱερὰν ἑβδόμιω, ἐπιδείξαθ βυλόμενος, ὅτι πάσας τὰς ἐτησίυς ἑορτὰς συμβέβηκεν ὡς ἂν ἀπογόνυς ἑβδομάδος ἦι, μητρὸς λόγον ἐχούσης (1) . . . ἀφροσύναι καὶ εὐφροσύναι· καὶ διότι ἐν πανηγύρεσι καὶ ἱλαρῶ βίῳ τέρψεις ἀμέτοχοι συννοίας καὶ κατηφείας

PHILONIS

DE COPHINI FESTO.

1. Haec ego prolixius sacri septenarii causa persecutus sum, quia ostendere avebam, cunctas annuas sollemnitates quamdam esse progeniem septenarii, qui patris munere fungitur ... insani simul sanique affectus. Ideoque in celebrioribus conventibus vitaque hilari recreationes cura omni tristitiaque vacuae corpus confirmant, animasque extollunt, partim delicato victu, partim religionis exercitio.

---

(1) Huc usque locus extabat in londinensi Philonis editione anni MDCCXLII. T. II. p. 298. Sequitur autem ibidem tractatus contra moechos atque homicidas: ἦν ποτε χρόνος ὅτε φιλοσοφία etc. Porro quicquid heic a me editur, id in codice florentino inter praedictos editionis londinensis locos insertum est. Et quidem post ἐχούσης statim additur, nullo apposito lacunae indicio, εὐφροσύναι etc. Sed reapse locum hiare nemo non sentit.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

συνίσταν) σῶμα (1), καὶ ψυχὰς ἀνασχοῦσαι, τὰς μὲν τῷ ἁβροδιαίτῳ, τὰς δὲ τῷ φιλοσοφεῖν (2).

β. Ἔστι δέ τις παρὰ ταῦτα ἑορτὴ μὲν θεοῦ, ἑορτῆς δὲ πανήγυρις, ἣν καλοῦσι κάρταλλον (3) ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ὡς μικρὸν ὕστερον ἀποδείξομεν· τὸ μὲν οὖν μὴ ἑορτῆς ἔχειν ἀξίωμα καὶ τάξιν, δῆλον ἐκ πολλῶν· οὔτε γὰρ τοῦ ἔθνους ἐστὶν ἀπάνδημος, οἷαι τοῦ ἄλλων ἑκάστη· οὔτε τι τοῦ προσαγομένων ἢ προσφερομένων ὅπῃ τὸν βωμὸν καθαγιάζεται, παρα-

2. Est autem, praeter haec, Dei quoddam sacrum, in eoque conventus, quem cophinum vocitant, ob eam quam mox dicturus sum causam. Iam hoc sacrum ad sollemniorum dierum dignitatem et ordinem non pertinere, multa declarant. Neque enim celebratur totius gentis concursu, quod in ceteris usuvenit; neque oblata munera in altari cremantur, perpetuo sacroque igni tra-

---

(1) Ita codex. Sed omnino legendum videtur συνίσταντα, σῶμα καὶ ψυχὰς ἀνασχοῦσαι· τὸ μὲν τῷ ἁβροδιαίτῳ, τὰς δὲ τῷ φιλοσοφεῖν: *festorum dierum recreationes curas tristitiamque pellunt, et corpora simul animosque sublevant, illa quidem delicato victu, hos autem religionis exercitio.*

(2) Locum illustrant similes Philonis sententiae: ταύτης ἕνεκα τῆς αἰτίας ὁ πάντα μέγας Μωσῆς ἐδικαίωσε τοὺς ἐγγραφέντας αὐτοῦ τῇ ἱερᾷ πολιτείᾳ, θεσμοῖς φύσεως ἑπομένους πανηγυρίζειν, ἐν ἱλαρίναις διάγοντας εὐθυμίαις κ. τ. λ. σχολάζοντας μόνῳ τῷ φιλοσοφεῖν. Item: παράδειγμα καὶ τοῦ δεῖν φιλοσοφεῖν, ἡ ἑβδόμη, καθ' ἣν ἐπιδεῖν λέγεται ἃ εἰργάσατο, ὅπως καὶ αὐτὸς ἐπιθεωρῇς τὰ φύσεως καὶ τὰ ἴδια ὅσα συντείνει πρὸς εὐδαιμονίαν.

(3) Cod. heic (et inferius καρτάλους) cum unica λ. Vide autem de haec caerimonia deuteronomium XXVI, et Philonem libro de humanitate T. II. p. 391. v. 15.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

διδόμενον τῷ ἀσβέστῳ πυρὶ καὶ ἱερῷ· οὔθ' ἡμερῶν ἀριθμὸς ὃν χρὴ ἑορτάζειν εἰρηται.

γ. Τὸ δὲ ἑορτώδη τύπον ἔχειν καὶ ἐγγὺς ἑστιᾶσθαι πανηγυρικῆς ἀδείας, εὐμαρῶς κατίδοι τις ἄν· ἕκαστος γὰρ τῆς ἀγροὺς καὶ κτήσεις ἐχόντων ἀφ' ἑκάστου τῶν ἀκροδρύων εἴδους ἀγγεῖα πληρώσας, καθάπερ ἔφην, ἃ προσηγορεύουσι καρτάλλους, ἀπαρχὴν δ' εὐκαρπίας εἰς τὸ ἱερὸν κομίζει γεγηθώς· καὶ στὰς ἀντικρὺ τοῦ βωμοῦ δίδωσι τῷ ἱερεῖ, τὸ πάγκαλον καὶ θαυμάσιον ᾆσμα διεξιών· εἰ δὲ μὴ τύχοι μεμνημένος, ἀκούων παρὰ τοῦ ἱερέως μετὰ προσοχῆς πάσης· ἐστι δὲ τοιόνδε ᾆσμα.

δ. Συρίαν ἀπέβαλλον οἱ ἀρχηγέται τοῦ γένους ἡμῶν (1), καὶ μετανέστησαν εἰς Αἴγυπτον· ὀλίγος ὄντες ἀριθμὸς πυξήθη-

dita; neque dierum numerus, quibus festum agitandum sit, definite indictus est.

3. Sed tamen hunc ritum sollemni ratione ac paene panegyrica hilaritate celebrari, facile quisque sentiet. Omnes enim, quibus agri praediaque sunt, ex quovis genere fructuum vasa cumulantes, quos cophinos ut dixi appellant, primum copiae fructum non sine gaudio ad templum advehunt, stantesque ante aram sacerdoti tradunt, pulcherrimum illum mirandumque hymnum dicentes: quem siquis forte memoria non teneat, cum religiosa attentione sacerdotem praeeuntem auscultat. Est autem hymnus huiusmodi.

4. Syria deserta nostri generis auctores in Aegyptum concesserunt. Ibi qui exigui numero erant, in magnitu-

(1) Notissimum est, Philonem lectionem τῶν LXX. passim sequi, quod heic quoque facit, quo in loco hebraica exemplaria paulo aliter se habent.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ᾶν εἰς πλῆθος ἔθνυς· οἱ ἀπόγονοι μύρια κακωθέντες ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, οὐδεμίας ἔτι φαινομένης ἐξ ἀνθρώπων ἐπικυρίας, ἐγένοντο θεοῦ ἱκέται, καταφυγόντες ὅπῃ τὴν ἐξ αὐτοῦ βοήθειαν· προσδεξάμενος τὴν ἱκεσίαν ὁ πᾶσι τοῖς ἀδικυμένοις εὐμενὴς, τοὺς μὴν ἐπιτιθεμένυς κατέπληξε σημείοις καὶ τέρασι καὶ φάσμασι καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσα κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐθαυματυργεῖτο· τοὺς δ' ἐπηρεαζομένυς καὶ πάσας ὑπομένοντας ἐπιβυλὰς ἐρρύσατο, οὐ μόνον εἰς ἐλευθερίαν ἐξελόμενος, ἀλλὰ καὶ χώραν πάμφορον δούς· ἀπὸ τῆς ταύτης καρπῶν, εὐεργέτα, σοὶ φέρομεν τὴν ἀπαρχὴν· εἰ δὲ θέμις εἰπεῖν ὅτι κομίζειν τὸν λαμβάνοντα· σαὶ γαρ, ὦ δέσποτα, χάριτες καὶ δωρεαὶ τὰ πάντα, ὧν ἀξιωθέντες ἐναβρυνόμεθα καὶ εὐφραινόμεθα τοῖς ἀπροσδοκήτοις ἀγαθοῖς (1), ἅπερ οὐκ ἐλπίσασιν ἡμῖν ἔδωκας.

dinem iusti populi excreverunt. Iidem parentes nostri miris modis ab incolis excruciati, quum a mortalibus nulla salutis spes affulgeret, Deum deprecati sunt, atque ad eius praesidium confugerunt. Quorum precibus Deus annuens, qui cunctis miseris solet esse benivolus, eos quidem, qui iniuriam inferebant, signis portentis spectris aliisque, quotquot eo tempore contigerunt, prodigiis conterruit; circumventos autem fraudibus iniustaque vi pressos non solum in libertatem vindicavit, verum etiam uberrima regione donavit: de cuius nunc fructibus ad te, qui beneficii auctor fuisti, primitias ferimus: si tamen is recte dicitur adferre qui accipit: haec enim omnia, Domine, tua munera donaque sunt, quibus nos ad-

(1) Cod. ἀγαθοῦ.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ε. Τὸ ᾆσμα τοῦτο, σχεδὸν ἀπὸ θέρους ἐνισταμένου μέχρι μετοπώρου λήγοντος, ἀδιάστατον ὑφ' ἑτέρων καὶ ἑτέρων ᾄδεται δυσὶ καιροῖς, ὁλοκλήρῳ μέρει ἡμίσει τοῦ ἐνιαυτοῦ, διὰ τὸ μὴ πάντας ἀθρόους κατὰ ῥητὴν προθεσμίαν τὰ ὡραῖα δύνασθαι κομίζειν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλους· ἔστι δ' ὅτε καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν αὐτῶν χωρίων· ἐπειδὴ γὰρ τῶν καρπῶν οἱ μὲν θᾶττον, οἱ δὲ βραδύτερον πεπαίνονται· καὶ διὰ τὰς τῶν τόπων (1) διαφορὰς ἀλεεινοτέρων ἢ κρυμωδεστέρων ὄντων, καὶ διὰ μυρίας ἄλλας αἰτίας, εἰκότως ἀόριστός ἐστι καὶ ἀπερίγραφος ὁ χρόνος τῶν τῶν ἀκροδρύων ἀπαρχῆς, ὅτι μήκιστον ἐκτεινόμενος.

ϛ. Ἡ δὲ τούτων χρῆσις ἐπιτέτραπται τοῖς ἱερεῦσιν, ἐπεὶ τῆς

fecti, ingenti gaudio efferimur: ea quippe bona tribuisti quae spem omnem longe vicerunt.

5. Hic hymnus continenter modo ab his modo ab illis canitur ab ineunte ferme aestate usque ad autumni exitum, nempe dimidiam per anni partem: quandoquidem haud eodem tempore cuncti, quasi ad condictam diem, maturos fructus adferre queunt, verum alii alio tempore. Immo ne iis quidem, qui eandem regionem incolunt, ut eodem tempore conveniant, interdum accidit. Fructus enim partim cito partim sero maturescunt. Itaque et propter locorum diversas rationes, quorum alii tepidiores sunt, alii frigidiores, et propter alias sexcentas causas, merito cautum est ut primitiarum offerendarum tempus indefinitum sit nullisque limitibus clausum, praetereaque ut diu protrahatur.

6. Oblatorum usura munerum sacerdotibus concedi-

(1) Cod. τρόπων, quam lectionem prorsus non contemno.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μὴν ἀποτομῆς οὐκ ἔλαχον οὐδὲ προσοδευομένης κτήσεως (1)· κλῆροι δ' εἰσὶν αὐτοῖς αἱ παρὰ τῶν ἐθνῶν ἀπαρχαὶ, ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ἃς μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ ὑπομένουσι. Τοιαῦτα μὴν περὶ ἑβδομάδος καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναφερομένων ἔν τε ἡμέραις καὶ μησὶ καὶ ἐνιαυτοῖς, καὶ περὶ ἑορτῶν αἳ συγγένειαν ἔχουσι πρὸν ἑβδομάδα διεξῆλθον, ἑπόμενος εἱρμῷ τῶν προκειμένων κεφαλαίων κατὰ τὴν ἐν λόγοις ἀκολουθίαν· ἐπισκέψομαι δὲ ἑξῆς τὸ ἑπόμενον ὃ περὶ γονέων ἀναγέγραπται τιμῆς.

tur, qui quidem quo tempore regio sorte divisa fuit, nullam eius partem acceperunt, omnique stabili reditu carent. Quorum loco primitiis a populo donantur, vicissim ipsi divino ministerio diu noctuque fungentes. De septenario, et de ritibus qui ad illum pertinent per dies et menses et annos, deque festis quae septenarium cognatione quadam attingunt, hactenus disputavi, secutus propositorum capitum seriem, prout ipsa sermonis ratio postulabat. Nunc consequens caput evolvam, quod nimirum inscribitur de honorandis parentibus.

(1) Codex, si bene memini, habet προσοδευομένας κτήσεις.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΦΙΛΩΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΓΟΝΕΩΝ ΤΙΜΗΣ. (1)

α. Τέτταρα εἴδη πρότερον ὑπειπὼν, ἃ καὶ τῇ τάξει καὶ τῇ δυνάμει πρῶτα ἦν ὡς ἀληθῶς, τό τε περὶ μοναρχίας ᾗ μοναρχεῖται ὁ κόσμος, καὶ τὸ περὶ τοῦ μηδὲν ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα δημιουργεῖν θεὸν, καὶ τὸ περὶ τοῦ μὴ ψευδορκεῖν ἢ συνόλως μάτην ὀμνύναι, καὶ τὸ περὶ ἱερᾶς ἑβδόμης (2), ἅπερ σύμπαντα τείνει πρὸς εὐσέβειαν καὶ ὁσιότητα·

PHILONIS

DE HONORANDIS PARENTIBUS.

1. QUONIAM de quatuor capitibus iam disserui, quae et ordine et vi priora reapse erant, nempe de regimine quo mundus administratur, deque nullo simulacro ad Dei similitudinem effingendo, et de non peierando sive omnino haud temere iurando, et de sacro septenario, quae omnia ad pietatem sanctimoniamque spectant; pergo

(1) De honorandis parentibus extat Simeonis logothetae oratiuncula in S. Basilii editione Garnerii T. III. Item tractatus inter spuria S. Hieronymi scripta.

(2) Septimum quemque diem apud Hebraeos festum fuisse, exploratissimum est; isque scilicet est sacer septenarius, de quo saepe prolixeque agit Philo in scriptis. Quin adeo sacri septenarii nomine omnia festa Hebraeorum interdum is designat. Vide initium philoniani libelli inscripti de septenario. De septenarii virtute Varro apud Gellium III. 10. Sed videsis omnino Hieronymum epist. XLVIII. 19, et Nazianzenum orat. de pentecoste ed. Aldi p. 244.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μέτειμι δὴ τὸ πέμπτον τὸ περὶ γονέων τιμῆς, ὃ, καθάπερ ἐν τοῖς ἰδίᾳ περὶ αὐτοῦ λόγοις ἔδειξα (1), μεθόριον ἀνθρωπείων τε καὶ θείων· οἱ γὰρ γονεῖς (2) μεταξὺ θείας καὶ ἀνθρωπίνης φύσεως εἰσὶ, μετέχοντες ἀμφοῖν· ἀνθρωπίνης μὲν, ὡς ἔστι δῆλον, ὅτι καὶ γεγόνασι καὶ φθαρήσονται· θείας δ' ὅτι γεγεννήκασι καὶ τὰ μὴ ὄντα εἰς τὸ εἶναι παρήγαγον· ὅπερ γὰρ (3) οἶμαι θεὸς πρὸς κόσμον, τοῦτο (4) πρὸς τέκνα γονεῖς· ἐπειδὴ ὡς ἐκεῖνος τῷ μὴ ὑπάρχοντι ὕπαρξιν κατειργάζατο, καὶ

nunc ad quintum, quod est de reverentia erga parentes, quodque, ut in peculiaribus de eo sermonibus ostendi, inter humana et divina medium est. Quippe parentes medii sunt inter divinam humanamque conditionem, et utramque contingunt: humanam quidem, quia et nati sunt et corruptione solventur; divinam autem, quia et genuerunt, et ea, quae non erant, ad naturam rerum existentium protraxerunt. Quantum igitur mihi videtur, eadem ratio est parentum cum liberis quae Dei cum mun-

---

(1) Nempe in tractatu de decem oraculis. Porro et alibi breviter hoc argumentum attingit Philo, nempe in sacrarum allegoriarum libro I. edit. londin. T. I. p. 63. v. 36. Et lib. III. p. 89. v. 21. Denique in tractatu, quisnam rerum divinarum sit heres p. 497. v. 8; qui loci cum hoc quem edimus tractatu valde congruunt.

(2) Ab his verbis οἱ γονεῖς usque ad τὸ γένος ἀθανατίζουσιν locus (utcumque brevis) extat in notis Mangeii T. II. p. 199. Porro hic idem locus citatur nominatim ex Philone in antiquissimo florilegio vaticano p. 124. ex quo ego Dionis Cassii fragmenta inedita protuli collect. vat. T. II. Unde iterum confirmatur Philoni auctori hic tractatus.

(3) Cod. vat. et Mang. καὶ ὅπερ οἶμαι.

(4) Ita cod. vat. et Mang. At cod. florent. οὕτως.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

οὗτοι μιμούμενοι, καθ' ὅσον οἷόν τε, τὴν ἐκείνου δύναμιν, τὸ γένος ἀθανατίζουσιν.

β. Ἄξιοι δ' οὐ δι' αὐτὸ μόνον τιμῆς πατήρ τε καὶ μήτηρ, ἀλλὰ καὶ δι' ἕτερα πλείω· παρ' οἷς γὰρ λόγος ἀρετῆς ὅστι, πρεσβύτεροι νεωτέρων προκρίνονται, καὶ διδάσκαλοι γνωρίμων, καὶ εὐεργέται τῶν εὖ πεπονθότων, καὶ ἄρχοντες ὑπηκόων, καὶ δεσπόται δούλων· ἐν μὲν οὖν τῇ ἀμείνονι τάξει κρίνονται γονεῖς· πρεσβύτεροι γὰρ εἰσὶ καὶ ὑφηγηταὶ καὶ εὐεργέται καὶ ἄρχοντες καὶ δεσπόται· ἐν δὲ τῇ ἐλάττονι υἱοὶ καὶ θυγατέρες· νεώτεροι γὰρ καὶ μαθηταὶ, καὶ εὖ πεπονθότες, ὑπήκοοι τε καὶ δοῦλοι· ὡς δ' οὐδὲν τούτων κατέψευσται, δῆλον μὲν ἐκ τῆς ἐνεργείας· αἱ δ' ἐκ λόγου πίστεις ἔτι μᾶλλον ἐπισφραγιοῦνται τὴν ἀλήθειαν.

γ. Λέγω τοίνυν ὅτι τὸ ποιοῦν τῶν γινομένων, καὶ τὸ αἴτιον

do: nam sicuti Deus rem, quae non erat, esse iussit: ita et parentes imitantes, quoad licet, Dei vim, genus humanum immortale conservant.

2. Digni tamen honore sunt pater materque non ob id tantummodo, verum ob alia plura. Nam quicumque virtutis rationem habent, ii senioribus iuniores subiiciunt, magistris auditores, bene facientibus eos qui beneficiis utuntur, principibus subditos, heris denique servos. Iamvero in superiore ordine censentur parentes: nam et seniores sunt, et educatores, et benefici, et principali auctoritate praediti, et domini. In inferiore autem ordine filii merito collocantur: sunt enim iuniores, et discipuli, et beneficiis affecti et subditi et servi. Quod autem nihil horum falso dicatur, constat ex ipsa functione munerum: tum et argumenta, quae verbis fiunt, veritatem vehementius confirmabunt.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

οὗπερ ἐστὶν αἴτιον, ἀεὶ πρεσβύτερον ἐστιν· οἱ δὲ γεννήσαντες αἴτιοι καὶ δημιουργοὶ τρόπόν τινα τῶν γεννηθέντων εἰσί· καὶ οἱ μὴν ὑφηγητῶν ἔχουσι τάξιν, ὅσαπερ ἂν εἰδότες τυγχάνωσι τοὺς παῖδας ἐκ πρώτης ἀναδιδάξαντες ἡλικίας· καὶ οὐ μονον τὰ περὶ τὸ ἐπίστημα ἀσκοῦσι καὶ γυμνάζουσιν ἐναποματτόμενοι λογισμοὺς ἀκμάζουσι παίδων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀναγκαιότατα τῶν πρὸς αἱρέσεις καὶ φυγὰς, αἱρέσεις μὴν ἀρετῶν (1), φυγὰς δὲ κακιῶν καὶ τῶν κατ' αὐτὸ ἐνεργειῶν.

δ. Εὐεργέται μέν τοι τινές ἂν εἶεν μᾶλλον, ἢ παίδων γονεῖς; οἳ καὶ μὴ ὄντας εἰργάσαντο, καὶ αὖθις τροφῆς ἠξίωσαν, καὶ μετὰ ταῦτα παιδείας τῶν κατά τε σῶμα καὶ ψυχὴν· καὶ ἵνα μὴ μόνον ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ εὖ ζῶσι, τὸ μὴν οὖν σῶμα δεῖ

3. Aio igitur facientem numquam non esse antiquiorem facto, et causam effectu suo. Porro parentes causa quodammodo conditoresque natorum sunt. Sed et magistrorum vice funguntur: quicquid enim sciunt, filios a teneris docent unguiculis. Neque solum intelligentiam adulescentium erudiunt, mentemque excolendo conformant; sed quod praecipue necessarium est, quid appetendum sit ostendunt, quidve fugiendum; videlicet ut amplectantur virtutes fugiantque vitia, itemque actus qui ex his consequuntur.

4. Iam quinam magis benefici sunt, quam parentes erga liberos? qui et non existentes procreaverunt, et alimonia donaverunt, et deinde disciplina quam corpus et animus expetebant: denique curaverunt non solum ut

(1) Philo in tractatu, quisnam divin. rer. sit heres. T. I. p. 507. v. 10. etymologiam in his verbis acute videt: ἀρετὴ παρὰ τὴν αἵρεσιν ὠνομάσθη.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τῆς γυμναστικῆς καὶ ἀλειπτικῆς ὠφέλειαν εἰς εὐτονίαν τε καὶ εὐεξίαν, σχήσεις τε καὶ κινήσεις εὐμαρεῖς, οὐκ ἄνευ ῥυθμοῦ καὶ τοῦ πρέποντος· τὴν δὲ ψυχὴν διά τε γραμμάτων καὶ ἀριθμῶν, γεωμετρίας τε καὶ μουσικῆς καὶ τῆς συμπάσης φιλοσοφίας, ἣ τὸν νοῦν εἰσῳκισμένον θνητῷ σώματι μετέωρον αἴρουσα (1) παραπέμπει μέχρις οὐρανοῦ, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ μακαρίας καὶ εὐδαίμονας φύσεις ἐπιδείκνυται, ζῆλον ἅμα καὶ πόθον ἐνεργαζομένη τῆς ἀτρέπτου καὶ ἐναρμονίου τάξεως, ἣν οὐδέποτε λείπουσι πειθόμενοι τῷ ταξιάρχῳ.

ε. Πρὸς δὲ ταῖς εὐεργεσίαις, καὶ τὴν ἐφ' οἷς ἐγέννηται ἀρχὴν ἔλαβον, οὐχ ὥσπερ ἐν ταῖς πόλεσι κατὰ κλῆρον ἢ χειροτονίαν, ὡς αἰτιᾶται δύνασθαι τὸν μὴ ὀλίσθῃ τύχης γενό-

vivant, verum etiam ut bene vivant. Corpus itaque gymnasticis palaestricisque exercitiis conformaverunt ad fortitudinem valetudinemque, et ad habitus motusque faciles, non sine numero et decoro. Animam autem imbuerunt litteris et arithmetica et geometria et musica atque omnigena philosophia, quae animum mortali corpore inclusum, sublimem in caelum evehit, eique felices ac beatas naturas, quae inibi sunt, ostendit; studium simul et cupiditatem iniiciens immutabilis temperatique ordinis, quem numquam ii deserunt qui ipsius ordinis principi obtemperant.

5. Praeter beneficia, dignitatem quoque, in qua quisque nascendo constitutus est, receperunt; non ut fit in civitatibus sorte vel suffragiis, ita ut queri liceat hunc

(1) De virtute seu philosophia, quae hominem tollit ad caelum, lege Philonem tract. quisnam divin. rer. sit heres. T. I. p. 478. v. 11, p. 507. v. 12.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μενον οὐ συλλογισμῷ, τὸν δὲ ὄχλυ, πράγματος ἀνεξετάστυ καὶ ἀνεπισκέπτυ, φορᾷ· γνώμης δὲ ἀρίστης καὶ τελειοτάτης τοῦ ἄνω φύσεως, ἣ καὶ τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα σὺν δίκῃ πρυτανεύεται.

ϛ. Διὰ τοῦτ' ἔξεστι τοῖς πατρᾶσι καὶ κατηγορεῖν πρὸς τοὺς παῖδας, καὶ ἐμβριθέστερον νουθετεῖν· καὶ εἰ μὴ ταῖς δι' ἀκοῶν ἀπειλαῖς ὑπείκωσι, τύπτειν καὶ προπηλακίζειν καὶ καταδεῖν· ἂν μέν τοι γε καὶ πρὸς ταῦτα ἀφνιάζωσι τῇ ῥύμῃ τοῦ ἀνιάτυ μοχθηρίας ἀπαυχενίζοντες, ἐπέτρεψεν ὁ νόμος καὶ μέχρι θανάτου κολάζειν (1)· ἀλλ' οὐκέτι μόνῳ πατέρι ἢ μόνῃ μητέρι δίχα τὸ μέγεθος τοῦ τιμωρίας, ἣν οὐκ ἄξιον ὑφ' ἑνὸς ἀλλ' ἀμφοῖν δικασθῆναι· συμφρονῆσαι γὰρ οὐκ εἰκὸς ἐπ' ἀναιρέσεως τοῦ παιδὸς ἑκάτερον τῶν γονέων, μὴ βαρυνόν-

electum non merito sed temerariae fortunae arbitrio, illum studio populi, qui semper improvide inconsiderateque ferri solet. Praesidet contra cuiusque natalibus mens optima et perfectissima, nempe superna natura, a qua divinae res et humanae iustissime administrantur.

6. Hinc licet patribus et increpare liberos et gravius admonere: quod si hi verborum minis non obaudiant, verberare et concutere etiam conceditur et vincire. Quod si adhuc omnino resistant, impetu vitii insanabilis in contumaciam proiecti, licet per legem et capitali poena adficere. Sed enim id soli vel patri vel matri non permittitur, propter poenae magnitudinem, quam non ab uno sed ab utroque infligi par est. Neque porro credibile est, conspirare ad nati necem utrumque parentem, nisi crimina

(1) Deuteron. XXI. 18.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

των καθελκόντων τῶν ἀδικημάτων ὁλκῇ τινι βεβαίῳ νικώσαν τὴν ἐκ φύσεως ἐνεδρυμένην φάγιον εὔνοιαν.

ζ. Ἀλλ' οὐκ ἀρχὴν μόνον καὶ ἡγεμονίαν τὴν ὅσα τέκνοις, ἀλλὰ καὶ δεσποτείαν γονεῖς ἔλαχον κατ' ἄμφω τὰς ἀνωτάτω θεραπόντων κτήσεως ἰδέας, τήν τε ἐπ' οἰκότριψι καὶ ἀργυρώνητοις· πολλαπλασίως τε γὰρ τῶν ἀξίας τιμῆς κατατιθέασιν εἴς τε παῖδας καὶ ὑπὲρ παίδων τιτθαῖς καὶ παιδαγωγοῖς καὶ διδασκάλοις, δίχα τῶν εἰς ἐσθῆτα καὶ τροφὴν καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν ὑγιαινόντων τε καὶ καμνόντων ἐκ πρώτης ἡλικίας μέχρι τελείας· οἰκότριβες τε ἂν εἶεν οἱ μὴ μόνον οἴκοι γεννηθέντες, ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπὸ τῶν τῆς οἰκίας δεσποτῶν συνοικοδομηκάντων τὴν πρὸς γένεσιν φύσεως θεσμοῖς εἰσφορὰν ἀναγκαίαν.

η. Τοσούτων οὖν ὑπαρχόντων, ἄξιον μὴν οὐδὲν δρῶσιν οἱ τιμῶντες γονεῖς; ἐπεὶ καὶ ἕν τι τῶν εἰρημένων αὐταρκέστατον

tam gravi urgentique pondere premant, quod insitam profundius benivolentiam erga liberos vincat.

7. Age vero non dominatum tantummodo atque principatum, sed plenissimam potestatem parentes obtinent secundum utrumque a Deo statutum servientium ius, vernarum scilicet et mancipiorum. Longe enim graviores iusto emptionum pretio impensas erogant parentes liberorum causa nutricibus, paedagogis, magistris, absque sumptu in vestem et alimoniam et reliquam curam valentium et aegrotorum, a puerili usque ad virilem aetatem. Vernae autem iure dici possunt non solum qui domi sunt geniti, verum etiam ii ad quos gignendos domus domini secundum naturae leges necessariam symbolam contulerunt.

8. Quae quum ita se habeant nonne iure meritoque agunt, qui parentes honorant? quandoquidem et unum

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

εἰς σεβασμὸν αὐτοὺς προκαλέσαιτο· ψόγου δὲ καὶ κατηγορίας καὶ τῆς ἀνωτάτης δίκης (οὐκ ἄξιοι) οἱ μήτ' ὡς πρεσβυτέρους αἰδούμενοι, μήθ' ὡς ὑφηγητὰς ἀποδεχόμενοι, μήθ' ὡς εὐεργέτας ἀμείβειν ἀξιοῦντες, μήθ' ὡς ἄρχουσιν πειθαρχοῦντες, μήτ' ὡς δεσπότας εὐλαβούμενοι;

θ. Πατέρα οὖν φησὶ μετὰ θεὸν καὶ μητέρα τίμα (1) δευτεραίαν τὴν γέρασιν ἀναδουμένους, ἅπερ ἡ φύσις ἀπένειμεν, αὐτοὺς ἀβλοβετοῦσα· τιμήσεις δ' ἐπ' οὐδενὶ μᾶλλον, ἢ πειρώμενος ἀγαθός τε εἶναι καὶ δοκῶν εἶναι· ὧν τὸ μὲν τὴν ἄτυφον καὶ ἄπλαστον ἀρετὴν ἐπιζητεῖ, τὸ δὲ τὴν σὺν ὑπολήψει χρηστῇ καὶ τῷ παρὰ τῶν συνόντων ἐπαίνῳ· μικρὰ γὰρ (οἱ γονεῖς) τῶν ἰδίων φροντίζοντες ὠφελειῶν, τέλος εὐδαιμονίας νο-

quodvis e dictis sufficit ad venerationem parentum suadendam. Nonne item reprehensione supremaque animadversione digni sunt qui eos neque ut seniores reverentur, neque ut educatores amplectuntur, neque ut beneficos remunerantur, neque in praesidum loco habent, neque ut dominos timent?

9. Patrem igitur matremque ait (lex) post Deum honora, secundum dignitatis locum tenentes, naturae videlicet iure quae hoc illis praemium decrevit. Honorabis autem nulla re magis, quam si conaberis bonus esse itemque videri; quorum alterum quidem veram sinceramque virtutem exigit, alterum autem virtutem cum optima fama et familiarium praeconio. Nimirum parentes vix ulla suorum commodorum ratione habita, maxime beatos se arbitrantur si liberi probi sint, cuius rei causa eosdem quoque praeceptis obtemperare volunt, et omnino

(1) Deuteron. V. 16.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μίζουσι τὴν τῶν παίδων καλοκαγαθίαν, δι' ἣν καὶ τοῖς προστασσομένοις θηλήσουσιν ὑπακούειν ἐκείνους (1), καὶ ἐν ἅπασι καταπειθεῖς εἶναι τοῖς δικαίοις καὶ συμφέρουσιν· οὐδὲν γὰρ ἀλλότριον ἀρετῆς, ἢ τῆς ἀληθείας (2) ὑφηγήσεται πατὴρ παιδί.

1. Τεκμηριώσαιτο δ' ἄν τις τὴν πρὸς γονεῖς εὐσέβειαν οὐ μόνον ἐκ τῶν εἰρημένων ἀλλὰ κἀκ τῶν πρὸς τοὺς ἥλικας ἐκείνων ἀποχῆς· ὁ γὰρ πρεσβύτην (3) καὶ πρεσβύτιδα οὐδὲν γένει προσήκοντας αἰδούμενος, ἔοικε πῶς ὑπομιμνήσκεσθαι πατρός τε καὶ μητρὸς, ὃ καὶ ἀποβλέπων ὥσπερ εἰς ἀρχήτυπα τεθεικέναι τὰς εἰκόνας ἐκείνων· ὅθεν ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν οὐ μόνον προεδρίας ἐξίστασθαι διείρηται νέους πρεσβύταις, ἀλλὰ καὶ παριοῦσιν ὑπανίστασθαι (4), πολιὰν γήρως αἰδουμένους, εἰς ὅπερ ἐλπὶς ἀφικέσθαι τοὺς προνομίας τοῦτ' ἀξιοῦντας.

quae iusta sunt atque convenientia sectari. Neque porro quicquam a virtute aut a veritate alienum pater filios docebit.

10. Significabit autem pietatem quisque erga parentes non solum ea ratione, de qua hactenus locuti sumus, verum etiam reverentia erga illorum aequales. Nam qui senem et vetulam nulla se cognatione attingentes honorat, videtur quodammodo patris matrisque meminisse: atque eas imagines tamquam ad archetypa referre. Quare in sacris litteris non solum primas sedes iubentur adulescentes grandioribus natu concedere, verum etiam venientibus adsurgere, canitiem senilem reverentes: ad

(1) Cod. ut puto, ἐκεῖνοι.
(2) Cod. si bene memini, ὃ ταῖς ἀληθείαις.
(3) Confer. Eusebium praep. ev. XII. 36.
(4) Levitic. XIX. 32.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ια. Παγκάλως δέ μοι κἀκεῖνο νενομοθετεῖσθαι δοκεῖ· φησὶ γαρ, ἕκαστος πατέρα τε ἑαυτοῦ καὶ μητέρα φοβεῖσθω (1)· φόβον πρὸ εὐνοίας τιθεὶς, οὐχ ὡς πρὸς ἅπαν ἄμεινον, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν παρόντα καιρὸν χρησιμώτερον τε καὶ λυσιτελέστερον· πρῶτον μὲν γὰρ τοῖς παιδευομένοις καὶ νουθετουμένοις ἄφρουν εἶναι συμβέβηκεν· ἀφροσύνη δ' οὐκ ἄλλῳ ἢ φόβῳ θεραπεύεται· δεύτερον δ' ἁρμόττον οὐκ ἦν νομοθέτου παραγγέλμασι τοὺς παῖδας εὔνοιαν διδάσκεσθαι τὴν πρὸς γονεῖς, ἣν αὐτοκελευστὶ ἡ φύσις ἐξαιτεῖ· (ὅτι) σπαργάνων δὲ ταῖς ψυχαῖς τοῦ οὕτως ἡνωμένων καὶ γένος ἐνιδρύσατο, δι' ὠφέλειαν μὲν τὴν πρὸς τοὺς γεννήσαντας, ὡς αὐτομαθῆ καὶ αὐτοδίδακτον καὶ προστάξεως οὐ δεομένην, ἀπέλιπε.

quam spes est eos esse perventuros, qui eam censent privilegio honorandam.

11. Illud praeterea mihi praeclare iussum videtur. Ait enim (lex): unusquisque patrem matremque suam timeat; timorem reverentiae praevertens, non quod ille omnino sit melior, sed quia eiusmodi in re fructuosior videatur et utilior. Saepe nimirum contingit, ut qui educantur castiganturque, insania quadam insolescant: insania vero nonnisi timore curatur. Rursus conveniens non erat ut legislatoris praecepto liberi benivolentiam erga parentes docerentur, quam ipsa per se natura postulat: insitam videlicet iam inde ab incunabulis in animis eorum, quos hoc pacto genus copulavit, et beneficiis praeterea confirmatam ab iis qui genuerunt: quare ut naturalem et ingenitam nullaque egentem praeceptione (lex) praetermisit.

(1) Levitic. XIX. 3.

ESCUELA SUPERIOR DE DIPLOMÁTICA BIBLIOTECA

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ιβ. Φόβον δὲ προστάττει διὰ τοὺς εἰωθότας ῥᾳθυμεῖν· ἐπειδὴ γὰρ γονεῖς παῖδας ὑπερβαλλούσῃ χρώμενοι φιλοστοργίᾳ περιέπουσι, καὶ πάντοθεν ἐκπορίζοντες αὐτοῖς τἀγαθὰ χαρίζοντες, μηδένα πόνον ἢ κίνδυνον ὑπερτιθέμενοι, δυνάμεσιν ὅρκοις εὐνοίαις συνδεδεμένοι, τὸ λίαν φιλόστοργον αὐτῶν οὐ δέχονθ' τινὲς ἐπ' ὠφελείᾳ, τρυφὴν καὶ χλίδην ἐζηλωκότες· καὶ θαυμάζοντες μὴ τὸν ὑγρὸν βίον, διαῤῥέοντες δὲ κατά τε σῶμα καὶ ψυχὴν, τὸ μηδὲν μέρος ἐῶντες ὀρθοῦσθαι ταῖς οἰκείαις δυνάμεσιν, ἃς ὑποσκελίζοντες καὶ ἐκνευρίζοντες οὐκ ἐρυθριῶσιν ἑνὸς ἑκάστου μὴ δεδιέναι τοὺς σωφρονιστὰς πατέρας καὶ μητέρας, ἐνδιδόντες καὶ ἐπιχαλῶντες (1) ταῖς ἰδίαις ἐπιθυμίαις.

ιγ. Ἀλλὰ καὶ τούτοις ἀναγκαῖον παραινεῖν πῶς (2) εὐτο-

12. Timorem autem imperat propter eos qui socorditer se habere solent. Nam quia parentes liberos infinito amore complectuntur, iisque omni pacto consulunt et bona in eosdem congerunt, nullius laboris periculive ratione habita, vi naturali videlicet et foedere et pietate copulati; hanc eorum nimiam benivolentiam nonnulli haud in beneficii loco ponunt, deliciarum mollitiaeque appetentes: quippe qui luxuriosae vitae studiosi, corpore animoque dissoluti sunt, nullamque partem virtutis suae erigi sinunt: quam immo subvertentes enervantesque, haud eos pudet in singulis arroganter se gerere erga patrem matremque morum castigatores: denique cupiditatum suarum effundunt habenas.

(1) Codex, quantum memini, ἐνδιδόντας καὶ ἐπιχαλῶντας.

(2) Ita codex πῶς, sed videtur dicendum ὅπως, uti est inferius.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

νωτέραις καὶ ἐμβρυθεστέραις χρώμενοι νουθεσίαις θεραπεύσωσι τὸν τῆς παίδων ῥύον· καὶ τοῖς παισὶν ὅπως εὐλαβῶνται τοὺς γεννωμένους, δεδιότες καὶ ὡς ἄρχοντας καὶ ὡς φύσει δεσπότας· μόλις γὰρ οὕτως ἀδικεῖν ὀκνήσουσι. Τὰ μὲ δὲ κεφ τὴν προτέραν δέλτον πέντε κεφάλαια νόμων, καὶ ὅσα τ κεφ μέρος εἰς ἕκαστον ἐλάμβανε τὴν ἀναφορὰν, διεξῆλθον.

ιδ. Χρὴ δὲ καὶ τὰς ὁρισθείσας ὅπῃ τῇ τούτων παραβάσει τιμωρίας δηλῶσαι· κοινὸς μὲν οὖν ὅδε κεφ πάντων θάνατος, δι' ὃν ἔχει τ' ἀδικήματα πρὸς ἀλλήλα συγγένειαν· αἰτίαι δὲ τ δίκης διάφοροι· ἀρκτέον δ' ἀπὸ τ τελευταίου τ πρὸς γονεῖς, ἐπειδὴ καὶ περὶ αὐτοῦ λόγος ἔναυλος· ἂν φησί τις τυπτήσῃ πατέρα ἢ μητέρα, καταλευέσθω (1)· πάνυ δικαίως·

13. Sed enim et ipsi parentes docendi sunt, quô gravioribus validioribusque admonitionibus utentes, filiorum lubricae aetati medicinam faciant. Rursus et filios hortari necesse est ut parentes in praesulum naturaliumque dominorum loco revereantur: vix enim hoc demum pacto a peccando abstinebunt. Iamque ego quinque legalia capita prioris tabulae, et quatenus singula patent, persecutus sum.

14. Nunc et statutas horum praeceptorum neglectui poenas edisserere oportet. Communis est omnium poena capitale supplicium, quo videlicet et haec crimina cognatione quadam inter se copulantur. Causa vero sententiae multiplex. Sed incipiendum est a postremo praecepto, quod est de parentibus, quandoquidem et in eo sermo noster nuperius versatus est. Si quis, inquit (lex), patrem aut matrem verberaverit, lapidibus obruatur. Et merito.

(1) Exod. XXI. 15.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

οὔτε θέμις ζῆν τῷ προπηλακίζοντι τοὺς τοῦ ζῆν αἰτίους· ἀλλ' ἔνιοι τῶν εὐπαρύφων καὶ νομοθετῶν, πρὸς δόξας ἀπιδόντες μᾶλλον ἢ τὴν ἀλήθειαν, ἐκομψεύσαντο καὶ πατροτυπτῶν ὁρίσαντες χειρῶν ἀποκοπὴν· ὑπὲρ τοῦ παρὰ τοῖς εἰκαιοτέροις καὶ ἀνεξετάστοις εὐδοκιμῆσαι νομίζουσιν ἁρμόττον εἶναι τὰ μέρη οἷς ἐτύπτησαν τοὺς γονεῖς ἀκρωτηριάζεσθαι.

ιε. Ἔστι δ' εὔηθες τοῖς ὑπηρετικοῖς πρὸ τῶν αἰτιῶν δυσχεραίνειν· τὴν γὰρ ὕβριν οὐ χεῖρες, ἀλλὰ δι' χειρῶν ὑβρισταὶ δρῶσιν, οὓς ἀναγκαῖον κολάζειν (1)· εἰ μὴ καὶ τοὺς ἀνδροφονήσαντας ξίφει μεθιτέον ὑπηρορίας (2) τὸ ξίφος ῥίψαντας· καὶ τοὐναντίον τοῖς ἀριστεύσασιν ἐν πολέμῳ τιμὰς οὐ δο-

Neque enim licet ei vivere, qui vitae suae auctores tali iniuria adficit. Sed enim nonnulli e magistratibus ac legum latoribus, opinionum potius quam rei ratione habita, belle sibi agere visi sunt decreta in eos, qui parentes pulsant, manuum amputatione: idque statuerunt, quoniam ab iis, qui latiore specie nec ad verum elimata ratione res considerant, recte mutilari creduntur ea membra, quibus parentes fuerint verberati.

15. Atqui stultum est irasci ministris potius quam imperantibus. Porro non manus iniuriam sed iniuriosi manibus inferunt, quos nimirum punire aequum est. Nisi forte et eos qui gladio hominem occiderunt sinendum est liberos extra fines abire, postquam gladium abiecerunt: atque e contrario victoribus in proelio honores non sunt

(1) Miror equidem Philonem his argumentis uti; quasi vero manus amputata tantummodo, non totus homo, dolcat ac puniatur tali supplicio.

(2) Cod. μετέθεον ὑπερόριον.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τέον, ἀλλὰ ταῖς ἀψύχοις παντευχίαις, δι' ὧν ἠνδραγασθήσαντο· μὴ καὶ τοῦ ἐν γυμνικοῖς ἀγῶσιν στάδιον ἢ δίαυλον ἢ πυγμὴν ἢ παγκράτιον, σκέλη καὶ χεῖρας αὐτῶν μόνον ταινιοῦν ἐπιχειρήσωσιν, ὅλα τὰ σώματα τῶν ἀθλητῶν παρέντες; γέλως μέν γ' ἂν εἴη τὰ τοιαῦτ' εἰσηγεῖσθαι, ὧν οὐκ ἄνευ κολάζειν ἢ τιμᾶν (1) δέον τοὺς αἰτίους· οὐδὲ γὰρ μουσικὴν ἐπιδεικνύμενόν τινα δι' αὐλῶν ἢ λύρας καὶ σφόδρα κατορθοῦντα παραλειψάμενοι, τὰ ὄργανα κηρυγμάτων καὶ τιμῶν ἀξιοῦμεν.

ιϛ. Τί οὖν ἔδει παροτυπτάς, ὦ γενναῖοι νομοθέται, χειροκοπεῖν; ἢ ἵνα πρὸς τὸ εἶναι μηδὲν χρήσιμοι τὸ παράπαν, καὶ δασμὸν οὐκ ἐτήσιον ἀλλ' ἐφήμερον ἀναπράττωσι παρὰ τῶν ἠδικημένων τροφὰς ἀναγκαίας ἅτε πορίζειν ἀδυνατοῦντες; οὐ γὰρ σιδήριος πατὴρ ἔστι τις οὕτως, ὡς λιμῷ περιιδεῖν

tribuendi, sed inanimis armis quibus rem bene gesserunt: nisi forte et eorum, qui in gymnicis certaminibus, stadio aut diaulo aut dolicho vicerunt aut pugnis aut pancratio, crura tantum et manus coronare oportet, omisso reliquo corpore athletarum. Ridiculum est haec enumerare, non sine quibus necesse est puniri vel honorari meritos. Praeterea numquam contingit, ut neglecto musico qui tibiis aut lyra praeclare cecinerit, instrumenta ipsa praeconiis honoribusque dignemur.

16. Quid ergo oportuit, o praeclari legum latores, parentum percussores manuum amputatione multare? Num ut facti prorsus inutiles, victum quoque non annuum sed quotidianum ab iis acciperent quos antea violavissent, quandoquidem ipsi necessariam alimoniam sibi exhibere

(1) Cod. κολάζοντας ἢ τιμῶντας.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θνήσκοντα υἱὸν τὸν ταῦτα (ἐξημαρτηκότα) χρόνῳ τῆς ὀργῆς ἀμαυρουμένης.

ιζ. Κἂν μὴ ἐπενήγκῃ μέν τοι χεῖρας, κακηγορεῖ δ' οὓς χρέος ἀναγκαῖον εὐφημεῖν, ἢ καὶ τρόπῳ ἑτέρῳ δρᾷ τι τῆδε ἐπ' ἀτιμίᾳ γονέων, θνησκέτω (1)· κοινὸς γὰρ ἐχθρὸς, καὶ εἰ δεῖ τ' ἀληθὲς εἰπεῖν, δήμιος ἁπάντων, ἐπί τινι γένοιτ' ἂν εὐμενὴς ἄλλῳ, μηδὲ τοῖς αἰτίοις τῆς ζῆν δι' οὓς εἰς γένεσιν ἦλθεν, ὧν ὅστι προσθήκη;

ιη. Πάλιν δ' ὁ τὴν ἱερὰν ἑβδόμλιν βέβηλον ἀποφήνας, τό γ' ἐπ' αὐτὸν ἥκον μέρος, ὑπόδικος ἔστω θανάτου· τοὐναντίον γὰρ τοῖς βεβήλοις καὶ πράγμασι καὶ σώμασι καθαρσίων εὐπορητέον εἰς τὴν ἀμείνω μεταβολὴν, ἐπειδὴ φθόνος, ὡς ἔφη τις (2), ἔξω θείου χοροῦ βαίνει· τὸ δὲ τολμᾶν τὰ καθό-

non possent? Nemo sane tam ferreus est pater, qui filium fame enecari sineret, a quo ira excaecato laesus fuisset.

17. Quod si manus quidem parentibus non attulerit filius, convicietur tamen iis quos honestis verbis appellare debuerat, aut alia ratione eosdem dehonestet, morte puniatur. Communis enim hostis, et si vere loquendum est, universalis carnifex, cuinam deinceps benivolus erit, quandoquidem ne iis quidem pepercit, qui sibi auctores vitae extiterunt, et quorum est incrementum?

18. Praeterea et qui sacrum septenarium pro virili parte violat, reus esto mortis. Quin immo siqui foedi sunt actibus et corporibus, ii semet diligenter lustrare debent ut meliorem vitae rationem exordiantur: quandoquidem culpa, ut quidam ait, extra divinum chorum incedit. Iam-

(1) Exod. XXI. 16.

(2) Nempe Plato in Phaedro ed. Serrani T. III. p. 247. Ci-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σιμα παρακόπτειν καὶ παραχαράττειν, ὑπερβάλλουσαν ἀσέβειαν ἐκφαίνει.

ιθ. Κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνου ἐξ Αἰγύπτου μετανάστασιν, ἥνικα δι' ἐρήμης ἀτριβοῦς ἅπασα ἡ πληθὺς ὡδοιπόρει, γενομένης ἑβδομάδος, αἱ μὴν τοσαῦθ' μυριάδες, ὅσας ἐδήλωσα πρότερον, ἐν ταῖς σκηναῖς κατ' πολλὴν ἡσυχίαν διέτριβον· εἷς δ' οὐχὶ τῶν ἠμελημένων καὶ ἀφανῶν (1) ὀλίγα φροντίσας τῶν διατεταγμένων καὶ χλευάσας τοὺς φυλάττοντας ἐξίει μὴν ὅπῃ φρυγανισμὸν, ἔργῳ δ' παρανομίας ἐπίδειξιν· καὶ ὁ μὴν ὑπέστρεφεν ἀγκαλίδα ἀγαγών· οἱ δὲ τῶν σκηνῶν ἐκκαυθέντες καί τοι παρατεθηγμένοι, νεώτερον οὐδὲν ἕνεκα τοῦ περὶ τὴν ἡμέραν ἱεροπρεποῦς εἰργάσαντο· πρὸς δὲ

vero qui expiationes funditus tollere et abolere audet, summam prodit impietatem.

19. Nimirum id contigit in illo quoque ab Aegypto reditu, quum per avia deserta universus populus iter faciebat: quo tempore, propter septenarii festum, tot hominum myriades, quot in superioribus scriptis docui, intra tabernacula quietae se continebant. Ecce autem non ignobilis quidam neque obscurus vir, comtempto praecepto irridensque eos qui id observabant, ad lignationem egressus est, reapse autem ad impietatis ostentationem. Et ille quidem revertebatur fasce lignorum onustus; reliqui qui in tabernaculis erant, etsi eo crimine incensi atque exasperati, nihil tamen novi moliri ausi sunt, propter temporis sanctimoniam. Ceterum apud magistratum crimen

tat autem hunc ipsum locum Philo etiam in tractatu, cui titulus: liber est quisquis virtuti studet T. II. p. 447. v. 13.

(1) Legenda omnino haec narratio aliis verbis ab eodem Philone contexta in libro III. de Mose. T. II. p. 167. v. 27. sqq.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὸν ἄρχοντα ἀγαγόντες, τὸ ἀσέβημα μηνύουσιν· ὁ δ' εἰς εἱρκτὴν ἀποθέμενος, ἐκπεσόντος λογίου καταλεύειν, τὸν ἄνθρωπον ἐκδίδωσι τοῖς πρῶτον θεασαμένοις εἰς ἀπώλειαν· ὡς οὖν οἶμαι, πῦρ ἐναύειν ἑβδόμασιν οὐκ ἐπιτέτραπται δι' ἣν πρόσθεν αἰτίαν εἶπον, οὕτως οὐδὲ τὰ πυρὸς ἐκκαύματα συλλέγειν.

κ. Τοῖς μάρτυρα καλοῦσιν ὅπῃ μὴ ἀληθῆ θεὸν, ὥρισται δίκη θανάτου (1) προσηκόντως· οὐδὲ γὰρ ἄνθρωπος τῷδ' μετρίων ἀνέξεται ποτὲ παρακληθεὶς συνεπιγράψασθαι ψεύδεσιν (2)· ἀλλ' ἐχθρὸν ἄπιστον ὑπολαβεῖν ἄν μοι δοκῇ τὸν εἰς ταῦτα προτρέποντα· ὅθεν ῥητέον τὸν ὀμνύντα μάτην ἐπ' ἀδίκῳ

detulerunt. Tum reus in vincula coniicitur, moxque neci ab oraculo addictus traditur iis, qui primi peccantem viderant, ad interficiendum. Quantum igitur ego arbitror ignem septenariorum tempore accendere non conceditur, ob eam quam dixi causam, adeo ut ne fomitem quidem ignis colligere liceat.

20. Iis qui testem ad falsa Deum invocant mortis poena sancitur iure meritoque. Neque enim vel quivis de medio coetu homo aequo animo ferret se vocari ad falsa confirmanda: immo et infidum hostem iudicaret, ut ego reor, eum qui se ad eiusmodi crimen impelleret. Quare dicendum est, qui temere et in re iniusta Deum iurat (etsi hic natura clemens est) eum numquam crimine absolutum iri propter scelus et impuritatem, etiamsi idem forte humanas poenas effugiat.

---

(1) Deuteron. XIX. 19.

(2) Similis omnino locus est Philonis in lib. de decem oraculis T. II. p. 195. v. 28. sqq.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θεὸν, ὁ τὴν φύσιν ἵλεως, οὔποτε τ̃ αἰτίας ἀπαλλάξει δυσκάθαρτον καὶ μιαρὸν ὄντα (1), κἂν διαφύγοι τὰς ἀπ' ἀνθρώπων τιμωρίας.

κα. Διαδράσειε δ' οὐδέποτε· μύριοι γὰρ ἔφοροι ζηλωταὶ νόμων φύλακες τ̃ πατρίων ἀκριβέστεροι ὅπῃ καταλεύσει, τί δρῶσιν ἀμείλικτως ἔχοντες· εἰ μὴ ἄρα ὅπῃ μὴν ἀτιμίᾳ πατρὸς ἢ μητρὸς φόνου ἄξιον, ὅπῃ δ' ὀνόματι τῷ καὶ αὐτῆς εὐκλεεστέρῳ σεμνότητος ὑπ' ἀσεβῶν ἀτιμωμένῳ μετριώτερον οἰστέον· ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔστι τις ἀνόητος, ὡς ἕνεκα τ̃ ἐλαττόνων κτείνων τοὺς αἰτίους, ὅπῃ τοῖς μείζοσιν, ἐὰν μεῖζον δ' ἀσέβημα τ̃ πρὸς γονεῖς κατηγορουμένου καὶ ὑβριζομένου τὸ περὶ τὴν ἱερὰν προσρησιν θεοῦ γενόμενον ἐκ ψευδορκίας (ἐπιεικείᾳ χρήσεται.)

κβ. Εἰ δ' ὁ μὴ προσηκόντως ὀμνὺς ὑπαίτιος, πόσης ἄξιος τιμωρίας ὁ τὸν ὄντως ὄντα θεὸν ἀρνούμενος, καὶ τοὺς γεγονό-

21. Quamquam ne has quidem vitabit: innumeri enim diligentissimique speculatores sunt, studioque legis custodiendae succensi, atque ad reum saxis obruendum sine clementia parati. Nisi forte in patris quidem matrisve contumeliam capitali poena animadvertendum est, in nominis autem multo honorabilioris contemptu impio moderatius agendum. Sed nemo ita stultus est, ut minoris criminis reos postquam occiderit, erga maiores noxas indulgentius se habeat: (si tamen sacra Dei invocatio ad periurium, maius crimen est quam contemptus violatioque parentum).

22. Quod si ille qui indecenter iurat, reus est; quantam meretur poenam is, qui Deum natura aeterna existen-

(1) Deuteron. V. 11.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τας πρὸ τοῦ πεποιηκότος τιμῶν; καὶ μὴ μόνον γῆν καὶ ὕδωρ ἢ ἄερα ἢ πῦρ, τὰ στοιχεῖα τοῦ παντὸς, ἢ πάλιν ἥλιον καὶ σελήνην, καὶ πλανήτας καὶ ἀπλανεῖς ἀστέρας, καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανόν τε κόσμον σέβειν ἀξιῶν, ἀλλὰ καὶ ὅσα θνητοὶ δημιουργοὶ κατεσκεύασαν ξύλα καὶ λίθους, ἅπερ εἰς ἀνθρωπώδεις τύπους ἐμορφώθη;

κγ. Τοιγάρτοι καὶ αὐτὸς ἐξομοιοῦσθαι τοῖς χειροτμήτοις· θέμις γὰρ μὴ μετέχειν ψυχῆς τὸν τὰ ἄψυχα τιμήσαντα, καὶ μάλιστα φοιτητὴν γενόμενον Μωϋσέως, οὗ πολλάκις ἤκουσε λέγοντος τε καὶ προφητεύοντος τὰς ἱεροτάτας καὶ καταθέους ἐκείνας ὑφηγήσεις· ὄνομα θεῶν ἑτέρων μήτε τῇ ψυχῇ παραδέξῃ εἰς ὑπόμνησιν, μήτε φωνῇ διερμηνεύσῃς, ἀλλ' ἑκάτερον, νοῦν καὶ λόγον, μακρὰν τῶν ἄλλων διαζεύξεων ἐπίστρεψον πρὸς τὸν πατέρα καὶ ποιητὴν τοῦ ὅλων, ἵνα καὶ φρονῇς περὶ

tem negat, resque magis creatas quam creatorem honorat? quique censet non tantum terram, aquam, aërem, ignem, quae sunt elementa omnium rerum; rursusque solem, lunam, errantia firmaque sidera esse colenda, nec non universum caelum ac mundum; verum etiam quaecumque a mortalibus opificibus ligna atque saxa in humanas figuras conformata sunt.

23. Quamobrem aequum est ipsum quoque fieri similem manu factis: neque enim licet ei retinere animam qui inanima honorat, maxime si Mosis sectator fuerit, quem saepe audierit disserentem propheticoque ore edicentem sanctissimas illas gravesque doctrinas: nomen deorum alienorum neque in animam recipies ad reminiscendum, neque voce appellabis; sed mentem simul et sermonem ab iis omnibus, quae vim arcendi habent, exsolutum ad rerum omnium patrem et conditorem convertes: uti et optime

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μοναρχίας τὰ ἄριστα καὶ κάλλιστα, καὶ λέγῃς τὰ πρέποντα καὶ λυσιτελέστατα αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἀκουομένοις.

κδ. Αἱ μὲν οὖν κατὰ τῶν παραβαινόντων τοὺς πέντε χρησμοὺς τιμωρίαι δεδήλωνται. Τὰ δὲ προκείμενα τοῖς φυλαττουσιν αὐτοὺς ἆθλα, καὶ εἰ μὴ ῥηταῖς προστάξεσι μεμήνυκεν ὁ νόμος, ἀλλά τοι δι' ὑπονοίας ἐκφαίνει· τὸ μὲν οὖν μὴ νομίζειν θεοὺς ἑτέρους, μηδὲ ψευδορκεῖν, ἑτέρου γέρως χρείων οὐκ ἔστιν· αὐτὸ γὰρ οἶμαι τὸ ταῦτα ἐπιτηδεύειν, ἄριστον καὶ τελεώτατον ὅτι γέρας· ἐπὶ τίνι γὰρ δύναιτ' ἄν τις ἥσθῆναι μᾶλλον ἀληθείας ἐρῶν, ἢ τῷ ἑνὶ προσκεῖσθαι θεῷ, καὶ τούτου θεραπείας ἀδόλως καὶ καθαρῶς περιέχεσθαι; καλῶ δὲ μάρτυρας οὐχ οἵτινες θεραπεύουσι τύφον, ἀλλὰ τοὺς ἀπλανῆ ζῆλον ἐζηλωκότας, παρ' οἷς ἀλήθεια τιμᾶται.

κε. Φρονήσεως τε γὰρ ἆθλον αὕτη φρόνησις αὐτῇ, καὶ δι-

pulcherrimeque de mundi gubernatione sentias, et decentia atque perutilia tibique audientibusque loquaris.

24. Poenae igitur eorum qui praecepta quinque violant descriptae sunt. Iam proposita observantibus praemia etiamsi disertis verbis lex non innuit, facili tamen consideratione cognoscenda relinquit. Quippe nullos praeterea deos esse existimare, neque manu factum deum confingere, neque peierare, haec demum, inquam, nullo ampliore praemio indigent: namque ut ego arbitror, horum officiorum sectatio, optima et cumulatissima merces est. Qua enim re gaudere vehementius queat veritatis studiosus, quam quod unico adhaeret Deo, eumque cultu candido puroque concelebrat? Testes autem appello non eos qui vanitatibus student, sed vera religione inflammatos veritatisque cultores.

25. Sane et ipsius prudentiae praemium est prudentia:

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

καιοσύνη καὶ ἑκάστη τῶν ἄλλων ἀρετῶν, ἑαυτῆς ὄντι γέρας· ἡ δ' ὥσπερ ἐν χορῷ καλλιστεύουσα καὶ κατάρχουσα πασῶν ὁσιοτήτων, πολὺ πλέον ἐστὶν ἑαυτῆς καὶ ἀγώνισμα καὶ ἆθλον, παρέχουσα καὶ τοῖς χρωμένοις εὐδαιμονίαν, καὶ τοῖς τούτων παισὶ καὶ ἐγγόνοις εὐπραγίας ἀναφερέτους.

κϛ. Πάλιν γε μὴν τοῖς τὴν ἱερὰν ἑβδόμην φυλάττουσι συμβαίνει περὶ δύο τὰ ἀναγκαιότατα ὠφελεῖσθαι, σῶμα καὶ ψυχήν· τῷ μὴν ἀναπαύλαις ἐκ τῶν συνεχῶν καὶ ἀτρύτων πόνων· τῇ δ' ὑπολήψεσιν ἀρίσταις περὶ θεοῦ, ὡς κοσμοποιοῦ καὶ ἐπιμελουμένου ὧν ἐγέννησε· καὶ τὰ σύμπαντα ἐτελεσφόρησεν ἑβδομάδι· δῆλον οὖν ἐκ τούτων ὅτι τὴν ἑβδόμην τιμῶν, αὐτὸς εὑρίσκει τιμήν.

κζ. Ὁμοίως μέν τοι καὶ ὁ τοὺς γονεῖς ἀποδεχόμενος, μὴ

tum et iustitia et unaquaeque virtus ipsae sibi loco mercedis sunt. Illa autem quae veluti in choro eminet, primasque fert in omni sanctitate, multo potiore iure sibi praemium est atque remuneratio; exhibetque suis asseclis felicitatem, eorumque liberis posterisque bona immortalia.

26. Rursus sacrum septenarium observantibus contingit duabus in rebus maxime necessariis iuvari, corpore nimirum et anima: iuvatur corpus cessatione assiduorum graviumque laborum; recreatur anima optimis de Deo opinionibus, quem mundi auctorem esse credit, atque iis quae condidit consulentem. Quippe ille creationem omnium septenario absolvit. Ex his igitur constat, eum qui septenarium in pretio habet, ipsum sibi invenire operae pretium.

27. Similiter ergo et qui parentibus bene utitur, nihil praeterea requirat: nam si mentem advertat, inveniet

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θηρᾶσθω τι πλέον· εὑρήσει γὰρ σκοπῶν ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ τὸ ἆθλον· οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν προτέρων τεσσάρων κεφαλαίων ἃ θειοτέρας ἔλαχε μοίρας, ἔλαττον τοῦτ' ὄν, διὰ τὸ θνητῶν ἐφάπτεσθαι, παρηγόρησεν εἰπών, τίμα πατέρα καὶ μητέρα, ἵνα μακροχρόνιος γένῃ (1)· δύο γέρα τιθεὶς, ἓν μετουσίαν ἀρετῆς· τὸ γὰρ εὖ ἡ ἀρετὴ, ἢ οὐκ ἄνευ ἀρετῆς· ἕτερον δὲ, εἰ δεῖ τ' ἀληθὲς εἰπεῖν, ἀθανασίαν διὰ πολυχρονίου ζωῆς καὶ βίου μακραίωνος, ὃν καὶ μετὰ σώματος θρέψεις ψυχῇ κεκαθαρμένῃ τελείᾳ καθάρσει βιῶν. Ταῦτα μὲν οὖν ἀποχρώντος λέλεκται· τὰ δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ δέλτῳ μετὰ ταῦτα καιροῦ διδόντος ἐπισκεψόμεθα.

ipso in opere praemium. Sed enim quia prioribus quatuor capitibus, quae nobiliore natura sunt praedita, hoc deterius est, propterea quod mortalia respicit; idcirco adhortationem addidit dicens: honora patrem matremque, ut bene sit tibi, diuturnaque vita fruaris: quibus verbis duo praemia proposuit, alterum quidem possessionem virtutis (bonum enim est virtus, seu certe non est bonum sine virtute); alterum autem, si vere dicendum est, immortalitatem quandam, quae est diutina vita prolixaque aetas, qua etiam cum corpore potieris, puram animam defaecatamque gerens. Atque haec dicta sufficiant. Quae vero sunt in secunda tabula, deinceps si vacabit considerabimus.

(1) Exod. XX. 12.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΦΙΛΩΝΟΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΕΞΟΔΩΙ
ΗΤΟΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΛΥΣΕΩΝ.

α. Τίνα τὰ χερουβίμ.

Τὰ χερουβὶμ ἑρμηνεύεται μὲν ἐπίγνωσις πολλὴ· ἐν ἑτέροις ὄνομα ἐπιστήμη πλουσία καὶ κεχυμένη· σύμβολα δέ ἐστι δυεῖν τῶν ὄντος δυνάμεων, ποιητικῆς τε καὶ βασιλικῆς· πρεσβυτέρα δὲ ἡ ποιητικὴ τῆς βασιλικῆς κατ' ἐπίνοιαν· ἰσήλικες γὰρ αἱ πάσαι τῷ θεὸν ἅπασαι δυνάμεις, ἀλλὰ προεπινο-

PHILONIS

EX OPERE IN EXODUM SELECTAE QUAESTIONES.

1. Quidnam fuerint Cherubim.

Cherubim alii interpretantur cognitionem copiosam; aliis hoc nomen significat scientiam locupletem et redundantem. Sunt autem Cherubim symbola duarum Dei facultatum, creatricis atque gubernatricis. Porro creatrix facultas secundum phantasiam antiquior gubernatrice est: quamquam reapse cunctae Dei facultates coaetaneae sunt: nihilo-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

εἶται πως ἡ ποιητικὴ τῆς βασιλικῆς· βασιλεὺς γάρ τις οὐχὶ τ̃ μὴ ὄντος, ἀλλὰ τ̃ γεγονότος· ὄνομα ᾗ ἔλαχεν ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν, ἡ μὲν ποιητικὴ θεὸς· τὸ γὰρ ποιῆσαι, θεῖναι ἔλεγον οἱ παλαιοί· ἡ ᾗ βασιλικὴ, κύριος· ἐπειδὴ τὸ κύριος, ἁπάντων ἀνάκειται τῷ βασιλεῖ.

β. Διὰ τί χρυσοῦ τορευτά.

Ὁ μὲν χρυσὸς σύμβολον τ̃ τιμιωτάτης οὐσίας· ἡ ᾗ τορεία τ̃ ἐντέχνου καὶ ἐπιστημονικῆς φύσεως· ἔδει γὰρ τὰς πρώτας τοῦ ὄντος δυνάμεις, ἰδέας

minus creatrix ante mente concipitur quam gubernatrix: rex enim ea quae sunt gubernat, non ea quae minime existunt. Iam facultas creatrix in sacris libris nomen Dei obtinuit (etenim Graeci veteres creare dicebant θεῖναι, unde θεός); gubernatrix autem titulum Domini: namque dominatio rectori omnium rerum attribuitur.

2. Cur Cherubim aurei fuerint opere toreutico.

Aurum pretiosae substantiae symbolum est; caelatura autem, artificiosae eruditaeque naturae. Oportuit enim primarias Dei facultates (quae sunt for-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἰδεῶν ὑπαρχούσας, καὶ καθαρωτάτης καὶ ἀμιγοῦς καὶ τιμαλφεστάτης καὶ προσέτι καὶ ἐπιστημονικωτάτης φύσεως μεταλαχεῖν.

γ. Διὰ τί ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τῶν ἱλαστηρίων τὰ χερουβὶμ ἥρμοττε.

Τοὺς ὅρους τῶν παντὸς οὐρανοῦ καὶ κόσμου δυσὶ τῶν ἀνωτάτω φρουραῖς ὠχυρῶσθαι [αἰνίττεται (1)] τῇ τε καθ' ἣν ἐποίει τὰ ὅλα θεὸς, καὶ τῇ καθ' ἣν ἄρχει τῶν γεγονότων· ἔμελλε γὰρ ὡς οἰκειοτάτου

mae formarum) purissimae, defaecatae, pretiosissimae, praetereaque sapientissimae naturae inesse.

3. Cur in utroque propitiatorii latere Cherubim collocati fuerint.

Terminos universi caeli mundique duabus supernis custodiis munitos [significat], una qua Deus omnia creavit, altera qua creaturas gubernat. Quippe is mundi, ceu rei apprime propriae atque ad

(1) Hoc verbum deerat etiam in codice quo utebatur armenius interpres antiquissimus. Videsis armeniacam editionem Venet. p. 513.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

καὶ συγγενεστάτου κτήματος προκήδεσθαι· ἡ μὲν ποιητικὴ, ἵνα μὴ λυθείη τὰ πρὸ αὐτῆς γεγόμενα, ἡ δὲ βασιλικὴ, ὅπως μηδὲν μήτε πλεονεκτῇ μήτε πλεονεκτῆται, νόμῳ βραβεύόμενα τῷ δ' ἰσότητος, ὑφ' ἧς τὰ πράγματα διαιωνίζεται· πλεονεξία μὲν γὰρ καὶ ἀνισότης, ὁρμητήρια πολέμου, λυτικὰ τῶν ὄντων· τὸ δὲ εὔνομον καὶ τὸ ἴσον, εἰρήνης τέρματα (1), σωτηρίας αἴτια, καὶ τῆς εἰς ἅπαν διαμονῆς.

se pertinentis, curam gesturus erat, creatrice quidem facultate, ne quae erant creata dissiparentur; gubernatrice autem, nequid vim faceret aut pateretur post latam ab ipso aequilibrii legem, qua res perseverant. Vis enim exorbitans ac praepotentia, belli fomites sunt, rebusque stantibus exitiosae: contra aequitas et iusta regula pacem continent, saluti perpetuaeque stabilitati consulunt.

---

(1) Video armenium interpretem legisse σπέρματα. Lectionem tamen τέρματα non desero, quoniam Sophocles τέρμα τῆς σωτηρίας dixit.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δ. Διὰ τί φησιν, ἐκτείνει τὰς πτέρυγας τὰ χερουβὶμ ἵνα συσκιάζῃ.

Αἱ μὲν τοῦ θεοῦ πᾶσαι δυνάμεις πτεροφυοῦσι, τὸν ἄνω πρὸς τὸν πατέρα ὁδοῦ γλιχόμεναί τε καὶ ἐφιέμεναι· συσκιάζουσι δ' οἷα πτέρυξι τὰ τοῦ παντὸς μέρη· αἰνίττεται δὲ ὡς ὁ κόσμος σκέπαις καὶ φυλακτηρίοις φρουρεῖται δυσὶ τοῦ εἰρημέναις δυνάμεσι, τῇ τε ποιητικῇ καὶ βασιλικῇ.

ε. Διὰ τί τὰ πρόσωπα τῶν χερουβὶμ εἰς ἄλληλα ἐκνεύει καὶ ἄμφω πρὸς τὸ ἱλαστήριον.

Παγκάλη τίς ἐστι καὶ θεοπρεπὴς ἡ τοῦ λεχθέν-

4. Cur dicitur: extendunt Cherubim alas ut velent.

Cunctae Dei facultates alatae sunt, quia videlicet caelestem viam ad Patrem cupide adfectant. Velant autem quodammodo alis universi huius regiones. Porro hinc significatur, mundum praedictis protegi duabus facultatibus, ceu tutelis atque custodiis, creatrice scilicet vi et gubernatrice.

5. Cur vultus Cherubim mutuo aspiciant, et quidem uterque propitiatorium.

Praeclara enimvero et mira est dictae rei repraesentatio. Par quippe fuit has facultates invi-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τῷ εἰκὼν· ἔδει γὰρ τὰς δυνάμεις τήν τε ποιητικὴν καὶ βασιλικὴν, εἰς ἀλληγορίαν (1) ἀφορᾶν, τὰ σφῶν κάλλη κατανοούσας, καὶ ἅμα πρὸς τὴν ὠφέλειαν τῶν γεγονότων συμπνεούσας· δεύτερον ἐπειδὴ ὁ θεὸς εἷς ὢν, καὶ ποιητής ἐστι καὶ βασιλεὺς, εἰκότως αἱ διαστάσαι δυνάμεις πάλιν ἕνωσιν ἔλαβον· καὶ γὰρ διέστησαν ὠφελίμως, ἵνα ἡ μὲν ποιῇ, ἡ δὲ ἄρχῃ· διαφέρει γὰρ ἑκάτερον· καὶ ἡρμόσθησαν ἑτέρῳ τρόπῳ κατὰ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀΐδιον προσβολὴν, ὅπως καὶ ἡ ποιητικὴ τῆς βασιλικῆς, καὶ ἡ βασιλικὴ τῆς ποιητικῆς ἔχηται· ἀμφότεραι γὰρ

cem spectare, id est creatricem et gubernatricem, ut mutuam scilicet formositatem contemplentur, pariterque ad utilitatem creaturarum conspirent. Rursus quoniam unicus Deus, creator gubernatorque est, distinctae duae facultatates, recte in unam denuo confluunt: etenim non sine utilitate divortia fecerant, ut altera nempe crearet, altera regeret. Hae quippe duae res sunt; verumtamen alia ratione, secundum nominum suorum aeternam cognationem, copulatae fuerunt; ita ut creatrix gubernatrici, gubernatrix creatrici adhaereret. Et sane utraque non sine gravi causa propitiatorium res-

(1) Armenium interpretem constat legisse εἰς ἀλλήλας; quam lectionem genuinam iudico et sequor.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

συννεύουσιν εἰς τὸ ἱλαστήριον εἰκότως· εἰ μὴ γὰρ ἦν τοῖς νῦν οὖσιν (1) ἵλεως ὁ θεὸς, οὔτ' ἂν εἰργάσθη τι δι' ἀ ποιητικῆς, οὔτ' ἂν εὐνομήθη δι' τῆς βασιλικῆς.

ς. Τί ὅτι γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν.

Γνῶσιν καὶ ἐπιστήμην ὁ εἰλικρινέστατος καὶ προφητικώτατος νοῦς λαμβάνει τοῦ ὄντος, οὐκ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὄντος, οὐ γὰρ χωρήσει τὸ μέγεθος, ἀλλ' ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτοῦ καὶ δωροφόρων δυνάμεων· καὶ ἀγαπητὸν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ψυχὴν φέρεσθαι τὰς αὐγὰς, ἵνα δύνηται δι' τοῦ δευτέρου

piciunt. Nisi enim Deus benignus erga mundanam naturam esset, neque creatrix facultas quicquam fecisset, neque gubernatrix aequo iure administrasset.

6. Quid sit, innotescam tibi inde.

Notionem atque scientiam nitidissima summeque prophetica mens percipit Dei, non ex ipso sane Deo; neque enim eius caperet magnitudinem; sed ex primariis illius beneficisque facultatibus: sufficitque ei splendores in animam inde attrahere; ut

(1) Armenius interpres legebat συνοῦσιν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

φέγγους τὸ πρεσβύτερον καὶ αὐγοειδέστερον θεάσασθαι.

ζ. Τί ὅστι λαλήσω ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου ἀνὰ μέσον τῶν χερουβίμ.

Ἐμφαίνει δὲ τούτου πρῶτον μὲν ὅτι καὶ τῆς ἵλεω καὶ τοῦ ποιητικῆς καὶ πάσης δυνάμεως ὑπεράνω τὸ θεῖον ἐστὶν, ἔπειτα δὲ ὅτι λαλεῖ κατὰ τὸ μεσαίτατον τῆς τε ποιητικῆς καὶ βασιλικῆς· τοῦτο δὲ τοιοῦτον ὑπολαμβάνει νοῦν· ὁ τοῦ θεοῦ λόγος μέσος ὢν, οὐδὲν ἐν τῇ φύσει καταλείπει κενὸν, τὰ ὅλα πληρῶν, καὶ μεσιτεύει καὶ διαιτᾷ τοῖς παρ' ἑκάτερα οἱ διεστάναι δοκοῦσι φιλίαν καὶ ὁμόνοιαν

possit secundarii luminis ope primarium illud splendidiusque videre.

7. Quid sit, loquar desuper de propitiatorio in medio Cherubim.

Haec verba significant primum quidem divinitatem superiorem esse misericordiae et creatrici vel cuilibet facultati: tum quod Deus loquitur de medio creatricis gubernatricisque facultatis. Hoc autem ita explicandum est. Dei sermo in medio existens, nihil in natura vacuum relinquit, sed omnia replet, conciliatque et fovet rerum, quae invicem differre videntur, concordiam et amicitiam.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐργαζόμενος· ἀεὶ γὰρ κοινωνίας αἴτιος, καὶ δημιουργὸς εἰρήνης.

Τὰ μὲν οὖν περὶ τοῦ κιβωτὸν καὶ μέρος εἴρηται· δεῖ δὴ καὶ συλλήβδην ἄνωθεν ἀναλαβόντα τὴν γνωρίσαι χάριν τίνων ταῦτά ἐστι σύμβολα, διεξελθεῖν· ἦν δὴ ταῦτα συμβολικὰ· κυβωτὸς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ θησαυριζόμενα νόμιμα, καὶ ἐπὶ ταύτης τὸ ἱλαστήριον, καὶ τὰ ἐπὶ ἱλαστηρίου χαλδαίων γλώττῃ λεγόμενα χερουβὶμ, ὑπὲρ δὴ τούτων καὶ τὸ μέσον φωνὴ καὶ λόγος, καὶ ὑπεράνω ὁ λέγων· εἴ τις ἀκριβῶς δυνηθείη κατανοῆσαι τὰς τούτων φύσεις, δοκεῖ μοι πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἀποτάξασθαι

Semper enim Deus causa societatis et effector pacis est.

De arca igitur singillatim dictum fuit. Nunc opus est summatim quoque, altius repetito principio, aliquid dicere declarandi causa quidnam haec symbola portendant. Res quidem symbolicae hae sunt: arca, resque legales in ea depositae: super hac propitiatorium: super propitiatorio illi qui chaldaica lingua dicuntur Cherubim: super his in medio vox et sermo: desuper denique loquens. Iam siquis has omnes accurate naturas intelligentia comprehendere quiverit, is videtur mihi, harum divina pulchritudine captus, cunctis mundi

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὅσα ζηλωτὰ κάλλεσι θεοειδεστάτοις ἐμπεφυκότα· σκοπήσωμεν ἕκαστον οἷόν ἐστι· τὸ πρῶτον, ὃ καὶ ἑνὸς καὶ μονάδος καὶ ἀρχῆς ἐστι πρεσβύτερος· ἔπειτα τοῦ ὄντος λόγου ἡ σπερματικὴ τῶν ὄντων οὐσία· ἀπὸ δὲ τοῦ θείου λόγου καθάπερ ἀπὸ πηγῆς σχίζονται δύο δυνάμεις, ἡ μὲν ποιητικὴ καθ' ἣν ἔθηκε τὰ πάντα καὶ διεκόσμησεν ὁ τεχνίτης· αὕτη θεὸς ὀνομάζεται· ἡ δὲ βασιλικὴ καθ' ἣν αἱ ἀρχαὶ τῶν γεγονότων ὁ δημιουργὸς· αὕτη καλεῖται κύριος· ἀπὸ δὲ τούτων τῶν δυεῖν δυνάμεων ἐκπεφύκασιν ἑτέραι· ἐμβλαστάνει γὰρ τῇ μὲν ποιητικῇ ἡ ἵλεως, ἧς κύριον ὄνομα εὐεργέτις· τῇ δὲ βασιλικῇ ἡ νομοθετικὴ, ὄνομα δὲ εὐθύβολον ἢ

optabilibus rebus nuntium remisisse. Haec igitur singula cuiusmodi sint consideremus. Primus ille, qui et unico et monade et principio antiquior est: deinde ab existente verbo promanans rerum substantia. Ex divino autem verbo, tamquam ex fonte, duae manant distinctae facultates; prior creatrix qua summus artifex omnia condidit atque composuit; eaque appellatur Deus: altera gubernatrix, per quam ipse creator suarum princeps creaturarum est; eaque dicitur Dominus. Ab his duabus facultatibus aliae promanant. Ex creatrice enim vi subnascitur benignitas, cuius proprium nomen benefica

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κολαστήριον· ὑπὸ ἣ ταύτας καὶ περὶ ταύτας, ἡ κιβωτός· ἔστι δὲ κιβωτὸς κόσμου νοητοῦ σύμβολον· ἔχει δὲ τὰ πάντα ἱδρυμένα ἐν τοῖς ἐσωτάτοις ἁγίοις συμβολικῶς ἡ κιβωτὸς, τὸν ἀσώματον κόσμον· τὰ νομικὰ ἃ κέκληκε μαρτύρια, τὴν νομοθετικὴν καὶ κολαστήριον δύναμιν· τὸ ἱλαστήριον, τὸν ἵλεω καὶ εὐεργέτιν τὰς ὑπεράνω· τήν τε ποιητικὴν, ἥτις ἐστὶ πίστις (1) τοῦ ἵλεω καὶ εὐεργέτιδος· καὶ τὴν βασιλικὴν, ἥτις ἐστὶ ῥίζα τοῦ κολαστηρίου καὶ νομοθετικῆς· ὑπεμφαίνεται δὲ μέσῳ ὢν ὁ θείῳ λόγῳ· ἀνωτέρω δὲ τοῦ λόγου ὁ λέγων· ἔστι δὲ καὶ

est: ex gubernatrice oritur legislatio, cui nomen est vis vindex et puniens. Sub his et iuxta has arca iacet; quae quidem ipsa symbolum est mundi sensibus intelligibilis. Cuncta vero quae sunt intra arcam in sanctis adytis reposita, significant mundum incorporeum: legalia, quae Moyses testimonia appellavit, legiferam vindicemque vim denotant: propitiatorium, benignam et beneficam quae superstant: item vim creatricem, quae est benignitatis ac beneficentiae fons: denique vim gubernatricem, quae legiferae vindicisque facultatis radix est. Medium ostenditur verbum divinum; supra

(1) Apparet armenium interpretem legisse πηγὴ, quam ego quoque lectionem amplector.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὁ τῶν κατειλεγμένων ἀριθμὸς ἑβδομάδι συμπληρούμενος, νοητὸς κόσμος, καὶ δυνάμεις δύο συγγενεῖς, ἥτε κολαστήριος καὶ εὐεργέτις, καὶ ἕτεραι πρὸ τούτων δύο, ἥ τε ποιητικὴ καὶ ἡ βασιλικὴ συγγένειαν ἔχουσαι μᾶλλον πρὸς τὸ δημιουργὸν ἢ τὸ γεγονός· καὶ ἕκτος ὁ λόγος, καὶ ἕβδομος ὁ λέγων· ἐὰν δὲ ἄνωθεν τὸν καταρχὴν ποιῇ, εὑρήσεις τὸν μὲν λέγοντα πρῶτον· τὸν δὲ λόγον δεύτερον· τρίτον δὲ τὸν ποιητικὴν δύναμιν· τέταρτον δὲ τὸν ἀρχήν· εἶτα δὲ ὑπὸ μὲν τῇ ποιητικῇ πέμπτην τὴν εὐεργέτιν· ὑπὸ δὲ τῇ βασιλικῇ ἕκτον τὸν κολαστήριον· ἕβδομον δὲ τὸν ἐκ τῶν ἰδεῶν κόσμον.

quod, is qui loquitur. Rerum autem praedictarum numerus septenarius fit: mundus videlicet sensibus intelligibilis: deinde facultates cognatae duae, vindex et benefica: tum aliae ante has duae, creatrix et gubernatrix, quae quidem creatori magis quam rebus creatis adfines sunt: sexto loco verbum, octavo loquens. Quod si ex alto initium numerandi feceris, invenies primo loquentem, secundo loco verbum, tertio vim creatricem, in quarta statione regimen: deinde sub creatrice vi quintam beneficam; sub gubernatrice sextam vindicem; octavo demum loco mundum formis constantem.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

DE PAPYRO AEGYPTIACA GRAECE SCRIPTA.

Philonem alexandrinum brevis pagina nunc subsequatur ab antiquiore homine in Aegypto scripta. Is est supplex libellus in papyro exaratus, quod mihi monumentum ab iis, qui hereditatis nomine nuper tenebant, traditum fuit, quoniam id in ius bibliothecae vaticanae, cui praesum, ante quinquennium transivisse constabat: quo tamen universo lapsu temporis a me non esse papyrum typis vulgatam, nemo mirabitur; numquam enim mihi ad legendum fuisse oblatam omnes sciunt. Scriptura eius neque valde impervia neque tamen obvia; est enim more tabellionibus usitato rudis, implexa atque inclinata, sine ullis accentibus aut spiritibus: cuius scripturae difficultatem haud equidem cum rescriptis codicibus comparabo; etenim genera diversa sunt; sed certe paulo leviorem expertus sum quam legendorum monocondylorum, quorum ego aliquot paginas cum graecae ecclesiae concilio nuper explicitas edidi. Atque hanc rem siquis verissimam comperire studet, utriusque lectionis periculum faciat. Grammaticalis autem interpretatio papyri, post tot praesertim editas in Anglia, Germania, Gallia, et Taurini in Italia, eius generis syngraphas, parum equidem me sollicitum habuit: quamquam hanc meam lucubratiunculam nulla ex parte perfectam aut curiose elimatam haberi volo: id enim unice satago, ne monumentum hoc, cuicuimodi est, diutius claustris opacis comprimatur: quamobrem ne scripturae quidem specimen cusum dedi, quia forma eius ceteris editis satisque cognitis persimilis est.

Aetas papyri scriptae dominatione Ptolemaeorum sine dubio comprehenditur: etenim unius ex his decimus nonus annus ibidem adnotatur. Iamvero ex duodecim Lagidis, quot in Aegypto reges fuerunt, cuncti fere ultra decimum nonum annum potestatem suam propagaverunt. Sed quia in papyro tum anni XIX. mentio fit, tum cuiusdam seditionis, venit mihi in mentem historiae Porphyrii in Eusebii chronico lib. I. 22. conservatae, in qua (ed. Mediol. p. 118.) ait historicus anno Ptolemaei Alexandri decimo nono fuisse in Aegypto seditionem. Porro et

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

gemmae ectypon (siquid certe momenti vel fidei ea res habet) quod huic papyro adnexum fuit, repraesentans caput virile regia taenia revinctum, a nummo eiusdem Alexandri haud videtur abhorrere, quem Ioh. Valens gallus in Ptolemaeorum historia p. 116. nobis exhibet. Ergo si mea me coniectura non fallit, annus papyri scriptae deprehensus est, decimus nonus annus, qui fuit et ultimus, Ptolemaei Alexandri, qui in Lagidarum regum numero nonus est. Is autem fuit annus ante Christum natum LXXXVIII. Sane sub hoc ipso Alexandro rege syngrapha quoque illa condita fuit quam Berolini Böckhius vulgavit: et quidem et aliae ab aliis eruditis editae papyri ab hac aetate parum oppido abludunt. Dicet aliquis: atqui anni Alexandri huius non a reditu ipsius Alexandriam, sed a regno eiusdem cyprio, ut ait Porphyrius, numerabantur; adeoque Alexandri ultimus non XIX. scribebatur, sed XXVII. Quibus ego reponam, verum id quidem; sed tamen illam quoque supputationem, quam ab eius inito Alexandriae regno auspicabantur, non fuisse insolitam; id quod satis docent Porphyrii verba, et Champollionius Figeacus in Lagidarum annalibus T. II. p. 210. non diffitetur. Iam nec illud mirari licet, quod Astartes in magno serapeo sacellum apud Aegyptios memoretur, quum alioquin Astarten Phoenicum deam fuisse sciamus. Namque ut multa ex Aegypto in Syriam, ita vicissim nonnulla Syri Aegyptiis impertiti sunt. Ecce enim divus Hieronymus epist. CVIII. 14. narrat nobis linguam quoque Phoenicum ad aliquot Aegypti urbes migravisse: *quinque transeam Aegypti civitates, quae loquuntur lingua cananitide*. Reapse lapis exoticus, qui nunc Carpentoracte servatur, numen ritumque aegyptium, scripturam vero phoeniciam habet.

Sed de his satis; neque enim quicquam magnopere affirmo, neque hoc breve monumentum operose illustrare aveo. Quare nec illud quaeram, utrum haec papyrus falsitatis alicuius suspicionem trahere possit; nullis enim idoneis indiciis moveor: quamquam papyros certe aliquot litteris figurisque aegyptiacis pictas memini me videre, quas falsariorum manus pretio inhiantium peritissime deformaverant. Nunc si latinam interpretationem dedero, graecum autographum accurate appinxero, idque brevibus scholiis declaravero, hac me defunctum cura satis iudicabo.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Interpretatio papyri.

Dionysio ex ordine amicorum et stratego Ptolemaeus Payisii filius macedo, qui decimo iam anno inter magni Serapei aedituos versatur.

Iniuriam patior ab iis qui nunc atrienses templi et pistores sunt, qui etiam Anubieum frequentant, ab Archibe inquam medico et a Mye vestiario, aliisque, quorum incomperta mihi nomina sunt. Hi enim anno XIX, mensis phaophi (octobris) *die XI, ad Astartideum se conferentes, in quo ego sacello diversor, conati sunt me vi inde abstrahere; veluti iam superiore tempore, cum esset seditio, connisi fuerant; quia videlicet ego graecus sum. Hos quum vesania efferatos vidissem, memet quidem foribus occlusi: verumtamen illi Armain ministrum meum in exteriore pavimento prostratum aereis scalpris percusserunt. Peto igitur abs te, ut iubeas scribi ad Menedemum, tuum apud Anubieum ministrum, ut cogat illos iuste mecum agere. Quod si minime fecerint, mittat ipsos ad te, ut tuum maleficiorum odium in horum poena innotescat. Vale.*

(Strategi rescriptum.)

Menedemo. Da operam ut ius suum consequatur.
Anno XIX, mensis phaophi die XIX.

(In parte postica.)

Anno XIX, mensis phaophi die XXI.

Ptolemaei ad Menedemum.

Atriensium.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Διονυσίῳ τῷ φίλῳ καὶ στρατηγῷ παρὰ Πτολεμαίου τοῦ Παυισίου μακεδόνος τῶν ὄντων ἐν κατοχῇ ἐν τῷ μεγάλῳ σαραπιείῳ ἔτος ἥδη δέκατον.

Ἀδικοῦμαι ὑπὸ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἱερῷ καλλυν- 5.
τῶν καὶ ἀρτοκόπων τῶν νυνὶ ἐφημερεύοντων, καταβαινόντων δὲ καὶ εἰς τὸ ἀνουβίειον, Ἀρχήβιος ἰατροῦ καὶ Μυὸς ἱμασιοπώλου καὶ τῶν ἄλλων ὧν τὰ ὀνόματα ἀγνοῶ· τοῦ γὰρ ιθL, φαωφὶ ια, παραγενόμενοι ἐπὶ τὸ ἀσταρτίδειον, ἐν ᾧ κατέχομαι ἱε- 10.
ρῷ, εἰσεβιάζοντο βουλόμενοι ἐξσπάσαι με καὶ ἀγαγῆσαι, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις ἐπεχείρησαν, οὔσης ἀποστάσεως, παρὰ τὸ ἕλληνά με εἶναι· ἐπεὶ οὖν ἐγὼ μὲν συνιδὼν αὐτοὺς ἀπονενοημένους, ἐμαυτὸν συνέκλεισα, Ἀρ- 15.
μαῖν δὲ τὸν παρ᾽ ἐμοῦ εὑρόντες ἐπὶ τοῦ δρόμου καταβαλόντες ἔτυπτον τοῖς χαλκοῖς ξυστῆρσιν. Ἀξιῶ οὖν σε συντάξαι γράψαι Μενεδήμῳ τῷ παρά σου ἐν τῷ ἀνουβιείῳ ἐπαναγκάσαι αὐτοὺς τὰ δίκαιά μοι ποιῆσαι· ἐὰν δὲ μὴ ὑπομενῶσιν, ἐξ- 20.
αποστεῖλαι αὐτοὺς ἐπί σε, ὅπως διαλάβῃ περὶ αὐτῶν μισοπόνηρος. Εὐτύχει.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Μενεδήμῳ. Προνόησον ὅπως τεύξεται τῶν δικαίων.

L. ιθ. φαωφὶ ιθ.

In parte postica.

25. L. ιθ. φαωφὶ κα.

Πτολεμαίου Μενεδήμῳ.

Τῶν καλλυντῶν.

---

v. 1. Φίλῳ. Titulum hunc esse honorificum, quem aegyptii reges, certo hominum bene merentium numero largiebantur, late demonstrat Letronnius in suo opere *recherches pour servir a l'histoire de l'Egypte* p. 58. sqq. Idem titulus legitur in prima papyro taurinensi pag. 1. v. 6. Ego addo, Romanos quoque sic interdum locutos: nam Constantinus magnus in lege a me edita (fragm. iur. vat. p. 8.) *parentem* appellat Correctorem Piceni.

— Στρατηγῷ. Hunc pariter titulum muneris militaris vel civilis illustrat Letronnius op. cit. p. 268.

— Παρὰ Πτολεμαίου. Eadem phrasis in papyr. taur. p. 1. v. 14.

v. 2. Παυισίου. Nequis miretur hoc nomen graeci hominis, ego quidem provoco ad codicem vat. ottobonianum LXXV. p. 154. b. ubi inter graecos qui subscribunt depositioni patriarchae Ioasaphi (de quo homine Lequinius in orient. christ. T. I. p. 314.) primus occurrit Παΐσιος ἐπίσκοπος Ἀχριδῶν.

v. 7. Ἀνουβίειον. Scribitur ἀνουβίδειον apud Lucianum in Toxari ed. Amstelod. cum not. var. T. II. p. 51. De sacellis Anubidis Iablonskius panth. aegypt. lib. V. 1.

— Ἀρχήβιος. Ab Ἄρχηβις, ut in pap. taur. p. 5. v. 6. Τεέφηβις.

v. 10. Ἀσταρτίδειον. Sine dubio sacellum Astartes deae. Ceterum et vicus *Astrata* apud Alexandriam memoratur abs Iulio Valerio de reb. Alexandri I. 19.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

v. 11. Εἰσεβιάζοντο. Sic loquitur etiam papyrus taur. p. 10. v. 2.

v. 13. Ἀποστάσεως. Opinioni a me in monito significatae, favet Letronnius p. 113. qui ad Porphyrii vocabulum στρατεύμασι adiungendum censet ἀποστᾶσι.

v. 15. Ἀρμαῖν. Nomen hoc legitur etiam in pap. taur. p. 4. v. 3. sqq. Item apud Eusebium in rebus aegyptiacis chron. ed. Mediol. p. 102. 112.

v. 16. Δρόμου. Peyronius pap. taur. p. 1. v. 28. sic adnotat. " Τοῦ δρομου. Strabo lib. XVII. p. 1158. aegyptii templi „ partes describens tradit, in ingressu fani fuisse λιθόστρωτον ἔδαφος, *pavimentum lapidibus stratum*, latitudine quidem unius plethri, vel paulo minus, longitudine vero tripla quadruplave, vel etiam maiore quibusdam in templis. Is autem locus appellabatur δρόμος; „ καλεῖται δὲ δρόμος τοῦτο.

v. 18. Ἀξιῶ. dictio in pap. taur. p. 3. v. 7.

— Συντάξαι γράψαι. Sic prorsus in pap. taur. p. 5. v. 9. In obelisco etiam Philae insulae apud Letronnium p. 300. v. 14. 15. pari sensu συντάξαι γράψαι.

v. 19. Ἐπαναγκάσαι. Sic pap. taur. p. 3. v. 11.

v. 20. Ἐξαποστεῖλαι. Sic pap. taur. p. 2. v. 34.

v. 22. Εὐτύχει. Consonant pap. taur. p. 3. v. 15, et obeliscus Philae apud Letronnium p. 300. v. 24.

v. 23. Non satis explico postremam syllabam secundi vocabuli, utrum nempe sit προνόησον, an προνοήσειν, προνόει, προνοεῖτω, πρόνοιά σοι.

— Ὅπως τεύξεται τοῦ δικαίου. Sic pap. taur. p. 3. v. 15.

v. 24. L. Hac nota significari λυκάβαντι *anno*, notissimum est.

v. 26. et 27. Summarium causae inscriptum in parte libelli exteriore, uti etiam nunc fit: nempe *Ptolemaei libellus adversus iniuriam atriensium mittitur a Stratego ad Menedemum ministrum suum, ut rei provideat.*

v. 27. Καλλυντῶν. Aestimo explicandum *atrienses*, quos fere nunc Romae dicimus *scopatori* (nisi malumus *ornatores*, quos Itali dicunt *addobbatori*, *paratori*, *festajoli*.) Ergo causa haec, vel potius querela, gereret fere apud Romanos titulum *degli scopatori*.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

BIBLIOTECA

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ

ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ ΠΕΡΙ ΑΤΕΛΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐπειδήπερ Ἀθήνησι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀτελειῶν σπάνις ἐγίγνετο τῶν λειτουργιῶν, ἔθηκε Λεπτίνης νόμον, οὕτως ἀτέλειαν ἀναιροῦντα, ὡς μὴ δ' ἐξεῖναι τὸ λοιπὸν ταύτης ὁντινοῦν ἀξιῶσαι· ἐγράψατο τοίνυν τουτονὶ Δημοσθένης, ὡς μὲν αὐτός φησι, παρανόμων, ὡς μὲν δ' ἀληθείᾳ δοκεῖ, συκοφαντῶν μᾶλλον καὶ σοφιζόμενος, καὶ τὰ οὐκ ὄντα συμπλάττων· ὅθεν ἀντιλέγει τις αὐτῷ, καὶ δείκνυσιν οὐ καλῶς κατηγοροῦντα τοῦ νόμου, βελτίστου τε ὄντος καὶ κοινοτάτου, καὶ μάλιστα πάντων πολιτείᾳ προσήκοντος· ἔῤῥωται δὲ ὁ μὲν, τῷ τε συμφέροντι, καὶ πᾶσιν ὡς εἰπεῖν τοῖς ἄλλοις τελικοῖς κεφαλαίοις· Δημοσθένης δὲ μόνῳ κέχρηται τῷ ἐνδόξῳ κἂν εἰ καὶ τοῖς ἄλλοις δοκοῖ.

ARISTIDIS

ORATIO ADVERSUS DEMOSTHENEM DE IMMUNITATE.

ARGUMENTUM.

Quum Athenis propter multitudinem immunitatum iam rari essent qui publica munera obirent, legem tulit Leptines, qua sic immunitatem abrogabat, ut eam ne in posterum quidem impetrare liceret. Leptinem accusavit Demosthenes, ut ipse quidem ait, laesarum legum; re autem vera calumnians cavillansque ac veritati fucum faciens. Quare Demostheni contradicit quidam, ab eoque legem demonstrat immerito reprehendi, quae optima esset et maxime popularis, liberaeque reip. apprime conveniens. Nititur hic orator utilitate et cunctis prope quae ad rem pertinent argumentis: contra Demosthenes uno nititur decoro; nam aliis frustra videtur uti adminiculis.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ΛΟΓΟΣ.

α. Πάντα μᾶλλον, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἔγωγ' ἂν ᾠμλω, ἢ Δημοσθένη ποτὲ τουτονὶ πρὸς τοσοῦτ' ἀπονοίας καὶ τῆ μὴ καλῶς ἔχοντος ἥκειν, ὡς καὶ ἀτελείας εἵνεχ' ἡμῖν συμβεβουλευκέναι προῆχθαι, καὶ τοῦτο πολλοῦ τινος εἶναι φάναι, καὶ φέρειν εἰς δόξαν τοῖς δοῦσιν οὐχ ἧττον ἢ τοῖς λαβοῦσιν· ὡς καὶ εἴ τις ἄλλος ἐγχειρεῖν ἠξίου, τοῦτον αὐτὸν πρῶτον ἔδει παντὶ σθένει διακωλύειν πειρᾶσθαι, οὐ μόνον ὅτι νῦν' ἀλυσιτελῶν τοῦτ' ἐστὶ καθάπαξ τῆ πόλει, ὡς προϊόντος ἐπιδείξω τῆ λόγου· (ὁ δὲ πᾶν τοὐναντίον αὐτῆ καὶ βούλεται καὶ συνεύχεται, καὶ οὕτω τὸν ἀεῖ πολιτεύεται χρόνον, ὡς καὶ πεπεῖσθαι λέγειν περὶ αὐτοῦ, μὴ ἂν ἕνα μηδένα νῦν πάντων τὰ τοιαῦτα δόξαι βελτίω· καὶ οὐ λέγειν μόνον, ἀλ-

ORATIO.

1. Quidvis ego potius eventurum putabam, o Athenienses, quam hunc Demosthenem eo dementiae ac dedecoris aliquando erupturum, ut etiam immunitatem nobis suasurus in concionem prodiret, eamque faciendam plurimi, neque minus dantibus honorificam quam accipientibus, praedicaret. Iamvero quicumque hanc causam orare vult, is in primis Demosthenem omni ope coercendum curabit; tum quia immunitas civitati prorsus est inutilis, ut progrediente oratione dicam (Demosthenes autem contraria urbi vult et exoptat, atque ita semper in rep. se gerit, ut etiam dicat sibi esse persuasum, neminem extitisse qui haec nova consilia boni consuluerit: neque solum dicat, verum etiam factis demonstret) tum quia maximum rebus nostris hinc erit damnum, si dein-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λὰ καὶ τοῖς ἔργοις δεικνύναι·) ἀλλ' ὅτι καὶ μεγίστη τις ἐντεῦθεν γένοιτ' ἂν τοῖς πράγμασι βλάβη, εἰ τοῦθ' ἑξῆς δεῖ πάντων χωρήσει· νῦν δὲ οἷς τὰ τοιαῦτα συνηγορεῖ, καὶ οἷς πλείω τούτων ἢ πάντων ὧν πώποτ' εἶπεν ἢ συνεβούλευσε λόγον ποιεῖται, δυοῖν θάτερον λογίζεσθαι δίδωσιν, ἢ 'κεῖνα μὴ καλῶς εἰρηκέναι, ἢ ταυτ' οὐκ ὀρθῶς ἐψηφίσθαι· μᾶλλον δὲ εἰ μὲν ὀρθῶς ταῦτ' ἔχει, κόμπος ἐκεῖνα καὶ οὐδὲν ὑγιὲς· εἰ δ' ἐκ τῶν ἔργων ἐκείνοις ἡ πίστις, καὶ οὐδ' ἂν εἷς ἐξ ὧν, ὦ Δημόσθενες, ἔπραξας φήσαι μὴ οὐ ταῦτα προσηκόντως εἰρῆσθαι, εὔδηλον πάντως ὡς ἔξω λόγου τὰ τοιαῦτ' ἐσπουδάκεις· καὶ πρὶν ὑφ' ὁτιοῦν ἐλεγχθῆναι, κατ' αὐτὸς σαυτοῦ ταυτηνὶ φέρεις τὴν ψῆφον.

6. Ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, οὐχ οὕτω δεινὸν εἶναι τοῦτον ἠξίουν, ὡς τῷ βούλεσθαί τισιν εἵνεκα καταθέσθαι χάριν τῇ πόλει λυμαίνεσθαι, μηδὲ τῶν πρὸς ταύτῃ δικαίων,

ceps immunitas quaquaversus urbem pervaserit. Nunc quum huiusmodi patrocinium susceperit Demosthenes, tantumque rei studium prae se ferat, quanto numquam in orationibus et consultationibus usus est, alterutrum existimandum exhibet, nempe aut se recte non dicere, aut legem sine iure fuisse perlatam. Immo vero si lex aequa est, verba Demosthenis inania sunt et insana. Quod si verbis fidem faciunt opera, nemoque est qui facta tua, Demosthene, haud consentanea verbis dicat, plane constat te absurde in hac causa dimicare. Quamobrem prius quam ab aliquo convincaris, contra te ipsum hanc sententiam fers.

2. Equidem, o Athenienses, non adeo improbum Demosthenem existimabam, ut dum quibusdam gratificari studet, urbem pessumdaret; plurisque faceret pri-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μείζω τὰ τούτων ποιεῖσθε, μηδὲ βοηθεῖν τούτοις οἰόμενον δεῖν, ἔπειτ' αὐτῇ πολεμεῖν· ἀλλ' ὃ μέλλει κοινῇ συνοίσειν, τοῦθ' ὡς ἔθος αὐτῷ καὶ διανοεῖσθε καὶ πράττειν ἀεί· ὅπου γὰρ καὶ τῷ ὡς ἀληθῶς ἡμῖν συμφερόντων ἔσθ' ὅτε, μᾶλλον δ' ἐν τῷ καθάπαξ, δι' αὐτὴν ταύτην ὑπερορῶμεν, πῶς οὐκ ἀλογία σαφὴς, ἑτέρῳ τῳ κατ' αὐτῆς χαρίζεσθαι; ὁ δὲ τοσοῦτ' ἐδέησε τοῦ ταῦτ' ἤδη πράττειν αἱρεῖσθαι, ὥσθ' ὅσον πρόσθεν χρηστὸς ἦν καὶ δημοτικὸς καὶ τῆς πολιτείας ἀκριβὴς σπουδαστὴς, τοσοῦτον νῦν ἐξέστη τῆς ὑποθέσεως, καὶ τοὐναντίον ἢ πρόσθεν τοῖς πράγμασι χρῆται· οὐχ' ἃ τῇ πόλει συμφέρει, ἀλλὰ τῷ Χαβρίου παιδὶ, ἢ εἰ βούλεσθε, οἷ αὐτῷ· τὴν γὰρ δὴ τούτου μητέρα μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν αὐτὸς γεγαμήκει· (1) ταῦθ' ἡμᾶς πείθειν ἐθέλων, μονονουχὶ

vatas illorum utilitates, quam officium erga remp.: neque sperassem, qui amicis opitulandum censet, ab eodem civitatem oppugnatum iri; et non potius eum pro more suo de communi salute cogitaturum semper ac laboraturum. Nam si id etiam, quod vere utile nobis est, interdum, immo semper, civitatis gratia negligimus, nonne manifesta insania est, cuilibet cum urbis detrimento morigerari? Atqui Demosthenes nedum ita haud est animatus, sed quanto antea commodus ac popularis erat, et reip. strenuus curator, tanto nunc ab eo proposito recessit, et contraria prioribus facta exserit: nec quae urbi prosunt, persuadere nobis nititur, sed quae Chabriae filio, vel si mavultis sibi ipsi (is enim huius matrem post mariti obitum sibi despondit.) Quae dum agit,

(1) Suidas ait Demosthenem ambivisse quidem Chabriae uxorem; veruntamen hoc mortuo, Ctesippi filiam sibi despondisse. Sed enim qui fieri potuit ut qui matrem ambivisset, neptis de-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ταῦτ' ἐν τούτοις βοῶν, ὡς οὐδένα ποιοῦμαι τῆς πόλεως λόγον, ἀλλὰ λῆρος πάντ' ἐμοὶ πρὸς τὸ γένος.

γ. Ἀμέλει καὶ ὃν ἐξ ἀρχῆς ἔδει κεῖσθαι τῇ πόλει νόμον, μηδένα τῶν πολιτῶν ἀτελῆ μήτ' εἶναι μήτ' ἂν γίγνεσθαι, τοῦτον ἤδη καλῶς ὑπὸ Λεπτίνου τεθέντα, ὡς καὶ πάντων τῶν εὖ φρονούντων ὡς εἰκὸς αὐτὸν ἐπαινούντων, καὶ πάνυ τοι συνηδομένων αὐτῷ τε καὶ τῷ νόμῳ, τῷ μὲν τῆς κοινῆς ὠφελείας, τῷ δὲ τοῦ πρόνοιαν ταυτησὶ πεποιῆσθαι, μόνος οὗτος, ἢν εὖ πάθωμεν ὡς ἔοικε δυσχεραίνων, ἀντὶ τοῦ συγκροτεῖν αὐτὸν καὶ θαυμάζειν, καὶ ὅπως εἰς ἀεὶ κύριος ἔσται παρασκευάζειν, ὁ δὲ καὶ ὅπως ἄκυρος ἔσται, πάντα ποιεῖ· οὐ τὸ ξυμφέρον, ὡς ἂν εἴποι

clara propemodum voce clamat, nobisque suadet, nullam se gerere urbis curam, sed omnia ludibrio habere praeter generis sui commoditates.

3. Enimvero legem, quam vel ab initio in urbe statui oportebat, nemo ut civium esset immunis vel umquam fieret, hanc demum a Leptine praeclare latam, quam prudentes omnes merito dilaudant, auctorique legique simul magnopere gratulantur, huic propter publicam utilitatem, illi ob eius curandae consilium; hanc, inquam, legem solus hic felicitati nostrae, ut videtur, infensus non solum plausu non prosequitur aut admiratur, neque ut eadem in perpetuum rata sit curat, verum etiam dat operam vehementissimam ut aboleatur. Nec quisquam dicat hunc utilitatis inscitia labo-

mum nuptiis, tanta aetate interposita, potitus fuerit? Melior igitur Aristidis sententia est; aut certe Plutarchi Dem. cap. XV, qui Ctesippi quidem ambitam a Demosthene matrem, ceteroqui ductam in matrimonium samiam quandam.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τις, ἀγνοῶν· τίς γὰρ τούτου τὰ τοιαῦτα δεινότερος; ἀλλ' ὅπως εἰς τὴν πατρῴαν ἀτέλειαν καὶ αὖθις ἐγκαταστήσῃ Κτήσιππον· οὐχ εἰδὼς, ὡς ἐν μὲν τῷ τὴν πόλιν εὖ πράττειν, καὶ αὐτὸν εὖ πράττειν ἀνάγκη· ἐν δὲ τῷ τὸν μὲν νῦν εὖ ἔχειν ἐθέλειν, τὴν δὲ μὴ, καὶ αὐτὸν ὅσον οὐκ ἤδη τῆδ' αὐτῶν πεπειρᾶσθαι.

δ. Ἔτι τοίνυν εἰ μὲν, ὦ Δημόσθενες, οὐκ εὖ ἔχειν ὁ νόμος ἐδόκει, οὐδὲ τῷ γιγνομένου δίκῃ πάντων τυγχάνειν, ἀλλὰ φλυαρίαν ταῦτ' εἶναι καὶ οὐδὲν ὑγιὲς, αὐτόν σε πρῶτον ἐχρῆν εἰς μέσον παριόντα διακωλύειν τοῦτον, αἰτιᾶσθαι, παρανόμων γράφεσθαι· οὐ τούτους ἢ 'κείνους ἐξ ἀφανοῦς καθίεντα δι' αὐτῶν ἐλέγχειν τοῦτον πειρᾶσθαι, καὶ κατὰ τῶδε σφίσι συνηγορεῖν (1)· σοὶ γὰρ, εἴπερ τῳ, τὰ τοιαῦτα μά-

rare: nam quis Demosthene in his rebus acutior? Sed hoc unice studet, ut Ctesippus patria rursus immunitate fruatur: neque cogitat, si civitati bene sit, illum quoque bene habiturum: sin detur opera, ut Ctesippus in praesenti beatus sit, urbs autem secus; ipsum quoque eiusdem sortis participem mox futurum.

4. Insuper, o Demosthene, si lex iniqua visa esset, et non usquequaque ad consequendum fructum idonea, sed nugatoria potius et insana; te quidem ipsum in primis decuisset in medium progressum intercedere contra Leptinem, reum hunc facere, deque laesis legibus postulare; non autem hos et illos veluti ex insidiis submittere, perque hos dicam Leptini scribere, iisdemque suppetias contra hunc ferre: tibi enim quam cui maxime id cordi

(1) Intelligit eos qui ante Demosthenem Leptinem accusaverunt, de quibus Libanius in argumento ad demosthenicam pro Leptine.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λίστα μέλει· οἷς δὲ τότε μὲν σιγᾷν ᾤου δεῖν, νυνὶ δὲ μετ' αὐτῶν αὐτὸν διαβάλλειν, ἀμφότερα βεβαιοῖς, τόν τε νόμον ὡς κάλλιστα ἔχειν, αὐτόν τέ σε μάτιον κατ' αὐτοῦ κεκινῆσθαι· ὃς γε καὶ ἵνα μὴ τοῦ μὲν Κτησίππου μόνου δίκας ἀντιποιεῖσθαι, τὸ δὲ τῆς πόλεως παρὰ φαῦλον ποιεῖσθαι, ὑπὲρ τοῦ τῷ μηδὲν ὧν βούλει κατωρθωκέναι, καὶ ὧν μὴ βούλει, τούτων αἴτιος αὐτῷ καταστάς, τὸν δῆμον εἰς ὀργὴν κεκινηκώς, ταῦτ' οὖν δεδιὼς δεινότατα πάντων ἐξεῦρες ὅπως καὶ τὴν ὑπόνοιαν ταύτην εὐχερῶς ἀποκρούσῃ, καὶ πρὸς ἃ δεῖται τῷ Χαβρίου συνάρῃ· πρῶτα μὲν ὡς μάλιστα τῇ πόλει συμφέρειν τὴν ἀτέλειαν φήσας, καὶ τούτοις τὸν ἀκροατὴν ὑφηνάμενος, ἔπειτα τούτου μνησθείς.

ε. Καί τοι ὅταν οὐ θαρρούντως οὐδ' ἐλευθέρως, ἀλλὰ δεδιότως τε καὶ ὑπούλως καὶ μετὰ τοῦ πάνυ τι

negotium est. Iam qui et tunc silendum tibi putasti, et nunc cum his Leptinem accusas, utramque opinionem confirmas, nempe quod et lex rectissima est, et quod tu iniuria contra hanc inveheris. Qui quidem ne videreris Ctesippi solius causa laborare, atque urbem flocci facere (quam ob rem nec propositi tui compos fieres, et Ctesippo praeter votum nocuus evaderes, populi ira commota) haec inquam timens, sollertissime excogitasti quomodo et hanc suspicionem a te perbelle removeres, et Chabriae filio in his quae opus erant subvenires. Primo enim dixisti immunitatem summopere civitati prodesse, atque auditore his verbis intercepto, deinde hominis tui intulisti mentionem.

5. Et quidem quum nec audacter nec libere sed timide ac subdole, atque ita ut plane studium latendi prae te ferres, ad hanc causam accederes, videba-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λανθάνειν ἐθέλειν ὅτι ταῦτα χωρῆς, ἔοικας ὧν λέγεις πρῶτος αὐτὸς ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ μισεῖν· καὶ δὴ τοῦθ' οὕτως σχηματίζειν τε καὶ προάγειν τὸν λόγον· ἀλλὰ μὴν εἰ κατηγοροῦντος καὶ συκοφαντοῦντος ταύτῃ ἅπαντες ἴσμεν διαφορὰν, τὸ τὸν μὲν τὰ οὐκ ὄντα συμπλάττειν, τὸν δὲ τοῖς οὖσι κακοῖς ἢ φαινομένοις ἐπιπηδᾷν· καὶ τὸν μὲν, εἰ καὶ μὴ δικαίας, ἀλλ' οὖν ἔσθ' ὅτ' ἀξιοῦμεν συγγνώμης, τῷ μηδὲν οἴκοθεν καὶ παρ' ἑαυτοῦ συντιθέναι, ἀλλὰ τοῖς οὖσι κεχρῆσθαι· τῷ δὲ ἀπρόσωπος (1) ἡ κακία· ποτέρας βούλει μερίδος θησόμεθα σέ; πότερον δ' μετρίας καὶ παραίτησιν δεχομένης, ἢ δ' φαυλοτάτης τε καὶ κακίστης καὶ παντὸς μίσους ἀξίας; ἢ καὶ ἀμφοτέρων ὁμοῦ, ὡς ἔγωγε οἶμαι, καὶ νῦν ἀπο-

ris ipse primus ea quae diceres improbare atque aversari, atque idcirco orationem sic figurare ac propellere. Atqui omnes hoc interesse inter accusatorem et sycophantam scimus, quod hic falsa confingit, ille vera aut apparentia mala insectatur. Et accusatorem quidem venia interdum, etsi minime iusta, dignamur, propterea quod nihil de penu suo atque a se compositum adfert, sed argumentis utitur existentibus; contra sycophantae turpissima malitia est. Qua te in parte collocari a nobis optas, Demosthene? num in moderata, et quae utitur excusatione? an potius in scelestissima et pessima omnique odio digna? an denique in utraque simul, ut ego quidem iudico ac mox demonstrabo? Cum enim legem, quam tu

(1) Hoc graecum vocabulum prae oculis habuisse videtur Cicero in fragmentis orationis de aere alieno Milonis a me editis, ubi ait: *quid pudeat hominem non modo sine pudore, verum omnino sine ore?*

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δείξως οἷς μὲν γὰρ τὸν νόμον ὃν μάλιστα θαυμάζειν ἐχρῆν διὰ τὸ τῇ πόλει συμφέρειν, τοῦτον ὡς μηδενὸς ἄξιον διαγράφειν ἐθέλεις, κακίζων καὶ κατατρέχων, καὶ μηδενός τινος κατ' αὐτοῦ φειδόμενος ῥήματος, οὐ μόνον κατηγόρων ἀλλὰ καὶ βασκάνων δόξαν λαμβάνεις.

ϛ. Ὅτι δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, καὶ συκοφαντῶν οἷς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου κέχρηται δείκνυται, αἰσχυνοίμην ἂν ἐμαυτὸν εἰ τοῦτ' ἀποδεικνύναι διὰ πλείστου ποιοίμην· αὐτὰ γὰρ ταῦτ' ὄντ' καὶ συκοφαντία περιφανὴς καὶ ἀπόδειξις ἐναργὴς, τοῦ μηδὲν συκοφαντίας ἐλλείπειν· ἃ γὰρ οὐκ ἂν οὔτ' ἐνεθυμήθη Λεπτίνης, οὔτ' εἰ κατὰ νοῦν ἔσχε δοκεῖ μοι πότ' ἂν εἰρηκέναι, ὡς οὐχ ἱκανὰ πρὸς ὃ βούλοιτο δρᾶσαι, ταῦθ' οὗτος, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ὡς ἂν ἀτεχνῶς εἰρηκότος κατηγορεῖ· ταυτόν τι ποιῶν ὥσπερ ἂν εἴ τις πρὸς

apprime admirari deberes, quia civitati utilis est, ut futilem delere studes; vituperans scilicet atque insectans, nullique verborum iniuriae parcens; idcirco, inquam, non accusatoris tantummodo verum etiam obtrectatoris opinionem sustines.

6. Quod autem praeter iam dicta, o Athenienses, calumniator quoque ex initio orationis suae coarguatur Demosthenes, me quidem mei puderet si id multis verbis confirmare conarer. Quippe eius exordium manifesta fallacia est, atque evidens demonstratio, nihil auctori deesse quominus sycophanta sit. Nam quae Leptines numquam cogitavit, neque si in mente habuisset, tamen ut opinor dicturus erat, quia videlicet rei gerendae non erant consentanea, haec noster Demosthenes, o Athenienses, ceu si ille diserte dixisset, in iudicium defert. Ita nimirum se gerens, veluti si quis adversarium suum

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀνταγωνιστὴν ἰσχυρὸν καὶ ἄμαχον ἔχων, φαρμάκοις ἀνελεῖν τοῦτον ἠξίου, ὅτι μὴ χερσὶν οἷος τ' ἦν· καὶ σὺ τοίνυν αὐτὸς οὐκ ἔχων ἄλλως ἐξελέγξαι τὸν νόμον, πλάττεις αἰτίας διὰ κενῆς, τὰ μὲν αὐτὸς κακουργῶν καὶ πονηρευόμενος, ἔστι δ' ἃ καὶ παρ' αὐτὸς σαυτοῦ συντιθεὶς καὶ συῤῥάπτων.

ζ. Οὐκοῦν θάτερον τούτων ἡμῖν εἰκάζειν παρέχεις· ἢ μηδ' ὁπωστιοῦν ἐντυχεῖν τῷ βιβλίῳ, ἢ εἴ μοι δίδως εἰπεῖν, ἐντετυχηκὼς καὶ θαυμάσας· τὸ τ' βασκαινόντων καὶ αὐτὸς πεπονθέναι, ἐκστῆναί πως ὑπὸ λύπης σαυτοῦ, ὅτι σοι πρᾶγμα πάλαι προσῆκον Λεπτίνης ἤδη παραλαβὼν ἤνυσεν· ὥστε μηδὲ καθαρῶς ἐντεῦθεν τ' νόμυ μεμνῆθζ δύναθζ· εἰ γὰρ ὁ μὴ τ' μὴ παντάπασιν ἂν ἐπιλελοιπέναι τὰς λειτουργίας τὴν πόλιν, τούτου χάριν ἐγεγράφει τὸν νόμον, ὁρῶν ὑπὸ πλήθους ἀτελειῶν ταυτασὶ σπανίζυσας, καὶ τὴν τ' πόλεως εὐδαιμονί-

fortem et insuperabilem, veneno extinguendum putaret, quia manu non posset. Sic tu qui legem aliunde carpere nequis, calumnias temere struis; partim quidem sponte traducens atque in malam partem detorquens, partim vero per te ipse confingens atque nectens.

7. Quare alterutrum nobis coniicere licet, nempe te vel in legis codicem numquam incidisse; vel, si libere dicendum est, postquam legem cognoveris ac suspexeris, laboravisse invidia videris, ac dolore amens fuisse, propterea quod Leptines facinus tibi iamdiu conveniens praeripuisset. Quare nec hanc legem memorare aequo animo potes. Nam si Leptines, ne penitus urbs careret civium officiis, hanc scripsit legem, quia videbat scilicet multitudine immunitatum munera deseri, atque hinc urbis prosperitatem imminui; Demosthenes autem dedita opera id dissimulans, ait Leptinem propter quosdam ignobiles, qui im-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

αν ὥσπερ ἐντεῦθεν ὑποδιδόσαν, ὁ δὲ τοῦθ' ἑκὼν σιωπῶν, φάσκει δὲ διά τινας ἀναξίους εὑρομένους ἀτέλειαν, ταυτὶ νενομίθη, πῶς ἐχ' ὃ λέγω συνίστησι; πῶς δὲ οὐκ αὐτὸς ἐξελέγχεται μήτε τὰ ὄντα λέγων; καὶ προσέθ' ἡμᾶς ὥσπέρ τινας παῖδας φενακίζειν ἐπιχειρῶν;

η. Καὶ ὅτι ταῦτα λέγων, οὐδὲν ἀληθὲς λέγει, δῆλον ἔκ τε ὧν ἔφην, κ᾽ οἷς αὐτὸς τὸν Λεπτίνην εἰσάγει οὐ τοῦτ' εἰρηκότα, ἀλλ' ὡς ἔοικεν εἰσέπειτ' ἐροῦντα· φησὶ γοῦν. "Ἔστι „ δ' οὐκ ἄδηλον, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, τοῦθ', ὅτι Λεπτί„ νης κἄν τις ἄλλος (1) ὑπὲρ τοῦ νόμου λέγῃ, δίκαιον μὲν „ οὐδὲν ἐρεῖ περὶ αὐτοῦ· φήσει δ' ἀναξίους (2) τινὰς ἀν„ θρώπους εὑρομένους (3) ἀτέλειαν, ἐκδεδυκέναι τὰς λει-

munitatem sunt adsecuti, legem hanc tulisse; nonne his inquam verbis Demosthenes meam sententiam confirmat? nonne aliena veris dicere arguitur, nobisque insuper tamquam pueris illudere?

8. Profecto quod nihil rei verae Demosthenis verbis subsit, et ex dictis a me exploratum est, et inde etiam quod Leptinem facit non haec dicentem sed, ut videtur, dicturum. Ait igitur. "Perspicuum est, o Athenienses, „ seu Leptinem seu quemvis alium pro lege nihil aequum „ dicere posse. Dicet autem obscuros quosdam immunita„ tem adeptos munerum onera subterfugisse. Atque in „ hoc diu sermone versabitur „. Videtis, o Athenienses,

(1) Ex hoc Demosthenis verbo cepit occasionem Aristides contradicendi, uti apparet ex orationis initio.

(2) Videtur abuti Aristides duplici sensu vocis ἀνάξιος. Demosthenes enim significabat ut puto *indignos*; nostro intelligere placet *obscuros*, seu *ignobiles*.

(3) Edit. Dem. εὑραμένους.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

,, τυργίας· καὶ τούτῳ πλείστῳ χρήσεται τῷ λόγῳ. ,, Ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ὥσπερ ἐπαγγέλλεται τοῦτον ταῦτ' ἐρεῖν, καὶ τούτῳ πλείστῳ χρήσεσθαι τῷ λόγῳ· ἐκ ἀλόγως γε μὴν οὐδὲ τὸ τῶν ἀναξίων ἐμνήσθη, ἀλλὰ καὶ μάλ' πάνυ τοι πονηροτάτης τ' γνώμης, ἵνα τῶν ἀναξίων ἀτελείας ἐκβεβλημένων, ταύτης ἀξιόχρεως Κτήσιππος δόξῃ, καὶ αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ διὰ τὸν πατέρα Χαβρίαν· ἀλλ' εἰς κενὸν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, τά τ' ἐπινοίας τ' ἀνδρὶ, καὶ οὐδὲν ἔσται πλέον ταῦτ' αὐτῷ τεχνωμένῳ, ἡμῶν τὰ δίκαια ποιούντων καὶ ἃ μάλιστα τῇ πόλει προσῆκε, καὶ προσέτι τοὺς τἀληθῆ διαστρέφειν ἐπιχειροῦντας μισούντων· ἐπεί τοι καὶ αὐτὸς τοσούτου δέω τούτοις πεπεῖσθαι καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, ὡς πάντα μᾶλλον ἢ ταῦτ' ὀρθῶς ἔχειν νομίζειν.

θ. Ἄνευ γὰρ τοῦ ταῦτ' αὐτὸν, ὡς ἔφην, πεπραγματεῦσθαι, καὶ τὴν αἰτίαν Κτέσιππον εἶναι, οὐδὲ τὸ

spondentem oratorem, fore ut Leptines haec dicat atque in hoc diu sermone versetur. Porro ne obscurorum quidem mentionem temere intulit, sed vaferrimo mentis astu; nempe ut eiectis immunitate ignobilibus, Ctesippus tum per se ipse tum propter parentem Chabriam hac dignus videatur. Sed frustra erit, o Athenienses, hominis calliditas, nihilque ei suae artes proderunt, si modo nos aequa faciemus, quaeque plurimum civitati prosunt; et si eos qui veritatem subvertunt, odio prosequemur. Ego certe tantum absum ut haec mihi persuaderi patiar, vel iisdem mentem advertam, ut nihil his absurdius esse putem.

9. Nam praeter quam quod haec ipse, ut dixi, confingit, et tota rei causa Ctesippus est; ne ignobilium quidem commemoratio videtur mihi tempestive facta, et ex

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τῇ ἀναξίων ὅλως ἔχω γιγνώσκειν, ὡς εἰς καιρὸν εἰρημένον καὶ τῇ πραγμάτων ἀξίως, κἂν ὅτι μαλιστ' αὐτὸς τούτοις ἐπιχειρῇ· εἰ μὲν γὰρ ἐξέτασις προὔκειτο γένους, καὶ μόνους ἔδει τοὺς εὖ γεγονότας τιμᾶσθαι, καλῶς ἂν εἶχε τοὺς εὖ πεισομένους φυλοκρινεῖν· εἰ δ' ἁπλῶς εὖ πάσχειν ἀνάγκη τοὺς εὖ πεποιηκότας, καὶ τὴν ἀρετῆς οὗτος μισθὸς, ἀτέλειαν δὲ οὐδὲν ἕτερον ἴσμεν ἀλλ' ἢ κατωρθωμένων ἀντίδοσιν, οὐχ' ὁρῶ τίν' ἔχει λόγον ἀναξίων τε καὶ μὴ, μνημονεύειν, ἔνθα πάντας ἀνάγκη κατ' αὐτὸ δὴ τοῦθ' ὁμοίως τιμᾶσθαι, κἂν φαῦλος τὶς ὢν τύχῃ καὶ τὴν κάτω φρατρίας, κἂν εἰς Κόδρον ἀνήκων· τί γὰρ Ἀχιλλεὺς μᾶλλον Θερσίτου πρὸς τὸ τὴν παρὰ τῶν ἑλλήνων φέρεσθαι χάριν, ἂν ἐξ ἴσης ἄμφω τοὺς τρῶας ἑλῶσιν; ἐπειδὴ ὁ μὲν ἐκ θεῶν, ὁ δ' οὐ τοιοῦτος.

ι. Χωρὶς δὲ τούτων, εἰ τοῖς ἀξίοις μόνοις ἀτελείας μετ-

rei praesentis dignitate: quamquam forte Demosthenes obscuros potissimum sibi persequendos proposuerit. Si enim generis quaestio institueretur, solosque nobiles mactare honoribus opus foret, merito equidem honorandarum stirpium delectus fieret. Sin omnino quilibet bene meritus remunerandus est; virtutique merces tribuitur, nihilque est aliud immunitas quam recte factorum remuneratio; non video cur heic locus sit ignobilium, vel secus, memorandorum, ubi quemvis indiscretim honorari necesse est; sive is vilissimus sit postremaque tribu natus, sive generis serie ad Codrum usque pertingat. Nam cur Achilles maiorem Thersite gratiam a Graecis referat; modo uterque Troianos aeque superet; quamvis ille divino genere ortus, hic autem secus?

10. Verum et his omissis, si conspicuos tantummodo vi-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἔσται, οὐκ ἔσθ' ὅ τι μᾶλλον καθ' ἡμῶν αὐτῶν ἔσται· πρῶτον μὴν γὰρ οὐδένες εὖ οἶδα τῶν πάντων ἔτ' ἀξιώσουσι λειτουργεῖν καὶ τὰς ἀναγκαίας εἰσφορὰς, ὡς νόμος, εἰσφέρειν, ἀλλὰ φυγῇ τὰ πράγματα φεύξοντας, οἱ μὲν ἀτελεῖς δι' αὐτὸ τοῦτο, οἱ δὲ μὴ τούτου τυχόντες, διὰ τὸ μηδὲ τυχεῖν ἂν ὅλως ἐξεῖναι· κἀντεῦθεν τοῖς μὲν βασκανία τίς πρὸς ἐκείνους ἔσται καὶ φθόνος, καὶ δυσμεναίνειν ἀεὶ, καὶ πάντα τρόπον μισεῖν· τῇ πόλει δὲ, ἵνα μηδὲν δυσχερὲς εἴπω, τὸ μένειν ἐπὶ ταυτοῦ, καὶ μὴ πρὸς ἐπίδοσιν ἄγειν, διὰ τὴν τούτων ἀργίαν καὶ ἔριν· ἔπειτ' εἰ καί τινες λειτουργοῦντες ἔσονται, οὗτοι δ' ἂν εἶεν οἱ μηδὲν ἐξ ἀτελείας εἰργόμενοι· ὅτι μὴν μικρά τις ἔσται καὶ φαύλη καὶ τῶν μηδενὸς, ὡς εἰπεῖν, ἀξία ἡ παρὰ τούτων αὕτη συντέλεια καὶ σπουδὴ, οὐδεὶς ἀγνοεῖ.

ια. Πλὴν ἔστω γ', εἰ βούλεσθε, καλή τε καὶ πρέ-

ros immunes esse patiemur, nihil est quod magis contra nos faciet. Nam primo quidem exploratum habeo, neminem fore qui iam velit munera obire, ac necessarios sumptus prout lex iubet facere: verum solo vertendo functiones vitabunt; qui quidem fuerant immunes, ob hanc ipsam causam; qui vero secus, ob id ipsum quod immunitatem consequi numquam licebit. Hinc horum omnium mutua malivolentia in urbe, et invidia, et perpetua simultas, atque odia omnigena: civitatem vero, ut mitissime loquar, necesse erit inerti situ desidere, nullumque incrementum capere propter civium segnitiem atque discordiam. Sed fac aliquos muneribus fungi, nempe eos quos immunitas non excludit; quam horum collatio atque opera tenuis, quamque vilis ac nullius prope momenti futura sit, nemo non videt.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πουσα καὶ τοῖς πράγμασιν ἀποχρῶσα· πότερον οὖν τῇ πόλει κάλλιον καὶ λυσιτελέστερον, καὶ πρὸς αὔξησιν μᾶλλον, λειτουργοῦντας ἅπαντας ἴσχειν, ἢ τινάς; καὶ κοινῆς καὶ δαψιλοῦς ἀπολαύειν φρονοίας, ἢ μετρίων δή τινων τυγχάνειν τῆ σπουδαστῶν; καὶ βελτιόνων τε καὶ χείρονων, ἢ τοῦτο αὐτὸ μόνον χειρόνων; καὶ πότερον ἐπαινέτας τοὺς ἄλλους πάντας, ἢ μεμφομένους κεκτῆσθαι; ἐγὼ μὴν γὰρ οἶμαι καὶ τοὺς βαρβάρους αὐτοὺς εἰκότως ἂν ἡμῖν νεμεσῆσαι, ὅτι διπλοῦ κέρδους ἁπλοῦν ἀνθειλόμεθα· καὶ δέον εὖ πράττειν κατ' ἄμφω, οἱ δ' ἀπὸ μέρους ᾠήθημεν δεῖν· τὸ μὴν οὖν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, τοὺς μὴ ἀτελεῖς εἶ, τοὺς δὲ μή, ὡς οὐ μόνον οὐδενὸς, ὧν ἄνω καὶ κάτω διέξεισι Δημοσθένης, ἀλλ' ὧν ἐμοῦ λέγοντος ἠκούσατ' ἀρτίως, αἰτιώτατον ἔσται τῇ πόλει, πάντας ὑμᾶς ἀκριβῶς οἶμαι πεπεῖσθαι, ἀγχίνους τε

11. Concedamus tamen praeclaram hanc fore operam et decoram et sufficientem: utrum est civitati honestius et utilius eiusque incrementis aptius, si ea civium omnium utatur officiis, an si nonnullorum? si communi et copioso fruatur studio, an si modicos aliquot habeat curatores? et si bonos simul ac deteriores, an si tantummodo deteriores? si eam denique ceteri omnes terrarum populi laudent, an si vituperent? Ego enim vel ipsos barbaros indignaturos nobis merito putaverim, quod simplex duplici lucrum antetulerimus; et quod qui bene habere utrimque poteramus, tamen in parte tantummodo existimaverimus esse valendum. Quod igitur alii sint immunes, alii nequaquam, id inquam non solum non esse effecturum quae sus deque Demosthenes blaterat, sed ea potius certissime allaturum quae a me nuper audistis, vobis iam omnibus satis persuasum esse reor, qui et inge-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὄντας, καὶ πρὸς τὴν τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου καὶ συμφέροντος κρίσιν, οἰκοθεν καὶ παρὰ τὴν φύσεως παρεσκευασμένους.

ιϛ. Τὸ δὲ μηδένα τῶν πάντων ἀτελῆ καὶ τὸν νόμον μήτε νῦν εἶναι, μήτ' εἰσαῦθις ἂν ταῦτ' ἔχειν ἐξεῖναι, τοῦτ' οὖν οὕτω πολλοῦ τινος ἄξιον καὶ γέμον ἐλπίδων καὶ πάσῃ πόλει καὶ πολιλείᾳ διαφερόντως προσῆκον· ὡς τοὺς μὴ ἄλλους νόμους, τοὺς μὴ ὑπὲρ τῶν ἰδίᾳ διαφερόντων ἑκάστῳ, τοὺς δὲ δημοτελεῖς τινας εἶναι συμβαίνειν, μόνον δὲ τοῦτον ἡμῖν κοινότατων καὶ λυσιτελέστατον, καὶ διαρκῆ καὶ βεβαίαν καὶ δίᾳ πάντων ἥκουσαν τὴν ὠφέλειαν ὡς μάλιστα παρεχόμενον· στρατεύεσθαι γοῦν, καὶ τριηραρχεῖν, καὶ πρεσβείας τὸ μὴ πέμπειν τὸ δὲ δέχεσθαι, καὶ προσέτι συμμάχοις χρῆσθαι, σπένδεσθαι πολεμίοις, ἀμύνεσθαι πολεμίους, τῶν οἰκείων ἀντιποιεῖσθαι καὶ σώζειν καὶ νὴ Δία γε τἀυτὰ φρονεῖν πρὸς ἀλλήλους, καὶ πάντες ἓν εἶναι τὴν γνώμην, καὶ συλλήβδην εἰπεῖν ὧν δεῖ πόλει τοσῇδε καὶ τοσού-

nio polletis, et ad aequi bonique et utilis iudicationem tum domesticis institutis tum natura estis instructi.

12. Iam neminem, prout lex iubet, immunem nunc esse neque fieri licere in posterum, id enimvero praeclarum est, et spei plenum cunctaeque urbi ac libertati mirifice aptum. Quare quum aliae leges privatorum negotia spectent, aliae rem publicam, haec una vel maxime communis est et perutilis, sufficientemque ac firmam et generalem utilitatem perpetuo suppeditans. Igitur militiam obire, sumptus conferre ad triremes, legationes mittere et excipere, socios bellorum adsciscere, pacisci cum hostibus, eosdem propulsare, patriam tueri ac servare, atque in his hercle cum civibus consentire, unamque mentem gerere, atque ut uno verbo dicam, quaecumque urbi tantae totque gentium atque insularum dominae opus sunt,

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

των ἐθνῶν καὶ νήσων ἐπιστατούσῃ, πάντα ταῦθ' ἑτοίμως καὶ μετὰ πολλοῦ τοῦ περιόντος καὶ βουλεύεσθαι καὶ ποιεῖν, ἐξ ἄρ' ἡμῖν τούτου τοῦ νόμου μετὰ τὴν τῆς Ἀθήνας ῥοπὴν κάλλιστ' ὑπάρξει· καὶ τοῦθ', ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαι δεῖξαι, καὶ πᾶσι ποιῆσαι καταφανὲς, ἵνα ἀκριβῶς εἰδῆτε, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, καὶ γνῶτε ὅσον τῷ νόμῳ τοῦ βελτίστου περίεστι, καὶ ὡς, εἴπερ τις ἀνθρώπων, Λεπτίνης δημοτικὸς καὶ περὶ τὴν πόλιν χρηστός.

ιγ. Πᾶσα τοίνυν πολιτεία καὶ δυναστεία καὶ ὅλως οἱ τῶν ἀνθρώπων καθ' ἕνα, οὐκ εἴ τι πράξουσι μόνον σκοποῦσιν, ἀλλ' εἰ συμφέρον τοῦτ' αὐτοῖς ἔσται καὶ δι' πάντων ὡς εἰπεῖν πρὸς αὐτῶν· βούλονται μὴν γὰρ, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, καὶ μάλα βούλονται, καὶ τοῦ δικαίου τυγχάνειν ἐν τούτοις, καὶ μηδὲν ἐλλείπειν τούτου τοῦ μέρους· ὡς μόνην ταύτ[illegible]ν οὖσαν πρᾶξιν ἀρίστ[illegible]ν· ἂν δ' ἄρ' ἀμφότερα μὴ ἐξῇ, καὶ δίκαια

haec inquam omnia expedite et commodissime deliberare et facere, ex hac vobis lege cum Minervae nutu feliciter licebit: idque ego pro viribus demonstrare conabor, perspicuumque omnibus facere, ut affatim cognoscatis, o Athenienses, summam esse legis huius praestantiam, Leptinem vero quam qui maxime popularem urbique benivolum.

13. Omnis sive libera sive regia respublica, immo singuli homines, non solum quid acturi sint considerant, verum etiam an id sit utile ipsis, atque omnia fere ad se referunt: et summopere simul optant, o Athenienses, in gerendis rebus aequitatem sequi, neque hac in parte deficere, quam optimam solam existimant. Verum si utrumque non possint, nempe et iusta facere et utilia sibi, ipsi quidem utilia iustis antevertunt. Immo vero ne

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πράττειν καὶ συμφέροντα αὐτοῖς, οἱ δ' αἱροῦνται συμφέροντα μᾶλλον ἢ δίκαια πράττειν· μᾶλλον δὲ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν πράττειν οἴονται δεῖν, ὅταν ἃ μέλλωσι πράττειν, ἢ μὴ συμφέρονθ' αὐτοῖς αἴσθωνται ταῦτ' εἶ, ἢ καὶ σφῶν αὐτῶν· τὸ μὲ γὰρ μανία σαφὴς ἑκόντα τινὰ καθ' αὐτοῦ πράττειν αἱρεῖσθαι· τὸ δ' ὡς ἀληθῶς κουφότητος καὶ ἀνοίας, καὶ τῆς περὶ τὸν Μαργίτου ὡς εἰπεῖν συμμορίας, εἰκῆ πονεῖν καὶ πράττειν δεῖ κενῆς, καὶ εἰς οὐδὲν δέον.

ιδ. Λεπτίνης τοίνυν οὐ μόνον δίκαιον, ἀλλὰ καὶ συμφέροντα καὶ προσέτ' αἴτιον τῇ πόλει δόξης εἰσήνεγκε νόμον, τῷ μὴ ἐξ ἀρχῆς καὶ πάλαι κειμένων οὐδὲν ἐλάττω, εἰ μὴ καὶ μείζω, ὅσον οὐκεῖνοι παρεῖσαν, οὗτος ἐξεῦρε καὶ διωρθώσατο· ἄξιον δὲ οὐ παρὰ τοῖς δ' Ἀθηνᾶς τροφίμοις μόνοις ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ὡς εἰπεῖν ἀνθρώποις εὐδοκιμεῖν·

principio quidem quicquam adgrediuntur, si forte id quod facturi sunt, aut sibi non utile aut adversum cognoverint. Furor enim manifestus est, si quis sibi nocua sponte facere eligat: levissimum vero ac stultum et fatuorum societate dignum est, si quis frustra laboret, et futilia faciat ac nulli rei congruentia.

14. Iam vero Leptines legem attulit non solum iustam et utilem, verum etiam civitati honorificam, nulli legum primitivarum atque priscarum inferiorem; nisi forte maiorem etiam, propterea quod quae in illis praetermissa sunt, haec invenit vel emendavit. Quae sane lex haud solum apud nos Minervae alumnos, sed apud omnes ut ita dicam gentes laudem meretur: iusta enim est, quia communia cunctis civibus officiorum imponit onera; id quod liberarum civitatum et aequo iure utentium maxime est proprium; et

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

δίκαιον μὴ ἀνθ' ὧν κοινῇ πάντας λειτουργεῖν ἀναγκάζει, ὅσπερ ὅστ' δημοκρατουμένων ὡς ἀληθῶς, καὶ τὴν ἰσότητα δι' πάντων τιμώντων, ἀλλὰ μὴ δι' ἀτελείας τὴν ἀναγκαίαν καὶ δημοτελῆ ταύτῃ εἰσφοραν παραιτεῖσθαι, ὥσπερ δεδιότας μὴ δόξωμεν εὖ ποιεῖν τὴν ἡμῶν αὐτῶν· καί τοι πῶς οὐκ ἄτοπον, καὶ τοῦ δικαίως ἔχοντος πόρρω, τοῦ μὴ παρ' αὐτῆς αγαθῶν ἐξ ἴσης ἡμᾶς ἀπολαύειν ἔχειν, ἡμᾶς δ' οὐκ ἐξ ἴσου τὰ πρὸς αὐτὴν διακεῖσθαι, ἀλλὰ τοὺς μὴ λειτουργεῖν, τοὺς δὲ μή; καὶ παραπλησίους ἀλλήλοις ὄντας τῇ πρὸς ταύτῃ εὐνοίᾳ, ἐνταῦθα μόνον τὴν ἰσότητα φεύγειν; καὶ πολέμου μὴ ἐπιόντος, πάντας ὑπὲρ αὐτῆς κινδυνεύειν αἱρεῖσθαι, καὶ τοῦ αὐτῆς ἔχεσθαι προθυμίας, ἐν δὲ τοῖς ἐλάττοσι τῶν πραγμάτων, καὶ κίνδυνον μὴ οὐδ' ὁντινοῦν οὐδὲ πόνον, ὠφέλειαν δ' ὅτι πλείστῃ τῇ πόλει καὶ ἡμῖν προξενοῦσιν, ἔπειτα πολίτας, ὡς εἰπεῖν, ἐξ ἡμισείας ὁρᾶσθαι;

ιε. Συμφέροντα δὲ μὴ μόνον τῷ συστάσεις ἀτεχνῶς

certe multo magis quam, interposita immunitate, defugere necessarium hoc et populare tributum; ita ut vereri videamur quominus bene patriae faciamus. Nonne enim absurdum est atque a iure magnopere alienum, nos ab urbe aequis partibus bona recipere, nosmet autem ipsos erga illam haud aequaliter cunctos officiis certare? sed alios munera obire, alios minime: cumque omnes in patriam simus aeque benivoli, in hoc uno aequabilitatem vitare? Et si forte bellum ingruat, omnes pericula pro patria adire, concordique audacia uti; in minoribus autem officiis, periculoque ac labore expertibus, et tamen nobis urbique maxime utilibus, dimidiam tantummodo civium partem versari?

15. Porro est utilis lex, non solum quia munerum

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πολιτειῶν τὰς λειτουργίας εἶναι, καὶ θαυμαστὰς καὶ μεγίστας πρὸς ἐπίδοσιν ἀφορμὰς, ἀλλὰ καὶ ὅτι μηδενὸς μὴ ἀτελοῦς ὄντος, ὡς ἔφην, πάντες λειτουργήσουσιν· ἐὰν δὲ ἀτελείας μετέχωσι τινὲς, οὐδὲ εἷς· εἰ τοίνυν ᾧ μὴ χείρω τὰ τῆς πόλεως εἶναι συμβαίνει, καὶ πρὸς φθορὰν αὐτῇ μᾶλλον ἢ δόξαν ἑτέροις, τοῦτο τῆς μηδενὸς ἄξιον χρῆσθαι, ὃ δὲ μείζω ταύτῃ ἐπιφανῶς καὶ βελτίω ποιεῖ καὶ τοῖς ἅπασιν εὐθενοῦσαν, τοῦτ' ἀνάγκη πᾶσα περὶ πάνυ τοι πολλοῦ πεποιῆσθαι, εἴ γ' ἡμῶν αὐτῶν λόγος ἡμῖν· οὔτ' ἀτελεῖς τινας εἶναι τὸ παράπαν προσῆκεν, ὡς οὐ μικρὰν ταύτῃ οὖσαν τοῖς πράγμασι βλάβην, ὅ τε νόμος οὕτω δὴ πάντων ἡμῖν συμφορώτατος ὢν, ὡς ἐξ Ἀπόλλωνος ἥκων, δίκαιος ἂν εἴη μὴ παντὸς τῆς συγκεχωρηκότος κύριος εἶναι καὶ τοῖς πᾶσι κρατεῖν.

exercitationes remp. omnino continent, et mirum quantum ad rerum incrementa valent; verum etiam quia si nemo immunis fuerit, ut dixi, cuncti munera obibunt; sin aliquot immunitate potiantur, ne unus quidem oneribus publicis perfungetur. Si ergo non expedit uti re, quae peiorem civitatis conditionem efficit, quaeque ad huius potius detrimentum quam ad gloriam quorumvis confert; et si id quod civitatem maiorem insigniter ac meliorem atque omnibus copiis refertam facit, fieri non potest quin plurimi aestimemus; nisi nos certe nostrûm curam abiicimus, neminem profecto esse immunem patiemur, quia non modicum id detrimentum reip. est; lex autem haec adeo nobis ad omnia perutilis, quasi Apolline auctore, digna profecto erit, quae nemine repugnante iubeatur, atque in omnes valeat.

16. Praeterea lucrum certe nullum ex immunitate per-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ις. Χωρὶς δὲ τούτων, ἐκ μὴ ἀτελείας οὐδ' ὁτιοῦν ἔνεστι κέρδος τῇ πόλει, πλὴν τ̃ χάριν ἔχειν ἐντεῦθεν ἀποδιδόναι· ἀλλ' οἱ ταύτῃ εἰληφότες τρυφῶσιν, αἱ δὲ λειτουργίαι αὐτῇ τε ταύτῃ τὰ μέγιστα πάντων λυσιτελοῦσιν, ἐξ ὧν αὔξεται συγκροτοῦσαι, τοῖς τε δρῶσιν αὐτοῖς ἰδίαν παρέχουσι δόξαν τὴν ὑπὲρ τ̃ ἐνεγκούσης σπουδήν· καὶ μὴν εὐεργέτας μὲν ἔστι καὶ ἄλλως ἀμείβεσθαι, πόλιν δὲ δίχα λειτουργιῶν σωζομένην οὐδ' ἐν τοῖς μύθοις ἐγνώκειν· ἀλλὰ κἂν ἥρως οἰκήτορας ἴσχῃ, κἂν τὴν ἀγαθὴν τύχην συναιρομένην, οὐδὲν αὐτῇ πλέον ἔσται, μὴ ταυτησὶ τ̃ ξυμμαχίας ἐνούσης· εἰ γὰρ μήτε δημαγωγεῖν δεῖ, μήτε στρατεύεσθαι, μήτε τριηραρχεῖν, μήτε μηδὲν τ̃ πάντων ποιεῖν, ἃ λειτουργιῶν μὴ ἐστὶν εἴδη, συστάσεις δ' ὡς ἀληθῶς τ̃ πόλεων οὐδὲν ἀλλ' ἢ σώματι δόξομεν ἐοικέναι χειρῶν τε καὶ ποδῶν καὶ προσέτ'

cipit civitas, nisi quod hinc habet quo gratiosa sit. Atqui hac gratia potiti luxuriantur; munerum vero functiones civitati maxime prosunt, quia bonis eam exaggerant, propriamque ipsis fungentibus gloriam comparant propter eorumdem iuvandae patriae studium. Et sane beneficos licet aliter quoque remunerari; at civitatem sine munerum functione incolumem, ne in fabulis quidem usquam reperi. Verum etiamsi heroas habeat incolas, etiamsi bonam fortunam adiutricem, nihilo melius erit illi, nisi ministeria civium praesto sint. Nam si neque urbanos magistratus gerere libet, neque militiam capessere, neque triremium impensas tolerare, neque omnino quicquam facere ex omni munerum numero, civitatum quidem congregationes nihil aliud esse putabimus quam veluti corpus sine manibus pedibusque, praetereaque sen-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

αἰσθήσεων αποροῦντι· ὃ γὰρ πάντα ταῦτ' ἔστ' ἐκείνῳ, τοῦτο τῇ πόλει τὸ δι' ὧν ἔφλω ὑπηρετεῖσθαι.

ιζ. Οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ μηδ' εἰστισοῦν μηὐ τὸ παράπαν ἐλείπετ' ἕτερος ἀποδόσεως τρόπος, ἀλλ' εἰς ἀτέλειαν πάντ' ἦγε, καὶ τοῦτ' ἦν μόνον γέρας τοῖς εὖ πάσχειν ἀξίοις, ὧν εἵνεκ' ὑπὲρ ἡμῶν προτεθύμηνται, βεβλάφθαι δ' ἂν οὐ μικρῶς ἐντεῦθεν ἡ πόλις ἐδόκει, οὐδ' οὕτως ἄν μοι δοκοῦμεν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, τὰ τοιαῦτ' ἀνασχέσθαι, οὐδὲ δι' τὴν πρὸς τὸν δεῖνα ἢ τὸν δεῖνα χάριν, αἴτιοι ζημίας καθεστάναι τῇ πόλει· ἀλλὰ τ' ὑπὲρ αὐτῆς δικαίων καὶ τ' κοινῇ λυσιτελοῦντος πάντα θέμενοι λόγον, τὸ κατ' αὐτοὺς τούτους εἰκότως ἐάσαι· ἱκανὴν ἔχοντας χάριν τὸ πόλεως τοιαύτης εὐεργέτας φανῆναι· ἐπεὶ καὶ οὕτω τιμᾶσθαι μᾶλλον περίεστ' αὐτοῖς, τῷ δοκεῖν μὴ τὴν ἀρετὴν ὥσπερ ὤνιον πεποιῆσθαι, μηδ' ὁτουοῦν ἑτέρου,

sibus destitutum. Quod enim corpori ab his omnibus accidit, idem civitati praedicta munera praestant.

17. Quin adeo etiamsi forte nullus alius superesset remunerandi modus, sed omnia ad immunitatem reciderent, idque unicum eorum hominum esset praemium, quibus benefacere oporteret, quia pro nobis fortiter rem gessissent; nihilo tamen minus, si hinc civitas non parvo damno videretur adfici, ego tum sane, Athenienses, censerem non esse id ferendum, neque committendum, ut ob paucorum captandam gratiam detrimenti aliquid resp. caperet: sed omnino ratione habita officiorum reip. debitorum et communis utilitatis, singulorum hominum curam esse seponendam: ita ut hi satis gratiae recepisse se putent, quod erga tantam urbem benefici comperti sint. Sic enim copiosius gloriari possunt, quia videntur virtutem haud

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀλλὰ μεγαλοψυχίας εἵνεκα τῶν καὶ πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίας, ταῦτ' ἐνδεδείχθαι· καθάπερ ἐπὶ τοῦ μηδικοῦ πολέμου Θεμιστόκλει τῷ Νεοκλέους ὑπῆρξε, καὶ Παυσανίᾳ τῷ Κλεομβρότου, καὶ ἔτι πρὸ τούτων τῷ τ' Εὐφορίωνος Κυναιγείρῳ, καὶ Καλλιμάχῳ τῷ πολεμάρχῳ· οὗτοι γὰρ πάντες, ὅτε πρὶν ἥφθαι τῆς μάχης πρὸς ἀριστείων μέγεθος ἀφεωρακότες ἐθάρρησαν τὸν ἀγῶνα, οὔτ' ἐπεὶ μηκέτ' εἶναι κινδυνεύουσαν διεσώσαντο τὴν Ἑλλάδα, ἔτυχον ὧν περ εἰκός· ἀλλ' ἀποχρῶσαν σφίσιν αὐτοῖς ᾤοντο δόξαν, τό τε μείζω στεφάνων εἰργάσθαι, τό τε δι' αὐτῶν τὴν Ἑλλάδα σεσῶσθαι.

ιη. Οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ δοίημεν εἶναί τι παρ' ἀτελείᾳ συμφέρον, ὡς ἔγωγ' οὐκ οἶμαι, ἀλλὰ πρῶτον μὲν, οὐχ' ὅσον ἐκ λειτουργίας, οὐδ' ὥστε καὶ παραβεβλῆσθαι, οὐδ' ἐγγύς· ἔπειτα τὸ μὲν εἰς πᾶσαν ἥκει τὴν πόλιν, τὸ δ' εἰς

venalem exercuisse, nec ob aliud quicquam quam ob suam fortitudinem et benivolum erga urbem animum talia facinora edidisse. Qualis videlicet extitit medico bello Themistocles Neoclis, et Pausanias Cleombroti, et ante hos Cynegirus Euphorionis, et Callimachus belli dux. Hi quippe omnes haud equidem ante proelium ineundum spectata praemiorum magnitudine ad certamen exacuti sunt: nec postquam Graeciam de suprema salute periclitantem expediverunt, digna praemia consecuti sunt; sed hac gloria contenti fuere, quod maiora coronis merita prae se tulerunt, quodque Graecia per eos conservata est.

18. Sed enim etiamsi forte concedamus aliquam esse immunitatis utilitatem, quod ego non puto; ea tamen primo quidem haud tanta est quanta munerum functio, neque huic comparari potest, neque proxime accedit. Deinde

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὀλίγους δή τινας· καὶ τὸ μὴν ἥκιστ' ἂν λυμήναιτο παροφθὲν, ὁπόταν δὲ τῆς μὴ λειτουργούντων, τὰ μέγιστ' ἂν αἱ πόλεις βλαφθεῖεν· καὶ νὴ Δία γε τὸ μὴν, ταυταισὶ ξυνυπέστη· ἅμα γὰρ πόλις, ἅμα καὶ λειτουργεῖν· μᾶλλον δὲ ἢν ἀκριβῶς ἐξετάσῃς, εὑρήσεις καὶ τὸ τὰς πόλεις ἐξ ἀρχῆς γεγενῆσθαι, λειτουργίαν ἄντικρυς οὖσαν, καὶ οἷόν τινα κοινὴν τῆς ἀνθρώπων ἐπὶ συστάσει τῆς οἰκουμένης δήπουθεν εἰσφοράν· ἀτέλεια δέ τισιν ὕστερον καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐπαινεόμεναι δόξαν, ὥσπερ τι φιλοτιμίας φάρμακον· ὅσον δὴ καὶ μέγιστον καὶ ἀναγκαιότατον τοῦτο καὶ τοῖς ἅπασιν ὑπεραῖρον, τοσοῦτο δεῖ καὶ ἡμᾶς παντὸς μᾶλλον προστίθεσθαι καὶ σεμνύνειν.

ιθ. Καὶ μὴν εἰ τῶν πραγμάτων ἐκεῖνα πλείονος ἄξια καὶ τούτοις ἐπαίνων διαφερόντως προσῆκεν ὧν ἡγεμόνες θεοὶ, οὐκ ἂν φθάνοιμεν εὖ ἴσθι τὸ λειτουργεῖν ὅτου τις ἂν εἴποι μεῖζον τιθέντες· μὴ

munerum functio ad communem urbis commoditatem redundat, immunitas ad paucorum. Et haec quidem si praetermittatur, minimum oberit; verum si ministeria deficiant, summopere urbs laborabit. Certe per Iovem haec simul existunt, urbs videlicet et munerum ministeria. Immo si altius vestigaveris, causam manifestam cur civitates congregatae sint invenies officiorum exercitationem, quae fuit quaedam hominum communis symbola ad gignendam mundi civilem constitutionem. Contra immunitas consecutis temporibus ingenii arbitrio excogitata fuit, ceu quoddam pharmacum ambitionis. Iam functio munerum quo maior est, magisque necessaria, ceterisque rebus antestans, eo impensius a nobis coli debet plurisque fieri.

19. Sane si ea facinora nobiliora habentur ac laudabiliora, quorum dii nobis auctores sunt, sine du-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γὰρ οὖν οἴεσθε, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ὥσπερ τὰ ἄλλα καὶ τοῦθ' ἡμῖν ἐξευρῆσθαι, μηδ' ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν ἐσχηκέναι, ἀλλ' εἴπερ τι παρ' ἀνθρώποις διοφετὲς, καὶ τοῦτ' ἐκεῖθεν ἀφῖχθαι· εἴπερ οἱ τῶν ὅλων κύριοι θεοί τε καὶ δαίμονες οὐ μόνον οἷς τὸ πᾶν ἐξ ἀρχῆς ὑπεστήσαντο, μεγάλῳ καὶ θαυμαστήν τινα ταύτῃ εἰσήνεγκάν τε καὶ προὔφηναν λειτουργίαν τῷ βίῳ, ἀλλὰ καὶ νῦν, οὐχ ἥκιστα τοῦτο δρῶσιν, οἷς ἡμῶν τοσοῦτ' αὐτοῖς ἑκάστοτε μέλει, καὶ οὕτω κηδομένως ἔχουσιν, ὡς μηδὲν τῆς εἰς ἡμετέραν σύστασιν καὶ σωτηρίαν ἱκόντων, μηδὲ καθ' ὅντινα δήποτε τρόπον ἐλλείπειν, ἀλλ' ἀπὸ πολλοῦ τῷ μείζονος ἢ ὥστε καὶ προσδοκᾶν ἐξεῖναι τὰ παρ' ἑαυτῶν χορηγεῖν· δι' ἀλλήλων ἄμφω δεικνύντες, δῆλα μὴν τῷ ἀκαμάτου καὶ συνεχοῦς ταύτης προνοίας, τὸ δημιουργοὶ γεγῆσθαι· δῆλα δ' αὖ τῷ γῆς δημιουργοὶ, τὸ καὶ πρὸς

bio necesse est civilia ministeria rebus omnibus anteponere. Cavete enim putetis, o Athenienses, nos ut cetera sic munerum functiones excogitavisse, vel a nobis initium huius rei fuisse: nam si quicquam inter homines versatur a Iove delapsum, illae quoque indidem sunt. Siquidem rerum omnium domini dii ac genii non solum quod a principio universam rerum naturam crearunt, magnum hoc et praeclarum invexerunt docueruntque vitae ministerium; sed quia nunc etiam in eo instituto manentes, tantam nostri curam providentiamque semper prae se ferunt, nihil ut eorum quae ad conservationem nostram salutemque pertinent ullo modo desit; immo vero etiam uberius, et supra quam expectare liceret, sua nobis bona communicent. Quare et vicissim utramque rem demonstrant: nempe hac incessabili perpetuaque providentia creatores se esse confirmant: hoc ipso autem quod

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἀνάγκλω ἔχειν ἡμῶν ὅσαι ὧραι φροντίζειν· ἵνα μὴ δίχα τ̃ τούτων προνοίας εἰς τὸ μηδὲν ἥκωμεν, καθάπερ τι σκάφος κυβερνητῶν ἀπορούν.

κ. Καίτοι ὅταν ἐξ ἀτελείας, ὦ Δημόσθενες, τὰ τῆ̃ λειτουργιῶν κ̃ μικρὸν ὑποῤῥέῃ, κ̃ τούτων αὐτὸς ῆ̃ς σπουδαστὴς, πῶς οὐκ ἀτεχνῶς τοῖς θεοῖς πολεμεῖς, ἀκεῖνοι καλῶς ἔθεσαν, ταῦτ' αὐτὸς οἷς ποιεῖς διαφθείρων, καὶ τήν γε χάριν αὐτῶν, τὸ κ̃ σαυτὸν ἀνατρέπων; εἰ τοίνυν τοῖς τὸ νόμισμα διαφθείρουσι, κ̃ τὸν σὸν λόγον (1), θάνατος ἡ ζημία, τινός ποτ' ἄρ' αὐτὸς δίκαιος ἂν ἡμῖν εἴης τιμᾶσθαι, δι' ὧν ἀτελείας ἀντέχει, τά τε τ̃ θεῶν ἀτιμάζων, τήν τε πόλιν ἅπασαν διαφθείρων; " Ναὶ φησὶν, ὑπὲρ γὰρ " ὑμῶν κ̃ τ̃ ὑμετέρων αὐτοῖς προσηκόντων διαναστῆναι, κ̃

creatores sunt, satis ostendunt, necessitate quadam se cogi ad gerendam singulis horis nostri curam: ne scilicet deorum providentia nudati ad nihilum redigamur, vel cymbae instar iactemur gubernatoribus destitutae.

20. Age vero quandoquidem immunitatum causa, o Demosthene, publica ministeria paulatim defluxerunt, atque ipse eius rei te auctorem praebes, nonne aperte diis adversaris, dum quae illi praeclare instituerunt, rebus tuis gestis disturbas, beneficiaque illorum pro virili parte subvertis? Si ergo ii qui pecuniam adulterant, capite prout ipse dicis multantur; quanam tu demum poena nobis dignus videberis, qui pro immunitate pugnas, deorum dona contemnens, universamque urbem corrumpens? " Utique ait, se pro vobis vestrisque necessariis " causam orare, proque bonis quorum fructum perpe-

(1) In clausula demosthenicae orationis.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

„ ὧν ἑκάστοτ' ἀπολαύοντες διαγίγνεσθε· οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἂν
„ εἷς ἔτ' ἀξιώσαι, τῷ νόμου κρατοῦντος, μεγαλοψυχίᾳ πρὸς
„ τὴν πόλιν ἐν τῷ τῆς πραγμάτων ἀπαιτοῦντι κεχρῆσθαι,
„ καὶ φιλοτιμήσασθαι τὰ εἰκότα· ἀλλὰ δ' ἀτελείας ἀναιρεμέ-
„ νης, συναναιρήσεται πάντως καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτῆς ἐθέλειν
„ ὁντινοῦν προθυμεῖσθαι· τὸ δ' οὐ μόνον κέρδους ἡμᾶς ἀλ-
„ λὰ καὶ δόξης ἀποστρεφεῖ, ὧν χάριν πάντα καὶ ποιεῖν καὶ
„ λέγειν οἴεσθε δεῖν· εἰ τοίνυν μέλει τούτων ἡμῖν, καὶ ἀτε-
„ λείας ἐξ ἀνάγκης μελήσει „.

κα. Ὅτι μὲν οὖν, ὦ Δημόσθενες, οὐδένες τῆς πάν-
των, ὡς σὺ φῂς, ἵν' ἀτελεῖς ὦσιν φιλοτιμίας ἅπτε-
σθαί μοι δοκοῦσιν, ἀλλα δόξης εἵνεκ' αὐτῶν, καὶ τοῦ
πρὸς τὴν πόλιν ζήλου καὶ φίλτρου, δῆλον ἔκ τε τῆς με-
τὰ τὸ πάνυ τοι πεφιλοτιμῆσθαι, οὐδὲν οὐδ' ὁτιοῦν τὸ παρά-
παν λαβεῖν βουληθέντων, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο μόνον ἀποχρῆν

„ tuum nacti estis. Nemo enim iam volet, si haec lex per-
„ rogetur, magnitudine animi in rebus urgentibus uti,
„ neque officium certatim exserere. Verum immunitate
„ perempta, commorietur penitus studium propter eam
„ quidvis audendi; id quod non lucro solum, verum et-
„ iam gloria vos spoliabit; quarum causa rerum facienda
„ omnia ac dicenda esse putatis: quae si cordi nobis
„ sunt, immunitatis quoque curam nos gerere necesse
„ est „.

21. Sed enim quod non sicuti tu, o Demosthene, ais, soleant homines ob impetrandam immunitatem laboribus indulgere, sed gloriae causa, ut mihi videtur, et erga civitatem studii atque amoris, id patet primum ex iis viris qui post multos exantlatos labores nihil accipere passi sunt; sed sibi sufficere existimarunt, quod ita fortuna ci-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἡγουμένων, ὅτι περ οὕτως αὐτοῖς τὰ πρὸς τὴν πόλιν ὑπῆρξεν· ἔκ τε τῶ ἄλλου δή τινος, ὄντων μυρίων οἷς τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἡ πόλις δωρεῖται, ἀλλ' οὐκ ἀτελείας ἠξιωμένων· ὅτι δ' εἰ καὶ τοῦτ' ἦν, προτετιμῆσθαι ἔδει τὸ τῇ πόλει ξυμφέρον, καὶ τούτου μάρτυς αὐτὸς, παντὸς ὁτουοῦν τὸ συμφέρον ἀεὶ προτιθεὶς, καὶ τούτῳ τὰ πρεσβεῖα διδούς· ἐπεὶ καὶ κερκυραίους ἐκσπόνδους ὄντας, συμμάχους εἱλόμεθ' ἡμῖν αὐτοῖς (1), συμφέρειν κρίναντες, ἐπειδήπερ ἴσχυον.

κβ. Ἴσως τοίνυν κἀκεῖνο Δημοσθένης ἤτις ἄλλος ἐρεῖ, ὡς εἰ μέν ἐστι λυσιτελὲς καὶ μάλιστα πολιτείᾳ προσῆκον ἑνὶ μηδενὶ τῶν πάντων ἀτελείας μετεῖναι, τί μὴ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο τοῖς παλαιοῖς ὥρισται νόμοις τὸ κοινῇ συμφέρον σκοποῦσιν; νῦν δ' οἷς πολλὰ καὶ καλὰ διεξιόντες, τοῦτ' ἐκ

vitatis per eos constituta esset. Res deinde ex iis constat, qui aliud quidvis quam immunitatem sibi poposcerunt; quandoquidem alia innumera sunt, quibus urbs bene de se meritos donat. Atque haec utcumque se habent, certe urbis utilitas praeferenda est, te suffragante, o Demosthene, qui utilitatem cunctis rebus semper praetulisti, atque huic primatum attribuisti. Profecto etiam Corcyraeos foedifragos ad belli societatem adscivimus, quia vires eorum nobis commodas fore putavimus.

22. Fortasse et illud Demosthenes aut quivis alius dicet: nimirum si utile est, ac tantopere reip. interest neminem esse immunem, cur inter cetera a priscis legibus commune bonum spectantibus immunitas non est vetita? Nunc quum illae tot egregia contineant, caput autem hoc ne verbo quidem attigerint, omnino apparet id vetitum

(1) Confer. ex. gr. Ulpianum praefat. ad olynth.; sive potius Thucydidem I. 44.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἠξίωσαν λόγου, φαίνονται τοῦθ' ὡς ἀλυσιτελὲς παρεικότες· εἰ τοίνυν ἃ κελεύουσιν οὗτοι, ταῦτα δεῖ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, καὶ ὧν μνησθέντες οὐκ ἔγνωσαν, οὐθ' ἡμᾶς μεμνῆσθαι προσήκει, ἵνα μὴ νόμους τιμῶντες, νόμους ἀτιμάζειν δόξωμεν· ἀλλ', ὦ τᾶν, πρῶτον μὲν οὐ πάνθ' ἁπλῶς ἃ δεῖ τοῖς νόμοις ἐντέτακται, οὐδὲ δὴ πάντων χωροῦσιν, ὡς μηδὲν ἔξω τ' τούτων διαγνώμης ἑστάναι, ἀλλ' ἔθ' ἃ καὶ τούτους ἐκφεύγει· ἐξεῖναι γοῦν αὐτῶν ἀφελεῖν καὶ προσθεῖναι, ἐάν τι μὴ καλῶς ἔχον ᾖ, ἐν αὐτοῖς τούτοις εἴρηται· τὸ δ' ἔστι σφόδρα διατεινομένων μὴ δὴ πάντων ἀφίχθαι.

κγ. Ἔπειτα, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, οὐχ' ὅτι μηδ' εἱστισῦν τῶτ' ἔφη τῶ νόμων, σκοπεῖσθαι δεῖ, ἀλλ' εἰ καὶ κάλλιστα καὶ δικαιότατα ἔχει, καὶ ταύτῃ τὰς ψήφους τίθεσθαι· οὕτω δ' ἀεὶ καὶ κάλλιστα ἔχει αὐτό τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων, ἔκ τε ὧν αὐτὸς ἔφλω,

ceu supervacaneum fuisse omissum. Si ergo quae leges iubent, ea oportet plurimi facere; illa item quorum eae studiose mentionem nullam fecerunt, ne a nobis quidem commemorari par est: ne, dum leges reveremur, legibus contumeliam facere videamur. Sed, o bone, primum quidem non omnia, quae oportet, legibus imperata fuerunt: neque hae per omnia discurrunt, ita ut nihil praeter earum praescripta reliquum sit; immo capita aliquot leges fugiunt. Quod ergo detrahere liceat vel addere, si quid in his minus recte se habet, id adeo in ipsis legibus dictum est. Porro mos est valde occupatorum, ne ad omnes rerum partes pertingant.

23. Praeterea, o Athenienses, non quod lex nulla aliquid memoret spectandum est, sed num id egregium et aequissimum sit: atque hoc suffragiis comprobari par est. Iamvero, sicut dixi, atque ut uni-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἔκ τε ὧν ὁ πολὺς καὶ παντοδαπὸς ἐδείξε χρόνος, ὥστε δέδοικα μὴ καὶ τῆδ νόμων αὐτῶν τιμιώτερον δόξῃ, αὐτῷ τε τούτῳ καὶ τῷ πρεσβύτερον εἶναι, καὶ πρὶν ἢ νόμους γενέσθαι, τοῦτ' ἐν ἀνθρώποις ἐνεῖναι· ἔτι τοίνυν οὐ πᾶν ὃ τούτοις παρεῖται, τοῦτ' ἤδη καὶ φαῦλον εὐθὺς, οὐδὲ παρὰ τοῦτο τὸ ἀπειρημένων κεχρῆσθαι τοῖς πράγμασι πέφυκεν ἀτεχνῶς, καὶ προσεγκαλοῦντας ἅπαντας ἴσχει, ὥσπερ αὖ τοὐναντίον πολλοῦ τινος ἄξιον· ὅθεν ἡμῖν περίεστι κέρδος, ἐάν τε φάσκωσι τοῦθ' οἱ νόμοι, ἐάν τε καὶ μή.

κδ. Εἰ δὲ ταῦθ' οὕτω καὶ τὸ συνοῖσον πανταχῇ δεῖ ζητεῖν, περίεργον ἂν εἴη, ὅταν περὶ ὁτουοῦν ἐξέτασις ᾖ, παρέντας ὅπως τοῦτ' ἔχει ζητεῖν, ἔπειτα νόμων μεμνῆσθαι· ὡς ἔστι γε, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, καὶ νόμων ἐνίους ἀλυσιτελεῖς δή τινας εὑρηκέναι, νόμων δὲ ἄλλως σώζοντας τάξιν, καὶ

versi temporis tractus iamdiu declaravit, per se ipsa adeo et prae ceteris excellit munerum functio, ut verear ne vel ipsis legibus commendabilior videatur; si nihil aliud, certe quia antiquior est, quodque ipsa ante conditas leges inter homines versabatur. Insuper non omne quod legibus praetermittitur, id continuo est ineptum, neque idcirco est interdictum: verum id tantummodo quod naturaliter reip. nocet, quodque omnium vituperatione damnatur, et cuius contrarium plurimi fit. Quare nobis commodum accidit sive de immunitate loquantur leges sive secus.

24. Quod si haec ita se habent, et si utile semper quaerere oportet, vanum est, siquando de re aliqua quaeritur, omissa de natura eius inquisitione, leges memorare. Licet vero, o Athenienses, leges quoque aliquot inutiles deprehendere, et quae legum ordinem frustra tenent.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

πράγματα ἄττα, νόμων μὴν ἐκτὸς ὄντα, νόμων δὲ οὐδὲν ἧττον πρὸς τὴν ἀγαθὴν ἡμῖν συμπράττοντα τύχην· καὶ δεῖ περὶ βελτίονος ταῦτ' αἱρεῖσθαι τῶν μὴ συμφερόντων νομίμων· ἐπεὶ καὶ τὸ γεωργεῖν καὶ φυτικομεῖν καὶ τέχναις κεχρῆσθαι, οὐχ ὅτι μὴ τὴν ἀρχὴν ἐξεῦρον οἱ νόμοι, διὰ τοῦτο καὶ ἡμᾶς τούτων ἀπέχεσθαι δεῖ, ἀλλ' ὅτι μόνα ταῦτα τὸν τῶν ἀνθρώπων συνίστησι βίον, καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων ἔχει τὰς ἀφορμὰς, καὶ τούτων χωρὶς περιεῖναι καὶ ζῆν ὅλως οὐχ οἷόν τε· διὰ τοῦτο καὶ προσέχειν τούτοις παντὸς μᾶλλον ἀξιόμεθα χρῆναι, καὶ μηδ' ὁντινοῦν ἀφίστασθαι τρόπον, εἴ γε σώζεσθαι μέλον ἡμῖν, καὶ μὴ φανερῶς θανατῶμεν· τί οὖν εἰ καὶ τὸ λειτουργεῖν οὐκ ἐγγέγραπται νόμοις καθάπερ ἐκεῖνα, καὶ προσέτι τὸ τρέφεσθαι, καὶ καθεύδειν, καὶ ὅσα κοινότατα καὶ τῷ τῆς φύσεως ἐνέχεται νόμῳ;

κε. Οὐ μὴν ἀλλ' εἴ τις, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἀκριβῶς

Sunt item actus exleges, qui tamen haud minus legibus bonam nobis conficiunt fortunam. Atque eiusmodi actus potiores habendi sunt, quam illi inutiles quamvis legitime perpetrati. Nam nec agrorum arborumque cultura neque ceteris artibus idcirco abstinendum credimus, quia legibus non sunt inventae: immo quia his solis vita hominum sustentatur, eaedemque habent adiumenta rerum gerendarum, nec sine his valere aut omnino spirare licet, ideo his potissimum dandam operam existimamus, easque numquam dimittendas, siquidem vita cordi nobis est, neque in manifestum exitium tendimus. Quid ergo refert, publicorum officiorum functionem minime legibus fuisse imperatam? item ut artes praedictas, et nutriri atque dormire, et quaecumque communia sunt, ac naturae lege tenentur?

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἐξετάσει, καὶ πάντας ὡς ἀληθῶς εὑρήσει τοὺς νόμους οὕτω περὶ τὸ λειτουργεῖν ἔχοντας, ὡς μὴ ὅτι τοὺς ἄλλους ἐξ ὧν ἑκάστοτε παραινοῦσι, καὶ τῆς πολιτείας ὅπως ἄριστα ἔχει ποιοῦνται λόγον, μᾶλλ πολλοῦ γε περιόντος ἐνταῦθα παρακαλεῖν, ἀλλὰ καὶ τούτους αὐτοὺς τῷ ταῦτα ποιεῖν, εἰς λειτουργοῦντας ὡς ἄν τις φήσαι τελεῖν. Καὶ τί δεῖ νόμους λέγειν; ὅταν καὶ Δημοσθένης αὐτὸς, ὁ δι' ὧν ἀτελείας φροντίζει, τὸ λειτουργεῖν πολεμῶν, φαίνηται μάλιστα πάντων τουτὶ βεβαιῶν, νῦν μὲν δημηγορῶν καὶ γράφων καὶ συμβουλεύων, νῦν δὲ πρεσβεύων καὶ χορηγῶν, καὶ δεῖ πάντων τουτωνὶ λειτουργῶν, καὶ οὔτε πώποτ' αὐτὸς ἀτέλειαν αἰτησάμενος, οὔτε ταύτης περὶ λόγον ποιησάμενος ὑντινοῦν, πλὴν ἐν τῷ παρόντι δεῖ τὸν ἑαυτοῦ καὶ Χαβρίου παῖδα Κτήσιππον τουτονί.

25. Sed enim siquis altius, o Athenienses, vestiget, cunctas deprehendet reapse leges ita ministeriis favere, ut non homines tantummodo perpetuis adhortationibus, curaque illa, quam de prosperitate reip. gerunt, summopere ad functiones invitent, verum semet ipsas, dum haec faciunt, videantur quodammodo inter fungentes adscribere. Sed quid opus est de legibus loqui? quando ipse Demosthenes, dum ministeria oppugnando immunitatem protegit, nihilominus videtur civilium munerum exercitationem quam qui maxime confirmare: modo verba ad populum faciens, modo leges ferens atque suadens, legationes etiam obiens, et ludorum apparatum suppeditans; his, inquam, omnibus officiis defungens, nulla numquam immunitate petita, neque huius facta mentione, nisi nunc propter suum et Chabriae filium Ctesippum hunc.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κϛ. Ἄνευ δὲ τούτων, εἰ κατ' αὐτοῦ τοῦτ' ἰσχυρὸν ἔχειν νομίζεις, ὅτι μὴ τοῖς νόμοις ἐγγέγραπται, λανθάνεις οὐδὲν ἧττον καὶ τά γε σὰ παιδικὰ ταύταις ὑποβάλλων ταῖς ψήφοις· καὶ τί τούτου μᾶλλον ἐστεῦθεν ἢ σ' σῆς ἀτελείας κατηγορεῖς; ὁ γὰρ ἡ μὴ κεῖ νόμος, τὸ δ' οὔ, ἀλλ' ἐξ ἴσης καὶ ἄμφω τοῦ νόμων ἀποστατεῖ· καὶ οὐδὲν παρὰ τοῦτ' οἶμαι βελτίω ταῦτ' εἶναι καὶ χείρω καὶ αὐτὰ καθ' αὑτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα· ἐπεὶ ἄλλως γε τοσοῦτον ἀτελείας μεῖζον τὸ λειτουργεῖν, ὡς μηδὲ παραβάλλειν ἐξεῖναι· τὸ μὴ γὰρ καὶ δίκαιον καὶ συμφέρον ὅτι μάλιστα πόλει, καὶ σ' καλλίστης καὶ γιγνομένης αἰτιώτατον τύχης, καὶ προσέτ' ἐξ ἀρχῆς καὶ παρὰ πάντα δήπου τὸν χρόνον κεκρατηκός· ἀτέλεια δὲ μὴ μόνον χθὲς καὶ πρώην εὑρέθη, ἀλλὰ καὶ τοιοῦτον ἔστ' οὐδὲν τὸ παράπαν, τά γε πρὸς πόλιν, πλὴν αὐτὸ

26. Verum et his sepositis, si pro immunitate idcirco te corroboras, quod ea legibus minime est vetita, nescis a te pusionem tuum eodem hoc suffragio damnari. Quid enim hinc sequitur nisi immunitatis a te protectae accusatio? Neque enim immunitati favent leges, ministeriis vero secus; sed ambo haec aeque legibus extranea sunt: nihilque momenti in legibus est, quo haec bona vel mala sint, aut ipsa per se aut invicem comparata. Ceteroqui munerum functio adeo praestat immunitati, ut sit nullus comparationi locus. Prior enim iusta est, utilis apprime civitati, pulcherrimaeque et verae fortunae fons certissimus: insuper omni tempore inde usque ab reip. initiis valuit: at immunitas non solum nuper excogitata est, sed nihil omnino civitati confert, nisi quod fruentibus solis commoda, illi autem contraria est. Quare cuique licet hinc arguere, immunitatem, quum sit eius-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τοῦτο μόνον, ὡς ἔφλω, εἰς ὄνησιν μὴ τοῖς χρωμένοις, τῇ πόλει δὲ πᾶν τοὐναντίον· ὥστ' εἰ πᾶσιν ἐντεῦθεν εἰκότως περὶ αὐτῶν ἀποφαίνεται, τὴν μὴ οὕτως ἔχουσαν, εἰ δὲ τοῖς νόμοις ἐνῆν, διαγεγράφθαι χρῆναι καθάπαξ τοὺς νόμων· τὸ δ' ὅτι τοιοῦτον, ἐξ ἀντιστρόφου πᾶσιν ἐγγεγράφθαι τοῖς νόμοις, καὶ πλείστων ὅσων ἠξιῶται τοὺς ψηφισμάτων, μᾶλλον δὲ νόμον αὐτὸ γεγῆνθαι.

κζ. Ὁ πάλαι προσῆκον, νῦν ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Λεπτίνης τοῦτο μὴ ὑπὸ θεῶν κινηθεὶς, τοῦτο δὲ καὶ τούτοις εἴξας τοῖς λογισμοῖς, ἅθ' ὑπὲρ πάντας φιλόπολις ὢν, ὥσπερ ὄφλημά τι κοινὸν ἀποδεδώκει τῇ πόλει, γράψας μηδένα τοὺς πάντων ἀτελείας μετέχειν, κἂν εἰ πολλάκις εὐεργετῶν εἴη τὴν πόλιν· οὐ μόνον ἵνα καὶ τῆς ἐκ τούτων προσαπολαύοι συντελείας ἡ πόλις, καὶ τὸ λειτουρ-

modi, si forte inter leges fuisset relata, delendam penitus fore; e contrario functionem munerum cunctis legibus esse inserendam, maximo suffragiorum numero comprobandam, denique legis instar habendam.

27. Quae res quum iamdiu fieri deberet, nunc demum optimus hic Leptines partim a diis commotus, partim his rationibus obsequens, ob suum summum erga cives amorem, hoc tamquam commune debitum civitati persolvit, iubens neminem esse immunem, ne si multoties quidem civitatem iuvisset. Idque egit, non solum ut civitas bene merentium quoque hominum tributis frueretur, atque omnium ordinum officiis cumularetur, verum etiam quia non mediocris timor impendebat, ne lapsu temporis immunitate longe lateque diffusa, ministeria prorsus deessent. Quid vero tum urbi accideret, hoc maximo detrimento accep-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γεῖν ἐξ ὁλοκλήρου γίγνοιτ' αὐτῇ, ἀλλ' ὅτι καὶ δέος οὐ μικρὸν ἐντεῦθεν ὑφώρμει, μὴ προϊόντος ἄρα τοῦ χρόνου, καὶ τῆς ἀτελείας οὕτω δὴ πάντων χωρούσης, ἐκλίπῃ καθάπαξ τὸ λειτουργεῖν· καὶ τί πλέον τηνικαῦτ' ἔσται τῇ πόλει, περὶ τὰ μείζω βλαφθείσῃ, καὶ ὧν ἄνευ οὐχ οἷόν τε σεσῶσθαι; ψυχὴ γὰρ πόλει τὸ λειτουργεῖν· καὶ ὡς οὐ περιεῖναι καὶ ζῆν πέφυκε σῶμα, ψυχῆς μὴ παρούσης, ὡς δὲ καὶ πόλις μοι δοκεῖ, λειτουργιῶν ἀπορουσα· εἰκότως· εἰ γὰρ χρειῶν οὐδένες ἀνθρώπων ἐλεύθεροι, πλὴν θεῶν, αὗται δὲ τὰς λειτουργίας ἀναγκαίας ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τι ποιοῦσι, τηνικαῦθ' ἡμῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λειτουργιῶν οὐ δεήσει, ἡνίκα μηδὲ χρειῶν· εἰ δὲ χρειῶν ποτ' οὐχ οἷόν τε, πῶς οἷόν τε λειτουργιῶν, συνιδεῖν οὐκ ἔχω· ὧν δὴ τὰς Δημοσθένους ἀτελείας ἡ πόλις ἐκπεσεῖν κινδυνεύει.

κη. "Ἀλλ' ἔδει φησὶν ἀναμεμενηκότα τὸ μέλλον, καὶ τὴν „ τοῦ λειτουργεῖν ἀπορίαν, τηνικαῦτα εἰσάγειν τὸν νόμον· νῦν

to, atque iis subsidiis carenti quibus nititur eius salus? Anima quippe urbis ministeria sunt. Iam ut corpus manere et vivere sine animae praesentia nequit, ita et urbs sine ministeriis in eadem mihi conditione versari videtur. Et merito. Nam si adiumentis nullus homo non indiget, praeter deos; haec vero indigentia apprime officiorum necessitatem efficit; tum denique nobis, o Athenienses, ministeriis opus non erit, cum adiumenta non desiderabimus. Quod si hoc postremum fieri non potest, ne illud quidem prius, quantum ego saltem intelligo. Quibus tamen ministeriis periclitatur civitas, ne propter caras Demostheni immunitates, spolietur.

28. "Atqui oportebat, inquit, expectato rerum even„ tu et ministeriorum defectu, tunc demum legem per„ ferre: nunc quia fert ante ullam necessitatem, non vi-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

„ δ' οἷς πρὶν ἢ τοῦτο γραφεῖν νομοθετεῖ, ἔοικεν οὐκ ἐν καιρῷ προὔχεσθαι ταῦτα. „ Τί οὖν κωλύει καὶ ἡμᾶς, ὦ Δημόσθενες, τοῖς αὐτοῖς πρὸς σὲ τούτοις ἐξ ἀντιστρόφου χρήσασθαι λόγοις καὶ δικαιότερόν γε ἢ σύ; ὡς ἔδει καὶ σέ γ' αὐτὸν ἀναμεμενηκότα τὸ μέλλον, εἴ γε καὶ τοῦθ' ὅλως ὅτῳ τ' αὐτόθεν μάλιστα δήλων λέγειν ἐχρῆν, τηνικαῦτ' ἐπιχειρεῖν ἀντιλέγειν τῷ νόμῳ· νῦν δ' οἷς αὐτὸν πρὶν ἢ τοῦτο γραφεῖσθαι διώκεις, ἔοικας οὐκ ἐν καιρῷ τὴν γραφὴν πεποιῆσθαι· εἶτα θαυμάζειν ἔπεισί μοι πῶς οἴει, ὅτι σοι ταῦτ' ἔπεισι λέγειν, οὐ μόνον ὅτι τοῖς οἰκείοις πτεροῖς καὶ λόγοις ἁλίσκει, ὃ δεινότατόν ἐστι πάντων καὶ συμφορὰ τοῖς χρωμένοις, καὶ πρόσετ' αὐτὸς διαφερόντως κακίζεις, τὸ μὴ τὰ πράγματα λέγω τῷ βουλεύσαι χρῆναι, τούτου νῦν ἡμᾶς ὡς δὴ χρηστοῦ τινος ἔχεσθαι πείθων, ἀλλ' ὅτι καὶ δεινὸν εἶναι φάσκων, λανθάνεις σαυτὸν, ἃ μὴ ἔξεστι φάσκων· οὔτε γὰρ ἔδεις οἶμαι τῶν πάντων φρενῶν κύριος ὤν, ἐξὸν ὅπως μὴ πείσεται κα-

„ detur tempestive facere „. Quid porro vetat nos, o Demosthene, quominus his vicissim contra te verbis utamur? immo adeo potiore iure quam tu? Nempe oportuisse te, legis eventu expectato (si tamen sic loqui licet in re manifesta) tum demum adgredi intercessionem. Nunc quoniam ante quam quicquam eiusmodi fiat expostulas, non videris in tempore accusationem instruere. Deinde miror quomodo tibi sic loqui in mentem venerit, non solum quia tuis pennis verbisque irretitus caperis (quod summopere calamitosum est, tuque ipse non mediocriter vituperas) dum re gesta consilium capis, idque nobis tamquam egregium quiddam sequi suades; verum etiam quia quum absurdam legem esse dicas, nescis te ipsum incongrua dicere. Nemo enim, qui modo mentis

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κῶς, εὖ βεβουλεῦσθαι, ὁ δ' ὅπως πείσεται κακῶς πρόσθεν ἐάσας, ἔπειθ' ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς ἕλοιτ' ἂν βεβουλεῦσθαι, ὅτ' οὐδὲ τοῦτ' ἴσως ἐξέσται· οὔθ' ἡμεῖς τὴν κάκιστ' ἀπολουμένῳ ἀτέλειαν νῦν ἔχοντες ἐκποδὼν πεποιῆσθαι, εἶτα δεῦρο τοὺς σοὺς λόγους ἀναμενοῦμεν τὸ μέλλον, ὥσπερ ὅ τί ποτ' ἐστὶν ἀγνοοῦντες, καὶ δεῦρο τοῦτο δὴ ἐκεῖθεν δεόμενοι πείρας.

κθ. Ἄνευ γὰρ τοῦ δὴ ἐσχάτης παραπληξίας τοῦτ' ἄντικρυς εἶη, περὶ ὧν μάλιστα ἴσμεν, ταῦτ' ἀφέντας, ἃ οὐκ ἴσμεν διώκειν, ὃ δὲ τοὺς λόγους, καθ' οὓς ἔδει ταῦθ' αἱρεῖσθαι, γιγνώσκειν ἔχω· εἰ μὴ οὖν ὡς μηδὲν μηδέπω περὶ ἀτελείας σαφὲς εἰδότας παραπέμπεις τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς ἔπειτα ψήφοις, ἔοικας ἀγνοεῖν ὅτου χάριν τοὺς κατ' αὐτῆς ἤδη κεκινήκαμεν λόγους· εἰ δ' ἐπισταμένους, ὡς ἀληθῶς, οὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖς συμβουλεύειν, ἢ ἡμῶν αὐτῶν, μὴ τὸ καθάπαξ ἐφ-

compos sit, si ei liceat bene deliberando haud male rem agere, ante sinit pessum ire negotia, tum de malo avertendo deliberat, cum iam fortasse id non licebit. Quamobrem nos, qui perniciosissimam hanc immunitatem semel antiquavimus, haud verborum tuorum causa futura tempora praestolabimur, quasi eventurae rei nescii, experientia egeamus.

29. Nam praeter quam quod maximus is esset stupor, omissis cognitis, incognita sectari; ne rationem quidem, quamobrem id consilii capiamus, intelligere queo. Itaque si nos tamquam immunitatis naturam omnino nescientes, ad posterum tempus atque ad futura suffragia reiicis, ignorare videris qua de causa hanc adversus immunitatem susceperimus disputationem. Quod si nos satis gnaros, ut res est, putas, nihil aliud facere mihi vi-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θάρθαι, πεποιῆς φρόντιδα· ἀλλ' οὔτε σύ γ' αὐτὸς εὖ ἴσθι, ἄν σέ τις ἀνέλῃ, ἔπειτ' εἰς ἄρειον πάγον οἷός τ' ἂν εἴης τουτονὶ προκαλεῖς· οὐ μᾶλλον γε ἢ οἱ μηκέτ' ὄντες τοὺς ἔτ' ὄντας ἀδικίας εἰσάγειν· τῆς τ' ἀτελείας ὡς ἔφλω ἀνατεπραφυίας τὴν πόλιν, οὐδὲν πλέον ἔσται πρὸς τὸ τὴν μὴ ἐξελεῖν Σεβυλῆς, ἡμᾶς δ' αὐτοὺς ἀνασώσας· ἀλλὰ μεθ' ἡμῶν ἀνάγκη καὶ ταύτλῳ ἐφθάρθαι, καθάπερ τινὰ νόσον συνοιχομένῳ σώματι.

λ. Ὥστ' οὐχ ὁρῶ τίν' ἔχει λόγον ὁ περὶ τοῦ μέλλοντος λόγος· διὸ καὶ τὸ νῦν ἀπολέσομεν, κἀκεῖνο οὐχ ἕξομεν· οὐδὲ γὰρ οἷόν τε, ὡς αὐτὸς λέγεις, ἂν τὰ παρόντα τις ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τοῦ ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ· ἀλλ' ἕως ἂν σώζηται τὸ σκάφος, ἄν τε μεῖζον ἄν τε ἔλαττον ᾖ, τότε χρὴ καὶ ναύτῃ καὶ κυβερνήτῃ καὶ πάντ' ἄνδρα ἐφεξῆς πρόθυμον εἶναι, καὶ

deris, nisi nostri postquam funditus periimus curam gerere. Nam ne tu quidem, si ab aliquo occisus fuisses, hunc magis posses ad areopagum pertrahere, quam mortui cum vivis iniuriarum expostulare. Similiter quum immunitas civitatem, ut dixi, evertat, nihil sane proficeremus, si hanc asserere manu vellemus, nosmet tamen incolumes conservare: opus enim esset hanc pariter nobiscum pessumdari, ceu morbum quemdam corpori haerentem.

30. Quare non video qua ratione fretus sit de futuro tempore sermo: nam et rem praesentem amittemus, et posteram non adsequemur. Neque enim fieri, te ipso teste, potest ut qui rem praesentem absumpserit in incongruos usus, idem absente re abundet ad congruos. Et quamdiu navigium, sive maius id sit sive minus, incolume erit, tamdiu remiges et gubernatorem et vectores pariter sedulos esse

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὅπως μηδεὶς μήθ' ἑκὼν μήτ' ἄκων ἀνατρέψει τοῦτο, σπουδῆς· ἐπειδὰν δὲ ἡ θάλαττα ὑπερέχῃ, μάταιος ἡ σπουδή· εἰκότως· φαρμάκων γοῦν καὶ ποτῶν καὶ σιτίων πρὶν μὴ ἡμῖν πεπονηρεῦθαι τὸ σῶμα, μετέχειν οἰόμεθα δεῖν εἰς τὸ μηκέτ' ἂν ἐνταῦθ' ἐμπεσεῖν, ἂν δ' ἄρα πρότερον ἡ νόσος ἐπίῃ, οἱ δὲ πῶς οἴει καὶ τύχην καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς δυσχεραίνομεν; καί τοι ὅταν, ὦ Δημόσθενες, σωμάτων καὶ νεῶν καὶ τοιούτων δή τινων ὅπως ἀεὶ κάλλιστα ἔχῃ τοσοῦτον ποιώμεθα λόγον, ἢ πού γε πόλεως τοσαύτης καὶ τηλικαύτης καὶ οὕτω δὴ πάντων κρατίστης, ὡς καὶ θεοὺς, ἵνα μηδὲν πλέον εἴπω, περὶ αὐτῆς ταύτης πρὸς ἀλλήλους ἐρίσαι (1), οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν ὅσον ὀφείλομεν.

decet, dareque operam ne quis volens aut nolens id evertat: verumtamen ubi mare praevaluerit, vana sedulitas est. Et merito. Nam et pharmacis et potionibus atque cibis ante quam corpus nobis aegrotet utendum esse censemus, ne in aegrotationem scilicet incidamus; sed si forte morbus praeoccupaverit, cur iam fortunae et nobis ipsis succenseamus? Et quoniam, o Demosthene, et corporum et navium, et aliarum eiusmodi rerum tantam gerimus sollicitudinem ut quam optime valeant; profecto urbi tali ac tantae atque in omni re praestantissimae, ita ut etiam dii, ne quid amplius dicam, de illa inter se certaverint, dici vix potest quanta cura impendenda sit.

(1) Apollodorus biblioth. III. 14; Ovidius metam. VI. 70; Hyginus fab. CLXIIII; Mythographus I. vaticanus a me nuper editus fab. 2. Visitur haec deorum contentio in antiquo lapide chalcedonio (praeter alios recentiores) musei gemmarum vindobonensis, quarum formas affabre ex archetypis expressas munificentia augustissimi Francisci Caesaris bibliotheca vaticana ante hos annos donatas habet.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λα. Ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, εἰ μὴ ἦν καὶ ἀτελείας ἀντιποιεῖσθαι, καὶ μηδὲν εἰς τὸ λειτουργεῖν βεβλάφθαι τὴν πόλιν, μανία σαφὴς ἂν ἦν ταῦτα κωλύειν αἱρεῖσθαι, ἃ μήτε τῷ κοινῷ λυμαίνεται, καὶ τοῖς μετασχοῦσιν ἔνεστι κέρδος· ὅτε δ' ἀνάγκη δι' τὰς ἐν μέρει χάριτας, κοινὴν ἡμᾶς ὑποστῆναι ζημίαν, πότερον βέλτιον καὶ λυσιτελέστερον πάντων ὁμοῦ ἢ λόγον ὀλίγων δ' ἢ τινων σχεῖν; ἄνευ δὲ τούτων, ἀτελειῶν μὴ ἐκποδὼν γενομένων, οὐδ' ἡτισοῦν ἔσται ταῖς πόλεσι βλάβη, ἀλλὰ καὶ κέρδος οὔ τοι μικρὸν, τὸ πλείους ἂν ἐντεῦθεν τας λειτουργίας γενέσθαι, ἐξ ὧν αἱ πόλεις συνίστανται· εἰ δ' αἱ λειτουργίαι τοῦτ' αὐτὸ πείσονται, οἰχήσονται μὴ αἱ πόλεις, οἰχήσεται δὲ καὶ τὰ τῶν πόλεων ἆθλα· οὐ γὰρ μόνον ἐξ ἀτελειῶν οὐδὲν αὐταῖς ἔπειθ' ὑπάρξει, ἀλλὰ καὶ τὸ τάχιστ' ἐφθάρθαι μᾶλλον αὐταῖς προσυπάρξει,

31. Insuper, o Athenienses, si liceret immunitatem ita tueri, ut tamen circa ministeria nullum caperet detrimentum civitas, manifesta insania esset, hanc de medio velle sublatam, quae neque reip. noceret, et habentibus lucro esset. Sed quum necesse sit propter gratificandum nonnullis, commune nos pati damnum, utrum melius utiliusque est, omnium simul, an paucorum, habere rationem? Praeterea, immunitate sublata, nihil nocuum civitatibus accidet; immo non modicum lucrum erit, propterea quod plura ministeria fient, quibus civitatum societates conflantur. Si vero ministeria tollantur, corruent civitates, corrruent item civitatum praemia. Non solum enim ob immunitates nihil eis reliquum erit, verum etiam celerrimum exitium superveniet: quandoquidem in ministeriis nititur civitatum salus; quae si dili-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

εἴπερ ἐκ μὴ λειτουργιῶν (1) ταῖς πόλεσι σωτηρία, ἐν δὲ τῷ ταύτας εὖ ἔχειν καὶ τὸ ταῦτ' ἔχειν διδόναι προσέσται.

λβ. Εἶτα τούτων οὕτως ἐχόντων, καὶ τοσαύτης ἑκατέρων οὔσης διαφορᾶς, ὡς τὸ μὲν πλείστην ὄνησιν ἔχειν, τὸ δὲ πᾶν τοὐναντίον, ἔπειθ' ἡμεῖς Δημοσθένει πεισθέντες, ἢ κἂν οἶδ' ὅτῳ καὶ φῶ, οὐχ ὃ πρὸς ἡμῶν ἐστιν ἀτεχνῶς, ἀλλ' ὃ καθ' ἡμῶν αἱρησόμεθα; καὶ ὃν ἐξ ἀρχῆς ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν ἀσφαλείας τε καὶ προνοίας ἔδει νόμον τεθεῖσθαι, καὶ νῦν αὐτῷ τὰ πλείστου φασὶν ἄξια χρῆσθαι, τούτῳ χαίρειν εἰπόντες, τὴν ὅλην καθαιρέσει τῆς πολιτείας ἀτέλειαν, ὡς πάνυ λυσιτελὲς νομιοῦμεν; δι' ἧς οὐδ' αὐτὴν ταύτλῳ, ὡς ἔφλω, ἔτ' ἔχειν τοῖς βουλομένοις ἐξέσται, ἀλλὰ πρὸς σφίσιν αὐτοῖς, καὶ τήνδε προσαπολοῦσιν· καὶ τίσιν οὐκ ἂν δόξαιμεν κακοδαιμονᾶν, εἰ

genter praestentur, erit etiam facultas praemia impertiendi.

32. Quum hae res ita se habeant, tantaque sit differentia earum, ut altera plurimum utilitatis adferat, altera damni; num ut Demostheni vel nescio cui obsequamur, manifesto bono incommodum praevertemus? et quam a principio pro nostra utilitate et tutela, oportuit legem scribi, quaque etiam nunc uti aiunt esse operae pretium; huic, inquam, vale dicto, exitium reip. immunitatem, tamquam insigniter utilem, lege sanciemus? quod si fiat, ne hanc ipsam quidem, ut iam dixi, hi quantumvis volentes retinere poterunt, sed se ipsos et illam perdent. Quis vero nos furere haud existimarit, si utilitatum nos-

(1) Cod. ἀτελειῶν, mendose pro λειτουργιῶν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τὸ συμφέρον ἡμῖν παντὸς μᾶλλον εἰδότες, ἡμεῖς δ' ἐξεπίτηδες δρῶμεν, ἃ παντὸς ἡμᾶς μᾶλλον ἐκτρίψει.

λγ. Ὅλως δὲ εἴ τις ἔροιθ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, πότερον τοῖς μὲν ἔχουσι μείζονος καὶ περιφανεστέρας καθέστηκε δόξης, τῇ δὲ πόλει μηδ' ὁτιοῦν δυσχεροῦς, πότερον ἀτέλεια καὶ τὸ μὴ λειτουργεῖν ἔτ' ἔχειν, ἢ τὸ τυγχάνειν εἰκόνων καὶ μεθ' Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος τὸν ἀεὶ προσβεύεσθαι χρόνον, εὖ οἶδ' ὅτι τοῦτ' ἂν φήσαιτ'· εἰκότως· τί γὰρ δὴ βλάβος τῇ πόλει, ἐὰν οὐχ ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα λέγω, ἀλλ' ὁμοῦ πάντες ἀθηναῖοι, ἤ, εἰ βούλει, πάντες ὡς εἰπεῖν ἄνθρωποι, εἰκόνων ἢ στεφάνων μετάσχωσι παρ' αὐτῆ; μᾶλλον μὴν οὖν καὶ δύο τὰ πάντων κάλλιστ' ἐντεῦθεν προσγίγνεται, οὐ μόνον ἔπαινός τε καὶ δόξα τοῖς τε ταυτὶ τιμωμένοις, τῇ τε τιμώσῃ πόλει, ἀλλὰ καὶ θαυμαστή τις ὅπη τὰ ἴσα παρά-

trarum apprime gnari, nihilominus de industria id agemus, unde nobis certissimum impendet exitium?

33. Sane, si quis vos rogaret, o Athenienses, utra res possidentibus maiori atque illustriori gloriae esset, reip. autem quam minimo incommodo, utrum, inquam, immunitas et perpetua ministeriorum vacatio, an imaginum adeptio, et cum Harmodio atque Aristogitone aeternae laudis societas; novi equidem vos hoc alterum iure meritoque malle. Quodnam enim contingeret urbi damnum, si non hic vel ille, sed cuncti simul Athenienses, immo ut ita dicam omnes homines, imaginibus vel coronis ab ea donarentur? Quin potius duo hinc pulcherrima existerent, nempe non solum laus et gloria tum honoratis ipsis tum urbi honoranti, sed etiam mira quaedam ad paria studia excitatio. Quum ergo aliter quoque liceat urbi liberalitatem suam erga bene merentes expromere, quin

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κλησις ἔσται· ὅτε τοίνυν καὶ ἄλλως ἔνι τῇ πόλει καὶ μεγαλοψυχίᾳ πρὸς οὓς ἔδει κεχρῆσθαι, καὶ μηδὲ ταύτῃ μηδενὶ τὸ παράπαν βεβλάφθαι, τίς ἀτελείας ἀνάγκη καὶ τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν ἐντεῦθεν λυμαίνεσθαι;

λδ. Ὥστε καὶ ἃ Δημοσθένης λαμπρῶς ἄγαν ὑπὲρ ἀτελείας προὔσχεται, τῷδ' ἀτοπωτάτων εἶναι φάσκων καὶ τῆς εἰς ἅπαντ' ἀνάξιον μεγαλοψυχίας ἡμῶν, ἐὰν ἃ δεδώκαμεν ἀφελώμεθα, ταῦτ' εἰς κενὸν αὐτῷ καθεστήκει τοῦτον τὸν τρόπον· οὐ γὰρ μόνον τοὺς εὖ παθόντας ἀφαιρησόμεθα τοῦθ', ὡς αὐτὸς οἴεται, οὐδ' ἧς παρ' ἡμῶν ἀπέλαυσαν δόξης, ταύτης ἐκπεσοῦνται δι' τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ καλλίω καὶ περιφανεστέραν ταύτῃ νῦν κομιοῦνται, ἀντ' ἀτελείας θαυμαστῶν τινων ἐπιγραμμάτων καὶ εἰκόνων τυχόντες, καὶ καθ' παντὸς εἰσέπειθ' ἑστήξοντες δημοσίᾳ τε χρό-

eadem quicquam detrimenti patiatur; quae iam est immunitatis necessitas, aut damni ex hac rebus nostris capiendi?

34. Quare et illa quae Demosthenes splendide admodum pro immunitate iactavit, absurdissimum esse dicens, nostraque erga omnes liberalitate indignum, si quae dedimus auferamus, haec inquam frustra apud eum dictitantur. Non solum enim beneficiis nostris homines non spoliabimus, secus ac ipse putat, neque hi gloria quam a nobis retulerunt excident legis huius causa, sed pulcriorem etiam et clariorem iam impetrabunt; dum pro immunitate admirandis titulis atque imaginibus potientur, atque omni aevo publice prostabunt; ut etiam posteri probe discant, qualem se civitas praebuerit erga sibi benivolos. Quae res nonne qualibet immunitate maior est?

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

νκ (1)· ὡς καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις σαφῶς μανθάνειν ἐξεῖναι, ὁπόσον τι τούτοις ἡ πόλις τὸ εἰς αὐτὴν εἵνεκ' εὐνοίας ἐχρῆτο· ὁ τίνος ἀτελείας οὐ μεῖζον; εἴπερ ἡ μὴ οὐ δικηνεκὴς οὐδὲ δι' ἁπάντων ἥκουσα τῷ γιγνώσκεσθαι, τὸ δ' ἀθάνατον ὡς εἰπεῖν καὶ οὐδένα τῶν πάντων οἷόν τε λανθάνειν, οὐ μᾶλλον γε ἢ τὴν πόλιν ὁντινοῦν ἔστι λανθάνειν.

λε. Οὐκοῦν καὶ Ἐπικέρδης καὶ Λεύκων (2) καὶ ὅστις ἕτερος, εἰ ὅτ' αὐτοὺς ἡ πόλις ἐτίμα, δυοῖν αἵρεσις ἦν, ἢ ἀτελείας ἢ ἀνδριάντων μετέχειν, οὐκ ἄν μοι δοκοῦσι μηδ' ὅσον περὶ ἀτελείας ἀκοῦσαι δεδέχθαι, ἐξὸν πολλῷ τινι μείζονι τετιμῆσθαι, καὶ ὁ τοὺς μετασχόντας παραπλησίους εἶναι δοκεῖν ποιεῖ τοῖς θεοῖς· τοὺς τοίνυν τότ' ἂν οὕτω διατεθέντας καὶ ὅλῳ θυμῷ πρὸς ταῦτ' ἐσχηκότας,

siquidem haec neque perpetua neque universalis cuiquam decernitur; ceteri autem honores quodammodo immortales neminem civem latent: non magis, inquam, quam nostra urbs neminem mortalem latere potest.

35. Quare et Epicerdes et Leuco et quivis alius, si quo tempore eos urbs ornatura erat, alterutrius electio fuisset, nempe vel immunitatis vel statuarum potiendi, videntur mihi ne nomen quidem immunitatis audituri fuisse, quum eis copia esset honorificentiae maioris, quae sui participes diis quodammodo similes facit. Qui igitur tunc ita affecti fuissent, totumque animum ad statuas transtulissent, ii

(1) Hanc a Leptine exceptionem sibi opponit Demosthenes (ed. Wolf. p. 558.) Locum autem studiose notavit Aristides, qui sibi patroni pro Leptine personam induit.

(2) Cod. Λεύκολος. Sed Λεύκων apud Demosthenem, qui de hoc et de Epicerde multa dicit.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

εὖ οἶδα καὶ νῦν μὴ μόνον τῆς προσούσης ἀτελείας περὶ πλείονος ἂν ποιήσαιντο τὴν ἐν ταῖς εἰκόσιν ἐπιτιμίαν, καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς γ' αὐτῶν παῖδας, ἐάν γε μὴ περιῴσιν, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον ἡσθῆναι, ὡς καὶ πλείστῳ χάριν ὁμολογῆσαι δήπου τῇ πόλει, ᾗ τε ταυτὶ διανενοήκασι, ᾗ τ' ἐψηφίσθαι, συμφέροντα μὲν ἑαυτῇ, συμφέροντα δὲ καὶ σφίσιν αὐτοῖς.

λζ. « Ἀλλ' ὅταν φησὶ ταῦτα δῶμεν, οἱ τούτων παῖδες, „ ὅτι μὴ κἀνταῦθα κοινωνεῖν ἔθ' ἕξουσι τοῖς πατρᾶσιν, „ ὥσπερ ἐν ἀτελείᾳ, ἅτε τὰ μέγιστ' ἠδικημένοι βοήσονται. „ Πρῶτον μὲν οὖν, ὦ οὗτος, οὐκ οἶμαί τιν' αὐτῶν τὸ παράπαν δυσχερανεῖν, δίκῃ τὸ καὶ τοῖς υἱέσιν εὖ μάλα προσεῖναι τῶν γεγεννηκότων τὴν δόξαν, ἀλλ' ὡς εἰκὸς αὐτοὺς ἀγαπήσειν, εἰ μόνον τηλικούτων πατέρων προσαγορεύοιντο παῖδες· ὡς γὰρ τὸ πατρὸς ἢ μητρὸς κακὰ συνειδέναι, καὶ τοὺς ποι-

profecto non solum nunc pluris facient statuarum honorem quam impetratam immunitatem, tum ipsi tum liberi eorum, si forte iam parentes obierint; sed etiam adeo laetitia efferentur, ut plurimam gratiam civitati habituri sint consilii huius atque decreti utrimque utilis.

36. " Atqui, inquit Demosthenes, si bene meritis sta„ tuas atque inscriptiones dederimus, horum liberi, qui„ bus hae communes cum parentibus, aeque ac est im„ munitas, esse nequeunt, summam sibi fieri iniariam „ conquerentur „. At enim, mi homo, non puto quemquam horum aegre id omnino laturum; propterea quod parentum gloria perbelle ad liberos manat; hique satis meritoque beati sunt, quia tantorum patrum filii appellantur. Nam sicuti matris patrisve mala fama, ut aiunt poetae, etiam audaces inhibet, sic illorum gloria et celebritas, beatam admodum facit eorumdem stirpem. Dein-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ητὰς (1), καὶ τούς γε θρασυπλάγχνους δεῖλοῖ, οὕτως ἡ τούτων εὔκλεια καὶ λαμπρότης, ζηλωτοὺς ἄγαν παρασκευάζει τοὺς ἐξ αὐτῶν· ἔπειτ' εἰ μὴ ἁπάντων ὧν ἀξιοῖ τοὺς εὐεργέτας ἡ πόλις, καὶ τοῖς ἐκ τούτων ἀνάγκη μετεῖναι, καὶ ταῦθ' ὥσπερ τις κλῆρος εἰς τοὺς ἐκγόνους κάτεισιν, εἰκότα ἂν καὶ οὗτοι λέγειν δοκοῖεν, τούτων στερόμενοι· εἰ δ' ἐπὶ μόνης μὲ ἀτελείας ταῦτ' ἦν, ἑτέρου δὲ οὐδενὸς, αὕτη δὲ νῦν καθάπαξ ἀνῄρηθ, οὔτ' ἔχει λόγον τὰ τοιαῦτα ζητεῖν ἐθέλειν, τῆδ τε τ ἀτελείας κἂν τοῖς ἄλλοις μεμνῆθζ· καὶ σύν γε ἔτι παραπλήσιον ἔσται, ὥσπερ ἂν εἴ τις ὀλυμπιονίκου (2) πατρὸς ὤν, ἔπειτ' ἀξιοῖ δίᾳ τὴν φύσιν καὶ τ κοτίνου μετέχειν· ἀλλ' ἀκούσεται πάντως ὅ γε τοιοῦτος, ὡς οὐ γένους, ἀλλ' ἄθλων ἐστὶ τὰ γέρα· καὶ ὁ τούτων ἐπιθυμῶν, ἐκείνοις ἐπαποδύσεθ πρῶτον, κἄθ' οὕτω καὶ πρὸς ταῦτα χωρήσει· εἰ τοίνυν τὰ

de si omnium quae urbs benivolis suis tribuit, necesse esset etiam liberos fieri participes, eaque bona, ut hereditas quaedam, ad posteros permearent, merito queri possent, qui his largitionibus privarentur. Quod si in sola id privilegium contingit immunitate, eaque nunc funditus aboletur, nulla iam ansa superest expetendi praemiorum perpetuitatem, neque etiam in reliquis meminisse licebit immunitatis. Namque id consimile esset ac si quis patre olympionica natus, aequum putaret nativitatis suae gratia etiam oleastri esse participem: quem quidem omnes admonebunt, praemia non generis esse sed certaminum: quae si quis ambit praemia, certamina prius obeat, tum illa obtineat. Si igitur exigua neque tantae aestimationis (quae enim comparatio frondis cum statua?

(1) Euripidis sententia est Hippol. v. 424.

(2) Cod. ὀλυμπιονίκους.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μικρὰ, καὶ οὐ τοσούτου δή τινος λόγου (τί γὰρ δὴ πρὸς ἀνδριάντα θαλλός; εἴπερ ὁ μὲν διαρκὲς, θαλλὸς δὲ κατ' αὐτὸν δὴ μόνον τὸν τῆς προσιέσθαι χρόνον ἔχει τὸ κέρδος·) εἰ τοίνυν ἐξ ἄρα τῆς πεφυκέναι ταῦτ' οὐχ οἷόν τε λαβεῖν, μὴ καὶ πόνων ἡγησαμένων, πῶς οἷόν τε ἀκονιτὶ κεκαρπῶσθαι τὰ μείζω;

λζ. Καὶ μὴν εἰ ἃ τοῖς πατράσι δίδοται γέρα, τούτων ἔπειθ' οἱ παῖδες ἀξιοῦσι μετέχειν διὰ τὴν φύσιν, τί μὴ καὶ τῶν αὐτοῖς ἀτυχημάτων ἀξιοῦσι μετέχειν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ταύτης αἰτίας; οὐ γὰρ ἐν μὲν τοῖς βελτίστοις εἰσὶ παῖδες, ἐν δὲ τοῖς πονηροτάτοις, οὐκέτι· ἀλλὰ καὶ πολὺ μᾶλλον ἐνταῦθα δεῖ τούτους τὸ πεφυκὸς ἐνδεδεῖχθαι, εἰ μὴ μέλλοιεν ἔλαττον ἔχειν τῶν φίλων, οὓς αἱ συμφοραὶ παριστᾶσιν· εἰ δ' οὐδ' ἂν ἐν ὀνείροις συνατυχεῖν αὐτοῖς ἔλοιντο, οὔκουν γε ἑκόντες

siquidem haec stabilis, frons autem eo tantum quo percipitur tempore emolumento est) si inquam generis merito haec impetrare non licet, nisi labor praecesserit; quî licet per otium lucrari maiora?

37. Profecto si quae parentibus dantur praemia, eadem filii generis causa sibi vindicant, cur adversis item eorum casibus communicare ob eandem causam nolunt? neque enim in prosperis filii sunt, in adversis nequaquam. Immo vero magis tunc ab his exseri oporteret stirpis suae documenta, nisi degeneres esse volunt necessariorum suorum, qui in calamitatem inciderunt. Quod si ne in somniis quidem communicare adversis illorum casibus vellent, neque ut arbitror sponte paterentur, quonam iure felicitatem eorum

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἔῃ), ὥς γε ἐγὼ νομίζω, πῶς ταῖς τούτων εὐπραγίαις δεῖν οἴονται χρῆσθαι; πῶς δ' οὐ σφίσιν αὐτοῖς περιπίπτουσιν, ὅταν ταῦτ' ἀξιῶσιν; εἴπερ ὅτι μὴ τοῦ φαυλοτάτων ἀρνοῦνται τὴν φύσιν, ὅτι δὲ τοῦ εὖ ἐχόντων ἄνω καὶ κάτω ταυτησὶ λόγον ποιοῦνται; ὅλως δὲ εἰ μὴ ὀρθῶς καὶ δικαίως ταύτῃ προΐσχονται, δεῖ δήπου ταύτης δίχα πάντων ἔχεσθαι, καὶ μὴ νῦν μὴ, νῦν δ' οὔ· εἰ δὲ κέρδους εἵνεκα μόνου πρὸς αὐτὴν καταφεύγουσιν, ἄλλως δὲ οὐδαμῶς, λανθάνουσι σφᾶς αὐτοὺς, ταύτης οὐδὲν ἧττον ἀλλοτριοῦντες, ἢ συνιστάντες· οὔκουν οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν αὐτοῖς δεῖ τὰ τοιαῦτα προκαλουμένοις.

λη. Ἔτι τοίνυν κἀκεῖθεν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, μάλιστ' ἔχοιτ' ἂν συνιδεῖν ὃ λέγω, καὶ τὸ συμφέρον ἐξ ἀνάγκης νομοθετεῖν· ὅτι πλὴν ἀτελείας, πάντα τ' ἄλλα πρὸς τοὺς εὐεργέτας ἔσθ' ἡμῖν ποιητέα, ἂν τοὺς ἡμετέρους προγόνους

ad se quoque pertinere arbitrantur? Nonne secum ipsi pugnant, dum haec sibi bona vindicant? qui quidem in rebus infimis genus negant, in prosperis usquequaque id clamitant. In summa, si recte et iuste genus praetendunt, constantia tenenda est, non alternis utendum vicibus. Quod si lucri tantum gratia ad generis claritatem confugiunt, aliter eam non adserunt, non vident se potius ab ea recedere quam illuc tendere. Nulla igitur habenda est hominum ratio, qui ad haec privilegia provocant.

38. Quamquam aliunde quoque, o Athenienses, cognoscere vobis apprime licet rei de qua loquor veritatem, et quae vobis conferunt, prout opus est, sancire. Nam una excepta immunitate, cetera omnia erga bene merentes officia sunt a nobis expromenda, si certe reputabimus quinam in his fuerint maiores nostri temporibus il-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὁποῖοί τινες περὶ ταῦτ' ἦσαν ἐνθυμηθῶμεν, ὅτε καὶ τὰ τῆς πόλεως ὡς μάλιστα ἤνθει, καὶ τὸ πρὸς ταύτῃ ἐπιδείκνυσθαι καὶ φιλοτιμεῖσθαι, φιλοτιμότερόν πως καὶ μᾶλλον μείζονος ἀπήντα παρασκευῆς· ἐκεῖνοι τοίνυν καὶ ἀγχινοίᾳ καὶ συνέσει καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς τοῖς ἁπανταχῇ πάντων κρατοῦντες, καὶ πᾶσαν πολιτικῆς ἀρετῆς ἐπιστήμην ἐν τῇ ψυχῇ φέροντες, μᾶλλον δ' αὐτὸ τοῦτο ψυχὴ τῶν πραγμάτων καὶ δοκοῦντες καὶ ὄντες, οὐ μόνον ὅπως ἑαυτῆς ἀξίως ἡ πόλις εὖ πράττει καὶ διαγίγνοιτο, ἀλλ' ὅπως καὶ τῶν παρὰ τῆς τύχης εὐποιιῶν μειζόνων ἀεὶ δι' πάντων πειρῶτο, τοῦτ' ἔχοντες προὔργου, αὐτοί τε πάνθ' ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν ᾤοντο χρῆναι, μηδὲν τῶν ὅσα πρὸς εὐδαιμονίαν τῆ κοινοῦ φέρει μηδ' ὁπωστιοῦν παριέντες· τούς τε πρὸς αὐτὴν ὁτιοῦν ἀγαθὸν διαπραξαμένους, καὶ πολίτας λέγω καὶ ξένους, καὶ γνωμένους τοῖς πράγμασιν ἐν καιρῷ, ὁμοῦ μὴν ἀμειβόμενοι τῆς σπουδῆς,

lis, quibus et summe urbs florebat, maiorque erat atque splendidior hominum concursus ad ostentandum patriae studium, honoresque ab ea consequendos. Nostri ergo maiores ingenio et prudentia et aliis dotibus prae ceteris ubique mortalibus excellentes, omnemque politicae virtutis scientiam in animis habentes, immo ipsi gerendarum rerum anima non immerito crediti; quum hanc rei summam existimarent, si urbs non solum condigna felicitate uteretur, sed maiora quoque fortunae munera semper experiretur, nihil eius rei causa non sibi faciendum dicendumve putabant, nihilque omittendum quod reip. prosperitati conferret: quicumque autem civitati quomodolibet bene fecissent, sive cives sive peregrini, quique operam tempestivam aliquando praestitissent, eos pro studio simul remunerabant, simulque eosdem et alios in

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὁμοῦ δὲ καὶ πρὸς τὸ μέλλον καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ὅπῃ τὰ ἴσα καὶ μείζω παρακαλοῦντες, μεγίσταις ὅτι μάλιστα καὶ φιλοτιμοτάταις ἐδωροῦντο τετουσὶ ταῖς τιμαῖς τοῦτο μὲν χαλκοῦς ἐπ' ἀγορᾶς ἱστάντες, τοῦτο δὲ παρέδρους τοῖς ἐν ἀκροπόλει θεοῖς καθιστάντες, τοὺς δὲ μεγάλων καὶ θαυμαστῶν καὶ θείων αὐτῶν τοῖς θεοῖς ἀξιοῦντες θείων προσρημάτων· ἔστι δ' οἷς καὶ χρήματα ὅτι πλεῖστα διδόντες, καὶ γὰρ πλέθρα τῆς μὲν πεφυτευμένης, τῆς δὲ καὶ ψιλῆς· οἱ δὲ σίτησιν ἢ στεφάνους ἠροῦντο, καὶ ἄττα τοιάδε· ταῦτ' ἦσαν αἱ τηνικαῦτα τῆς πόλεως ἀμοιβαὶ πρὸς τοὺς ἑκάστοτ' εἰς αὐτὴν καλοὺς κἀγαθούς· οὕτως Ἐρεχθεὺς (1) ὁ τῆς Ἀθηνᾶς, οὕτως Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων· Περικλέα δὲ τὸν Ξανθίππου τίς οὐκ οἶδε τῶ πάντων ὀλύμπιον προσρηθέντα κοῦ ταὐτὰ τῷ Διί (2);

posterum ad paria vel maiora officia excitabant, maximis et ambitiosisimis donatos honoribus: et modo aereos in foro statuebant, modo in arce in deorum consessu reponebant: alios vero magnis atque mirificis et divinis insigniebant titulis: aliis opes etiam plurimas largiebantur, iugera nimirum partim consiti soli partim nudi: alii denique alimenta aut coronas aut alia eiusmodi impetrabant. Haec tum dabantur ab urbe praemia iis qui semper erga eam fuissent benivoli et utiles. Sic Erechtheo contigit Minervae filio, sic Harmodio et Aristogitoni. Periclem vero Xantippi quis nescit appellatum olympium pari cum Iove nomine?

---

(1) Erechtheum apud Homerum scribi pro Erichthonio, eundemque Minerva esse natum, praeclare observat Eusebius chron. lib. II. ed. Mediol. p. 284. Consonat huic Aristides.

(2) Causas huius epitheti varias legere licet apud Plutarchum in Pericle cap. VIII.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λθ. Ἀτελείας δὲ οὐδ' εἱστισῶν μὰ τοὺς θεοὺς λόγος τότ' ἦν οὐδ' ἐξέτασις, οὐδ' ἠξίουν ἐντεῦθεν δήπου ποιεῖσθαι τὰς δωρεάς· οὐχ ὅτι ταύτῃ ἠγνοοῦν, ἀλλ' ὅτι σαφῶς ᾔδεσαν, ὡς ἐν μὲ τῷ ταῦθ' ἅπερ ἔφην διδόναι, οὐδ' ὁτιοῦν ἔσται βλάβος τῇ πόλει, ἐν δὲ τῷ τοὺς δεῖνας ἢ τοὺς δεῖνας εἰς ἀτέλειαν ἄγειν, οὐ μικρά τις ζημία· ἡ γὰρ τῶ λειτουργιῶν κατὰ βραχὺ δήπουθεν σπάνις, καὶ τὸ ταῦθ' ἅπερ ἔφην ἔχειν διδόναι προϊόντος ἀναιρήσει τῶ χρόνου, πάντων ἀτελῶν καταστάντων· ἔπειτα κἀκεῖνο προσῄδεσαν κ᾽ σφόδρα γε πεφυκὸς ἐν ἀτόποις, εἰ ὧν ἐνεδείξαντό τινες ἀγαθῶν εἰς τὴν πόλιν, τούτων εἵνεκ' αὐτῇ παραίτιοι κατασταῖεν ζημίας δῆθ τὰς ἀτελείας· δέον, εἰ ταῦτ' ἔπειτ' ἔμελλον ἔσεσθαι, μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν εἰς εὐεργέτας τελέσαι· πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον τοὺς μηὐ οὕτω διακειμένους τῆδ πάλαι μηδεμιᾶς μηὐ ἠστινοσοῦν ὑπερβολῆς ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς ἀποσχέσθαι, ἀτελείας δὲ μηδαμοῦ τὸ παράπαν μηδ'

39. Verum enimvero immunitatis nulla per deos tunc mentio erat neque petitio: neque id sibi donum tribui volebant; non quod rem ignorarent, sed quia certo noverant, eas quas supra dixi donationes nullo fieri cum civitatis damno; in hoc vero et illo ad immunitatem promovendo, non mediocrem inesse labem. Ipsa enim ministeriorum brevi facta penuria, facultatem quoque lapsu temporis perimet dandi ea quae ante dixi, postquam scilicet omnes immunitatem adepti fuerint. Insuper noverant valde esse absurdum, si nonnulli ob ea beneficia quae civitati contulissent, causa damni eidem fierent, impetratis immunitatibus: quos homines oportebat, si tales postea evasuri erant, ne principio quidem in beneficis numerari. Cur ergo non sit absurdum, maiores nostros ea mentis excellentia praeditos nullum finem

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ὁπωστιοῦν μνημονεῦσαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς τἀκείνων μάλιστα πάντων καὶ στέργοντας καὶ θαυμάζοντας, καὶ νόμον ἔ τί δεῖ ποιεῖν ταῦθ' ἡγουμένους, ἔπειτα ταύτῃ κεχρῆθαι, καὶ τὰς τιμὰς ἐντεῦθεν ὁρίζειν, ὥσπερ ἐκείνων κατεγνωκότας, ὅτι μὴ τοῦτο συνιδόντες ὑπὸ βασκανίας ἀπεῖπον· καίτοι ὅταν μὴν τούτους ὡς δι' ἁπάντων κρατίστους θαυμάζωμεν, καὶ μιμεῖθαι δι' ἁπάντων ὀφείλομεν τούτους, ἵν' ἃ τοῖς λόγοις κοσμοῦμεν, βεβαιῶμεν τοῖς ἔργοις· ὅταν δὲ ἀκείνοις εἰκότως ὡς μὴ καλῶς ἔχοντ' ἀπείρηθ', ταῦθ' ἡμεῖς ὡς ἔχοντα καλῶς ἀσπαζώμεθα, θατέρῳ δυοῖν ἐνεχόμεθα, ἢ τῷ περὶ τὰς κρίσεις ἐσφάλθαι, ἢ περὶ τὰς μιμήσεις ἐψεῦθαι.

μ. Ὅλως δὲ εἰ μὴν ἀτέλεια κάλλιστον καὶ λυσιτελέστατον καὶ πολιτικῇ μάλιστα πρέπον, οὐχ ἡμᾶς ἔδει μόνους, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄλλους ταυτησὶ

neque modum remunerandi fecisse, et tamen immunitatis numquam mentionem intulisse; nos autem qui facta veterum summopere colimus et suspicimus, normamque agendi putamus; nihilominus immunitatem usurpare, atque hanc honoris instar habere? ita scilicet eos damnantes, vel quod rem nesciverint, vel quod cognitam bene merentibus inviderint. Attamen si hos per omnia optimos admiramur, eosdem quoque imitari debemus; ut quod verbis ornamus, idem operibus confirmemus. Interim dum ea quae illi ut prava abnuerunt, nos ut egregia amplectimur; alterutrum sane peccamus, id est vel iudiciis fallimur, vel ab imitatione recedimus.

40. Denique si forte immunitas pulcherrimum quid esset atque utilissimum et politicae valde aptum, haud nos Athenienses solos opus esset, sed cunctos populos, rationem eius habere ceu communis commodi et omnia per-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λόγον ποιεῖσθε, ὡς ἄν τινος κοινωφελοῦς καὶ δικαίου πάντων χωροῦντος· εἰ δ' οὐδένες ἄχρι τοῦδε πλὴν ἡμῶν ὅτι ταῦτα προήχθησαν (μηδ' ἔτ' ἔπειτα προαχθεῖεν ὦ δέσποινα Ἀθηνᾶ) τί μόνοι τῶν πάντων ἡμεῖς τὰ τοιαῦτα νοσοῦμεν (1); ἐκτὸς εἰ μόνοι τῶν πάντων ἡμεῖς μισεῖν ἡμᾶς αὐτοὺς ἀξιοῦμεν· " οὐ δήπου φησὶν· οὐδὲ ταῦθ' ἡμᾶς ἐγκαλεῖσθαι χρεών· " εἰ μὴ γὰρ τῶν αὐτῶν ἐθῶν τε καὶ νόμων ἅπασιν ὄντων, " ἔπειθ' ἡμεῖς μόνοι τῶν πάντων ἀτελείας εἰχόμεθα, πονη- " ροί τινες ἂν ἦμεν εἰκότως, οἷς οὐκ ἐξὴν ἐγχειροῦντες, καὶ " παρὰ τὸν κοινὸν πολιτευόμενοι νόμον· εἰ δὲ πολλή τις ἐν- " ταῦθα διαφορὰ, καὶ τοὺς μὴ τούτοις, τοὺς δ' ἐκείνοις " ἴσμεν χρωμένους, καὶ πάντας ἁπλῶς οἷς ἐκ πολλοῦ δοκι- " μάσειαν, τί δεινὸν, εἰ παρ' οὐδέσι τῶν ἄλλων ἀτελείας νο-

vadentis. Quod si nulli mortales, praeter nos, hoc more hactenus usi sunt (utinam vero et numquam deinde utantur, o Minerva potens!) cur soli nos hoc morbo laboramus? nisi nos soli nosmet volumus ipsos odisse. " Mini- " me vero, inquit Demosthenes, neque hanc nobis im- " pingi dicam licet. Nam si forte cunctis gentibus iidem " mores legesque essent, tum soli nos hanc immunitatis " consuetudinem usurparemus, improbi merito videre- " mur, qui rem iniquam sectaremur, et praeter legem " universalem res nostras publicas gereremus. Nunc quo- " niam multa est morum varietas, atque alios aliis usibus " delectari videmus, omnesque fere vetustis apud se con- " suetudinibus adhaerere; quid mirum si immunitati, " quam nulli alii populi agnoscunt, apud nos solos locus

(1) Hoc quoque argumentum ait Demosthenes ed. cit. p. 556. extitisse in adversarii nescio cuius oratione. Rei memor Aristides hanc veri similitudinem declamationi suae adstruxit.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

„ μιζομένης, μόνοις ἡμῖν ταύτης ἔνεστι λόγος; οὐδὲ γοῦν λα-
„ κεδαιμονίοις οὐδὲ θηβαίοις, οὐδ' οἷς τισιν ἄλλοις ἐγκα-
„ λεῖν ἔχομεν δι' ἃ ταῦτα, ἀλλὰ τῷ τ' πραγμάτων ἐξ ἀρ-
„ χῆς ἐσχηκότι διδόναι „.

μα. Ὡς μὴν οὖν, ὦ Δημόσθενες, ἕκαστοι πρὸς ἀλλήλους ταύτῃ διίσταν-θ', ὁμολογῶ καὶ αὐτὸς· ἐπεὶ μηδὲ νομοθέτας κέκτην-θ' τοὺς αὐτοὺς, ἀλλ' οἱ μὲν τοὺς, οἱ δὲ τοὺς, ὅπως ἡ τύχη καὶ ὁ συμπίπτων χρόνος ἑκάστοις παρεσκευάκει· σοῦ δ' ἂν ἡδέως πυθοίμην, εἰ ἐν οἷς οὗτοι διίσταν-θ', πότερα τῆς λυσιτελούντων ταῦτ' ἐστὶν, ἢ τῆς ἰδίᾳ καὶ κοινῇ λυμαινομένων τοῖς πράγμασιν; εἰ μὲν γὰρ τῆς λυμαινομένων ἐρεῖς, πρῶτον μὲν ἐπικεικῶς ἄτοπον καὶ δεινὸν, δι' ἃ τούτων ἡμᾶς ὅπῃ τὰ ἴσα πείθειν ἐπιχειρεῖν, καὶ κακῷ τὸ κακὸν ὡς λόγος ἰᾶσθαι· ἀλλὰ μὴ δι' τῆς βελτιστων ἐντεῦθεν ὡς μάλιστ' ἀπάγειν, καὶ τούτοις ὡς οἷόν τε

„ est? Neque sane Lacedaemoniis neque Thebanis neque
„ aliis quibusvis gentibus ritus suos exprobramus, verum
„ hos ei tribuimus, qui primus rem publicam in quaque
„ gente constituit „.

41. Tibi equidem, Demosthene, adsentior de populorum variis consuetudinibus, propterea quod alios atque alios legum latores sortiti fuerunt, prout fortuna aut aetas incidens tulit. A te vero libenter rescirem, num ea in quibus populorum inter se ritus differunt, sint e numero utilium, an potius publice ac privatim perniciosorum? Si perniciosa dices, primum quidem satis est absurdum et improbum, per haec nos ad aequalitatis studium impellere, ac malum malo, ut aiunt, mederi; et non potius per optima ab illis maxime avertere, atque ad haec pro viribus advocare. Tum opus esset, per-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

προσάγειν· ἔπειτα μὴ τὴν ἀτελείας καὶ ταῦτ' ἐξαίρειν ὥσπέρ τινας κῆρας προσῆκε τοῦ βίου, καὶ παραπέμπειν εἰκότως εἰς τὸ τῆς ποιητῶν ὄρος καὶ κῦμα (1)· μὴ γὰρ οὖν εἴη μηδὲν τὸ παράπαν, ὃ δημοσίαν ἴσχει τὴν βλάβην· εἰ δὲ ταῦτα μὴν κοινοῦ τινος κέρδους εἵνεκ' εὑρέθη, καὶ τοῦ τὰ γιγνόμενα δύνασθαι συντελεῖν, ἀτελείας δὲ οὐδὲν μᾶλλον ταῖς λειτουργίαις ἐχθρὸν (ὅταν δὲ ταύτας λέγω, τὴν πόλιν λέγω, δι' ὧν ταύτῃ τὸ σώζεσθαι) τί περιττὰ συλλογίζει, καὶ σοφιστὴς ὢν οὐκ ἔξεστι γίγνει, τὴν μὴν πρὸς ἃ μὴ χρὴ παραβάλλων, ἡμᾶς δ' ἐντεῦθεν ὡς ἀγαθοῦ τινος ταύτης ἀντέχεσθαι πείθων;

μβ. Τὸ δ' ἔστιν ἀτεχνῶς ἐπίβουλον, καὶ πειρωμένου τὴν πόλιν ἐσχάτοις περιβάλλειν κακοῖς· ὥσπερ γὰρ τὸ τοῖς ἀδικοῦ-

niciosa illa quae dixi, una cum ipsa immunitate ceu fata quaedam ex hominum vita eximere, atque ad poetarum montem et undam merito amandare; nequid iam superesset, quod publicis rebus noceret. Verum si illa varietas rituum publicae commoditatis causa excogitata est, atque ut cuique genti congrua perfici queant; nihil autem immunitate inimicius officiis est (porro officia cum dico, civitatem dico; nam haec illis continetur) cur iam cavillaris, atque artificem haud recti sermonis agis? dum immunitatem ad dissimilium comparationem vi trahis, atque hinc nobis auctor es retinendi eam, quasi aliquid frugi sit.

42. Utique hae viri insidiae sunt conantis urbem obstringere summis malis. Nam sicuti nemo per deos negabit, reverentem eum esse legum qui persequi iniustos

(1) Heliconem et Hippocrenen.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

σιν ἐπεξιέναι καὶ πολεμεῖν δεῖ πάντων αἱρεῖσθαι οὐδ' ἂν εἷς φαίη μὰ τοὺς θεοὺς μὴ οὐχὶ τιμῶντος τοῦτ' ἐπὶ τοὺς νόμους, οὕτως ἐάν τις τοῖς λυμαινομένοις τῇ πόλει μετὰ πολλοῦ τοῦ περιόντος συνηγορῇ, τεκμήριον ἐναργὲς παρέχεται γνώμης οὐχ ὑγιοῦς, καὶ τὰ δεινότατα καθ' ἡμῶν τεχνωμένης· καίτοι ὅταν δεῖ τὴν ἐξ αὐτῶν βλάβλω ἐκτρεπώμεθα σφᾶς, τίνος ἂν εἰκότως ἄξιος εἴη, ὁ δι' ὧν τούτοις συνηγορεῖ, αὐτός τε τοιοῦτος ὢν, καὶ τούς γ' ἄλλους ὅπῃ τὰ ἴσα παροτρύνων; ἐπεὶ καὶ τὸ συκοφαντεῖν, καὶ δωροδοκεῖν, καὶ ἀσελγαίνειν, καὶ λάθρα τοῖς πολεμίοις κεχρῆσθαι, καὶ φάρμακα καθ' ὁτουοῦν συντιθέναι, καὶ νὴ Δία γε λῃσταὶ, καὶ τοιχωρύχοι καὶ τοῦ πονηροῦ κόμματος ὁστισοῦν, τότε μᾶλλον μισοῦνται καὶ δίκλω ὑπέχουσι μείζω, ὅταν οἷς δρῶσιν ἐγκαλύπτεσθαι δέον καὶ τρέμειν, οἱ δ' ὅπῃ τούτοις τοσοῦτον φρονῶσιν, ὡς καὶ σεμνύνειν ταῦτ' ἐθέλειν πρὸς πάντας· διττὰ δήπου νοσοῦντες, κακίαν καὶ θράσος· καὶ μὴ δ' ἑκάτερον συνιέντες, ἀλλὰ

atque oppugnare studet; ita si quis nocuos civitati multo conatu adiuvet, manifestum edit indicium mentis vesanae, et pessima in nos molientis. Iam si homines illos propter labem inde manantem aversamur, quanam hic poena dignus est, qui dum improbis eiusmodi opitulatur, talem se ipse praebet, et alios ad paria facinora incitat? Iam et sycophantia, et donorum acceptio, et lascivia, et clandestina cum hostibus foedera, et venenorum propinationes, et per Iovem latrones, parietumque effossores, et pessimae quispiam notae, tum maxime odio habentur, maioresque poenas dant, cum quae agunt, nedum ut par esset occulunt atque exhorrent, sed tanta audacia efferuntur, ut iis gloriari palam non dubitent; duplici labe laborantes, malitia atque impudentia: neque

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

καὶ δίκλω τίνοντες ταύτλω, τὸ δημοσίᾳ σφᾶς αὐτοὺς ἐξελέγχειν.

μγ. Καὶ μὴν οἷς ἡμᾶς κἀκείνως φενακίζειν ἐπιχειρῶν οἴει λανθάνειν, τούτοις οὐδὲν ἧττον ἁλίσκει πονηρευόμενος, καὶ κατ' αὐτὸς σαυτοῦ μᾶλλον, ἢ ἡμῶν αὐτῶν· οὐ γὰρ ὡς ἐνομόν τι καὶ τ' ἐκεῖθεν ἐξημμένον ἀνάγκης ἔχων ἀτέλειαν δεῖξαι, οὐδὲ τοὺς ταύτης πέρι διαγορεύοντας νόμους εἰς μέσον θεῖναι, κἀντεῦθεν ὡς νομίζεις ἐξελέγξαι Λεπτίνλω, σὺ δὲ καὶ οὕτως σφόδρ' ἑτέρως ποικίλλεις καὶ περιάγεις τὸν λόγον, ὡς καὶ πείθειν ἔχειν ἐκ τ' παραχρῆμα δοκεῖν, καὶ τοὺς μὴ πάνυ τοι προσεσχηκότας ἑτοίμως χειροῦσθαι· εἰ γὰρ οἱ μὴν νόμοι κελεύουσι φῆς διαρρήδλω βεβαίας εἰς τέλος εἶναι τοῖς εἰληφόσι τὰς δωρεὰς, καὶ μὴ δὲ καθ' ὅντινα δήποτε τρόπον ταυτασὶ κεκινῆσθαι, ὁ δὲ ἃς δεδώρηταί τισιν ἀτελείας

saltem alterutrum intelligunt, sed causam suam gravant, dum se publice reos arguunt.

43. Porro autem qui isto pacto fucum nobis clandestino facere putas, hinc adeo maleficus argueris, et quidem ipsi tibi quam nobis magis. Cum enim haud queas immunitatem demonstrare legitimam, neque ulla iuris necessitate fretam, neque tabulas proferre possis quae de illa loquantur, quibus nixus Leptinem, ut certe putas, coargueres; tu nihilominus tam adulterino colore varias versasque orationem, ut hac improvisa specie persuadere etiam videaris, et eos qui minus circumspecti sunt decipere. Nam si leges, inquis, diserte iubent, ut his, qui acceperunt, rata in perpetuum dona sint, neque sinunt ea ullo pacto commoveri; qui quas dedit nonnullis civitas ad omnem eventum immunitates, has decreto suo irritas omnino et nunc et perpetuo reddit; is inquam tan-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ἡ πόλις ἐν παντὶ τῷ παρασχόντι (1), ταύτας δι' ὧν νομοθετεῖ νῦν, ἀκύρους καθάπαξ ποιεῖ καὶ νῦν καὶ εἰσαῦθις, πῶς οὕτω παραβαίνων τοὺς νόμους, καὶ κατὰ τοῦτο δίκαιος ὢν τὴν τῶν παρανομούντων καὶ αὐτὸς ὑποσχεῖν, ἔπειθ' οἷος ἔσται περὶ ὧν συμβουλεύει παρ' ἡμῶν πεπιστεῦθαι; οὐ ταῦτα λέγεις ἄνω καὶ κάτω στρέφων, καὶ συνεχῶς ἐρωτῶν, εἰ μὴ δίκαιον τοὺς εὖ πεπονθότας δι' ἀγὰ τέλους εὖ πάσχοντας εἶναι, καὶ μετέχειν ἐσάπαν τοῦ γέρως; ἔχε δὴ καὶ σκοπόν· ἐπέταξεν ὁ τοὺς νόμους τιθεὶς, μὴ χρῆναι τὰς δωρεὰς ἀφαιρεῖσθαι· ἀτελείας δὲ οὐδ' ὁντινοῦν τὸ παράπαν ποιεῖ λόγον, ἀλλ' ἁπλῶς οὕτωσὶ δωρεῶν, πλὴν εἰ λάθρα αὐτὸς λέγοντος ἤκουσας· τί οὖν ἃ μὴ ἐκεῖνος ἐμνήσθη, ταῦτ' αὐτὸς κακῶς ὑφαρπάζεις, καὶ τὰ μὴ δοκοῦντα τοῖς νόμοις, ὡς νόμοις δοκοῦντα λέγεις, ὁμοῦ μὴν τούτους ἐντεῦθεν συκοφαντῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ ἡμᾶς ἐλέγχων μηδὲν εἵνεκα νόμων ἐπισταμένους;

tus legum effractor, ideoque dignus qui legiruparum poenas luat, tamen poterit suadere nobis consilia quorum auctor est? Nonne tu ais, permultis verbis circumloquens ac saepe auditorem rogitans, aequum esse ut qui praemium impetraverunt, eo perpetuo fruantur? Esto tibi ratum hoc votum. Cavit legislator, ne dona cuipiam eripiantur; de immunitate tamen nullum verbum facit, sed unice de donationibus; nisi tu forte clam loquentem audisti. Cur ergo quae legislator non commemoravit, haec tu improbe tibi vindicas? et quae legibus minime definita sunt, ea tu legitima appellas? leges simul calumnians, simulque nos vituperans, quasi nullam legum scientiam teneamus.

(1) Vulgo apud Italos *in ogni dato.*

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μδ. Εἰ δὲ τοῦτο λέγεις, ὡς ἐν τῷ δωρεὰς εἰρηκέναι, συμπεριειλήφει καὶ ταύτην, δῶρον γὰρ δήμου καὶ τοῦτο, ἐκεῖνο πάντως ἐροῦμεν, ὡς οὐχ ὁ τοὺς μὴ εἰληφότας ἰδίᾳ σεμνύνει, τῷ δὲ παρασχόντι κοινῇ λυμαίνεται δήμῳ, τοῦθ' ὡς ἀληθῶς δωρεά, ἀλλ' ὃ καὶ τούτοις κἀκείνοις πρὸς κέρδους ἐστίν· ὡς ἐκεῖνο γε, δωρεὰ μὴ τοῖς λαβοῦσι, πρὸς δὲ τὴν πόλιν ζημία· ταύτην δῆτα καὶ πάντες οἱ νόμοι φασὶ δωρεὰν, καὶ ὅπως μηδεὶς ἐκπεσεῖται ταύτης, ἐφρόντισαν, ἅτε κοινοὶ παιδευταὶ καὶ κηδεμόνες τῆς ἡμῖν προσηκόντων· ἀτέλεια δὲ εἰ μὴ τῇ πόλει ξυμφέρει, δωρεὰ προσειρήσθω, καὶ τῆς ἐχόντων ἀναφαίρετος ἔστω· εἰ δὲ λυμαίνεται καὶ διαφθείρει καὶ πάντα ποιεῖ, τί παραλογισμοῖς τισι κεχρημένος, ὥσπερ παρέγγραπτόν τινα καὶ ὑποβολιμαίαν, φιλονεικεῖς ταύτην εἰσποιῆσαι τοῖς νόμοις; ὁρᾷς ὅπως δὴ σαυτοῦ τὸ ξίφος ὅτι

44. Quod si forte ais, cum donum dicitur, immunitatem simul intelligi, quod item populi donum est; aio sane confidenter, haud illud esse donum, quod privatis quidem hominibus prodest, danti autem populo generatim nocet; sed illud potius quod huic et illis emolumento est: aliter enim quod accipientibus donum est, civitati in multam cedit. Iam prius illud leges cunctae donum appellant, et ne quisquam ab eo excidat cavent, tamquam magistrae quaedam et curatrices bonorum nostrorum. Porro immunitas si forte civitati prodest, dicatur sane donum, neque eam potientibus eripere liceat; sin usquequaque nocet et vastat, cur diu cavillando laboras ut hanc ceu reiectaneam quandam et spuriam inter leges adoptes? Viden ut gladium per tuum latus in alios traiicias? dumque alios ferire existimas, ipse plagam excipias? qui scilicet propter

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τοὺς ἄλλους ὠθεῖς, καὶ παίειν ἑτέρους (1) δοκῶν, αὐτὸς ὑφίστασαι τὰς πληγάς; ὑπὸ τοῦ θρασυτάτου τοῦ γνώμης καὶ τοῦ φιλονικεῖν ἔχειν ἀσχέτως, μὴ ὅτι τοῖς σοῖς λόγοις παρὰ τῶν ἄλλων ἀπαντήσειν ξυνιείς; ὁποῖον δὴ κἀκεῖνο, καὶ ταυτά φασι γυμνασίου.

με. Οὐ γὰρ ἀνέχειν Δημοσθένης ὡς ἔοικεν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἑνί γέ τῳ καὶ δυοῖν δόξαι κακὸς, ἀλλ' ἐκ περιουσίας τοῦτο ὧν ἐλελέγχθαι· πρὸς γὰρ αὖ τοῖς ἄλλοις, οἷς κατὰ Λεπτίνου χρησάμενος ἔγνω πᾶσαν μὴ αἰτίαν ἐπενεγκὼν, ἐκ δ' ἄρα πασῶν ταῖς ἀληθείαις ἀποκρουσθεὶς, ὁ δὲ καὶ παρανόμων ἀξιοῖ τοῦτον γεγράφθαι, ἐφ' ᾧ καὶ αὐτὸς νῦν μᾶλλον ἢ πρόσθεν τ' ἀληθοῦς καταψευδόμενος ἔσται· "τί γάρ ,, φησὶ; χρὴ τοίνυν Λεπτίνην μὴ πρότερον τιθέναι τὸν ἑαυ- ,, τοῦ νόμον, πρὶν τὸν παλαιὸν τοῦτον ἔλυσε γραψάμενος·

summam audaciam tuam perpetuumque digladiandi morem, non consideras quid orationi tuae ab aliis opponetur: veluti illud; atque haec, aiunt, demosthenicae palaestrae sunt.

45. Neque vero satis est Demostheni, o Athenienses, hac et illa re videri improbo, sed talem se quaquaversus ostendit. Nam praeter argumenta cetera, quibus fretus contra Leptinem sententiam dixit, omne quidem criminationum genus attingens, sed tamen undequaque veritate exclusus; nunc audet violatarum quoque legum Leptinem accusare; qua in re multo adhuc magis quam antea a veritate se abhorrentem demonstrat Quid ergo ait? "Oportet Leptinem non ,, prius suam legem ferre, quam hanc aliam veterem ac-

(1) Cod. ἑτέροις.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

„ νῦν δὲ μαρτυρίαν καθ' ἑαυτοῦ καταλείπων ὅτι παρανο-
„ μεῖ, τουτονὶ τὸν νόμον ὅμως ἐνομοθέτει· καὶ ταῦτα ἑτέρου
„ κελεύοντος νόμου, καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἔνοχον εἶ τῇ γρα-
„ φῇ, ἐὰν ἐναντίος ᾖ τοῖς πρότερον κειμένοις νόμοις (1) ».
Χρὴ μὴν οὖν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, καὶ μάλιστα χρὴ, τὰ
τοιαῦτ' οὕτως περαίνειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον αἱρεῖσθαι νο-
μοθετεῖν· καὶ τὸν μὴ ταύτῃ γε παρεσκευασμένον, ἀλλ' ὀμό-
σε χωροῦντα, πρῶτος ἔγωγ' αὐτὸς ἕλοιμ' ἂν παρανόμων,
ὅτι μὴ συνίδοι τὸ δέον.

μϛ. Ἀλλ' οὐ Λεπτίνης τοιοῦτος· πόθεν; πολλοῦ γε
καὶ δεῖ· εἰ μὴν γὰρ ἀτέλειαν ὁ νόμος ἐκέλευεν εἶναι,
ὁ δ' οὐ προσεῖχεν, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἢ λελυκέναι τὸν νόμον καὶ
δεῖξαι μὴ καλῶς εἰρηκότα, τἀναντία νομοθετεῖν αὐτὸς ᾤετο
χρῆναι, μαρτυρίαν καθ' ἑαυτοῦ καταλείπει ὅτι παρανομεῖ·

„ cusatam abrogaverit. Nunc ille aperte profitens se fa-
„ cere contra legum praescripta, suam hanc legem ob-
„ trudit. Et quidem alia lege iubente, ut ea lex ob id
„ ipsum quaestioni obnoxia sit, si forte veteribus legibus
„ adversetur „. Interest sane Athenienses, plurimi in-
quam interest, haec ita peragere atque hoc pacto velle
legibus ortum dare: atque eum qui non hac sed contra-
ria ratione utatur, ego in primis reum faciam laesarum
legum, quia officium negligit.

46. Sed valde abest ut Leptinis causa eiusmodi
sit. Nam si immunitas lege fuisset decreta; is au-
tem hoc iure neglecto, et lege nondum antiquata,
neque eiusdem iniquitate demonstrata, contrariam
legem scribendam iudicavisset, prorsus ipsemet reum

(1) Demosth. ed. Wolf. p. 555.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

νῦν δὲ οὔτε νόμος ἦν ὁ κελεύων, οὐθ' οὗτος δήπου παρανομεῖ, τοιαῦτα νομοθετῶν· οὐ μᾶλλον γε ἢ Σόλων ὁ παλαιός· ἀλλ' εἰ χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, ὁ τἀναντία τοῖς φανεροῖς φρονῶν, καὶ τὸ μὴ κοινῇ σῶζον τὴν πόλιν, οὐ μὰ Δία σκοπῶν, ὁ δὲ πρὸς ὀλέθρου ταυτηὶ καθειστήκει, πᾶσαν εἰσφέρων ὑπὲρ τούτου σπουδήν· καὶ τῷ τοῖς λόγοις ἢ βούλεται δύναθ' χρῆθ', νῦν μὴ πρὸς τὸ δοκοῦν ἑαυτῷ μεμνημένος τῶν νόμων, νῦν δὲ τοὺς οὐκ ὄντας νόμους εἰς νόμους τιθεὶς· ὁποῖος αὐτὸς εἶ· ὥσθ' ὅταν ταῦτ', ὦ Δημόσθενες, λέγῃς, σαυτοῦ κατηγορεῖς οὐ Λεπτίνου· εἴ γε ὁ μὴ οὐ νόμου δή τινος περὶ ἀτελείας κειμένου, ἀλλ' ἔθους χθὲς καὶ πρώιω, ὦ Ζεῦ, εἰσκεκωμακότος τῇ πόλει, τὸν ὑπὲρ τ' πολιτείας τοῦτον εἰσήνεγκε νόμον, (ὃν) κάλλιστον καὶ δικαιότατον πάντες ἂν φαῖεν· σὺ δ' αὐτὸν ἐλέγχειν ἐπιχειρῶν, οὐ νόμῳ τοῦτο ποιεῖς, ἀλλὰ κενοῖς τισι λόγοις καὶ μύθοις παράγων, νό-

se faceret laesi iuris. Sed revera neque ulla lex immunitatem iubet, neque Leptines huic contradicit dum suam fert: neque magis inquam peccat, quam vetus ille Solo: sed ut vere dicamus ille peccat cuius sententia contra evidentiam est: qui quod publicam civitati salutem parit, haud hercle spectat; quod autem ad illius exitium natum est, id omni ope tuetur: qui verbis pro libito utitur; et modo ad leges provocat si secum conspirare videantur; modo quae nullae sunt, recenset in legibus. Atque haec facinora tua, Demosthene, sunt. Quare cum sic loqueris, temet potius accusas quam Leptinem: siquidem hic nulla quum esset scripta lex de immunitate, sed consuetudo quaedam heri aut nudiusterius, o Iupiter! illapsa in urbem, hanc pro rep. legem tulit, quam egregiam atque iustissimam omnes fatebuntur; quamque tu

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μων μηδὲ καὶ ἀληθείας καθάπαξ ἀποστατοῦσι, ψεύδους δὲ καὶ παρανομίας μεστοῖς, κἂν χρησμῶν οὐδὲν ἧττον τούτοις αὐτὸς ἰσχυρίζῃ.

μζ. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ταύτῃ μάλιστα καταψεύδει Λεπτίνου, ὡς ἐν τῷ δυσμεναίνειν ἰδίᾳ τισὶν, οὐ τῷ δ' πόλεως προνοεῖσθαι τεθεικότος τὸν νόμον· ἐπεὶ ὅτι γε τοῦτ' ἐστι, καὶ οὐχ ὧν αὐτὸς εἵνεκα φάσκεις, ὅθεν ταῦτα προήχθη, δῆλον ἐντεῦθεν· πρῶτον μὲν ὅτι πᾶς ὁτιοῦν χαλεπαίνων, κατ' αὐτοῦ μόνου χρῆται τοῖς λόγοις, καὶ τοῦτ' ἀντὶ πάντων ἐσπούδακεν, ὅπως βέλτιστον μὲν ἑαυτὸν δείξῃ πάντων, ἐκεῖνον δὲ παμμίαρον καὶ κάκιστον ἀνθρώπων ἀποφανεῖ, ἐλέγχων, ἐγκαλῶν, διαβάλλων, πᾶσιν οἷς ἔξεστι καταπρέχων· οὐ μέντοι μὰ Δία νομοθετῶν· οὐ γὰρ οἷόν τε ταῦθ' ὁμοῦ συνελθεῖν, νόμον καὶ τὸ γεγράφθαι· τὸ μὲν γὰρ ἔλεγχός ἐστι καὶ διαβολὴ πονηρίας, καὶ τί κακόν τινα εἶναι· ὁ δὲ

non lege aliqua oppugnas, sed vanis quibusdam sermonibus atque fabulis, lege omni ac veritate alienis, mendacio et iniquitate scatentibus; quamquam his tu haud minus quam oraculis niteris.

47. Neque id solum, sed aliud quoque mentiris contra Leptinem; nempe quod ob privatam in aliquos simultatem, non ut urbi consuleret, legem scripserit. Sed enim quod urbis iuvandae causa, non ob ea quae tu ais, hoc Leptines consilium capessiverit, declarare sic licet. Primo quidem quia quivis cuipiam iratus, contra hunc unum orationem intorquet, praecipueque dat operam ut se optimum, adversarium autem scelestissimum hominum pessimumque demonstret, arguendo, accusando, obloquendo, omni ope ac viribus incessendo, non autem mehercule legem aliquam scribendo. Neque enim simul

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

κοινή τις πρὸς μὴ τὰ βέλτιστα προτροπὴ, τῆς δὲ χειρίστων ἀπαγωγὴ, ὡς τὰ μὴ φεύγειν, τὰ δ' αἱρεῖσθαι.

μη. Πῶς οὖν ἤμελλε δήπου Λεπτίνης, ἀφεὶς οἷς ἐγκαλεῖν εἶχεν ἐπεξίεναι, τούτοις ὅπως ἔσονται βέλτιστοι παραινεῖν; καὶ οὓς κακῶς πεπονθότας ἥδιστ' ἂν εἶδε, τούτων ὡς ἑταιροτάτων τε καὶ φιλτάτων ἀντιποιεῖσθαι; οὐκ ἔστι ταῦτα οὐκ ἔστιν· εἰ δ' ὁ μὴ, ὅπως μηδεὶς ἀτελὴς εἴη τῆς πάντων θέμενος νόμον, αἰτιώτατος ἄλγους τοῖς ἀτελείας κεκτημένοις κατέστη, σὺ δ' ἐντεῦθεν ῥᾷστα συλλογίζει τὸ μῖσος, ὥρα σοι καὶ περὶ πάντων ὡς εἰπεῖν τῆς νομοθετῶν ταῦτ' ἐψηφίσθαι, καὶ δίκην ἀπεχθείας καὶ τούτοις λαχεῖν, ὅτι σωφροσύνης πέρι καὶ δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλων διεξιόντες, οὐ πᾶσιν ἁπλῶς εἰσὶ δήπου κεχαρισμένοι, ἀλλὰ τοῖς εὖ ἥκουσι τρόπων· ὡς τούς γε πο-

fieri potest et legis latio et hominis accusatio: quippe haec fit criminatione scelerum et patefactione quod aliquis improbus sit; illa est communis quaedam ad virtutem cohortatio, atque a vitiis abductio; nempe ut haec fugiamus, illam amplectamur.

48. Qui ergo fieri poterat ut Leptines omissa persecutione eorum quos erat accusaturus, hos potius ad virtutem cohortaretur? et quos miseros libentissime aspiceret, eosdem ut amicissimos et carissimos lege sua tueretur? nonne incredibile id est? Quod si Leptines legem scribendo nequis omnino officiorum onere vacet, magnum immunibus inussit dolorem, tuque hinc facile odii coniecturam facis, superest tibi ut cunctos prope legum latores hac incessas criminatione; hique etiam odii culpam sustineant, qui iustitiae, pudoris, aliarumque virtutum causam orando, non omnibus generatim rem gratam fecerunt, sed bene moratis. Secus

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

νηροτάτους καὶ τἀναντία τοῖς νενομισμένοις φρονοῦντας οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν ὅπως ἀπιδῶς ἔχουσι τούτοις.

μθ. Ἔπειτα εἴ σε τις, ὦ Δημόσθενες, ἔροιτο, τίνες πόθ' οὗτοι, οὓς δυσχεραίνων Λεπτίνης τὸν νόμον ἔγραψεν, οὐκ ἄν μοι δοκεῖς ἔχειν εἰπεῖν· ἀλλ' ὅτι μὲν εἰσὶ τινὲς ἁπλῶς, οὕτως εἰρήκεις, τίνες δὲ οὗτοι, λέγειν οὐκέτ' ἀξιοῖς· οὐ τῷ μὴ βούλεσθαι Λεπτίνῃ ἐκ περιουσίας ἐλέγχειν, ἀλλὰ τῷ μηδέν τι περὶ αὐτῶν σαφὲς ἔχων εἰπεῖν, ἔπειτ' ἐκ περιουσίας αὐτὸς ἐλεγχθῆναι βούλεσθαι· οὐ γὰρ ἄν εἴ γ' εἶχες ὀνομαστὶ τούτων μεμνῆσθαι, σιγᾷν ἠνέσχου· οὐδ' ἄν παρόντων ἐφείσω, ὁ καὶ μὴ παρόντων εἰς τοὺς περὶ τούτων λόγους ἐμπίπτων· οὐ μόνον ὅτι πάντων μάλιστα τὰ τοιαῦτ' αὐτὸς ἑτοιμότατος εἶ, ἀλλ' ὅτι σοι καὶ τοῦτο πρὸς τὸν ἀγῶνα τὸν σὸν συνήρατ' ἄν οὐ μικρῶς· νῦν δ' οἷς ἀνωνύμως προήνεγκας, οὐ μόνον ἀπει-

autem pessimi quique et patrii iuris osores, dici non potest quam huic legi infensi sint.

49. Deinde si quis a te sciscitaretur, Demosthene, quibusnam iratus Leptines hanc legem scripserit, neminem ut arbitror nominares. Verum ubi aliquot esse nude adfirmasti, quinam hi reapse sint, dicendum non putas: non quod nolis Leptinem copiosissime coarguere, sed quod nihil exploratum de his dicere habeas: quo fit ut ipse calumniator luculentissime convinci velis. Neque enim si haberes quem nominatim appellares, silere patereris: neque existentibus hominibus parceres, qui quidem etiam fictos pro existentibus habens, mentionem horum intulisti; idque ageres non solum quia paratissimus ad rem eiusmodi es, sed quia haec non parum causae tuae prodesset. Nunc quoniam de anonymis loqueris, non solum incredulos audientes habes, verum etiam

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

θοῦντας ἅπαντας ἔχεις, ἀλλὰ κ̓ δόξαν παρέχεις μηδ' ὅλως τούτους αὐτοὺς εἶναι, ἀλλ' ὑπὸ σοῦ συντεθεῖσθαι· οὕτω δὲ μὴ τ̓ μεμνῆσθαι μόνον, προστρίψασθαι δόξαν οὐ καλὴν ἐθέλων Λεπτίνῃ, δὲ δ' αὖ τοῦ μὴ πρὸς ὄνομα φάσκειν, αὐτὸς τὸν ἔλεγχον φεύγων, ἔλαθες, ὦ Δημόσθενες, κ̓ σαυτὸν ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγεις ἐλέγξας, κ̓ Λεπτίνῃ ὡς ἀληθῶς ἀλλ' οὐχ ἡττώμενος πάθους εἰσῆχε τὸν νόμον.

ν. Καὶ τὴν μ̓ ἐκ Μιλήτου (1) φασὶ Διοτίμαν ἐπεὶ δέκα ἔτη ἀναβαλέσθαι τῇ πόλει δυνηθεῖσα τ̓ νόσου, οὐχ οἵα θ' ὑπῆρξε καὶ τὸ πᾶν ἐξειργάσθαι, οὐδὲ τοῦτ' εἰργάσθαι νομίσαι, οὐδὲ χρήσθαι τοῖς πράγμασιν ἐν καιρῷ· ὥς τε διχόθεν αὐτὴν βεβοῆσθαι, ἔκ τε ὧν ἐδυνήθη τοσοῦτον, ἔκ τε ὧν ὅπως οὐ τὸ πᾶν ἐδυνήθη· ἡ δ' ὥσπερ μηδὲν ἐπιδεδειγμένη, οὕτω δυσ-

opinionem iniicis nullos prorsus esse hos, sed confingi a te. Sic dum ista tua fugitiva mentione haud bonam famam aspergere Leptini vis, dumque interceptis nominibus, quominus ipse coarguaris caves, non sensisti, o Demosthene, te haud veriloquum a te ipso prodi, Leptinem autem veraciter nullisque simultatibus victum legem tulisse.

50. Aiunt Diotimam Mileti civem quum ab urbe nostra pestilentiam annis decem averruncasset, neque hanc tamen prohibere in perpetuum potuisset, nihil se fecisse opinari solitam, neque commodam reip. opem tulisse. Quare dupliciter celebrata fuit, tum quia tantopere potuerit, tum quia non omnia potuerit: ipsa tamen, tam-

(1) Cod. Μυλίτου. Rem narrat Plato conviv. p. 201. tom. III. ed. Ser. Sed Plato, itemque Maximus tyrius or. VIII, et ipse Aristides in oratione pro quatuor viris ed. Iebb. T. II. p. 127. μαντινικὴν *Mantineae civem*, non *Mileti*, dicunt Diotimam.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

χεραίνουσα ἦν· σὺ δὲ τοσοῦτον χρόνον νοσοῦσαν ἐξ ἀτελείας τὴν ὀνεγκαμένην ὁρῶν, οὔτ' αὐτὸς ᾤου δεῖν ταύτης ἀπαλλάξαι τ νόσου, καὶ ταῖς τῆς λόγων ἐπῳδαῖς ὡς εἰκὸς ὑπὲρ ταύτης κεχρῆσθαι; ῥᾴδιον ὂν παντὸς μᾶλλον, τόν τε καλὸν κἀγαθὸν τουτονὶ Λεπτίνην κάλλιστα πάντων καὶ τῇ τ θεῶν τοῦτ' εἰργασμένον προνοίᾳ, ἥδιστα ἄν, εἴ περ ἦν, εἰς τοὺς σικελικοὺς ὤσας κρατῆρας, πανταχόθεν ἐπιχειρῶν τοῦτον ἐλαύνειν, καὶ πᾶσιν οἷς ἔξεστι διαβάλλων, ὅπως τὸν μ, ὦ θεοὶ καὶ νόμοι, δοῦναι δίκην παρασκευάσῃς, ὡς δι' ὧν εἰσηγεῖ τοῖς πράγμασι δυσμενῆ· ἀτέλειαν δ' ὥσπερ τινα φυγάδα καὶ ὑπερόριον καταγαγεῖν αὖθις τῇ πόλει, προπίνων ἐντεῦθεν Κτησίππῳ τὸ ταύτης συμφέρον.

να. " Ἀλλὰ γὰρ τὸ προσγράψαι, φησὶ, μὴ δὲ τὸ λοι-
„ πὸν ἐξεῖναι δοῦναι, ἢ θανάτου τὸν τἀναντία γεγραφότα
„ τιμᾶσθαι, οὐ μόνον τυράννου δίκην τὸ ταῦτ' ἔχειν συν-

quam nihil confecisset, aegro animo erat. Tu vero quum tamdiu laborantem immunitate patriam videas, haud parem operam dandam existimas, quo morbum ab ea depellas? neque ad hanc curam praestigiis orationis, ut par est, uteris; id quod tibi facillimum esset? Quin potius praeclarum hunc Leptinem, qui egregio consilio suo providentiaque deorum dux facti fuit, tu libenter admodum, si fieri posset, in siculos crateras eiaculareris: quem scilicet undequaque propellis, omnique nisu calumniaris, ut ab eo poenas (o dii et leges!) reposcas, quasi ob ea, quorum auctor est, hostili in remp. animo sit. Immunitatem vero ceu exsulem et extorrem in urbem postliminio rovocas, ut eius commoda Ctesippo propines.

51. " Age vero, inquit, legi adiicere, ut ne in poste-
„ rum quidem immunitas concedatur, aut morte eum

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

„ ἤθως ἐν τῷ τοῦ καιροῦ φιλοτιμεῖσθαι καλοῦντι, ἀλλὰ „ καὶ τὸ κατ' ἐξουσίαν ἀνῃρήκει τῇ πόλει (1)· εἰ μὴ οὖν κα- „ θάπαξ ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, Λεπτίνης μεγαλοψυχίας ἀπείργει, ὡς μή τε τοὺς εὐεργέτας ἀντευποιεῖν οἵους τ' ἦν, μήθ' ὅλως τοὺς εὖ πάσχειν ἀξίους τοῖς γιγνομένοις δωρεῖσθαι, ἀγνωμοσύνης ἂν εἰκότως φέροιτο μέμψιν, καὶ τοῦ μηδέν τι τῆδε δεόντων συμβεβουλευκέναι δύνασθαι· καὶ δεῖ τοῦδε τῷ νόμῳ νόμων ἐξούλης (2) λαχεῖν.

νϛ. Εἰ δὲ πλὴν ἀτελείας πάντων ἦν λέγει κυρίως, καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ καὶ συνοικίας καὶ ἀρχάς, καὶ γῆς πλέθρα καὶ πάντα τὰ τοιαῦθ' οἷς ἔξεστι νέμειν, ποῦ ταῦτ' ἐστὶν ἐγκαλεῖν δίκαιος; ὥσπερ ἂν εἰ καὶ ἰατρὸν ἠξίουν κακίζειν, ὡς ἀσιτίαν παντελῆ τοῖς κάμνουσιν ἐπιτάττει, παρὰ τὸ μὴ συγχωρεῖν τοῖς βλάπ-

„ qui contraria decreverit multare; id non modo tyranni „ instar civitati interdicit quominus ipsa more suo cer- „ tet, ubi res tulerit, bene merendi studiis, verum et- „ iam eius rei abnegat facultatem „. Profecto, Athenienses, si nos Leptines liberalitate omnino prohiberet, ut iam neque beneficos remunerari liceret, neque bona re dignos congruentibus praemiis adficere, iure meritoque in ingrati animi reprehensionem incurreret, nihilque officiosum suadere videretur; atque oporteret huic legi iudicium de vi contra alias leges intendere.

52. Sin vero, praeter immunitatem, leges omnes ratas habet, nempe et victum in prytaneo, et contubernia, et primatus; praeter quam quod et agros et alia quaevis cuipiam assignare licet; quonam iure Lep-

(1) Confer Demosth. orat. exord.

(2) De hac locutione docte disputat Morellius in sua aristidea p. 126. n. 1.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τουσι χρῆσθαι· ἢ καὶ γεωργὸς ἐδόκει σοι φαῦλος, καὶ ταῖς ἀροῦραις παντάπασι πολεμῶν, ὁ τοὺς λυμαινομένων ἐκκαθαίρων τὴν βλάστην· ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο λέγω, ὡς εἰ μὴν παρανόμων, ὦ Δημόσθενες, γράφει τὸν νόμον, τί περὶ τοῦ μέλλοντος δυσχεραίνεις; αὐτὸ γὰρ τοῦτο τὸ παρανομοῦντ' αὐτὸν εἶναι, τὸ μὴ δὲ τὸ παράπαν εἶναι τοῦτόν ὄστ· μάταιον οὖν περὶ τοῦ μὴ νῦν ὄντος, ὡς ἔτ' ἐσομένου φροντίζειν· εἰ δ' εὖ ἔχειν τοῦτον ὁμολογεῖς, καὶ τὸ μηκέτ' ἂν ἐξεῖναι λελῦσθαι τοῦτον, οὐδὲν ἧττον προσωμολόγηκας· οὐ γὰρ δὴ νῦν μὴν φήσεις τοῦτον λυσιτελεῖν, ὕστερον δὲ οὐκέτι· ἀλλὰ τὸν αὐτὸν δεῖ τέλους εἶναι προσῆκεν, εἰ γε μέλλει ταῖς ἀληθείαις τὸ πρόσρημα σώζειν.

νγ. Ἐκεῖνο δ' ἴσως ἐρεῖς, ὡς εἰ τῷ νόμῳ τὸ δίκαιον πρόσεστι, καὶ σύνοιδε Λεπτίνης βεβαίως καὶ ἀσφαλῶς ἔχοντι, τοῦ χάριν καὶ δ εἰσέπειτ' ἀσφαλείας προσδεῖν τούτῳ νομίζει;

tines vituperatur? Veluti si medicum reprehendendum putares, quasi aegrotis omni cibo interdiceret, quia non sineret uti nocuis: aut si malus tibi videretur agricola atque arvis infestissimus, quia noxia germina depasceretur. Ego vero etiam hoc dicam: si certe hanc legem contra ius scriptam, o Demosthene, criminaris, cur de futuro tempore laboras? Nam ideo quia contra fas est, nulla ipsa est. Stultum sit igitur quod in praesenti non est, tamquam iam futurum pertimescere. Quod si legem recte se habere fateris, ne dissolvi quidem posse haud minus confessus fueris. Neque porro dicas hanc modo prodesse, postea non item: quippe eam eiusdem esse naturae omni tempore necesse est; si certe sua veritati servanda appellatio est.

53. Dices fortasse: si aequa lex est, eamque stabilem ac tutam Leptines scit, cur ergo futurae quoque eiusdem

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

οὐδεὶς γὰρ τῷ νομοθετῶν περὶ ὧν ἔθεσαν νόμων ταύτῃ ἔσχον τὴν γνώμην, οὐδ' ἐγγὺς, ἀλλ' ἀποχρῆν ᾤοντ' αὐτοῖς, εἰ μὴ τὸ δικαίου πᾶσι προσφέροιντο· νῦν δ' οἷς αὐτὸς μόνος τὰ τοιαῦτα διανοεῖ, ἔοικας οὐκ ἀγαθὴν περὶ τὸν νόμον δόξαν κεκτῆσθαι· ὡς μὴ οὖν ὁ νόμος κάλλιστα καὶ δικαιότατα καὶ ἀσφαλέστατα πάντων ἔχων κοινωφελές ἐστιν ἀγαθὸν, οὐ μόνον, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἐξ ὧν ἔφην γέγονε δῆλον, ἀλλὰ καὶ οἷς ἐδείξατ' ὑμεῖς, τῷ τοιοῦτον εὐθὺς ὁρμῇ τινι θεοφορήτῳ καὶ ὅλῳ καὶ παντὶ δεδέχθαι θυμῷ, ὡς καὶ τῆς συνήθους χειροτονίας καὶ ψήφου κοινῆς αὐτὸν ἀξιῶσαι· ὅτι δὲ οὐκ ἄπο λόγου καὶ τὸ τοῖς μὴ ἄλλοις ἅπασι νόμοις μηδὲν μηδ' ὁτιοῦν προσγεγράφθαι, αὐτῷ δὲ μόνῳ τοῦτ' ἐκ περιουσίας ὑπάρξαι, οὐχ ὅπως εἴσεσθε σαφῶς, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοi, ἀλλὰ καὶ φήσετ', εὖ οἶδα, μὴ χρῆναι

securitati prospiciendum existimat? nullus enim legum lator sic de legibus quas ferebat umquam cogitavit; sed sufficere sibi putavit, si aequitatem in omnibus conservaret. Nunc quia tu unus haec consilia agitas, videris haud bonam de tua lege opinionem gerere. Age vero legem praeclaram esse et iustissimam et tutissimam et ad publica commoda natam, non solum, o Athenienses, ex his quae dixi compertum est, sed etiam e significationibus a vobis editis, qui eam divino quodam impetu totisque animis excepistis, ita ut eam sollemni etiam manuum sublatione concordique suffragio sciveritis. Quod autem haud sine causa ceteris legibus nihil adscriptum fuerit, isti vero uni haec clausula accesserit, non solum id manifeste nostis, o Athenienses, verum etiam non dubito quin sitis adprobaturi, haud aliter hanc condi debuisse legem, si modo utriusque rei causas reputaveritis.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ταῦτ' ἄλλως ἢ τοῦτον ἐσχηκέναι τὸν τρόπον, εἰ τὰς αἰτίας ἀμφοῖν λογιεῖσθε.

νδ. Εἰ γὰρ δὴ Σόλων μὲν καὶ Λυκοῦργος καὶ ὅστις ἕτερος τῶν νομοθετῶν, οὐδεμιᾶς τινος ἐπικειμένης ἀνάγκης, ἀλλ' ἀπὸ δημοτικωτάτου γνώμης ἐπὶ τοὺς νόμους ἦκον καὶ τὰς κοινὰς εἰσηγήσεις, Λεπτίνης δ' ὑπ' ἀνάγκης καὶ τοῦ μηκέθ' οἷός τε κινδυνεύουσαν ὁρᾶν ἐξ ἀτελείας τὴν πόλιν· καὶ οἱ μὴν οὐδένα τῶν πάντων δι' ὧν ἐνομοθέτουν ἐλύπουν· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ γεροῦν ἀπεστέρουν· ὁ δὲ πᾶν τοὐναντίον πολλοὺς καὶ παντοδαποὺς τοὺς ταύτης δίκῃ τὸν νόμον ἐκπεπτωκότας, ἐκπεπολεμωκὼς ἑαυτῷ· οὔτ' ἐκείνους ἐλεῖν, δίκῃ τὸ μὴ δὲ τηνικαῦτα τοὺς ἀντιλέγοντας ἴσχειν, προνοίαν τοῦ μέλλοντος ἠντινοῦν ποιεῖσθαι· οὔκουν οὐδὲ ποιήσειν· οὔτε τούτῳ δίκῃ τὸ πολλούς τινας τούτους κεκτῆσθαι, σεσιγῆσθαι τὸ μέλλον· οὔκουν οὐδὲ σεσίγηται.

νε. Ἀλλ' ὥσπερ τις ἄριστος ἰατρὸς οὐ νόσους ἀκούμενος μόνον, ἀλλὰ καὶ φάρμακα ἅττα πρὸς τὸ μέλλον ἐπιδιδοὺς, καὶ προσέτι κε-

54. Nam Solo et Lycurgus et quivis alius legum lator, nulla ingruente necessitate, sed civilis tantummodo impulsu animi ad condendas leges venerunt atque ad publicas institutiones; Leptines autem necessitate compulsus, quodque diutius urbem ab immunitate periclitantem spectare non possset. Illi nemini, apud quos leges scribebant, molesti erant, nullisque eos utilitatibus exuebant; e contrario hic multorum ex omni classe mortalium immunitate per legem deturbatorum odia in se convertit. Neque illos oportuit, quum nemo eis contradiceret, de futuro esse sollicitos, ut reapse hac cura vacarunt: neque fieri poterat ut Leptines, cui multi adversabantur, futuri temporis mentionem omitteret, quam utique non neglexit.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λεύων μὴ δι' ὧν ἡ νόσος ἐφήει σιτίων, τούτων μηδ' ὁπωστιοῦν δεῖσθαι βίου μετέχειν ἐξεῖναι, ἐφ' ᾧ μὴ τῆς αὐτῶν καὶ αὖ πεπειρᾶσθαι· ὡς δὲ καὶ Λεπτίνης γράψας μηδένα εἶναι ἀτελῆ, ὁ δὲ μὴ δὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι προσγράφει· τό τε νῦν εἶναι, τό τ' εἰσαῦθις εἶναι καθάπαξ ἀσφαλιζόμενος· καὶ τὰ μὲν τῆς πόλεως αἰεὶ προμηθούμενος, τὰ δὲ καὶ τοὺς ἐς νέωτα παραπλησίους Δημοσθένει (1) τὰ τοιαῦτ' ἐσομένους ἀνείργων· εἰκὸς γὰρ εἰκὸς, μᾶλλον δὲ πᾶσα ἀνάγκη, τὸν ἀεὶ χρόνον καὶ χρηστοὺς καὶ φαύλους ἐνεῖναι τῇ πόλει· εἰ δὲ καὶ τυραννίδος εἰς θέσιν νόμων ἐδέησεν εἱστισοῦν, τί καινὸν εἰ καὶ τὴν εἰσέπειτ' ἀσφαλείας ὑπὲρ τῆς κοινῆς λυσιτελοῦντος ἐδεήθη Λεπτίνης; ἀλλ' οὐ περὶ τῷ νόμῳ μὰ τοὺς θεοὺς ὡς ἄν τις φαίη δεδιώς· ὁ

55. Ac veluti praeclari medici est non solum morbis mederi, verum etiam pharmaca quaedam in tempus futurum suppeditare, praetereaque iubere ciborum illorum in omni vita abstinentiam per quos morbus invectus est, ne in eamdem aegritudinis vicem reditus fiat; ita etiam Leptines, contra immunitatem lege perlata, adiecit quoque ne in posterum quidem id privilegium dari liceret: rem in praesenti scilicet atque in futuro confirmans: et simul urbi in perpetuum prospiciens, simul eos cohibens qui insequente anno aeque ac Demosthenes adversarii futuri erant. Quippe natura prorsus comparatum est, ut omni tempore boni atque improbi in civitate versentur. Quod si nonnullis ob condendas leges tyrannide quoque opus fuit, quid mirum, si Leptinem, commoditatis publicae causa, se-

(1) Reapse Demosthenes aliique nonnulli post annum a lege lata Leptinem accusaverunt, ut ait auctor argumenti demosthenicae orationis.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

γὰρ παρ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, καὶ τὴν ὑμετέραν ψῆφον παντὸς μᾶλλον ἐπὶ τῷ βέλτιστος εἶναι τὸ συγκεχωρηκὸς ἐσχηκώς, τί παρὰ τοῦτο φαῦλος ἂν ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα λήρῃ;

νϛ. Οὕτως, ὦ Δημόσθενες, ἃ μὴν ὑπὲρ αὐτὸς σαυτοῦ λέγειν ἐδόκεις, ταῦθ' ὑπὲρ Λεπτίνου λέγων ὡς κάλλιστ' εὑρέθης· καὶ οἷς τοῦτον αἱρήσειν ἤλπισας, τούτοις αὐτὸς καθάπαξ ἑάλως· καὶ ἀτελείας μὴν ὑπὲρ ἧς πάντ' αὐτὸς καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν ᾤου δεῖν, ταύτης οὐδὲν ἐξωλέστερον ὦπται· ὃν δ' εἰσενήνοχε νόμον Λεπτίνης, τούτου μηδὲν ἀναγκαιότερον χρῆσθαι· ὥστε σοι καὶ χάριν ἂν εἰκότως ἔχοι Λεπτίνης οἷς ὅτι πολέον ἐντεῦθεν τοῦτον σεμνύνεις, ἢ εἰ συνειρήκεις τὸ ἐξ ἀρχῆς· τότε μὴν γὰρ καὶ χαρίζεσθαι ἂν ἴσως ἐδόκεις, καί τις ἀφῆκε βέλος ἐξ ἀφανοῦς· νυνὶ δὲ ἀνύποπτος ἡ μαρτυρία ὡς ἄρα

curitati in posterum tempus consulere oportuit? Neque tamen per deos, ut aliquis fortasse dicet, legi suae timebat: quam quum per vos, o Athenienses, perque vestra suffragia optimam haberi liceat, quid iam stultus unus aut alter adversus eam delirabit?

56. Atque adeo, Demosthene, quae pro te dicere existimabas; haec te pro Leptine dixisse belle comperimus: et quibus argumentis hunc a te captum iri sperabas, his ipse omnino irretitus es. Et immunitate quidem, pro qua nihil non faciendum dicendumque putasti, demonstratum est nihil esse perniciosius; quam vero intulit Leptines legem, eius apprime usum esse necessarium. Quare et merito gratiam tibi habet Leptines quod oratione tua legem eius fecisti illustriorem, quam si pedibus initio in eius sententiam ivisses: fortasse enim tunc gratiae causa id facere visus esses, aliquis vero ex occulto telum misisset. Nunc haud suspecto testimonio utimur, quod Lepti-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

τῆς βελτίστων καὶ λυσιτελεστάτων ἀνὴρ, τῷ καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῷ ταῦτ' ἐψηφίσθαι.

nes vir optimus atque utilissimus sit, quandoquidem haec ipsi laus ab inimicis etiam decreta est.

DE ARISTIDIS FRAGMENTO.

In Aristidis codice florentino saeculi decimi incognitum novae orationis titulum et fragmentum invenit Angelus Bandinius, ut ipse narrat in catalogo tom. II. p. 586, qui et idem fragmentum edidit, quatenus in evanido folio, quod codicis extremum erat, legere id potuit. Ego vero quum in vaticana bibliotheca Aristidis codices perlustrarem, reperi idem prorsus fragmentum in aeque antiqui codicis folio ultimo; ex quo etiam cognovi orationem hanc non idcirco esse mutilam quia folia desint, sed quia reapse antiquus amanuensis nihil amplius quod scriberet habuit: cessat enim scriptura in medio versu. Itaque vel Aristides numquam hunc sermonem absolvit, vel partis reliquae detrimentum antiquius est omni codice, qui ad hanc diem superest. Atque eadem prorsus observatio de sexto quoque Aristidis sermone inter sacros valet, qui aeque imperfectus est in cunctis, qui passim occurrunt, codicibus. Titulus novi fragmenti est tum in florentino tum in vaticano codice, qui florentini veritatem confirmat: πανηγυρικὸς ἐπὶ τῷ ὕδατι ἐν Περγάμῳ. Nunc quia Bandinius difficultate legendi impeditus extremam partem omisit, eam quantumlibet tenuem heic ponere non incongruum est.

. . . Ἀνεμιμνησκόμην δὲ τῆς ποιητῶν, ὅτι νύμφας καὶ μούσας ἀεί πως συνάγεσι· καὶ τὸν Ἑρμῆν ὡς χορηγὸν αὖ προσαγορεύουσι τῆς νυμφῶν· καὶ πάλιν γε Ἀπόλλωνα χορηγὸν

. . . Memineram a poetis nymphas cum musis semper fere congregari; Mercurium ab iis praefici nympharum cho-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

μουσῶν· ὁ δ' αὐτὸς οὗτος θεὸς καλλιτέκνου προσηγορίαν ἔχει (1), τοῦ πατρὸς εἵνεκα· ἁπανταχῇ δὴ πρέπον τε καὶ οὐκ ἄωρον ἐφαίνετο τῇ τῶν νυμφῶν χάριτι συγκεράσαι τὴν παρὰ τοῦ μουσικῆς· πᾶσι γὰρ ἂν προσήκοντα πράττειν οἷς εἶπον θεοῖς· ἐξ ἀρχῆς δ' ὡς ἔοικε τὰ κάλλιστα ἐδόθη τῇ πόλει καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων· τοῦτο μοι πρεσβύτατοι δαιμόνων ἐνταυθοῖ λέγονται γενέσθαι κάβειροι, καὶ τελεσταὶ τούτοις, καὶ μυστήρια, ἃ τοσαύτλω ἰσχὺν ἔχειν πεπίστευται ὥστε χειμώνων τε ἐξαισίων (2) . . . .

ro; itemque Apollinem dici musageten; ipsumque hunc deum appellari callitecnum patris sui causa. Prorsus autem decens neque intempestivum videbatur, nympharum gratiae musicam admiscere. Nam cunctis, quos dixi, diis haec facere congruit. Ab initio autem praeclara quaeque videntur attributa huic civitati a diis hominibusque. Quare audio antiquissimos daemonas istic fuisse Cabiros, atque his initiatores et mysteria, quae tantam habere vim credebantur, ut et tempestatum immanium. . . .

(1) Huic deo, cognomento callitecno, templum erat Pergami dicatum. Aristid. serm. sacr. II. ed. Iebb. t. I. p. 294. Iam hic Aristidis locus idoneus videtur definiendae inter Canterum et Iebbium liti, quisnam fuerit hic deus callitecnus; qua de re vide Iebb. adn. t. II. p. 563.

(2) En Cabirorum cultum Pergami quoque frequentatum. Cabiros daemonas diserte aiunt Apollonius rhod. I. 921, et Suidas, nec non Nicetas ad G. nazianzeni or. XXXIX. 5. Cabiris vero initiatos, a marinis nominatim tempestatibus servari solitos, diserte tradunt scholiastae graeci duo, nempe ad Aristoph. pac. v. 277, et ad Apollon. I. 917. In multis qui de Cabirorum religione scripserunt video nuperum auctorem Federicum Rinckium, cuius eruditus ad Cabirorum quandam inscriptionem commentarius Venetiis editus est an. 1820.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ATTICISMI.

Caspar Villoisonus in sua diatriba Anecdot. T. II. p. 79. narrat reperisse se in marciano codice 486. Anonymi cuiusdam opusculum ineditum de atticismis, quod ipse luce ibidem donat. Hoc ego opusculum longe auctius in mediolanensi ambrosiano codice E. 81. deprehendi: quare atticismos, qui in marciano deerant, heic recitabo. Sed ante omnia ex ambrosiano corrigam editos atticismos ipsos, quos sive marciani codicis sive editoris vitio depravatos video.

In atticismo tertio Villoisonus οἷον καθήσας κατὰ σαυτόν. Corrigo οἷον καθίσας κατὰ σαυτόν. In octavo Villois. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν οὐκ ἔλαττον, οὐχ ἧττον λέγουσι. In ambrosiano haec ipsa sunt, sed sequitur: τοῦτο δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ κρεῖττον λαμβάνεται· οἷον τόδε τοῦδε οὐχ ἧττον, ἀλλ' ἴσον δὴ ἢ κρεῖττον. In undecimo Villois. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐφ' ᾧ, λέγουσι μετὰ μόνης περισπωμένης, ἐφ' ᾧ. Corrigo ἀντὶ τοῦ ἵνα ἀποτελεσματικοῦ, ἐφ' ᾧ λέγουσι μετὰ μόνης περισπωμένης. Post attic. 44. adest in ambr. ἀντὶ τοῦ ἐπῄνεσε, λέγουσιν καλῶς εἶπεν, quod deest apud Villois. Post attic. 47. adest in ambr. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ζῷον ἄλογον βοτάνην ἔσθιον, βόσκημα λέγουσιν, οἱ ποιηταὶ δὲ βοτὸν λέγουσι. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν κατηγορῶ σου διὰ φόνον, κατηγορῶ σε φόνου λέγουσι, καὶ κατηγορῶ σε κλοπῆς. Atticismus 86. apud Villois. sic habet: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μετέρχεται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, μεταβαίνει τόπους λέγουσι. At in ambr. pro μεταβαίνει est μεταμείβει, quod melius se habet, et patet ex proximo μετήμειψε. Post atticismum 92. sequitur in ambr. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σκυθρωπάζει, κατοφύει (credo pro κατοφρυᾶται). In atticismo 106. sic habetur apud Villois. καὶ ἀντὶ τοῦ φοιτᾷ τῷ δεῖνι, μαθητεύεται ὑπὸ τοῦ δεῖνος· ἐπὶ δὲ ἄλλων προσώπων καὶ οὐ διδασκάλων, λέγεται προσφοιτᾷς, μετὰ προσθέσεως. At ambrosianus corrigit καὶ φοιτᾷ τῷ δεῖνι, ἀντὶ τοῦ μαθητεύεναι ὑπὸ τοῦ δεῖνος· ἐπὶ δ' ἄλλων etc. In atticismo 130. apud Villois. ἦλθε ἐπὶ μέγα τύχης λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ λίαν εὐτύχηκεν· οὐ λέγεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀεννηίου καὶ, ἐπὶ μικρὸν τύχης. Corrigit ambrosianus οὕτω λέγεται δὴ ἐκ τοῦ ἐναντίου, καὶ ἐπὶ μικρὸν τύχης. In atticismo 133. apud Villois. ὡς καὶ παρὰ τῷ ἁγίῳ Κυρίλ-

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

λῳ εὕρηται οὕτως, ἐπικατάρατος ὅστις ἐπὶ τεσσάρων βαδίζει. At in ambr. παρὰ τῷ ἁγίῳ Νειλῳ. In atticismo 135. apud Villois. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ἵσταται ἡ ναῦς ἐν τῷ πελάγει μὴ κινουμένη ὑπὸ ἐφόρου, ἀνακωχεύει ἡ ναῦς τῷ πελάγει λέγουσι. At in ambr. ὑπὸ ἐφόρου ἀνέμου. In atticismo 136. apud Villois. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐξερρίφη ἡ ναῦς ἐν ταῖς πέτραις, προσώκειλεν ἡ ναῦς λέγουσιν. At in ambr. post cetera προσώκειλεν ἡ ναῦς ταῖς ῥαχίαις λέγουσι. Hic sistit Villoisonus, seu codex marcianus: at ambrosianus longe plures habet atticismos, quos accipe.

Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁ δεῖνα ἄτονός ἐστι, οὐκ ἔχει δυνάμεως εὖ λέγουσι.

Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν κατηγορεῖται ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, διώκει ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ὁμήλιξ, ἡλικιώτης λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ἐνεργητικὰ ῥήματα, παθητικὰ λέγουσι· πλὴν οὐκ ἐν πᾶσι ῥήμασι, ἀλλ' ἔν τισι. Σύνεσιος ἀξιοῦται συντελεῖν ὡς οἱ νεόβουλοι, ἀντὶ τοῦ ἀξιοῖ.

Ἀ. τ. εἰ. ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος κρείττων, ὁ δεῖνα διαπρέπει τοῦ δεῖνος λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. φίλος, ἐπιτήδειος λέγουσι· λέγουσι δὲ τὸ ἐπιτήδειος καὶ ἀντὶ τοῦ ἁρμόδιος.

Ἀ. τ. εἰ. δυνατοῦ ὄντος γενέσθαι τοῦ πράγματος, ἐνὸν γενέσθαι τὸ πρᾶγμα λέγουσι· τοῦτο δὲ λέγουσι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὐδετέρων μετοχῶν· τὴν γὰρ εὐθεῖαν λέγουσιν ἀντὶ γενικῆς.

Ἀ. τ. εἰ. ἐδημιούργησε τὸν κόσμον, ὑπέστησε λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ἄδειαν ἔχεις ποιῆσαι τόδε, ἔξεστι σοι ποιῆσαι τόδε λέγουσι· καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν δύνασαι ποιῆσαι τόδε, ἔνεστι σοι.

Ἀ. τ. εἰ. ὑπέβαλε τῷ δεῖνι λόγους, ὑφῆκε τῷ δεῖνι λόγους λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. εἰς μῆκος ἐκτεταμένον ἔχει τὸ γένειον, καθεικὼς τὸ γένειον λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. εἰς μῆκος ἐκτεταμένην ἔχει τὴν κόμην, ἀνειχὼς τὴν κόμην λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. κεκρυμμένως ἡ γυνὴ τὸν μασθὸν τῷ βρέφει δίδωσι, τὸν μασθὸν ὑφεῖσα τῷ βρέφει λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ζητεῖ τῷ στόματι τὸ βρέφος τὸν μασθὸν, μαστεύει λέγουσι.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Ἀ. τ. εἰ. μάχεται ὁ δεῖνα πρὸς τόδε τὸ δεινόν, παραβάλλεται λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. μίγνυται ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι, παραβάλλει τῷ δεῖνι λέγουσι· κοινῶς δὲ παραβάλλει πρὸς τὸν δεῖνα· λέγεται δὲ παραβάλλει καὶ τῷδε τῷ βιβλίῳ, ἀντὶ τοῦ συγκρίνει.

Ἀ. τ. εἰ. ὁ δεῖνα ὑποπτεύει τὸν δεῖνα, ὑφορᾶται καὶ ὑποβλέπει λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ἀλλαχοῦ, ἄλλοθι λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ὡραῖος, καλὸς λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. δυσειδής, κακὸς λέγουσι· ὡς Ὅμηρος, κακὸς μὲν ἔην ἀλλὰ πρόδωκε.

Ἀ. τ. εἰ. ὁλοτελῶς, παντάπαν καὶ παντάπασι λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ἐνώπιον τοῦ δεῖνος εἶπε τόδε, ἐπὶ τοῦ δεῖνος καὶ πρὸ τοῦ δεῖνος λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ δεῖνος ἐγένετο τόδε, ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἐγένετο τόδε λέγουσιν· οἷον ἐπὶ Μωυσέως, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Μωϋσέως.

Ἀ. τ. εἰ. εἰς τὸ θανεῖν κατήντησεν, ἢ εἰς τὸ διδάξαι, ἢ εἰς τὸ μαθητευθῆναι, ἐπὶ τὸ θανεῖν λέγουσιν, ἐπὶ τὸ διδάξαι, ἐπὶ τὸ μαθητευθῆναι.

Ἀ. τ. εἰ. ὁ δεῖνα ὑπερβάλλοντα ἔρωτα ἔχει πρὸς τόδε τὸ πρᾶγμα, ὁ δεῖνα προστέτηκε τῷδε τῷ πράγματι λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ὁ δεῖνα οὐκ ἐπεμελήθη τοῦδε, οὐκ ἔσχεν ἐπιμεληθῆναι λέγουσιν· οὕτως οὐκ ἔσχεν γνωρίσαι, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐγνώρισε· οὐκ ἔσχε παιδευθῆναι, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπαιδεύθη.

Ἀ. τ. εἰ. ὁ δεῖνα προκαταλαμβάνει τὸν δεῖνα ποιῶν τόδε, ὁ δεῖνα φθάνει τὸν δεῖνα ποιῶν τόδε λέγουσι· καὶ ἀντὶ τοῦ προκαταλαβὼν ἐποίησε τόδε, φθὰς ἐποίησε τόδε.

Ἀ. τ. εἰ. ὁ δεῖνα κολακεύει, ἐνδύεται τὴν ἀλωπεκῆν λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ἀγρίως καὶ ἀνημέρως κολάζει, ἐνδύεται τὴν λεοντῆν λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. πλέειν, πλεῖν λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ἐπέρχεται τινὶ πυρετὸς, εἰσβάλλει λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ὁριστικὸν ῥῆμα, εὐτικὸν λέγουσιν, ἢ μετὰ τοῦ ἂν ἢ χωρὶς τοῦ ἄν, μηδαμῶς εὐχῆς ἔννοιαν ἔχων, οἷον ἐγὼ βουλοίμην ἄν.

Ἀ. τ. εἰ. ἀεί ποτε τόνδε τυχεῖν τινὸς ἀγαθοῦ, δι' αἰῶνος λέγουσι.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Ἀ. τ. εἰ. ἐπίσης ἀμιλλᾶται, τῷ δεῖνι ἐκ τῶν ὁμοίων ἀποκρίνεται.

Ἀ. τ. εἰ. ἀγκύραις ἐπερειδομένη ἡ ναῦς ἵσταται ἐν τῷ πελάγει, ἐπ' ἀγκύραις σαλεύει λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. τὰ νομίσματα, τὸ ἀργύριον ἑνικῶς λέγουσι· πληθυντικῶς γὰρ οὐ λέγουσι τὰ ἀργύρια, ἀλλὰ τὰ νομίσματα λέγουσιν, ἢ τὰ χρήματα· χρῆμα δὲ οὐ τὸ νόμισμα, ἢ τὰ νομίσματα λέγουσιν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα· ὡς Ἀριστοφάνης, ὦ Ζεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον· λέγεται δὲ οὕτως τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ἀντὶ τοῦ αἱ νύκτες.

Ἀ. τ. εἰ. ὁ λόγος τῷ δεῖνι φροντίς, τὰ περὶ τὸν λόγον τῷ δεῖνι φροντὶς λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ἔγκειται τῷ λόγῳ, τοῖς περὶ τὸν λόγον ἔγκειται λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. νοσεῖ, κάμνει λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. σπούδασον λίαν, ὅσον τάχος σπούδασον λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. μετὰ πόνου ἐργάζεται τί, πονεῖ περί τι ἐμμέσως μετὰ προθέσεως λέγουσι, καὶ ἀμέσως χωρὶς προθέσεως· ὡς ὁ Δίων, μῦθον λιβυκὸν ἐκπονεῖν· καὶ περὶ τὰ τοιαῦτα κατὰ τὴν περὶ λόγους φιλοπονίαν, οὐκ εὐτυχὲς μέν· ἰστέον δὲ ὅτι ἑνικῶς εἰπὼν μῦθον λιβυκὸν, πληθυντικῶς ἐπήγαγε τὸν λόγον· καὶ περὶ τὰ τοιαῦτα εἰπὼν κατατρίβει τὴν περὶ λόγους φιλοπονίαν.

Ἀ. τ. εἰ. ὠνείδισεν, ἔπληξε λέγουσι· ὅπερ καὶ συντάσσεται δοτικῇ· τὸ γὰρ ἔπληξεν ἀντὶ τοῦ ἔκρουσεν αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Ἀ. τ. εἰ. μαινόμενος, ἔστι παραπλὴξ λέγουσι· καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἔχθραν καὶ κακίαν κινεῖ τὸν δεῖνα, ἐκμαίνει τὸν δεῖνα λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ἀνόητος, εὔκολος λέγουσιν, ἢ κωφὸς, ἢ ἀφελής.

Ἀ. τ. εἰ. εἰς βαθεῖαν νύκτα ἦλθεν ὁ δεῖνα, πόῤῥω τῆς νυκτὸς ἦλθεν ὁ δεῖνα λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. λόγον πρὸς ὑπερέχον πρόσωπον λέγει, ἀναφέρειν λέγεται· ὅπερ δὲ λέγεται ἐπὶ λόγων τὸ ἀναφέρειν, τοῦτο ἐπὶ πραγμάτων τὸ ἀναπέμπειν.

Ἀ. τ. εἰ. κακὸς οἶνος, ἐκτροπίας λέγουσι καὶ ἀνατετραμμένος.

Ἀ. τ. εἰ. διηνεκῶς ἐργάζεται, τὸν ἀεὶ χρόνον ἐργάζεται λέγουσιν.

Ἀ. τ. εἰ. ὁ δεῖνα κατεδικάσθη μὴ παρόντος τοῦ ἀντιδίκου, ἐρήμην κατεδικάσθη λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ὁ δεῖνα παραγραφόμενος τὸ δικαστήριον εἰς μεῖζον δικαστήριον καταφεύγει, ἔφεσιν ἐργάζεται λέγουσι.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Ἀ. τ. εἰ. μάλιστα, τὰ μάλιστα λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. μὴ φθονηθείην, μὴ βαλλέτω με τραχεῖ λίθῳ λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ὁ δεῖνα ἀδυνάτοις ἐπιχειρεῖ, κατὰ πετρῶν σπείρει λέγουσι, καθ' ὕδατος γράφει, οὐρανὸν τοξεύει, ἀέρα δέρει.

Ἀ. τ. εἰ. ὁ δεῖνα χυδαῖός ἐστιν, ὁ δεῖνα τῶν πολλῶν ἔστι λέγουσιν, ἢ ἀγοραῖος.

Ἀ. τ. εἰ. ἀνωφερὴς τόπος, ἀνάντης λέγουσι· καὶ ἀ. τ. εἰ. κατωφερὴς, κατάντης· λέγουσι δὲ καὶ ὀξὺς τόπος, τὸ ἐναντίον δὲ ἐπίπεδος· ὀξὺς δὲ ἐπὶ μέλους λεγόμενον, ἔχει ἐναντίον τῷ βαρύς· λέγεται γὰρ οὕτως, ὀξὺς τόνος, καὶ ὀξεῖα τάσις· ὀξεῖα δὲ ἐπὶ μαχαίρας, καὶ ὀξὺς πέλεκυς, ἔχει ἐναντίον τῷ ἀμβλεῖα καὶ ἀμβλύς.

Ἀ. τ. εἰ. ἐπιτήδειος ἄνεμος εἰς τὸ πλεῦσαι, εὔφορος λέγουσιν· οὐ λέγουσι δὲ τὸ ἐναντίον καὶ ἄφορος ἢ ἀφορία, ἀλλ' ἕτερα, οἷον οὐκ ἐπιτήδειος ἄνεμος εἰς τὸ πλεῦσαι, οὐ πλοΐμος· ἀφορίαν δὲ λέγουσι τὴν ἀκαρπίαν· καὶ εὔφορον ἀέρα, τῶν καρπῶν παρεκτικόν.

Ἀ. τ. εἰ. λογικὴν τέχνην, παιδίαν λέγουσι· καὶ ἀ. τ. εἰ. διδάσκεται λόγον, παιδεύεται λόγον λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ τὸν μαστὸν ἐδίδου τῷ βρέφει, τὸν μαστὸν ὑφεῖ τῷ βρέφει λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ ἄνθρωπος ἔντιμος, τῶν ἐντίμων λέγουσι· καὶ ἀντὶ ἄτιμος, τῶν ἀτίμων· καὶ ἀντὶ ἔνδοξος, τῶν ἐνδόξων· καὶ τὰ ἕτερα ὁμοίως.

Ἀ. τ. εἰ. ὁμοίως, ἐκ τῶν ὁμοίων λόγουσι· καὶ ἐξίσου, ἀντὶ τοῦ ἐπίσης.

Ἀ. τ. εἰ. ἤδη τότε, παραυτίκα λέγουσι, καὶ ἐκ τοῦ παραυτίκα, καὶ εὐθύς.

Ἀ. τ. εἰ. κολάζεται ὁ δεῖνα, διὰ τὸ καὶ τὸ τιμωρεῖται λέγουσι, ὅτι τι ἐποίησε τόδε, καὶ ὅτι τῇδε· λέγουσι δὲ καὶ οὕτως, κολάζεται ὁ δεῖνα τὸ μὲν ποιήσατο τόδε, τὸ δὲ τόδε· λέγουσι δὲ καὶ οὕτως, τὰ μὲν ποιήσας τόδε, τὰ δὲ ποιήσας τόδε.

Ἀ. τ. εἰ. ἔξω τῆς θύρας ἵσταται, θυραῖος ἵσταται λέγουσι.

Ἀ. τ. εἰ. ἀσπάζομαι, τοῖς χείλεσι, προσπτύσσομαι λέγουσι· ὅπερ καὶ συντάσσουσι δοτικῇ· τὸ γὰρ περιπτύσσομαι, τί περιλαμβάνω, συντάσσεται αἰτιατικῇ.

Ἀ. τ. εἰ. φονεύει, ἀναιρεῖ λέγουσιν· λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀναιρεῖ ἐπὶ ἀψύχου, οἷον ἀναιρεῖ τὴν βουλήν.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

'Α. τ. εἰ. πανουργεύεται, ὑφαίνει βουλὴν λέγουσι, καὶ συῤῥάπτει δόλον.

'Α. τ. εἰ. ἀπέθανε, κατέλυσε τὴν ζωὴν λέγουσι· τοῦτο δὲ λέγεται καὶ ἐπὶ καλοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐπὶ κακοῦ· τὸ δὲ κατέστρεψε τὸν βίον ἐπὶ κακοῦ ἀεί ποτε.

'Α. τ. εἰ. κόψας τὸν λόγον εἶπε, ὑπολαβὼν εἶπε λέγουσι· ἔστι δὲ καὶ ὑπολαβὼν ἀντὶ τοῦ ἀποκριθείς.

'Α. τ. εἰ. τόδε τὸ πρᾶγμα μετέχει ὀλίγου χαλκοῦ, ὑπόχαλκον λέγουσιν· οὕτως καὶ ὑπόχρυσον, καὶ ὑπόξανθον, καὶ ὑπόπυρον.

'Α. τ. εἰ. ὁ ἰατρὸς, ἰατρῶν παῖδες λέγουσι, καὶ ἀσκληπιάδαι.

'Α. τ. εἰ ὠφέλιμον φάρμακον, σωτήριον λέγουσιν· καὶ ἀντὶ τοῦ ὀλέθριον, θανατῶδες λυτήριον λέγουσι.

'Α. τ. εἰ. οὐκ ἔρχεται συνεχῶς, διὰ πλείστου καὶ διὰ πολλοῦ οὐκ ἔρχεται λέγουσι.

'Α. τ. εἰ. παρελεύσει πολλοῦ χρόνου οὐκ εἶδον σε, πολλοῦ σε οὐκ εἶδον λέγουσι.

'Α. τ. εἰ. οὐδὲν ἐκέρδανεν, οὐδὲν πλέον λέγουσι.

'Α. τ. εἰ. μετὰ ἀπάτης κατέβαλεν, ὑπεσκέλισε λέγουσι.

'Α. οὐ λίαν, ἐπιεικῶς λέγουσι.

'Α. τ. εἰ. ποτὲ μὲν λέγει τόδε, ποτὲ δὲ λέγει τόδε, ἄλλοτε τόδε· νῦν μὲν λέγει τόδε, νῦν δὲ τόδε λέγει, αὖθις δὲ τόδε λέγουσι.

'Α. τ. εἰ. κλυδωνίζεται, χειμάζεται, λέγουσι· λέγεται δὲ τὸ χειμάζεται καὶ ἐπὶ χειμῶνος. Ἀριστοφάνης, καὶ τάδε συνεχειμάζετο· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ συνεχείας βελῶν.

'Α. τ. εἰ. ἐν ἀσκέπει τόπῳ διάγει, αἴθριος διάγει λέγουσι.

'Α. τ. εἰ. διὰ φόβον κρυβεὶς, ὑποπτήξας λέγουσιν· ὡς Ὀππιανὸς, ὑποπτήξας χαράδραις.

Hos atticismos viginti abhinc annis a me Mediolani exscriptos, nunc demum typis tradidi.

IMPRIMATUR.

Fr. Ioseph Mª. Velzi S. P. A. Magister.

Ioseph Dellaporta Patriarcha Cpol. Vicesgerens.

Digitized by Google
Original from UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID
Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

Generated for Ryan Baumann (Duke University) on 2020-02-18 19:51 GMT / http://hdl.handle.net/2027/ucm.5324343333
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google
Digitized by Google
Original from
UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID